
BIBLIOTECA · DEL · DUQUE · DE · OSUNA

Adhuc loquente Petro, cecidit Spiritus Sanctus super omnes, qui audiebant Verbum.
Act X. 44.

BULLARIUM ROMANUM

Tom. VII.

Cyr.Ferrus delin. G.Castellus Fecit

Non enim sumus adulterantes Verbum Dei, sed ex sincentate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.
2. Cor. 2. 17.

BULLARIUM ROMANUM

SEU

NOVISSIMA ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

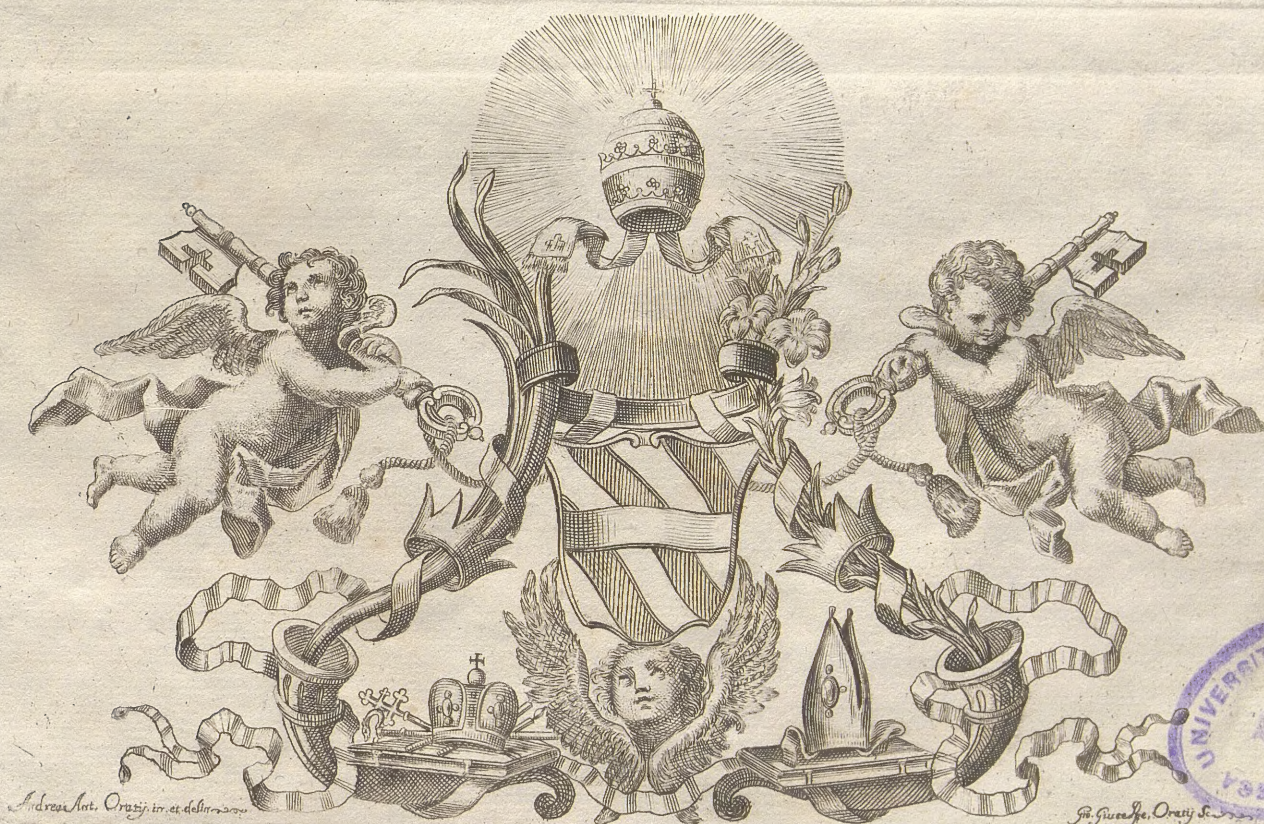
APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliisque Sedis Apostolicæ Scriniis asservantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici

TOMUS SEPTIMUS

Complectens Constitutiones a CLEMENTE X. editas.

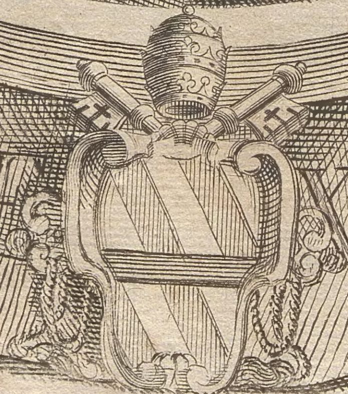

ROMÆ MDCCXXXIII.
Typis, & Expensis Hieronymi Mainardi in Platea Montis Citatorii.

SUPERIORUM FACULTATE,
CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

CLEMENTI

XI. PONT. MAX.

Pau. Pilaja fec.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTI XII.
PONT. MAX.

HIERONYMUS MAINARDUS

FELICITATEM.

Ovam BULLARII ROMANI Editionem multis auctam additamentis in lucem e Typis meis prodeuntem SANCTITATI TUÆ jure ac merito nuncupandam esse minime dubitavi; quippe qui probe noveram etsi multis nominibus Tibi debitam,

tam, sub faustis tamen SANCTITATIS TUÆ auspiciis majus etiam sibi conquisituram esse decus & ornamentum. Quamobrem nullis laboribus, nullis parcendum esse sumtibus curavi, ut hæc Diplomatum, Constitutionum, & Legum a Prædecessoribus tuis Summis Pontificibus sancitarum Collectio perfectior cæteris & auctior evulgaretur. Hic enim inedita multa, quæ e secretioribus hujus almæ Urbis Tabulariis tua singulari benignitate sunt eruta, habentur; multa integra ex autographis restituuntur, quæ in aliis mutilata fuerant; multa denique erroribus emendatis & ablegatis apocryphis accurate juxta temporum seriem disponuntur. Quemadmodum autem non inficior, quidquid industriæ ac diligentiæ in hac postrema Editione per me adhibitum est, atque ad usque operis finem, Deo annuente, adhibebitur, minime supremæ tanti Pontificis de Catholica Ecclesia, de Sacrorum Canonum Sanctionibus, de Literaria Republica optime meriti Majestati fore responsurum: ita confido Clementiam Tuam eximia, qua solet, excipere humanitate quotquot ad Sanctissimos Tuos Pedes accesserint, non muneris tenuitatem, sed obsequentissimi animi mei studium & officium respecturam. Quod sane dum ad Pedum tuorum osculum provolutus offero, supplex Omnipotentem Deum obtestor, ut diutissima incolumitate servet Sanctitatem Tuam, cujus Apostolicam Benedictionem demissis precibus exposco.

LECTORI BENEVOLO

Hieronymus Mainardi Typographus Urbinas

F. P. D.

INsigne BULLARII ROMANI *opus*, *Apostolicas Summorum Pontificum Constitutiones complectens*, *primùm Cl. J. C. Laërtius Cherubinus adornavit*, *& ad* PAULI V. *tempora perduxit*; *deinde ejusdem filius P. D. Angelus Maria Monachus Cassinensis nova collectione ad* URBANI VIII. *Pontificatum producta auxit*; *tandem PP. Angelus à Lantusca*, *& Joannes Paulus à Roma Ordinis S. Francisci strictioris Observantiæ ad annum* 1672., *quo universam regebat Ecclesiam* CLEMENS X. *continuarunt*. *Neque ullus sane alius post sexaginta annos editas à Successoribus Pontificibus Constitutiones adjecit*, *quod magnopere literaria Respublica dolebat*.

Expectabatur profecto, *ut in nova Bullarii editione post primam Romanam Lugduni facta anno* 1712. *omnes*, *quæ ad id temporis emanarant*, *Constitutiones adderentur*: *sed compertum est*, *non solum novas non adjunctas*, *verùm etiam veterum nonnullas mutilas esse*, *ac methodo haud bene ordinata dispositas*. *Altera autem*, *quæ Luxemburgensis nomine circumfertur*, *neque omnes*, *quas pollicetur*, *Constitutiones comprehendit*, *neque necessariam hisce in rebus diligentiam*, *ac fidem præfert*.

Facturum igitur me operæ pretium existimavi, *& rem Catholicæ Reipublicæ*, *ac literariæ non inutilem*, *si accuratiorem antiquæ Romanæ Editionis continuationem ab anno* 1670. *typis meis promerem*. *Quamquam autem in sexto*, *& ultimo antedictæ Romanæ Editionis Volumine continentur ipsius* CLEMENTIS X. *Constitutiones*, *tam eodem anno* 1670. *quàm duobus sequentibus annis conditæ*: *tamen cum ibidem aliæ omissæ*, *aliæ non servata temporum serie impressæ sint*; *propterea ab exordio ejus Pontificatus initium sumendum duxi*, *ut omnia suis sedibus ordine digesta reperiantur*.

Quæ verò in Bullario CLEMENTIS XI. *impressa habentur una cum ejusdem Pontificis Constitutionibus*; *nempe Edicta*, *Decreta*, *Monitoria*, *& Mandata Eminentissimorum DD. S. R. E. Cardinalium*, *Camerarii*, *Vicarii*, *Prodatarii*, *& Præfecti Signaturæ Justitiæ*; *nec non etiam RR. PP. DD. Auditoris Cameræ*, *Gubernatoris Urbis*, *Thesaurarii Generalis*, *& Auditoris Papæ*, *ac demum Congregationum Particularium*, *eodem Summo Pontifice sedente facta*, *tamquam ab instituto opere aliena prætermittuntur*. *Addendæ tamen visæ sunt quamplurimæ aliæ laudati Pontificis Constitutiones ad publicam utilitatem spectantes*, *quæ in eodem Bullario desiderantur*.

Sedulam igitur operam navabo, *ut nedum hæc* BULLARII ROMANI *continuatio in lucem prodeat omnibus numeris absoluta*; *sed etiam ut præcedentia sex Volumina*, *Romæ edita*, *denuo imprimantur purgata à mendis*, *& aucta iis Constitutionibus*, *quæ in ea ex Collectorum incuria omissæ*, *à secretioribus Sanctæ Sedis Apostolicæ scriniis modò erutæ*, *& ex suis autographis exscriptæ sunt*.

Accedent denique Rubricæ, *Summaria*, *Scholia cum quadruplici Indice*, *quæ ab Antonio Flavio de Sanctis Cive Romano U. J. D. & in Romana Curia Advocato sunt elaborata*.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ſicut dilectus filius Hieronymus Mainardi Typographus Nobis nuper exponi fecit, ipſe BULLARIUM ROMANUM, tum recentiorum Pontificum hactenus ineditis, tum aliis plurimis, quæ in evulgatis editionibus deſunt, Apoſtolicis Conſtitutionibus auctum, ſeduloque, & accurate digeſtum, atque emendatum, magna ſua impenſa, nec minori labore ad publicam commoditatem in lucem edere intendat; vereatur autem ne ab aliis abſque ejus licentia in maximum ejus præjudicium, & damnum Bullarium hujuſmodi imprimatur: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, quatenus ei in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Hieronymum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eidem Hieronymo, ut durantibus viginti annis proximis a primæva dicti Bullarii impreſſione, dummodo tamen a dilecto filio Magiſtro S. Palatii Apoſtolici approbatum ſit, computan., nemo tam in Urbe, & univerſo Statu Eccleſiaſtico mediate, vel immediate Nobis ſubjecto, quam extra Statum hujuſmodi Bullarium prædictum ſine ſpeciali dicti Hieronymi, aut ejus hæredum, & ſucceſſorum ab eo cauſam habentium licentia imprimere, ſeu ab alio, vel aliis impreſſum vendere, aut venale habere, vel proponere poſſit, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, præſertim librorum Impreſſoribus,& Bibliopolis ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurren., & quoad perſonas Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubjectas etiam quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amiſſionis librorum, & Typorum omnium pro una Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & pro alia eidem Hieronymo, ac pro reliqua tertiis partibus Accuſatori, & Judici exequenti irremiſſibiliter applican., ne dictis viginti annis durantibus Bullarium præfatum, vel aliquam ejus partem, etiam prætextu additionis, vel explanationis Scholiorum, aut explanationum, vel per modum Summarii, aut compendii, aut alias quomodolibet tam in magno, quam in parvo folio, ac tam in Urbe, & univerſo Statu noſtro prædictis, quam extra dictum Statum ſine hujuſmodi licentia imprimere, aut ab alio, vel aliis impreſſum vendere,ſeu venale habere, aut proponere quoquo modo audeant, ſeu præſumant. Mandantes prætera dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis de Latere Legatis, ſeu eorum Vicelegatis, ac Præſidentibus,& Gubernatoribus,Prætoribus, & aliis Juſtitiæ Miniſtris Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum Status noſtri Eccleſiaſtici præfati, quatenus eidem Hieronymo, ejuſque hæredibus, & ſucceſſoribus,vel ab eis cauſam habentibus hujuſmodi in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, quandocumque ab eodem Hieronymo, & aliis prædictis fuerint requiſiti, pœnas prædictas contra quoſcumque inobedientes irremiſſibiliter exequantur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Statutis, & Conſuetudinibus,etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis;privilegiis quoque, indultis,& literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis,& ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Martii MDCCXXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici.

N. Baccarius Epiſcopus Bojanen. Viceſgerens.

IMPRIMATUR,

Fr. Jo. Benedictus Zuannelli Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apoſtolici Magiſter.

INDEX

INDEX
RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM CLEMENTIS X.,
Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO PRIMO.

Index Rubricarum omnium Constitutionum.

A N N O S E C U N D O.

Abba-

Index Rubricarum omnium Constitutionum.

A N N O T E R T I O.

ANNO QUARTO.

Quod

ANNO QUINTO.

Ere-

IN-

INDEX

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quę in hoc Tomo continentur.

Ex

Index Vocabulorum initialium omnium Constitutionum.

CLEMENS X.
PONTIFEX CCXLIII.
ANNO DOMINI MDCLXX.

CLEMENS DECIMUS Romanus, Æmilius antea dictus, Laurentii de Alteriis filius, S.R.E. Presbyter Cardinalis, Summus Pontifex pronunciatus die 29. Aprilis 1670. & die 11. Maji ejusdem anni coronatus: creavit Cardinales 20. obiit die 21. Julii 1676. vacavit Sedes Mens. 1. dies 30.

I.

Canonizatio sancti Petri de Alcantara Ordinis Minorum sancti Francisci Discalceatorum.

Hunc Petrum Clemens IX. Sanctorum catalogo adscripserat, una cum sancta Maria Magdalena de Pazzis, sed morte præventus Bullam expedire non potuit, & ideo hic Pontifex illam expedivit.

Edita A. D. 1670. CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perp. rei mem.

Prœmium.

ROMANORUM gesta Pontificum, (præsertim majorem Dei gloriam, ac Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia) super quibus illorum superveniente obitu literæ Apostolicæ confectæ non fuerunt, recenseri justum reputamus, & rationi consonum, ut illa universis Christifidelibus innotescant. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster devotæ considerationis indagine perscrutans, quod inter cœlestes Heroes, quorum eximia vitæ sanctitas ritè comprobata promeretur singularem Christianæ Reipublicæ cultum, illis præcipuè sancti nominis immortalitatem Apostolica Sedes decernere consuevit, quorum honor cum eximia sit populorum utilitate conjunctus. Hinc illi, qui peculiari alicui vitæ instituto ideam sanctitatis exhibuerunt, & sacrorum præsertim Ordinum Fundatores insigni virtute, ac prodigiis illustres, libentissimè sacras ad aras accipiuntur, quibus junguntur ii, qui Religiosas familias jam virtute florentes ad severiorem disciplinam revocarunt, & ad sanctioris instituti studium ab excelsa virtute commendati invitarunt; quorum merita exigunt, ut Sanctorum albo adscribantur: magna siquidem haud dubium est in sacram eorum militiam, atque in universam Ecclesiam commoda profectura, quam egregio exemplo ad sanctitatem ardentius provocabunt. Quamobrem cum sanctissimus, Deoque gratissimus vir Petrus de Alcantara, optimè meritus sit de Christiana Republica, eo quod inculpatam religione, & doctrina sancti Francisci familiam, fœtu novæ prolis adauxerit, eamque jam per Hispaniæ, & Indiarum

S. Petrus de Alcantara de Christiana Repub. optime meritus.

diarum regna dilatatam, per semitas strictissimæ paupertatis ambulare docuerit, & omnibus Christi fidelibus præbuerit exemplar incredibilis pœnitentiæ cum summa innocentia conjunctæ, deesse illi non debeat Sancti nominis gloria, & populo Christiano insigne ab hoc novo Petri cultu ad virtutum incitamentum. Gratias igitur agebat omnipotenti Deo idem Clemens prædecessor, qui sibi hanc mentem inspirasset decernendi supremos honores huic viro admirabili, quem præcipuo cultu venerabatur, & à quo salutarem opem in maximis hisce infœlicium temporum discriminibus, præsertim contra superbiam, & ferociam Turcarum implorabat. Ut autem celeberrima Petri sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur, & ejus eximias virtutes universis Christi fidelibus imitandas exhiberet, ac illius in terris admiratione dignam, & laudabiliter transactam vitam explicaret, sic proponere decreverat. Exortus in lucem erat Sanctissimus hic vir Norbæ Cæsareæ, vulgò Alcantaræ in Bæturia Hispaniarum regione anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, ex parentibus genere, ac pietate nobilibus, Petro Garabito, & Maria Villela, idemque Petri nomen, quod in sacra familia perpetuum illi fuit, sacro è fonte susceperat. Ab ineunte ætate ambulans in innocentia, vitans lubrica, & voluptatibus obnoxia, & hominum commercium fugiens: contemplandis rebus divinis ita vacabat, ut amore Cœlestium incensus, aliquando extra se raperetur; ideoque sapientia crescens, & gratia, mensuram ætatis moribus senilibus excedebat. Studium literarum ingressus acri ingenio, ingentem spem suis parentibus, & magistro indidit: Quia verò noverat sapientem futurum, qui cum sapientibus graditur, religiosorum virorum consortio delectabatur, ac Divinæ præsertim inhians sapientiæ, sacros avidissimè quærebat libros, a prophanis abhorrens. Et quoniam ab infantia secum creverat misericordia, omnibus se charitatis operibus assidue dabat: infirmos proinde, in carcere positos, & egenos quantum poterat, sublevabat. Cum autem in alios pius esset, & misericors, sibi tamen ex tunc incipiebat esse austerus, nam non solum singulari abstinentia sensuales appetitus frænare, sed & levissimos quoscumque defectus flagellis asperis consueverat expiare.

Clemens IX. eum venerabatur. *Vita admiratione digna.* *S. Petri nativitas.* *Ejus parentes.* *Ab ineunte ætate rebus Divinis vacat.* *In operibus Charitatis assiduus.* *Abstinentia.*

§.1. Licet autem etiam dum in sæculo versaretur, animo Cœlum recoleret; magis tamen, ac magis abundans in scientia, & in omni sensu probavit potiora; & annum ætatis sextumdecimum ingressus, in Custodia sancti Euangelii, seu Extremaduræ (quæ nunc sancti Gabrielis Provincia dicitur) Fratrum Minorum Discalceatorum habitum, & Euangelicam vivendi formam suscepit.

Conversatio ejus in Cœlis. *Anno 16. FF. Min. habitum suscepit.*

§.2. Quod consilium insigni prodigio approbavit Deus: cum enim festinanti ad religiosi ordinis portum moram objiceret fluvius Tietar, qui tunc fortè imbribus intumuerat, neque ulla navigii facultas esset; effusus in preces, in altera se ripa divinitus constitutum extemplò reperit Petrus. In cœnobio tam magnos in virtute statim progressus fecit, ut initio tyrocinii emeritis Christi militibus emineret; ad omnium tamen pedes mirabili demissione prosternens se.

In alteram fluvii Tietar ripam divinitus trajicitur.

§.3. Præcinxit illum Deus virtute, & posuit immaculatam viam ejus paupertate, religiosæ disciplinæ rigore, rara oculorum modestia, incredibili siti cruciatuum magnam in omnibus excitavit admirationem sui.

Virtutes eximio in tyrocinio Religionis.

§.4. Solemnem professionem, expleto tyrocinii anno emisit, & sese elevans supra se, humana omnia transcendens, & anhelans ad cœlestia; oculis tamen in terram semper dejectis, ignorabat an Chorus Ecclesiæ (quem perpetuò adibat) fornice obductus esset, an laqueari; an cellula sua ex lapidibus, an ex lignis constaret: Et exactis in quodam sui ordinis cœnobio tribus annis, fratres non ex vultu, sed ex solo vocis cognoscebat auditu. Silentii quoque rigore linguam reprimere studens, per triennium quosdam in ore lapillos detulit; ut vel sic loquendi pruritum coerceret.

Rara oculorum modestia. *Silentii rigor.*

§.5. Senili prudentia juventutem supergressus, vigesimo ætatis anno præter sacri ordinis morem, Custos cœnobii sanctæ Mariæ Angelorum renunciatus est; ubi tot charismatum dona cœlitus illi collata sunt, ut ex eo jam tempore prodigiis coruscaret. Cum enim annona omnis defecisset, ac fratres egredi ad petendam eleemosynam prohiberentur (altissima nive Conventum obsidente) conqueri de Petro cœperunt, qui etiam rigente hyeme ipsis cogitare de crastino vetuisset; quidquid mensæ supererat, quotidie in pauperes distribuere consuetus: at ille certo sciens enutriendos esse, qui jactant cogitatum suum in Domino, jussit ad ostium querulos pergere, ubi super acervum nivis postibus hærentem, prægrande canistrum refertum panibus invenerunt, tam importuno tempore, & itinere alta nive obsito, nonnisi ab angelis eo delatum: quam divinæ providentiæ curam aliis quoque vicibus est expertus.

Anno ætatis 20. renunciatur Superior. *Prodigiis coruscat adhuc juvenis.*

§.6. Sed mirabilior erat Petri vita, quæ ut viva lex perfectionis alumnos provocabat ad sanctitatem pro quovis præconio sufficeret referre illa, quæ de hoc viro sanctissimo dixit sanctissima pariter virgo Teresia Carmelitarum Reformatorum parens; videlicet ne momento quidem diei, ac noctis Petrum ab oratione cessasse, & ne somnus oranti obreperet, flexis genibus, cum quieti tandem indulgere cogebatur, ad ligni stipitem parieti infixum caput admoveret. Illius cella, eadem Teresia teste, pedum quatuor longitudinem cum dimidio non excedebat; adeoque depressa erat, ut flexis genibus, & curvis semper humeris in illa hærere cogeretur.

Alios ad sanctitatem provocat. *Oratio assidua.* *Cellæ angustia.*

§.7. Per quadraginta annorum decursum sesquihoram tantum somno concessit. Jejunium amavit, adeout ad triduum ordinarie, & ad octo aliquando dies inediam protraxerit: asperrimo præterea cilicio armatus, bractea ferrea per viginti annos præfixis aculeis corpus dilanians, bis in die flagellis in se crudelissime animadvertens, itinera quamvis longissima, atque asperrima, capite semper detecto, nudisque pedibus per æstus, & frigora suscipiens; itaut cum nudum caput imbribus, & nivi exponeret, interdum capilli gelu concreti deciderent, & æstate præfervida, exurentibus Solis radiis, capite vehementissime cruciaretur: respondere solitus interrogantibus, cur detecto capite semper incederet; nefas esse coram Deo tecto capite ambulare. Cum vetustum, ac vilem saccum abluebat madidum corpori aptabat, quin etiam in gelidam aquam rigente hyeme sese plerumque injiciebat. Præter hæc, familiare illi erat hyeme summa, urgente nivis frigore, deposito pallio, fenestram, & januam cellæ reserare, ut frigidissimo excepto aere, & gelu, acrius torqueretur caro mox eximenda diris cruciatibus, cum fenestram clausisset, & januam. Eò devenit hac sæva maceratione membrorum, ut ex narratione sanctæ Teresiæ arido,

Somnus arctissimus. *Bractea ferrea corpus dilaniat.* *Detecto capite semper incedit.* *Sæva membrorum maceratio.*

arido, & exangui corpore, radicum arboris speciem exhibuerit: oculis autem in caveam recedentibus, & sulcatis perpetuò lacrymarum imbre genis mirabile Pœnitentiæ simulacrum videretur.

§.8. Ex hac eximia vitæ sanctitate vires hausit ad egregia quævis præstanda in honorem Divinitatis, eaque prodigioso morum suorum exemplo assequi potuit. Latere ille quidem præoptasset, & paternam sancti Francisci humilitatem secutus, Regale Sacerdotium formidasset accipere; nisi ad illud Superiorum imperio coactus fuisset: Itaque non sumens sibi honorem, sed vocatus à Deo tanquam Aaron Sacrum quotidie peragebat tam uberes in fletus effusus, ut exitus aquarum deducentes oculi ejus viderentur fons hortorum, & puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

Amor in Deũ.

Sacrum semper celebrat cum lachrymis.

Prædicationis uberes fructus

§.9. Jussus etiam est suggestum ascendere, ac verbi Divini panem ex tempore populis esurientibus frangere: cumque de ore ejus erumperent quasi sagittæ potentis acutæ innumeros felicissime sauciatos eruit de potestate tenebrarum, & transtulit in Regnum filii Dei. Præterea confluebant ad illum privatim erudiendi non modo infimi, & populares; sed etiam nobiles, ac principes viri; quos mira suavitate, & efficacia verborum ad salutarem pœnitentiam invitabat. Confessarii tamen munus apud Carolum V. Cæsarem declinavit, captus amore solitudinis, & demissionis, ac metu discriminum aulæ regalis.

Plura cœnobia sui ordinis sanctissime temperavit, videlicet illud sancti Honuphrii in provincia sancti Gabrielis, sancti Michaelis Placentiæ, aliaque: subinde Provinciæ Diffinitor, & Custos, ac deinde omnium suffragiis in Provincialem electus est provinciæ sancti Gabrielis; cujus regimini sedulo incumbens exemplis, & verbis, quasdam edidit constitutiones, quibus strictioris Observantiæ nitor refloreret. In Lusitaniam quoque perrexit, ut nascentem Arrabidorum provinciam juvaret, & promoveret.

Zelus paupertatis.

§.10. Cum autem arctiorem sui ordinis disciplinam vigere desideraret, & longius extendi, superatis gravissimis difficultatibus, Divino munitus præsidio, & Apostolica fretus auctoritate, primum novæ reformationis cœnobium angustissimum, & pauperrimum sub Immaculatæ Conceptionis titulo prope Pedrosum Cauriensis Diœcesis in Bæturia, vulgo Extremadura oppidum construxit: ubi cum paucis sociis, Apostolicam sui Patris Francisci vitam renovavit. Hinc à Paulo IV. Summo Pontifice ejusdem Clementis, ac nostro prædecessore Commissarius Generalis novæ Reformationis institutus, alios ædificavit conventus; ex quibus, & quibusdam aliis ejus se regimini ultro subdentibus, provinciam sancti Josephi fundavit: mox destinatis ad Regnum Valentiæ sociis, Provinciæ sancti Joannis Baptistæ fundamenta jecit. Ac tandem illud strictissimum vitæ genus in varias Hispaniæ Provincias ad Indias, & Japonium usque feliciter dilatatum est, ubi ex ipsa reformatione multi martyrio coronati sunt.

Angustissimũ Reformationis Cęnobium construit.

A Paulo IV. Commissarius Generalis Reformationis institutus.

§.11. Sanctam quoque virginem Teresiam in stabilienda Carmelitarum reformatione indefessus adjuvit, itaut ipsamet testante, recentis illius propaginis sit præcipuus promotor existimandus. Et revera multas pro re tanta peregrinationes suscepit, & labores tulit; immo & absenti opem, & consilium laturus aliquando miraculose apparuit.

§.12. Quam gratum acciderit Deo studium hoc observantiæ strictioris, & quanto haberi vellet in pretio Seraphicum zelum hujus viri, Deus ipse prodigiis ingentibus comprobavit; cum non solum rapidissimas Tagi, & alterius fluminis aquas siccis ipse pedibus aliquando transivit; sed & puer qui asello insidens canistrum panibus refertum ad illum, & Fratres deferebat, Petri de Alcantara nomine invocato jumentum impulit in flumen, quod solidum, ac tutum supra suas aquas ingressum eidem præbuit.

Siccis pedibus transit flumina.

Cum Joannes de Neira Petri in itinere socius, inedia, & siti confectus pene decideret, in loco, ubi ad orandum Sanctus hic vir se composuerat; fons illico erupit, & panis cum pisce ad esum paratus apparuit.

Cibum, & potum divinitus socio præbet.

Infixus ab eo terræ aridus baculus, in viridem ficulneam excrevit, cujus fructus etiam nunc ægris salutem redonant.

Baculum aridum plantat, & in ficulneã crescit.

Atrocem pertinacis mulieris injuriam non modo patientissime toleravit; verum etiam flexis coram ea genibus pro culpa, quam non patrarat, humillime deprecatus est.

Patientia.

Humilitas.

Semel Crucem in horto Pedrosi devotis oculis contemplans sursum ferri, & in aere coram ipsa suspendi, & lucidissimos quoque ex oculis radios, in eamdem crucem emittere visus est, candidaque nube caput ejus circumdari.

Raptus in aere radios ex oculis emittit in crucem.

§.13. Quendam adolescentem benedictionem suam enixe efflagitantem, cum ab urbe, quam primum recedere decrevisset; de gravi discrimine, quod illi imminebat, in hæreticam quandam opinionem incidendi præmonuit.

Prophetia.

Scholarem alium respiciens, mundo quamprimum renunciaturum, sacrumque Religionis habitum suscepturum divinitus agnovit.

In magna siccitate, precibus suis copiosum à Deo imbrem obtinuit.

Imbrem à Deo obtinet.

Accensum ignem in quodam conventu, per flammas ipsas innoxius incedens sine mora extinxit.

Per flammas innoxius incedit.

Demersum in puteo infantem, chorda qua cingebatur in eum locum demissa, mirabiliter extraxit.

Demersum in aquis mirabiliter extraxit.

Mulieris oculos luce orbatos leviter tangens, data ei benedictione protinus illuminavit.

Visum restituit.

Fœminam quandam à dæmone per multum temporis deceptam, de prava illa consuetudine, quam cum maligno tentatore habuerat, commonefecit, & liberavit.

Fœminam a consuetudine Dæmonis liberat.

In reditu ad conventum de Arenas à Civitate Abulæ, obrutus fuisset nivibus, quarum vis ingens è Cœlo devolvebatur; nisi ejus precibus coercitæ, in aere pendulæ constitissent, & prodigiosum tabernaculi genus artificioso fornice composuissent, quo inclusus Petrus ab aliarum læsione nivium prohibebatur.

Nives in aere pendulæ.

Imbres quoque copiosissimi eum madefacere non sunt ausi, quod etiam dum augustum Missæ sacrificium offerret, ipsi & circumstantibus semel evenit. Corporaliter videndum se præbuit plurimis procul distantibus: Prophetico lumine remotissima locorum, ac temporum spatio prædixit. Demum usque adeo fuit in deliciis Divinitati, ut omnium vota, quando Petrus intercessorem exhiberet se, implenda esse professus fuerit sanctę virgini Teresiæ, ut ipsamet sibi semper accidisse fatetur.

A copiosissimis imbribus non madefactus.

Procul distantibus corporaliter apparet.

§.14. Et illius quidem preces adeo incensæ erant igne Divino, ut inter orandum brachiis in modum crucis expansis in altum sæpissime ferretur; ac dum sacrum faceret elevari in sublime coram populo aliquoties conspectus fuerit; immo tan-

Inter orandũ in altum elevatur.

tanta ejus erat assiduitas orationis, ut nunquam ab ea cessaret, & intuentibus ipsum, homo alterius sæculi videretur.

Mortalis infirmitas. Edoctus ergo etiam, dum in terris agebat, ad cœlum evolare, tandem meritis plenus, ætatis anno sexagesimo tertio in febrim, ac dolores molestissimos incidit. Mortis horam prædicit. Augebatur simul cum ægritudine hilaritas Petri, prohibentis religiosam suam familiam a lacrymis, in quas ob amittendum amantissimum parentem agebatur. Extasis. Ecclesiæ Sacramentis rite susceptis, ac prædicta mortis hora, non jacens, sed humi erectus in genua in altissimam extasim diripuit; ac deinde sensibus restitutus: Lætatus sum (inquit) in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. Et manu fratribus benedicens; ita illos est allocutus: Non intuemini fratres mei, Sanctissimam Trinitatem, & Dominam meam gloriosissimam Virginem Mariam, & sanctum Joannem Euangelistam? Quibus dictis adhuc excepto genibus corpore, migravit animo in cœlum, In genua erectus lucidè migrat in Cœlum. & sancta Teresia procul distans ab oppido de Arenas, in quo Petrus decesserat, illum vidit recto, & lucido tramite delatum ad sempiternam fœlicitatem; ac sæpe postea eidem oranti apparuit plenus immensa gloria & purissimæ lucis radiis circumfusus. Plenus gloria apparet Sanctæ Teresiæ. Corpus verò pulcherrimum cœlesti quodam colore perfusum, oculis apertis, & miro splendore radiantibus, suavissimo de membris odore manante, Splendor ex oculis, & odor manat è membris. intuentes replebat admiratione, utque fidelium adventantium devotioni satisfieret, in eminentiori extra portam loco expositum fuit, ad cujus conspectum populus suspiriis, ac vocibus sanctum inclamabat, auxilium ab eo petebat, vel minimam habitus particulam pro summo quilibet bono reputabat. Sanctum inclamat populus. Inde processum est ad funus, numeroso populo cum facibus, ac candelis accensis sacrum depositum comitante. Contigit autem inter cætera notabilia, quod Cœlum imbre, ac vento furens, delato in medium corpore subito placaretur, Mirabilia in funere. dum in circuitu omnia streperent, & inundarent, ita ut à valetudinario, in quo decesserat, usque ad conventum duobus milliaribus distantem, quieto cœlo omnes immadefacti processerint, & ceram pro funere honorando accensam in tanto spatio nihil imminutam repererint. Ejus corpus in Ecclesia Fratrum Minorum Discalceatorum depositum, singulari populorum veneratione invisitur. Sepultura.

Annus, & dies obitus. §.15. Excessit ann. salutis millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, xviij. die Octobris.

Post mortem miracula. Plurimis etiam post mortem miraculis coruscavit.

Gressum restituit. Alphonsus Sanchez faber lignarius, fracti cruris integrandi mortalem omnem spem projecerat; sed ad sepulchrum Petri, momento temporis convaluit.

Ab exitiali morbo liberat. Laborantem exitiali morbo Mariam de Paramo, & à Medicis desperatam, haustus aquæ reliquiarum Petri contactu sacræ, dicto citius integræ sanitati restituit.

In extremis laborantem sanat. Sacramento Extremæ Unctionis munita jam erat Maria Velasquez, quæ Petri opem exposcens illico surrexit incolumis.

Pedibus contractum redintegrat. Franciscus Ramirez sexennis puer cruribus contractus; oleo lampadis ante Petri sepulchrum lucentis inunctus, repentè sanatur.

Fracta latera sanat. Balthasari Rodriguez sexenni puero, fracto utroque latere, ac defluentibus intestinis penè confecto; effusæ ante Petri sepulchrum preces, saluti fuerunt.

Gressum reddit. Francisca Martinez triennio claudicans, quæ desperata fracti pedis salute, genibus, & manibus reptaverat ad Petri sepulchrum, incolumis, & solido pede innixa, regressa est domum.

Auditum, & visum restituit. Utraque aure surdus Bartholomæus Garzia contactu aquæ, cui fuerant admotæ Petri reliquiæ, recuperavit auditum: & eodem contactu visum momento recepit Isabella Gonzalez a tribus mensibus cæca, & fœdo apostemate laborans in dextero genu Joannes puer bimus, repente convaluit.

Ad sepulchrū concursus. §.16. Jacuit autem Petri corpus per multos annos in humili loco, in quo primo reconditum fuerat, sed cum undique ad illud ex tota conflueretur Hispania; Episcopi Abulensis auctoritate, in locum decentiorem a Religiosis conventus de Arenas translatum est, & oleo similem liquorem distillans repertum, Liquorē corpus distillat. candidis velis fuit involutum retenta quadam reliquiæ particula, & in arca prope altare majus iterum muro inclusum.

§.17. Gratias igitur immortales agebat omnipotenti Deo idem Clemens prædecessor, & in illo cor suum exultabat, quod nullis ejus suffragantibus meritis; sed altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ, hanc servi sui Petri de Alcantara Canonizationis solemnitatem, per ejus humilitatis ministerium ad sui nominis gloriam, & catholicæ fidei exemplum voluerit celebrari. Cum enim præter eximia prodigia, quibus Petri vita effulsit, post mortem etiam quamplurimis aliis miraculis, ut ejus sanctitatem testaretur Deus, aditus aperiebatur ad sacros honores Petro deferendos.

§.18. Propterea crebrescente fama ejus sanctitatis, venerationis, & miraculorum, editi super his fuere processus auctoritate Apostolica, & ordinaria: & accedentibus precibus claræ mem. Philippi III., & IV. Catholicorum Hispaniarum Regum, Fama sanctitatis. necnon ferè omnium Hispaniæ regnorum, cæterisque de more peractis, Sacra Rituum Congregatio, cui supradictorum processuum revisionem injunxerat Gregorius Papa XV. etiam prædecessor noster, tunc suus, respondit referente bon. mem. Marco Antonio tituli sancti Eusebii Presbytero Cardinali Gozadino, juxta seriem relationis trium causarum Palatii Apostolici Auditorum, pluries examinatam fuisse causam servi Dei Petri de Alcantara, ac plenissimè constare de validitate processuum, Validitas processuum. fama sanctitatis; fidei puritate, cæterarum virtutum excellentia, reliquiarum, ac sepulchri veneratione, & plurimis tandem miraculis: ac propterea posse, si Summo Pontifici placuisset, eundem Petrum Sanctum, ac in Cœlis regnantem, omnibus fidelibus solemni Canonizatione proponi venerandum; dum interim Episcopus Abulensis in Capellam quandam novam à se dedicatam, sacrum ejus corpus odorem suavissimum spirans solemniter transtulisset, Corporis trāslatio. præsentibus nonnullis Hispaniæ Magnatibus, qui ferendis reliquiis nobiles humeros submiserunt.

§.19. Quapropter idem Gregorius XV. fel. recor. prædecessor noster, tunc suus, annuit precibus ejusdem Philippi IV. Regis, & Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum; atque Petrum Beati titulo insignivit die decima octava Aprilis anno salutis millesimo sexcentesimo vigesimo secundo; Beatificatio. ac de eo tanquam de Confessore non Pontifice die decima nona Octobris, qua ipsius memoriam celebrandam esse statuit ubique terrarum ab universo Ordine Minorum Observantium utriusque sexus: In Oppido verò de Alcan-

cantara, ubi natus est, atque in altero de Arenas, ubi corpus ejus requiescere acceperat, ab omnibus tam Regularibus, quam Sæcularibus Clericis recitari Officium posse, & Missam celebrari, datis desuper literis in forma Brevis concessit. In provincia verò S. Josephi, cujus Auctor extitit Petrus, à Fratribus Discalceatis de illo veluti de Patrono etiam cum Octava Officium, ac Missam celebrari posse.

Processus alius ob decreta Urb. VIII.

§.20. Deindè verò novus processus conditus est ob nova Decreta ab Urbano VIII. edita, & fama sanctitatis perseverans, & crescens fidelium veneratio reperta est.

Innocent. X. comprobat miracula.

§.21. Alia deinde miracula a fel. rec. Innocent.X. prædecessore nostro, tunc suo, comprobata sunt die 8. Martii 1650. cum processus novi super his, quæ post Petri Beatificationem formati fuissent, instantibus in primis iteratis supplicationibus Episcoporum, Principum, ac Civitatum totius Hispaniæ.

§.22. Repetito Voto Sac.Rituum Congregatio die 12. Aprilis anno 1660. censuit posse tuto deveniri ad solemnem Petri Canonizationem, ac in Domino plurimum expedire, ut diuturnæ mortificationis assiduus labor planè ad prodigii genus accedens, argumentum insigne perfectissimæ charitatis in Deum cum salubri animarum profectu sane admirabili Christifidelibus colendus, & imitandus omnino proponeretur.

Alexand.VII. obitu remorata Canonizatio.

§.23. Sed interim sucedente interitu fel.rec. Alexandri VII. prædecessoris nostri, tunc sui, quo annuente Decretum supradictum emanaverat ab eadem Sacr. Rituum Congregatione, & eodem Clemente ad Sancti Petri Cathedram evecto priores diligentiæ fuerunt instauratæ, & accedentibus novis Principum Catholicorum instantiis præsertim verò Regis Catholici Caroli II. secretum Consistorium fuit habitum die 18. Martii Anno 1669. in quo per Venerabilem Fratrem nostrum, tunc suum, Martium Episcopum Portuensem S.R.E. Cardinalem Ginettum status Causæ Beati Petri relatus fuit; & omnium Cardinalium, qui adfuerunt, suffragia dixerunt placere eis, ut idem Clemens ad solemnem Canonizationem deveniret.

Carolus II. Rex Hispaniarum instat pro Canonizatione.

§.24. Quapropter sequente publico Consistorio, in quo de Canonizatione dicti Beati Petri verba fecit dilectus etiam filius Alexander Capraria, nostræ, tunc suæ Consistorialis Aulæ Advocatus, & nomine præfati Caroli Regis, necnon Regnorum prædictorum, ac Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum eidem Clementi prædecessori fuit humiliter supplicatum.

Clemens IX. Jejunia indicit, & indulgentiam concedit.

§.25. Idem Clemens prædecessor noster, in tam gravi causa orationibus, & jejuniis publice indictis, & concessa pro hoc fidelibus indulgentia, Divinæ voluntatis beneplacitum explorare satégit.

Dies Canonizationis indicitur.

In semipleno postmodum Consistorio Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (de quorum numero tunc eramus) scripta suffragia Canonizationis solemnitatem approbantium, eidem Clementi prædecessori diem Dominicum in Albis unanimiter innuerunt.

Canonizatio.

§.26. Tandem cum nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S.R.E. antiqua consuetudine, ac novorum decretorum præscripto agenda, & observanda erant, dicta die Dominica in Albis, quæ erat quarto Kalendas Maji, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo nono, Pontificatus sui anno secundo; in Sacrosancta Beati Petri Apostolorum Principis Basilica, in qua solemni ritu cum ejusdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus suis, Clero Sæculari, & Regulari, & maxima populi frequentia mane convênit, post repetitas pro Canonizationis decreto petitiones, nomine ejusdem Caroli Regis a dilecto etiam filio nostro, tunc suo, Jacobo tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali Rospigliosio nuncupato: post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac ejus matura deliberatione præhabita, & divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium, Fratrum nostrorum, tunc suorum, Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatum Petrum de Alcantara Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab universali Ecclesia quolibet anno decima octava Octobris, illius obitus die memoriam ejus inter Sanctos Confessores non Pontifices, pia devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Sancti festum decernitur.

§.27. Postea idem Clemens prædecessor noster, ejusdem Sancti festum die decima nona Octobris celebrari quotannis decrevit, in qua die omnibus Christifidelibus, qui aliquam ex Ecclesiis universi Ordinis Sancti Francisci tam Fratrum, quam Monialium, tam hactenus erectis, quam in posterum erigendis; & ubicumque locorum existentibus visitaverint, indulgentiam plenariam perpetuam concessit.

Indulgentia plenaria perpetua.

Pontificis gratiarum actio.

§.28. Deo igitur Optimo Maximo, a quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum gratias agere eundem Clementem prædecessorem decebat, qui benedixit hunc Servum suum in omni benedictione spirituali, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, & curreret in via mandatorum Divinorum, dilatato corde ab eximia charitate: cumque illum Divina pietas huic nostro sæculo indulserit, qui antiquæ prodigia sanctitatis instauraret, eundem singulari cultu prosequeretur, ejusque auxilium in hisce Christianæ reipublicæ necessitatibus enixius imploraret.

Decreti confirmatio.

§.29. Ne autem de Decreto, Definitione, Adscriptione, Statuto, Concessione, aliisque præmissis, pro eo quod ipsius Clementis prædecessoris literæ ejus superveniente obitu confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari: volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, Definitio, Adscriptio, Statutum, Concessio, aliaque præmissa a dicta die quarto Kalendas Maji suum consequantur effectum; ac si super illis ipsius Clementis prædecessoris literæ sub data ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentes literæ ad probandum plene Decretum, Definitionem, Adscriptionem, Statutum, Concessionem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Publicatio, & fides.

§.30. Cæterum quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset deferri;

ferri; Volumus ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quę ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§.31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. Ann. 1. Die 11. Maji. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo. Quinto Idus Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Franciscus Episcop. Ostien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*
† *F. M. Episcopus Tusculanus Card. Brancatius.*
†
†
† *Ego Vldericus Episcopus Albanensis Card. Carpineus.*
†
† *Ego Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Vrsinus.*
†
† *Ego Cæsar. tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.*
†
†
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
† *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalcus.*
†
†
† *Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
† *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.*
† *Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.*
†
†
† *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.*
† *Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
† *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*
† *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*
† *Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.*
† *Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
† *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.*
†
† *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*
†
† *Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.*
†
†
†
†
† *Ego Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyt. Card. Corsinus.*
† *Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*
† *Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteriis.*
† *Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.*
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Ara-cœli Presbyt. Card. Robertus.*
†
†
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.*
† *Ego Carolus Sancti Cæsarei Diacon. Card. Barberinus.*
† *Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*
† *Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Mancinus.*
†
† *Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.*
†
†
†
† *Ego Sigismundus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Chisius.*
†

I I.

Confirmatio Privilegiorum pro Priore Domus Regularis Militiæ, seu Ordinis Militaris de Calatrava nullius Diœc. Toletanæ, ac extensio ad usum insignium, & indumentorum Episcopalium.

CLEMENS EPISCOPUS Hactenus non impressa.

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Proœmium. DEcet Romanum Pontificem ad ea Vota, per quæ Militarium Ordinum quorumlibet, eorumque Prælatorum honori, necnon Divini cultus

tus celebritati peramplius consulitur, libenter intendere, ac in his pastoralis officii sui partes favorabiliter interponere, prout ad Altissimi laudem, & gloriam prospicit, in Domino salubriter expedire.

Indultum Alexandri VI.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii moderni Prioris Domus Regularis, sive conventus Majoris Militiæ, seu ordinis Militaris de Calatrava nullius Dioecesis provinciæ Toletanæ petitio continebat, quod licet ipse, & pro tempore existens Domus, seu conventus hujusmodi Prior, ex Indulto eidem Priori per felic. recor. Alexandrum Papam VI. prædecessorem nostrum sub dat. octavo Kalen. Decembris, anno Domini millesimo quingentesimo primo concesso, quamplurimis præeminentiis, & prærogativis gaudeat, signanter in Domus, seu conventus, & Domorum, seu conventuum, ac locorum Militiæ, seu Militari ordini hujusmodi subjectorum, & ad eamdem Militiam, seu eumdem Militarem Ordinem communiter, aut divisim spectan., & pertinen. (quamvis pleno jure non subsint) Parochialibus, aut aliis Ecclesiis, post Missarum, ac Vesperarum, & Matutinorum solemnia benedictionem solemniter Populo interessenti (dummodo inibi Antistes Catholicus, aut Sedis Apostolicæ Legatus præsens non sit, aut si præsens fuerit ejus ad id expressus accedat assensus) elargiendi, ac quibuscumque Fratribus, seu Militibus, & personis Militiæ, seu Militaris Ordinis hujusmodi quatuor minores Ordines conferendi, Casulas quoque, & ornamenta, aliaque Paramenta, & vasa Ecclesiastica pro Ecclesiarum prædictarum usibus benedicendi, ac Cœmeteria, quotiescumque sanguinis, vel seminis emissione, vel suffusione polluta fuerint, ac execrata, (aqua tamen prius per aliquem Catholicum Antistitem benedicta) reconciliandi, aliaque faciendi, & exercendi gaudeat. Nihilominus dictus Prior in Domo, seu conventu majori Militiæ, seu Militaris Ordinis hujusmodi veste Ecclesiastica cum bireto nigro, & chlamyde, seu pallio albo Militari cum chordulis, floccis, ac Cruce rubea utitur, foris vero, & extra illum in habitu Clericali tantum cum Cruce Militari incedit.

Caroli Hispaniarum Regis preces.

§.2. Cum autem, sicuti eadem expositio subjungebat indecorum sit, ut qui Pontificalia tractat, & exercet, Pontificalibus non utatur. Nobis propterea pro parte dicti moderni Domus, seu conventus majoris hujusmodi Prioris, per dilectum filium Ignatium Velarde Sacristam majorem dictæ Militiæ, seu dicti Militaris Ordinis, uti a Charissimo in Christo filio Nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico, ejusdem, ac S. Jacobi de Spatha, & de Alcantara Militiarum, seu Militarium Ordinum hujusmodi in spiritualibus, & temporalibus tractandis Agentem, seu Procuratorem Generalem constitutum, humiliter supplicatum fuit, ut primo dictæ Militiæ, seu primo dicti Ordinis Militaris, & Domus, ac conventus majoris hujusmodi, illiusque Prioris decori, & ornamento consulendo, ei, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, dictum modernum Priorem, ac Ignatium prædictum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati (& ex Voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis præpositæ) moderno, & pro tempore futuro Domus, seu conventus majoris hujusmodi Priori, ut ipse de cætero perpetuis futuris temporibus, tam in primo dicto, seu primodicti, quam aliis quibuscumque aliarum Militiarum, seu aliorum Ordinum Militarium hujusmodi Domibus, Ecclesiis, & locis, ac alias ubicumque locorum, & gentium mozzetta, & habitu, aliisque insigniis, & indumentis Episcopalibus, quibus S. Jacobi de Voles, & S. Marci de Leon Militiæ, seu Militaris Ordinis S. Jacobi de Spatha Domorum, seu conventuum Priores pro tempore (ex plurimis Summorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, per rec. mem. Pium Papam V., etiam prædecessorem Nostrum sub dat. Romæ quinto Idus Januarii, anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo sexto confirmatis, & approbatis privilegiis, & indultis, quæ ad primo dictam Militiam, seu primo dictum Militarem Ordinem ad supplicationem clar. mem. Caroli V. Romanorum Imperatoris per piæ mem. Paulum Papam III. similiter prædecessorem Nostrum in ejus literis sub dat. etiam Romæ anno ejusdem Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio Nonis Augusti, Pontificatus ejus sexto, extensa, eidemque communicata fuerunt) gaudent, utuntur, & incedunt, uti, ac cum illis, & in illis semper, ubi, quando, ac quoties ipsi Priori libuerit, incedere, & ea ubicumque, & quandocumque gestare libere, & licite valeat Apostolica auctoritate, (citra tamen aliquam communicationis privilegiorum, & indultorum hujusmodi approbationem) concedimus, & indulgemus, ac plenam, liberam, & omnimodam facultatem, licentiam, & auctoritatem impartimur.

Usus insignium, & indumentorum Episcopalium.

Ad libitum Prioris.

Derogat contrariis.

§.4. Decernentes irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon primo dictæ Militiæ, seu primo dicti Ordinis Militaris, ac quarumcumque illius Domorum, seu conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1670. Sexto Non. Martii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Ann. 1. die 2. Martii 1670. ab Incarnatione.

III.

Bulla, sive Literæ Decretales Canonizationis S.Mariæ Magdalenæ de Pazzis Ordinis B.M.V. de Monte Carmelo, quam Clem.IX.Pont.Max. una cum B. Petro de Alcantara Sanctorum Catalogo adscripsit, a SSmo Clemente X. expedita.

Nunc primùm impressa.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI. Ad perp. rei mem.

Proœmium.

RAtioni consonum, & justum reputamus, ut Romanorum gesta Pontificum, præsertim majorem Dei gloriam, & Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia, super quibus, eorum superveniente obitu, Literæ Apostolicæ confectæ non fuerunt, illa universis Christifidelibus pateant. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster pie attendens, quod singulari Divinitatis consilio factum erat, ut in illo potissimum tempore, quo pessimi Veteratores, & errorum Magistri apud multas gentes, ac præsertim in septentrione bellum Religiosis Familiis indixerant, irridentes Sanctissima vota quibus perfectionis studio ducti Christifideles se Divino famulatui consecrabant speciali cultu, floruissent in Sacris Ordinibus quamplurimi Sanctitate conspicui, qui cæteris exemplo præluceret, & currerent in via Divinorum mandatorum, & consiliorum ad confundendam Lutheri, & sociorum insaniam, & carbones ignis super illorum capita congerendos; quoniam vero virginitatem præcipue contemnebant nequissimi hostes cœno voluptatum immersi, sponsus Divinus, qui pascitur inter lilia, excoluit Sacris in hortis pulcherrimos flores, quorum Cœlestis odor alios illicio suavissimo invitaret ad studium angelicæ hujus virtutis: Hinc præter Teresiam a Jesu, Rosam de Sancta Maria, aliasque plurimas nondum albo Sanctarum aut Beatarum adscriptas, exhibuit admirationi, & cultui populorum Sanctissimam Virginem Mariam Magdalenam de Pazzis, cujus ea fuit Cœlestium virtutum fragrantia, ut cælestem sponsum allexerit ad illam anulo subarrhandam: tanto autem divini amoris æstu in mediis virginitatis nivibus ardebat, ut prodigiosa, & propemodum inaudita sint argumenta beatissimi incendii, quæ præbuit in excessibus mentis, quibus frequentissime colloquebatur cum Deo. Illam igitur Sanctarum numero adscribere Divini Spiritus ductu decreverat, ad solatium, & exemplum infœlicis hujus seculi, cui singulare præsidium sperabat ab illa, quæ hoc ipsum sæculum virtutum suarum prodigiis illustraverat; & gratias humillimo obsequio persolvit omnipotenti Deo, qui sicut ineffabili providentia, nullis suis meritis, Ecclesiæ suæ ipsum præesse voluerat, ita reservare ei dignatus erat Sanctissimam hanc Sponsam suam supremo cultu exornandam, ut celeberrima Mariæ Magdalenæ Sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur.

Ad confundendam Lutheri, & Sociorum insaniam irridentiũ Religiosa Vota; plures sanctitate conspicui in SS. Ordinibus floruerunt.

Contra eosdem Virginitatem impugnantes plures Virgines exhibuit Deus admirationi, & cultui populorum.

Inter eas fuit S.Maria Magdalena de Pazzis.

Hæc prodigiosa, & inaudita argumẽta Divini amoris præbuit

Clemens IX. eam decrevit canonizare.

Gratias agit Deo hanc Canonizationem sibi fuisse reservatam.

Sanctissima hæc Virgo exorta in lucem est Florentiæ secunda Aprilis die anni millesimi quingentesimi sexagesimi sexti, ex Illustribus Parentibus Camillo de Pazzis, & Maria Bondelmontia. Catharinæ nomen inditum illi fuit, quod immutavit cum Sacræ Familiæ nomen dedit. Ab ipsis incunabulis signatum super illam visum fuit lumen vultus Divini, adeo ut ætatis præjudicium supergressa cælestibus rebus inhiaret, & quasi jam mundo nuncium remisisset, sericas vestes abhorreret, & integra die soluta in fletum fuerit, coacta Patris imperio nobile indumentum adhibere Domo egressura. Nedum illi rationis usus diluculum affulsisse per ætatem poterat, cum frangere cœpit esurienti panem suum, consueta in pauperes erogare jentaculum matutinis, & pomeridianis horis illi tributum, statim ad Sponsi Divini nuptias adulta visa est, ideoque in illius perpetuo complexu vivebat, de illo tantum loqui, vel de eo loquentes audiri cupiebat, & in secretis gyneceis assiduo hærebat in contemplatione divinarum rerum: præsertim affecta mirifice erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quo recens refectos avidissimè alloquebatur, quasi tunc præsentia in illis frueretur Christi servatoris, qui dixit, *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem in me manet, & ego in eo.* Cum autem illius animum subibant crimina quibus offendi suum Deum audiverat, exulcerati cordis dolorem incredibili fletu protestabatur.

Nativitas S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis ejusq; Illustres Parentes.

A pueritia pompas abhorret.

Suà jentacula pauperibus distribuit.

De Christo Jesu semper loqui, aut loquentes audire cupiebat.

Recens refectos Eucharistię Sacramento avidissimè alloquebatur.

Incredibili fletu dolet de offensis in Deum.

Anno ætatis decimo feria quinta sanctioris hebdomadæ contemplata charitatem eximiam, qua se mortalibus in augustissimo Sacramento cibum Christus exhibuit, perpetuum illi munus devovit virginitatem suam; ac deinde quotiescumque a parentibus mortalis sponsi mentionem fieri audivit propemodum exanimari visa est: ac certe subituram se potius mortem profitebatur, quam unquam a concepto proposito resilire, beatius videri sibi dicens in carne imitari vitam angelicam, quam ex carne mortalium numerum augere. Matrem ergo sollicite conciliare sibi studebat, ut ad Sanctimonialis vitam (ad quam avidissime ferebatur) liberum sibi iter indulgeret. Patri vero sancte asserebat, se potius violenta morte extinguendam, quam dimovendam a semel concepto religiosæ vitæ proposito.

Anno 10. Votum vovit perpetuæ Virginitatis.

Profitetur mortem potius subire, quam à concepto proposito resilire.

Sibi Matrem conciliat, ut Sanctimonialis vitam possit assumere.

Suam in proposito constantiam Patri testatur.

Ruri cum degeret pauperes puellas Christianæ fidei rudimentis imbuebat, ut quæ libentius, & certatim confluerent singulis quibusque festis diebus, plerumque illis sudariola, & gremialia, assentiente matre, donabat, cumque nacta esset ruri pabulum hoc eximiæ virtutis, egerrime repetebat urbem, in qua tamen solitudinem inveniebat in ædium angulo piis precibus insistens, ac sedulo satagens, ut id ipsum domestici omnes præstarent. Exinde Cœnobium Monialium S.Joannis Equitum ingressa, ut ibidem, ut assolet, aliquot annos excoleretur, ea præbuit cælestis indolis argumenta, ea charitatis, obedientiæ, & humilitatis specimina, ut Moniales Sanctam illam fore, ac divæ Catharinæ Senensi non imparem præsagirent. Ægris præsertim solicitam operam adhibebat, illas sacrorum voluminum lectione reficiens, & ignito de rebus Divinis eloquio ad cœlestem amorem erigens. Ipsa vero adeo vulnerata erat jaculis charitatis, adeo inebriata nectare Beatorum, ut vultu præseferret Cordis incendium, ideoque accensæ Rosæ speciem interdum exhiberet: instar syderum illius oculi scintillarent; immo angelicæ formæ radiis intuentes bearet.

Ruri pauperes puellas in Christiana fide erudiebat.

Urbem repetens domi in angulo piis precibus insistebat.

Monasterium Monialium S.Joan. Equitum ut excoleretur ingreditur.

Monialium de ea præsagium

Ægris assistebat illas SS. Voluminũ lectione reficiẽs

Interdum vultu præfert speciem accensæ Rosæ.

Sextodecimo ætatis anno uberrima profusione lacrymarum a parentibus tandem extorsit facultatem religiosi habitus suscipiendi, & gaudio

dio triumphans in monasterio S. Mariæ de Angelis (cujus parietes suavissime osculabatur) ordini Carmelitarum adscripta est. Atque is in illa statim solitudine amor exarsit, ut nunquam ad ferreas crates accesserit, nisi præcepto superioris coacta: quod si aliquando a suis illam latebris abstrahebat, ad supplicium impellere videbatur; ipsorum etiam parentum, & consanguineorum colloquia, præsertim virorum, aversabatur. Præterea mirum in modum solicita erat, ne frustra contereretur tempus, quod divinis colloquiis consecrandum erat. Et quia *justitiæ Custos silentium est*, illius leges servavit religiosissime.

Anno ætatis suæ 16. Monasterio S. Mariæ de Angelis Ord. Carmel. ascribitur. Ad crates ferreas nunquam accessit, nisi coacta præcepto superioris. Colloquia Parentum, & Consanguineorum abhorrebat. Silentii leges servabat religiosissime.

A superiorum nutu ne latum quidem unguem discedebat, licet non raro imperarent ardua; imo etiam illa, quæ in extasim raptæ virgini Deus imperabat, nonnisi accedente superioris assensu, exequebatur. Sanctissimo ambitu vilium officiorum incendebatur. Paupertatis amantissima gestiebat, si quid interdum vitæ necessarium illi defuisset: novam nunquam, sed magis attritam vestem quærebat; cumque omnium se se virtutum ideam Monialibus exhiberet, iisdem interrogantibus, quo pacto religiosa vita instituenda sit, respondere solebat, eo semper spiritu vivendum, quem prima ingressus die conceperant, ac nullum privatum commodum sacri ordinis instituto præferendum.

Etiam in arduis obedientissima fuit. Quę ipsi Deus in extasim raptæ imperabat nonnisi de consensu superioris exequebatur. Paupertatis amantissima fuit. Monialibus respondebat eo semper spiritu vivendū, quo fuerant ingressæ, & Ordinis Institutum præferendum privato commodo.

Incredibili ardore animi Professionem emisit decimoseptimo ætatis anno: & de claritate crescens in claritatem usque ad perfectum diem, ut Sorores omnes Divino amore incenderentur, illarum munera obibat, domesticos labores noctibus peragens, quas plerumque traducebat insomnes, ut illæ secum transigerent dies in divinarum contemplatione rerum. Quod si aliquando repugnantem somnus opprimeret, miro pudore suffusa, flagellis corpusculum cruentabat, & ad opus regrediebatur, sed quod in aliis fovere satagebat orandi studium, mirifice illo ipsamet virgo æstuabat, & perpetuis precibus S. Deo Ecclesiam commendabat, dicere consueta Christi sponsam non appellandam esse Sanctimonialem illam, quæ inter orandum sedulo memor non esset Sponsæ Divinæ Catholicæ Ecclesiæ. Choro defuit nunquam, nisi ab ægritudine prohiberetur.

Anno ætatis suæ 17. professionem emittit. Domesticos Monialium labores noctibus peragebat ut illæ secum transigerent dies in rerum Divinarum contemplatione. Studio Orationis æstuabat. Ajebat Christi sponsam non appellandam, quæ inter orandum S.C. Ecclesiæ memor non esset. Choro numquam defuit nisi ob ægritudinem.

Cœlestis amoris incendium in omnium animis excitare cupiebat, & ad illum perpetui stimuli erant Magdalenæ colloquia, perspicua ingenii acies, modestissima serenæ frontis tranquillitas, prudentiæ lumen illustre, & prodigiosa eloquentia in sermone de rebus Divinis facilem illi aditum præbebant ad animos occupandos. Sed uberiorem exercendi zeli materiem sortita est, cum illi vigesimum tertium annum agenti demandata est Tyruncularum cura, quas præsentia ipsa erigebat ad studia divina, & uno intuitu oculorum culpæ alicujus conscias deterrebat, ita ut faterentur optimæ adolescentulæ se qualibet, vel levissima labe conspersas Magdalenæ conspectum subire nunquam ausas fuisse. Atque adeo constans de magistræ sanctitate opinio discipularum animos occupaverat, ut ipsa (quæ omnium imperfectissimam, & culpis obrutam arbitrabatur se) omni studio laboraret, quo eas ab hac mente dimoveret, ideoque perturbationes animi sui, & hostis nequissimi tentationes iisdem memorabat.

Divinum amorem in omnibus excitare cupiebat. Anno ætatis suæ 23. Magistra Novitiarum deputatur. Novitiæ, vel levissima labe conspersæ Magdalenæ conspectum subire nō audebant.

Animorum statum, & intima cujusque penetralia intuebatur; adeoque consentanea cuilibet spiritus languori remedia adhibebat, ut non solum Tyrunculas, sed plerasque alias tentationibus vexatas ejus directioni Confessarii subjiceret: atque ut solo verbo serenitatem animis afferebat, ita solo nutu aliorum pervicaciam infringebat. Incredibilis erat illius pro periclitantium animarum salute zelus: & quoties ad innumeros infideles a Christi ovili devios flectebat oculum mentis, medullitus cruciabatur, atque hæc cogitatio perpetuus illi erat fons lacrymarum, adeo, ut cibo refici non posset, & fletu stratum suum rigaret. Mariam Mediceam Henrico IV. Galliarum Regi desponsam hortata impense fuit, ut hæresum extirpationi, & Catholicorum filiorum educationi sedulam operam ahiberet.

Animorum statum, & intima cujusq; penetralia intuebatur. Zelus incredibilis pro salute animarum. Mariam Mediceam Regi Galliæ despōsam impense hortatur pro extirpatione hæresum, & catholicorum fil. educatione

Ad hæc incendebatur incredibili siti Martyrii, cujus delicias delibare conabatur assiduis corpusculi cruciatibus, *semper mortificationem Jesu Christi in se circumferens, ut vita Christi manifestaretur in corpore suo*. Ægris adhæret assidue: de vitâ periclitantibus solatium, & opem afferebat, insomnes noctes traducens, atque eo charitatis ardore ministrabat quovis etiam sordido morbo laborantibus, ut ex fœtidissimo cujusdam ulcere vermiculos, & putredinem obstergeret, cumque lamberet putres ejusdem ulceris hiatus, exclamabat: *O quam majora passus est Jesus pro nobis*. Præterea deformes scabiei crustas quibus obtegebatur corpus sororis Barbaræ de Bassis, non absimiles lepræ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis fœtido itidem morbo, & in lepram desituro per sesquiannum confectæ lingendo, utrique prodigiosam salutem hoc eximiæ charitatis, & tolerantiæ miraculo redonavit.

Ingens martyrii desiderium. Assidua Infirmarum cura. Ulcerā lambebat. Crustas lepræ similes per sesquiānum lingit, & ita salutem Monialibus Infirmis donat.

Panis tantum, & aqua cibus illi, & potus quinquennio fuit; proximo autem biennio, Medicorum jussu, modicum vinum adhibuit, ac dominicis diebus usa est epulis, quibus vesci sinunt jejunii leges. Cum vero experiri voluissent moderatores, an, Deo annuente, illa se inedia torqueret, pro imperio compulerunt uti missioribus cibis, sed eam difficultatem in deglutiendo experta est, ut singultibus propemodum spiritus illi fuerit interclusus; idcircò mirabilem tam rara abstinentia vitam protrahebat; nudis incedebat pedibus, quamvis glacies horrida rigeret, quoad usque pedum usu destituta, aliena tantum ope progredi potuit, & quamvis morbi deterrere illam debuissent, tamen tam incredibili cruciandi corpusculi studio incendebatur, ut integras noctes sacris in precibus vigilaret, ferreo cingulo, & cilitiis protereret carnem, caput spinea corona transfigeret, & liquenti cera se interdum ustularet.

Quinquennio panis, & aqua illi cibus fuit, prout in rubrica. Experitur quod Deo annuente illa inedia se torqueret. Referuntur actus incredibilis pœnitentiæ.

Sed, quod admirabilius est, non solum omnes corporis cruciatus avidissime amplectabatur, verùm etiam nulla cœlesti dulcedine suum animum recreari, aut saltem clam omnibus esse divinas delicias animi sui exoptabat; ideoque si forte incidisset in scripta, quæ de suis visionibus sorores exarabant, illico ea comburebat: & oculis, ac toto habitu oris summa modestissimi animi demissio, suique contemptus mirifice promicabat, sed frustra cœlestium charismatum dona tegere laborabat; tantus enim in illius animo flagrabat æstus amoris divini, ut per claustra transiliens exclamare cogeretur. *O amor, o amor non bene notus, non bene redamatus, tot injuriis affectus: o quam pauca pectora te norunt! ego pectus meum exhibeo, veni ad cor meum, veni ut fovearis*. Interim mira corporis agilitate per claustra ferebatur, dilacerabat ve-

Spirituales delicias animi sui pro viribus occultabat. Exclamans in excessu mentis transiliens per Claustra, prout in rubrica.

stes, & procul abigebat quidquid illius in manus incurrisset: a felicissimo deinde mentis exilio regressa dicere solebat, quod si blasphemiis immunis esset Infernus, illum non exhorruisset, ut combureretur magis.

De Inferno quid dicere solebat.

Obsequentissimo cultu venerebatur augustissimam Trinitatem, quam perpetuis fere laudibus adorabat, & illius singulari beneficio anno 1585. a pervigilio Pentecostes per consequentes octo dies ac noctes sensibus destituta, gavisa est intuitu divinarum rerum, atque in eo rapta quotidie matutinis horis divini spiritus auram sub diversis formis accepit. In extasim rapiebatur ubi symbolum fidei recitabat, atque hoc illi non semel evenit alloquenti Alexandrum Cardinalem Mediceum (cui Pontificatum, eumque brevissimum futurum prædixit) & qui postea re ipsa Leonis XI. nomine Pontifex Maximus renunciatus est.

Per 8. dies à pervigilio Pẽtecostes sensibus destituta manet in raptu, & quid ei acciderit.

In extasim rapitur, dum Symbolum fidei recitat.

Leoni XI. Põtificatum prędicit, & brevissimum.

Eodem anno, & millesimo quingentesimo nonagesimo secundo feria quinta, & sexta sanctioris hebdomadæ, similes animi excessus experta est, atque illi Christus indulsit participationem dolorum, quos acerbissimos iisdem ipse diebus pro generis humani redemptione toleravit, eique instrumentorum suæ Sacratissimæ Passionis fasciculum porrexit.

A. 1592. feria 5. Major. hebdomad. participat dolores Passionis Domini.

Interdum per tres consequentes noctes arcana divinitatis intuita est, ac subinde augustissimæ Trinitatis mysterium ea facundia exposuit, quæ humani vires ingenii superabat, ac tanto divinarum personarum amore incendebatur, ut dum inter horas canonicas laudes sanctissimæ Trinitati persolveret, exalbescere pallore niveo, & amoris æstu pene confici videretur.

Per tres consequentes noctes arcana Divinitatis est intuita.

Præterea cum æterno Patre eodem anno admirandum habuit colloquium de modo adornandi animam ante sumptionem SSmæ Eucharistiæ; atque his profusæ in se divinitatis muneribus, ad illud amoris incendium evasit, ut interdum exclamaret: *O amor te amplius ferre non possum: amor in te revertere! tanti amoris incapax ego sum.* Exinde ad gelidum fontem, vel ad putei crepidinem manus, & brachia undis mergebat, easdem potabat avidissime, illarum copiosa aspergine pectoris æthnam refrigerabat, nempe semel hoc impetu charitatis acta, pendentis e Cruce reparatoris nostræ salutis imaginem amplectebatur, eamque a Cruce divulsam lacrymis irrigabat, & sui capitis velaminibus innocens Magdalena tergebat. Interdum os tam avide admovebat lateri crucifixi, ut videretur suavissimam ex illo fonte divino ambrosiam haurire.

De præparatione ad sumptionem Eucharistię.

Divinum amoré ferre ultra non valens quid diceret.

Quid inde faceret.

Erga Imaginem Crucifixi quomodo se gereret.

Non semel sponsi divini manu Eucharistico epulio refectam, & anulo nuptiali subarrhatam, idem sponsus sua spinea corona, impressis in anima stigmatibus, ac suo divino corde muneratus est: & Divus Augustinus (ejus felicem animum in mentis excessu aliquando suspexit) illius cordi *verbum* aureis, *caro factum est*, sanguineis notis inscripsit.

Divinus sponsus non semel Eucharistiam præbet. Anulo, Corona spinea; Stigmatibus eam donat. D. Augustin. ejus cordi inscripsit Verbum Caro &c

Statum animarum in altera vita perspexit; pariter spiritu prophetico dotata, ex divina revelatione futuros rerum eventus prænunciavit, & quædam in locis remotis facta, & dicta tanquam præsens vidit, & audivit.

Statum animarum in altera vita perspexit.

Prophetię dono illustris.

Sæpe sæpius manualibus, qua suendo, qua sanctorum imagines pingendo, qua aurum scindendo, similesve alias obeundo functiones, implicita exercitiis, repentino corripiebatur mentis excessu, quæ fixis in cœlum palpebris, imo fenestris clausis, oculisque fascia velatis, tota immobilis, & extatica, cœptum qualecumque eo modo prosequebatur, & ita absolute perficiebat opus, quasi huic unice intenta foret.

Manualia opera in extasim rapta fenestris clausis, oculisque velatis tota immobilis perficiebat.

Cum autem (sicut prædictus divinitatis amantissimus Augustinus) experiretur inquietum esse cor suum donec requiesceret in Deo, conquerebatur, quod incolatus ejus prolongaretur; amoris igitur æstu felicissime contabescens, vigiliis, & afflictationibus corporis pene consumpta, quem delicatiorem cibum ad illam decumbentem sorores afferebant, ad alias ægrotas mittebat, adeoque castitatis custos religiosa fuit usque ad interitum, & ægreferens sororis manibus contingi, cum vires illi non essent, quibus in aliam strati partem converteret se, jucundius sibi esse diceret in lecto marcescere, quam ab aliis attingi; cumque illi mors instaret a confessariis interrogata ingenue professa est, nullam sibi unquam in animo cogitationem fuisse, quæ quidquam de castitatis candore delibaret; atque hunc integerrimæ pudicitiæ florem a Beatissima Virgine indultum sibi fuisse asserebat, quæ se in extasi candido aliquando velamento operuerat, quo protecta nullis unquam contrariis pudicitiæ maculis infici potuit.

In ultima ægritudine delicatiores cibos sibi allatos mittebat ad alias ęgras

Usque ad interitum integerrimam castitatem servavit.

Confessario fatetur nullã umquam turpem habuisse cogitationem. D. Donum à B. Virgine sibi indultum testatur, & quãdo.

Quinque omnino menses cum ægritudine constans præbuit argumentum invictæ tolerantiæ, Sacramentis deinde refecta, singulari animi dimissione veniam a sororibus flagitavit, quas, nihil ipsa mortem pertimescens, consolabatur: spiritualem vero Patrem circa septimam noctis horam rogavit, ut adquiescendum pergeret, spondens usque ad proximum mane superfuturam sibi vitę usuram. Subinteritum sororibus innuit, ut fidei symbolum recitarent, eoque inchoato in extasim rapta est, & sempiternæ præludia felicitatis illius in vultu effulserunt.

Invicta tolerantia in ęgritudine quinque mensium.

Tempus mortis prædicit.

Sub interitum innuit ut fidei Symbolũ recitetur.

Eo inchoato in extasim rapitur.

Cum animam ageret integerrima virgo, jussa est a confessario præstolari quoad usque sacrum ipse faciens cœlesti pane moniales reficeret, at Magdalena, quæ usque tunc penitus obmutuerat quasi reviviscens dixit, *Benedictus Deus*, ac deinde regressis omnibus e sacro Convivio, sanctissimum animum choris cœlestibus inserendum emisit die 25. Maji anno millessimo sexcentesimo septimo, ætatis suæ quadragesimo primo expleto.

Agens animã obtemperat Confessario.

Obiit die 25. Maji 1607. ætatis suæ 41.

Consequenti die cum illatum Ecclesiæ fuisset Sacrum virginis corpus, vis hominum tanta confluxit illius vestes incidere studiosissime, ut necesse fuerit occlusis postibus turbam aditu prohibere. Prodigiosum fuit, quod cum ad sinistram vergeret Magdalenæ facies, & feretrum nullo motu concuteretur, in dexteram invertit se, quia sinister illi aderat adolescens profligatæ vitæ, cujus aspectum nec exanimatum virginis corpus tolerare potuit.

Ad ejus feretrum ingens hominũ multitudo.

Ad dexteram faciem invertit, quia sinister erat Juvenis profligatæ vitæ.

Humili primum loco sub Ara majori sepultum est virgineum corpus, quod ibidem per annum quievit incorruptum, quamvis loci humiditas vestes penitus absumpserit. Inde translatum manavit liquore suavissimo ad instar balsami, & variis languoribus saluberrimo, & in præsentia cujuslibet corruptionis expers suavissimo etiam odore fragrat.

Humili loco primò sepultum, post annum incorruptum corpus reperitur.

Translatum liquore ad instar Balsami manat, & incorruptum manat.

Interim crescente fama illius sanctitatis, & miraculorum, editi sunt Processus informativi auctoritate Ordinaria; Cumque illos retulisset in Con-

Processus informativi auctoritate ordinaria.

S. Congr. SS. Rituum 1624 concedit literas remissoriales.

Congregatione Sacrorum Rituum bo. me. Alexander Cardinalis Ursinus die decimo Februarii anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, eadem Congregatio concessit remissoriales literas, ad sumendas probationes in genere, & in specie, & Sacræ Rotæ Auditoribus de more commisit discutiendam Causam.

Die 4. Aprilis 1626. censuit constare de validitate processuum compilatorum.

Die verò quarta Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, post advectos ad Urbem processus Florentiæ compilatos, referente bo.me. Carolo Cardinali Pio, supradicta Congregatio censuit constare de illorum validitate; Deinde vigesima quarta ejusdem mensis die asseruit constare de virtutibus in gradu heroico, & demum secunda Maji consequentia miracula approbavit.

Die 24. dicti mensis asseruit constare de virtutibus. Die 2. sequentis Maji sequentia miracula approbat.

Liberatio ab ulcere.

Acerbissimis doloribus urgebatur soror Maria Catharina de Chellis ob ulcus, ex quo pars ossis putrefacti fuerat educta, sed fasciis à Magdalena obligata, illico a dolore, subinde ab ulcere liberata est.

Laborans attractione nervorum statim convaluit.

Omnimoda nervorum attractione laborans Soror Fides, & lecto hærens immobilis inter acerrimos cruciatus, accepta è Magdalenæ manibus Deiparæ Virginis imagine extemplo convaluit.

Signo Crucis Dæmonem ejicit.

Formato signo crucis super Catharinam de Spinis dire cruciatam à Dæmone, illico in fugam egit hostem.

Tabifica scabie infectis sanitatem reddit.

Sororibus Barbaræ Bassæ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis tabifica scabie, & lepræ simillima infectis, purulenta earum ulcera lambendo, sanitatem reddidit.

Sensum motū & integram salutem sinistri lateris reddit correptæ apoplexia.

Sensuum motum, & integram salutem restituit Sorori Paci de Columbinis sinistri lateris apoplexia correptæ.

Signo Crucis ter producto adimit ulcus, dolorem, & febrim.

Destituta jam erat à Medicis Cherubina Rabatta pessimo ulcere in capite infecta, & febri præterea, atque atrocissimis doloribus æstuans, cui tamen ulcus, dolorem, & febrim ademit, productum ter super illam à Maria Magdalena signum crucis, eademque Cherubina alio ulcere, & lethali febri confecta, jamque sacro munita oleo ferè cum morte luctabatur, cum attingens stramentum, in quo Magdalena decumbebat, saluti se restitutam extemplo sensit.

Attingēs stramentum, in quo Magdalena decubuit ab alio ulcere, & lethali febre convaluit.

Post mortem verò (præter diutinum liquorem mire fragrantem, qui variis languoribus saluberrimus affluxit e tibiis corporis sanctissimæ hujus Virginis integri, & incorrupti) Maria de Rovanis 16. jam mense lethali febri correpta, & omni salutis spe destituta, admovit sibi ad pectus fasciculum florum ob contactum sacri Corporis salutarium, & statim in soporem facta est, & brevi expergefacta prosiliit è strato prorsus incolumis.

Lethali febre correpta sibi admovens flores Sacri Corpori appositos convaluit.

Ad tactum pulvilli Magdalenæ laborans molestissima febri cōvaluit.

Eadem Maria quadriennio post febri molestissima, & variis morbi symptomatibus in vitæ discrimine constituta, ad tactum pulvilli, quo usa fuerat Magdalena, convaluit. Subinde febri, & acerbissimis stomachi doloribus laborans, & duos menses lecto affixa, statim atque Magdalenæ tunicam superinduit, ad sanitatem revocata est; quam etiam post annum recepit, cum duos itidem menses febri æstuasset, producto super illam signo crucis cum velo Mariæ Magdalenæ.

Magdalenæ tunicam superinduens acerbissimis stomachi doloribus laborans ad sanitatem revocatur.

Per 2. menses febri æstuans producto signo Crucis cū velo Magdalenæ sanitatē recepit.

Crudelissimo stomachi dolore, & capitis cruciatu cum vertigine, & febri Catharina de Tassis vitæ marginem attigerat, sed admota stomacho particula vestis Magdalenæ, repentino somno correpta, atque evigilans omni se dolore, & ægritudine exemptam reperit.

Affecta crudelissimo stomachi dolore, capitis cruciatu cum vertigine, & febri, particula vestis Magdalenæ stomacho admota liberatur.

Magdalena de Rondonis sexenni dolorum tormento propemodum extincta, omni certè humani remedii spe destituta, admotis corpori Magdalenæ vestibus, voto vix nuncupato convaluit: sicut etiam Petrus de Allis Romanus febri, & doloribus contabescens superinduto Magdalenæ velo extemplo convaluit.

Sexenni dolorum vi ferè extincta admotis corpori Magdalenæ vestibus convaluit. Item febri, & doloribus tabescens superindutus Magdalenæ velo.

Cum autem jam ab illius obitu celeberrima esse cœpisset Mariæ Magdalenæ sanctitas, & veneratio populorum, ac ipsius intercessione patrata miracula viam illius clarificationi aperirent; formati sunt processus authoritate Apostolica, quibus examinatis fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster, tunc suus annuens repetitis precibus dilecti filii nostri, tunc sui nobilis viri Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum monialium dicti Monasterii S. Mariæ Angelorum, die 8. Maji 1626. hanc Dei servam Beatæ titulo insignivit, ac die 22. Augusti universo Carmelitarum ordini indulsit, ut illius Officium, & Missam recitaret; die verò 15. Januarii 1628. hujusmodi indultum extendit ad universam ditionem Florentinam.

Processus authoritate Apostolica cōpilati. Urban. VIII. 8. Maji 1626. S. D. titulo Beatæ insignivit. Die 22. sequētis augusti ordini Carmelit. indulsit illius Officium, & Missam. Die 15. Jan. 1628. d. Indultum extendit ad totam ditionem Florentinam.

Post novissima autem Decreta ejusdem Urbani prædecessoris, die 1. Aprilis anno 1662. eadem Congregatio censuit constare de casu excepto, nempe de cultu Beatæ exhibito authoritate Apostolica; die 10. Septembris 1668. cum declaratum jam antea fuisset constare de validitate aliorum processuum super his, quæ beatificationi successerunt, decrevit constare de quinque miraculis post indultam Beatæ venerationem consecutis.

Die 1. Aprilis 1662. d. Sacra Congr. censuit constare de casu excepto. Die 10. Sept. 1668. decrevit constare de quinque miraculis post indultam Beatificationem.

Perseveravit enim corporis incorruptio cum mirabili flexibilitate quarumdam partium, in quibus caro tactu pressa cedit, & post ad pristinum redit: In manibus, & brachiis cernuntur venæ: Capilli adhuc suo fulvo rutilant colore; candorem servat caro in artubus, qui vestibus teguntur; quæ, & pium inflammant affectum, & sanctæ devotionis stimulos accendunt.

Perseverantia incorruptionis corporis cum mirabili flexibilitate.

Continuavit etiam suavissimi odoris ex singulis membris, sed præcipue, & acutius ex stomacho fragrantia, tam mira suaveolentia, ut ei nec liquorum, nec florum, aut aromatum odores comparari queant: adeo ut plurium medicorum assertione, & testimonio constet non nisi divinitus prodire ex illo virgineo corpusculo talem fragrantiam, quæ adhuc longe suavius emanavit cum anno Domini 1663. pro solemni canonizatione exaratus fuit processus.

Continuatio suavissimi Odoris.

Lōgè suavior emanavit anno 1663. dum exaratus fuit processus pro Canonizatione.

Solemni præterea ritu celebrantes beatificationem illius Moniales cœnobii S. M. Angelorum (in quo ejus sacrum corpus requiescit) divina virtute factum est, ut vas in quo oleum asservabatur, invenerint (postquam plurimum ex eo hauserant) plenum, & successive auferendo, merito hujus Elianæ Virginis (adinstar sui Patriarchæ) perintegram illius celebritatis octavam non imminutum fuisse, quod exacta perquisitione in Congregationibus discussum, inter præcipua Cæli de hujus Virginis beatitudine testimonia numeratum fuit, & hoc eo magis, quod ejusdem olei usu plura alia mirabilia Dominus ad suæ sponsæ glorificationem operari dignatus est.

In solemni Beatificatione, & octavā Vas à quo oleum hauriebant numquā fuit imminutum.

Usu d. Olei Dominus plura mirabilia patravit.

Inter ea priori non absimile fuit, quod anno 1654. deficiente in mense Augusto oleo (cu-

 jus

jus penuria tunc Monasterium illud laborabat) præfecta cellarii, Soror Charitas dicta, interno afflata instinctu, sumens parum olei jam ante per annos cælitus multiplicati, una cum altera ex monialibus sorore Obedientia nomine, orans, & applicata hujus Beatæ Imagine, obtinuerunt ejus intercessione tantum illius augmentum, ut qualibet hebdomada haustis pluribus mensuris, pro Ecclesiæ, & Monasterii usibus usque ad festum Nativitatis Domini sufficeret, nec imminutus est lecythus usque ad novam in Decembri oleitatem, quo quidem oleo ita multiplicato plura mirabilia patrata fuere.

Parum d. Olei in lecyto Monasterii oleũ multiplicat usque ad novam oleitatem.

Magdalena Angela Govina monialis in cœnobio Murattarum Florentiæ, cum per biennium in oculo dextro morbo guttæ serenæ vexata fuisset, ita ut jam ferè omnem videndi vim amiserit; & in lævo etiam notabilem diminutionem ejusdem potentiæ experiretur, cum pluribus adhibitis curationibus adhuc magis visus ille imminueretur, desperans de omni humano remedio, Beatæ Mariæ Magdalenæ invocato nomine, ejusque velum sibi transmissum retinens, statuensque firmiter se in posterum, (obtenta restitutionis visus gratia) jejunaturam in pane, & aqua in ejus pervigilio, & curaturam Missæ celebrationem, cum argenteæ Imaginis appensione ad ejus sepulchrum; cum tota nocte acerbis doloribus cruciata fuisset, & paulisper quievisset, expergefacta, se utriusque oculi visivam virtutem recuperasse, intercessione ejusdem Virginis experta est, quod expedita lectione (ad quam ante omnino impotens erat) Abbatissa ipsius comprobavit, & debitis Deo persolutis gratibus, ejusdemque Beatæ applicato velo visum magis corroborari sensit, quod divina virtute, supra naturæ vires operante, actum fuisse Medici agnoscentes testati sunt.

Morbo guttæ serenæ vexata in oculo dextero, & in lævo parum videns, velum Beatæ retinẽs, utriusq; oculi perfectum visum recuperavit.

His, & aliis supra enarratis ejus sanctitatis coruscantibus signis, quam in cælis adeo acceptam divinæ majestati patronam humana infirmitas experiebatur, accedentibus insuper charissimi in Christo filii nostri, tunc sui Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & charissimarum in Christo filiarum Augustæ illius conjugis, necnon christianissimæ Galliarum Reginæ, ac dilecti filii nostri, tunc sui nobilis viri Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ magni Ducis, & dilectæ in Christo filiæ Victoriæ de Rovere magnæ Ducissæ Hetruriæ, & aliorum catholicorum Principum fere omnium, & universi Carmelitarum ordinis, & monialium S. Mariæ Angelorum precibus, quibus id a dicto Clemente prædecessore summa cum instantia expetebant: auditis insuper ven. Fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium, quibus id muneris commissum fuerat, votis, & unanimi consensu, relataque in secreto consistorio per ven. fratrem nostrum, tunc suum, Martium Episcopum Portuensem, & sanctæ Ruffinæ Cardinalem Ginettum totius summa processus, annuentibus, & approbantibus, aliis tunc præsentibus Cardinalibus, indicta fuere ab eodem Clemente prædecessore nostro consueta jejunia, eleemosynæ, & preces, ut in tanti ponderis negocio divinæ voluntatis beneplacitum clarius innotesceret. Postmodum in semipublico consistorio accersitis Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis (de quorum numero tunc eramus) præsentibusque Sedis Apostolicæ Notariis, & causarum Palatii Apostolici Auditoribus, peractis omnibus, quæ ad hanc sacrosanctam functionem ex sanctorum patrum authoritate, sacrorum canonum decretis, S.R.E. antiqua consuetudine, novorumque decretorum præscripto requirebantur, Dominica die, quæ erat quarto Kalendas Maji Pontificatus sui anno secundo, in celeberrimo Principis Apostolorum Templo, solemni Ritu cum ejusdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia mane convenientibus; post repetitas trinas pro canonizationis decreto petitiones nomine ejusdem Leopoldi Regis in Imperatorem electi, per dilectum filium Jacobum tituli S. Sixti Presbyterum Cardinalem Rospigliosum nuncupatum; post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, Spiritus Sancti gratia ritè implorata, ad honorem Sanctissimæ Trinitatis, ad Catholicæ fidei exaltationem, Christianæque Religionis incrementum, authoritate Domini nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua, maturaque deliberatione præhabita, divinoque sæpius implorato præsidio, de eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium Consilio, Beatam Mariam Magdalenam Sanctam esse decrevit, diffinivit, ac Sanctorum in numerum reposuit, statuens ut ab universali Ecclesia quolibet anno memoria ejus inter Sanctas Virgines die 25. Maji recoleretur, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Leopoldus Imperator, aliique supremi Principes, & totus Ordo Carmelitarũ instant pro Canonizatione.

Clemens IX. jejunia, eleemosynas, & preces ad hũc effectum indicit.

4. Kal. Maji anno 2. ejus Pontificatus, eam Sanctorũ catalogo adscripsit in Tẽplo Principis Apostolorum

Statuitur Sãctæ festum quolibet anno die 25. Maji.

His absolutis Deum Patrem omnipotentem factorem cœli, & terræ visibilium omnium, & invisibilium, ac D. nostrum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, & sanctum Paraclitum Spiritum, necnon unum Deum, unumque Dominum laudibus, precibus, & confessionibus, idem Clemens prædecessor pie veneratus, sacroque Hymno, *Te Deum* omni cum solemnitate decantato, peculiari in honorem Beatæ Mariæ Magdalenæ oratione precatus est, atque in primario ejusdem Templi Altari Missam cecelebravit cum ejusdem sanctæ Commemoratione, omnibus, & singulis Christifidelibus tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

In primario ejusdẽ TempliAltari Missam celebrat cum ejusdem Sanctæ commemoratione

Omnibus Christi-fidelibus tunc præsentibus indulgentiam plenariam concedit.

Summo igitur rerum opifici, qui sua ineffabili providentia hanc Ancillam suam Christianæ reipublicæ speciali sanctitatis dono decorare dignatus est, quæ, quasi rutilans lucerna super aureum candelabrum posita, undique, suæ sanctitatis radios diffundit, innumeras dictus Clemens prædecessor persolvebat gratias, eamdemque deprecabatur, ut ejusdem pia apud Deum intercessione, ipsum, ac Christianum populum in suo sancto servitio confortare, & conservare, ac ab omnibus periculis liberare dignaretur.

Ejusdem Pontificis gratiarum actio.

Ne autem de decreto, diffinitione, repositione, adscriptione, statuto, concessione, aliisque præmissis, pro eo quod ipsius Clementis prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari: volumus, & apostolica authoritate decernimus, quod decretum, diffinitio, repositio, adscriptio, statutum, concessio, aliaque præmissa a dicta die, quarto Kal. Maji suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis prædeces-

Decreti confirmatio.

cessoris literæ sub data ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur, quodque præsentes literæ ad probandum plene decretum, diffinitionem, adscriptionem, repositionem, statutum, concessionem, aliaque præmissa ubique, sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Fides transumptorum. Cæterum quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, ut opus esset deferri, volumus ut earum exemplis etiam expressis manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam nostrarum voluntatum,& decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Edit. 5. Idus Maji 1670. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1670. Quinto idus Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Franciscus Episcop. Ostien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*
† *F. M. Episcopus Tusculanus Card. Brancatius.*
†
†
† *Ego Vldericus Episcopus Albanensis Card. Carpineus.*
†
† *Ego Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Vrsinus.*
†
† *Ego Cæsar. tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.*
†
†
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
† *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalcus.*
†
†
† *Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
† *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.*
† *Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.*
†
†
† *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.*
† *Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
† *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*
† *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*
† *Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.*
† *Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
† *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.*
†
† *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*
†
† *Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.*
†
†
†
†
† *Ego Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyt. Card. Corsinus.*
† *Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*
† *Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteriis.*
† *Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.*
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Ara-cœli Presbyt. Card. Robertus.*
†
†
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.*
† *Ego Carolus Sancti Cæsarei Diacon. Card. Barberinus.*
† *Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*
† *Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diaconus*

conus Cardinalis Mancinus.

✝

✝ *Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Sigismundus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Chisius.*

✝

I V.

Indulta, gratiæ, & privilegia, Conclavistis, qui in Conclavi adfuerunt, quando ad Pontificatum fuit evectus concessa.

Similia Privilegia, & Indulta Conclavistis concessere plures Summi Pontifices, inter quos Clem. IX. supra Const. 3. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

Causæ Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus uti familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subjerunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare.

Donati scut. 10. mil. auri pro Concl.

§.1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, nobilibus, militibus, & civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen., se familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, milites, nobiles, & cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prerogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri famialiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchetum Notariorum ipsius Sedis non deferant, palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, milites, nobiles etiam originarii, ac antiquissimi cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & civi originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

Nobiles creat

Exemptio à gabellis, decimis, & oneribus.

§.2. Nosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & rerum publicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc,

tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Absolutio à censuris.

§.3. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclavistarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis causa provenien. sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c. respective reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum male perceptorum.

§.4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorū.

§.5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstan. si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literaru n Apostolicarū gratis.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis, seu alterius militiæ.

§.7. Ac Conclavistis prædictis, qui s. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existent, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiastico-

co-

corum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, ceterorumq; aliorum quorumcumq; beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, frui, & potiri possint.

Ampliatio.

§.8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S.R.E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel post hac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & liberè retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§.9. Postremò, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitimè tamen, ac alias licitè acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minimè subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S.Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, liberè, & licitè valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§.10. Nec eosdem Conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi

etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§.11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan. seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus, & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decemmillium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista, frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deffiniri debere. Irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§.12. Et insuper venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Card. Barberino nuncupato ejusdem S.R.E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis Gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc usque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorũ.

§.13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ IV. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, nec non Pictaven. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam s. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum civitatum, oppidorum, & terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Et cum absolutione a censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumq; aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, usuum, naturarum, constitutionum Synodalium, statutorum, ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., s. Benedicti, s. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam s. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum,

 prout

prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia,& in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan. & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Dioec. patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Transumptorum fides.

§.14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus vel ostensus foret. FIAT E.

Dat. Ann. 1., die 28. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum Quinto Kal. Junii Anno Primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

Reverendiss. D. Franciscus Maria Phoebeus, Urbevetanus, Archiepiscopus Tarsen. Præceptor Archiospitalis S. Spiritus in Saxia, Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Primus Cæremoniarum Magister.

Reverendiss. D. Fr. Joseph Eusanius Aquilanus Episc. Helenopolitanus, Sacrista noster.

Carolus Vincentius Carcarasius Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe presbyter Romanus.

Fulvius Servantius Presb. de S. Severino Canonicus insignis Collegiatæ Eccles. S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Antonius de la Pedacchia Presb. Romanus perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apost. de Urbe.

Petrus Paulus Bona presb. Romanus; Magister Cæremoniarum.

Abb: Franciscus Polinus presb. Camerinen. Basilicæ Lateranen. Canonicus, Sac. Collegii Secretarius.

Abb. Ascanius Paganellus presb. Camerin.

Nicolaus Gentilis laicus Camerinen. nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abb: Jo: Baptista de Palagio presb. Romanus Canonicus insignis Colleg. Eccles. S. Laurentii in Damaso de Urbe.

Agapitus Colorsius presb. Prænest.

Philippus Balthassarrus presbyt. Romanus, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apost. de Urbe. Francisci Ostien. Barberini.

Benedictus Caccia presb. Callien. Joannes Antonius Quaglinus Clericus Taurinen. Dioec. Andreas Giojettus Romanus laicus. Martii Portuen. Ginetti.

Antonius Simon Abb: Balleonus, presbyt. Pisauren. Faustus Tursius Clericus Spoletanæ Dioec. Ugo Purra Clericus Lugdunen. Antonii Prænestin. Barberini.

Dominicus Magrus presb. Meliten. Canonicus Theologus Cathedralis Ecclesiæ Viterbien. Dominicus Paglia presb. de Vetralla Tuscanen. Dioec. Franciscus Ciceri Clericus Mediolanen. Francisci Mariæ Tusculan. Brancatii.

Federicus Bonaventura Clericus Urbinas, Zenobius Casinus presbyt. Florent. Jo: Baptista Sardineus presb. Ulturarien. Dioec. Vincentius Ghirellus Clericus Eugubinus Ulderici Albanen. Carpinei.

Joseph Lampanus Clericus de Monte Falisco. Joan. Sbardella de Monte Roseo null. Dioec. Franciscus Maria Santandrea laicus de Brisighella Faventinæ Dioec. Julii Sabinen. Gabrielli. Venerab. Fratrum nostrorum Episcoporum S.R.Eccl. Cardinalium.

Paulus Nicolaus Venerius Clericus Recineten. Hieronymus Miletus Clericus Civitatis Plebis, Laurentius Copellus laicus Camerinen. Virginii S. Laurentii in Lucina Ursini.

Marchio Carolus Pallavicinus presbyt. Parmen. Alexander Mazzinius Clericus Regiensis, Guillelmus Cataneus laicus Mutin. Raynaldi S. Pudentianæ Estensis.

Jo: Andreas Borbonius presb. Senen. Abb. Octavius Pierizzius Clericus Bonon. Joannes Michellinus presb. Aretinus, Flaminius Justus Clericus Tiburtinus, Cæsaris Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachenetti.

Paulus à Lamma presb. Favent. Dominicus Padova Cleric. Ferrarien. Caroli S. Silvestri in Capite Rossetti.

Ferrantes Orsellus Clericus Forolivien. Nicolaus Augustinus Forolivien. Joannes de Ognatte laicus Pampilonen. Nicolai S. Mariæ in Transtyberim Ludovisii.

Marchio Claudius Pallavicinus Cleric. Parmen. Jacobus Girod à Burgundia Mignovillars Clericus Dioeces. Bisuntinæ. Alderani Sanctæ Praxedis Cybo.

Antonius Sinibaldus Cleric. Rom. Hiacynthus Fanciullus laicus Viterbien. Franciscus Beltramminus laicus Bononien. Federici S. Petri ad Vincula Sfortiæ.

Franciscus Maria de Alice presb. Mediolan. Joseph Sanctes Flamma laicus Comen. Benedicti S. Honuphrii Odescalchi.

Michael Imperialis Clericus Januen. Thomas Piscius presb. de S. Justo Firmanæ Dioec. Horatius Bonellus presb. Romanus Canonicus Cathedr. Eccles. Burgi S. Domnini, Laurentii SS. Quirici, & Julitæ Raggi.

Dominicus de Malclerc a Sommeruillers Clericus Tullen. Carolus Fromentin. laicus Dioeces. Svessionen. Joannes Gobin laicus Nanneten. Joannis Francisci Pauli S. Mariæ super Minervam de Retz.

Abb: Vercellius Bigarolus Clericus Mediolanen. Nicolaus Antonius a Frusinone Verul. Dioec.

Dioec. laicus. Aloysii S. Alexii Homodei.

Abb: Vincentius Lucciolus cleric. de Mevania Spoletan. Dioec. Petrus Paulus Pontinus Clericus de Setia Terracinen. Dioecesf. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Gregorius Lizzolius presbyt. de Carraria Null. Dioec. Joan. Jacobus Lanzettus Clericus a Sancta Barbara Null. Diœc. Laurentii S. Chrysogoni Imperialis.

Federicus Calistus Clericus de Monte Georgio Firmanæ Dioec. Angelus Chiavellonus Clericus Reatinus, Giberti Sanctorum Joannis, & Pauli Borromei.

Carolus Guallus Clericus Romanus, Augustinus Vulpianus presbyt. de Aquaviva Ripanæ Dioecesis. Marcelli Sancti Stephani in Monte Coelio Sanctacrucii.

Joannes Ricchius Lucanus, Nicolaus Theobaldus presbyt. Tullen. Carolus de la Porta Militen. Dioec. laicus, Jo: Baptistæ Sancti Marcelli Spadæ.

Carolus de Marchis presb. Asculanæ Dioecesf. Joseph Sfasciamontius laicus Montisalti Dioecesf. Francisci S. Mariæ in Via Albitii.

Abb: Honoratus Tondutus Clericus Nicen. Honuphrius Corradinus Clericus de Fabriano Camerin. Dioec. Petrus Pantinus Romanus laicus, Octavii S. Cæciliæ de Aquaviva.

Petrus Carolus Cappellettus Reatinus Clecus conjugatus, Salvator Serra presbyt. Ferrarien. Caroli S. Priscæ Pii.

Antonius Franciscus Passerinus presb. Firmanus, Petrus Joannes Bernardus Clericus de Sancto Paulo Vencien. Dioecesis, Caroli Sancti Eusebii Gualterii.

Comes Alexander Marescottus Romanus. Abb: Benedictus de Rubeis presb. Firmanæ Dioec. Dominicus Viva Clericus Urbevetanus, Canonicus Collegiatæ Ecclesf. S. Mariæ ad Martyres de Urbe. Flavii S. Mariæ de Populo Chisii.

Andreas Mansius presb. Lucen. Canonicus Cathedr. Ecclesf. Lucen. Lelius Cerchius Clericus conjugat. Lucen. Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bonvisii.

Abb: Joseph Paulutius Clericus Pisauren. Octavius Maria Leopardus laicus Camerin. Dioecesf. S. Augustini Bichii.

Joseph Palectonius Clericus Spoletanus, Julius Durantus laicus Callien. Petri Sancti Calixti Vidoni.

Gualterus de Leto Cleric. Aberdonen. Prior sæcularis Ecclesf. Beatiss. Virginis de la Motte de Beamont Rupellen. Dioec. Franciscus de Magistris presb. Camerin. Henricus Gial Rosenhemensis Bavarus Frisingen. Dioec. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbarici.

Joannes Vincentius de Cæsaris Clericus Romanus Joan: Claudius laicus Tullen. Hieronymi SS. Petri, & Marcellini Boncompagni.

Abb: Decius Coccus Clericus Mediolanen. Paulus Fossatus presb. Mediolan. Jo: Franciscus Agliaudus laicus Taurinen. Alphonsi S. Crucis in Hierusalem Littæ.

Abb: Franciscus Milonus presb. Vintimillien. Dioecesf. Michael Turrius Clericus Papien. Nerii SS. Nerei, & Achillei Corsini.

Jo: Baptista Michelius Clericus Sarsinaten. Matthæus Fatius presb. Asten. Dioec. Horatius Fulchignonus Clericus Romanus, Caroli Sanctæ Anastasiæ Bonelli.

Augustinus Felix Rugginus Clericus Ravennaten. Joannes Maria Marabinus laicus Imolen. Coelii Sancti Petri in Monte Aureo Cardinalis Piccolominei.

Abb: Franc: Antonius Gallus de Austrimon presb. a Latertia Acheruntinæ Diec. Stephanus Millner laicus Viennen. Caroli S. Susannæ Carafe.

Abb: Ludovicus Piccinus Clericus Æsinus, Horatius Forrunatus presb. de S. Arcangelo Anglonen. Dioec. Palutii SS. XII. Apostolorum Palutii Albertonii, nunc Alterii.

Carolus Rasponus Eques S. Stephani Ravennas, Carolus Antonius Corradus Clericus Callien. Antonius Porta Clericus Bononien. Cæsaris S. Jo: ante Portam Latinam Rasponi.

Joseph de Anibaldensibus à Molaria Clericus Romanus. Julius Cæsar de Cæsaris Clericus a Barbara null. Dioec. Nicolai Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Comitibus.

Abb: Alexander Sozzinus Clericus Senen. Paulus Ciprianus laicus de Tolentino, Franciscus Cæsarinus Clericus conjugat. Theatin. Jacobi Sanctæ Mariæ de Pace Ninii.

Joseph Zafonti presbyt. Senen. Michael Brachler Brixellen. laicus Dioec. Malines. Julii Sancti Martini in Montibus Spinulæ.

Comes Philippus de Marsciano Urbevetan. Dominicus Antonacchius laicus de Scarpa Tiburtinæ Dioec. Caroli S. Mariæ in Ara-Coeli Roberti Victorii.

Josephus de Grapellis à Frusinone Clericus Verulanæ Dioec. Vincentius Placentinus laicus Papien. Vitaliani S. Agathæ extra moenia Vicecomitis.

Joseph Crispinus presb. de Rocca Guglielma, Aquinaten. Dioecesf. Silvius Vincentius Clericus Senen. Innici S. Clementis Caraccioli.

Paulus Maronus Canonicus Metropolit. Ecclesiæ Aquilejen. de Portu Naonis Concordien. Dioecesf. Carolus Bertoncinus laicus de Vangelitia Null. Dioecesf. Joannis Sancti Salvatoris in Lauro Delphini.

Octavius Riarius Clericus Savonen. Joannes Theodorus Jacquet presb. Rupeforten. Leodien. Dioecesf. Canonic. Metropolitanæ Ecclesiæ Cameracen. Amadeus Capitanei laicus Vercellen. Dioec. Jacobi S. Sixti Rospigliosii.

Valentinus Bigorre Clericus Dioecesf. Tolosanæ Prior Sanct. Mariæ de Gondrecuria Tullen. Dioec. Decanus Nanneten., & Abb: SS. Trinitatis Lucernæ Abricen. Dioec. Abb: Attus Melanus Clericus Pistor. Franciscus Herbet Cleric. Suessonen. Theodosii Emanuelis Buglioni.

Hieronymus Martinez de Alarion. Clericus Matritensis Toletan. Dioec. Joannes Roman a Fonte presb. Oscanus Toletanæ Dioec. Christophorus Martinez laicus Cæsaraugustanus. Ludovici de Porto Carrero.

Vincentius Piottus presbyter Typhernat. Philippus Baronius laicus Roman. Carolus Franciscus Gandulphus Laicus Mediolanen. Francisci Nerlii.

Jo: Dominicus Corradus clericus Firmanus, Marcus Antonius Perfectus laicus Sarzan. Dioec. Caroli Cerri.

Abb. Carolus Tinellus presb. Arimin. Joannes Aloysius laicus de Monte Causario Firman. Dioec. Franciscus Abbundantius laicus Fanensis, Lazari Pallavicini.

Jo: Baptista Carpanus presbyter Vercellen. Dioec.

Dioec. Nicolaus Salleveranus cleric. Taurinen. Dioecef. Joannis Bonæ. Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Ugo Maffeus clericus conjugat. Volaterranus, Sanctinus Fanciolus presb. Roman. perpetuus Beneficiat. Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe, Ægidius Brunacchius laicus de Caprarola Civitatis Castellanæ Dioec. Francisci S. Mariæ in Via lata Maidalchini.

Jo: Mossovius Outrelouxhe clericus Leodien. Ferdinandus Fridericus Baro de Hohenech laicus Moguntinus, Franciscus Haim laicus Augustanus, Jo: Fridericus Ganser laicus Constantien. Dioec. Friderici Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Hassia.

Carolus Albanus laicus Urbinas, Jo: Cecius clericus Abb. Sublacen. null. Dioec. Caroli S. Cæsarei Barberini.

Canonicus Stephanus Ricciardus presb. Firmanus, Matthæus Passanus laicus Tiburtinus, Decii S. Eustachii Azzolini.

Jo: Vincentius Condinius presbyt. Ripanus, Philippus Capriolus laicus Roman. Jacobi S. Mariæ in Cosmedin Franzoni.

Abb. Hilarius Mazzocchius presb. Romanus, Simon de Amicis laicus de Camerino, Francisci Mariæ SS. Viti, & Modesti Mancini.

Paulus Franciscus Scottus clericus Narnien. Hieronymus Benvignatus clericus de Rocca Contrada Senogallien. Dioec. S. Angeli in Foro Piscium Celsi.

Ciccolinus de Ciccolinis Eques S. Jacobi de Spata, Maceraten. Paulus Racchellius cleric. Spoletanus. Pauli Sancti Georgii ad Velum Aureum Sabelli.

Hieronymus Ugurgerius Eques S. Stephani, Senen. Fabritius Cecinus presb. Florent. canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Frigdiani ejusdem Civitatis Florentiæ, Paulus Cenninus laicus Florentinus, Leopoldi SS. Cosmæ, & Damiani Medices.

Abb. Guido Passioneus cleric. Forosempron. Bernardinus Guerrinus laicus Perusinus, Sigismundi S. Mariæ in Domnica Chisii.

Fatinellus de Fatinellis Clericus Lucensis, Joseph Blasius laicus Ferrariensis, Nicolai Acciajoli.

Abb. Anibal Simonettus cleric. Auximan. Bernardinus Felicius cleric. Callien. Bonaccursii Bonaccursii. Diaconorum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Carolus Vienius presb. Senen. Sebastianus Veronicus presb. de Corinalto Senogallien. Diœc. Joseph Montius cleric. a Balneo S. Sepulchri Diœc. bo. me. Scipionis tit. S. Sabinæ Card. Ilcii nuncupati defuncti.

Ferdinandus Ximenes e Societate Jesu Florentinus confessarius.

Abb. Dominicus Cappellus de Accumulo presbyt. Asculanus, canonicus collegiatæ Ecclesiæ S. Anastasiæ de Urbe, cum prædicto Reverendiss. D. D. Phoebeo Archiepisc. Tarsensi.

Frater Mag. Carolus Bonettus Ord. S. Augustini cum dicto Reverendiss. D. Sacrista.

Vincentius Cecchius presb. Ripanus cum dicto Secret. Sac. Collegii.

Joannes Veranus laicus Vintimillien. Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Cæsar Manuccius Perusinus, Cæsar Macchiatus, Firmanus Medici Physici.

Gabriel a Porta de Villafranca Sarzan. Diœc. Jo: Baptista Pierius e Scrofiano Pientinæ Dioec. Chirurgi.

Jo: Petrus Paulutius Pisauren. Aromatarius. Blasius Mansuetus Laicus Narnien. Dioecef. Jo: Franciscus de Nicolis de Terra S. Jo. Imperficeti Bonon. Dioec. ejus Auxiliatores.

Gaspar Mazzantes Fanen. Joseph Tiberius de Quadris Romanus, Barbitonsores, Antonius Rosellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Dioec. eorum Auxiliatores.

Franciscus Gualdus Faber Lignarius. Donatus Corsius Faber Cæmentarius.

Laurentius de Laurentiis a Petra Sancta Lucen. Diœc. familiaris Magistrorum Cæremoniarum.

Antonius Comus, Joseph Coletta, Pasqualis Honorantes, Joseph Honorantes, Leonardus Christianus, Antonius Cavallonus, Jo: Antonius Bruschettus, Jo: Franciscus Zonus, Jo: Dominicus Zonus, Paulus Antonius Brunus, Jo. Maria Re, Jo: Lusettus, Antonius Felicettus, Jo: Baptista Christophorus, Gaspar Baldus, Carolus Antonius Gunettus, Antonius Piscis, Franciscus Catenaccius, Jo: Maria Catenaccius, Bartholomæus Onginus, Bartholomæus Tognettus, Petrus Eustachii, Jo: Brunellus, Paulus Baroccius Scopatores Conclavis.

V.

Confirmatio quarumdam Constitutionum pro Congregatione Missionis in conventu generali dictæ Congregationis factarum, & a particulari Congregatione Prælatorum jussu SSmi Clementis IX. revisarum, & emendatarum, cum illarum Insertione. *Die 2. Junii 1670. An. 1.*

CLEMENS PAPA X. *Nunc primũ impressa.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio Congregationes personarum ecclesiasticarum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutas, uberesque bonorum operum fructus adspirante superni favoris auxilio proferre assidue satagentes in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa, quæ pro felici, prosperoque illarum regimine, & gubernio, tuendaque, & solidanda in eis pace, ac laudabilibus earum institutis, studiosisque in via Domini progressibus fovendis, & juvantes prudenter, & quæ salubriter constituta esse noscuntur, ut firma, atque irrefragabili stabilitate perennent, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Expositio facti. Exponi siquidem Nobis, nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Presbyter Congregationis Missionis, quod ipsi aliàs in eorum conventu generali congregati, nonnullas Constitutiones ad conservandam in eadem congregatione animorum concordiam, primævumque illius institutum, atque spiritum firmius constabiliendum, & fovendum apprime conducibiles ediderunt, quæ à nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis, quibus fel. re. Clemens Papa IX. prædecessor id negotii dederat, revisæ, ac emendatæ, & ad formam redactæ fuerunt tenoris, qui sequitur, videlicet. *Clemens IX. committit examen Constitutionum d. Congregationis ut infra. Tenor dict. Constitutionum.*

§. 1. Superior Generalis Congregationis Missionis erit in officio perpetuus, & omnimodam in totam

Superior Generalis esse debeat perpetuus, & quam Jurisdictioné habeat.

totam congregationem idest in singulas domos, res, & personas superioritatem, atque authoritatem habebit eo modo temperatam, qui infra declaratur.

Assistentes quot esse debeant, & quomodo eligendi, sicut & Admonitor.

Eorum Officium.

§.2. Tres vel quatuor Assistentes illi adjunget conventus generalis, atque admonitorem dabit, omnes pluribus media parte suffragiis eligendos, quorum officium usque ad electionem alterius superioris Generalis durabit. Assistentium autem partes erunt Generalem ipsum opera, & consilio juvare in regimine congregationis, ita tamen ut facultas decernendi quæ agenda fuerint, sit penes ipsum superiorem generalem, exceptis casibus infra exprimendis.

Quid Superior Generalis sine Assistentibus, & Admonitore agere possit.

§.3. Illius erit toti congregationi præesse, Visitatores, & præfatæ Congregationis tam Secretarium, quam Procuratorem, superiores domorum, cæterosque officiales ordinarios (Assistentibus suis, & admonitore exceptis) Commissarios etiam, qui ordinarii officiales non sint, instituere, nec non rationabili de causa sibi benevisa destituere, quibus omnibus eas impertietur facultates, quæ in regulis particularibus cujusque officii continentur. Quas tamen facultates augere, vel minuere poterit, cum ita expedire in Domino judicaverit; Ipsi verò ad reddendam ei suæ administrationis rationem tenebuntur.

§.4. Ex quo fuerit a conventu generali electus, jus habebit tum in hoc ipso conventu, tum in aliis quibuscumque duo ferendi suffragia, sive secreta illa fuerint, sive non secreta, atque prærogativam in paritate suffragiorum non secretorum; si quid tamen ab ipso, & a quibusdam a conventu deputatis suffragiorum non secretorum via diffiniendum erit; unico tantum cum prærogativa in paritate gaudebit. In electione quoque duorum Assistentium, & quatuor Deputatorum ad seligenda proposita unicum habebit suffragium, sed sine prærogativa.

Jus plenum statuendi est penes Conventum Generalem.

§.5. Licet Jus plenum decernendi, & statuendi, quæ ad Congregationis progressum, fœlixque regimen conducere videbuntur apud Conventum generalem resideat concurrente majori suffragiorum parte; poterit tamen quoque superior generalis ordinationes, & statuta condere, modo decretis Conventuum Generalium non repugnent, quæ abrogare, vel immutare nullatenus poterit, nisi de consensu Generalis Conventus, modo etiam licita sint, & honesta, nec sacris Canonibus adversantia, aut contraria Constitutionibus Apostolicis, Bullis, seu Brevibus Summorum Pontificum, quibus præfatæ Congregationis institutum, Constitutiones, Regulæ, & munia declarantur, aut confirmantur, nec speciatim his articulis, quos vel leviter immutare, nec Superiori, nec Conventui Generali licebit: Ordinationes autem, & statuta hujusmodi a Superiore Generali edita observanda erunt, donec Conventus Generalis, aliud decreverit, penes quem est potestas vim illis detrahendi, aut etiam addendi, ut in posterum obligent.

Superior Generalis, quomodo, & quando Ordinationes, & Statuta condere possit.

Nec ei, nec Conventui Generali licet, vel leviter immutare Regulas vel Constitutiones, authoritate Apostolica confirmatas.

Ordinationes, & Statuta Superioris Generalis quamdiu durare debeant.

Potest admittere in Congregatione quos dignos reputet. Indignos post emissa Vota dimittere nequit sine suffragiis Assistentium.

§.6. Idem Superior Generalis in Congregatione admittere poterit quos idoneos existimaverit, & indignos post emissa vota dimittere, si retinere non posse absq; magno prædictæ Congregationis damno, ipse, & ejus Assistentes ad plura suffragia judicaverint, ita tamen ut ipsi competat unicum suffragium cum prærogativa in paritate.

§.7. Licebit ei quoslibet contractus, servatis de Jure alias servandis, inire, in rebus tamen maximi momenti de consensu suorum Assistentium ad plura nimirum suffragia, cum sua ipsius prærogativa in paritate.

Potest quoslibet contractus servatis de Iure servandis inire. In rebus maximi momenti consensum requirat Assistentium.

§.8. Admittere poterit de consensu Ordinarii Fundationes, & Domos, non tamen eas alienare, abolere, aut alio transferre nisi de consensu Conventus Generalis, servatis semper de Jure servandis. Quod si dissolvendi aliquam Domum, aut fundationem deferendi necessitas tanta urgeat, ut Conventus Generalis expectari non possit, tunc res decernetur judicio ipsius Generalis, Assistentium, Visitatorum, qui fuerint in Europa, Secretarii etiam Congregationis, & Procuratoris, aut saltem majoris ipsorum partis servatis, ut supra de jure servandis.

Admittit de consensu Ordinarii fundationes, & Domos. Eas alienare nequit nisi de consensu Conventus Generalis. Quid in casu urgentis necessitatis.

§.9. Dignitates Ecclesiasticas absque consensu Conventus Generalis acceptare non poterit, nisi Summus Pontifex id in virtute sanctæ obedientiæ præcipiat.

Dignitates Ecclesiasticas nequit acceptare absque consensu Conventus Generalis. Secus si Papa præcipiat &c.

§.10. Penes illum erit facultas Conventum Generalem convocandi, ipsum dirigendi, & congregatos de consensu tamen ipsius Conventus dimittendi.

Convocat, & dirigit Conventum Generalem, & eumdem de consensu Conventus dimittit.

§.11. Porro Conventus Generalis ob causas quascumque congregatus Superiori Generali superior erit: prætereaque Congregatio in eumdem, authoritatem, potestatemque habebit in duobus potissimum casibus, nempe si inutilis foret ad gubernationem, vel gravissimum aliquod peccatum externum committeret. Primo enim casu Congregationis erit substituere illi Vicarium Generalem, si ipse eum nominare non posset, aut nollet. Secundo vero casu, qui tamen speratur non eventurus, poterit eadem Congregatio eum deponere: Quod quidem ultimum, ut legitime fiat, suffragia duas tertias partes excedere debent, ut verò substituatur illi Vicarius, satis erit si major pars Congregatorum in id consenserit.

Conventus Generalis præest Superiori Generali. In duobus casibus in eum habet potestatem, si sit inutilis, vel gravissimum peccatum externum commiserit.

§.12. Defuncto autem Superiore Generali ejus erit, quem ipse in Vicarium Generalem nominaverit, vel primi Assistentis, si Vicarius nominatus non fuerit, aut officio suo fungi non possit, Congregationem regere usque ad electionem novi Superioris Generalis; Denique pro ejusdem electione Conventum Generalem intra sex menses, nisi gravis necessitas dilationem aliquam exigeret, convocare, eidem præsidere, donec Superior Generalis fuerit electus.

Defuncto Superiore Generali Congregationem reget Vicarius Generalis ab ipso nominatus, vel primus Assistens, usque ad novam electionem.

§.13. Præter prædictum casum electionis, Conventus Generalis celebrabitur in casibus sequentibus. Primo singulis duodecim annis post ultimum Conventum Generalem. Secundo quotiescumque Superior Generalis ipsum ob res magni momenti indicendum judicaverit. Tertio si Assistentes cum Visitatoribus, qui sunt in Europa ipsum esse necessario cogendum ad plura suffragia censuerint in causa depositionis ut supra. Quarto si ipsemet Generalis, ejus Assistentes, Congregationisque Secretarius, & Procurator cum Deputatis, qui sexto anno post ultimum Conventum Generalem, a singulis Europæ Provinciis mittuntur, ipsum cogendum esse pluribus suffragiis decreverint.

In quibus casibus conventus generalis celebrari debeat.

§.14. Ob quamcumque vero causam celebretur, intererunt ei, & jus suffragii habebunt Superior Generalis (nisi forte de ipsius depositione ageretur) sive Vicarius itidem Generalis, Assisten-

Qui interesse, & suffragium habere debeát in Conventu Generali.

stentes, Visitatores, seu eorum loco Vice-Visitatores, Congregationis tam Secretarius, quam Procurator, & duo Sacerdotes ex singulis Provinciis quos legitime a Conventibus Provincialibus pluribus suffragiis electos esse constabit: si tamen Conventus habeatur pro eligendo Superiore Generali, prædicti Secretarius, & Procurator Congregationis intererunt ei tantum post peractam dicti Superioris Generalis electionem, nisi alio titulo ei interesse debeant.

Qui habeant Jus proponendi in Conventu Generali.

§.15. Non proponentur Conventui Generali nisi ea, quæ, vel Superior Generalis proponere voluerit, vel proponenda censuerint ad plura suffragia, ipse scilicet Superior Generalis, duo ejusdem Assistentes, & quatuor de numero Congregatorum ad plura suffragia electi.

Electio Superioris Generalis fiat per secreta suffragia.

Si post quinque scrutinia electio facta non sit, hæc defertur ad quinque Cōmissarios, & quomodo sint eligendi.

§.16. Proceditur per suffragia secreta ad electionem Superioris Generalis, quæ mediam partem necessario excedent, ut valide electus habeatur; quod si post quinque scrutinia electio facta non fuerit, totum illud negotium, si duæ saltem tertiæ partes electorum in id consenserint, referendum erit ad quinque compromissarios; Deinde vero si opus fuerit etiam ad plures, modo omnes sint de Congregatis, & numero impares. Prædicti autem compromissarii eligendi erunt ad plura media parte suffragia secreta, & ipsi quoque Superiorem Generalem eligent ad plura similiter medietate suffragia itidem secreta, ex iis tamen, qui saltem quatuor suffragia in ultimo scrutinio habuerint. Porro tam compromissarii, quam cæteri electores antequam suum suffragium dent pro eligendo Superiore Generali juramentum præstabunt de digniore eligendo, nec eligere poterunt nisi unum ex numero Sacerdotum, qui duodecim ut minimum annis completis post emissa Vota in Congregatione vixerint.

Compromissarii, & Electores jurent digniore eligere, quique 12. ann. in Congregatione vixerit saltem post emissa Vota.

Pœnam excommunicationis latæ sententiæ incurrat, qui quomodolibet electionis libertatem impediat, aut perturbet. Item qui aliquem ex nostris ad sui electionem sollicitaverit.

Item qui ad ambientis inductionem pro illius electione aliquē sollicitaverit.

§.17. Ut in re tanti momenti omnis ambitus tollatur occasio, excommunicationis latæ sententiæ pœnam incurret quivis ex nostris, qui ab obitu Superioris Generalis cum aliquo externo egerit eo fine, ut sive sui, sive alterius promotionem ad Generalatum, aut ab eo alterius exclusionem procuret, vel quocumque modo electionis libertatem impediat, aut perturbet. Item qui aliquem ex nostris ad suam ipsius electionem ambitiosè sollicitando Generalatum affectarit, vel qui ad ambientis inductionem pro ejusdem electione quempiam ex nostris sollicitaverit.

Ad effectum legitimæ electionis tantum, omnes congregatos absolvat a censuris, & pœnis Vicarius Generalis.

Hic absolvetur ut supra ab antiquissimo Congregatorum.

§.18. Immediate vero ante electionem Vicarius Generalis Congregatos absolvet in quantum opus fuerit, ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & a quibusvis aliis sententiis, censuris, & pœnis ad effectum legitimæ electionis dumtaxat, statimque ipse Vicarius idem absolutionis beneficium, & ad eumdem effectum a Congregatorum antiquissimo ratione receptionis in Congregationem percipiet.

§.19. Post legitimam promulgationem electionis Superioris Generalis factæ, vel ab omnibus Electoribus, vel a Compromissariis ut supra omnes acquiescere tenebuntur, nec ulli fas erit suffragium suum revocare, aut novam electionem tentare, aut contra ejusmodi electionem quocumque prætextu protestare.

§.20. Quandocunque tamdem habeatur Conventus Generalis, si contingat eo quavis de causa indicto, vel jam coacto, vel statim post ipsum dissolutum Superiorem Generalem, vel aliquem ex ejus Assistentibus, vel ipsius admonitorem è vivis decedere, vel si accidat Superiorem Generalem in eo statu esse, qui Vicarium exigat: in iis casibus electi a singulis Provinciis pro Conventu Generali jus habebunt absque nova convocatione, vel deputatione Conventuum Provincialium eligendi novum Superiorem Generalem, vel Vicarium, vel Assistentem, vel Admonitorem. Idem jus habebunt pro sola electione Superioris Generalis, etiam post aliquorum discessum, si facile, & intra breve tempus revocari possint.

Si interim, vel statim dissoluto Conventu Generali, contingat obitus Superioris Generalis, aut Admonitoris, vel alicujus, ex Assistentibus quomodo providendum.

§.21. Constitutiones revisas, ac emendatas, & ad formam redactas, ut supra, Congregatio Prælatorum deputata censuit, posse confirmari cum illarum insertione, si Sanctissimo placuerit. Et facta relatione S. Sanctitas annuit. Die 25. Augusti 1669.

Congregatio Prælatorum censuit has Constitutiones posse confirmari.

S. Ugolinus Patriarcha Costantinopolitanus.
F. Archiepiscopus Florentinus.
C. M. Archiepiscopus Athen.
C. Episcopus Amerinen.
P. Fagnanus.
P. Philippus de Rubeis.

Preces Superioris Generalis, & aliorum Sacerdotum Congregationis Missionis.

§.22. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes easdem Constitutiones, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos memoratam Congregationem in suo laudabili instituto confovere, dictosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis porrectis inclinati, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas authoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio Apostolica.

Decretum irritans.

§.23. Decernentes easdem Constitutiones præinsertas, ac præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumq; spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.24. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis apostolicis etiam eidem Congregationi, ejusque Superiori Generali, presbyteris, & aliis personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & sin-

ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tráſumptorum. §.25. Volumus autem ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ipſis adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edita 2. Junii 1670. A.1. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 2. Junii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Luſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Junii par. 2. fol. 483.

VI.

Confirmatio privilegiorum, & Indulgentiarum pro fratribus Ordinis minorum s. Franciſci de obſervantia in Terra ſancta, aliiſque qui dictam Terram incolunt, aut eo devotionis cauſa peregrinantur.

Similem confirmationem habes ſupra in Conſtitut. 5. *Alex. VII., & Clem. IX. Conſt.* 10. Piis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Procœmium. PIis Chriſtifidelium votis ex quibus ſacrorum locorum venerationem, & animarum ſalutem provenire conſpicimus libenter annuimus, & illam quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apoſtolicis confovemus.

Supplicatio. §.1. Cum itaque ſicut dilectus filius Jacobus a Jeſu Maria frater expreſſe profeſſus Provinciæ Valentin. Ordinis Minorum ſancti Franciſci de obſervantia nuncupatorum, ac Commiſſarius, & Procurator generalis in Romana Curia totius familiæ terræ ſanctæ nobis nuper exponi fecit ipſe ad ejuſdem terræ ſanctæ ſubſidium, eorumdemque fratrum inibi vineam Domini aſſidue excolentium, ſacraque loca venerantium ſubventionem, necnon ad ſpiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis cauſa peregrinantium conſolationem, & profectum omnia, & ſingula, gratias, privilegia, indulgentias hucuſque ſacræ ejuſdem terræ ſanctæ locis Apoſtolica auctoritate conceſſa, & confirmata per nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum deſideret.

Confirmat prout in Rub. §.2. Nos deſiderio hujuſmodi annuere, ipſumque Jacobum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Omnia, & ſingula privilegia, conceſſiones, facultates, indulta, indulgentias, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales eiſdem locis, & illa viſitantibus, necnon d. Ordinis Guardiano, & fratribus in dictis partibus degentibus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet conceſſa quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa exiſtant, ſacriſque canonibus, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini decretis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & ſingulos tam juris quam facti defectus ſi qui deſuper in eis quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Indulg. plen. in mortis artic. concedit. §.3. Nec non inſuper omnibus, & ſingulis eorundem fratrum interpretibus nunc Hieroſolymis, Bethlehem, & Nazareth exiſtentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo ſi vere pœniten., & confeſſi ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti nomen JESU ore ſi potuerint, ſin minus, corde devote invocaverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Contraria removet. §.4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 11. Jun. 1670. A. 1. Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Junii 1670. Pontificatus Noſtri Anno primo.

VII.

Privilegia, Exemptiones, & Indulta, Dapiferis, qui in Conclavi ſuæ Aſſumptionis S.R.E. Cardinalibus inſervierunt, conceſſa.

Similia Privilegia indulſit ſupra Clemens IX. Conſtit. 3. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Causa Indulti. MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios noſtros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, inſervierunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcunq; meritis exornare, ac eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos:

Dapiferi creantur Commenſales, & Notarii Apoſtol. §.1. Motu proprio, non ad ipſorum Dapiferorum, vel alterius pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, & eos qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilecto-

ctorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subiectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis, vel civitatis.

Nobiles, & cives.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§.2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscunque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostol. Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, comitibusque, & militibus, nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§.3. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§.4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§.5. Nec non ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privi-

vilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cam. Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usq; ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§.7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditium, & proventuum, aliorumq; hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§.8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§.9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non

fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterū emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri; sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§.10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam abbreviatorum, sollicitatorum, secretariorum plumbi, & registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§.11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de prestando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S.Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

§.12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante. Transumptorum fides.

Fiat E.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem decimo octavo Kal. Julii Anno Primo. Dat. R. A. 1. die 14. Jun.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum, sunt hæc, quæ sequuntur.

ÆMILIUS ALTERIUS, nunc CLEMENS X. Rom. Joseph Barbius Sacerdos Terrę S. Genesi Camerinen. noster dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPISCOPI VI.

Franciscus Episcopus Ostien. S. Collegii Decanus Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius, & Sum-

Summista, Florentinus. Abbas Carolus Franconus Neapolit.

Martius Episcopus Portuen. Cardin. Ginettus S.D.N. Papæ Vicarius, Veliternus. Joseph Crucius Tiburtin.

Antonius Barberinus Episc. Prænestin. Card. Antonius nuncupat. Archiep. Rhemensis S.R.Eccl. Camerarius Signatur. Brevium Præfectus Roman. Gaspar Marcaccionus Rom.

Franciscus Maria Episc. Tuscul. Card. Brancaccius Episc. Viterbien., Neapolitanus. Archangelus de Paulis Clericus Eugubinus.

Vldericus Episcop. Albanen. Card. Carpineus Vrbinatensis. Vldericus Nardi de Poppi Aretinæ Diœces.

Julius Episcop. Sabinen. Cardinal. Gabriellus Episcop. Reatinus, Romanus, Joseph Liberatorus Clericus Asculanus.

PRESBYTERI XLVIII.

Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum Card. Vrsinus, Rom. Robertus Vrsinus Clericus Rom.

Raynaldus tit. S. Pudentianæ Cardin. Estensis Mutinen. Joannes Baptista Mozzarellus Canonicus Mutinen.

Cæsar tit. SS. Quatuor Coronatorum Cardin. Facchenettus Episcop. Spoletanus, Bononien. Nicolaus Sega Clericus Bononien.

Hieronymus tit. SS. Trinitatis in Monte Pintio Card. Grimaldus Archiepiscop. Aquensis, Genuen.

Carolus tit. S. Silvestri in Capite Cardin. Rossettus Episcop. Faventinus, Ferrarien. Abbas Benedictus Bartolus Potignani in Terra Bari Nullius Diœces.

Nicolaus tit. S. Mariæ Transtyberim Cardinalis Ludovisius major Pœnitentiarius, Bononien. Joseph Messina Clericus Conjugatus Vrbevetanus.

Alderanus tit. S. Praxedis Cardin. Cybo Episcopus Æsinus. Innocentius Serenus Sacerdos Avenionen.

Federicus tit. S. Petri ad Vincula Card. Sfortia Romanus. Angelus Dominicus Sinibaldus Clericus Rom.

Benedictus tit. S. Honuphrii Card. Odescalchus Comensis. Felix Bonafide Cleric. Firmanus.

Laurentius tit. SS. Quirici, & Julittæ Cardin. Raggius, Genuensis. Cinthius Guarinus Terracinen.

Jo: Franciscus Paulus Gondus tit. S. Mariæ super Minervam Cardin de Retz nuncupat. Gallus. Franciscus Causeus della Chauuse Lotaringus Virdunen.

Aloysius tit. Sancti Alexii Cardinalis Homodeus, Mediolanen. Io: Baptista Corraduccius Clericus Anconitanus.

Petrus tit. Sancti Marci Cardinalis Otthobonus, Venetus. Sertorius Vrsinus Roman. Clericus Conjugatus.

Laurentius tit. S. Chrysogoni Card. Imperialis Genuen. Valerius Zacchæus Spoletinus.

Gibertus tit. SS. Joannis, & Pauli Cardin. Borromeus, Mediolanen. Alexander Hostilius Layaro J.V.D. de Vrbania.

Marcellus tit. Sancti Stephani in Monte Cœlio Card. Santacrucius Episcop. Tiburtin., Roman. Thomas Botta Sacerdos Camerinen. Archipresbyter Parochialis Ecclesiæ Sancti Clementis Terræ Serræ Petrone.

Ioannes Baptista tit. S. Marcelli Card. Spada, Lucen. Michael Priolius Clericus de Meldola J.V.D. Ravennaten.

Franciscus tit. S. Mariæ in Via Card. Albitius, Cæsenaten. Joseph Herculanus de Sestino Nullius Diœces.

Octavius tit. S. Cæciliæ Card. Aquaviva, Neapolitanus. Jacobus Pegna Rom.

Carolus tit. Sanctæ Priscæ Cardinalis Pius, Ferrarien. Ludovicus Contarinus Cleric. Lucen.

Carolus tit. S. Eusebii Card. Gualterius, Vrbevetanus. Eques Tiberius Simoncellus de Comitibus Baschi Vrbevetan.

Flavius tit. S. Mariæ de Populo Card. Chisius Archipresbyt. Basilicæ Lateranen. S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Justitiæ Præfectus, Senensis. Franciscus Baciocchi Presbyter Adjacensis S. Theol. ac J.V.D.

Scipio tit. S. Sabinæ Card. de Ilcio Archiepisc. Pisarum, Senen. Fr. Fortunatus de Vecchis Eques Hierosolymit. Senen.

Hieronymus tit. S. Hieronymi Illyricorum Cardinal. Bonvisius Archiep. Lucæ, Lucensis. Julianus Biscottus Civis Lucen. Conjugatus.

Antonius tit. Sanctæ Mariæ Angelorum Card. Bichius Episcopus Auximanus, Senen. Alexander Bonus Vrbinaten.

Petrus tit. S. Calixti Cardinalis Vidonus Cremonensis. Paulus Guglielmus Clericus Patritius Lucen.

Gregorius tit. S. Thomæ in Parione Cardinalis Barbadicus Episcop. Patavinus, Venetus. Thomas Raggiolus Cleric. Rom.

Hieronymus tit. SS. Marcellini, & Petri Card. Boncompagnus Archiep. Bononiæ Bononien. Joannes Thomas Sabatinus Camplen.

Alphonsus tit. S. Crucis in Hierusalem Card. Litta Archiep. Mediolani, Mediolanen. Hieronymus Archangeli Serræ S. Quirici Camerinen.

Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Card. Corsinus Legatus Ferrarien., Florentinus. Franciscus Battistinus Cleric. de Regio Lombardiæ.

Carolus tit. S. Anastasiæ Cardinal. Bonellus, Romanus. Jacobus Rainaldus a Pergola Clericus Eugubinus.

Cœlius tit. S. Petri in Monte Aureo Cardin. Piccolomineus, Senen. Nicolaus Abbas Finettus J.V.D. Patritius Senen.

Carolus tit. S. Susannæ Card. Carafa Legatus Bonon., Neapolit. Petrus Jacobus Tassius Cleric. Sabinen.

Palutius Palutius Albertonius titul. Basilicæ SS. XII. Apostolorum Cardin. Alterius Episcopus Montis Falisci, Roman. Antonius Ghislerius Romanus.

Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Card. Rasponus Legatus Vrbinatensis, Ravenat. Eleuterius Brescianus Civis Rom.

Jo: Nicolaus tit. S. Mariæ Transpontinæ Card. de Comitibus Episc. Anconitanus, Rom. Abbas Jo: Jordanus Beneventanus.

Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Card. Ninus, Senen. Christophorus Boldrinus Fosumbronen. Cleric.

Julius tit. S. Martini in Montibus Card. Spinola, Genuensis, Propertius Aloysius Montis Alti.

Carolus tit. S. Mariæ de Ara-cœli Card. Robertus Legatus Romandiolæ, Rom. Dominicus a Lega Sacerdos Faventinus J.V.D.

Vitalianus tit. S. Agnetis Cardin. Vice-comes, Mediolanensis. Philippus de Philippis de Appignano Auximan.

Innicus tit. S. Clementis Cardin. Caracciolus Archiepisc. Neap., Neapolitanus, Angelus Turchius Fulginaten.

Joannes tit. S. Salvatoris in Lauro Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejensis, Venetus. Joseph Felicius ab Aposita Clericus Reatinæ Diœc.

Jacobus tit. S. Sixti Card. Rospigliosius Archipresbyter S. Mariæ Majoris, Legatus Avenionen. Signaturæ Gratiæ Præfectus, Pistorien. Joannes Franciscus ex Comitibus Guidis à Balneo Mantuanus.

Emmanuel Theodosius tit. S. Laurentii Panisperna Card. Buglionus Gallus. Renatus le Saunage Presbyter Diœc. Constantien. S. facultatis Parisien. Doctor Theologus, ac Socius Sorbonicus Abbas Commendatarius S. Petri de Bello loco Ordinis S. Benedicti in Diœc. Lemovicen.

Ludovicus tit. S. Sabinæ de Porto Carrero, Hispanus. Desiderius Philippus Oddi Romanus Clericus Conjug.

Franciscus tit. S. Bartholomæi Insulæ Cardinal. Nerlius Archiep. Florentiæ, Florentinus. Julianus Martinus Lucen.

Carolus tit. S. Adriani Card. Cerrus, Romanus. Carolus de Rubeis Clericus Rom.

Lazarus tit. S. Mariæ in Aquiro Card. Pallavicinus, Januen.. Gaspar Trullius Rom.

Joannes tit. S. Bernardi Card. Bona Congregationis D. Bernardi Ordinis Cistercien., Pedemontanus. Thomas de Julio a Phara S. Martini Nullius Diœces.

DIACONI XII.

Franciscus tit. S. Mariæ Invialata primus Diaconus Card. Maidalchinus. Viterbien. Prior Stephanus Stephanuccius Urbevetan.

Fridericus S. Agathæ Card. de Hassia, Germanus. Nicolaus Dencovit Talancourtinus Diœces. Treveri.

Carolus Barberinus S. Cæsarei, Card. Carolus nuncup. Archipresbyter Basilic. S. Petri, Romanus Fr. Vincentius Rinalduccius Eques Hierosolymitanus Fanen.

Decius S. Eustachii Card. Azzolinus, Firman. Petrus Bellonius Camerinen.

Jacobus tit. S. Pancratii Card. Fransonus Episcopus Camerinen., Genuensis, Sigismundus Zanellus Faventin.

Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Card. Mancinus, Romanus. Franciscus Antonius Vitalis Clericus Romanus.

Angelus S. Angeli in foro Piscium Cardinalis Celsus, Romanus. Fabius Celsus Romanus Eminentiss. Frater.

Paulus S. Nicolai in Carcere Card. Sabellus Perettus, Romanus. Angelus de Massimis Clericus Conjug. Romanus.

Leopoldus S. Mariæ in Cosmedin. Cardinalis Medices, Florentinus. Eques Joannes Giraldus Florentinus.

Sigismundus Chisius S. Mariæ in Domnica Card. Sigismundus, Senensis. Abbas Franciscus Ridolphus Canonicus Floren.

Nicolaus SS. Cosmæ, & Damiani Card. Acciajolus, Florentinus. Sperandeus Riccionius Clericus Sabinen.

Bonacursius S. Mariæ de Scala Card. Bonacursius, Maceratens. Cæsar Rubertus Clericus Recanaten.

VIII.

Indultum de Officio S. Francisci Xaverii in Breviario sub Ritu Duplici apponendo, & ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, de Præcepto recitando.

Ne otiose repetam pluries dicta, vide quæ sunt notata ad Constitut. 3. Ratione *Urb. VIII., & augendo devotionem erga eundem ad Constit.* 47. Alias *Innocent. X. ubi ad materiam aliqua videre poteris.*

CLEMENS PP. X.

Edita An. D. 1670.

Ad perpet. rei memor.

Exordium.

IN eminenti Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina disponente clementia, constituti, muneris nostri esse arbitramur, ut Sanctorum in cœlis regnantium, illorum præcipuè, quibus annunciantibus, Euangelicæ prædicationis sonus usque ad extremos orbis terrarum fines penetravit, cultum, & venerationem in terris, quantum nobis ex alto conceditur, augere satagamus. Itaque pro peculiari nostra erga s. Franciscum Xaverium Societatis JESU, qui Apostolicis charismatibus affluenter decoratus, novarum Gentium Apostolus, unanimi totius Christiani Orbis consensu meruit appellari, devotione, ejus venerationem condignis honorum incrementis, ampliare cupientes, auctoritate Apostolica tenore præsentium jubemus, ut ejus Officium de mandato fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri in Calendario Romano sub ritu Semiduplici appositum, in posterum sub ritu Duplici de præcepto in eodem apponatur, ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, tum Sæcularibus, tum Regularibus utriusque sexus ubique de præcepto recitandum.

Contrariis derogat.

§.1. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. An. 1. die 14. Iunii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Junii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

IX.

Indictio Jubilæi universalis ad implorandum divinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

Hujusmodi Jubilæum indixere plures Summi Pontifices initio Pontificatus inter quos Innocent. X. Constit. 1. Immensæ, *& Alexander VII. Const.* 1. Uni.

Unigenitus, *& demum Clemens IX. Constitut.* 1. Placuit.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Universis Christifidelibus ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causæ constitutionis.

CUm inscrutabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitatem nostram his calamitosis temporibus ad supremum Apostolicæ dignitatis fastigium vocare, nobisque vicariam sui in terris potestatem committere dignata sit: nos licet nihil magis desideraremus, quam ut immensam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem nostram longe imparem agnoscimus, defugere possemus; nihilominus ne divinæ voluntati nimium obluctari videremur, imposito nobis jugo collum ex charitatis necessitate humiliter supposuimus: omnem spem nostram collocantes in ineffabili bonitate Salvatoris, & D.N. Jesu Christi, cujus auxilium pro catholicæ Ecclesiæ regimine quotidie privatis nostris sacrificiis, & precibus supplices invocamus. Id ipsum ut & vos, quibus Apostolica solicitudo a nobis impendenda est, conjunctis precibus nobiscum pariter faciatis, ac divinam misericordiam per jejunia, & eleemosynas, aliaque pietatis opera demereri studeatis, paterne requirimus, & hortamur: ut Deus patrum nostrorum, & Dominus misericordiæ, qui vocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt, det nobis sedium suarum assistricem sapientiam, mittatque illam de coelis sanctis suis, & a sede magnitudinis suæ, ut nobiscum sit, & nobiscum laboret ad divini nominis gloriam, Ecclesiæque sanctæ utilitatem, & spiritualem omnium fidelium ædificationem; imbecillitatem nostram roboret, omniaque nostra consilia, & actiones dirigat secundum beneplacitum voluntatis suæ; hæreses extirpet, fidem catholicam protegat, & propaget, Principum Christianorum pacem, & concordiam conservet, magisque, & magis in dies solidet, & nomen Christianum ab infedelium incursionibus, & insidiis potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem ut ardentiori spiritu, uberiorique fructu fiant, Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Deus, proferre, & prudenti liberalitate largiter erogare decrevimus.

Indictio de qua in rubr.

§.1. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in alma urbe nostra degentibus, qui solemni processioni, quam feria quarta currentis hebdomadæ ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam S. Mariæ Majoris nuncupat. de eadem urbe una cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud nos existentibus, Prælatis quoque, & officialibus ejusdem curiæ, universoque clero, & populo benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proxime subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris vero extra urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum vicariis, seu officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel ecclesiarum hujusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ, decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, & quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem sicut in anno Jubilæi visitantibus certas ecclesias intra, & extra urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Concessio plenariæ indulgentiæ.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam ecclesiasticis sæcularibus, quam regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœniten. efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Libertas eligendi confessarium.

§.3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam laicis, quam ecclesiasticis sæcularibus & regularibus cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pon-

Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Jubileum ubique publicari jubet.

§.4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, atque mandamus omnibus & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existen., eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioeceses, provincias, civitates, oppida, terras, & loca publicent, & publicari faciant, ecclesiamque seu ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdodadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem adhiberi mandat.

§.6. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo. D.R.A. 1. die 16. Junii.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1670. Indictione octava, die vero 16. mensis Junii Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ X. Anno ejus primo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Apost. Curs.

Petrus Macheratus Mag. Curs.

X.

Constitutio, in qua Regularium privilegia quoad prædicationem Verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ administrationem, declarantur.

De hac materia vide Conc. Trid. sess. 23. cap. 15., & sess. 14. cap. 4. & Gregor. XV. Constit. Inscrutabili *ubi plura ad rem videre poteris.*

CLEMENS EPISCOPUS Edita A. D. 1670.

Serv. Servor. Dei, Ad perp. rei mem.

Exordium.

Superna magni Patris familias præordinatione creditum Nobis universalis Ecclesiæ mysticum agrum circumspecta providentia custodire, atque excolere (quantum ex alto conceditur) satagentes, animum in eas curas libenter intendimus, quibus valeant dissidia inter villicos, & operarios componi, jurgia tolli, scandalis, atque offensionibus aditus præcludi; ut quibus una fides; una Mater Ecclesia, & unus Dominus; qui charitas est, & pacis cogitans cogitationes; fiat etiam cor unum, atque anima una; sic etenim evulsis opportune zizaniis, dum plantamus, & rigamus; incrementum dabit Deus; Quo benedicente messis multa fructu centesimo coeleste in horreum congregabitur.

Statutum Conc. Trid. de Regularibus.

§.1. Sane cum Sacri Concilii Tridentini decretis provide statutum fuerit, ut Regulares cujuscunque Ordinis, nisi a suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare non possint; cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant; in Ecclesiis vero, quæ suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur; sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint. Atque ut nullus sæcularis, sive regularis etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare præsumat. Itidemque cum nullus Sacerdos regularis possit confessiones sæcularium etiam Sacerdotum audire; nec ad id idoneus reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopis per

per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus judicetur; & approbationem, quæ gratis detur, obtineat, privilegiis, & consuetudine quacumque non obstantibus. Innotuit nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem, licentiam, contradictionem, examen, & approbationem ejusmodi in aliquibus Dioecesibus excitatas fuisse; ex quibus controversiæ, & dissensiones permultæ in diem subsequi possent occasione privilegiorum, quæ per Sedem Apostolicam religiosis Ordinibus concessa fuerunt.

§.2. Nos attendentes, quod alias diversis temporibus prædictæ dubitationes, & controversiæ nonnullis prædecessorum nostrorum Summorum Pontificum Constitutionibus, earumque declarationibus definitæ fuerint; ejusmodi definitiones in unum collectas, ut magis, magisque dissensionum tollantur semina, & in posterum firmior in agro Dominico pax Christi floreat; pro summo, quo fungimur, Apostolatus officio novis Apostolicis literis muniendas duximus, & roborandas. Itaque de consilio nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum pietate, doctrina, & prudentia præstantium, & matura deliberatione nostra, atque ex certa scientia; hac generali, & perpetuo valitura Constitutione decernimus, & declaramus.

Regulares ab Episcopo benedictionem petere tenentur.

§.3. Regulares, qui in Ecclesiis sui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Episcopo Dioecesano benedictionem petere; prædicare tamen posse, quamvis illam non obtinuerint. Quod si Episcopus benedictionem nedum non concesserit, sed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem Ecclesiis licere Regularibus prædicare; eosque contravenientes ab illo tanquam Sedis Apostolicæ delegato censuris aliisque poenis ecclesiasticis in vim Constitutionis fel. rec. Gregorii XV. prædecessoris nostri, incipientis, *Inscrutabili Dei providentia*, coerceri, & puniri posse. Episcopum tamen absque justa, & rationabili causa contradicere non debere; & hujusmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere, si in quibuscumque Oratoriis sui Ordinis sermonem coram populo, vel in Ecclesiis, aut ad crates Monasteriorum Sanctimonialium eorum jurisdictioni subjectarum, licet clausis janius, & nullus Secularis ibi intersit, habere voluerint. Posse autem Episcopum licentiam concessurum Regularibus in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab universitatibus, aut a Magistratibus laicis nominatos, etiamsi Episcopi antecessores per tempus immemorabile hanc licentiam absque examine concedere consueverint, quoad doctrinam examinare; si ita ipsius arbitrio, quod moderatum, & discretum esse debet, visum fuerit. Et licentiam prædicandi semel iisdem concessam ob rationabiles causas licet occultas, prædicationem tamen concernentes suspendere. Non posse tamen Episcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Ecclesiis suorum Ordinum prædicent.

Quid de Confessariis ab uno Ordinario approbaris.

§.4. Ad hæc Religiosos ab Episcopo ad confessiones sæcularium in sua Dioecesi audiendas approbatos, non posse in alia Dioecesi eas absque Episcopi Dioecesani approbatione audire, quamvis poenitentes subditi sint ejus Episcopi, a quo ipsi Religiosi jam fuerant approbati. Et generaliter approbatos ab Episcopo ad personarum sæcularium confessiones audiendas nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subjectarum; sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione; atque approbatus pro audiendis confessionibus Monialium unius Monasterii minime posse audire confessiones Monialium alterius Monasterii. Itidemque Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad monialium confessiones pro una vice audiendas, haud posse expleta deputatione in vim approbationis hujusmodi illarum confessiones audire. Sed toties ab Episcopo esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit. Cæterum in Monasteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta Regularia instituta vivitur, posse tam Prælatos Regulares, quam Confessores Regularium eorundem Monasteriorum, seu Collegiorum audire confessiones illorum sæcularium, qui inibi sunt vere de familia, & continui commensales, non autem illorum, qui tantum ipsis deserviunt. Illos autem Religiosos, qui ad confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Episcopis generaliter quoque, & indistincte absque aliqua limitatione temporis certorumque locorum, aut generis personarum in Dioecesi propria admittendos. Quoad cæteros vero, qui non adeo idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinqui, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere, semel autem simpliciter approbatos posse in Dioecesi Episcopi approbantis quovis anni tempore etiam paschali, & quorumcumque etiam infirmorum confessiones audire absque ulla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorumdem infirmorum Parochum illico certiorem reddere. Et hoc posse illis ab Episcopo sub poena suspensionis a facultate audiendi confessiones precipi: Sufficere tamen, ut certioratio hujusmodi fiat saltem per scripturam apud ipsum infirmum relinquendam.

Constitutioni Omnis utriusque sexus in quantum satisfieri censendum sit, declaratur.

§.5. Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint; Constitutioni, quæ incipit, *Omnis utriusque sexus*, quo ad confessionem dumtaxat satisfecisse censendos. Regulares vero ad ejusmodi confessiones audiendas prævio examine simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo, secus autem si ab ejus Vicario, aut ab antecessoribus Episcopis approbatos non posse ab eodem, qui sic approbavit, iterum examinari; aut ab eisdem confessionibus audiendis suspendi; seu licentias illi concessas revocari, nisi nova superveniente causa, quæ ipsas confessiones concernat. De qua tamen haud necessarium esse, ut in actis constet; nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare; sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam sibi aperiri postulaverit.

Regulares approbati, ob scandalū possunt suspendi.

§.6. Porro si Regulares cum scandalo, aut alias inhoneste vivant; vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi judicio videantur a confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam oneratam esse volumus; cum præcipua Ministri Sacramenti poenitentiæ qualitas sit vitæ integritas, ac morum honestas, utique eam causam ad confessionis ministerium pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episcopus Regulares a semetipso approbatos suspendere, aut repellere a confessionibus audiendis. Attamen confessiones au-

audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus confessoribus adimi ab Episcopo inconsulta Sede Apostolica nullatenus posse. Ex facultatibus per Mare magnum, aliave privilegia Regularibus cujuscunque Ordinis, Instituti, aut Societatis etiam Jesu concessis factam eis non esse potestatem absolvendi in casibus ab Episcopo sibi reservatis. Et per confirmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares a Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt; nequaquam revixisse privilegia prius ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absolvendi a casibus Episcopo reservatis.

§.7. Et habentes facultatem absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo a casibus Episcopo reservatis posse absolvere. Posse autem Regularem Confessorem in ea Dioecesi, in qua est approbatus, confluentes ex alia Dioecesi, a peccatis in ipsa reservatis, non autem in illa, ubi idem Confessor est approbatus, absolvere, nisi eosdem poenitentes noverit in fraudem reservationis ad alienam Dioecesim pro absolutione obtinenda migrasse. Vigore supradictorum privilegiorum nequaquam licere Regularibus etiam satisfacta parte absolvere poenitentes a censuris quoad externum, & judiciale forum, & absolutos ab eis in foro Poenitentiali, utique non censeri absolutos in exteriori judicio, & contentioso. Quinimmo censuris Ecclesiasticis irretitos, & denunciatos ab Episcopis cogi posse gerere se pro talibus, etiamsi a Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Privilegiis coram Episcopo, ab eo judicetur ipsa non suffragari casui, de quo agitur; si dictorum Privilegiorum verba obscura sint, & ambigua: non esse ad Metropolitanum provocandum, sed cum ejus sit interpretari, cujus est condere: dictorum privilegiorum interpretationem Sedis Apostolicæ judicio, prout alias Constitutione prædecessoris nostri felic. rec. Clem. IV. statutum fuit, esse requirendam.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes, sic & non alias per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. Romanæ Ecclesiæ Card. etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quosvis alios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque quorumvis Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum etiam Jesu, ac cujusvis alterius Instituti etiam necessario, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque, tam Sæcularium, quam Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & privilegiis etiam in corpore Juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, Conservatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minime teneantur, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad ea, quæ eisdem præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Cæterum quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ affigi, & publicari. — Constitutionẽ jubet publicari.

§.11. Volentes quod earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ ecclesiastica dignitate constitutæ munitis in judicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — Transumptis fidem adhiberi jubet.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Decreti, declarationis, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. — Sanctio poenalis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1670. undecimo Kalendas Junii Pontificatus nostri Anno primo. — D.R.A. 1. die 21. Junii.

Anno a Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo, indictione octava, die vero secunda mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ X., Anno ejus primo. Præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, locis solitis, & consuetis Urbis, per me Hilarium Centellum Santiss. D. N. Papæ Curs. — Publicatio in Urbe.

Petrus Marcheratus Mag. Curs.

Con-

XI.

Edita An. D. 1670.

Confirmatio Prioris Generalis, & Decretum de Assistentibus Ordinis B.Mariæ de Monte Carmelo mandat suspendi usque ad aliud futurum Capitulum Generale.

Nunc primū impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ sapientiæ, atquæ clementiæ abundantiam constituti, ad ea, quæ Religiosorum virorum cœtibus in Ecclesia Dei pie, sancteque institutis, uberesque bonorum operum fructus, illo, à quo bona cuncta procedunt, donante, atque adjuvante, proferre jugiter satagentibus, ut ab æris alieni pondere subleventur, ac recte, salubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore speramus, libenter intendimus, & Pastoralis Officii nostri partes propensa charitate desuper interponimus, sicut rerum, temporum, & personarum qualitate mature perpensa, salubriter in Domino arbitramur.

Causa hujus confirmationis.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) Ordo Fratrum B.Mariæ de Monte Carmelo ære alieno viginti duorum millium scutorum monetæ, ex causa expensarum occasione Canonizationis S.Marię Magdalenæ de Pazzis factarum, ad interesse, seu interusurium captorum oneratus reperiatur; Si vero dilectus filius Matthæus Orlandi Prior Generalis dicti Ordinis, qui eidem Ordini summa fide, prudentia, & integritate hactenus præfuit, in suo Generalatus Officio ad aliud sexennium confirmaretur, & expensæ capituli generalis dicti Ordinis, quod pro novi Prioris Generalis electione, post lapsum de præsenti currens Generalatus dicti Matthæi sexennium, celebrari deberet, nempe pro accessu, & recessu, ac cibariis vocalium, aliorumque Fratrum ad capitula generalia venire solitorum, per Provincias Ordinis prædicti faciendæ, quę ad summam duodecim millium scutorum similium, & forsan amplius ascenderent, in extinctionem dicti æris alieni erogarentur, inde non modicum dictus Ordo levamentum acciperet, & fœlici illius regimini peropportune consuleretur: cumque (sicut nobis insinuatum fuit) quatuor Assistentes ejusdem Ordinis, non ita pridem introducti, Ordinem ipsum annua septingentorum scutorum dictæ monetæ impensa, quæ pro eorum sustentatione fit, gravent, nec ita necessarii videantur, quin illis Ordo ipse sine prosperi gubernii detrimento carere possit.

§.2. Hinc est quod nos fœlici prosperoque Ordinis prædicti regimini, & gubernio, illiusque levamento quantum cum Domino possumus, providere cupientes, ac de spectata memorati Matthæi Prioris Generalis fide, prudentia, doctrina, integritate, charitate, vigilantia, rerum usu, & Religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit; ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eumdem Matthæum Priorem Generalem in suo Generalatus Ordinis hujusmodi Officio ad sex annos a fine sexennii, ad quod in capitulo generali ejusdem Ordinis novissime celebrato in Priorem Generalem electus fuit, computandos, tenore præsentium confirmamus, eique Generalatus officium hujusmodi ad dictos sex annos, ut præfertur, computandos, cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis prorogamus, ac extendimus, & ampliamus.

Confirmat Priorem Generalem ad aliud Sexennium.

§.3. Volentes, & motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus decernentes, ut expensæ, quæ pro dicti capituli generalis celebratione per Provincias dicti Ordinis faciendæ essent, ut præfertur, in extinctionem supradicti æris alieni omnino applicentur, & erogentur.

Expensas prō dicti Capituli Generalis celebrationis faciendas mandat erogari in extinctionem æris alieni.

§.4. Præterea Decretum de Assistentibus præfatis alias editum, harum serie suspendimus usq; ad capitulum generale Ordinis prædicti, post absolutos a dicto Matthæo Priore Generali sex annos ei, sicut præmittitur, a nobis prorogatos, celebrandum, in quo examinari volumus, utrum expediat Religioni, ut aboleatur in totum, & Ordo prædictus ad formam gubernii a Constitutionibus præscripti restituatur. Interim vero memoratus Matthæus Prior Generalis Ordinem hujusmodi gubernet juxta præscriptum earumdem Constitutionum. Pecuniæ autem, quæ pro sustentatione dictorum Assistentium impendendę forent, in solutione fructuum censuum ex causa expensarum occasione canonizationis prædictæ factarum, canonicè impositorum, convertantur, & erogentur. Volumus tamen, ut illi duo Fratres, qui actu assistunt dicto Matthæo Priori Generali, remaneant ejus socii usque ad terminationem primi sexennii, juxta Constitutiones ejusdem Ordinis.

Decretū Assistentium suspendit usque ad Capitulum generale, & in eo mandat examinari.

Expensæ pro illorum sustentatione erogentur in dimissionem fructuū Censuum.

Duo Assistentes interim remaneant Socii Prioris Generalis.

§.5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, & singulis dicti Ordinis Superioribus Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut prædictum Matthæum Priorem Generalem in suo Generalatus Officio, ejusque libero exercitio per sex annos ei per præsentes prorogatos, juxta eorumdem tenorem præsentium continuare sinant, & permittant, eique faveant, & assistant, ac salubria ejus monita humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent; alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tulerit, seu statuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, authore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Pręceptum S. Obedientiæ.

§.6. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Matthæo Priori Generali plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon

Derogatio cōtrariis.

dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, consequendum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edita die 13. Junii 1670.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1670. Pontificatus nostri anno Primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Junii part.2. fol.227.

Edita An. D. 1670.

XII.

Indultum concessum Clericis Cameræ Apostolicæ tam præsentibus, quam futuris gestandi Galeri redimiculum, *Cordone*, vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibuscumque functionibus, & actibus publicis, & privatis.

Nunc primū impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex supremus gratiarum dispensator in terris a Domino constitutus, illis quorum fidem, industriam, prudentiam, & dexteritatem in gravibus, & arduis Apostolicæ Sedis muneribus gerendis, multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in munerum suorum functione perseverent.

§.1. Itaque ad eximia dilectorum filiorum Clericorum Præsidentium Cameræ Apostolicæ in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, ex certa scientia, & mera liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Cameræ Apostolicæ Clericis Præsidentibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum, coloris violacei, in quibusvis functionibus, & actibus publicis, & privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indulget Clericis R. Cameræ deferre Galeri redimiculum coloris violacei.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Junii 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Edita die 21. Junii 1670.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Junii par.1. fol.10.

XIII.

Declaratio, quod Vota in Congregatione Missionis post illius Apostolicam confirmationem emissa, & emittenda, ab aliis, quam a Summo Pontifice, & Superiore Generali ejusdem Congregationis in actu dimissionis ab eadem Congregatione licite, & valide dispensari, commutari, aut dissolvi non possint.

Die 23. Junii 1670. An. 1.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primū edita.

Ad perp. rei memor.

Alias fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster nonnulla dubia super statu Congregationis Missionis in Gallia inceptæ, ac olim a Sede Apostolica approbatæ, enata tollere volens, præfatam Congregationem Missionis, sicut prefertur, inceptam, & approbatam Apostolica authoritate confirmavit, & approbavit, cum emissione Votorum simplicium Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ, necnon stabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum se toto vitæ tempore saluti Pauperum rusticanorum applicandi, post biennium probationis faciendæ; In quorum tamen votorum emissione nemo interesset, qui ea acceptaret, sive nomine Congregationis, sive pro tempore existentis Romani Pontificis nomine; Et vota sicut supra emissa dissolvere posset solus Romanus Pontifex, necnon, & Superior Generalis dictæ Congregationis in actu dimissionis e Congregatione; nemo autem alius etiam vigore cujuscumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, & Indulti, aut cujuscumque Constitutionis, sive concessionis, nisi in eis facta fuisset specialis mentio horum votorum sicut supra in dicta Congregatione emissorum, dissolvere, aut commutare, vel dispensare posset, & valeret, & alias prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis desuper in simili forma brevis die 22. Septembris 1660. expeditis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Alexand.VII. Congregationem Missionis confirmavit prout in Rubrica.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Superior Generalis dictæ Congregationis Missionis nobis nuper exponi fecit, quod aliqui post hujusmodi vota in eadem Congregatione emissa ipsam Congre-

Motivum hujus declarationis.

gregationem deseruerint, asserentes se dictorum votorum dispensationem, seu commutationem obtinuisse a quibusdam Confessariis vigore literarum Apostolicarum super Jubileo emanatarum, ac prædictos Confessarios potuisse dispensare, seu commutare hujusmodi vota, quia in dictis literis conceditur facultas commutandi vota quæcumque, castitatis, & religionis exceptis, ac deinde in fine derogatur contrariis quibuscumque, & in specie statutis, & consuetudinibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, seu Institutorum Regularium, etiam confirmatione Apostolica roboratis, necnon Privilegiis, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus concessis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda foret.

Preces Superioris Generalis.

§.2. Nobis propterea dictus Superior Generalis cupiens occurrere dictæ Congregationis præjudicio, & insimul consulere conscientiis eorum, qui tales dispensationes, seu commutationes obtinuissent, vel obtinere attentarent, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur ipsius Superioris Generalis desiderio hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Consilio, quod vota prædicta in dicta Congregatione Missionis post illius confirmationem Apostolicam præfatam emissa, & emittenda ab aliis quam a pro tempore existente Romano Pontifice, & Superiore Generali ejusdem Congregationis in actu dimissionis, ab ipsa Congregatione licite, & valide non potuerint, nec possint dispensari, commutari, aut alias quomodolibet dissolvi vigore cujuscumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, seu alterius Privilegii, Indulti, Constitutionis, sive concessionis non facientium expressam dictorum votorum mentionem, authoritate præfata tenore præsentium declaramus.

Declaratio.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, ac pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Alexander prædecessor in suis literis præfatis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Junii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Edit. 23. Junii 1670.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Junii par. 1. fol. 239.

XIV.

Confirmatio Decretorum S.R.E. Cardinalis Barberini; in favorem Pictorum, & aliorum Academiæ Sancti Lucæ legitime aggregatorum emanata, pro exactione taxæ, ejusdemque pro annatis decursis, & non solutis reductione.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Ecclesiæ, & Academiæ Sanctæ Lucæ Pictorum, Sculptorum, & Architectorum de Urbe, quod venerabilis frater noster Franciscus Episcopus Ostien. S. R. E. Cardinalis Barberinus nuncupatus, Sacri Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Collegii Decanus, cui fel. recor. Clemens Papa IX. prædecessor noster in Signatura suæ gratiæ commiserat, ut super exactione taxæ juxta ordinationem rec. mem. Urbani Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri à publicis venditoribus picturarum, & sculpturarum in Urbe prædicta solvendæ arbitrio suo provideret, nonnulla decreta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum Card.

§.1. Fidem facio per præsentes ego Notarius publicus infrascriptus qualiter die 7. Octob. 1669. coram Eminentiss. & Reverendiss. D. Card. Francisco Barberino Judice Commissario pro Venerabili Ecclesia, Confraternitate, & Academia S. Lucæ Urbis DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum principalibus contra infrascriptos exadverso principales videlicet DD. Josephum Constantinum, Joannem Petrum Berrettam, Laurentium Castruccium, Joannem de la Riviera, Aloysium Pileport, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magnesium, Carolum Pratam, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Paulum Plinecesnem, Andream Scottum, & Franciscum Persichellum, hos duos exadverso principales, ac Procuratores Deputatos universitatis Regatteriorum Urbis exadverso principalium, Nicolaum Patronum, & D. Nicolaum Gallum Procuratorem prædictorum Josephi Constantini, Joannis Petri Berrettæ, & omnium aliorum litis consortium exadverso principalium; Segnius Sanctiss. D. N. Papæ Cursor retulit in scriptis se die 5. hujus personaliter supradictos D. Nicolaum Gallum, Andream Scottum, Franciscum Persichellum, Nicolaum Patronum, Aloysium Pileport, Joannem Petrum Berrettam, Josephum Constantinum, & Laurentium Castruccium, ac domi dimissa copia alios citasse ad comparendum coram Eminentissimo Domino die prima juridica hora solitæ audientiæ, & audiendum ejus voluntatem, & loco

voluntatis videndum per eumdem Eminentissimum Dominum capi quamcumque provisionem, seu quodcumque decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad primam diem, instantibus eisdem principalibus sive &c. relatione facta comparuit D. Franciscus Chiriacus Procurator, & petiit, ut supra omni &c.

Taxæ pro annatis decursis & non solutis reductio.

§.2. Ex tunc Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus pluries partibus auditis utendo facultatibus sibi a Sanctissimo Domino Nostro in commissione de qua in actis concessis Taxam annuorum scutorum decem in Brevi sa. me. Urbani VIII. contentam quoad Coronarios pro annatis decursis, & non solutis reduxit, & reducit ad annua scuta tria monetæ pro quolibet, qui picturas vendiderit, & pro qualibet apotheca; & in futurum mandavit, & mandat solvi per eosdem Coronarios, qui picturas vendunt collective annua scuta viginti quinque monetæ inter eos dividenda, & ratam semestruatim solven., cum hoc tamen quod teneantur, & obligati sint constituere collectorem, qui onus exigendi prædicta scuta viginti quinque in se suscipiat, illaque seu ratam scutorum duodecim cum dimidio, Ecclesiæ, & Academiæ prædictæ solvendi; & quatenus hujusmodi collectorem constituere, vel creare noluerint, seu neglexerint, vel idem collector non solverit, tunc, & eo casu teneantur, & obligati sint in solidum pro dicta solutione annuorum scutorum viginti quinque, vel teneantur solvere pro dicta taxa scuta tria quolibet anno, & pro qualibet apotheca arbitrio Academiæ prædictæ, hac tamen lege, quod dicti Coronarii retineant, & vendant solummodo picturas adaptatas ornamentis per ipsos fieri solitis, & non alterius quantitatis, seu magnitudinis.

Reductio pro Regatteriis, eorumque in casu trāsgressionis pœna.

§.3. Quo vero ad Propalas, qui picturas, seu sculpturas cujusvis generis retinuerint, & vendiderint, pro annatis decursis, & non solutis, eamdem taxam annuorum scutorum decem reduxit, & reducit ad annua scuta tria pro quolibet, & qualibet apotheca, & in futurum pro eadem taxa mandavit solvi per universitatem Regatteriorum, ac respective per Camerarium, & officiales pro tempore annua scuta quinquaginta, & sic scuta viginti quinque pro quolibet semestri inter eos dividen., & exigenda a quolibet Regatterio picturas, seu sculpturas vendente, dummodo tamen dicti Propalæ, seu Regatterii, vel quilibet illorum non retinuerint, nec vendiderint, ac in futurum non retineant, nec vendant picturas, seu sculpturas novas, illasque ad effectum vendendi emant, vel fieri curent. Etsi dicti Coronarii, & Regatterii, vel quilibet eorum circa venditionem picturarum, seu sculpturarum non se continuerint, & in futurum non se contineant modo, & forma præmissis, eo casu voluit, & mandavit, ac vult, & mandat per quemlibet transgressorem (salvis taxis collective, ut supra stabilitis) solvi scuta sex quolibet anno, & pro qualibet apotheca.

Reductio pro lapicidis, calceolariis, stuccatorib. &c.

§.4. Quo vero ad alios nempe lapicidas, calceolarios, colorum venditores, barbitonsores, sutores, stuccatores onus depingi faciendi in se suscipientes, miniatores, & alios cujuscumque artis, seu professionis, ac alterius cujuscumque conditionis, & qualitatis apothecas picturarum, seu sculpturarum cujusvis generis retinentes, vel illas quovis alio modo venales exponentes, seu etiam privatim vendentes, eamdem taxam annorum scutorum decem in prædicto Brevi san. me. Urbani VIII. contentam, tam pro annatis decursis, & non solutis, quam in futurum decurrendis reduxit, & reducit ad annua scuta sex pro qualibet apotheca. Ad quam summam annuorum scutorum sex monetæ ad formam consensus Congregationis generalis teneri voluit, & declaravit, ac vult, & declarat etiam ipsos Academicos in nobili Academia prædicta descriptos, ac quoscumque alios ejusdem s. Lucæ Archiconfraternitati quomodolibet aggregatos, qui apothecas picturarum, vel sculpturarum retinuerint, vel dictas picturas, seu sculpturas venales exposuerint, ac in futurum retineant, vel illas quovis modo venales publice exponant, & ita &c. non solum &c. sed & omni &c. Franciscus Cardinalis Barberinus Protector.

Aliud decretum Card. de annatis decursis, & non solutis.

§.5. Item qualiter die 4. Decembris 1629. coram eodem Eminentiss., & Reverendiss. D. Cardinali Francisco Barberino pro Venerabili Ecclesia, & Academia s. Lucæ DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum Urbis principalibus contra infrascriptos ex adverso principales videlicet DD. Laurentium Castruccium, Joannem de la Riviera, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Joannem Petrum Berrettam, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magnesium, Carolum Pratam, Paulum Plincesnem, Aloysium Pileport, Nicolaum Patronum, D. Nicolaum Gallum Procuratorem dicti Joannis Petri Berrettæ, & aliorum litis consortium exadverso principalium, Segnius Sanctiss. D.N. Papæ Cursor retulit in scriptis se die 3. hujus, do. dim. copia eosdem citasse ad comparen. coram Eminentissimo Domino die Martis loco solitæ audientiæ, & deducen. quicquid volunt, & possunt, & informan., necnon viden. per Eminentissimum Dominum fieri quodcumque decretum necessarium, & opportunum instan. eisdem principalibus sive &c. relatione facta comparuit D. Franciscus Chiriacus Procurator supradictarum Ecclesiæ, & Academiæ sancti Lucæ, & petiit, ut supra omni &c. ex tunc Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus taxam annuorum scutorum decem in Brevi san. mem. Urbani VIII. demandatam, & in decreto per Eminentiam suam facto sub die 7. Octobris proximi præteriti in vim commissionis Sanctissimi ex plena Signatura gratiæ sibi directæ redactam ad annua scuta sex tam pro annatis decursis, quam in futurum decurren. quoad pictores, seu alios legitime Academiæ sancti Lucæ aggregatos, qui apothecas sculpturarum, seu picturarum retinuerunt, & retinent pro annatis decursis, & non solutis, tantummodo reduxit, & reducit ad julios quatuor cum dimidio pro quolibet, & qualibet apotheca, & concessit facultatem Congregationi secretæ ejusdem Academiæ cum aliis omnibus circa annatas decursas, & non solutas concordandi, seu R.P.D. Carpineo, prout ei videbitur, circa dictas annatas decursas, & non solutas providendi, in reliquis, & quoad alios in omnibus, & per omnia confirmavit, & confirmat supradictum decretum, & taxam ut supra moderatam, in futurum mandavit solvi de semestri in semestre. Et quoad Regatterios, quatenus eorum universitas recuset solvere pro dicta taxa annua scuta quinquaginta collective, mandavit, & mandat per eorum quemlibet, & pro qualibet apotheca solvi annua scuta tria de semestri in semestre, quatenus non vendant picturas novas, nec se diversimode contineant,

Eorum reductio.

tineant, quam in prædicto decreto fuit provisum, & ita &c. non solum &c. sed omni &c. & alias prout latius in supradicto decreto per dictum Eminentiss. D. Cardinalem subscripto in folio, quod mihi Notario consignavit tenoris &c. & alias prout latius in actis meis &c. ad quæ &c. in quorum fidem &c. Datum hac die 19. Dec. 1669. Ita est Joseph Morus Curiæ Capitolii Not.

Pontifex supradicta decreta approbat & confirmat.

§.6. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decreta præinserta a memorato Francisco Cardinale facta, ut præfertur, apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas, ac decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Contrariis derogat.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice damtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P.A. 1. die 3. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Julii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

XV.

Edita An. D. 1670.

Licentia, ut Fratres Ordinis S.Francisci de observantia, etiam Presbyteri, medicinæ, & Chirurgiæ periti de suorum Superiorum licentia artes hujusmodi ad commodum, & utilitatem Christianorum in Terra Sancta existentium, possint exercere.

Hactenus non impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CUM, sicut dilectus filius Jacobus Quintana a Jesu Maria Frater expresse professus Ordinis Minorum S.Francisci de observantia nuncupatorum, ac Terræ Sanctæ in Romana Curia Commissarius Generalis nobis nuper exponi fecit, in Civitate Sancta Hierusalem, totaque custodia Terræ Sanctæ dicti Ordinis, nullus adsit Medicus, vel Chirurgus Sæcularis, qui Infirmis & languidis in eorum infirmitatibus medeatur; Ibi vero esse soleant Fratres Ordinis præfati artium Medicinæ, & Chirurgiæ periti, qui medicam, chirurgicamque manum Christianis infirmis adhibere possent.

§.1. Nobis propterea dictus Jacobus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Jacobi desideriis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis artium Medicinæ, & Chirurgiæ hujusmodi peritis, etiam in sacro Presbyteratus Ordine constitutis, in Terra Sancta prædicta nunc, & pro tempore commorantibus, ut de Superiorum suorum licentia artes Medicinæ, & Chirurgiæ prædictas juxta illarum præcepta ad commodum, & utilitatem Christianorum in eadem Terra Sancta nunc, & pro tempore existentium dumtaxat, gratis tamen, & sine ulla mercede, ac in casu necessitatis tantum exercere, ac medicamenta, & alia necessaria præbere, & adhibere libere, & licite, ac sine ullo conscientiæ scrupulo, vel irregularitatis, alteriusve pœnæ, vel censuræ Ecclesiasticæ incursu possint & valeant, authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Indulget, ut artem Medicinæ, & Chirurgiæ valeant exercere.

Gratis sine ulla mercede, ac in casu necessitatis.

Derogatio contrariis.

§.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edita die 7. Julii 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Julii 1670. Pontificatus nostri anno Primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. Mensis Iulii 1670. par. 1. fol. 484.

XVI.

XVI.

Die 19. Julii 1670. An. 1.

Indultum concessum Generali, & Diffinitorio Congregationis Montis Oliveti Ordinis s. Benedicti pro tempore existen., utendi facultate creandi Abbates titulares, eis per Constitutiones Ordinis attributa &c.

Nunc primum edita.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus, nos admonet, ut paternam religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub suavi monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes, laudabilia eorum studia propositis præmiis excitare, atque fovere quantum nobis ex alto conceditur satagamus.

§. 1. Dudum siquidem per fel. rec. Urbanum PP. VIII. prædecessorem nostrum accepto, quod in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis s. Benedicti ex multiplici Abbatum titularium, seu Benemeritorum creatione, seu deputatione nonnulla inconvenientia, non sine monasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento orirentur, idem Urbanus prædecessor his obviare volens, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis Generali, & aliis Abbatibus, Visitatoribus, Diffinitorio, & quibusvis aliis dictæ Congregationis superioribus quocumque nomine nuncupatis, ne de cætero Abbates titulares, seu Benemeritos in eadem Congregatione quovis prætextu, vel quæsito colore facere, creare, constituere, seu deputare auderent, vel præsumerent, sub privationis officiorum per eos obtentorum, ac vocis activæ, & passivæ eo ipso absque ulla declaratione incurren., & nullitatis pœnis interdixit, & prohibuit, & alias prout in ipsius Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 26. Januarii 1627. expeditis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Urban. VIII. prohibet Abbates Titulares in Congregatione Olivetana.

Preces Card. Protectoris d. Congregationis.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Cæsar S.R.E. Presbyter Cardinalis Facchinettus nuncupatus Congregationis præfatæ apud nos, & Sedem Apostolicam Protector nobis nuper exposuit, stricta illa Urbani prædecessoris prohibitio, quæ salubri quidem consilio, ad excludendam ambitiosorum importunitatem, cavendaque rei familiaris, atque regularis disciplinæ detrimenta, emanavit, id tamen adferat incommodi, ut præcisa penitus spe præmiorum, Monachos dictæ Congregationis ad subeundos in obsequium ipsius Congregationis labores, ac literarum, aliaque religiosa studia reddere possit segniores: nobis propterea dictus Cæsar Cardinalis, & Protector humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Cæsaris Card., & Protectoris desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, debitumque virtuti honorem, & præmium rependi cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Abbati Generali, & Diffinitorio Congregationis præfatæ, ut facultate creandi Abbates titulares eis per Constitutiones ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatas attributa uti libere, & licite possint, ita tamen ut duos dumtaxat Abbates titulares pro qualibet ex sex Provinciis, quibus tota Congregatio præfata constat, creare, illisque defunctis, alios duos in eorum loca subrogare valeant, expectativas autem concedere, aut Abbates titulares supra numerum præfixum hujusmodi constituere nequeant, nec ad Abbatiam titularem hujusmodi, nisi eos, qui vel lecturam laudabiliter exercuerint, vel verbi Dei prædicatione celebres, aut propter operam rei œconomicæ perfunctam de Congregatione præfata notabiliter benemeriti sint, promovere possint, authoritate apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indulget posse creari 12. Abbates Titulares tantû.

Prohibet expectationes.

Qualitates dictorum Abbatum creandorum.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§. 4. Non obstantibus præfatis Urbani prædecessoris literis, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, ejusque Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 19. Julii 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Julii par. 2. fol. 421.

XVII.

Extensio concessionis Officii, & Missæ B. Rosæ de Sancta Maria Tertii Ordinis Sancti Dominici pro universo Clero Regnorum Poloniæ, Ducatu Lithuaniæ &c.

Beatarum Albo adscripsit Rosam, eique Officium, & Missam decrevit Clemens IX. Const. 18.

Indultum Clem. IX.

§. 1. ALias fel. record. Clemens Papa IX. sub data 14. Septembris 1668. concessit universo Americæ, & Indiarum Clero tum sæculari tum regulari utriusque sexus cujuscumque Provinciæ, seu districtus, quod perpetuis futuris temporibus die 26. Augusti quotannis sub Ritu Duplici recitetur Officium, & Missa celebretur de Beata Rosa a S. Maria Limensi Virgine Tertiæ Regulæ S. Dominici juxta rubricas

cas Breviarii, & respective Missalis Romani.

Illius ampliatio. §.2. Anno deinde sequenti 1669. die 30. Octobris idem Pontifex hoc suum Indultum benigne extendit in perpetuum ad universum sæcularem pariter, ac regularem Clerum Hispaniarum. Denique post acceptam notitiam, quod præmemorata Virgo Rosa jam omnium ubique Populorum solemni plausu devotissime honorata utrumque tam veterem, quam novum orbem in dies odoris sui fragrantia magis, magisque implebat, idem Sanctissimus hoc ipsum Indultum clementer ampliando, die 9. Novembris ejusdem anni 1669. universo sæculari, & regulari Clero utriusque sexus in omnibus Augustissimo Imperatori, Regi Catholico, domuique Austriacæ subjectis Regionibus, Provinciis, Regnis, atque dominiis ubivis locorum constituto paterne concessit ut supra, quod nempe singulis annis die 26. Augusti perpetuis futuris temporibus sub præfato ritu duplici recitetur officium, & celebretur Missa de eadem Beata Rosa.

Extensio concessionis, de qua in Rub. §.3. Porro Sanctiss. D. N. Clemens Papa X. habita pariter notitia communis illius devotionis, qua totius Regni Poloniæ, magni Ducatus Lithuaniæ, ditionum Russiæ, atque Borussiæ, aliarumque dictæ Coronę subditarum regionum fideles venerationi ejusdem B. Rosæ afficiuntur, instantiis Eminentiss. D. Card. Ursini exoratus illud ipsum Prædecessoris sui Indultum benignissime extendit ad universum pariter utriusque sexus tam sæcularem quam regularem Clerum Poloniæ, Lithuaniæ, Russiæ, Borussiæ, cæterorumque dominiorum ad Poloniæ Coronam pertinentium; concedens eidem universaliter, & in perpetuum, quod quotannis die 26. Augusti sub ritu duplici peragat officium, & Missam de B. Rosa a S. Maria juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani. Contrariorũ derogatio. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. Hac die 26. Julii 1670.

M. Episc. Portuensis Card. Ginettus.

Loco ✝ sigilli.

Bernardinus Casalius S. Rit. Congr. Secr.

XVIII.

Edit. An. D. 1670.

Confirmatio Privilegii Leonis X. favore Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, ut invitis Monachis, seu Eremitis, in eorum Ecclesiis Episcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non possint.

Quæ hactenus impressa non fuit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. INjuncta nobis divinitus pastoralis officii ratio postulat, ut paternam Religiosorum Virorum, eorum, præsertim, qui a sæculi turbis longe remoti, vota sua Altissimo mente quieta, & ad Deum per cotemplationis sublimitatem, atque suavitatem elevata reddere satagunt, curam gerentes, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad confovendam religiosam eorum tranquillitatem pie, provideque concessa esse noscuntur, quo firmius, solidiusque perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio constabiliamus.

Supplicatio. §.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod dudum felic. rec. Leo Papa X. Prædecessor noster eidem Congregationi privilegium concessit, ut invitis ipsius Congregationis Monachis, seu Eremitis, in eorum Ecclesiis Episcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non possent, ipsumque privilegium una cum cæteris ejusdem Congregationis privilegiis pluries a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & novissime a rec. mem. Clemente Papa IX. Motu proprio per quasdam suas die 19. Julii 1669. expeditas literas confirmatum fuit.

Causa Indulti. §.2. Cum autem, sicuti eadem expositio subjungebat, privilegium præfatum dictæ Congregationi ad conservandum in ea solitudinis, atque silentii spiritum maxime sit necessarium, attento, quod ejusmodi functiones Episcopales fieri non soleant sine erectione Baldacchini, ac populi affluentia: unde præfatorum Eremitarum inter silvas, & nemora, ut plurium degentium monastica tranquillitas perturbaretur, simulque orationis, atque contemplationis vigor relaxari posset: Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Confirmat prout in rub. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegium supradictum memoratæ Congregationi Eremitarum Camaldulensium a præfato Leone concessum, ut præfertur, authoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, necnon dictæ Congregationi, ejusque Eremitis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæte-

cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Ann. 1. die 6. Augusti. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Augusti 1670. Pontcatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria lib. Brev. Mensis Septembris fol. 304.

XIX.

Alia extensio concessionis Officii & Missæ B. Rosæ de S. Maria Tertii Ordinis S. Dominici pro Regnis, & Dominiis serenissimo Regi Catholico subjectis, necnon Aug. Imper. & domui Austriacæ.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Exordium. Quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad augendam in terris venerationem Sacrarum Virginum, quas cœlestis sponsus virtutum omnium splendore fulgentes ad æternæ beatitudinis nuptias evexit, recte atque ordine facta esse noscuntur, ea nos Pastoralis charitatis studio libenter ampliamus, sicut pia orthodoxorum Regum vota flagitant, & nos re mature perpensa Dei gloriæ, ipsarumque sacrarum Virginum honori, & spirituali fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur. Alias siquidem emanarunt a fel. rec. Clemente Papa IX. prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris qui sequitur, videlicet.

Tenor Brevis Clem. IX. §.1. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui Sacras Virgines, Sponsas suas, floribus, multipliciter virtutum decoratas, immarcescibilis gloriæ præmiis donat in cœlis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, pia fidelium, præsertim Catholicorum Regum vota, ad augendam illarum venerationem, laudabili studio tendentia, libenter exaudimus, ac favoribus, & gratiis prosequimur opportunis. Alias siquidem diligentissime discussis, atque perpensis per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum processibus de Sedis Apostolicæ licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus in gradu heroico, quibus serva Dei Rosa de S. Maria Virgo Limana Tertii Ordinis S. Dominici multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem a Deo patrata fuisse asserebantur, cum Congregatio prædicta coram nobis constituta unanimiter censuisset quandocumque nobis videretur ad solemnem ejusdem servæ Dei Rosæ Canonizationem, juxta ritum ejusdem S. R. E. tuto posse deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto orbe terrarum beata nuncuparetur, nos piis, atque enixis charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filię nostræ Mariannæ Reginæ viduę ejusdem genitricis, & totius Ordinis S. Dominici supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de prædictorum Card. consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica indulsimus, ut memorata Dei serva Rosa de S. Maria in posterum beatę nomine nuncuparetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen Processionibus circumferenda) exponerentur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornarentur; atque de ea sub ritu duplici recitaretur Officium, & Missa celebraretur de Virgine non Martyre singulis annis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 26. Augusti, quæ prima est non impedita post diem 24. ejusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit: hæc vero in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in Civitate, & Diœcesi Limana, ac in universo Ordine s. Dominici tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis, die 12. Februarii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut prædictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ nomine per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Astorga ejusdem Caroli Regis apud nos, & Sedem Apostolicam Oratorem nobis nuper expositum fuit, ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina pro peculiari eorum erga B. Rosam prædictam devotionis affectu, ac ut spirituali populorum Americæ, unde novus ille Flos Ecclesiam universam suavi Christi odore, recreans prodiit, consolationi atque ædificationi peramplius consulatur, indultum prædictum opportune a nobis extendi, & ampliari plurimum desiderent: nos laudabilia eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus favorabiliter annuere Paterna benignitate cupientes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab universo Clero tam Sæculari, quam Regulari, quarumcumque Provinciarum, & Regionum Americæ, & Indiarum dicto Carolo Regi subjectarum, Officium, & Missa de eadem B. Rosa, servata tamen in omnibus, & per omnia prædictarum literarum nostrarum forma, & dispositione, recitari, & celebrari respective libere, & licite possit, & valeat dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem literis nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.2. Volumus autem, ut ipsis præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Septembris 1668. Pontificatus nostri Anno secundo.

§.3. Cum autem, sicut prædictus Marchio de Astorga d. Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Extensio, de qua in rubr.

dem Apostolicam Orator, memoratorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ viduæ nomine nobis nuper exponi fecit, prædicta Rosa de s. Maria jam omnium ubique Populorum solemni plausu devotissime honorata, utrumque tam veterem, quam novum Orbem sui odoris fragrantia in dies magis, magisque impleat, cupiantque propterea d. Carolus Rex, & Marianna Regina pro singulari eorum erga eandem B. Rosam devotione, indultum a prædicto prædecessore per literas præinsertas concessum ad confovendam, promovendamque fidelium pietatem opportune a nobis extendi, & ampliari. Nos enixis, devotisque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ precibus nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, ac memorati Clementis prædecessoris vestigiis inhærentes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab universo Clero tam sæculari, quam Regulari utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dictis Carolo Regi, & charissimo in Christo filio nostro Leopoldo Romanorum Regi Illustri in Imperatorem electo, Domuique Austriacæ subjecta, Officium, & Missa de memorata B. Rosa virgine Limana Ordinis s. Dominici quotannis die 26. Augusti sub ritu Duplici, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, recitari, & celebrari respective libere pariter, & licite valeat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, similiter, & indulgemus.

Derogatio cōtrariorum. §.4. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens prædecessor in suis literis prædictis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. R. A. 1. die 11. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Concessio, ut in toto Orbe Terrarum celebrari possit Missa Beatæ Rosæ ex voto, vel devotione.

CResente in dies mirabili populorum devotione erga Beatam Rosam de S. Maria Virginem Limensem ex tertio Ordine s. Dominici, ac virtutum illius fragrantia sese latius quaquaversus diffundente, Sanctissimus D.N. Clemens Papa X. admissis Excellentissimi Dom. Oratoris Marchionis de Astorga instantiis, ex nomine Catholicæ Majestatis sibi porrectis, universo tam sæculari, quam regulari Clero per totum Terrarum Orbem benigne indulsit pro futuris perpetuis temporibus, quod de prædicta B. Rosa possit ubique in Ecclesiis quorumcumque tum regularium, tum sæcularium celebrare Missam per anni circulum, sive ex voto, sive ex libera devotione juxta Rubricas, ac dispositionem Missalis Romani, tametsi nondum prædicta B. Rosa solemni Canonizationis ritu fuerit ab Universali Ecclesia inter Sanctas relata. Et ad hunc effectum specialiter dispensavit in decretis tum fel. rec. Urbani VIII., tum Sac. Congregationis Rituum, & quibuscumque aliis huic Indulto quomodocumque obstantibus. Hac die 27. Augusti 1670.

M. Episc. Portuensis Cardinalis Ginettus.
Loco ✠ sigilli.
Bernardinus Casalius S. Rit. Cong. Sec.

XX.

Confirmat Decretum electionis B. Rosæ in Regni Peruani Patronam a Clemente IX. emanatum, quod ad singulas Provincias, Regna, & Regiones terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum extendit.

Rosam Beatæ titulo insignivit, eique Officium, & Missam decrevit Clemens IX. Const. 18.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1670.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus cura, quam inscrutabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ meritis, licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, nos urget ut piis orthodoxorum Regum votis, ad augendam in terris sacrarum Virginum cum Cœlesti Sponso in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Indultum Clem. IX. §.1. Alias siquidem fœl. rec. Clemens PP. IX. prædecessor noster Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis s. Dominici in Patronam principaliorem Civitatis Regum, seu Limanæ, totiusque Regni Peruani cum omnibus prærogativis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate Apostolica elegit, & declaravit, & alias prout uberius continetur in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Cujus tenor hic refertur. §.2. Clemens Papa IX, Ad perpetuam rei memoriam. Orthodoxorum Regum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studia, quibus Christianorum populorum erga beatos regni Cœlestis incolas, devotio, atque pietas fovetur, Apostolico favore libenter prosequimur, sicut spirituali eorumdem populorum consolationi, atque præsidio conducibile in domino arbitramur. Cum itaque nos per nostras in simili forma Brevis die 12. Februarii proximi præteriti emanatas literas, Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis s. Dominici, multiplici virtutum decore florentem, inter Beatas Apostolica auctoritate juxta hujus Sanctæ Sedis ritum retulerimus, aliaque ad ejusdem Beatæ Rosæ honorem, & venerationem statuerimus, & indulserimus, prout in eisdem literis continetur; Et sicut pro parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannę Reginę viduæ ejus genitricis per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Astorga ejusdem Caroli Regis apud nos, & Sedem prædictam Oratorem, nobis nuper expositum fuit, quod ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina, ut eidem Beatæ Rosæ, quam cœlestis Sponsus tot charismatum decoravit monilibus, tot virtutum ornavit floribus, tantaque, & tam late spar-

sa de unguentorum suorum odore imbuit fragrantia, ut ex Dei servis, quos occidentales Indiæ protulerunt, prima publici cultus honore per hanc Sanctam Sedem decorari meruerit, venerationis fiat accessio, & ex illius intercessione, tanto potentius partium illarum populi patrocinium sperent, quanto populi ipsi illam crebriori, interiorique devotione colere, atque honorare studuerint, ipsam Beatam Rosam in Patronam principaliorem Civitatis Limanæ, seu Regum, totiusque Regni Peruani eligi, & declarari summopere desiderent: Nos, quamvis Constitutiones Apostolicæ, & decreta Congregationis venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris ritibus præpositorum vetent, Beatorum hujusmodi nondum canonizatorum electiones in patronos principaliores, ac requisita necessaria pro ejusmodi electione valida desint; nihilominus piis, enixisque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ, magno in Ecclesiam Dei meritorum splendore fulgentium precibus nobis super hoc humiliter porrectis, pro præcipuo paternæ nostræ in eos charitatis affectu duximus annuendum. Itaque memoratam Beatam Rosam de S. Maria in Patronam principaliorem Civitatis Regum, seu Limanæ, & totius Regni Peruani prædictorum, cum omnibus prærogativis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate apostolica tenore præsentium eligimus, & declaramus; Ipsiusque B. Rosæ festum in universo Regno hujusmodi de Patrona principaliori ab omnibus utriusque sexus christifidelibus illic degentibus de præcepto servari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, ejusque officium ab universo Clero tum sæculari tum regulari, de principaliori Patrona juxta rubricas Breviarii Romani inibi recitari auctoritate, & tenore prædictis mandamus. Non obstan. quibusvis decretis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Et modo hic Pontifex confirmat prout in rubr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1669. Pontificatus nostri Anno secundo.

§.3. Cum autem sicut prædictus Marchio de Astorga dicti Caroli Regis pariter apud nos, & Sedem Apostolicam orator, eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ viduæ nomine nobis nuper exponi fecit, quod ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina fovendæ, & propagandæ fidelium erga eamdem Beatam Rosam devotioni laudabili pietate studentes, præinsertas Clementis prædecessoris literas ad universa Americæ, & Indiarum, loca a nobis extendi plurimum desiderent: Nos gloriosæ Beatæ Rosæ prædictæ, quæ Ecclesiam universam bono Christi odore longe, lateq; perfundit, merita magno cum spirituali animi nostri gaudio recolentes, piisque, & devotis dictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, ac memorati Clementis prædecessoris vestigiis inhærentes, eandem Beatam Rosam de Sancta Maria in universam, & principaliorem Patronam omnium, & singularum Provinciarum, Regnorum, Insularum, & Regionum Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum, cum eisdem prærogativis dicta auctoritate tenore præsentium eligimus pariter, & declaramus; ipsiusque Beatæ Rosæ festum ibidem tanquam de Patrona principaliori ab omnibus utriusque sexus Christi fidelibus illic degentibus de præcepto servari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, ejusque officium, & missam ibidem ab universo Clero, tam sæculari, quam regulari, de principaliori Patrona, juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani recitari, & celebrari, eadem auctoritate harum serie similiter mandamus: firmis tamen simul remanentibus, particularibus patronatibus, si qui sint pro aliqua, vel aliquibus Civitatibus, aut locis prædictarum Regionum alias legitime constitutis. Non obstan. omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Clemens prædecessor in suis literis præinsertis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Cæterum volumus pariter, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

Dat. P. An. 1. die 11. Aug.

XXI.

Indulgentia plenaria perpetua in Ecclesiis Fratrum, & Monialium B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo pro festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

CLEMENS PAPA X.

Edita A. D. 1670.

Ad perp. rei memor.

Agni immaculati, qui sacras Virgines sponsas suas spiritualium charismatum donis multipliciter decoratas, æterno sibi consortio in Cœlis sociavit, vices, licet immeriti gerentes in terris, cœlestes Ecclesiæ thesauros, quorum dispensationem nobis credidit Deus, libenter erogamus, ut fidelium erga easdem Beatas Virgines devotio, ejusmodi muneribus incitata, multipliciter in dies, benedicente Domino, proficiat incrementis.

Exordium.

§.1. Itaque gloriosæ B. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Monialis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quam fel. rec. Clemens Papa IX. ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, solemni ritu Sanctam esse auctoritate Apostolica decrevit, & definivit, & Sanctarum Catalogo adscripsit, merita intra mentis nostræ arcana, devota consideratione recolentes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum (etiam Discal-

Santificatio S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis a Clemen. IX. Prædecessore, expleta.

scalceatorum nuncupatorum), quam Monialium dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die Festo ejusdem S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, nempe 25. Maji a primis Vesperis, usque ad occasum solis Festi hujusmodi, annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Die 25. Maji Festum Sanctæ prædictæ.

Indulgentia futuris temporibus valitura.

§.2. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

An. P. die 11. Augusti.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brev. in lib. mensis Augusti.

XXII.

Decretum, quod Procurator Generalis, seu Zelosus totius Ordinis Minimorum, interveniat in Comitiis Generalibus, ubique locorum, & & in illis suffragium ferat.

Edit. An. D. 1670.

Anteà non impressum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Exordium.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Petrus de Consentia Procurator Generalis, seu Zelosus Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum, quod in eodem Ordine singulis sexenniis Capitulum Generale plenissimum, pro eligendis Correctore Generali, ejusque Collegis, necnon Procuratore Generali Ordinis hujusmodi, quem vocant *Zelosum*, celebrari solet; hujusmodi autem Procurator Generalis, sive Zelosus, ex præscripto specialis cujusdam regularis statuti generalibus Comitiis intervenire debet ad suffragandum in iis, tanquam unus ex Capitularibus, dummodo tamen eadem Comitia in alma Urbe, vel in circuitu celebrari contingat, prout in Correctorio dicti Ordinis *cap.* 10. *num.* 93., contineri dicitur.

§.1. Porro in primordiis ejusdem Ordinis, quando præfatum Correctorium acceptatum fuit, sæpius Generalia Comitia Romæ celebrari consueverunt, ex libera designatione fieri solita in singulis Capitulis Generalibus, in quibus ex præscripto ejusdem Correctorii, locus proxime celebrandi Capituli Generalis assignari debet.

Capitulum Generale olim sæpius Romæ celebrari consuevit.

§.2. Verum progressu temporis mos inolevit, quo in singulis Comitiis Generalibus alternatim assignari solet locus futuri Capituli Generalis, semel nimirum in Italia, & tunc in Civitate Januensi, semel in Gallia, & tunc in Conventu Massiliensi, & semel in Hispania, & tunc in Conventu Barchinonensi, ex quo fit, ut Procurator Generalis suo semper voto frustretur, cum numquam in Urbe, ex introducta jam consuetudine Capituli Generalis celebratio præscribi, & assignari soleat.

Nunc ubi celebrari soleat.

§.3. Cum autem, sicuti eadem expositio subjungebat, plurimum referat Procuratorem Generalem Capitulis Generalibus dicti Ordinis interesse, ad dandam inibi informationem eorum, quæ in Romana Curia in sexennio sui Officii erga Ordinem hujusmodi facta, & disposita sunt, eaque ad universalem Ordinis notitiam in actibus Capitularibus inserenda, nec tamen a tempore, quo Capitula Generalia hujusmodi extra Urbem prædictam celebrata sunt, Procuratores Generales, sive Zelosi ad illa accedere consueverint, quippe voti, sive suffragii in illis ferendi prærogativa destituti; quod profecto inconveniens videtur, cum dictis Capitulis Generalibus intersint Collegæ Generales, quorum successores ibidem, quemadmodum, & successor Procuratoris Generalis eligi solent, & plerumque aliorum Ordinum Procuratores Generales illorum Capitulis Generalibus interesse consueverint.

In eo Procurator Generalis, sive Zelosus Votum non habebat.

§.4. Nobis propterea dictus Petrus Procurator Generalis, sive Zelosus humiliter supplicari fecit, ut sibi, suisque in Officio successoribus opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicatio Procuratoris Generalis pro se, & successoribus.

§.5. Nos igitur ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui dilectum filium nostrum Flavium tit. Sanctæ Mariæ de Populo ejusdem S. R. E. Cardinalem Chisium nuncupatum, dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectorem audiverunt, consilio, ut in posterum prædictus Petrus, ejusque successores Procuratores Generales, quos vocant Zelosos prædicti Ordinis Fratrum Minimorum, quibuscumque Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis ubicumque celebrentur, respective interveniant, & in illis suffragium ad instar aliorum Capitularium ferant auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandat imposterū Procuratores Generales in dd. Capitulis votum habere ubicumq; celebrentur.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione

Contrariis derogat.

Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. die 13. Augusti 1670 Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Augusti part. 2. fol. 286.

XXIII.

Confirmat sententiam Ordinarii Giennen. latam super cultu ab immemorabili tempore exhibito S. Petro Pascasio de Valentia Martyri Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, Episcopo Giennen., ac decretum sacrorum Rituum Congregationis illam approbans.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Ecclesiæ Catholicæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam præsidentes, illa, quæ a Catholicis antistitibus in partem solicitudinis nostræ vocatis super cultu, & veneratione Beatorum Martyrum, qui bono certamine peracto, victores coronam justitiæ ab Agonotheta Christo Jesu Domino nostro in Cœlis acceperunt, recte, atque ordine facta esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabilimus.

Expositio. §. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, quod alias a venerabili fratre Ferdinando de Andrade, & Castro olim Archiepiscopo tunc Episcopo Giennen. super cultu immemorabili Beato Petro Pascasio de Valentia Martyre ex Ordine prædicto Episcopo Giennen. exhibito, & casu excepto a decretis fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri in Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis, adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica instituta super non cultu editis, emanavit sententia definitiva tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor sententiæ. §. 2. Christi Nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de jurisperitorum consilio ferimus in his scriptis in causa, & causis servi Dei Beati Petri Paschasii de Valentia Martyris ex Ordine Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum Episcopi Giennensis inter admodum R. P. Magistrum Fratrem Melchiorrem de Torres pro Bethica Provincia electorem, atque Procuratorem in hac causa a Reverendissimo Patre Magistro Fratre Ildefonso de Sotomayor totius Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum Magistro Generali legitime constitutum, & Petrum Verbel Presbyterum, & Promotorem in hac causa de, & super cultu immemorabili, & extra centum annos ipsi Beato exhibito, ac casu excepto a decretis fel. rec. Urbani VIII. in Sanctissima Inquisitione super non cultu editis. Visis literis deputationum sub die vigesima mensis Junii anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio a Nobis factis, & relaxatis in personis Doctoris D. Didaci Domedel, & Quesada magistri Scholarum, & portionarii Sanctæ nostræ Cathedralis Giennensis Ecclesiæ, Judicis delegati, & D. Ferdinandi de Nava in Sac. Theologia Doctoris, & ejusdem Sanctæ Ecclesiæ Canonici Pœnitentiarii, & D. Nicolai de Adarue in jure Canonico licentiati, & ejusdem Giennensis Canonici Doctoralis adjunctorum, ac Petri Verbel Promotoris, & aliis nostris, & eorumdem deputatorum decretis, visis depositionibus testium coram ipsis delegatis legitime inductorum, juratorum, & examinatorum, visis scripturis, ac juribus productis, & compulsatis, visa constitutione Procuratoris: viso toto processu, & visis videndis, atque examinatis examinandis; Christi nomine repetito: Dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitive sententiamus, constare servo Dei Beato Paschasio de Valentia Martyre, ex Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Episcopo Giennensi, cultum exhibitum esse a centum annis, & supra, & ad præsens exhiberi, & hoc scientibus, ac tolerantibus Ordinariis Giennensibus, & Granatensibus, & eandem causam istam versari in casu excepto a decretis fel. rec. Urbani VIII. super non cultu editis, & propterea in hac causa dictis decretis nullo modo esse, vel fuisse contraventum, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitive sententiamus, non solum præmisso, sed omni meliori modo pronunciavi Ego Ferdinandus Archiepiscopus Episcopus Giennensis. Lata, & lecta fuit præsens sententia per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum D. Ferdinandum de Andrade, & Castro Archiepiscopum, Episcopum Giennensem pro Tribunali sedendo, in suo loco solitæ audientiæ, & per me infrascriptum Notarium causæ promulgatæ, citato, præsente, ac intelligente Petro Verbel Presbytero Fiscali Promotore die trigesimo primo mensis Martii Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto præsentibus etiam ibidem multis, & nominatim D. Gabriele de Flores, & Antonio de Espinosa Presbytero testibus vocatis, & rogatis. Actum fuit prædicta die trigesima prima mensis Martii hora tertia post meridiem. Et Ego Notarius hujus causæ publicus, & Apostolicus fidem facio. Ludovicus à Delgado Notarius publicus, & Apostolicus.

§. 3. Cum autem, sicut eadem exposito subjungebat, prædictus Procurator Generalis sententiam prædictam, quo firmius subsistat Apostolicæ approbationis nostræ præsidio communiri, & alias opportune in præmissis a nobis provideri plurimum desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis, ac jure quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodat. Confirmatur prout in rub.

nodat. existat ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui proposito dubio, An sententia præinserta esset confirmanda, vel infirmanda in vim processus ab Ordinario Giennen. peracti, causam mature discusserunt, & prius in scriptis, & voce dilectum filium Promotorem fidei audiverunt, ac quasdam anonymas scripturas contra dictam causam eorum Congregationi porrectas viderunt, & considerarunt, consilio, præinsertam Ordinarii sententiam auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus. Ideoque constare de cultu immemorabili eidem B. Petro Paschasio Episcopo Giennensi Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum exhibito, & casu excepto a decretis dicti Urbani prædecessoris, ac ad ulteriora in causa ad formam decretorum ejusdem Urbani prædecessoris, & Sanctissimæ Inquisitionis procedi posse, auctoritate, & tenore præsentis declaramus, & decernimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium,

Et secundum eam judicari mandatur. §.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. I. die 14. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIV.

Indultum de Missa, & Officio in Polonia, Lithuania, & alibi a Patribus Societatis Jesu, & aliis in honorem Beati Stanislai Kostkæ die 13. Novembris recitandis.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Apostolicæ dignitatis fastigio, ad quod ineffabilis divinæ Clementiæ abundantia humilitatem nostram nullo meritorum nostrorum suffragio evehere dignata est, pastoralem solicitudinem Ecclesiæ Catholicæ nobis creditæ omni studio, quantum nobis ex alto conceditur repræsentare jugiter satagentes, pia fidelium, præsertim sublimium Principum præclaris in Ecclesiam Dei meritis fulgentium, & Religiosorum virorum propriæ alienæque saluti laudabiliter incumbentium vota ad augendam in terris Beatorum in Cælis regnantium venerationem tendentia, libenter exaudimus, sicut ad omnipotentis Dei, & Patris Domini Nostri Jesu Christi, qui electos suos devotione supra ætatem, & virtute supra naturam instruit, gloriam, sanctæque Ecclesiæ decus, & spiritualem fidelium ædificationem salubriter expedire in domino arbitramur.

§.1. Itaque gloriosa B. Stanislai Kostkæ Poloni Societatis Jesu merita, devota consideratione, magnoque cum spirituali animi nostri gaudio recolentes, ac piis, enixisque Charissimi in Christo filii nostri Michaelis Poloniæ Regis Illustris, & dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum dictæ Societatis precibus nobis humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, ipsorumque Præpositi Generalis, & Presbyterorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de dicto Beato Stanislao Kostka quotannis die 13. Novembris in universo Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ, necnon in Ecclesia sancti Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis nostræ, ubi ejusdem Beati Stanislai corpus requiescit, ac omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis JESU Missa, etiam a Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, & a Religiosis ejusdem Societatis ubicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confessorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus. Indulget prout in rubr.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno primo. Dat. P. An. I. die 16. Aug.

XXV.

Feria 5. die 21. Augusti 1670.

Decretum emanatum in Congregatione generali s. Romanæ, & universalis inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo D. nostro D. CLEMENTE divina providentia Papa X. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota

Re-

Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Exordium.

CUm alias per Sacram Congregationem s. Officii, iteratis instructionibus ab eadem emanatis de anno 1658., & 1665. locorumque Ordinariis transmissis, provisum fuerit, ut præscriptis interrogatoriis faciendis Testibus, qui ad probandum statum liberum contrahentium matrimonium inducuntur, omnis prorsus secluderetur aditus iis, qui adhuc vivente altero Conjuge, aut alias impediti ad secunda illicita vota transire satagebant: videns nihilominus Sanctiss. D. N. quamplures locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios, & Deputatos ad excipiendas testium depositiones, necnon Parochos, & Notarios in casibus expressis, aut omittere, aut non observare earumdem instructionum tenorem; & licet aliquando plene observent, non tamen interrogare testes super aliis impedimentis dirimentibus.

Decretũ Pontif. adjungit.

§. 1. Ideo volens Sanctitas Sua prædictis malis occurrere, re mature considerata cum Eminentissimis, & Reverendiss. Dominis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, præsenti Decreto perpetuis futuris temporibus duraturo, iterum injungit omnibus Vicariis, seu Deputatis pro examinandis Testibus ad probandum statum liberum contrahentium matrimonium, necnon Parochis, Notariis, & quibuscumque aliis respective, sub pœnis etiam gravibus corporalibus arbitrio Sac. Congreg., ut instructionem infrascriptam ad unguem observent.

Jubet publicari.

§. 2. Ut autem præsens Decretum, & Instructio ad omnium notitiam facilius deveniant, decrevit, illa ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Flore de Urbe, ac Palatio S. Officii ejusdem Urbis per aliquem ex Cursoribus Sanctitatis suæ publicari, ac eorum exempla ibidem affixa relinqui; illaque sic publicata omnes, & singulos, quos concernunt, post duos menses a die publicationis in Urbe faciendæ numerandos, perinde afficere, ac arctare, ac si illorum unicuique personaliter notificata, & intimata fuissent.

INSTRUCTIO.

Pro examine illorum Testium, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in Curia Eminentiss., & Reverendiss. Domini Cardinalis Urbis Vicarii, quam in aliis Curiis cæterorum Ordinariorum.

IN primis Testis moneatur de gravitate juramenti in hoc præsertim negotio pertimescendi, in quo divina simul, & humana Majestas læditur, ob rei, de qua tractatur, importantiam, & gravitatem, & quod imminet pœna Triremium, & fustigationis deponenti falsum.

2. Interrogetur de nomine, cognomine, patria, ætate, exercitio, & habitatione.

3. An sit Civis, vel exterus, & quatenus sit exterus, a quanto tempore est in loco, in quo Testis ipse deponit.

4. An ad examen accesserit sponte, vel requisitus: si dixerit accessisse sponte a nemine requisitum, dimittatur, quia præsumitur mendax, si vero dixerit accessisse requisitum. Interrogetur a quo, vel a quibus, ubi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requisitus, & an sciat adesse aliquod impedimentum inter contrahere volentes.

5. Interrogetur an sibi pro hoc testimonio ferendo fuerit aliquid datum, promissum, remissum, vel oblatum a contrahere volentibus, vel ab alio ipsorum nomine.

6. Interrogetur an cognoscat ipsos contrahere volentes, & a quanto tempore; in quo loco, qua occasione, & cujus qualitatis, vel conditionis existant.

Si responderit negative, Testis dimittatur: si vero affirmative:

7. Interrogetur, an contrahere volentes sint Cives, vel exteri: si responderit esse exteros; supersedeatur in licentia contrahendi, donec per literas Ordinarii ipsorum contrahere volentium, doceatur de eorum libero statu, de eo tempore, quo permanserunt in sua Civitate, vel Diœcesi. Ad probandum vero eorumdem contrahere volentium statum liberum pro reliquo temporis spatio, scilicet, usque ad tempus, quo volunt contrahere, admittantur Testes idonei, qui legitime, & concludenter deponant statum liberum contrahere volentium, & reddant sufficientem rationem causæ eorum scientiæ, absque eo quod teneantur deferre attestationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt.

Si vero responderit contrahere volentes esse cives:

8. Interrogetur sub qua Parochia hactenus contrahere volentes habitarunt, vel habitent de præsenti.

Item an ipse Testis sciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuisse uxorem, vel maritum, aut professum fuisse in aliqua Religione approbata; vel suscepisse aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum scilicet, Diaconatum, vel Presbyteratum; vel habere aliud impedimentum, ex quo non possit contrahi Matrimonium.

Si vero Testis responderit non habuisse uxorem, vel maritum, neque aliud impedimentum ut supra:

9. Interrogetur de causa scientiæ, & an sit possibile, quod aliquis ex illis habuerit uxorem, vel maritum, vel aliud impedimentum &c. & quod ipse Testis nesciat.

Si responderit affirmative, supersedeatur, nisi ex aliis Testibus probetur concludenter non habuisse uxorem, vel maritum, neque ullum aliud impedimentum &c.

Si vero responderit negative:

10. Interrogetur de causa scientiæ, ex qua deinde Judex colligere poterit, an Testi sit danda fides.

Si responderit contrahere volentes habuisse uxorem, vel maritum, sed esse mortuos:

11. Interrogetur de loco, & tempore, quo sunt mortui, & quomodo ipse Testis sciat fuisse Conjuges, & nunc esse mortuos. Et si respondeat mortuos fuisse in aliquo Hospitali, vel vidisse sepeliri in certa Ecclesia, vel occasione militiæ sepultos fuisse a militibus, non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio authentico a Rectore Hospitalis, in quo prædicti prædecesserunt, vel a Rectore Ecclesiæ, in qua humata fuerunt eorum cadavera, vel si fieri potest, a Duce illius Cohortis, in

qua

qua descriptus erat miles. Si tamen hujusmodi testimonia haberi non possunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ de jure communi possunt admitti, dummodo sint legitimæ, & sufficientes.

12. Interrogetur, an post mortem dicti Conjugis defuncti, aliquis ex prædictis contrahere volentibus transierit ad secunda vota.

Si responderit negative:

13. Interrogetur, an esse possit, quod aliquis ex illis transierit ad secunda vota, absque eo quod ipse Testis sciat.

Si responderit affirmative, supersedeatur in licentia donec producantur Testes, per quos negativa coarctetur concludenter.

Si vero negative.

14. Interrogetur de causa scientiæ, qua perpensa, Judex poterit judicare, an sit concedenda licentia, vel ne.

Si contrahentes sunt vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, nisi doceant per fides Ordinariorum suorum esse liberos, & in aliis servata forma Concilii Tridentini in cap. *Multi*, sess. 24.

Fides, aliaque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, nisi sint munita sigillo, & legalitate Episcopi Ordinarii, & recognita saltem per Testes, qui habeant notam manum, & sigillum, & attente consideretur fides, seu testimonia bene, & concludenter identificent personas, de quibus agitur.

Pro testibus in hac materia recipiantur magis consanguinei, quam extranei; quia præsumuntur melius informati, & cives magis, quam exteri: nec admittantur homines vagi, & milites, nisi data causa, & maturo consilio; & Notarius exacte describat personam Testis, quem si cognoscit, utatur clausula, *mihi bene cognitus*. sin minus, examen non recipiat, nisi una cum persona Testis aliqua alia compareat cognita Notario, & quæ attestetur de nomine, & cognomine ipsius testis, necnon de idoneitate ejusdem ad testimonium ferendum. Et hujusmodi examinibus debet interesse in Urbe ultra Notarium, Officialis specialiter deputan. ab Eminentissimo Vicario: & extra Urbem, vel Vicarius Episcopi, vel aliqua alia persona insignis, & idonea ab Episcopo specialiter deputanda: alias puniatur Notarius arbitrio Sacræ Congregationis, & Ordinarius non permittat fieri publicationes.

Ordinarii præcipiant omnibus, & singulis Parochis in eorum Diœcesibus existentibus, ut pro matrimoniis cum exteris contrahendis non faciant publicationes in eorum Ecclesiis, nisi certiorato Ordinario, a quo, vel ejus Generali Vicario prius teneantur authenticam reportare, quod pro tali matrimonio fuerunt examinati Testes in eorum Tribunali, qui probant statum liberum contrahere volentium &c.

Contravenientes autem severe punientur.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo, indictione octava, die vero 30. Mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ X. Anno primo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Flore de Urbe, ac Palatii S. Officii ejusdem Urbis per me Petrum Paulum Desiderium, ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctiss. Inquisitionis Curs.

XXVI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum Capituli Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti, de conditionibus circa electionem, & administrationem officii Procuratoris Generalis observandis.

Ne pluries dicta otiose repetam te remitto ad ea, quæ notavi ad Const. 233. Nuper *Urb. VIII.*

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Edit. An. D. 1670.

Procœmium.

EX injuncti nobis divinitus pastoralis officii debito illa, quæ a Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitæ monasticæ Jugo mancipatorum pro fœlici earum regimine, & gubernio provide facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, libenter cum id a nobis petitur, Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus.

Decretum Capituli Generalis.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali d. Congregationis mense Majo proxime præterito Mantuæ celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla decreta, & ordinationes, seu conditiones, tenoris qui sequitur videlicet. Primo: Cum a Patribus Capituli Generalis celebrati in Monasterio S. Benedicti de Mantua unanimi consensu sancitum sit, ut ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, Capitulum Generale, quod a constitutionibus nostris singulis annis celebrandum mandatur, imposterum altero quoque anno ad mentem fœl. record. Alexandri PP. VII. cogi debeat: Idcirco quo præfato Patrum Decreto majus robur accedat, Patri Procuratori Generali injungimus, ut cum primum Romam accesserit a S. D. N. ejusdem Decreti confirmationem per Breve speciale impetrare solerter studeat.

De Procuratore Generali eligendo.

§. 2. Secundo: Et quoniam Eminentissimus Cardinalis Protector prævio Sanctissimi D. N. Beneplacito facultatem Patribus Capituli Generalis concessit, ut pro suo arbitrio idem Capitulum pro hac vice tantum ad Procuratoris Generalis munus, unum ex Abbatibus Regiminis eligere posset: cognoscentes Patres summopere Congregationi expedire, ut hoc ipsum in perpetuum (sub certis tamen conditionibus, ac limitationibus inferius exprimendis) inviolatæ executioni demandetur; Omnes unanimiter decreverunt, quod in futurum ad prædictum Procuratoris generalis officium nonnisi unus ex Abbatibus Regiminis, (prout ab aliis novem Congregationibus Monasticis servatur) assumi possit. Propterea prædicto Patri Procuratori generali mandamus, ut hujusce Decreti confirmationem per Breve speciale a Sanctiss. D. N. studeat impetrare.

Conditiones circa electionem, & administrationem officii Proc. Generalis.

§. 3. Conditiones servandæ circa electionem, & administrationem officii Procuratoris Generalis si Sanctissimo D. N. placuerit, quod Procurator Generalis ex Abbatibus de Regimine eligatur. Primo: Procurator Generalis sit alius Abbas ab Abbate S. Pauli de Urbe, inter quos servandam mandamus Provinciarum alternativam perinde ac

ac ad prædictum Procuratoris Generalis officium unus ex Prioribus clauſtralibus promoveretur. Secundò: Idem Procurator in quolibet generali Capitulo ſecretis Patrum calculis exponi debeat, ac per ſecreta Abbatum ſuffragia confirmari, prout in conſtitutionibus. Tertiò: Ad officium Procuratoris Generalis nullus aſſumatur, qui per integrum biennium Abbas de Regimine non fuerit: Et quo uſque in officio Procuratoris Generalis permanſerit eligi non poſſit in Diffinitorem, nec in Viſitatorem, nec ullo modo ad Dietam celebrandam admitti valeat. Quartò: Eligatur d. Procurator per ſecreta omnium Abbatum, qui Generali Capitulo intererunt ſuffragia, eo prorſus modo, eaque forma, quibus Diffinitores eliguntur; itaut quilibet Abbas prædicti officii capax ſigillatim totius Capituli ſcrutinio ſubjaceat. Quintò: Procurator in eo Capitulo Generali, in quo Procuratoris officium expleverit, aut ab eo ſe abdicaverit, vel quoquo modo abſolutus fuerit, ad Diffinitoris, atque Viſitatoris munus aſſumi non poſſit, neque eligi in Abbatem ſive Adminiſtratorem Sancti Pauli de Urbe, Quemadmodum firmiter ſtatuimus, quod Abbas S. Pauli immediate poſtquam prædictæ Abbatiæ Regimen reliquerit, nullo pacto in Procuratorem Generalem eligi poſſit. Sextò: Durante Procuratoris Generalis officio ipſe Procurator nullam Abbatiam de Regimine adminiſtret, ſed titulari tantum Abbatia ſit inſignitus. Septimò: Præſidens Generalis, & Procurator in curia non poſſint eſſe unius, & ejuſdem monaſterii Profeſſi, nec duo Abbates ejuſdem monaſterii Profeſſi poſſint immediate unus poſt alium ad Procuratoris officium promoveri. Octavò: Quanto tempore, quis Procuratoris officio functus fuerit, tanto etiam ab ipſo ceſſare debeat, ut iterum ad idem munus aſſumi poſſit. Nonò: Sive ob mortem, ſive ob alias cauſas quis ab Officio Generalis Procuratoris vacaverit, aut amotus fuerit, ejus vices exequatur Abbas S. Pauli uſque ad proximum Capitulum Generale; Inviolato tamen perſeverante ſtatuto, quod Abbas S. Pauli de Urbe ad Procuratoris officium eligi nequeat. Decimò: Procurator Generalis more ſolito Juramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod nullas diſpenſationes ad gradus, dignitates, officia, aliaque noſtris conſtitutionibus repugnantia, tam pro ſe, quam pro aliis quibuſcumque noſtris Religioſis cujuſcumque conditionis fuerint impetrabit, aut impetrare, ſive obtinere tentabit: Quod ſi contigerit ad prædictum Procuratoris officium eligi Abbatem a Capitulo Generali abſentem, hoc ipſum juramentum cum primum Romam pervenerit infra octo dierum terminum in manibus Abbatis Sancti Pauli præſtare, & de hujus Decreti executione P. Præſidem certiorem facere teneatur. Undecimò: Bis in anno Procurator Generalis rationem dati, & accepti Abbatibus Sancti Pauli de Urbe, ac S. Mariæ de Farfa, & computa in ſcriptis reddere, & exhibere teneatur cum aſſiſtentia unius Computatoris a Diffinitorio deſignandi. Quod ſi hoc exequi neglexerit graviter in ipſum a Capitulo Generali, vel Diæta animandvertendum eſſe mandamus. Duodecimò: Cum Patres Viſitatores monaſterium S. Pauli de Urbe viſitabunt, Procurator Generalis annua computa, ac dati, acceptique rationes ad procuratoriam generalem pertinentes ipſis Viſitatoribus reddere teneatur; libros verò, in quibus prædicta computa continentur ad Capitulum Generale deferat quo a Diffinitoribus diligenter examinari valeant. Decimotertiò: Capſa procuratoria penes Computatorem minime ſit, ſed penes alium a Diffinitoribus deſignandum. Decimoquartò: Computator Congregationis nullam audeat pecuniæ ſummam expendere, aut creditoribus exſolvere ſine mandato in ſcriptis P. Procuratoris Gen. manu ſignato. Decimoquintò: Quotieſcumque contigerit, aliquam reductionem ad minus interuſurium, ſive æris alieni extinctionem fieri; Computator Congregationis pro tempore exiſtens, talis reductionis, ſive extinctionis Inſtrumentum infra menſem ad monaſterium, ad cujus beneficium fuerit facta reductio, vel extinctio tranſmittere teneatur pœna depoſitionis, & inhabilitatis ad omnes gradus, ſi ſecus exegerit puniendus. Decimoſextò: In Computatorem Congregationis nemo impoſterum eligatur, qui Decania de Regimine actu non ſit inſignitus. Horum omnium, & ſingulorum, ut ſupra Conſtitutionem Procurator Generalis per Breve ſpeciale nomine totius Congregationis a Sanctiſſimo D. N. impetrare curet, in quo Brevi declaretur nulla, & invalida electio Procuratoris Generalis, in qua hæc omnia, & ſingula ſervata minime fuerint. Volumus tandem, quod præſens Procurator Generalis juramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod quantum ſua intereſt prædictum Breve a Sanctiſs. Domino Noſtro omni meliori via, & forma obtinere ſolerter ſtudebit.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Procurator Generalis præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ſpecialem ipſi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula præinſerta decreta, & ordinationes, ſeu conditiones auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus. Cõfirmat prout in rubr.

§.5. Decernentes præinſerta Decreta, ac ordinationes, ſeu conditiones, ac eaſdem præſentes literas ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.6. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Congregationis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Derogat. contrariis.

ctis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, in judicio, & extra, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.R. An.1. die 22.Aug.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Aug.1670. Pontificatus nostri anno primo.

XXVII.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones nonnullis Sanctitatis Suæ Familiaribus concessæ.

Similia Privilegia concessit Clemens IX. Constit.21. Venerabilibus.

CLEMENS PAPA X.

Nomina Familiarium.

Venerabilibus fratribus Stephano Ugolino Constantinopolitano, Federico Borromæo Alexandrin. Secretario Status, Jacobo Altovito Antiocheno, & Camillo Maximo Hierosolymitan. Patriarchis, cubiculi nostri Præfecto, ac Jacobo de Angelis olim Urbinaten., Francisco Mariæ Phœbæo Tarsen., Bernardino Roccio Damascen. Palatii nostri Apostolici Præfecto, Stephano de Augustinis Heracleæ Eleemosynario secreto, Gaspari Carpineo Nicæno Datario, & Nestori Ritæ Sebasten. Archiepiscopis, necnon Camillo Piazza Dragonien., Honuphrio de Hippolytis Porphyrien., & Josepho Eusanio Helenopolitan. Episcopis, Sacrarii nostri Præfecto, ac dilectis filiis Magistris Francisco Mariæ Antaldo Urbinaten., Joanni Muto de Papazurris Romano, Bernardino Casali Romano, Joanni Baptistæ Rubino Veneto, Joanni Gualderio Slusio Leodien. Secretario Brevium nostrorum secretorum, Prospero Bottinio Lucen. Auditori, & Aeneæ Pio Ferrarien., in utraque Signatura nostra Referendariis, Prælatis domesticis nostris, ac Josepho Vallemanio Pincernæ, Francisco Polino, Nicolao Gentili Camerinen. Architriclino, Carolo Balduccio Tusculan. Vestiario, Ascanio Paganello, Venantio Benignio, Octaviano Cambio Camerinen., Antonio Simoni Bagliono Pisauren. notarum arcanarum Secretario, Florido Salvatorio Civitatis Castelli Medico secreto, Alexandro Caracciolo Neapolitan., Dominico Panti Pisauren., Pomponio Cavallio Ravennaten., Joanni Angelo ab Altaemps Romano, Mario Taddæi Ilcien., Mario Spinulæ Januen., literarum nostrarum in forma Brevis ad Principes Secretario, Nicolao Piccolomineo Senen., libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Octavio Falconerio Florentin., Petro de Joanne Syracusan., Nicolao Antonio Fili de Altamura, Cubiculariis secretis nostris, ac Pompejo Roccio Romano Forerio majori, & Theodoro Cellesio Pistorien. fratri militi magnæ Crucis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, itidem Cubiculario secreto, Sancti de Pilastris Cæsenaten. Subdatario, necnon Riccardo Cruciano Camerinen. Caudatario, Antonio Mariæ Martorello Tusculan. Crucifero, Josepho Barbio Camerinen., & Ferdinando Gonsalvio Auximan., Capellanis secretis nostris, Marchioni Octavio Mariæ Lancellotto militum utriusque custodiæ Corporis nostri, & Angelo Maximo Romano Triremium Pontificiarum respective Præfectorum Locumtenentibus Generalibus, Marchioni Antonio Sanctacrucio, & Francisco de Cavaleriis Romanis, Equitum levis armaturæ cuctodiæ Corporis nostri Capitaneis, Francisco Ceriolo Cremonen. Magistro Domus nostræ, Brunoni Bellozio Asculan., Petro Bajos Tornacen., Euangelistæ Cæsaris Romano, Simoni de Amicis Camerinen., Sebastiano Mirolio Civitatis Castellan., & Bartholomæo de Leone Corduben. respective Civitatum, vel Diœces. Clericis, seu Presbyteris, vel laicis Cubiculi nostri Auditoribus, familiaribus, continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Prooemium.

§.1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac preclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Pontifex supranominatis privilegia sub sequentia cōcedit.

§.2. Hinc est, quod nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum, nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientia, juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras, peculiari favore, gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum, Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis & consuetis, creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notario-

rum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

§.3. Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis; ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, gaudeatis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, & citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat, quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit:

Ipsorum privilegiis etiãsi habitum non deferant donantur.

§.4. Necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficien., vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Roman., & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit inscribere, & vos illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque id fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, vel invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia Gentis nostræ sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Etiam in assecutione Bonorum Ecclesiasticor.

§.5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis, etiam annui valoris fructus, redditus, & proven. hujusmodi sint, ac fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticanis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumq; generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Exemptio a decimis, & aliis impositionibus.

§.6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis Canonicatus, & Præben., personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere:

Dispensatio.

§.7. Necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis; omnesque, & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus durante servitio prędicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perceperitis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideritis, percipere, exigere, & levare:

Necnon residentia durante servitio Pontif.

§.8. Ac interim, vel postmodum si volueritis hic in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis catholico Antistite gratiam & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei

Facultas recipiendi Ordines sacros.

idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare:

Indultum docendi leges.

§.9. Necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§.10. Liceat quoq; vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite, vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum canonicarum, aliorumque divinorum officiorum), & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prędicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indultũ transferendi pensiones.

§.11. Vobisque ulterius, & cuicumq; vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S.Jo:Hierosolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proven., juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proven., jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiã quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proven. jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, (servata tamen forma Constit. fel. recor. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri quoad excessum medietatis fructuum), reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Facultas testandi.

§.12. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint altaris, seu altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contingerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditũum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proven. vobis reservatorum, & assignatarum,

ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinen. ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibùs, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alias de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementū defectuum.

§. 13. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra, scriptura, etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alias forsan a vobis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa, de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio cōtra molestantes.

§. 14. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Exequutores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant, quoquomodo, vel perturbare.

Clausulę præservativæ.

§. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde sequutis, & sequuturis, etiamsi vos intra curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra ecclesias, & beneficia, personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsequente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. me. Pii PP. IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes

tes, septimo Kal. Decemb. Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis constitutionibus, & revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, ut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus, petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendum ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§.16. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S.R.E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.17. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, & inquietari, vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§.18. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi, inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII., per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii PP. IV. prędecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrare teneamini, ac similis rec. Urbani PP. VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, vos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque præsulibus, seu administratoribus, & superioribus, ac magistris, præceptoribus, prioribus, militibus, etiam antianis, Capitulis, Conven-

ventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, illorum communitatibus, & universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis, nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli Cives Urbis, ac Civitatum Oppidorum, terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona, etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimæ extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi, etiam per dictum magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi exactores, & appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis, exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.19. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini; quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Aug. 1670. Pontificatus nostri Anno primo. Dat. P. An. I. die 26. Aug.

XXVIII.

Confirmatio quorumdam Decretorum Ordinis Fratrum Minorum s. Francisci Conventualium in Congregatione generali dicti Ordinis anno 1668. editorum, cum insertione eorumdem Decretorum. Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Antea non impressa.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bernardinus a s. Elpidio Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum s. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in Congregatione generali d. Ordinis anno 1668. habita pro felici, prosperoque ejusdem Ordinis regimine, & gubernio edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta Congregationis Generalis Ordinis Minorum Conventualium a die 17. Maji convocatæ.

Varia Decreta Capituli Generalis.

GEnerale diffinitorium, præsidente Reverendiss. P. Magistro Andrea Bino ab Hispello ejusdem Ordinis Ministro Generali, conferentiis iteratis, quæ nocitura, quæve profutura Ordini pervestigans, infrascripta edidit Decreta SS. D. N. Papæ humiliter exhibenda, ut Apostolica auctoritate, Urbanisque Constitutionibus inserta, Fratres omnes ad intactam eorum observantiam tenacius adstringerent.

Ad Provinciales Ministros.

Quoad Ministros Provinciales.

§.1. Ministros Provinciales in quibuscumque suarum Provinciarum Conventibus, etiam de mensa Rmi, ordinariam habere jurisdictionem tempore visitationis, & extra, posseque ordinationes ferre, & fratres omnes quocumque gradu polleant, ad earum observantiam compellere, dummodo in Conventibus ipsi Ministro Generali immediate subjectis, inconsulto Ministro generali, non ferant sententiam, sancitum est. Teneri insuper Guardianos, de mensa, Ministros Provinciales per eorum Conventus transeuntes omnibus

nibus charitatis officiis prosequi, & Conventuum expensis perbenigne tractare.

Ad Provinciales Titulares.

Quoad Provinciales titulares.

§.2. Hujusmodi Provincialatus Titulares illis deinceps conferantur (habita Provinciarum discretione,) qui cunctis conditionibus in Urb. Constitutione expressis, decorati fuerint. Et ut talis collatio fiat dumtaxat a Diffinitorio generali in Capitulis, seu Congregationibus generalibus per schedulas, & secreta suffragia decernimus. Quod si aliquem ex Titularibus infra triennium decedere, vel aliqua ex causa Officio privari contigerit, tunc Generalis Minister, adhibito Assistentium consilio, alium ejus loco sufficiat.

Ad Guardianos, & locales superiores.

Quoad Guardianos, & locales superiores.

§.3. Quicumque in superiorem localem seu Guardianum electus fuerit, & injunctum onus suscipere recusans, eidem renunciaverit, ad cætera Officia per triennium inhabilis esto, nullaque admittatur excusatio, nisi ex urgenti causa approbanda. Teneantur vero Guardiani omnes, advenarum fratrum obedientiales literas propriis oculis examinare, & iteneris causam diligenter perscrutari. Si quem tamen deprehenderint sine legitimis suorum superiorum literis, carceribus mancipent, superioresque illos quamcitius admoneant. Si secus fecerint, Officio suo priventur.

Ad Regentes, & Lectores.

Quoad Regentes, & Lectores.

§.4. Ut virtus decenti præmio irrigata, pulchrius, & amoenius revirescat, statuimus Gymnasia primæ classis, quæ ab Urban. Constitutione assignantur; nimirùm Venetum, Panormitanum, Mediolanense, Ferrariense, Perusinum, Florentinum, Viennense, Januense, & Leopoliense haberi deinceps debere pro Collegiis, itaut Regentes, qui per novem continuos annos in aliis Gymnasiis tertiæ, secundæ, & primæ classis insudarunt, promoti postea ad prædictas Regentias, ad Collegia intelligantur assumpti, ut in posterum frequens Regentium numerus incoepto cursu non privetur, & illi, qui expressis sudoribus per tot annos defatigarunt, ad Bravium Paternitatis comprehendendum, faciliorem habeant accessum. Teneantur tamen singuli Regentes tractatum unum ad minus quolibet anno suis Auditoribus explanare, & complete finire. Insuper, & disputationes, & (ut ajunt) *circulos* tribus in hebdomada vicibus ad horam protrahendos habere. Quod si non fecerint, atque authenticam fidem a Guardiano Conventus subscriptam de completa lectura, habitisque disputationibus, non ostenderint, non posse eis sufficere ad Provinciæ Paternitatem, immo si maxima super hoc remissio deprehendatur, lectura etiam ipsa privandos esse statuimus.

Ad Diffinitores perpetuos.

Quoad Diffinitores perpetuos.

§.5. Omnes perpetui Diffinitores, & Provinciarum Patres a Generali Ministro per patentes instituti, atque Provinciarum Diffinitoriis approbati, & recepti, suffragium ferant (ut in Urban. Constitutione præscribitur) in quibuscumque electionibus, seu Capituli, seu Congregationis, cum pro illis certus numerus præscribi non possit: quod alias attentatum plurimarum fuit causa perturbationum, & a laboribus pro Religione obeundis, multi etiam ex cordatis animos deflexerunt. Ideo statuitur, ut in futuro Capitulo generali revideantur Patentes, & requisita illorum, qui non adhuc convenerunt, in Diffinitorio, seu Congregatione, & solum admittantur illi in Diffinitorium, seu Congregationem ad votum ferendum, qui inventi fuerint cum debitis requisitis. Illegitimi autem talibus indecorati præscriptis, ab ingressu solum Diffinitorii excludantur, remanentes in primævo statu circa prærogativas, & præcedentiam, sicque in qualibet Provincia Catalogus fiat eorum Patrum, qui debent in Diffinitorio admitti. Cautum proinde est, ne deinceps ad tales Paternitates ob Conciones præstitas admittantur, nisi illi, qui per duodecim integros annos in primoribus nostri Ordinis Templis, videlicet Assisatensi, Romano, Patavino, Bononiensi, Veneto, Neapolitano, Panormitano, Mediolanensi, Florentino, Ferrariensi, Taurinensi, Cæsenaten., Ariminensi, Urbinaten., Asculano, Pisano, ac Senensi Conciones quadragesimales (non autem annuales) magna Populorum frequentia, & eruditione habuerint.

Ad Collegiales.

Quoad Collegiales.

§.6. Collegia Religionis juxta formam, & methodum Urban. Constitutionis ad pristinum reducantur, itaut quolibet triennio ex convocatis Baccalauris ad examen doctiores eligantur, & juxta numerum ab eisdem Constitutionibus præfixum certis Collegiis deputentur: elapso triennio iterum ad severius examen cuncti vocentur, qui si publicas theses egregie prius sustinuerint, ac in examine non vulgaris doctrinæ specimen dederint, doctorali Laurea a Generali Ministro donentur; illi vero, qui parum profecisse inventi fuerint per aliud triennium in eodem Collegio probentur, quod si provocati iterum ad examen, post secundi triennii periodum nullam spem profectus dederint, a Collegialium albo penitus proscribantur, tamquam simplices in posterum Baccalauri habendi. Vetitum tamen est, non posse Baccalauros non Sacerdotes, etiamsi fuerint multarum literarum, & probatæ doctrinæ ad Collegia concurrere, & multo minus ad illa admitti. Quia vero controversiæ circa præcedentiam inter Collegiales, & Magistros denuo laureatos exortæ, plurimarum fuere causa perturbationum, præsenti Decreto statuimus, præcedentiam semper debere attendi a die ingressus ad Collegia, itaut, qui in eodem anno ingressi sunt, inter eos præcedat, qui prius professionem emisit. Pari modo, qui per Breve Summi Pontificis laureati sunt locum cedere debent cunctis, qui eodem tempore erunt Collegiales adscripti, licet isti in fine triennii laureati fuerint.

Ad Concionatores.

Quoad Concionatores.

§.7. Ad Concionatoris munus nemo deinceps promoveatur, qui prius in privatis claustris ingenii sui publica non ostenderit facinora, & ab examinatoribus deputatis per strictius, & severius examen de scientia, & moribus approbatus pariter non fuerit. Nec posse prædicationis officium exercere, quamvis a Generali Ministro pa-

patentes literas obtinuerit, nisi a suæ Provinciæ Diffinitorio acceptatus fuerit, præsenti Decreto statuimus.

Ad Patrum, & Fratrum Aggregationes.

Quoad Patrum, & Fratrum aggregationes.

§.8. Cum adversus Urban. Constitutionem inoleverit abusus transferendi filiationes a Conventu in Conventum, firmissime decernimus, non licere deinceps nostri Ordinis Religiosis, quacumque fulgeant dignitate, renunciato proprio Conventu, ad alium se aggregare, sine expressa, & raro concedenda Ministri Generalis auctoritate.

Ad Novitios, eorumque Magistros.

Quoad Novitios, & eorum Magistros.

§.9. Cum a Novitiorum recta selectione, & institutione totius ædificii spiritualis in Seraphica nostra Religione mittantur fundamenta, quæ si perperam jaciantur evidens ruina timenda est. Hinc Provincialibus Ministris demandatur, ut nonnisi eruditos, ac liberalibus aptos disciplinis, bonæque indolis, ac probati spiritus juvenes tyrocinio committant, quos inde solertibus Magistris instruendos in Regulari disciplina consignent. Illi autem Magistri instituantur, qui judicio, prudentia, & ingeniorum, & spirituum disquisitione, solertia valeant, qui concreditos ad regulam, & Constitutiones, maximæque mortificationis studium forment, cum ab hac una, totius Religionis spes omnium maxima, vitaque, ac interitus pendeat. Sint propterea Novitiorum Magistri (quantum fieri poterit) Seniores Provinciæ Religiosi, moribus graves, spiritu probati, pro quibus sublevandis (si opus fuerit) Vicemagister etiam instituatur, ejusdem spiritus, & indolis.

Quoad transitum Capucinorum, seu alterius Ordinis ad ipsos Conventuales.

§.10. Hinc cum experientia longa probatum fuerit, alterius Ordinis Religiosos, & maxime Capucinos ad nostram admissos Religionem, varia experiri Fratrum judicia, cum diversi sint unius mores, & alterius, & propterea plurimæ sint obortæ rixæ, contentiones, & tepor spiritus; decernimus, firmiterque statuimus, neminem alterius Ordinis ad nostram admitti posse Religionem, nisi prius a generali Diffinitorio per secreta suffragia, & paria acceptatum.

Decretum S. Congregationis Episcop. & Regul.

§.11. Sacra Congregatio Emorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione Emi dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris, censuit, (si SSmo D.N. placuerit) posse per literas Apostolicas in forma Brevis eidem Emo Protectori committi, ut veris existentibus narratis, petitam suprascriptorum Decretorum confirmationem pro suo arbitrio, & prudentia oratoribus impartiatur.

Romæ 22. Novembris 1669.

M. Cardinalis Ginnettus.

Loco ✻ Sigilli.

Ratio petitæ confirmationis.

§.12. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nonnulla ex Decretis quibusdam fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri literis adversentur, licet Ordinis præfati Constitutionibus sint conformia, cupiatque propterea dictus Joannes Bernardinus eadem Decreta Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri: Nos ipsius Joannis Bernardini Procuratoris generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii nostri Giberti ejusdem S.R.E. Cardinalis Borromæi nuncupati dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis considerarunt, consilio, eidem Giberto Cardinali, & Protectori per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, suprascripta decreta auctoritate nostra Apostolica pro suo arbitrio, & prudentia confirmet, & approbet, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjiciat, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si desuper quomodolibet intervenerint, eadem auctoritate suppleat: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandat Cardin. Protect. ut dd. Decreta authoritate Apostolica confirmet.

Derogat contrariis.

§.13. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno primo. — Edit. 30. August. 1670.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Septembris par. 1. fol. 213.

XXIX.

Ampliatio Indultorum Abbreviatoribus literarum Apostolicarum majoris præsidentiæ a san. me. Urb. VIII. concessorum.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1670.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

CRreditæ nobis divinitus dispensationis ratio postulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus nostris, & Apostolicæ Sedis ministeriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, gratias, & privilegia eis in præmium laborum suorum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prudenti liberalitate concessa

cessa uberiori benignitate ampliemus, sicut eorum meritis convenire arbitramur.

Indultum Urbani VIII. §.1. Dudum siquidem felic. record. Urbanus Papa VIII. prædecessor noster tunc, & pro tempore existentibus Abbreviatoribus literarum Apostolicarum majoris præsidentiæ, in Cancellaria Apostolica perpetuo concessit, & indulsit, ut ipsi, & eorum singuli pensiones annuas Apostolica auctoritate eis super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reservatas, & pro tempore reservandas, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera ad favorem unius, seu plurium personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac alias pensionum hujusmodi capacium, etiam in mortis articulo coram notario, & testibus, ac cum alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ interventu, dummodo tempore eorum obitus officia Abbreviatorum dictarum literarum adhuc obtinerent, transferre, necnon in Oratoriis, seu cappellis in eorum ædibus bene, ac decenter constructis, ac rebus omnibus ad missæ sacrificium requisitis instructis, & ab omnibus domesticis usibus liberis, missam per se ipsos celebrare, seu per alium quemcumque presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem, ab Ordinario approbandum, quandiu tamen officia hujusmodi obtinerent, non autem illis dimissis celebrari facere, necnon dimissis officiis hujusmodi, habitum Prælatorum Romanæ Curiæ coloris violacei perinde, ac si sua Abbreviatorum officia adhuc retinerent, quamdiu viverent, dummodo tamen per decennium officia hujusmodi obtinuissent, etiam si illa elapso decennio dimisissent, & non aliter deferre libere, & licite valerent, & alias prout in ipsius Urbani prædecessoris literis sub plumbo desuper anno Incarnationis Dominicæ 1623. tertio decimo Kal. Aprilis expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Innovat, & confirmat pro ut in rubr. §.2. Nunc autem nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Abbreviatorum literarum Apostolicarum majoris præsidentiæ hujusmodi merita, paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benigne perpendentes quantum ex eorum Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumque ex sedulo illorum labore Ecclesiæ Catholicæ proveniat utilitatis, eosque proinde, ac illorum successores, ut eo alacrius fidem, operam, industriam, atque sedulitatem in hujus Sanctæ Sedis obsequium adhibere studeant, amplioris fivore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Abbreviatorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & mera liberalitate, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis, & pro tempore existentibus literarum Apostolicarum Abbreviatoribus majoris præsidentiæ in Cancellaria supradicta, ut ipsi dimissis Abbreviatorum hujusmodi officiis, dummodo tamen illa per quinquennium exercuisse, seu obtinuisse reperiantur, facultate transferendi pensiones annuas usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, ac licentia celebrandi, seu celebrari faciendi missas in privatis eorum Oratoriis, seu Cappellis a memorato Urbano prædecessore per suas literas prædictas, ut præfertur concessis, uti, frui, & gaudere, necnon habitum prælatitium violacei coloris hujusmodi deferre, & gestare libere pariter, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde, ac eorum officia Abbreviatorum hujusmodi adhuc obtinerent, & usque ad eorum obitum retinerent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas apponit. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, seu ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, aut adversus illas, aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvari posse; Neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, vel Romanos Pontifices successores nostros, & Sedem prædictam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, & quandocumque faciendis, comprehendi, vel comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, concessas intelligi, firmasque validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore, quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans apponit. §.4. Sicque, & non aliter in premissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio. §.5. Quo circa dilectis filiis nostris ejusdem S.R.E. Vice-Cancellario, ac Camerario, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Abbreviatorum, seu alicujus eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium, desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in premissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Abbreviatores, & alios,

H quos

quos eædem literæ concernent in futurum, præsentium literarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectu, pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos, seu eorum quempiam desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorũ derogatio. §.6. Non obstant. quod ea quæ præsentibus adversantur supradictis Urbani prędecessoris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quę in eis concessa sunt non obstare, cęterisque contrariis quibuscumque.

D.P.A. 1. die 30. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Nomina Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Abbreviatorum sunt quæ sequuntur.

R. P. D. Nicolaus Oregius e S. Sophia Decanus Proregens admissus 3. Decembris 1644.
R. P. D. Joannes Augustinus Vicentinus Reatinus admissus 20. Januarii 1656.
R. P. D. Ludovicus Arbona Mediolanen. admissus 22. Aprilis 1659.
R. P. D. Petrus Alberinus Romanus S. Consultæ Ponens admissus 20. Aprilis 1660.
R. P. D. Joannes Bussius Romanus S. Congregationis Avenionen. votans, & Sac. Congr. Aquarum Secretarius admissus 11. Aprilis 1661.
R. P. D. Franciscus Filicaja Florentinus admissus 30. Maji 1661.
R. P. D. Joannes Dominicus Thomatus Pedemontanus admissus 23. Decembris 1665.
R. P. D. Jacobus Lombardus Ferrarien. admissus 29. Decembris 1665.
R. P. D. Felix a S. Petro Romanus Protonotarius Apostolicus de numero Participantium admissus 28. Junii 1668.
R. P. D. Dominicus Paraccianus Romanus admissus 17. Maji 1670.
R. P. D. Joannes Franciscus Rota Cremonen. admissus 19. Junii 1670.
R. P. D. Joannes Baptista de Silva Mediolanen. admissus 28. Junii 1670.

XXX.

Confirmatio, & extensio literarum Greg. XIII. & Urbani VIII. de Monachis Ordinis S. Benedicti, ad favores Principum, & aliorum pro assequendis Prælaturis, dignitatibus, & aliis officiis recurrentibus.

Consimilem materiam habes supra in Constit. 236. Quoniam Urbani VIII., & Const. 3. Alias Alexandr. VII. & Constit. 31. Exponi.

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, illa, quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ad recidendam, & excludendam a Religiosis viris, quos in humilitatis spiritu Deo servire decet, ambitiosam honorum, & dignitatum cupiditatem, pie, prudenterque constituta esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio, libenter constabilimus, novisque præsidiis, ut serventur exactius, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Gregor. Papa XIII. prædecessor noster, per quasdam suas in simili forma Brevis die 17. Aprilis 1574. Expeditas literas, inter alia, omnes, & singulos Monachos Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, favores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis, directe, vel indirecte, palam, vel occulte, ad dignitates, seu officia in Congregatione præfata, obtinenda aspiravissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsivissent, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuo inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, administrationibus, vel officiis, eo ipso privavit, ac privatos voce tum activa, tum passiva carere decrevit, & declaravit.

§.2. Et in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini ejusdem Congregationis deputati essent, præcepit, districteque mandavit, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cujusvis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes, & gradus promovere præsumerent; Imo promovendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agerent, memores essent, quo magis puro, & sincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procederent; decernens electiones, & promotiones ad Monasteria, sic literis, aut aliis favoribus Principum, Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injuste, ac indebite extortas, nullas, invalidasque esse, & adversus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuissent, per ejusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere.

§.3. Et subinde rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, per quasdam suas pariter in forma brevis literas, die 11. Maji 1638. emanatas, præfatas Gregorii prædecessoris literas, toto illarum tenore inserto, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus esset innovavit, Necnon omnibus, & singulis quorum-

rumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ poena præcepit, & mandavit, ne ad instantiam, preces, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quosvis dictæ Congregationis Monachos, ad cujusvis generis Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & officia quæcumque, tam spiritualia, quam temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existerent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia a Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, assequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & alia officia quæcumque tam spiritualia, quam temporalia, a Prælatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non existentium, favores, per se, vel interpositam personam, directe, vel indirecte, occulte, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, dignitates, Administrationes, & alias hujusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum officia aspiravissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & privationis poenas, in præfatis Gregorii prædecessoris literis contra similia perpetrantes communitas, eo ipso incurrere, & incurrisse decrevit, & declaravit.

§.4. Voluitque ipse Urbanus prædecessor, easdem literas suas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulis annis publice legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic arctare, ac si legitime unicuique personaliter intimatæ fuissent, & alias prout in præfatis Gregorii, & Urbani prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Confirmat prout in rub.

§.5. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Cassinen. nobis nuper expositum fuit, licet præmissa a memoratis Gregorio, & Urbano prædecessoribus, saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio; illa nihilominus quorumdam ambitione, cæcaque honorum cupiditate non ita exacte, & accurate, ut par est, in eadem Congregatione serventur. Hinc est quod nos considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus a Deo tanquam Aaron, & proinde pravum hoc ambitionis malum omnino tollere, & a dicta Congregatione penitus excludere cupientes, ut Congregatio ipsa præclara semper humilitatis religiosæ laude floreat, illusque munera, non mendicatis studiis procurentur, sed a viris, vitæ sanctitate, & virtutibus conspicuis obedienter suscipiantur, & humiliter administrentur, ac dd. Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: omnia, & singula præmissa a præfatis Gregorio, & Urbano prædecessoribus constituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt supradictas eorumdem prædecessorum literas, auctoritate prædicta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia, & singula inviolabiliter, & inconcusse in præfata Congregatione perpetuo servari mandamus & præcipimus.

Bis in anno legi publice præsentes jubet.

§.6. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem præsentes literas perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio uniuscujusque Monasterii dictæ Congregationis, nempe proxima post festum S. Benedicti, & Dominica itidem proxime subsequenti post festum S. Placidi Ordinis ejusdem S. Benedicti, publice legi, illasque semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus prædecessores in literis supradictis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§.8. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis manu scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ejusdem Congregationis, vel alterius personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 9. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXXI.

Edita An. D. 1670.

Decretum pro Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quomodo possint egredi a suis Monasteriis.

Quæ hactenus impressa non fuit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UT in Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ fervor orationis conservetur, nec per inconsultas Eremitarum vagationes tepescat, sed ipsi Eremitæ juxta laudabile Institutum, ac Constitutiones a fel. recor.

 Cle-

Clemente Papa IX. prædecessore nostro specifice confirmatas in suis Eremis permanentes, divinis obsequiis eo studiosius incumbant, quominus eorum spiritus rerum temporalium tractatione, laicorumque conversatione distractus fuerit, ex commissi nobis cælitus Pastoralis Officii debito providere cupientes:

§.1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie præcipimus, & mandamus, ut postquam a Capitulo generali vel Majore, & Visitatoribus dictæ Congregationis, familiarum in singulis Eremis ipsius Congregationis assignatio facta, & illi, qui toto anni decursu cum debitis Priorum localium licentiis, propter urgentem aliquam necessitatem Eremis per spatium quinquaginta milliarium juxta præscriptum dictarum Constitutionum egredi possunt, deputati fuerint, nec ullis Prioribus localibus, nec ullis deputatis ad negotia, sine licentia Majoris, & Visitatorum prædictorum semel in anno obtinenda, intra spatium quinquaginta milliarium hujusmodi, neque ullis dictorum Priorum subditis sine speciali eorumdem Majoris, & Visitatorum licentia, toties, quoties impetranda, Eremis egredi, ac extra illas pernoctare de cætero ullo modo liceat.

Prohibet Prioribus localibus, & Deputatis ad negotia, & dd. Priorum subditis absque Majoris, & Visitatorum licentia egredi ab Eremis.

§.2. Volentes, ut Major, & Visitatores prædicti serio invigilent, super quo eorum conscientiam oneramus, ne dicti Priores locales licentia hujusmodi abutentes Eremis sine necessitate egrediantur, vel prædictos deputatos ad negocia egredi permittant.

Majoris, & Visitatorum conscientiam onerat super hujusmodi licentiis.

§.3. Quod si aliquos hac in re minus observantes repererint, licentiam egrediendi eis concessam suspendant, aut etiam omnino adimant, & alios ad negotia prædicta deputent.

Mandat hujusmodi licentias suspendi, aut adimi cõtra abutentes.

§.4. Porro ad eas res curandas, quæ per Oblatos non professos expediri possint, quales sunt, exempli gratia, provisiones rerum Eremis necessariarum, nec mittantur deputati ad negotia, nec ipsi Priores locales egrediantur.

Nec deputati ad negotia, nec Priores locales egrediantur pro iis, quæ per Oblatos possunt expediri.

§.5. Ipsis autem Prioribus localibus ex aliqua urgenti necessitate extra Eremos existentibus, eorum Vicarii, sive Superiores in Eremis remanentes, nullam habeant facultatem concedendi aliis, quam Oblatis prædictis licentiam egrediendi, & pernoctandi.

Vicarii Priorum localium solum oblatis d. licentiam concedant.

§.6. Præmissa vero omnia, & singula sub pœnis per Constitutiones prædictas contra illos, qui sine debita licentia Eremis egrediuntur, & extra illas pernoctant, constitutis, inviolabiliter & inconcusse perpetuo observari volumus.

Pœnas statuit.

§.7. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, illiusque Eremitarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Derogat contrariis.

§.9. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

In reliquis mandat in suo robore permanere.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Edit. die 12. Sept. 1670.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Septembris par. 15. fol. 174.

XXXII.

Erectio Custodiæ s. Petri de Alcantara Minorum Discalceatorum s. Francisci in Regno Neapolis.

Die 30. Sept. 1670. An. I.

Dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Neapolitano Nuntio.

Nunc primũ impressa.

CLEMENS PAPA X.

Dilecte fili Salutem, & Apostolicam benedictionem.

De reformatione fratrum Conventualium, eorumque transitu ad aliam Religionem latam, vel strictiorem, vide Constit. 8., & Constitut. 32. Clem. IX.

Apostolicæ servitutis Officium, quod inscrutabilis sapientiæ, atque clementiæ Dei altitudo humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, committere dignata est, exigit, ut paternam Religiosorum virorum divinis obsequiis sub suavi arctioris vitæ jugo mancipatorum, propriæque, & alienæ saluti laudabiliter incumbentium curam gerentes, cœtibus illorum stabiliendis, prosperoque, & fœlici eorum regimini, & gubernio peculiari charitate intendamus, ac Pastoralis muneris nostri partes desuper interponamus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam Religionis incrementum, & animarum salutem expedire in Dño arbitramur.

Exordium.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius nobilis vir Petrus de Aragonia Dux de Segorbe, & Cardona Regno Neapolis Prorex, quod alias fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster, Conventum s. Luciæ de Monte Neapolitano olim Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum s. Francisci Conventualium nuncupatorum, Fratribus Discalceatis Hispanis Provinciæ s. Petri de Alcantara Ordinis Minorum ejusdem s. Francisci de observantia nuncupatorum pro eorum habitatione, adhoc ut missionibus ad spiritualem militum Hispanorum Neapoli degentium, prout eatenus fructuose fecerant, operam in postremo dare possent, concessit, ac Fratribus

Series facti.

Con-

Conventualibus Reformatis qui in eodem Conventu reperiebantur, indulsit, ut inter Fratres Discalceatos hujusmodi incorporari possent, attento, quod reformationem eorumdem Fratrum Conventualium extinxerat, & id ipsum permisit quoque Fratribus Conventualibus Reformatis in aliis quatuor ejusdem instituti Conventibus in Regno prædicto consistentibus, nempe s. Mariæ gratiarum de Squinzano, s. Jacobi Licien., sanctæ Catharinæ Graemi, & s. Joannis Baptistæ de Trippalta respective degentibus; qui Fratres vigore licentiæ hujusmodi institutum prædictorum Fratrum Discalceatorum amplexi sunt, memorato Conventu s. Luciæ dictæ Provinciæ s. Petri de Alcantara Hispaniarum incorporato remanente: Et considerato per eundem Clementem prædecessorem, quod dictus Conventus nec bene gubernari, nec sustentari poterat sine instituti sui detrimento, si solus remaneret; visum est ipsi Clementi prædecessori ex eodem s. Luciæ, & aliis quatuor Conventibus prædictis institui Custodiam per Custodem Provincialem gubernandam, cum Minister Provincialis dictæ Provinciæ in Hispania residens, propter locorum distantiam Custodiæ hujusmodi curam gerere non posset. Verum suspensa fuit hujus intentionis dicti Clementis prædecessoris institutio, quia Fratres Minores Conventuales allegarunt Conventus prædictos ad se spectare, quippe qui eorum expensis pro Fratribus Reformatis eorum Ordinis ædificati fuissent, & hujusmodi allegationis prætextu, literas Apostolicas in simili forma Brevis expeditas obtinuerunt, ad hoc ut exclusis Fratribus Discalceatis, dicti Conventus eis consignarentur; sed hæ literæ executioni mandatæ non fuerunt, eo quod repertum fuit eosdem Conventus esse de jure patronatus fundatos ab incolis ipsorum Oppidorum, eorumque Dominis, qui ingressui dictorum Fratrum Conventualium, ac egressui memoratorum Fratrum Discalceatorum in eis tunc hodieque degentium minime consentiebant, & hujus Sanctæ Sedis determinationem super erectione Custodiæ hujusmodi expectandam esse censebant.

Preces Petri de Aragonia Regni Neapolis Proregis

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Petrus Dux, & Prorex, s. Luciæ de Monte, & alios quatuor Conventus supradictos in novam Custodiam, quæ institutum, doctrinam, & cæremonias s. Petri de Alcantara servare debeat, ad Dei gloriam, ac tam Hispanorum, quam aliorum Regni prædicti incolarum spiritualem ædificationem, bonorumque operum incrementum a nobis erigi, & institui, ipsiusque novæ Custodiæ Custodem, & Diffinitores pro hac prima vice authoritate nostra deputari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur piis ejusdem Petri Ducis, & Proregis votis hac in re quantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & auditis illis quorum interest, prædictos quinque Conventus Fratrum Discalceatorum Provinciæ s. Petri de Alcantara Hispaniarum Ordinis Fratrum Minorum s. Francisci de observantia nuncupatorum, videlicet s. Luciæ de Monte Neapolis, s. Mariæ gratiarum de Squinzano, s. Jacobi Licien., s. Catharinæ Grami, & s. Joannis Baptistæ de Trippalta, in novam Custodiam sub prænarrata Provincia s. Petri de Alcantara, quæ pro tempore existentis Commissarii generalis, vel Ministri generalis dicti Ordinis, quando ex familia Cismontana fuerit, quemadmodum in literis d. Clementis prædecessoris circa prædictum Conventum s. Luciæ de Monte in forma Brevis emanatis ordinatum reperitur, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni immediate subjaceat, Provinciam tamen s. Petri de Alcantara prædictam tanquam Matrem agnoscat, itaut reciproca suffragiorum pro defunctis utriusque illorum communicatio fiat juxta discretam distributionem pro numero personarum faciendam; ipsaque Custodia deinceps post hanc primam vicem per unum Custodem, & quatuor Diffinitores, ac Guardianos Conventuum ex corpore ejusdem Custodiæ, juxta Constitutiones, & stilum ordinis hujusmodi eligendos regi, & gubernari debeat, authoritate nostra Apostolica perpetuo erigas, & instituas; ac ejusdem Custodiæ sic erectæ, & institutæ Custodi pro tempore existenti, ut eamdem in suæ Custodiæ auctoritatem, & facultatem habeat, quæ per literas Apostolicas, aliis omnibus ejusdem Ordinis Custodibus ab hac s. Sede concessa reperitur; ipsa vero Custodia, ac illius superiores, & Fratres omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & indultis, quibus aliæ Custodiæ Ordinis hujusmodi, illarumque superiores, & Fratres ex concessione dictæ Sedis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, dicta auctoritate concedas, & indulgeas.

Quinque Cōventus in Regno Neapolis Fr. Discalceatorum S. Petri de Alcantara mandat erigi in Custodiam prout in rubr.

Post hanc primam vicem mandat regi per unum Custodem, & quatuor Diffinitores, ac Guardianos regi prout in rubr.

Gaudeat omnibus privilegiis, & gratiis quibus gaudent aliæ Custodiæ ejusdē Ordinis.

§.4. Præterea eidem novæ Custodiæ de idoneis Custode, & Diffinitoribus, qui illam, adjuvante Dño, salubriter dirigant pro hac prima vice providere cupientes, ac de infrascriptorum Ordinis prædicti professorum fide, prudentia, charitate, vigilantia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Dño confisi, eidem discretioni tuæ harum serie committimus, pariter, & mandamus, ut dilectos filios Joannem de s. Bernardo in Custodem, ac Bartholomæum immaculatæ Conceptionis, alias de Pectorano, Andream Massiam, Carolum delle Piaghe, & Josephum de Robles Fratres discalceatos supradicti ordinis Sacerdotes expresse professos in Diffinitores novæ Custodiæ hujusmodi respective ad triennium tantum in officiis hujusmodi duraturos, cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, auctoritate, facultatibus, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis eadem authoritate deputes, atque constituas; ipsisque Custodi, & Diffinitoribus sic deputatis, Guardianos Conventuum dictæ Custodiæ capitulariter eligendi facultatem dicta authoritate impertiaris: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem tibi harum serie authoritate prædicta tribuimus, & impertimur.

Pro hac prima vice providet de Custode, & Diffinitoribus ad triennium duraturis.

§.5. De-

Decretum irritans.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, omniaque, & singula in illarum executione a te, ut præfertur, facienda, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, ac Provinciæ, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edita die 30. Sept. 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Septemb. 1670. Pontificatus nostri anno Primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. Mensis Septembris 1670.

XXXIII.

Indulgentia pro Ecclesiis Ordinis S. Francisci Minorum Conventualium die 2. Augusti, ubique locorum erectis, vel erigendis.

Nunc primũ impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CŒlestium munerum thesauros, quorum dispensationem nobis commisit Deus, prudenti liberalitate libenter erogamus, cum id ad excitandam, fovendamque fidelium religionem atque devotionem, & promovendam animarum salutem profuturum speramus.

Preces Fratris Laurentii Brãcati à Laurea.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Laurentii Brancati a Lauræa fratris expresse professi Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, in sacra Theologia Magistri, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die 2. Augusti a primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi, annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concedit Indulgentiam Portiunculæ pro omnibus Ecclesiis Cõventualium ubiq; erectis, & erigendis perpetuo valituram.

§.2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Octobris.

XXXIV.

Statutum in quo declaratur omnes generaliter Montis debitores in forma Cameræ esse obligatos, & tanquam tales ad eidem Monti satisfaciendum teneri.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1670.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ÆQuitatis, & justitiæ ratio exigit, & plurimæ quæ ex Monte Pietatis de Urbe in publicum assidue proveniunt utilitates suadent, ut illius indemnitati quantum cum Domino possumus consulere studeamus.

Causa hujus Const.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Provisores, & Deputati dicti Montis, quod ex dispositione quarumdam fel. rec. Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri bona dicti Montis ad favorem illorum, qui pecunias in Banco ipsius Montis deponunt pro restitutione depositorum efficaciter obligata sunt, perinde ac si cum unoquoque Cameralis obligatio intercessisset. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, interdum eveniat, ut Montis prædicti debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia, æquum verò videatur illos, & illa ad satisfaciendum eidem Monti, pari Cameralis obligationis vinculo adstringi: Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut ipsi Monti in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat, ut in rubrica.

§.2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & sin-

& singulos memorati Montis ex quacumque causa debitores præsentes, & futuros cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, praeminentiæ, & dignitatis, ac etiamsi Ecclesiæ, Monasteria, Conventus, Collegia, Hospitalia, Archiospitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quacumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna existant, ad satisfaciendum eidem Monti de eorum debitis respective efficaciter obligari, ac obligatos, & obligatas existere, & fore in omnibus, & per omnia perinde, ac si ab eorum singulis Cameralis obligatio ad favorem ipsius Montis facta fuisset auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monti, illiusque Provisoribus, & Deputatis, aliisque Officialibus, & Ministris in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata. §.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ generalem Auditorem, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, Thesaurarium Generalem, & alios Officiales, & Ministros, nunc, & pro tempore quandocumque existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Urbis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stilis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 30. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

XXXV.

Declaratur, statutum Alexandri VII. & Clementis IX. circa Reformationem Ordinis Cisterciensis, non afficere, nec obligare Monasteria dicti Ordinis, in quibus Monachi perpetuam stabilitatem promittunt.

Quid statuerit Alex. VII. habes supra Constit. 111. Nuper, *& Constit.* 117. Alias, *ubi ad materiam Reformationis hujusmodi videre peterit.*

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor Brevis Alex. VII. §.1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monasteriorum Germaniæ, Poloniæ, Helvetiæ, Belgii, Patriæ Leodiensis, & Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, quod alias postquam fel. recor. Alexander Papa VII. prædecessor noster per suas super Reformatione Generali dicti Ordinis die 19. Aprilis 1666. in simili forma Brevis expeditas literas inter alia statuerat, & ordinaverat, ut in singulis Provinciis universi Ordinis hujusmodi, etiam extra Galliam, designarentur duo Monasteria communis observantiæ, unum scilicet pro Novitiatu, & alterum pro Professorio, seu secundo Novitiatu, una cum Magistris pro educandis Novitiis, & noviter professis, & cum familia selecta.

Clemen. IX. concessio. §.2. Rec. me. Clemens PP. IX. etiam prædecess. noster per quasdam suas itidem in forma Brevis, die 20. Decembris 1667. emanatas literas ipsis Abbatibus exponentibus concessit, ut proprios Novitios educare possent in illis dumtaxat Monasteriis, in quibus viginti quinque religiosi existerent.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, hæc dispositio tam Abbates præfatos, qui minorem Religiosorum numerum habent, quam Novitios, qui stabilitatem in illis minoribus Monasteriis servant, multum gravet; Abbates quidem, quippe qui proprios, quos per professionem suis Monasteriis incorporare, & cum quibus usque ad mortem vivere debent, probare, eorumque mores, inclinationes, & defectus, si alibi educarentur, explorare nequirent; Novitios vero, utpote qui incommoda locorum, aeris, & onerum personalium illorum parvorum Monasteriorum, in quibus perpetuo stabilitatis voto adstricti, absque spe commutationis, seu translationis ad alia Monasteria, permanere tenentur, experiri non possent. Accedit quod pleraque ex præfatis Monasteriis, vel ex fundatione, vel ob bellorum, & temporum injurias, nonnisi duodecim Religiosos sustentare possunt, in quibus tamen juxta primævas Ordinis præfati Constitutiones, & usum tam in Choro, quam extra Chorum vigent observantiæ, quibus satisfieri non posset sine subsidio Novitiorum, qui ab Ordinis primordio, etiam si familiæ numerum duodenarium non excederent in hujusmodi Monasteriis educari, & probari soliti fuerunt, nobis propterea Abbates prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat, ut in rubrica. §.4. Nos igitur ipsos Abbates specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis

sticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supra expressum statutum, seu ordinationem dicti Alexandri prædecessoris non afficere, nec obligare Monasteria Ordinis præfati, in quibus Monachi perpetuam promittunt stabilitatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Clausula præservativa. §.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §.6. Non obstantibus præfati Alexandri, & Clementis prædecessorum literis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.7. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 3. Octob. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

XXXVI.

Concessio Privilegiorum pro suis Cappellanis communibus.

Similia privilegia concessit Innoc X. Constit.27., & Clemens IX. Const.25. Grata.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Grata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Michael Angelus Lualdus Romanus, Canonicus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ s. Marci de Urbe, Paulus Brancondius Romanus, Barnabas Berardus Reatin., Carolus Jacobellus Verulan., Vincentius Dinus Civitatis Castelli, & Philippus Baldassinus Aesin., respective Civitatum, vel Diœcesum Presbyteri, moderni Cappellæ nostræ Pontificiæ Cappellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari, percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Nobiles, & Cives. §.1. Hinc est, quod nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Michaelis Angeli, Pauli, Barnabæ, Caroli, Vincentii, & Philippi, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostol. auctoritate tenore præsentium, Michaelem Angelum, Paulum, Barnabam, Carolum, Vincentium, & Philippum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac sacri Palatii, & aulæ Lateranen. Comites, (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesię mediatè, vel immediate subjectorum Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

§.2. Ipsisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratię, & indulta pro ipsis emanassent, (citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, ita ut illis supramemorati Cappellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanę, & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obrepti-

Ipsorum privilegiis etiam si habitum nõ deferant donantur.

repti-

reptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Exemptio a decimis, & aliis impositionibus.

§.3. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proven. hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu servitiis nostris institerint dumtaxat), eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§.4. Ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit, quis per electionem assumi, eisque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præsententur, aut alias assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quandiu nobis inservierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum haben., per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earundem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis), cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congrue supportentur.

Indultum docendi leges.

§.5. Necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§.6. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite, eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id prestationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio), prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & pro illis commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

Indultum transferendi pensiones.

§.7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu

seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcumque ordinum Regularium etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illorum loco, fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quandocumque simul, vel successive in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Cappellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proven., juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco, fructus, redditus, proven., jura, obven. & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Cappellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Cappellanis assignatæ, aut reservari, vel assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, proven., jura, obven., ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatę, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integre persolven., reservare, constituere, & assignare.

Facultas testandi. §.8. Necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Cappellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatarum, & assignatorum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinen., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, presentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

§.9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditum, & proventuum predictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia aut *Supplementũ defectuum.*

aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan, alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat, approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Contraria omnia removet.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus servato, ac piæ mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædecessoris nostri, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, ipsi Cappellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctę Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctę Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplationem in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri non possint; & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona, etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat; quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione non indultum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum ad id Magistri, & Conventus præfatorum ad id expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri,

ſtri, & Conventus præfatorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, & in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus derogari poſſit, quodque clauſula implicitæ derogationis in reſcripto, etiam motu proprio emanato appoſita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore, & firmitate permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie in genere, & in ſpecie ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſſe, Motu, & ſcientia ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.11. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, & adhiberi poſſet, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui poſſint, & valeant in manibus alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, profeſſionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propoſitos emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum omnino præſtare teneantur, & quilibet ipſorum teneatur.

Dat. P. An. I. die 6. Octob. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 6. Octobris 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXVII.

Conſtitutio revocatoria exemptionum a vectigalibus, aliiſque publicis oneribus.

Hujuſmodi revocationem habes ſupra Conſt. 25. In ſublimi *Alex. VII. ubi alia ad materiam annotata reperire poteris.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Exordium. IN graviſſimis rerum omnium difficultatibus, maximiſque anguſtiis, in quibus Camera noſtra Apoſtolica, ac Communitates, & Univerſitates Civitatum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis propter tot ſumptus ante hac in cauſam publicam, & nuper in ſubſidium belli contra Turcas Apoſtolicæ charitatis zelo factos, graviaque onera propterea impoſita verſantur; nemini mirum videri debet, ſi præcipuam æquitatis, atque Juſtitiæ, publicæque utilitatis rationem habentes, dum eiſdem Cameræ, ac Communitatibus, & Univerſitatibus quacumque opportuniore, atque æquiore ratione ſublevandis, omnem operam, atque induſtriam noſtram aſſiduo labore, & ſtudio, quantum Nobis ex alto conceditur, adhibemus, illis aliquod etiam levamen adferre ſtudeamus, ſublatis immunitatibus, & exemptionibus ab onerum publicorum ſupportatione per nonnullos Romanos Pontifices, & Sedem Apoſtolicam, ac forſan illius de latere Legatos, alioſque earumdem Sedis, & Cameræ Officiales, & Miniſtros, ad importunas ſupplicantium preces, & alias quovis modo conceſſis; ne illud quod per eas aliquibus, iiſque ut plurimum locupletioribus remittitur, in cæteros, & quidem plerumque pauperiores ſubditos noſtros refundi neceſſe ſit, atque ita eorum inopia prægravetur.

Revocatio, de qua in rubr. §.1. Itaque Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum, ſubditorumque noſtrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino poſſumus, æque principaliter conſulere cupientes, ac fel. rec. Sixti V., Pauli etiam V., Urbani VIII., Innocentii X., Alexandri VII. & Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui Conſtitutiones ſimilium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, veſtigiis inhærentes, necnon quarumcumque conceſſionum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi, literarumque Apoſtolicarum ſub plumbo, ac in ſimili forma Brevis, cedularum motus proprii, chirographorum cujuſvis Romani Pontificis prædeceſſoris noſtri manu ſubſcriptorum, ac aliarum literarum, ſcripturarum deſuper quomodolibet emanatarum, plurieſque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali, ac individua expreſſione digna, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & verbatim inſertis reſpective habentes; Motu proprio, non ad cujuſquam nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, omnes, & quaſcumque exemptiones, & immunitates a ſolutione ſubſidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, quatrinorum carnis, taxarum equorum, tallearum, cenſuum, archivii foglicttæ, triremium, utenſilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum perſonalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, ſolitorum, & inſolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Univerſitates directe, vel indirecte pro eorundem onerum Cameralium ſolutione, publicorumque munerum ſupportatione, ac pro viis, & pontibus conſtruendis, inſtauran., munien., & manutenen., aliiſque indigentiis, & uſibus quibuſcumque tam Cameræ, quam Communitatum, & Univerſitatum prædictarum, ſeu alias indicta, & impoſita, ac exigi ſolita ſunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hoſpitandi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, alioſque Juſtitiæ Miniſtros, eiſque utenſilia, & alia neceſſaria ſubminiſtrandi per Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac eandem Sedem Apoſtolicam, & quoſvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Miniſtros quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, & etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæteroſque etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignos, ac ſpecialem ad id facultatem habentes quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis

nis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscumque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu alias persolvunt, & tam incolis, quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis, & laboratoribus etiam in recompensam laborum, damnorum, passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis favorabili, ac urgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltum, & locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate sequuta quæcumque, necnon quasvis literas etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili forma Brevis, motus proprii, cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi ex nunc perpetuo revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, ac omnino evacuamus, ac revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacua esse.

§.2. Nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio, etiam summariissimo, contra præsentium literarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenus concessæ fuissent, nec literæ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi unquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Privilegia Ecclesiasticis concessa quomodo intelligenda.

§.3. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulta personis ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam cujusvis Ordinis Congregationis, & Instituti, ac Societatis etiam JESU, regularibus super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessa ad limites juris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus; illa vero quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis JESU, sive alios quoscumque administrari consuetis similiter a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgo dicitur, a Fundaco, & Magazzeno, prout ante hac observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Privilegia Nepotibus Pontif. revocat.

§.4. Ac demum similia privilegia, & indulta nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum pro tempore viventium ab illis respective concessa itidem revocamus, & abolemus, ac revocata, & abolita esse, ac censeri debere volumus, & statuimus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, sive consanguineorum, vel affinium a die nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

Immunes a revocatione declarat.

§.5. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis ecclesiasticis tam sæcularibus, quam regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ nostræ ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque vere oneroso concessas. Ac insuper a revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis universitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per nos cognoscen., & approban., ac etiam declaran.: quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas prout de jure approbare intendamus.

§.6. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario Generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earumdem immunitatum, & exemptionum, ac literæ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata alias in Camera prædicta admissæ, & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint; quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro vere onerosis, & legitimis, ut supra alias in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac prævia judiciali discussione non sint legitime habitæ, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneri volumus, interim vero quandiu non fuerint verificatæ minime suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Exemptiones Cardinalium ad terminos Constit. Ap. reducit.

§.7. Præterea nostræ intentionis non est sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi, seu admitti solitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti, gaudent, & gaudere consueverunt; neque illas ob numerum duodecim filiorum a prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas, quas tamen

tamen ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii IV. prædecessoris pariter nostri, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac alias juxta ipsius juris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam ut præfertur sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Inhibitio pro exequutoribus.

§.8. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum earumdem serie præsentium districtius inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates, & exemptiones, nisi ut supra exceptas, ac eas, quas ex causa vere onerosa concessas in Camera prædicta, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: &, si secus fecerint id nemini eorum in suis computis, seu rationibus, per eamdem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

§.9. Postremo lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes) a quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad nos earumdem serie præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino perpetuo supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Supradictis robur addit.

§.10. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, sive eorum aliqui interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensu, aut alio quovis quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data, quatenus opus sit de novo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & quandocumque spectabit inviolabiliter observari.

§.11. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.Eccl. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sic, & non aliter judicari mandat.

§.12. Quocirca dilectis filiis nostro, ac Sanctæ R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, necnon Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcumque in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Exequutores deputat.

§.13. Non obstan. supradictarum litium pendentia, aliisque omnibus, & singulis præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac quatenus opus sit prædicti Pii prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernen. in eadem Camera præsentandis, & registran., ita ut præsentes in ea præsentari, aut registrari numquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & literis etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam ut præfertur qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & necessario exprimendis etiam contractus jurati cum Camera nostra Apostol. initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis editis, seu factis, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & Constitutionibus pro tempore eden-

Derogat. contrariis.

edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub posteriori data per quascumque personas eligenda de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicari mādat. §.14. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & auctoritate apostolica decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptis fidem adhiberi mandat. §.15. Utque earumdem præsentium Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. Ann. 1. die 9. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Anno a Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo, indictione octava, die vero undecima mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ X., Anno ejus primo. Præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, locis solitis, & consuetis Urbis, per me Laurentium Signum Sanctiss. D. N. D. Papæ Curs. Joseph Pizzardus Curs. Mag.

XXXVIII.

Die 9. Octob. 1670. An. 1. Indulgentiam plenariam concessam a Clem. IX. quibuscumque personis, qui visitaverint aliquam ex Ecclesiis Fratrum Minorum de Observantia, ac Reformatorum Discalceatorum, & Recollectorum, nec non Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, ac Monialium Ordinis S. Francisci die festo S. Petri de Alcantara, nempe die 19. Octobris extendit ad omnes Ecclesias Tertii Ordinis tam erectas, quam erigendas.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hactenus non impressa. Alias fel. recor. Clemens Papa IX. prædecessor noster, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Minorum de Observantia, ac Reformatorum, Discalceatorum, & Recollectorum, necnon Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, ac Monialium ordinis S. Francisci tam hactenus erectis, quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die festo S. Petri de Alcantara, nempe die 19. mensis Octobris, a primis vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi, annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit: & alias prout in ipsius Clementis literis desuper in simili forma Brevis die 11. Octobris 1669. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Nunc autem Nos ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, nec non supplicationis dilecti filii Antonii Cotoni Procuratoris Generalis Tertii Ordinis S. Francisci nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem a memorato Clemente prædecessore concessam, ut præfertur, ad omnes, & singulas Ecclesias Tertii Ordinis hujusmodi tam hactenus erectas, quam imposterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, itaut omnes, & singuli utriusque sexus Christifideles, qui vere similiter pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, aliquam ex ecclesiis hujusmodi eodem die festo a primis vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi annis singulis devote visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint; eamdem plenariam indulgentiam, & remissionem consequantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus. In contrarium facientibus quibuscumque.

Clemens IX. Indulgentiam plenariā perpetuam concessit Visitantibus Ecclesias Fr. Minorum de Observantia, Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Conventualium, & Capuccinorum in festo S. Petri de Alcantara.

Eam Pontifex extendit ad omnes Ecclesias tam erectas, quam erigendas tertii Ordinis in eod. festo.

Transumptorum fides. §.2. Volumus autem, ut earumdem ipsis præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edita die 9. Octob. 1670. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

I. G. Slusius.

XXXIX.

Innovatio declarationum nonnullorum Pontificum de Curialibus Meretricibus, & Cortesanis, in qua Census Vitalitii, & contractus cum earum vita perituri in præjudicium Monasterii Monialium S. Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia in Urbe ipsis prohibentur.

Edit. An. D. 1670. CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Statutum Leonis X. §.1. Dudum fœl. rec. Leo Papa X. Prædecessor noster Monasterio Monialium

lium S. Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia in Urbe per ipsum erecto, pro illius oneribus supportandis, omnia, & singula bona, ac spolia Curialium Meretricum ex illicito quæstu, & extra matrimonii claustra, & pudorem viventium in eadem Urbe pro tempore ab intestato, & absque condendi testamenti facultate decedentium, perpetuo applicavit & incorporavit, reservata tamen eisdem Curialibus facultate testandi, dummodo prædicto Monasterio quartam, vel quintam partem eorundem bonorum reliquissent.

Quod Clem. VII. ad Cortesanas extendit.

§.2. Et huic dispositioni inhærens rec. mem. Clemens Papa VII. pariter prædecessor noster, decrevit, ut tam Cortesanæ nuncupatæ, quam quæ palam in postribulis quæstum faciunt, & alias ex quocumque turpi quæstu viventes, & quomodolibet etiam in domibus propriis, vel alibi ad instantiam certarum personarum sæcularium, vel Ecclesiasticarum detentæ, vitam impudicam agentes mulieres, quartam, vel quintam partem (quam piæ mem: Innocentius Papa X. etiam prædecessor noster ad tertiam auxit) eidem Monasterio vere, & cum effectu non relinquentes, careant omni facultate disponendi de propriis bonis, nedum per viam testamenti, sed etiam donationis causa mortis, vel inter vivos, aut alterius dispositionis, adeout tali casu earum bona quæcumque d. Monasterio applicata, ac perpetuo appropriata esse intelligerentur, & alias prout in eorundem Leonis 14. Kal. Junii 1520., & Clementis Idibus Augusti 1525., ac Innocentii prædecessorum die 31. Maji 1649. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Causa declarationis.

§.3. Cum autem (sicut accepimus) ante dictæ mulieres sæpenumero suas pecunias investiant in censibus vitalitiis, & aliis contractibus cum earum vita perituris, & ex hoc mens, & finis earumdem literarum eludatur non sine gravi dicti Monasterii detrimento, quod a multo tempore, ob tales contractus in obitu dictarum mulierum nihil fere ex earum bonis consequi potuit, & hoc subsidio destitutum, ingenti ære alieno gravatum reperitur:

§.4. Hinc est, quod Nos ejusdem Monasterii indemnitati quantum cum Domino possumus consulere cupientes, de consilio particularis Congregationis nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui jussu fœlicis me. Clementis Papæ IX. itidem prædecessoris nostri, rem mature discusserunt, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium declaramus, & decernimus, ut in posterum memoratæ mulieres hujusmodi census, & contractus facere nullatenus possint, nisi prius obtenta in scriptis licentia a Protectore una cum aliis pro tempore deputatis ad regimen ipsius Monasterii.

§.5. Quam quidem licentiam iidem Deputati impartiri nequeant, nisi eodem contextu prædictæ mulieres, vel tertiam partem, quæ illi ex pecunia investienda obventura esset, vel aliam certam summam per eosdem Deputatos congrue arbitrandam, Monasterio prædicto tradiderint, aut saltem pro dicta tertia parte specialiter alia bona hypotecaverint, aut venditor census in forma juris valida se obligaverit, ad eam eidem Monasterio solvendam, itaut statim sequuta illarum morte, Monasterio acquiratur, aut alio modo pro eorum arbitrio, & prudentia provideant, ut ex hujusmodi contractibus, nullum præjudicium eidem Monasterio inferatur. Quatenus vero ipsum Monasterium pecunia, ut præfertur, investienda indigeret, vel quavis alia ratione, aut causa ipsi expediret eandem pecuniam in proprios usus convertere, tunc Monasterium, in censibus, & contractibus hujusmodi celebrandis cum iisdem pactis, & conditionibus præferatur omnibus aliis cujuscumque sint status, gradus, & conditionis, etiamsi esset Ecclesia, vel alius locus pius, & eo casu dictæ mulieres ad traditionem, vel assecurationem tertiæ partis, vel alterius summæ, ut supra minime teneantur. Quod si census, & contractus hujusmodi sine dicta licentia, ut præfertur, obtenta fuerint celebrati, Monasterium prædictum post obitum mulierum sic contrahentium procedere possit, & valeat, non quidem contra alios contrahentes, aut bona ipsorum, sed contra alia bona earundem mulierum defunctarum perinde, ac si tales census, & contractus cum eis initi non fuissent.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monasterio in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, nec de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare, ullo modo unquam posse. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memorati Prædecessores in suis respective literis supradictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum &c. transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 11. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Octob. 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi 1670. indictione octava, die vero 24. Octobris, Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Clementis divina providentia Pa-

Papæ X. Anno ejus primo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Carolum Franceschinum Apost. Curs.

Joseph Pizzardus Mag. Curs.

X L.

Breve in quo dispensatur cum Clericis, & Laicis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei &c., qui in dicta Congregatione tanquam in statu Regulari, & sub titulo Religionis solemniter profiteri non intendunt.

De horum Clericorum Congregatione, vide quæ indicavi tibi ad Const. Cum sicut. *Alex. VII.*

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Clemens IX. quid fecerit.

§.1. CUM fœl. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster Congregationem sæcularem Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatam, in qua vota simplicia dumtaxat cum juramento perseverantiæ ad præscriptum literarum recol. memor. Alex. PP. VII. prædecessoris pariter nostri in simili forma brevis die 24. Januarii 1656. expeditarum emittebantur, ad primævum statum regularem, & titulum Religionis, in quo illam piæ mem. Gregorius Papa XV, etiam prædecessor noster olim per suas itidem in forma brevis die 18. Novembr. 1621. emanatas literas constituerat, auctoritate Apostolica restituerit, ac reintegraverit, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis pariter in forma brevis die 23. Octobris 1669. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa Decreti.

§.2. Nonnulli verò tum Clerici, tum Laici, qui ante prænarratam reintegrationem vota simplicia, & juramentum perseverantiæ hujusmodi in d. Congregatione emiserant, supplices a nobis petiverint, ut quando ad professionem solemnem in hoc novo Religionis statu emittendam minime se vocari sentiunt, & inter solemniter professos ipsi non solemniter professi quiete, ac sine regiminis perturbatione degere non satis valeant, eosdem a prænarratis votis simplicibus, & juramento in prædicta Congregatione emissis prorsus eximere, atque ab eorum vinculis absolvere de benignitate Apostolica dignaremur.

Dispensat de qua in rub.

§.3. Nos illorum ac dictæ Congregationis statui, & quieti quantum cum Domino possumus providere cupientes, de nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum, qui rem semel, atque iterum examinarunt, & mature perpenderunt, ac etiam dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Religionis audiverunt, consilio, dilecto pariter filio Præposito Generali ejusdem Religionis harum serie præcipimus, & mandamus, ut omnibus tum Clericis, tum Laicis, qui alias in statu d. Congregationis vota simplicia, & juramentum perseverantiæ emiserunt, & adhuc solemniter juxta enarratam reintegrationem professi non sunt, terminum intra Italiam quidem existentibus duorum mensium, intra Insulas vero Italiæ adjacentes trium, extra Italiam autem, & Insulas adjacentes quatuor mensium respective auctoritate nostra Apostolica statuat ad declarandum, an velint supradictæ reintegrationis beneficio utentes, solemniter profiteri, & ad ipsam professionem solemnem emittendam:

Laici, & Clerici professione nō sequuta a Voti vinculo absolvuntur.

§.4. Quo termino elapso, & solemni professione non secuta, Laici quidem, & Clerici minoribus tantum Ordinibus initiati dimittantur, & a suorum votorum simplicium, & juramenti vinculo per dictum Præpositum Generalem eximantur, & absolvantur.

§.5. Clerici vero sacris Ordinibus initiati, si patrimonium, aut beneficium Ecclesiasticum congruæ sustentationi ad præscriptum Sac. Concilii Tridentini sufficiens obtineant, pariter dimittantur, sub Ordinarii loci obedientia permansuri: iis vero qui patrimonio, aut beneficio caruerint, permittatur, ut in Domibus, sive Conventibus dictæ Religionis una cum solemniter professis, voce tamen activa, & passiva carituri, permaneant. Quod si discedere malint, etiam dimittantur, itidem sub Ordinarii loci obedientia permansuri, & ab exercitio suorum ordinum donec, & quousque patrimonium, aut beneficium sufficiens obtineant, suspensi.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. R. An. 1. die 18. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Octob. 1670. Pontificatus nostri anno primo.

X L I.

Confirmatio, & extensio Indultorum, Gratiarum, & Privilegiorum Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ab Urbano VIII. concessorum.

Vide, quæ notavi de his Fratribus ad Constit. Supremo, *& ad Const.* Ex Clementi *Urb. VIII.*

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui seipsum exinaniens, formamque ser-

vi accipiens, pretiosi sui sanguinis profusione nos redemit, exempla, assidua meditatione pensantes, continuis excitamur stimulis, ut tantæ liberalitatis memores, gemitus maxime filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, misericordiam a nobis postulantium audientes, paterna solicitudine ad opem illi, quam possumus ferendam, eo promptius excitemur, quo illos apud gentes barbaras, & incultas durior servitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat, imo spiritualis perditionis evidentius terret periculum, saluti quantum cum Domino possumus libenter consulamus, illosque ab illa miserabili servitute sublevemus, ac operarios illi messi, quæ utique non pauca existit, ex professo invigilantes, adjuvemus, eorumque pium exercitium, quo ipsi labores expeditius suscipiendo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratiis, & favoribus, quibus possumus, amplissimis confoveamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Causa indulti.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius, Franciscus a S. Stephano Procurator Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres, & Religiosi ejusdem Congregationis in Captivorum Redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles dietim sustineant, & non modo in Redemptione ipsa, quæ ad omnes captivos nunquam extendi potest, sed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam duram servitutem continuant, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeant, & ut tam pium opus eo alacrius fratres ipsi continuent, & utilius exequantur, promptioresque ad id reddantur, plurimum cupiant aliarum Religionum, & Ordinum, gratias, & privilegia a Sede Apostolica concessa, quæ fœl. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor noster per quasdam sub plumbo, Anno Incarnationis Dominicæ 1634. quinto Kal. Aprilis Pontificatus sui anno undecimo expeditas literas Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum concessit, & communicavit, Congregationi primodictæ, illius Fratribus, & locis per nos, & Sedem eandem pariter concedi, & communicari. Nobis propterea idem Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub.

§.2. Nos igitur primodictam Congregationem firmissimis præsidiis vallare desiderantes, ipsumque Franciscum Procuratorem Generalem, & singulares Congregationis hujusmodi personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem diligenter examinarunt, atque discusserunt, & ea omnia privilegia, & Indulta Apostolica, quibus Religio Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum fruitur, & gaudet, competere posse, & esse itidem proportionata suprascriptæ Religioni de Mercede Redemptionis Captivorum censuerunt, consilio, eidem Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illa comprehensis, necnon Superiori Generali pro tempore existenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribusque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea professis Fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, ministris, famulis, cunctisque tam officiariis, quam domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium, ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quam alias quomodolibet Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam S. Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Conimbriæ, Clericorum Regularium de Somascha, & pauperum Matris Dei, ac Scholarum piarum; ipsisque Monasticis Congregationibus etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cistercientium, Servitarum, Olivetanorum Ordinibus, aliisque familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis, nunc & pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios; vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel imperiali auctoritatibus respective aut alias quomodolibet quibuscumque ver-

verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, hactenus, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, quamvis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt, non solum per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar; sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si illa primodictæ Congregationi, illius Capitulis Generalibus, Superiori Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis prædictis specialiter, expresse, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent; quatenus tamen sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, uti frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant. Ita quod omnes, & singuli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Ministri quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & familiarum Generales, Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habent, similiter, ut supra habeant, Fratresque, & personæ Regulares primodictæ Congregationis Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alii cujuscumque appellationis Præpositi, & præfecti in primodicta Congregatione expresse professi, & in ejus gremio, & observantia viventes Fratres, & personas Regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam Regularem, & Canonicum Institutum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum regere, & gubernare, & respective visitare valeant; neque primodicta Congregatio super prædictis omnibus, & singulis, a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in Judicio, & extra impediri possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clausula præservativa.

§.3. Decernentes easdem præsentes, semper & perpetuo tanquam ad divini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere; nec ab illis ullo unquam tempore, quovis prætextu, occasione, vel causa recedi, aut resiliri; easdemque præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minimè comprehendi, vel confundi, sed semper & perpetuo ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore, primodictæque Generalis Superioris, & Fratrum Discalceatorum hujusmodi Congregationi suffragari.

Clausula sublata.

§.4. Sicque & non alias per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis primodictæ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis, in genere, vel in specie, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque toties tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, quod ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarii publici manu obsignatis, stetur, eademque prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 22. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Octob. 1670. Pontificatus nostri Anno Primo.

XLII.

Edit. An. D. 1670.

Communicatio Privilegiorum, & Gratiarum Congregationi Carmelitarum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo a Sede Apo-

Apostolica concessorum, & concedendorum favore Ordinis Carmelitarum Calceatorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

AD uberes bonorum operum fructus, quos dilecti filii Fratres Calceati Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, adspirante superioris favoris auxilio, in Ecclesia Dei proferre assidue satagunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, ut religiosa eorum studia, felicesque progressus spiritualium gratiarum, atque privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus.

Fratres Discalceati Beatæ Mariæ de Monte Carmelo faciunt unum Ordinē Carmelitarū eisque omnia competunt, quæ pertinent ad d. Ordinem.

§. 1. Cum itaque dilectus filius Matthæus Orlandus Prior Generalis d. Ordinis nobis nuper exponi fecit, dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster per quasdam suas die 23. Martii 1594., & die 20. Augusti 1603. expeditas Literas, quæ subinde a rec. mem. Paulo Papa V. prædecessore pariter nostro confirmatæ fuerunt, Congregationem Fratrum Discalceatorum nuncupatorum ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo esse unum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicet Carmelitanum, ipsisque Congregationi, & Fratribus Discalceatis omnia ad prædictum Ordinem tam de jure, quam ex Privilegiis attinentia, tamquam propria competere, ac ejusdem Congregationis Præpositum Generalem, Fratres, & Moniales, Domos, Conventus, Collegia, cæteraque eisdem pertinentia respective, Privilegiis, Indultis, Immunitatibus, exemptionibus, Indulgentiis, & Gratiis d. Ordini concessis, & concedendis uti, potiri, & gaudere debere declaraverit, & alias prout in præfatis literis uberius continetur.

Causa hujus Communicationis.

§. 2. Licet autem Fratres Carmelitæ Calceati omnibus Privilegiis, Indulgentiis, & Gratiis præfatæ Congregationi Fratrum Discalceatorum concessis hactenus fruiti sint, in vim d. declarationis, qua ob identitatem ejusdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id, quod uni est concessum, alteri quoque tanquam proprium competere, nonnulli tamen circa hoc scrupulum subinde patiantur, eo quod non adsit expressa declaratio pro Fratribus Carmelitis Calceatis sicuti est pro Discalceatis. Nobis propterea d. Matthæus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Matthæi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam præfatarum, quam aliarum quarumcumque Literarum Apostolicarum ad favorem memoratorum Fratrum Discalceatorum, eorumque Congregationis quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfato Ordini, ejusque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, cæterisque ad eosdem quomodolibet pertinentibus respective, ut omnibus, & singulis Privilegiis, Indultis, Immunitatibus, Exemptionibus, Indulgentiis, & Gratiis, quæ d. Congregationi Fratrum Discalceatorum, ejusque Fratribus, Monialibus, Domibus, Collegiis, cæterisque ad ipsam Congregationem quomodolibet pertinentibus hactenus per Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam cum clausula prohibitiva communicationis, concessa fuerunt, & in futurum quandocumque concedentur, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde acsi eidem Ordini, ejusque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, cæterisque ad ipsum Ordinem spectantibus hujusmodi, nominatim, & expresse concessa fuissent, & in futurum concederentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Fratribus, & Monialibus Calceatis ejusdem Ordinis communicat omnes gratias, & Privilegia jam concessa, & in futurum concedenda dd. Fratribus Discalceatis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis literis Apostolicis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Edit. 31. Octobris 1670.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Novembris fol. 156.

XLIII.

Indulgentia plenaria perpetua pro Visitantibus Ecclesias Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum tam erectis, quam erigendis in festis SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois Fundatorum ejusdem Ordinis.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primū edita.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores, aliis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes efficit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, specialium munerum thesauros, quorum dispensatores

tores a Domino constituti sumus, libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Itaque præclara Sanctorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois Fundatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum merita devote recolentes, ac ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia devotione intenti, nec non de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi-fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum tam Calceatorum, quam Discalceatorum, & Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in futurum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, eorumdem Sanctorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois festis diebus a primis vesperis usque ad occasum solis festorum hujusmodi, annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die festo præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus perpetuis futuris temporibus valituram.

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ pro Visitantibus Ecclesias Ordinis Trinitatis in festis ut supra.

§.2. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1670. Pontificatus nostri anno Primo.

Edita die 20. Dec. 1670.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brev. lib. 1. Diversor. fol. 636.

XLIV.

Declaratio super Innovationibus factis circa provisiones Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium Regnorum, Portugalliæ, & Algarbiorum, eorumque Indiarum, & Conquistarum, post decessum Regum Sebastiani, & Henrici, quod per eas principaliter, vel accessorie, sive antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factarum, juribus Coronæ Portugalliæ nullo modo præjudicatum esse, aut prætendi posse, sed omnia, & singula, provisiones dictarum Ecclesiarum quovis modo concernentia in eo statu, in quo ante Innovationes hujusmodi tempore præfatorum, eorumque antecessorum Regum erant, remansisse, & remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac si eædem nullo modo unquam factæ fuissent.

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Antea non impressa.

CUM sicut pro parte dilectissimi in Christo filii nostri Petri Principis Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Gubernatoris per dilectum filium, & nobilem virum Franciscum de Sausa Comitem de Prado, & Marchionem de las Minas, ejusdem Petri Principis Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem, Nobis nuper expositum fuit, circa provisiones Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium, in dictis Regnis, eorumque Indiis, & Conquistis consistentium, nonnullæ innovationes post decessum clar. mem. Sebastiani, & Henrici, dum vixerunt, Portugalliæ, & Algarbiorum Regum illustrium factæ fuerint, propter quas prætendi forsan posset juribus Coronæ Portugalliæ aliquo modo præjudicatum esse.

Exordium, & ratio hujus Declarationis quoad provisiones factas Ecclesiarum Regnorũ Portugalliæ, & Algarbiorum, atque Indiarum, ac Conquis. tantum.

§.1. Nos eumdem Petrum Principem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, per quascumque innovationes, quæ circa provisiones Ecclesiarum prædictarum post decessum memoratum Sebastiani, & Henrici Regum principaliter, & accessorie, sive antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factæ fuerunt, juribus Coronæ prædictæ nullo modo præjudicatum esse, aut prætendi posse, sed omnia, & singula, provisiones earumdem Ecclesiarum quovis modo concernentia in eo statu, in quo ante innovationes hujusmodi tempore prædictorum Sebastiani, & Henrici, eorumque antecessorum Regum erant, remansisse, & remanere, in omnibus, & per omnia, perinde ac si eædem innovationes nullo modo factæ fuissent, tenore præsentium declaramus.

Mandat dd. provisiones post decessum dd. Sebastiani, & Henrici Regum factas Juribus Coronæ nullatenus obesse.

Omnia dd. Ecclesiarum provisiones concernentia mandat in eo statu remanere, quo erant tempore dd. Regum, & Antecessorũ.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans cum clausula sublata.

§.3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit dictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, aliisque quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu,

Derogat contrariis.

motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. die 22. Dec. 1670. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Decembris 1670, Pontificatus noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. 1. Diverſorum fol. 457.

XLV.

Edit. An. D. 1670. Declaratio ad favorem Sedis Apoſtolicæ ſuper Innovationibus circa Proviſiones Eccleſiarum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum eiuſque Indiarum, & Conquiſtarum poſt deceſſum Regum Sebaſtiani, & Henrici factis, quod per eas nullum ſit illatum præjudicium Juribus S. Sedis Apoſtolicæ.

Hactenus non impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Declaratio facta favore Jurium Coronæ Portugalliæ.

§.1. CUM Nos hodie motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine per quaſcumq; Innovationes, quæ circa proviſiones Eccleſiarum Metropolitanarum, & Cathedralium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, eorumque Indiis, & Conquiſtis conſiſtentium poſt deceſſum clar. mem. Sebaſtiani, & Henrici, dum vixerunt Portugalliæ, & Algarbiorum Regum Illuſtrium quomodolibet factæ fuerunt, Juribus Coronæ Portugalliæ nullo modo præjudicatum eſſe, aut prætendi poſſe, ſed omnia, & ſingula, proviſiones earumdem Eccleſiarum quovis modo concernentia in eo ſtatu, in quo ante innovationes hujuſmodi tempore præfatorum Sebaſtiani, & Henrici, eorumque anteceſſorum Regum erant, remanſiſſe, & remanere in omnibus, & per omnia, perinde acſi eædem Innovationes nullo modo unquam factæ fuiſſent, declaravimus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur. Et (ſicut accepimus) prætendi forſan poſſit per innovationes hujuſmodi aliquid præjudicii juribus hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ illatum eſſe, aut inferri quoquo modo poſſe.

Ratio hujus novæ Declarationis.

§.2. Hinc eſt, quod Nos, qui ex debito Paſtoralis officii Nobis divinitus commiſſi jura dictæ Sedis tueri, & illibata conſervare tenemur, ejuſdem Sedis indemnitati hac in re quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus per præfatas, & alias quaſcumque innovationes, quæ circa proviſiones Metropolitanarum, & Cathedralium Eccleſiarum præfatarum, ſeu alterius illarum poſt deceſſum memoratorum Sebaſtiani, & Henrici Regum principaliter, vel acceſſorie, ſive antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factę fuerunt, ſeu quas factas fuiſſe in poſterum quandocumque apparuerit, ac inde ſecuta, & ſecutura quæcumque nullum omnino, etiam quantumvis modicum, & minimum præjudicium quibuſlibet Sedis Apoſtolicæ præfatæ juribus circa proviſiones Eccleſiarum hujuſmodi illi undecumque, ac quomodocumque, & qualitercumque competentibus, & competituris, vel ab ea prætenſis illatum eſſe, ſeu fuiſſe, aut illatum dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi umquam poſſe, neque quidquam juris, etiam quantumvis modicum, & minimum, in præjudicium dictæ Sedis per innovationes hujuſmodi Coronæ præfatæ, & aliis quibuſvis, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, quovis modo additum, vel acquiſitum eſſe, vel fuiſſe, aut quandocumque fore, ſed omnia, & ſingula ejuſdem Sedis jura hujuſmodi ſemper integra, illæſa, intacta, illibata, ac in nihilo diminuta, vel labefactata tam in poſſeſſorio, quam in petitorio, & alias quomodolibet, perpetuo remanere in omnibus, & per omnia, perinde acſi eædem innovationes, indeque ſecuta, & ſecutura quæcumque numquam factæ, nec ſecutæ fuiſſent, neque unquam ſequerentur, tenore præſentium declaramus, & decernimus.

Declarat proviſiones Eccleſiarum ſequutas in Regno Portugalliæ &c. poſt deceſſum Sebaſtiani, & Henrici Regum nullatenus obeſſe juribus S. Sedis.

§.3. Ac ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, eamdem Sedem, ejuſque jura præfata adverſus præjudicialia quæcumque, quæ illis ex præmiſſis, ſeu eorum occaſione quoquo modo enata eſſe dici, cenſeri, vel prætendi unquam poſſent, in integrum, & priſtinum, ac eum, in quo antequam præfatæ innovationes fierent quovis modo erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

S. Sedem adverſus dictas proviſiones reſtituit in integrum.

§.4. Decernentes pariter eaſdem ipſas præſentes literas etiam ex eo quod præfati, & quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, neque vocati, & auditi fuerint, vel ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali defectu notari, redargui, impugnari, vel infringi, aut in controverſiam vocari, ſeu ad tramites juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe,

Tollit facultatem impugnãdi dictam declarationẽ ex quocumque capite.

ſed

sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, alios, vel quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans cum clausula sublata.

Amplissime derogat contrariis.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, necnon Ecclesiarum præfatarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries, iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. die 22. Dec.1670.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium lib. primo diversorum fol.461.

XLVI.

De erectione, & Custodia manuscriptorum Archivii Datariæ in Ædibus ejusdem erigen.

Nunc primū edita.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Exordium.

Admonet nos cura pastoralis Officii nobis meritis licet imparibus divina dispositione commissi, ut ad ea libenter intendamus, per quæ Datariæ nostræ Apostolicæ, a qua gratiæ nostræ prodeunt, administratio per illius Ministros, & Officiales facilius exerceatur, & ad id tum illius consuetudinis, & styli, tum etiam de præterito sequutorum notitia, & documenta necessaria habeantur, eaque habita sub bona, & fideli custodia perpetuo præserventur, & ut id facilius subsequi possit, quandoque nova loca, & administrationes, quæ pro notitiarum, & documentorum hujusmodi conservatione opportuna esse cognoscimus erigamus, & instituamus, & alias desuper disponamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Manuscripta, ac documenta Datariæ penes multos.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, plura manuscripta, notitiæ, & documenta d. administrationem concernentia, & alia hujus S. Sedis interesse respicientia, ac Datariis, seu Prodatariis pro tempore prædecessorum nostrorum ab iisdem prædecessorum commissa laboribus, & studio tum eorumdem Datariorum, seu Prodatariorum prædictorum, tum, & aliorum pro tempore Ministrorum seu Officialium ejusdem Datariæ, & forsan aliorum virorum sedulorum, & peritorum coacervata, & conscripta penes diversas particulares personas reperiantur, illaque in eadem Dataria desiderentur, ex quo Datariis, seu Prodatariis pro tempore, ejusque Substitutis, & Ministris continui labores pro notitiarum, & documentorum hujusmodi exemplaribus, & cognitionibus retroactorum exquirendis resultare dignoscuntur, ac etiam, sicut accepimus, dilecti filii nostri Petrus tituli S. Marci Otthobonus, qui foel. rec. Clementis Papæ IX. prædecessoris nostri Prodatarii munere functus fuit, & Jacobus tituli S. Pancratii Franzonus nuncupati Presbyteri S. R. E. Cardinales nonnulla manuscripta, & documenta hujusmodi eorum, & cujuslibet ipsorum studio, & laboribus perquisita, & per eos conservata eidem Datariæ nostræ Apostolicæ ex eorum laudabili liberalitate donare, & tradere libenti animo intendant:

Cardinales Otthobonus, & Franzonus sua manuscripta, & documenta donare intendunt Datariæ.

§.2. Nos quibus inter alia præcipue cordi est, ut Romanæ Curiæ Officiorum, & Tribunalium, præsertim vero Datariæ nostræ prædictæ administratio, facilitate, & tranquillitate, ac sedulitate semper, & perpetuo peragatur, & ut necessaria adhibeantur media ad illam consequendam in præmissis opportune quantum in nobis est consulere volentes:

Motus proprius Erectionis Archivii in Ædibus Emin. Datarii.

§.3. Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unum Archivium secretum Datariæ nostræ Apostolicæ nuncupandum in ejusdem Datariæ ædibus, sub protectione, & suprema superintendentia dilecti filii nostri Gasparis tituli S. Pudentianæ ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Carpineo nuncupati nostri in Urbe, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus Generalis, & de præsenti Prodatarii nostri, & successorum suorum pro tempore existentium Datariorum, seu Prodatariorum, ac cura, & administratione dilecti filii Sanctis de Pilastris Literarum Apostolicarum per viam de Curia Abbreviatoris, ac Subdatarii, & Successorum suorum pro tempore existentium Subdatariorum, ad quod, tam prædicta, si illa consequi contingat, quam quæcumque alia similia manuscripta, & documenta, seu notitiæ, aliaque, quæ

Committit supremæ superintendentiæ Card. Prodatarii pro tẽpore, & curæ Subdatariorū.

Quæ documenta, & manuscripta in d. Archivio transferri debeant, & conservari.

Ab eo extrahi nequeant absque licentia Card. Prodatarii pro tempore.

quæ idem Gaspar Cardinalis Prodatarius, & ejus Successores prædicti pro servitio ejusdem Datariæ, & illorum conservatione transferri expediens putaverint, transferri, & conservari, nec inde absque ejusdem Gasparis Cardinalis, & illius Successorum prædictorum licentia in scriptis desuper obtinenda aliquo modo extrahi debeant auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Confectio Inventarii omnium manuscriptorum, & documentorũ quæ inibi erũt

In eo duæ similes Claves altera apud Card. Prodatarium, & altera apud Sub datarium pro tempore.

§.4. Statuentes, & mandantes, quod statim atque Petrus, & Jacobus Cardinales prædicti manuscripta, & documenta hujusmodi, ut præfertur, donaverint, illorum inventarium modo, & forma ab eodem Gaspare Cardinale præscribendis confici, & in eventum, in quem ab aliis similium manuscriptorum, & documentorum donationes, aut alias quoquo modo transportationes fiant etiam, ut præfertur donanda, & transportanda hujusmodi pro tempore in eodem inventario pariter describi, & notari, quodque ejusdem Archivii duæ similes claves, una videlicet penes eundem Gasparem Cardinalem & successores suos, altera vero penes dictum Sanctem, & pro tempore existentes Subdatarios pro commodiori, & faciliori in dictum Archivium cujuslibet illorum aditu, & ingressu tantummodo, & privative quoad alios remanere debeant; & insuper casu, quo licentia prædicta manuscripta, seu documenta hujusmodi extrahendi, ut præfertur, concedatur; a tergo ejusdem licentiæ manuscriptorum, seu documentorum hujusmodi extrahendorum propria manu illa recipientis, receptionis confessio adnotari, & ulterius nota receptionis hujusmodi pro tempore existente libro ad id desuper conficiendo, & destinando, ac in eodem Archivio asservando ad hoc, ut extractorum hujusmodi memoria quandocumque extet, & illa recipientes ad illorum reportationem compelli possint, adnotari, & describi debeant.

Si licentia extrahendi manuscripta alicui concedatur, ea recipiẽs debeat a tergo illius emittere confessionem de recepto.

Similis confessio annotari debet in libro jin eodem Archivio asservando.

Facultas Cardin. Prodatarii asportandi ad d. Archivium manuscripta ubilibet existentia.

§.5. Et insuper tam dicto Gaspari Cardinali Pro-Datario, quam ejus Successoribus prædictis quælibet manuscripta, documenta, & notitias, tam in Dataria, quam ubilibet existentia, etiam ab aliis Officiis, & præsertim illo *de Missis* nuncupato ad idem Archivium pro eorum arbitrio transferendi, & illa in eodem Inventario augendi, & notandi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem Motu simili tribuimus, & impartimur.

Pœnæ contra extrahentes a d. Archivio Manuscripta, &c. non servata forma ut supra.

§.6. Et præterea quantum ex alto conceditur ejusdem Archivii conservationi, & manutentioni consulere volentes Motu pari, ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens absque dicta licentia, & supradicta forma non servata, ac alias, quam ut præfertur manuscripta, & documenta, ac notitias hujusmodi, eorumque quinterna, libros, folia etiam impressa d. Archivio asservanda, & ad illud spectantia, & pertinentia extrahere, seu ut extrahantur permittere, aut consentire sub quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, & etiam ab eodem Datario, seu Prodatario pro tempore illius arbitrio infligendis pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, eadem auctoritate, Motu etiam pari perpetuo interdicimus, & prohibemus.

§.7. Nihilominus cum rationi consonum, & æquum sit, quod manuscriptorum, & documentorum hujusmodi, tam prædicti, quam pro tempore Donatores aliquo speciali Privilegio gaudeant: tam Petro, & Jacobo Cardinalibus prædictis, postquam donatio, ut præfertur, per eos facienda, secuta fuerit, quam aliis, qui eidem Archivio similia manuscripta, seu documenta, aut notitias, seu libros dono dederint, & documentorum hujusmodi, aliorumque per eos, ut præfertur, donatorum usu, relicta tamen schedula dictorum documentorum, seu librorum receptionem continente (facta tamen per d. Subdatarium in suo libro prædicto extractorum adnotatione) eorum manu subscripta, & in eodem Archivio asservanda quandocumque ad tempus gaudere, & frui possint, & valeant Motu similiter pari perpetuo concedimus, & indulgemus.

Indultum donantibus extrahendi manuscripta, & documenta donata absque licentia, relicta tamen in Archivio schedula receptionis.

§.8. Decernentes propterea præsentes, & desuper conficiendas Literas etiam ex eo, quod quicumque forsan interesse habentes, aut habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo, quod illæ nulla subsistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, sive etiam processerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima etiam necessaria exprimenda causa, vel quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibuscumque Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apostolicis in contrarium etiam pari Motu, & consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi nullo unquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo ante præmissa erant validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per modernos, & pro tempore existentes Datarium, seu Prodatarium, ac Subdatarium prædictos quandocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces, etiam ex eo, quod in Camera nostra Apostolica nullo unquam tempore registrarentur, aut præsentarentur, fore, & esse, sicque, & non alias per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes, & Clericos, necnon ejusdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet aliter super his judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, etiam quoad futura.

§.9. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra de non tollendo jure quæsito, etiam quatenus opus sit, piæ me. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri sub dat. videlicet octavo Idus Augusti Pontificatus sui anno sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque Cameræ prædictæ interesse concernentes infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, & quatenus in aliquo obstet similis me. Sixti Papæ V. similiter prædecessoris nostri super insti-

Derogat contrariis.

institutione quindecim, aut aliarum Congregationum edita, aliisque Apostolicis, ac etiam quatenus opus sit ejusdem Datariæ, & aliorum Officiorum erectionibus, & institutionibus, ac eorumdem Officiorum, Collegiis, Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu hujusmodi, ac etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innovandis.

Etiam specialem, aut individuam mentionem, seu formam requirentibus.

§.10. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat Motu itidem pari specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Absolutio a censuris, & facultas extendendi latissime superius expressa.

§.11 Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & de erectione, institutione, statuto, mandato, interdicto, prohibitione, concessione, Indulto, Decreto, derogatione, aliisque præmissis, ut supra, latissime extendendis.

Quod major, & verior expressio fieri possit in literis.

§.12. Et quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, qualitatum, nuncupationum, aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in Literis.

Quod sola Signatura sufficiat.

§.13. Et cum de cætero, quod sola præsentis nostri Motus proprii signatura sufficiat, ut ubicumque fidem faciat in Judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante, seu si magis videbitur Literæ desuper in forma Brevis, seu etiam per viam de Curia in forma gratiosa, & cum clausula perpetuo, & ad perpetuam rei memoriam expediri possint.

Fides transumptorum.

§.14. Quodque ejusdem præsentis Motus proprii, seu earumdem literarum transumptis eadem prorsus fides adhibeatur tam in judicio, quam extra illud, quæ eidem præsenti Motui proprio, seu literis super illo conficiendis adhiberetur, si foret exhibitus, vel ostensus, aut exhibitæ, vel ostensæ forent.

Fiat E.

Edit. die 11. Jan. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, tertio Idus Januarii Pontificatus nostri anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brev. in lib. Mensis Januar.

XLVII.

Die 14. Jan. 1671. An. 1.

Exemptiones Collegii Germanici, & Ungarici Urbis confirmatæ a SSmo D. N. Clemente Papa X.

Nunc primum impressa.

Hieronymus Gastaldus Protonotarius Apostolicus utriusque Signaturæ SSmi D. N. Papæ Referendarius, ejusdemque Sanctissimi, & Rev. Cam. Apostolicæ Thesaurarius Generalis.

Chirographum super exemptione vini, prout in corpore.

ILlustri D. Cæsari Baldinotto Dohanarum Almæ Urbis Generali Appaltatori, & ad quem spectat. De mandato SSmi D. N. Papæ, ac in vim specialis Chirographi manu ejusdem SSmi signati, nobisque directi, & præsentati tenoris sequentis videlicet: *Monsignor Girolamo Gastaldi nostro Tesoriere Generale. Volendo Noi far grazia particolare al Collegio Germanico di Roma per le singolari qualità, e circostanze, che in esso concorrono, vi ordiniamo, che facciate intendere a Cesare Baldinotti Doganiere di Roma essere nostra mente, che non ostante la Bolla publicata sopra la rivocazione dell'esenzioni, lascino passare franche di Dogana nel numero delle quattro mila cento cinquanta Botti di vino di Ripa al d. Collegio per quella quantità di Botti di vino, che bisognerà di più ogn'anno per servizio di esso oltre le Botti ottanta, che ha avuto per il passato, purchè in tutto non passino Botti cento trenta l'anno, tanto nelle Barche, come ne' Magazzeni, anco quanto alli quattro per cento, & alli quattro giulj a Botte in conformità della Bolla della fe.me. di Gregorio XIII. nostro predecessore data sotto li 15. Luglio 1574. quale in tutto approviamo, e confermiamo, e darete in ciò gl'ordini necessarj, acciocchè gli ne siano fatte le spedizioni opportune in esecuzione di questa nostra volontà, ancorche il presente nostro Chirografo non si presenti, nè ammetti in Camera, e nelli suoi libri, non ostante la Bolla di Pio IV. Nostro predecessore* de registrandis, *e la revocatoria dell'esenzioni, e qualsivoglia altra cosa che facesse in contrario, alle quali tutte avendo il loro tenore qui per espresso a sufficienza per questa volta sola deroghiamo, non volendo però, che passi in esempio. Dato nel Nostro Palazzo di Monte Cavallo questo dì 31. Decembre 1670.* Clemens Papa X. Tenore præsentium committimus, & mandamus quatenus statim visis, & receptis, præsentibus &c. debeas in computum doliorum quatuor mille centum, & quinquaginta vini Ripalis, de quibus in capitulis sui Appaltus fit mentio, totam quantitatem vini Ripalis quolibet anno Collegio Germanico Urbis necessariam ultra dolia octoginta in præteritum habita, dummodo in totum quantitas ipsa non excedat dolia centum triginta, tam in Barchis, quam Magazenis existen. liberam, immunem, & exemptam, a solutione Gabellæ, & Dohanæ etiam quoad quatuor pro centenario, ac pariter Julios quatuor pro quolibet dolio vini juxta formam Bullæ fel. rec. Gregorii Papæ XIII. sub dat. Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ 1574. Idibus Julii Pontificatus sui anno III. tenoris sequentis, videlicet:

Tenor Bullæ Greg. XIII. super exemptionibus Collegii Germanici, & Hungarici.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Ut cæteri de Republica benemeriti immunitate interdum juvandi sunt, ita maxime eorum ratio hac in re habenda est, quos ad fidei catholicæ incrementum in sinu nostro confovemus. Quo circa, ut Collegium Germanicum pridem a Nobis in Urbe nostra institutum, in quo non minus, quam centum pueros ex universa Germania, septentrionalibusque illi adjacentibus regionibus colligendos liberalibus scientiis, ac disciplinis, necnon sacris Canonibus, & Theologia institui, atque erudiri volumus, & ad illorum sustentationem redditus

tus annuos decem millium aureorum ipsi Collegio perpetuo attribuimus, speciali privilegio prosequi volentes, motu proprio, deque nostra mera liberalitate Collegium præfatum, ejusque res, & bona quæcumque præsentia, & futura, ac ipsius Collegii res, Scholares, & alios in eo degentes ab omnibus, & singulis portarum, molendinorum farinæ trium pro centenario, & quatuor Juliorum pro quolibet vegete vini solvi solitorum, aliisque datiis, vectigalibus, angariis, ac Terræ, Marisque Gabellis, & Dohanis ordinariis, & extraordinariis hactenus quomodolibet impositis, & imposterum quandocumque, quavis occasione, vel causa etiam de necessitate exprimenda imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Cameræ Apostolicæ Clericorum, etiam ratione Ripæ, & Ripettæ, Dohanæ Terræ, ac etiam Grasciæ nuncupatæ Urbis prædictis, necnon Carnium, Vinorum, Granorum, pannorum lini, lanæ, serici, & quarumcumque aliarum rerum ad humanum victum, & vestitum necessariarum, ex toto statu Ecclesiastico, & quibuscumque aliis locis extra dictum statum consistentibus ad Collegium præfatum, tam per terram, quam per mare, & aquam dulcem; ac alias quomodolibet conducen., ac etiam jam ad dictam Urbem quomodolibet conductarum, & in ea existentium, & pro eodem Collegio in magna, seu parva quantitate, tam in Barchis, quam in Magazenis, & alias ubilibet emendarum, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo eximimus, & liberamus, liberaque, immunia, & exempta esse volumus. Districtius inhibentes omnibus, & singulis tam Urbis, quam status prædictorum Gabellarum, Datiorum, & vectigalium eorumdem Datiariis, Conductoribus, seu Appaltatoribus, cæterisque, ad quos spectat, & spectare poterit quomodolibet in futurum, ne Collegium præfatum, illiusque Scholares, & personas, vel pro eis agentes, & eorum bona quæcumque, aut eorum quemlibet directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, impedire, vel perturbare audeant, seu præsumant. Quinimmo eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant ipsos, & eorum quemlibet immunitate, exemptione, & aliis præmissis pacifice frui, & gaudere. Ac decernentes irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon d. Urbis, & Dohanarum prædictarum, ac quorumcumque Tribunalium, & Curiarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Tribunalibus, & Curiis, Judicibus, necnon Appaltatoribus, & Dohaneriis prædictis, ac quibuscumque aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, & scientia similibus, ac alias quomodolibet etiã iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod præsentibus transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici ejusdem Collegii Secretarii subscriptis, & sigillo Communi ejusdem Collegii munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac alias ubicumque opus fuerit adhibeatur, acsi præsentes forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Marcum anno incarnationis Dominicæ 1574 Idibus Julii Pontificatus nostri anno tertio. Cæsar Glorierius M. A. de Alexiis.

§. 1. Quæ quidem Bulla per SSmum D.N. in omnibus, & per omnia in suo præinserto Chirographo confirmata, & approbata. Nos pro omnimoda illius executione tibi, tuisque prædictis præmissorum, & superius ordinatorum observantiam committimus, & ordinamus, & sic d. dolia vini libera a dictis Gabellis, & Dohana transire permisisse, & ordinasse, dictumque Collegium Germanicum pariformiter in libris Dohanæ, & ubi opus fuerit pro executione, & paritione ejusdem præinserti Chirographi liberum, & exemptum, ut supra a prædicta solutione dictarum Gabellæ, & Dohanæ, etiam quoad dd. quatuor pro centenario, & Julios quatuor pro quolibet dolio vini, & sic pro hujusmodi, ac superius expressa quantitate vini, ibi in dictis libris distincte descripsisse, & adnotasse, ac per tuos Agentes, & Ministros fieri, & describi fecisse mandasse, & curasse. Quam quantitatem vini per te, ut supra exemptam facien., & transeundam in numero dictorum quatuor mille centum, & quinquaginta doliorum vini exemptorum juxta formam capitulorum Appaltus Dohanarum acceptamus, & admittimus, acceptarique, & admitti, ac respective bonam faciemus juxta formam præinserti Chirographi SSmi D.N.Papæ: contrariis non obstantibus quibuscumque. In quorum fidem &c. Dat. &c. hac die 14. Jan. 1671. Confirmatio, & exequutio d. Bullæ.

Hieronymus Gastaldus Thesaurarius Generalis. Edit. 14. Jan 1671.

Loco ✻ Sigilli. Joseph Gezzius.

Maudatum vigore Chirographi SSmi.

XLVIII.

Bulla Confirmationis, & ampliationis Privilegiorum Auditorum Sacræ Rotæ. Nunc primum impressa.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. Dei. Ad perp. rei mem.

Romani Pontificis consueta benignitas ea, quæ per prædecessores suos præsertim persona- Exordium.

sonarum non solum pro ipso Romano Pontifice, sed etiam pro universali Ecclesia, ac Sedis Apostolicæ honore, & personis ad illam in dies confluentibus justitia administranda continuos, & indefessos labores impendentium commodum, & utilitatem concernentia concessa sunt, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter approbat, aliaque etiam ipsis concedit, prout in Domino salubriter prospicit expedire. Cum itaque felicium recordationum Julius II., Leo X., Clemens VII., Paulus III., & Alex. VII. Romani Pontifices prædecessores nostri dilectis filiis Cappellanis nostris, Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, ac eorum Locumtenentibus tunc, & pro tempore existentibus, eorumque Collegio hujus Urbis, atque adeo totius Christiani orbis supremo Tribunali diversa perampla privilegia, concessiones, exemptiones, antelationes, prærogativas, libertates, facultates, gratias, ac indulta tunc expressa benignè concesserint, & approbarint:

Enumerantur Pontifices, qui varia privilegia S. Rotæ Auditoribus concesserunt.

§.1. Nos Auditorum, & Locumtenentium prædictorum, quorum assidui labores quotidie probantur, & incorrupta justitia Orbi Christiano elucet, meritis invigilantes, ac eos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, omnia, & singula privilegia, exemptiones, antelationes, prærogativas, concessiones, gratias, libertates, facultates, literas, ac indulta hujusmodi per dictos prædecessores eisdem Auditoribus, & Locumtenentibus, ac eorum singulis in genere, vel in specie concessa quæcumque, & qualiacumque sint, ac cujuscumque tenoris, & continentiæ existant, quorum omnium formas, & tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes cum omnibus, & singulis derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis in omnibus, & per omnia motu proprio, non ad ipsorum Auditorum, & Locumtenentium, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ vim, robur, & efficaciam adjungimus, & innovamus, illaque eisdem, & eorum cuilibet, & prout dicti prædecessores nostri concesserunt, de novo pro potiori cautela concedimus, indulgemus, & ampliamus.

Pontifex omnia dd. privilegia motu proprio confirmat.

§.2. Et insuper cum idem Clemens inter alia per eum tunc eisdem Cappellanis, Auditoribus, & eorum Locumtenentibus concessa, quod singuli Auditores, & Locumtenentes prædicti quascumque provisionum, commendarum, dispensationum, unionum ad vitam præfectionum, reservationum, fructuum, pensionum, & aliorum quorumcumque, ac facultatum, mandatorum, gratiarum, & indultorum, ac alias literas gratiam, vel justitiam separatim, seu utrumque mixtim concernentes, a Sede prædicta etiam ratione quarumcumque dignitatum, etiam Episcopalium, & Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque pro tempore, ut præfertur, ab eodem Clemente, & successoribus suis Romanis Pontificibus pro tempore existentibus a Sede prædicta qualitercumque impetrandas, ac sibi etiam motu proprio, & ex certa scientia concedendas, & de personis eorum consistorialiter faciendas, in Abbreviatorum, Scriptorum Bullarum, ac Registri, nec non qui etiam de suis Apostolicis gratiis expectativis taxam recipiebant, Solicitatorum literarum Apostolicarum, nec non Secretariorum, & Procuratorum Audientiæ suæ literarum contradictarum, ac aliis quibusvis Romanæ Curiæ officiis gratis cum subscriptione, videlicet: *gratis pro Auditore, seu Locumtenente Rotæ* per Rescribendarium literarum earumdem facienda expedire possent, & deberent, Apostolica auctoritate, motu pari pariter indulserit, mandans tunc, & pro tempore existentibus literarum prædictarum Rescribendario, & aliis Scriptoribus, & Abbreviatoribus, Solicitatoribus, Secretariis, dictæ audientiæ Procuratoribus, & quibusvis aliis dictæ Romanæ Curiæ officialibus expeditioni literarum hujusmodi pro tempore præsidentibus, & ministris, sub excommunicationis latæ sententiæ, privationis, & suspensionis suorum officiorum, & perceptionis emolumentorum eorumdem pœnis per eos, ad quos pertinet, & qui eas gratis subscribere, vel concedere noluerint eo ipso incurrendis, absque alio suo, & successorum, & Sedis prædictæ ulteriori mandato eas gratis subscriberent, & per omnia usque ad, & alia necessaria inclusive omni contradictione, & dilatione cessante expedirent, prout in literis ejusdem Clementis desuper expeditis plenius continetur:

Clem. VII. mandavit literas Apostolicas pro Auditoribus, eorumque Locumtenentibus gratis expediri, prout in rubrica.

§.3. Nos eorundem Auditorum, & eorum Locumtenentium indemnitati consulere, eosque amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque Auditores, & Locumtenentes hujusmodi, dictique Collegii singulares personas a quibusvis excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, nec non privilegiorum, exemptionum, facultatum, aliorumque præmissorum, & inde secutorum quorumcumque, etiam veriores, & totos tenores, etiam datas, causasque, occasiones, & qualitates, etiam circumstantias, ac litium si quæ sint, merita, statum, cum omnibus aliis de necessitate exprimendis, præsentibus pro expressis habentes, motu simili, ac ex scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine prædictis indultum circa dictarum literarum expeditionem, gratis, ut præfertur, faciendam, a dicto Clemente, ut præfertur, concessum, etiam quoad expeditionem gratiarum prædictarum in eorumdem Auditorum, & Locumtenentium favorem per viam secretam gratis faciendam, perinde ac si in dictis literis ejusdem Clementis de eadem via secreta circa dictam expeditionem expressa, & individua mentio facta fuisset, motu pari extendimus, & ampliamus.

Hoc indultum iterum Pontifex confirmat.

§.4. Ac propterea cum post suppressionem, & abolitionem Collegii Subdiaconorum Apostolicorum nuncupatorum a prædicto Alexandro prædecessore factam, idem Alexander prædecessor dictos Auditores Subdiaconos Apostolicos fecerit, creaverit, constituerit, & declaraverit; ipsumque prædictorum Auditorum Collegium in locum Subdiaconorum, per eum, ut præfertur suppressorum, & abolitorum, cum eodem omnino onere assistendi, & inserviendi Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici in quibusvis functionibus Pontificiis, ad quod dicti Subdiaconi ante officiorum suorum suppressionem, &

Alexan. VII. Auditores S. Rotæ creavit Subdiaconos Apostolicos in locum Collegii suppressi dd. Subdiaconorum quibusdam exceptis redditibus, & emolumentis.

extinctionem, ut præfertur factas quomodolibet tenebantur, & obligati erant, & cum omnibus, & ſingulis honoribus, prærogativis, præcedentiis, & præeminentiis, quæ de jure, & ex Conſtitutionibus, & Indultis Apoſtolicis, ut præfertur, ſuppreſſis, & abolitis, illorumque Collegio ante ſuppreſſionem, & abolitionem hujuſmodi competebant, quibuſdam tamen redditibus, & emolumentis exceptis, motu ſuo proprio ſubſtituerit, & ſubrogaverit, indeque eiſdem Auditoribus cura, & cuſtodia Palliorum, quæ de Corpore Sancti Petri ſumpta in Conſiſtorio Patriarchis, Archiepiſcopis, & nonnullarum Eccleſiarum inſignium uſu Pallii hujuſmodi gaudentium Epiſcopis diſtribui ſolent, incumbat.

Dictis Auditoribus committit cuſtodiam Palliorum.

§.5. Ratio poſtulat, ut qui ſentit onus, ſentiat, & commodum, Nos proviſionem ſcutorum octo monetæ, quæ idem Alexander prædeceſſor intuitu curæ, & Cuſtodiæ prædictarum uſque ad ſuum beneplacitum Canonicis Altariſtis Sancti Petri pro tempore exiſtentibus in ſingulos menſes aſſignaverat, ex nunc Collegio Auditorum prædictorum perpetuo aſſignamus, applicamus, & appropriamus: mandantes dilectis filiis Proviſoribus Montis Pietatis, ut deinceps in perpetuum dictam proviſionem octo Scutorum ſingulis menſibus juxta formam, & tenorem Chirographi dicti Alexandri prædeceſſoris ſub die 19. Martii anni Domini 1658., illiuſque confirmationis, quorum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, emanatorum, non amplius Canonicis Altariſtis S. Petri pro tempore exiſtentibus, ſed Collegio Auditorum prædictorum ſolvant, itaut Altariſtis menſtrua proviſio prædictorum octo ſcutorum non amplius proveniat, nec ab ipſis ratione Curæ, & Cuſtodiæ Palliorum prædictorum, vel ſub quovis alio prætextu, aut colore prætendi, vel exigi poſſit, ſed Collegio Auditorum prædictorum obveniat, & cedat, illique perpetuo aſſignata, applicata, & appropriata ſit, & eſſe cenſeatur tenore præſentium, per quas Ven. Fratri noſtro Archiepiſcopo Sebaſten. moderno Canonico Altariſtæ, cui, donec officium, ſeu Beneficium Altariſtæ hujuſmodi obtinuerit, prædicta proviſione octo ſcutorum frui, & gaudere permittimus, quoad emolumentum prædictum præjudicare non intendimus.

Pontifex menſtrua ſcuta 8., quæ ratione hujuſce Cuſtodiæ dabantur Canonicis Altariſtis S. Petri applicat Collegio Auditorum S. Rotæ.

Canonico Altariſtæ exiſtenti d. proviſionem permittit donec officium, ſeu beneficiũ exerceat.

§.6. Ac omnes, & ſingulos juris, & facti, necnon ſolemnitatum quarumcumque, tam ex juris Canonici, & Conſtitutionum Apoſtolicarum præſcripto, quam alias quomodolibet in ſimilibus, & de neceſſitate obſervandarum, & alios quoſcumque, etiam quantumvis magnos, formales, incognitos, & inexcogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis, & eiſdem partibus, vel eorum aliquo, vel earum parte principaliter, vel acceſſorie, antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Omnes defectus, & ſolemnitates ſupplet.

§.7. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, quacumque ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna, etiamſi in præmiſſorum, vel eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes quomodolibet illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarunt adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut alias ex alia quacumque quantumvis juſta, pia, juridica, privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, & enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ac nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quomodolibet, quantumvis magno, formali, ſubſtantiali, aut inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, limitari, aut in controverſiam vocari, aut adverſus illa aperitionis oris, & reſtitutionis in integrum, aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, vel impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, & extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe.

Mandat nulla ex cauſa hujuſmodi literas poſſe impugnari, & invalidari.

Prohibet impetrari aperitionem oris, aut reſtitutionem in integrum.

§.8. Sed præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Auditoribus, illorumque Locumtenentibus, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; nec ſub quibuſvis ſuſpenſionibus perpetuis, vel ad tempus derogationibus, revocationibus in contrarium factis, vel faciendis minime comprehendi, neque illis derogari poſſe, niſi eorumdem Auditorum, vel Locumtenentium ad id acceſſerit aſſenſus. Sicque, & non alias in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Præſidentes, Clericos, Auditorem, Theſaurarium, & Commiſſarium generales, alioſque Officiales, & Miniſtros, cæteroſque quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat illis derogari non poſſe niſi dd. Auditorum accedat aſſenſus.

Decretum irritans.

§.9. Quo circa pro tempore exiſtentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ViceCancellario, & Datario, ac Curiæ cauſarum Cam. Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Auditorum, Locumtenentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacioris defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos, & eorum quemlibet, confirmatione, adjunctione, innovatione, conceſſione, indulto, ampliatione, aſſignatione, applicatione, approbatione, ſuppletione, ſanatione, abolitione, decreto, ac aliis præmiſſis pacifice frui, & gaudere; non permittentes, per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, contradictores, & rebelles per cenſuras Eccleſiaſticas, ac alia juris remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato adhoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Executores deſignat.

§.10. Non obſtan. quatenus opus ſit piarum memoriarum Simmachi, & Pauli II. Pauli IV., & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, ac rec. mem. Pii Papæ IV. prædeceſſoris pariter noſtri, de gratiis qualecumque

Derogat contrariis.

que interesse dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut ipsas presentes literas ibidem præsentari, admitti, & registrari nunquam necesse sit, necnon nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis editis, & edendis, necnon etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, & perpetuis indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis in contrarium præmissorum per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, cum quibusvis clausulis, & decretis etiam iteratis vicibus, Secretariis Apostolicis, ac Cancellariæ, & Cameræ Apostolicarum Officialibus, ac de communi, & annata, ac plumbo, necnon de quibusvis aliis emolumentis Participantibus, & quibuscumque aliis quocumque nomine nuncupentur, & dignitate, seu, majoritate prefulgeant in genere, vel in specie, seu eorum Collegiis, & in actu eorum erectionis concessis approbatis, & innovatis, & inposterum concedendis, & innovandis: quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illarum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia causa, exquisita forma adhoc servanda foret, ac in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, ac sine consensu interesse habentium derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & & forma in illis tradita, observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, harum serie, motu, ac scientia similibus expresse derogamus. Necnon omnibus illis, quæ in literis eisdem Auditoribus, & Locumtenentibus, seu eorum Collegio voluerunt dicti prædecessores non obstare, quæ pro repetitis habeantur, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiamsi specialem mentionem requirant.

§. 11. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis eadem prorsus fides in Judicio, & extra, ac alias ubicumque adhibeatur, quæ adhiberetur originalibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Per præsentes autem non intendimus illa, quæ per Concilii Tridentini decreta, & alias posteriores Constitutiones Apostolicas specifice revocata sunt in aliquo approbare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, adjunctionis, innovationis, concessionis, Indulti, ampliationis, assignationis, applicationis, approbationis, suppletionis, sanationis, abolitionis decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Transumptorum fides.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo. Quartodecimo Kalen. Jan. Pontificatus nostri anno primo.

Edita die 19. Dec. 1671.

Locus ✻ plumbi.

XLIX.

Confirmatio Decretorum S. R. E. Cardinalium de revocandis attentatis a Fratribus Excalceatis Eremitarum Ordinis S. Augustini in Lusitania circa Jurisdictionem Procuratoris Generalis, & novorum Conventuum erectionem.

Declarationem Decretorum circa materiam, de qua in rubrica editorum, habes Constit. hujus Pontif. Ex injuncto infra.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1671.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanarunt a Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium a nobis specialiter deputatorum Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Cum Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini in Regno Lusitaniæ Monasterium Sanctissimæ Conceptionis, in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejusdem Ordinis a jurisdictione Patris Prioris Generalis totius Ordinis hujusmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hispaniæ subjecerint, Novitios ad habitum admiserint, & nova Monasteria ibidem erigere, ac fundare intenderent, pendente controversia super hujusmodi re in Sacra Congregatione Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita: & Procurator Generalis totius Ordinis prædicti institerit revocari præfata omnia, utpote attentata, & hujusmodi novas erectiones, ac fundationes dictis Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi. Quapropter Congregatio nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ad supradictas preces examinandas a Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata, auditis pluries rationum momentis tam in facto, quam in jure per utramque partem allatis, die 26. Septembris 1670. censuit revocanda esse attentata prædicta: nullum jus competere Fratribus Excalceatis Hispaniæ super illo Monasterio Ulyssipone erecto pro cura Monialium: neque esse locum dismembrationi a Religione. Et die quinta Decembris ejusdem anni 1670. censuit, non esse locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Augustini in Regno Lusitaniæ: ac propterea illos erigi aut fundari, tenore præsentis Decreti prohibuit. Et prædictis Fratribus Excalceatis circa suprascriptam controversiam perpetuum silentium imposuit. M. Card. Ginettus.

Referuntur Decreta Cardinalium.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Hieronymus Valvasorius Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini nobis nuper exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Hieronymi Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum

Quæ Pontifex approbat, & confirmat.

ctum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ præservativæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executoris deputatio.

§. 5. Quocirca Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Sidonien. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, aut alios ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum eorumdem commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittens illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis Fratrum Excalceatorum Hispaniæ, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. An. 1. die 28. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Januarii 1671. Pontificatus nostri anno Primo.

L.

Confirmatio declarationis S.R.E. Cardinalium de cultu Jmmemorabili Beatæ Ludovicæ, & casu a Decretis Urbani VIII. excepto, uti, & de Missa, & Officio in honorem dictæ Beatæ die 31. Januarii in Ecclesia S. Francisci Fratrum Minorum Transtyberina recitandis.

Consimile Indultum concessit in honorem Ferdinandi III. Regis Castellæ hic idem Pont. infra Constitut. Gloriosissimos.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

Agrum Ecclesiæ, quem excolendum ab æterno agricola accepimus, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii fructibus redundantem pio mentis affectu considerantes, gloriosa Sanctarum Viduarum, quæ non humanum, sed divini spiritus depromptum infusione Apostolicum consilium secutæ, cogitarunt quæ sunt Domini, ut essent sanctæ corpore, & spiritu, ac in Deum sperarent instantes obsecrationibus, & orationibus die, ac nocte, merita condignis honoribus celebranda esse censemus, & proinde tendentia in id ipsum Christifidelium præsertim hujus Almæ Urbis nostræ, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani orbis partes assidue promanant, vota libenter exaudimus; sicuti matura deliberatione prævia spirituali fidelium consolationi, atque ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Causa Indulti.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Senatus, Populusque Romanus Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Beatam Ludovicam Viduam Concivem suam Tertii Ordinis S. Francisci ex vetustissima Albertoniorum gente claris natalibus ortam non minus pietate, quam munificentia, pretiosum Calicem, & Cereos quotannis die 31. Januarii, qua obdormivit in Domino Ecclesiæ S. Francisci in regione Transtyberina dictæ Urbis sitæ Fratrum Minorum Ordinis ejusdem S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, in qua Venerabile ejusdem Beatæ Ludovicæ corpus requiescit, offerendo, per longissimi temporis decursum coluerint, & in ipso Pontificatus nostri primordio Nobis humiliter supplicaverint, ut causam Canonizationis memoratæ Beatæ Ludovicæ ad effectum probandi ejus cultum immemorabilem Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum committere de benignitate Apostolica dignaremur:

§. 2. Nos vero eorumdem exponentium desiderio paterna clementia annuentes, commissionem causæ hujusmodi manu nostra signaverimus, & in illius vim peculiaris processus in Curia servatis servandis fabricatus fuerit, eoque per dilectum filium nostrum in Urbe prædicta Vicarium in spiritualibus generalem recognitio emanaverit ab eodem Vicario sententia super casu excepto, ac deinde prædicta Cardinalium Congregatio re acriter, & mature discussa, sententiam hujusmodi confirmaverit, ac de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & casu excepto a Decretis felic. record. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri constare declaraverit:

§. 3. Hinc

Declarat, ut in rubrica.

§.3. Hinc est, quod Nos piis, enixisque Senatus, & Populi prædictorum precibus favorabilem assensum quantum cum Domino possumus præbere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, declarationem a memorata Cardinalium Congregatione factam, ut præfertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & casu excepto a Decretis prædicti Urbani prædecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§.4. Præterea ut de eadem Beata Ludovica quotannis die 31. Januarii in prædicta Ecclesia S. Francisci de Urbe Officium recitari, & Missa etiam a Sacerdotibus eo die ad Ecclesiam hujusmodi confluentibus celebrari de Communi, nec Virginum, nec Martyrum juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo concedimus, & indulgemus.

Derogatio cōtrariorum.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. I. die 28. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Januarii 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

L I.

Indultum de celebranda Missa, & Officio in honorem Ferdinandi III. Regis Castellæ, & Legionis per Regna Hispaniæ, & omnes ejus ditiones, uti & in Ecclesia SS. Jacobi, & Ildephonsi de Urbe nationis Hispanorum die 30. Maji sub ritu duplici recitando.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1671.

Procemium.

GLoriosissimos cœlestis Hierusalem Cives, illos præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ, tametsi in rerum humanarum sublimitate positi essent, non sperarunt in lubrico divitiarum, nec in Regiæ potentia dignitatis, sed magna illa virtute humilitatis, qua fit, ut omnia terrena cacumina temporali nobilitate nutantia non humano usurpata fastu, sed divina gratia donata celsitudo transcendat, solidati bellarunt bella Domini, & unico illi fundamento, quod est Christus Jesus, innixi, superædificarunt aurum, argentum, lapides pretiosos, manentisque operis mercedem in æternæ salutis stabilitate accipere meruerunt, congruis honorum, laudumque preconiis in terris celebrandos esse meritò censemus, ac proindè flagitantia ad ipsum Regum orthodoxorum non minus pietatis, aliarumque Christianarum virtutum, quàm Regii fastigii splendore fulgentium vota paterno affectu exaudimus, sicut ad Ecclesiæ Catholicæ decus, spiritualemque fidelium populorum ædificationem, atque devotionem fovendam, & promovendam conducibile in Domino fore arbitramur.

§.1. Cum itaque aliàs, videlicet, die 29. Maii 1655. Congregatio tunc existentium S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum ex deductis in processu auctoritate Apostolica confecto super casu excepto declaraverit, de illo constare ex cultu exhibito servo Dei Ferdinando III. Regi Castellæ, & Legionis cognomento Sancto per immemorabilem temporis cursum excedentem metam centum annorum ante Decreta fel. recor. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri cum scientia, vel tolerantia Ordinariorum, & emanatum desuper d. Congregationis Decretum recol. mem. Alexander Papa VII. etiam prædecessor noster die 31. ejusdem mensis approbaverit, & inter alia plenissimè constiterit de celebratione Missarum in honorem prædicti Servi Dei, prout de Sanctis celebrari solent, tam in Sacrario veteri, quam in Capella Beatæ Mariæ Regum nuncupata Metropolitanæ Ecclesiæ Hispalensis ubi extat illius sepulchrum:

S.Cong. Cardinalium quid decernet.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, enixisque charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, precibus nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, Cardonæ Regni Neapolitani Proregem, ac ejusdem Caroli Regis apud Nos, & sedem Apostolicam Oratorem ad præstandam Nobis ipsius Caroli Regis nomine obedientiam missum super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum, quantum cum Domino possumus, præbere cupientes, ut in omnibus Regnis Hispaniarum, & Ditionibus eidem Carolo Regi subjectis, & in Ecclesia SS. Jacobi, & Idelphonsi de Urbe nationis Hispanorum de memorato Servo Dei Ferdinando Tertio Rege, Missa, & Officium de communi Confessorum non Pontificum sub ritu duplici juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maji, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino, celebrari, & omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitari libere, & licite possint, & valeant respective, authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum, de quo in rubr.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Decretis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. I. die 7. Feb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Februarii 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

LII.

LII.

Edit. An. D. 1671.

Diversæ Declarationes, & Ordinationes super æqualitate in Abbatiis, aliisque Officiis servanda inter Monachos Congregationis S. Bernardi Hispaniæ Ordinis Cistercien. ex locis citra, & ultra Montes Castellam Veterem a Nova separantes, sitis, respective oriundos.

Nunc primū impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ nobis cælitus Apostolicæ servitutis ratio exigit, ut paternam Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub laudabili vitæ Monasticæ jugo mancipatorum curam gerentes, fœlici illorum regimini, & religiosæ tranquillitati, quantum nobis ex alto conceditur, providere satagamus. Cum itaque fel.rec.Clem. Papa IX. prædecessor noster, ut opportunum malis, quæ ex nationalibus factionibus in Congregatione S.Bernardi Hispaniæ Monachorum Ordinis Cistercien. enata erant, remedium adhiberet, per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Octobris 1669. expeditas Literas, multa decreverit circa distributionem æqualem Abbatiarum, Officiorum Capitularium, & mutuam alternativam Generalatus prædictæ Congregationis inter Monachos oriundos ex terris sitis citra, & ultra Montes Castellam Veterem, & Novam dividentes, prout in dd. Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Clemens IX. concessit Cōgregationi Cistercien. Hispaniæ alternativam Generalatus, & æqualem distributionem Officiorum Capitularium

Preces d. Cōgregationis post susceptas literas pro declarandis dubiis inde exortis.

§.1. Exortis vero circa Literarum hujusmodi intelligentiam nonnullis dubitationibus: dilecti filii Michael de Fuentes in Sacra Theologia Magister, Generalis Reformator, ac Joannes Aracho, Ludovicus Sanchez, Petrus de Guadalaxara, Antonius de S. Petro, Josephus de Almonacid, & Benedictus de Oroscho Diffinitores ejusdem Congregationis in Monasterio Palaziolensi Palentin. Diœcesis congregati pro celebrando Capitulo intermedio die 8. Maji 1670., eisdem Literis debita cum veneratione, ac reverentia susceptis, decreverint esse nobis humiliter supplicandum, ut dubitationes hujusmodi nostræ declarationis oraculo, dilucidare, ac decidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio a censuris.

§.2. Hinc est, quod nos specialem prædictis Reformatori Generali, ac Diffinitoribus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super Reformatione Ordinis Cistercien. deputatorum consilio, quia in memoratis Clementis prædecessoris Literis habentur sequentia verba: Concordiam autem præinsertam auctoritate, & tenore prædictis approbamus, & confirmamus sub hac moderatione, ut omnes Dignitates Abbatiales, & omnia Officia tam intra, quam extra Capitulum Generale a Reformatore Generali d. Congregationis conferri solita distribuantur in æquali quantitate, & qualitate Religiosis ex utraque parte, ut supra divisa oriundis, ita ut si sint Vocales in numero pari, tot sint ex una parte, quot ex alia, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, atque decernimus præinserta verba ita esse ab omnibus intelligenda, & observanda, ut omnia Officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio sive intra, sive extra Capitulum Generale distribuantur æqualiter Religiosis oriundis ex terris ultra montes, & citra prædictos montes sitis, taliter quod si prædicta Officia Capitularia, quorum electiones quolibet triennio celebrantur, sint paria, tot habeant Monachi oriundi ex terris ultra montes, & Monachi oriundi ex terris citra montes sitis, idest Officia Diffinitorum, & Procuratorum Generalium habeat una, & alia; ex terris sitis ultra montes sit unus Visitator generalis, & unus Suppletor, alius Visitator generalis, & alius Suppletor ex terris sitis citra montes. Et si Promotor Fiscalis sit ex una parte sic divisa, Secretarius Capituli Generalis sit ex alia.

Primum Dubium.

Declaratio.

§.3. Præterea, quia in prædicta Congregatione sunt triginta octo Abbatiæ Capitulares, quarum aliquæ conferuntur per electionem factam a Generali Reformatore, & Diffinitoribus, ut Salmanticensis, Matritensis, & Complutensis, cætera alia per nominationem aliquorum Monachorum pro quolibet Monasterio factam a prædictis Generali, & Diffinitoribus, & per electionem Monasteriorum, ut strictius servetur æqualitas in quantitate, & qualitate, quam in memoratis Literis decrevit idem Clemens prædecessor, declaramus ex prædictis triginta octo Abbatiis, ad novendecim Abbatias promovendos esse Monachos oriundos ex terris sitis ultra montes, & ad alias novemdecim Monachos oriundos ex terris citra montes memoratos sitis.

Altera declaratio.

§.4. Rursus ut in qualibet Abbatiarum servetur æqualitas, declaramus prædictas triginta octo Abbatias Capitulares dividendas esse in tres Classes. Prima Classis sit Abbatiarum Collegiorum, Artium, & Theologiæ, quæ sunt sex, videlicet Abbatia Salmanticensis, Complutensis, Matritensis, Montis Romensis, Bellomontensis, & S. Martini de Castaneda, & quod ad tres Abbatias ex prędictis promoveantur Monachi oriundi ex terris ultra montes, & ad alias tres Monachi oriundi ex terris citra montes sitis.

Quoad sex Abbatias Theologiæ.

§.5. Secunda Classis Abbatiarum, quæ nuncupantur *Matrices*, sive *Monasteriorum*, in quibus recipiuntur, educanturque Novitii, & emittunt Professionem, & quod si prædictæ Abbatiæ fuerint pares, tot dentur Monachis oriundis ex una Terra, ut supra divisa, quot oriundis ex alia; Si vero fuerint in numero impari, una Abbatia, in qua unus numerus alium excedat ad libitum Generalis, & Diffinitorum possit conferri, sive Monacho oriundo ex una Terra, sive ex alia, dummodo habeat qualitates juxta statuta Congregationis requisitas, ita tamen, ut si una vice conferatur Monacho oriundo ex terra ultra montes, alia vice conferatur Monacho oriundo ex terra citra Montes, & e contra si una vice conferatur Monacho oriundo ex terra citra Montes, alia vice conferatur Monacho oriundo ex terra ultra Montes, & sic deinceps alternis vicibus.

Quoad Abbatias nuncupatas Matrices.

§.6. Ter-

§.6. Tertia Classis Abbatiarum Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, nec admittuntur ad professionem, nec vulgo nuncupantur *Domus Matrices*, & quod si prædictæ Abbatiæ fuerint pares, tot Abbatias obtineant oriundi ex terris ultra Montes, ac citra Montes constitutis. Si vero impares fuerint, una Abbatia, in qua numerus Abbatiarum excedit alium, pro libito Generalis, & Diffinitorum detur Monacho alias habili, sive oriundo ex una terra, sive ex alia, servato tamen ordine alternativæ ut supra proxime dictum est in matricibus, & dummodo æqualitas in distribuendis Abbatiis taliter servetur, ut ex triginta octo Abbatiis supra memoratis novemdecim distribuantur Religiosis oriundis ex una parte, & aliæ novemdecim Religiosis ex alia parte, ut supra in memoratis literis divisa.

Quoad alias Abbatias, quæ Matrices non sunt.

§.7. Insuper declaramus, quod si in decursu triennii vacaverit per mortem, aut aliam ob causam dignitas Generalatus, aut aliqua Abbatia Capitularis, vel Officium Diffinitoris, aut aliud quodlibet Officium Capitulare ex iis, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, ad dignitatem Generalatus, Abbatiæ, vel Officii Capitularis sic vacantis promoveri debet Monachus oriundus ex eadem terra sic divisa, ut erat ille, ob cujus mortem, promotionem, renunciationem, aut privationem, talis dignitas, Abbatia, vel Officium Capitulare vacaverit, ita tamen, ut sic promotus durare debeat pro residuo temporis dumtaxat, quod supererat ei, in cujus locum fuerit suffectus.

Vacante Generalatu vel Abbatia, aut Officio ante Capitulum, quomodo sit providendum

§.8. Ulterius declaramus Abbatiam Monasterii de Palazuolos non esse annumerandam pro computando numero æquali Abbatiarum, quæ in æquali quantitate, & qualitate distribuendæ sunt Religiosis ex utraque parte sic divisa oriundis, cum Generalis Reformator, qui est Abbas Palazuolen., non habeat suffragium in Capitulo Generali, nec componat numerum vocalium cum cæteris Abbatibus, & Capitularibus pro celebrando Capitulo Generali: Generalemque Reformatorem posse pro libito Monachum habilem, quem maluerit, in Priorem Monasterii de Palazuolos eligere sive ex hac, sive ex illa terra in literis supradictis divisa oriundum, cum Prior Palazuolensis numerum parem, cum aliis Capitularibus, qui vocem habent in Capitulo ratione Abbatiarum, & Officiorum, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, non componat, sed numerum imparem constituat. Cæterum si una vice Prior eligatur oriundus ex terra ultra Montes, alia vice eligi debeat ex terra citra Montes, & e converso, servato semper ordine Alternativæ.

Abbatia de Palazuolos nō cadit inter alias æqualiter dividendas.

Item nec Prioratus.

§.9. Ad hæc decernimus, ut triennio, quo Generalis Reformator eligitur ex terris sitis citra Montes, Abbas Monasterii Matritensis S. Annæ sit oriundus ex alia parte divisa, scilicet ex terris ultra Montes sitis: & e contra, quando Generalis Reformator oriundus fuerit ex terris sitis ultra Montes, Abbas prædicti Monasterii Matriten. oriundus esse debeat ex terris citra Montes constitutis. Si quis vero Monachorum contra præsentium tenorem quidquam facere, vel attentare præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrat.

Abbas Monasterii S. Annæ qualis esse debeat.

Sanctio pœnalis contra Monachos inobedientes.

§.10. Volumus autem, ac præcipiendo mandamus, ut in proximo immediato Capitulo Generali omnes Capitulares, antequam ad aliquam electionem procedant, jurent super sancta Dei Euangelia observare memoratas literas Clementis prædecessoris, ac præsentes nostras, & tam illæ, quam præsentes collocentur inter diffinitiones juratas, & futuris temporibus in singulis Capitulis Generalibus celebrandis omnes Capitulares jurejurando se adstringant ad illarum observantiam ante quamlibet electionem ut moris est, jurare diffinitiones, quæ in d. Congregatione nuncupantur *juratæ*.

Præceptum S. Obedientia pro observantia harum declarationum.

§.11. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.12. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Salmanticen. præsentes committimus, & mandamus, ut Capitulo Generali in dicta Congregatione proxime celebrando auctoritate Apostolica præsideat, ac per se, vel per alium, seu alios, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat eadem auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifico frui, & gaudere, non permittens illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Designat exequutorem.

§.13. Non obstan. rec. me. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris pariter Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & expresse sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore

Contrariis derogat.

M per-

permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Februar. 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Februarii part. 2. fol. 202.

LIII.

Concessio, & extensio Indulgentiarum Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii concessarum, ad omnes etiam non Confratres, aut Consorores, dummodo Missæ, & Processioni de Rosario celebrandæ, & quolibet mense faciendæ intersint.

Plures Summi Pontifices Indulgentias similes huic Confraternitati concesserunt, ut videre poteris in Repertorio verbo Confraternitas Rosarii.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CŒlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ commisit Deus fideli, prudentique liberalitate libenter erogamus, sicut pia sublimium personarum regali fastigio, ac multiplici virtutum decore splendentium, eximiaque in Nos, & hanc Sanctam Sedem devotione conspicuarum vota postulant, & Nos ad augendam, fovendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur.

Supplicatio.

§.1. Itaque piis, & devotis charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus genitricis, nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ Regni Neapolis Proregem, ac dicti Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ad præstandam Nobis ejusdem Caroli Regis nomine obedientiam missum, humiliter porrectis supplicationibus paterno affectu annuere cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Sacerdotibus sæcularibus, vel regularibus, quibus Missam de Sanctissimo Rosario juxta Constitutiones, & Decreta dictæ Sedis celebrare licet, Missam hujusmodi de cætero celebraturis, nec non omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, etiam Tertiariis Ordinis Prædicatorum, seu Sancti Dominici, ac Confratribus, ac Consororibus quarumcumque Confraternitatum ejusdem Sanctissimi Rosarii, tam hactenus erectarum, quam in futurum quandocumque erigendarum, & ubicumque locorum existentium, qui vere pœnitentes, & confessi, vel saltem confitendi propositum habentes, Missæ de Rosario hujusmodi, ut præfertur celebrandæ devote interfuerint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice id egerint, ut omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas Confratres, & Consorores dictarum Confraternitatum totum Rosarium recitando ex concessione dictæ Sedis consequuntur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præterea omnibus, & singulis præfatis, qui Missam de Rosario sicut permittitur celebrare, vel audire consueverint, si vere pœnitentes, & confessi ac Sacra Communione refecti, ut præfertur oraverint, ut quolibet mense easdem pariter indulgentias, ac peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequuntur Confratres, & Consorores præfatarum Confraternitatum, qui processioni Sanctissimi Rosarii hujusmodi prima Dominica cujuslibet mensis intersunt, utque omnes, & singulæ indulgentiæ, ac peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes hujusmodi animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari possint auctoritate, & tenore præfatis concedimus pariter, & indulgemus.

Innovat, & confirmat pro ut in rubrica.

§.2. Non obstan. nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Contrariis derogat.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur in judicio, & extra illud, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Februarii 1671. Pontificatus nostri Anno primo. Dat. P. An. I. die 16. Febr.

LIV.

Indultum de celebrando festo, & recitando Officio Sancti Didaci Confessoris die 13. Novembris, ob impeditam diem 12. ejusdem mensis, in quo idem festum, & Officium celebrari, & recitari consueverat.

Sanctorum Catalogo adscripsit Didacum, eique Officium, & Missam decrevit Sixtus V.

CLEMENS PAPA X. Edit. An. D. 1671.

Ad futuram rei memoriam.

CUM sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, dudum fel. rec. Sixtus V., & Clemens VIII. Romani Pontifices prædecessores nostri Officium, & Festum Sancti Didaci Confessoris dicti Ordinis professoris quotannis die 12. Novembris celebrari, & recitari concesserint, prout in Causa Induiti.

in eorum literis desuper expeditis uberius continetur; dicta vero dies 12. Novembris Officio S.Martini Papæ, & Martyris impedita reperiatur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indultum, de quo in rubr. §.2. Nos igitur ad ea, quæ Sanctorum venerationem concernunt favorabiliter intendentes, ac prædicti Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Necnon prædictorum Sixti, & Clementis prædecessorum literarum hujusmodi tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero Festum, & Officium Sancti Didaci Confessoris annis singulis die decima tertia ejusdem Mensis Novembris sub ritibus, & formis, ac a personis, quibus id per literas prædictas concessum fuit, & alias in omnibus, & per omnia juxta earumdem literarum formam, & tenorem celebrari, & recitari respective libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulę præservativę. §.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari.

Clausula sublata. §.4. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio. §.5. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria prædictis Sixti, & Clementis prædecessorum literis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 27. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Februarii 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

L V.

Confirmatio Constitutionum Pii IV., & Gregorii XIII. de poenis Monachis Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti infligendis, qui munus Abbatis postulant, aut ad idem, vel alia munera publica per favores Principum, aut aliorum aspirant.

Ne pluries dicta otiose repetam; vide, quæ annotata sunt ad Const. seqq. infra hujus Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Edita A. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. §.1. EXponi Nobis fecit dilectus Filius Procurator Generalis Congreg. Montis Oliveti Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod licet per Constitutiones dictæ Congregationis caveatur expresse, *ut qui munus Abbatis postulaverit, eo censeatur ipso jure exclusus; similiter & ii, pro quibus postulatum fuerit, in pœnam inhabilitationis incurrant*, juxta quasdam fel. record. Pii Papæ Quarti Prædecessoris literas in forma Brevis die 2. Junii 1565. expeditas, multaque alia in dictis Constitutionibus ad excludendum ambitum disponantur; Et in eisdem Constitutionibus insertæ reperiantur quædam rec. mem. Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri literæ, quarum initium, *Cum nihil ita alienum &c.* per quas sub poena excommunicationis ac privationis officiorum, perpetuæque ad illa inhabilitatis prohibetur cuicumque Monacho cujusvis gradus, & præeminentiæ existat, ne favores exterorum ad Prælaturas, aliave quæcumque majora, vel minora d. Congregat. munera assequenda procuret. Nihilominus nonnulli ejusdem Congregationis Monachi, & Abbates aditum sibi ad Prælaturas, & munera publica Congregat. hujusmodi exterorum favoribus facere satagunt, non sine maxima ipsius Congregat. perturbatione. Quare dictus Procurator Generalis de consilio, & assensu dilecti filii nostri Cæsaris tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. Eccl. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, & Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio, de qua in rubrica. §.2. Nos igitur considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus a Deo tanquam Aaron, ac proinde ambitionis hujusmodi perniciosum malum a prædicta Congregatione omnino excludere cupientes, dictumque Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones memoratæ Congregationis ad excludendum ambitum, sicut præmittitur factas, necnon prædictas Pii, & Gregorii prædecessorum literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Præceptum de observando. §.3. Ut autem præmissa firmius, atque inviolabilius observentur; volumus ut dilecti filii moderni, & pro tempore existentes Abbas Generalis, & alii ex Diffinitorio, ac Procurator Generalis dictæ Congregationis poenas in Constitutionibus, & literis sicut præmittitur, confirmatis, & innovatis impositas contra transgressores irremissibiliter exequatur: alioquin si ea in re negligentes fuerint, postquam eis clare constiterit, ambitiosos hujusmodi Monachos, vel Abbates, favo-

favores extra eamdem Congregationem procurasse, poenam privationis suorum respective officiorum eo ipso incurrant.

Clausulæ præservativæ. §.4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata. §.5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 27. Febr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Febr. 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

Vide quæ infra ab eodem Pontifice disponuntur de renunciatione, seu alternatione Abbatum, quoad qualitates, & requisita Monachorum ad quorum favorem fieri possint in constit. incipien. Nuper emanarunt.

LVI.

Indultum pro creatione duodecim Abbatum titularium Abbati Generali una cum Diffinitorio Congregationis Ordinis S. Benedicti Montis Oliveti concessum.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX commissæ Nobis divinitus dispensationis officio cupientes ut debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti rependatur, ac ipsius Congregationis Monachos, ut in vinea Domini strenue laborare studeant, aliquo honorificentiæ premio incitare, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes:

§.1. Ac quarumdam fel. rec. Urb. PP. VIII. prædecessoris nostri in simili forma Brevis literarum die 26. Januarii 1627. expeditarum incipien. *Apostolatus Officium &c.* per quas Abbatum titularium in præfata Congregatione creatio sub certis, modo, & forma tunc expressis prohibita fuit, tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haben., supplicationibus ejusdem Procuratoris generalis nomine Nobis, de consilio, & assensu dilecti filii nostri Cæsaris tituli SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, una cum Diffinitorio ipsius Congregationis, duodecim Abbates titulares, nempe duos pro qualibet Provincia ejusdem Congregationis, qui tamen sint ætate quinquagenarii, & saltem 20. annorum spatio lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarii, aut Magistri Novitiorum, aut oeconomica officia exercendo, Congregationi præfatæ laudabiliter inservierint; ita tamen ut ejusmodi Abbates titulares, nec gubernium Monasteriorum, nec votum, sive suffragium in Capitulis Generalibus, nec ullam aliam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis onerosa sit prætendere valeant, sed in Ecclesia, saltem diebus festivis, Missæ Conventuali, & vesperis, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse teneantur, auctoritate nostra Apostolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum, alios ex eadem Provincia, usque ad complementum numeri duodenarii hujusmodi, & non ultra, subrogandi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Urban. VIII. aliqua ut in Const. prohibet. Hic Pontifex indulget ut in rubr.

§.2. Et quia nonnunquam accidit ut aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprii levamenti studio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergo, regimen sive gubernium Monasterii sibi commissi alternis vicibus cum illo gerere sit contentus, auctoritate præfata harum serie permittimus memorato Abbati Generali una cum Diffinitorio prefato ejusmodi alternationes acceptare, & ad usum deducere, dummodo tamen Abbas ad id sponte consentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam juxta præscriptum Constitutionum d. Congregationis necessariæ, & non aliter. Alternationes acceptandi facultaté sub certa forma permittit.

§.3. Porro unus tantum eorum, nempe ille, qui Monasterium actu gubernabit, votum sive suffragium in Capitulo Generali Congregationis prædictæ habeat; Vacans autem a gubernio, in alterius gubernantis Monasterio degat: nec plus prætendere possit, quam Monachus Ordinarius, præter titulum Abbatis, & uno illorum defuncto, alter solus remaneat Abbas regiminis quamdiu vixerit, vel donec renunciaverit. Votum in Capitulo Generali Abbati gubernanti solum concedit.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, &efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Clausulas præservativas apponit.

§.5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Et ità judicari mandat.

dices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstant. præfatis Urbani prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, d. Congregationis, ejusque Provinciarum, ac Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.R. An.1. die 27. Feb.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Febr. 1671. Pontificatus nostri Anno Primo.

LVII.

Declaratio, in qua omne Jus prætensum super Monasterio Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini Ulyssipone erecto Fratribus Excalceatis Hispaniæ tollitur, & erectio novorum Conventuum d. Ordinis in Regno Lusitaniæ prohibetur.

Nonnulla circa materiam, de qua in rubrica emanarunt decreta Sac. Congregationis Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, quorum confirmationem habes supra in Constit: hujus Pontificis 49. Alias.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere enatas inter Religiosos viros controversias, ne fraternæ charitatis serenitatem conturbent, dirimere studemus, sicut æquitati, & justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Causa declarationis.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Regno Lusitaniæ Monasterium Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejusdem Ordinis a jurisdictione dilecti etiam filii Prioris Generalis totius Ordinis hujusmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hispaniæ subjecerint; Novitios ad habitum admiserint, & nova Monasteria ibidem erigere, ac fundare prætenderint, pendente controversia super hujusmodi re in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, dilectus vero filius Procurator Generalis totius Ordinis prædicti institerit, revocari prædicta omnia, utpote attentata, & hujusmodi novas erectiones, & fundationes d. Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi,

Omnia gesta per hos Fratres attentata revocantur.

§.2. Hinc est, quod Nos, habita relatione sententiæ Congregationis nonnullorum ejusdem S.R.E. Cardinalium super hoc negotio a Nobis specialiter deputatorum, qui rationum momenta tam in facto, quam in jure per utramque partem allata pluries audiverunt, controversiæ hujusmodi finem imponere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine attentata prædicta revocanda esse, nullumque jus competere Fratribus Excalceatis Hispaniæ super illo Monasterio Ulyssipone erecto pro cura Monialium; neque esse locum dismembrationi illius a Religione, nec esse locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Augustini in Regno Lusitaniæ tenore præsentium decernimus, & declaramus, ac propterea illos erigi, aut fundari, harum serie prohibemus, & prædictis Fratribus Excalceatis circa suprascriptam controversiam perpetuum silentium imponimus.

Clausulæ præservativæ.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati Fratres Excalceati, seu alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, seu ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ita judicari manda.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorem deputat.

§.5. Quocirca Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Sidonien. moderno, & pro tempore existenti nostro, & dictæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi & quan-

& quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittens illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria removet.

§.6. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi prædecessoris nostri de una & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis Fratrum Excalceatorum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. I. die 27. Feb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Febr. 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

LVIII.

Nunc primum impres.

Decretum Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ editum de Canonicis Regularibus Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranen. ad Curam Animarum in Ecclesiis Secularibus exercendam non admittendis.

Motivum.

Cum fel. record. Gregorius XIII., aliique nonnulli Summi Pontifices ejus successores ad regularem disciplinam in Congregatione Canonicorum Lateranentium Ordinis S. Augustini magis magisque firmandam Decretis suis mandaverint, ne dicti Canonici Curæ Animarum in Ecclesiis secularibus exercendæ juxta Constitutionem Innocentii III. rec. mem. incipien. *Quod Dei timorem &c.* cæteroquin capaces ad hujusmodi Curam in prædictis Ecclesiis exercendam, admittantur, quorum Decretorum observantiam retinendam esse non semel declaratum fuit: asserentibus vero e contra quibusdam dictorum Pontificum mentem haud fuisse, certa perpetua lege lata Innocentianam Constitutionem prorsus abrogare, sed immo illorum Decreta, seu mandata cum ipsis expirasse, ac propterea pro diversitate temporum diversas forsan editas fuisse declarationes, & interpretationes, nec uniformem servatam praxim. Ideo ex prædictis non infrequentes dubitationes, & controversiæ subortæ noscuntur, ob quas religiosa quies perturbari facile posset, accuratius in hoc sacro Ordine custodienda, cum illius Apostolica Instituta primævam disciplinæ, ac sanctimoniæ antiquorum Clericorum imaginem, & symbolum referant, quibus ipsa nascentis Ecclesiæ primordia florebant.

§.1. Quapropter ad hujusmodi dubitationes explicandas, & controversias definiendas, atque ut magis accurata disquisitione eorum Canonicorum spiritus, & vocatio dignoscatur, qui dum in tranquillitate Montis Sion cælestium contemplatione suavissime pascuntur, ad frangendum in valle lacrymarum panem parvulis (videlicet e Claustro ad regimen descensuri Parochialium) invitantur. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re mature examinata, atque audito P. Procuratore Generali dictæ Congregationis Lateranen., speciali sibi auctoritate per SS. D. N. Clementem Papa. X. vivæ vocis oraculo attributa declarat, atque decernit, ut in posterum futuris perpetuis temporibus nemo ex Canonicis Regularibus Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis, quamvis non translatus, ad Curam Animarum in Ecclesiis sæcularibus, etiam de Jurepatronatus in perpetuum, seu ad tempus quocumque titulo exercendam, admittatur, nisi præter Abbatis Generalis licentiam, expressum quoque Sedis Apostolicæ Indultum accedat, quod juxta sacrorum Ministrorum penuriam, & prout Animarum pustulabit utilitas, in contingentibus casibus concedetur, itaut qualibet collatio, institutio, & deputatio in favorem hujusmodi Canonicorum aliter facta irrita prorsus, atque inanis censeatur, & sit; ac nulla etiam triennali longior possessio iisdem suffragetur: Canonicus vero, cui ejusmodi concessum fuerit Indultum, ad mentem præfati Innocentii III. (si commode fieri possit) socium unum ex suo Ordine, & Congregatione secum habeat cujus in iis, quæ Dei sunt, & Regularis observantiæ, tam consortio, quam solatio perfruatur.

Decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regular. auctoritate Apostolica sibi attributa factum, ne Canonici Regular. Lateranen. præficiantur Ecclesiis Sæcularibus Parochialibus absque Indulto Sedis Apost.

Collationes, seu Institutiones aliter factas irritat.

Canonicus cui erit concessum dictū Indultum habeat socium ejusdem Ordinis, seu Cōgregationis.

§.2. Cæterum si forte aliqui ex prædictis Canonicis ante hujus Decreti promulgationem, ad Curam Animarum hujusmodi Ecclesiis Parochialibus exercendam quoquo nomine, saltem cum licentia sui Abbatis Generalis jam admissi reperiantur, eadem Sacra Congregatio itidem speciali sibi auctoritate per Sanctissimum D. N. attributam benigne indulget, ut illi (quatenus aliud non obstet canonicum impedimentum) in hujusmodi exercitio Curæ Animarum, juxta collationem, Institutionem, seu Deputationem per ipsos jam obtentam licite valeat (Socium juxta prædicta secum habendo) continuare.

Admissi ad curam animarum in Ecclesiis Sæcularibus ante promulgationem hujus Decreti in ea valent continuare secum habendo socium ejusdem Instituti.

§.3. Non obstantibus quoad supradicta omnia, & singula in præsenti Decreto contenta supradicta Constitutione Innoc. III., aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam necessario, & individue exprimendis, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, formula professionis in eo Ordine, & Congre-

Derogat quibuscumque contrariis, & etiam formulæ Professionis.

gregatione emitti solitæ, consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque Indultis, & Privilegiis, etiam in corpore Juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis; necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extentionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur (illis alias in suo robore permansuris) eadem Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiam habentibus derogatorias derogatoriarum, & requirentibus specialem, & individualem mentionem.

§.4. Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem Sac. Congregatio, ut supradictum Decretum in valuis Basilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixum, omnes, ad quos pertinet ita arctet, & afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset. Utque eisdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ hac die 18. Martii 1671.

Mandat dictū Decretum publicari.

Fides transūptorum.

Edit. 18. Martii 1671.

F. M. Cardinalis Brancatius.

Loco ✠ Sigillo.

C. de V. Archiep. Athen.

Publicatio d. Decreti.

Die 29. Augusti 1671. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Perinum S. D. N. Papæ Curs.

Joseph Pizzardus Mag. Cursor.

LIX.

Literæ Processus S. D. N. Clementis Papæ X. lectæ die cœnæ Domini. Anno 1671.

De hac materia vide quæ notavi ad Const. Pastoralis *Alexand. VII.*

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Republicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, & sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicantur.

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Wichelphistas, Luteranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Hæretici cujuscumque sectæ, & eorum fautores libros legentes, tenen., & imprimen.

§.2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Appellantes a Pont. ad futurum Conc.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue a monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores,

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque maris Regionibus, & litoribus, sur-

subripuerint, itaut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi a jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii literarũ Ap. ab habente auctoritat. signat.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos, deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum, ferri stamnum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Perturbantes eos, qui victualia Romam adducunt.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, a nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S. R.E. Cardinales.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant; seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes a gravamine, seu futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis ad Cur. Sæcul.

§.13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam sæculares cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ, Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subsequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios,

tarios, seu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

§.14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias, compellunt, vel exequutionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum; Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii, Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Judices sæculares trahentes personas Ecclesiast. ad sua Trib., vel alios Ecclesiasticam libertaté quomodolibet lędentes.

§.15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque; personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte, quovis quæsito colore: necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directe, vel indirecte, tacite, vel expresse præjudicatur.

§.16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Auxiliũ præstan. usurpantibus Sedis Apost. vel Ecclesiarum jurisdictiones.

§.17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sive Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

§.18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis, speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti: innovantes decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales sæculares se interponentes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, subsequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illa proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§.20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen., Marchiæ Anconi-

conitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate, vel immediate subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

Hæc Constit. quoscumque liget.

§.21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§.22. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

Papæ absolutio non comprehēdit eos qui à præmissis non destiterint.

§.23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta, fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apost., ac S.R.E. undecumq; &quandocumque quæsitis, vel quærendis nullatenus præjudicari posse, aut debere.

24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quavis causa etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus, propriis cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

§.25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo: Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare; cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§.27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes literas postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§.28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Quicunq; audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§.29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica

Transumptorum fides.

siastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D.P.A. 1. die 26. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, septimo Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno primo.

Die, mense, & anno, quibus supra: supradicta Bulla affixa fuit ad valvas Basilicæ Apostolorum SS. Petri, & Pauli, S. Joan. Lateranen. S. Mariæ Majoris, & alia loca solita, & consueta Urbis per me Matthæum Bertarellum SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Egidius Felicius Curs.

LX.

Monasteria aliqua pro studiis Generalibus Fratrum Ordinis S. Pauli primi Eremitæ in Hungaria, Polonia, Austria, Croatia, & in Suevia, & in Urbe Roma statuit, & deputat.

Privilegia hisce Fratribus a Summis Pontificibus concessa habes supra in Constitut. In supremo *Alex. VII.*

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere, sacrarum bonarumque litterarum studia, præsertim inter Christifideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus fovemus, & promovemus, ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Petitio.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Pauli Primi Eremitæ, Nobis nuper exponi fecit, ut Sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, in eodem ordine, magis in futurum vigeant, & fratres ipsius Ordinis, congruis honorum præmiis, ad illa amplectenda, atque prosequenda alacriores, & ferventiores reddantur: ipse Procurator Generalis, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret:

Decernit, ut in rubrica.

§. 2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut deputentur pro studiis generalibus dicti Ordinis, in Hungaria; Monasteria Tallense, Vyheliense: in Polonia Clari Montis Czestochoviense, & Cracoviense S. Stanislai: in Austria Neostadiense; quibus accedat Monasterium ejusdem Ordinis in Alma Urbe nostra nuper erectum, cum sufficientes redditus & ædificia necessaria arbitrio Congregationis venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum habuerit. Lectores idonei, & Scholares in his constituantur, qui studiis sedulo incumbant ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis.

Studio uno ab hostibus occupato aliud substituit.

§.3. Porro si aliquod ex prædictis Monasteriis ab Hæreticis, vel a Turcis occupatum fuerit, aut alio caso occurrente, non potuerint in eo studiorum curricula peragi, dilectus filius modernus, seu pro tempore existens Superior Generalis Ordinis præfati, cum beneplacito memoratæ Congregationis Cardinalium aliud vicinum substituat.

Ad Doctoratus gradum promoveri posse indulget

§.4. Ut autem eorum, qui studia peregerint, labores, debitis honoribus decorentur, præfato moderno, & pro tempore existenti Superiori Generali, fratres expressos dicti Ordinis peractis studiis hujusmodi: ad Magisterii, seu Doctoratus, aliosque gradus Scholasticos, dummodo tamen prævio rigoroso examine, ad id reperti fuerint idonei, per ipsum, vel si aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, seu alios ad hoc idoneos, ab ipso delegandos, promovendi, seu promoveri, eisque solita graduum hujusmodi insignia, servatis alias servandis, conferendi, seu conferri faciendi, itaut sive promoti, & graduati, omnibus, & singulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis universitatibus ad ipsosmet gradus promoti sunt, facultatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur.

Prælaturas nullum nisi Doctor obtinere posse decernit.

§.5. Præterea, ut nemo deinceps ad Prælaturas, & Officia dicti Ordinis, videlicet, ad Generalis, Vicegeneralis, Diffinitoris, Secretarii, Procuratoris Generalis, Provincialis, & Superioris localis, munera, assumi possit, qui non fuerit Doctor Sacræ Theologiæ, nisi forte Diffinitorium cum aliquo, vel aliquibus vitæ probatæ Religiosis, justis de causis dispensaverit, dicta auctoritate harum serie decernimus. Hoc tamen decretum demum locum habere volumus, cum judicio Capituli Generalis Ordinis præfati, tot numero Doctores fuerint, qui possint, omnibus Officiis Religionis sufficere. Interim vero, qui nunc Doctores sunt, & successu temporis erunt, cæteris præferantur.

Doctorũ numerum statui mandat.

§.6. Cæterum ne Doctorum numerus nimium augeatur, in proximo Capitulo generali ejusdem Ordinis, certus eorum numerus stabiliatur, quem præterire, nefas sit.

Clausula præservativa.

§.7. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari.

N 2 §.8. Sic-

Clausula sublata. §.8. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis. §.9. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur in judicio, & extra, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.An.I. die 3. Apr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXI.

Erectio Universitatis Studii Generalis in Civitate Urbini.

Simile erexit Studium in Civitate Ferrariæ Bonifac. IX. ut videre est in ejus Constit. In supremo, *eique deinde privilegia concessit Clemens VIII. Constit.* Sanctæ Romanæ.

Edit. An. D. 1671. CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium. ÆTernæ sapientiæ consilio speculatores Domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti, excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac Justitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine, mentes luce veritatis illustrant, peculiarem pastoralis muneris nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac hujus Sanctæ Sedis dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis in temporalibus subditorum decorem, commodum, & utilitatem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ Constitutionis. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejusdem Civitatis, ex antiqua consuetudine publicam in ea Institutionum juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publice quoque prælegerentur in utilitatem studiosorum, ut peractis studiorum curriculis, ad Doctoratus lauream provehi valerent, dilectus filius noster Alderanus S.R.E. presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus, probe cognitum, perspectumque habens quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem studio hujusmodi, quo parentes eorum liberos studiorum causa alibi sustentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma traderetur, lecturas prædictas in aliquot mansiones remotas, nec ulli alii usui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis insimul redegit, aliasque ordinarias Sacrorum Canonum, & legum civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum, quæ in eadem Civitate ante hac eximie floruerunt, lectiones, sive Cathedras instituit, ut ibidem, tam indigenæ, quam exteri credita sibi a Domino talenta docendo exercere valerent, & juventus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur, huicque studio nonnullos paucos redditus, sub Vexilliferi pro tempore existentis, & sex nobilium prædictæ Civitatis superintendentia, assignavit.

§.2. Ac fel. rec. Innoc: Papa X. prædecessor noster cognita grandi utilitate, quæ inde resultabat, in favorem ejusdem studii quędam bona stabilia duorum Conventuum suppressorum Congregationis Monachorum Cœlestinorum, & Ordinis fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis respective concessit, & subinde rec. mem. Alexander Papa VII. etiam prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, proventum annuum Sphæristerii, qui prius ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis prædictæ Legatum spectabat, eidem studio applicavit. Innocent. X., & Alex. VII. studio redditus assignant.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, emolumenta quidem ex præmissis provenientia, stipendiis, quæ Lectoribus dicti studii annuatim præstantur, sufficiant; Si vero studium hujusmodi in Universitatem studii generalis cum privilegiis, & indultis ad instar illorum; quę a piæ mem. Clemente Papa VIII. prædecessore pariter nostro Universitati studii generalis Civitatis nostræ tunc suæ Ferrarien. concessa fuerunt, erigeretur, & institueretur, inde numerus studiosorum, tam provincialium, quam exterorum ibidem excresceret, & non solum dictæ Civitatis Urbinaten., quæ a mari remota, commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ per opportuna existit, decori, & ornamento, sed etiam illius Civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere consuleretur.

§.4. Cum dicti exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratia procuraverint, ut idem studium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod ante hac a dicto studio divisum fuit, & (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri literarum per similis me. Urbanum Papam VIII. prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi Lauream Doctoralem in quibus-

buscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi spurios fruitur, necnon ex privilegio per piæ pariter mem. Julium Papam II., & dictum Pium prædecessorem concesso, de causis appellationum in secunda, & tertia instantia, tam civilibus, quam criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo statu, & Provincia cognoscit firma, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti exponentes erga Nos, & Sedem prædictam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a similis rec. Clemente PP.IX. prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & studio hujusmodi, sicut præmittitur inter se unitis, & conjunctis unam Universitatem studii generalis, in qua Sacra Theogia, Jus Canonicum, & Leges civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ scientiæ, & artes publicæ doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterii, & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam prædictam erectis fieri solet, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus. *Erigit studiũ, de quo in rubrica.*

§.6. Ac ipsi Universitati studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis quibuscumque, quæ tam per prædictum Clementem VIII. quam alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros præfatæ Universitati studii generalis Ferrarien. ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, sine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus. *Officialibus privilegia cõcedit.*

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem prædictam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriore data per eos, ad quos pro tempore spectabit eligenda de novo concessas intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. *Clausulę præservativæ.*

§.8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausula sublata.*

§.9. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictæ Civitatis Urbinaten. aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Derogat. contrariis.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1671. Pontificatus nostri Anno Primo. *Dat. P. An. 1. die 6. Apr.*

LXII.

Canonizatio S. Rosæ de S.Maria Virginis Limanæ Tertii Ordinis S.Dominici.

Istam Sanctam prius Sacras promovit ad Aras, de eadem Officium, & Missam recitari posse decrevit Clem.IX. Const. Sanctæ Matris.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Exordium.

COElestis Paterfamilias, cujus natura bonitas voluntas, potentia, & opus misericordia est, ubi ad magnam Divinitatis Cœnam invitatos Judæos se ipsos, ut indignos eximentes conspexit, ad vicos, & plateas Civitatis accersentem hinc inde alios atque alios convivas servum fidelem transmisit; Verum nec pauperum multitudine, nec debilium cæcorum, aut claudorum copia, nec his, qui prope, nec his, qui longe erant contentus, ad regale epulum, in quo non pauca, sed omnia parata erant, & ad Cœlestem domum implendam in ulteriores gentes destinatum nuncium progredi jussit. Undique ex Asia, Africa, & Europa Sanctorum Virorum, atque Mulierum cujuscumque ætatis, conditionis, & gradus agmina collecta fuere, sola esuriens languebat America, nec Domini volentis salutem omnium arcani mysterii conscia, nec Ministri vocantis voces audire valens, donec venit plenitudo temporis, & per ministros fideles sedentium in tenebris, & umbra mortis, auribus vox Patris insonuit. illatumque est Evangelium ultra Indiam, & Gangem, & Æquatorem, & per omnes compitorum angulos famelici quæsiti Gentiles, ut in parato convivio pinguium, ac medullatorum cum Deo Abraham, Isaac, & Jacob in Regia sua recumberent. Tandem ultra totius antiqui Orbis extremos fines longe, lateque usque ad ultimas Atlantici Oceani metas, & usque ad extimas Occidentalium Indiarum oras, quæ maris (quod pacificum dicitur) sepiunt immensa littora: iterum, atque iterum fideli Servo, per quem Prædicatorum Ordo maximo hujus S.R.E. Doctore, & prædecessore nostro Gregorio testante significatur, excurrendum fuit, donec ad Peruviam perveniret, in quam una cum iis, qui Regionem illam felici introitu, ac successu Deo, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subjecerunt, primus ille penetravit Ordo, qui singulari hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ privilegio Prędicatorum titulo jam diu insignitus fuit, & ante alios Peruvianæ gentilitati Sanctum JESU Christi Evangelium annunciavit, primusque ibi salutiferæ prædicationis verbum suo sanguine obsignando universam illam Gentem ad Cœnam Agni providi efficaciter invitavit, cujus voce, labore, & cruore aurifera illa terra exculta ad exhilarandam universæ, tam militantis, quam triumphantis Ecclesiæ Cœnam inter cæteros Christianæ pietatis illius regionis flores Deo, Angelis, & Hominibus suaveolentem protulit ROSAM totius Evangelicę perfectionis exemplar, & primum ex Orbe novo in Sanctorum albo reponendum ornamentum; cum enim ad hoc nata, & data fuisset, eam omnium impartitor bonorum spiritu sapientiæ, & intellectus implevit, adeoque suæ charitatis igne inflammavit, ut non tantum odore recrearet, sed etiam fulgore luceret in ea Domus Dei parte, quæ in tenebris latebat, ut quasi Stella matutina in medio nebulæ, quasi Luna plena in diebus nostris, & quasi Sol refulgens in perpetuas æternitates, splendesceret.

Ordo Prædicatorum primus in Ind. Orientalibus Euangelium infert.

Æquum igitur, & summopere rationi consentaneum judicamus, ut quam Dominus noster JESUS Christus, (cujus vices in terris gerimus) singulariter in dilectissimam a se sponsam assumptam monilibus, & Coronis suis ornatam demonstrare dignatus est, Nos quoque pro muneris nostri in universa Ecclesia debito: (cui licet immerito præsidemus) ut Venerandam a Deo prę-electam, Sanctamque colendam Apostolica auctoritate decernimus, ut a Solis ortu usque ad occasum omnis lingua, & omnes populi confiteantur, quod magnus Dominus in omnibus operibus, & laudabilis valde in mirabilibus suis, quoniam etiam in diebus nostris non defecerunt misericordiæ ejus super nos, & licet paterne culpis nostris exigentibus corripiat, non tamen in perpetuum obliviscitur, sed in angustiis nostris multiplici nos electorum, & amicorum suorum præsidio custodire non desinit, qui meritorum, & suffragiorum suorum patrociniis nos muniat, & defendat, utque Christi Domini fideles intelligant, quam sit eximium hoc pietatis exemplum, quod in novo Orbe in præsentibus calamitatibus, & periculis toti illuxit Ecclesiæ, illustriora ejus charismata, virtutes, & gesta ex multis magnalibus, quæ contulit illi Dominus his nostris literis proponenda duximus, ut ejus Sanctitas Apostolicæ hujus Cathedræ testimonio comprobata in universo Mundo perpetuo magis illucescat.

Limæ, Rosa nascitur.

§.1. Limæ, quæ est Meridionalis Americę in Regno Peruviano Metropolis anno a reparata salute 1586. duodecimo Kalendas Maji Parentibus honestis Gaspare de Floribus, & Maria ab Oliva orta est hæc mystica Rosa in vico Sancti Dominici juxta S. Spiritus ædem, & in ipsa solemni Pentecostes die, quam Rosarum Pascha dicimus, sacro Baptismatis fonte purificata, ut pene videantur omnia fuisse infantis hujus futuræ sanctitatis indicia. Primævum illi nomen ab Avia Elisabeth fuit, quod postea divinitus non solum a Matre propter cœleste prodigium rosæ in facie ejus illico apparentis, sed etiam a Turibio Archipræsule Limæ dignissimo (non absque cœlesti, ut creditur afflatu) in sacri Chrismatis unctione in Rosæ nomen commutatum, & a Deipara Virgine agnomine a Sancta Maria auctum fuit, ut hoc etiam testimonio abundantius comprobaretur, eximia Sanctorum merita a Deo nomina sortiri.

In infantia constans.

§.2. Infans sæpe visa est humi jacens fixis ocellis jucunde Cœlum intueri, quasi jam peregrina in terris, in Civem Cœlestis Hierusalem eloquenti silentio (quo ex tunc prædita erat) adscribi postularet, jamque pupula intelligens meliorem esse patientem viro forti, suavis, lepida, & serena semper apparuit, nec unquam vagitibus, aut voce querula ædium audita est turbare silentium, aversata solum in publicum efferri. Ea fuit in teneris annis constantia, ut diros Chirurgi cruciatus in pollice, aure, & naribus sine querela, & capitis pœnalem corrosionem ex impositis ad medicamen pulveribus ortam, sine querela invicto animo sustineret, ut ejus indoles, jam ex tunc patientiæ nata esse crederetur.

Virginitatem tenet.

§.3. Vix quinquennis erat cum a Spiritus S. un-

unctione interius edocta, Virginitatis votum emisit, & ex fratris admonitu vanitatis sæculi conscia facta ipsamet sibi comas ad vivam usque cutem inscia Matre præscidit, ne quid funium superesset, quibus adversus devotam puritatem, aut traheret, aut traheretur ad nuptias; insignem illam Heroinam Catharinam Senensem æmulata, quam sibi in ipso rationis diluculo in Sanctitatis exemplar, & magisterium delegerat, quam subinde Magistram appellare non destitit.

Et abstinentiá a carnibus. Addidit in præsidium primo alterum perpetuæ a carnibus abstinentiæ votum, quo cautius obstrictam Deo Virginitatem custodiret; optime intelligens sobrietatem docere sapientiam, & virtutem, quibus nihil utilius est in vita hominibus: quapropter jejunium adhuc parvula sic servavit, ut omni se fructuum esu interdiceret, quos sibi donatos mox aliis largiebatur. In hebdomadarum spatia protrahebat inediam, quæque in puerilibus annis insignem exercuerat abstinentiam, Monialis postea eam sibimet jejunandi legem indixit, quæ plane supra naturam esset: nam integras Quadragesimas transigebat sine pane, dietim quinis dumtaxat aurei mali granulis in memoriam quinque vulnerum Christi sese reficiebat; septem vero mensium ex Ordinis sui præscripto jejunium a festo Sanctæ Crucis exaltatæ usque ad Pascha sic observabat, ut nonnisi ad vesperam exigua panis vilioris bucella, haustuque frigidæ aquæ sedaret famem. Sæpe, ac præcipue sextis feriis palatum, & viscera cruciabat felle veruccino, quod in hunc usum potabile servabat, ut Christi sui in Cruce sitibundi gustaret spongiam. Interdum, ut Matri videretur lautius obsonare, amarissima Granadillæ folia, vel alias e sylva extremæ amaritudinis herbas injectis ad speciem paucis uvarum siccarum acinis in pulmentum adhibebat. Quando obedientiæ vi ad carnis esum cogebatur, duris symptomatibus torqueri visa est, nec quietem primam reparabat, donec ad pristinam abstinentiam læta redire permitteretur. Sic denique assueta jejuniis erat, ut ejus creberrimis infirmitatibus nullum aliud prodesset medicamentum quam panis, & aqua, sic enim divina gratia curat, & sanat.

(Rosæ jejuniũ)

Et obedientia. §.4. Ut loqueretur victorias, mirabilis fuit in Rosa obedientia, tum in sequendis Divini Sponsi tractibus, quibus eam per arcanas Sanctitatis semitas in unguentorum suorum currentem odorem trahebat, tum in duræ, & rudis Matris præceptis adimplendis, quibus eam ex adverso ad sæculi nugas, & vanos corporis ornatus impellebat; in tanta enim oppositorum mandatorum diversitate arte excelluit plusquam humana non aberrando, neque ad dexteram, neque ad sinistram.

§.5. Hinc novit in florigero serto vera filia Hierusalem jussa illud capiti imponere, celare acum tempora figentem, non solum intuita, sed imitata verum Regem Salomonem in diademate quo coronavit eum mater sua. Chirothecarum suaveolentium in manibus obtemperans admisit amictum, e quibus adustionem veram experta, dum eas abjicit, vidit promicare flammas, & totum collucere cubiculum. Pellibus ab ipsa genitrice pro reparanda valetudine circumligatis summe cruciata silens, & patiens sustinuit, vitam potius, quam obedientiam perdere parata; in omnibus enim, & per omnia a Confessariis parentum, & majorum nutibus pendens, mundi, & sui victrix etiam in minimis omnes obtemperantium palmas obtinuit: & quod magis mirandum est, etiam vita functa in Cœnobio Sanctæ Catharinæ Luciæ Præfectæ illius obedientiam præstitit.

(In summo dolore patientia.)

§.6. Sciens etiam Deo, Parentibus, & Magistris nunquam reddi æquale eximiis prosequuta est Genitores reverentia, pietate, & charitate, labore manuum eorum inopiam levem reddebat prudens, & providens in removendo quidquid eis ingratum, aut inquietum esse posset, in pacandis contentionibus, & sedandis animis mirifice discreta. Infirmæ eorum valetudini semper prompte, & provide assistens, & ministrans visa fuit. Ad hoc per singulas noctes in operibus elaborandis vigilias protrahebat ad instar fortis illius mulieris, quæ de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis; debilis enim, languens, & sæpe ægrotans, ac orationibus, & aliis exercitiis detenta, & aliarum artificum opera, & celeritate, & perfectione, quam longe superabat; nec prætereundum, quod in hac pietate erga parentes cursum vitæ suæ feliciter clausit, Matrem enim prævidens pro sui obitus adventu summo mœrore afficiendam, Sponsum suum enixe precata tantam divinarum consolationum sensibilem affluentiam ei obtinuit, ut postmodum jurejurando deposuerit se in tam dilectę filiæ præmatura morte expertam fuisse cor suum nimis angustum, & incapax ad cœlestia illa gaudia capessenda. (Ergá parentes reverentia)

§.7. Humilis Virgo sibi videbatur, nil agere, aut pati in Sponsi famulatu, seipsam redarguebat supinæ ignaviæ, vociferabatur se indignam communi aere, mirabatur se vivam terræ hiatu nondum absorberi: ad pedes Confessariorum lachrymis plena singultiebat, minimos quosque defectus ita exagerans quasi atrocissimorum scelerum cumulatim rea foret, publicas Urbis, aut regionis calamitates suis imputabat demeritis, ægritudines creberrimas, & acutissimas acceptabat, & amabat, seu vindices, ac justa supplicia suæ in Deum perpetuæ ingratitudinis, provocabat in se omnia mundi elementa ad vindicias injuriarum, quas eorum Creatori a se illatas querebatur, credebat firmiter, & ita ab omnibus credi satagebat, omnium se creaturarum esse abjectissimam, & pestilentissimam, nævum execrabilem infelicis sæculi, Orbis maculam, humani generis ultimum carcinoma. Hinc si deprehenderet de virtutibus se tantillum commendari, cruciabatur misera, expallescebat, diffluebat lachrymis, dehiscebat illico se mergens in abyssum humilitatis. Accidit, quod e vicino ædium conclavis obiter audiret personas graves de Rosæ tanquam absentis mirabili vita honorifice, ac secreto confabulantes: expavit, & adtremuit exanguis virgo, angore, fletu, & mœrore distabuit, ac seipsam durissime objurgans, ter, quater illisit pugnum aculeatæ capitis sui Coronæ, fluxerunt sub velo sanguinis rivi, ut acrimonia doloris ingratissimum alienæ laudis obtunderet auditum. Familiaribus suis ingenue profitebatur humilis Rosa plectendis suis criminibus haud sufficere communem gehennæ rogum, alium sibi deberi singularem infernum, ac veteri profundiorem, longeque deteriorem. (Humilitas.)

§.8. Ducebatur inter hæc virtutum exercitia a Sponso, tam ad exteriorem corporis, quam ad

ad intimam spiritus solitudinem, ut ibi loqueretur ad cor ejus, obsistentibus exadverso importunis genitricis conatibus, quibus eam ad connubia terræ parare satagebat, ad quæ non solum verbis durioribus, sed etiam verberibus impellebatur: sed vicit invictus Rosæ animus, prius enim Cantæ, ubi cum suis morabatur per quadriennium semel tantum a matre jussa domo exivit, post exemplo suæ Magistræ rigidiore inedia vultus venustatem imminuere, veste humili, & despecta corporis agilitatem celare, hominumque prospectum quoad poterat declinare curavit. His sanctis artibus spes omnes nuptiarum elusit, non tamen quamcumque pugnam evasit. In statu enim vitæ deligendo diu, multumque luctandum fuit. Tandem obtinuit vigesimo ætatis anno, ut consentiente matre cooptaretur palam in filiam S. Dominici, assumpto S. Catharinæ Senensis habitu, quo candent Sorores tertii Ordinis vulgo de pœnitentia. Eam namque severioris S. Claræ primæ Virgines Monasterii Limensis in fundationis sodalem habere totis viribus conabantur. Sanctimoniales postmodum S. Doctoris Ecclesiæ Augustini illam jam domo ad hoc egressam præstolabantur sacro hoc amictu, & nec frustra, ni ante Aram Beatissimæ Virginis Sanctissimi Rosarii immobilem vis divina tandiu detinuisset, quoad cœptum itineris propositum retractaret; unde cœlitus admonita Ordinem Prædicatorum esse in Sancta Ecclesia Paradisum voluptatis Divinæ, in quo ipsa velut Rosa cœlestis cæteris ibi liliorum, & rosarum vernantibus plantis socianda, & inserenda erat, quod postea ex intimis præcordiis optans petebat, & voti compos facta ante prædictam sibi summe gratissimam Sanctissimi Rosarii Aram Alphonso Velasquez ejusdem Ordinis tunc a Confessionibus ipsius Virginis dante, anno Domini sexto supra millesimum, & sexcentesimum in clara Sancti Laurentii celebritate habitum suscepit. Verum nec adhuc integra pax; suadebat enim postea Quæstor Gundisalvus vir optimus, qui apud Virginem Rosam sibi concreditam auctoritate, & domestico imperio plurimum valebat, reformatam Excalceatarum Virginum Sacri Carmeli Regulam in clauso Cœnobio potius subire, quam inter postremas Sancti Dominici Tertiarias extra septa Monasterii militare, se non tantum protectione, sed & opera, & opibus adjumento futurum pollicebatur, Theologorum scrutiniis in hac causa anceps sententia stetit, donec ipsa cœlitus roborata constantissime status religiosi delectum non humanæ, sed divinæ inspirationis opus esse demonstravit, sibique vivendum usque ad extremum spiritum sub Sanctæ Catharinæ Senensis Magisterio, & tandem futurum tempus, quo ibi Limæ exurgeret hujus nominis, & Instituti Monasterium quod prophetico spiritu pronunciatum fuisse, eventus ipse postea comprobavit. His omnibus superatis eo gravior, quo intimior adhuc difficultas emersit; importune enim se ingerebat in humillima sui cognitione molesta cogitatio, quod ipsa peccatis sordida, illo niveo, & sacro amictu, nimis esset indigna, nec destitit pugna, donec ante ipsam Sanctissimi Rosarii Aram in placidissima extasi rapta, & pallens, & rubens, ac splendoribus fulgida apparens, & post sensibus reddita, in jubilum grati animi obtentæ victoriæ erupit. Tantæ molis erat pacifice Seraphicæ suæ Magistræ habitu, & Instituto potiri, quam postea sic adamussim expressit, ut non solum ab exteris altera Senensis Catharina non sine magno humillimæ Virginis angore animi diceretur, sed, & ipsi Confessario in lineamentis, gestu, & vultu sic in illam mirabili divini amoris metamorphosi commutata appareret, ut jam non similis, sed eadem prorsus esse videretur.

Habitũ S. Dominici suscipit.

Ejus Extasis.

§.9. Oraculum illud divinum, Sponsabo te mihi in fide, etiam cum hac dilecta, & electa Dei eximio privilegio impletum fuisse dignoscitur, ad quod eam per mirabiles favores evehere dignatus est. Singularis fuit, quo Speciosus forma præ filiis hominum habitu marmorum cædendorum peritissimi Artificis festivus, & amans in somnis apparuit, ut Virginem illic sponsam quæsiturus, ubi Rosa in tanti connubii fœdus consensit arduos ei cædendorum marmorum labores imposuit, & brevem terminum ad perficiendum opus, dum peregre rediret, indixit; erubuit virgo in Sponsi reditu omnino impar suis viribus opificium adhuc infectum inveniri, cui dolenti reservavit ille amplam lapidariam officinam, in qua innumeræ electæ Virgines cædendis, & poliendis marmoribus viriliter insudabant, sponsas esse ex nuptiali veste, & fulgore deprehendit, suarum lacrymarum stillicidiis saxa ad incisionem emollientes, & una cum illis consimili veste circumamicta novit se ad tanti sponsalitii gradum per ardua præparari; his igitur, & eo virginali candore nitens, ut nunquam nec venialis impuritatis macula eam aspersam fuisse, omnes ejus a confessionibus jurati testes probaverint; apertius ad mysterium ventum est. Dominica erat Palmarum, cum in ipso Rosarii sacello in sui nihili abysso demersam sic affatus est. Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Contremuit Virgo ad dulces tam divini Sponsi voces, & simul audivit gratulantem sibi Deiparam, & dicentem, en Rosa, quali te dignatur honore meus hic filius. Inæstimabiles divini amoris Thesauri, & connubialia tanti Sponsi maxima in Rosa munera tam largiter depluerunt, ut ad ea imposterum occultanda humilioribus adhuc exercitiis continuo vacando, & de se abjectissime sentiendo, ac in omnibus sui contemptum sibi comparandum esse cognoverit, & reipsa opere compleverit.

JESUS Rosæ apparet.

Et sponsam vocat.

§.10. His donis aucta, & charismatibus cumulata ferventius Virgo ista accinxit adhuc arctius fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum, deficientibus enim ad suæ fidei martyrium Tyrannis, & tortoribus, se ipsa fortior, utriusque in se explevit ministerium. Saxa enim, & Cruces quibus parvula usus flagellorum ignara a Marianna Ancilla suarum mortificationum fere sola conscia ad orationem, vel ad hortum pergens onerabatur, in ferreas catenas commutavit, quas aptavit in flagra, quibus ad sancti Dominici exemplum singulis noctibus usque ad rivulorum sanguinis copiosam effusionem, vel pro ærumnis Sanctæ Ecclesiæ, vel pro periclitantis Regni, aut Urbis Limensis necessitatibus, vel pro compensandis peccatorum injuriis, vel pro expiandis defunctorum animabus, vel ad impetranda divina subsidia in extremo agone constitutis, cruentam se Deo victimam ad ejus justam iram avertendam offerebat, horrescentibus quandoque domesticis ad tam diros catenarum ictus, quarum usu in interdicto, earum una sic triplicato

Mira fortitudine se flagris cedit.

cato ductu lumbos latenter diu præcinxit, ut numquam nisi maximorum cruciatuum ischiadis vi apparere potuerit, quæ postea nonnisi interveniente miraculo soluta fuit, cujus annulos post Virginis obitum miram, & peregrinam suaveolentiam spirare compertum est. Ne qua vero pars innocentis corpusculi vacaret a supplicio, pœnalibus vinculis brachia, & lacertos torquebat, urticarumque manipulis, ac minutulis sentibus pectus, axillas, ac latera arctabat, ut suo lilio inter spinas constituto omnino configuraretur hæc Rosa: cilicii postea a collo infra genua protendentis asperitatem acubus permixtis auxit, quo compluribus annis usa est, donec ob frequentem sanguinis vomitum exuere jussa fuit, cujus supplicii jacturam alia veste minori valetudinis damno, sed non leviori molestia compensavit, sub ea enim pœna erat ei quicumque motus, solæ plantæ ab his doloribus vacabant, quas tamen aut saxorum collisione, aut fornacis adustione a cruciatibus immunes esse non sinebat, & quod fere singulare est in divinarum consolationum affluentiam, quibus solet sanctitas etiam in terris abundare, & piorum caro in Deum vivum jucundatur, & exultat, ab eis corpus suum alienum, & jejunum esse cogebat. Memor ulterius non decere sub capite spinoso membrum delicatum inveniri, compuncta obtutu piæ imaginis muto præconio dicentis: Ecce homo, primam coronam capiti suo ex stamno peracutis claviculis infixit, & per aliquot annos non sine vulneribus cinxit, cui in majoribus annis successit secunda nonaginta, & novem aculeis armata, quam in dies diversimode semper magis pœnalem arte familiaribus occultam reddebat, eamque nonnisi cum vita dimisit.

Vinculis lacertos torquet.

Cilicium induit.

Plantas saxorum collusione cruciat.

Ac coronam ex stamno peracutam capiti imponit.

Qua Dæmonis suggestiones fugat.

§.11. Neque enim videbatur ei Seraphicæ magistræ plene induisse habitum, nisi & spineam illius assumpsisset coronam. Hujus diadematis triplici jactu in Sanctissimæ Triadis reverentiam Dæmonum suggestiones illico fugare consueverat, satis instructa tales spinas non violare, sed vallare has Rosas: strati sui duritiem eam esse voluit, quæ somnum magis abigeret, quam conciliaret, itaut dormituræ idem esset lectulus, & equuleus, cervical, aut impolitus truncus, aut lapides in hunc usum absconditi, quod cubile præacutis postea tegularum fragmentis, testarumque fractarum triquetris sic implevit, ut singularum pars mucronata obverteretur corpori, nec ante se ad somnum componebat, quam fellis haustu fauces amaricasset, sic floridus erat hujus sponsæ lectulus, & sponso divino adeo gratus, ut eam quandoque propter hæc pene exanimem visibiliter apparens consolatus fuerit, proponendo ei duriorem, & angustiorem suum lectulum Calvariæ. His artibus somnum suum intra duarum horarum angustias coercuit, & quandoque etiam minus spatii importuno exactori concessit, diurnum enim, nocturnumque tempus sic distribuebat, ut ex utroque duodecim integras horas orationi seponeret, alias decem labori manuum, quo Parentes sustentaret, impendebat, reliquas duas brevi quieti, somnoque deputabat, adversus cujus insidias clavum parieti infixerat, cui capillitium, quod ad tegendam coronam reservarat, strictissime implicabat, eoque tormento somnolentiam fugans ad preces recitandas vigilias accrescere consueverat.

Lectulum testis struit.

§.12. Æmulata Sanctorum Anachoretarum secessus, qui in eremi solitudine Christum Dominum receperunt, adhuc infans solitarios domi angulos quærebat, puellarum nugas fugiens, ut sola cum Deo suo delitesceret, grandiuscula ex umbrosis arborum ramis Oratoriolum cum Altariolo construxit, illudque a mensa, & a lectulo surgens, ut ad orandi asylum properabat. Proverbium erat. Hortum adeas si Rosulam quæris. Domi in cubiculo sola in oratione pernoctabat. Exitus e domo pœnis etiam sibi, vel in pede saxo, vel in oculis mordacissimo pipere Indico inflictis vitabat, tolerabilius judicans excæcari, quam vanitates sæculi prospicere. Pro arctiori recessu non sine magna lucta, & prævio mirabili ostento Deiparæ, & Pueri Jesu in Sanctissimi Rosarii Sacello, tandem obtinuit a matre in extremo horti angulo cellulam quinque pedum longitudinis, & quatuor latitudinis, ubi non solum manuum labori, sed potissimum collectioni spiritus, & contemplandi studio vacaret, tantum ibi solum inesse spatii gaudens, quantum sibi, & sponso cælesti sufficeret, in hac felici eremo ascensiones in corde suo disponebat, & supra se elevata videbatur potius extra corpus, quam in corpore degere (sub specie stellæ probatæ perfectionis matronæ in visu apparuit; Civitati enim Regum qualis dicitur Lima suum debebatur sydus, quod ad Christum Dominum Regem Regum Dux esset) divinitus prospectum fuit, ut ibi residens complures distantes missas audiret, videretque non secus, ac si corpore præsens fuisset. Innumeri culices hanc Anachoreticam cellulam intrabant, nec tamen, vel unus fuit, qui eam morderet, aut attingeret, esto etiam religiosas personas accedentes hostiliter invaderent: hujusmodi bestiolas ad Dei laudes pro suo modulo personandas sic incitabat, & mirabiliter regebat, ut Rosa prope attigisse imperium statui innocentiæ reservatum, & in ea solitudine velut in Paradiso morari crederetur. In hujus tugurioli recessu cum sola erat, aut a nemine se observari putabat, tenerius simul, ac liberius Prosa, Versu, Colloquiis, & Cantu in solemnia quæque Seraphici Amoris laudes erumpebat eo fervore, & impetu, ut audientium corda ad charitatem, & compunctionem ignara commoveret. Ex ipsa Divini amoris ignita pharetra jaculatorias collegerat in formam precatiunculas, quæ legentibus placuere, & multis usu profuerunt. His interpellabat verum Deum, & sponsum animæ suæ, lætitiam cordis sui, ac benignissimum Jesum amore illo perfectissimo, quo simul universi Cives Empyrei eum diligunt, se prosequi, & consumi toto corde protestabatur. Adventante hujus sui dilecti in Bethlehem natali, cum eum parvulum, & nudum cum inope matre contemplaretur, piorum operum singulari, ac pretiosa consutura dignas amore infantulo vestes pluries præparabat, indusioli enim panniculorum temporis, quo delituerat, stragulæ, fasciæ, fimbriarum, & limborum, ac crepundiarum loco substituerat Rosaria, stationes ad Sanctiss. Eucharistiam, jejunia, coronas Domini, orationes Dominicas, Salutationes Angelicas, Symboli Apost. recitationes, & plurium aliarum precum, flagellationes, lacrymas, interventus Missarum, & Sanctissimæ Communionis sumptiones, quæ omnia frequentissime repetebat. Hisque Sancti Amoris exercitiis sic animam, & cor

Solitudinem quærit.

Solicita ad orationem surgit.

Ejus ergà Infantulum Iesum amor.

O

& cor suum illi sacraverat, ut tota ipsius, veluti dilectissima Sponsa esset, & nihil sibi reservaret, quod sponsus ejus omnino non possideret. In connubiali anulo, quem in tanti sponsi mnemosinon cum ipsius infantis Jesu effigie laborari mandaverat; fratri ejus dum in eo delineando incumbit, quamvis tanti mysterii penitus ignaro pro lemmate divino instinctu illa eadem Regis Regum sponsalitia verba occurrerunt: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Anulus iste eam ab ipso Christo Domino vim supernam obtinuit, ut eum vir probatæ virtutis attrectans, eximias divini amoris immissiones, excelsa lumina, & insuetos Spiritus Sancti ardores usq; ad animæ deliquium expertus fuerit corpore prorsus immobili, nec nisi anulo deposito potuerit surgere liber; qui sensibiliter in captivitate tam sanctæ nuptialis lætitiæ tenebatur. Quod si tantum in aliena, quantum in ipsa sponsæ anima divinæ illæ nuptiæ valuerunt?

Anulum laborat, quo se Christo despōsat.

Ejus superna virtus.

§.13. Habitavit igitur hæc amantissima Domini confidenter, & quasi in thalamo tota die morabatur in eo: edocta enim in ipsa infantia interius ab ipso ferventer orare etiam dormiens deprehensa fuit ore diurnas proferre preces, & cor ejus in oratione vigilare. Anno ætatis suæ duodecimo elevata fuit ad sublimem illum contemplandi gradum, quem mystica Theologia unitivum appellat. Inter manuales labores intellectus aciem immobiliter in Deum figebat, itaut nec in vigilia, nec in somno mentis ejus oculum cælestis sponsi elaberetur præsentia, quæsita suaviter occupabat interiores animæ illius vires, ut loquendo cum ipso Deo intus, simul etiam alia quæque necessaria expedite foris pertractaret. Per horas immota ante erat, nec prætereuntes vidit, nec ad repentinos strepitus animum defixit. A mane feriæ quintæ usque ad Sabbatum, quandoque etiam usque ad Dominicam sic genibus flexis invariata mansit, ut nec e pavimento surgere potuisse, sincere jussa, aperuerit. Attributa divina distributa in numerum centum quinquaginta per decades ad exemplum Sanctissimi Rosarii recitando, Dæmonibus terrori fuisse cognovit. Familiares ipsius sermones vim orationis, ut plurimum continebant: A canora avicula excitata ad Dei contemplationem tribus ante prandium horis, & in extasim rapta ab ea nonnisi ad vesperam se explicuit. Ad orationis, & præcipue mentalis exercitium proximos allicere studebat. Confessarios exorabat, ut ad eam omni arte pœnitentes inducerent, ipsosque divini verbi præcones frequentissime hortabatur, ut ad ejus studium, veluti ad magnam adversus omnia peccata pharmacopœam suos auditores inflammarent, ad piarum meditationum usum populariter inveherent, Parthenici Rosarii recitationem cum annexa decadatim mysteriorum consideratione, prout Sanctus Dominicus instituerat, singulariter diligebat, eo quod in ea coalescant mentalis, & vocalis simul orationis affectus, petitiones, laudes, gratiarum actiones, & plurimis hæc Rosæ incitamenta profuisse re ipsa compertum fuit.

Dormienda orat.

Et ad orationem allicit.

§.14. Prope obitum per Quadragesimam cum avicula mire canora, quæ sole occiduo ante suum cubiculum advolabat, alternavit Rosa cantica, & laudes Dei quotidie per horam integram tanto ordine, ut canente avicula virgo sileret, & virgine modulante, avicula attentissime nec pipiret, quin, & ipsas insensibiles plantas exemplo prorsus singulari ad laudes, & ad orationem Dei, eo versiculo prolato, Benedicite universa germinantia in terra Domino, invitavit, & visibiliter sic inclinavit, ut arborum, summitates terram attingerent, ac veluti solemni venerationis ritu Creatorem suum adorarent, usque adeo verum est, quod is, qui adhæret Domino, unus spiritus est, & ei quoque obediunt omnia.

§.15. Ut probaretur, an spiritus ejus ex Deo esset, subtili virorum, tum doctrina, tum pietate, & spirituum discretione excellentium examini pluries subjecta fuit, ex quo claruit, ejus lumina, & dona divina fuisse, & ab ipso rationis diluculo nihil ei dulcius occurrisse, quam de Deo cogitare, & supernis ejus beneplacitis inhiare. A duodecimo anno expeditissime introrsum ejus animam a Domino cum suis spiritualibus potentiis attractam divinæ pulchritudini inhæsisse, ut nulla re creata a charitate Christi unquam separari potuerit: ab infantia ex magno Dei munere faciles ad virtutes propensiones sine passionum tumultu sensisse, a prima Dei notitia repletam fuisse timore Dei, & horrore peccati; nulla re creata potuisse recreari, totum suum levamen fuisse sentire Deum in anima sua præsentem; Acerbius omni jactura, & gehenna ipsa videri ei, si vel ad momentum e conspectu eum perderet: Tunc ex obedientia aperuit, quod certamen forte dedit illi Deus, ut vinceret, & sciret, quod potentior omnium est sapientia; Horrendas enim visiones, pavores, & spiritus derelictiones, quas per quindecim annos summa constantia pertulit, enarravit, quæ veluti pœnales animarum in Purgatorio lugentium dilationes, & quidem ipsius Inferni typus videbantur, cum nulla ei spes evadendi affulgebat, tunc patuit inter has derelictiones repente in ipso pristinæ unionis meridie, veluti in Sponsi brachiis se deprehendisse restitutam, sensisse quoddam donum inexplicabile, solidum, & fundamentale, quo videbatur sibi reddita impeccabilis, ut ille, qui dicebat, quis nos separabit a charitate Christi, plerumque etiam post illas tenebras apparuisse ei humanitatem Christi Domini, necnon, & Sanctiss. Virginem Deiparam, intellectuales etiam visiones, quibus in se præsentiam Dei experiebatur per terminos remotionis, eminentiæ, & causalitatis, aliasque circumstantias explicavit, idque non a libris acceptum, sed Spiritu Sancto interius docente assecutam fuisse mirifice innotuit. Mortificationis etiam, & pœnitentiæ exercitia, & in his non suo, sed Confessariorum arbitratu modum constituisse: suarumque virium diffidentiam, fidei ardorem, spei securitatem, divini amoris incendia sic dilucide explicavit, ut sinceram, ac tutam esse viam, qua hæc electa Dei Virgo incedebat, censores disparatis colloquiis, scrutiniis, & censuris unanimi spiritu, voto, & sententia concluserint.

Rosæ cogitationes.

Quæ in horrore constans.

Christi, ejusque matris visione recreatur.

Pœnitentiam exercet.

§.16. Spiritu Dei agere, & agi Rosam, ut Dei filiam fuit constans opinio omnium, quod tunc Limæ perfectionis, & sanctimoniæ fama celebres erant, eamque dono sapientiæ abundare, & scientia cœlitus infusa gubernari judicarunt; Difficillimas enim de arcano Sanctissimæ Trinitatis mysterio, hypostatica Verbi Divini unione, Sanctissimo Altaris Sacramento, profundo prædestinatio-

Arcana Theologica explicat.

nationis abysso, natura gratiæ, cæterasque Theologicas quæstiones sacrarum literarum Professoribus proponentibus, tam sublimibus conceptibus, profundis sententiis, & verbis adeo propriis explicavit, ut laudarent omnes cum Servatore nostro Patrem Omnipotentem Dominum Cœli, & Terræ, quod tanta sapientibus, ac prudentibus abscondita humillimis parvulis, & indoctis revelaret.

§.17. Conversatio hujus Virginis magis in Cœlis, quam in Terris erat, & ubicumque Sanctissimum nomen JESU legendo occurrisset, tantisper immorabatur, inde enim amoris ignes in corde sentiebat, & ipse JESUS sæpe amanti Rosæ in paginæ planitie apparuit, eique suavi obtutu ablandiebatur, ut verbum attenta lectione talis animæ dignissimum, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei, sic etiam cum occuparetur in telæ consutura, pulvillo ipsius sæpe quietissime insidebat, & ad cor hujus dilectæ tacitis nutibus loquebatur, omnique gestu suum divinum protestabatur amorem. Frequentes, & fere quotidianæ erant hujus sanctæ animæ deliciæ istæ, & interdum moram faciente Sponso querulis vocibus lamentabatur, donec veniret, ludens cum eo, cujus guttur suavissimum est, obtinuit vincens curari a doloribus gutturis; perdens vero, iterum doloribus cum patientia donata fuit, quæ dum matri obediens narraret, visa est vultu Angelico radiare. Illi jam languenti, & viribus deficienti, omnique humano auxilio destitutæ occurrit idem ipse, qui est adjutor in opportunitatibus, & tribulatione, & pretioso vulnerati lateris myrothecio, eam benigne applicatam ad hauriendam aquam salutis de fontibus salvatoris illico ægram sanavit. Ab innocentibus Virginibus visa est cum ipso JESU sistere, quandoque etiam deambulare, & secretissima miscere colloquia tali cum majestate, ut quocumque pedem fixisset ille, pavimentum fulgenti lumine splenderet, utque talis Rosa nulli alteri plantæ adhæreret, quam ei, qui est Flos campi, & Lilium Convallium, invenit basilicum, seu ozimum, quem studiosius colebat reservatum, ac plantam Regiam ipsi Regi sæculorum siccum & eradicatum, cui de hoc dolenti ipse Christus apparens dixit, se suis manibus illum eradicasse, & projecisse, ut ipse solus esset ejus verus basilicus.

Conversatio ejus cum Jesu

§.18. His ostendit verissimum, quod in extasi cuidam dixerat, idest se Rosam gestare in intimo sui divini cordis penetrali, cum sciret vicissim in ejus Virgineo corculo se solum tranquillissime inhabitare.

§.19. Adstitit etiam sæpe Regina Cœli a dexteris ejus, itaut ab undecimo ætatis suæ anno usque ad extremum non defuerit ei hoc pretiosum familiaritatis contubernium: in Rosariano enim Sacello ex sedulo ministerio mutua cum illa erat ei conversatio, eoque honore hanc suam famulam dignata est, ut cubiculariæ ipsi exhibuerit ministeria excitando eam illis vocibus: Surge ad orationem filia, surge, nam instat hora. Illique experrectæ se præbebat videndam facie ad faciem, majestate decoram, & gloriæ cœlestis Paradisum, exclamanti cum altera Elisabeth: Unde hoc mihi ut veniat Mater Domini ad me.

Ejusque Genitrice Maria

§.20. Misit etiam Dominus Angelum suum, qui præcederet Rosam, & visibiliter custodiret, ac introduceret eam in locum, quem illi paraverat; fuit enim tam domestica fiducia hujus Virginis cum eo, ut habuerit illum non solum ut amicissimum, sed etiam ut pararium, aut viridarium, quotiescumque hora consueta Sponsus non apparebat. Deficiens quadam nocte viribus misit eum ad Mariam de Usatigui, ut nuntiaret ei se egere remedio, quod per famulum statim illa transmisit, vidente, & agnoscente hoc a filia per obedientiam Matre.

Angelus tutelaris sæpe Rosæ inservit.

§.21. Ab eodem etiam ab horti cellula aperiente ipso seras portarum ad genitricis cubiculum incolumis ducta fuit. Aliis etiam Angelis mandavit Deus de illa: Astiterunt enim propter ejus preces cuidam Religioso in periculoso itinere, donec iste in deterius mutatus fuit, cui cum ipsa Virgine de hac derelictione conquerenti revelavit mysterium, & arcana singularia ipsi soli, & Deo nota, & quæ a tanta distantia solum ipso Domino, aut Angelo revelante Virgini innotuisse potuerunt.

§.22. Sæpe etiam ex quo fuit ei à Christo Domino data in Magistram Sancta Catharina Senensis, hæc eam visibiliter conveniebat in terris, præsertim cum ejus regulam scrutaretur, adeoque crebra, & amica fuit inter has Virgines conversatio, ut ex vultu Beatæ Catharinæ in faciem Rosæ transierint lumina, itaut, & vivens, & defuncta per oris lineamenta hæc eam omnino repræsentaret; præter innumeras delicias, favores, officia & virtutes, quibus ab ea ornata, & aucta fuit.

Et Catharina Senensis apparet.

§.23. Probavit Pater Cœlestis inter has spiritualis vitæ delicias hanc suam electam, ut aurum in fornace, igne tentationum, afflictionum, persecutionum, & plurium, ac gravium infirmitatum; luctabatur enim quam frequentissimè cum Dæmonibus, multisque illorum molestiis vexabatur, ex quibus sub tetra specie Molossi unus eam orantem latratu horrisono terrere, & rabido morsu per solum illam raptans tentavit discerpere donec clamavit ad Sponsum, ne tradas bestiis animas confitentes tibi; alius colaphum impegit, quandoque saxum rude in eam libravit, quod solotenus Rosam, nec læsam, nec territam prostravit, libros ejus spirituales laceravit, sub gigantea mole alias hanc inexpugnabilem fœminam tremente cellula corripuit, adeoque contorsit, ut ejus ossa comminuta, & nervi distracti viderentur; sed invictus Virginis animus insaniam hujus furentis hostis pluribus horis frustra certantis repressit, & irrisit, donec victoriæ desperabundus evasit. Ad hortum oratura procedens in Angelum lucis transformatum obvium blande habuit hunc Antagonistam, quæ à nobili fuga victoriam mendicavit, cum de castitate certamen esset, arreptaque ferrea catena acerbissimis ictibus nudas scapulas cruentavit, & inter sanguinis, lacrymarumque rivos conquerenti de absentia Sponsi, conspicuus ille ostendit, quod nisi cum ea ipse fuisset, nunquam victoriam reportasset. A primordiis pueritiæ spirituum discretionem obtinuerat, agnoscebatque docente sua sancta Magistra, quæ olim à Christo Domino hauserat, illustrationes à Deo esse, cum in anima sequitur humilitas, reverentiæ affectus, propriæ vilitatis cognitio, ordo, & unitas cordis, & gaudium in Deo. Ex adverso his oppositas impressiones, timorem, divisi cordis confusionem, sui complacentiam, & inquietudinem redolere.

A Dæmone varie vexatur

§.24. In ærumnis ab infantia fuit, nono enim mense ætatis suæ lacte destituta est, cujus defectus nonnisi cibo valde inepto compensari potuit:

A domesticis persecutiones patitur.

vix fari cęperat cum propter nominis controversiam virgis cædebatur ab Avia, si Rosa a Matre, si Elisabeth vocata respondisset. Virginis hujus virtutes, & mortificationes Matri aliud intendenti mera delicia videbantur, quibus castigandis non solum durissima verba, sed persæpe etiam sæva verbera adhibebat, præsertim cum rutilam cæsariem deprehensa fuit sibi præscidisse. Nec mitiores in eam fuere domestici, quando ejus virtutes, & cœlestia dona innotuerunt, vano timore correpti ne cum magno familiæ dedecore, ut de imposturis suspecta ad Sanctæ Inquisitionis Tribunal raperetur. Accessit in cumulum tribulationis quorumdam Confessariorum incredula vel oscitantia, vel ruditas, vel inscitia, dum ei conabantur suadere non esse rectum, aut tutum illud virtutis iter, vertigine, vel alia noxia intemperie laborare, illusiones esse, quas ipsa illustrationes divinas credebat. Suadenti fœminæ precibus impetrare a sua Seraphica Magistra eripi ab his ærumnis constanter renuit; pudebat enim Crucifixi Sponsam, vel per momentum, extra Cruces reperiri, a quibus nunquam vacavit; feriatam enim ab exteriori gravior occupabat interior, & cessanti foris persecutioni, ægritudinum agmina succedebant.

Inter corporis dolores constantior evadit.

§.25. In Canta ex dira nervorum attractione per triennium lecto decubuit cruciatu intenso, gemitu nullo; sæpe acutissima eam angina, Asthma, permolesta ischias, pleuritis, stomachi, Pericardii, & intestinorum dolores sine numero, & sine lege frequentes convulsiones invadebant, Medicis, ut plurimum stupentibus, quomodo in tam arido corpusculo vires essent ad perferenda, quæ prosternendo cuilibet robustissimo satis fuissent, Rosa optime penetrante non tam ab intemperie, quam a benevola sponsi manu hæc sibi agonalia festa provenire, febres ephimeras, ac etiam res contumaciores ipsa consuetudine jam pene in jocum verterat. Chiragræ, Podagræ, & Arthritis morbi frequenter eam occupabant, quos cum invicta constantia toleravit. Hæc omnia inter illustriores a Deo sibi collatos favores recensebat. In sublimi enim, & singulari mentis elevatione viderat Christum Dominum dividentem lance ex Cruce facta, gratias, & dona ad mensuram pœnarum, audivitque dicentem, sine pondere afflictionum, ad gratiæ cumulos non perveniri, unicam veram scalam Paradisi esse Crucem, nec præter eam superesse aliam, per quam in Cœlum ascendatur.

§.26. Languens, & æstuans Divini Amoris ignibus in nocte orans visa fuit ab alia virgine magnis luminibus coruscans veluti igniculis per os, oculosque evibratis, protestantibus quantum incendium intus ferveret, quod alias pluries ea inscia coram diversis contigisse innotuit. Cæteras virtutes studiose celavit, magnam charitatis flammam tegere non valuit, ejus enim colloquia, salutationes, & responsa continuo Divini amoris memoria condiebantur. Singularum creaturarum ordines ad amorem dulcissimi Creatoris gradatim compellebat, tum ignitis vocibus, tum pulsu citharæ, quem non didicerat, ut omni ritu, gestu, actuque suo se dilecto ostenderet amantem.

Orantem Rosam radii circumdant.

Suus erga Deum zelus.

§.27. Eadem vi charitatis acta, ut vera sponsa Domini zelavit honorem; irreverentiam enim Ecclesiarum detestabatur, loquentes ibi otiose humiliter, & suaviter corripiebat. Domestici cavebant, ne coram ea ineptias proferrent; verebantur enim Rosæ adhuc parvulæ censorium supercilium: immenso gaudio perfundebatur, quoties Dei honorem insigni aliquo successu promoveri videbat, ut accidit in insigni peccatricis conversione.

Et erga proximum.

§.28. Eodem zelo precibus transtulit in se Confessarii sui febrim, ut Concionatoris officio in percelebri solemnitate fungeretur, quo convalescente torquebat Rosam febris non sua, nec tamen a sermone abesse voluit, febrilem enim ardorem facile superabat exæstuans divinæ gloriæ desiderium.

§.29. Obsignavit hanc Dei Amoris solicitudinem dilectæ suæ ipse Christus Dominus hoc insigni miraculo, Anno salutis 1617. decimo septimo Kalendas Maji: Rosa vehementius amoris divini stimulis excitata, sonore, & fervidissime venerabilem Salvatoris effigiem in Oratorio Quæstoris alloquebatur, cum statim totum vultum imaginis guttulæ sudoris operuerunt: convocati testes arte, & doctrina celebres, qui omnibus serio expensis censuere supernaturale esse, quod in Icone gerebatur, quatuor horis duravit pium ostentum cunctis adstantibus, admiratione, & sancto horrore stupentibus, cujus sudoris vestigia per aliquot lustra conspicua mansere: Hunc est tantummodo indicium. Quam enixe cupiat Servator noster ab omnibus redamari testata est ipsa Virgo Rosa Divini conscia secreti, timentibus domesticis, ne impendentibus Divinæ ultionis præsagium esset. Sudor ille brachio ipsius Rosæ ex Confessarii imperio applicitus, quod antea solo collisum sic graviter læsum erat, ut Chirurgorum judicio ex ea parte Virgo manca mansura esset, sanum, & flexibile reddidit stupente Chirurgo, qui pridie censuerat omnem curam esse vanam cum brachium omnino intractabile appareret.

A Christi Icone sudorem manante compensatur.

Frequenter Eucharistia recreatur.

§.30. Nondum pueriles annos excesserat, quando eam Confessarii spiritu jam grandem agnoscentes manducandi frequenter Panem illum Angelorum, qui præbet delicias Regibus, facultatem dedere.

Puritas, & devotionis ardor.

§.31. Erat in ejus spiritu limpida mundities, nitida innocentiæ puritas, ac robustus devotionis calor, & nihilominus, cum tanto immaculatæ conscientiæ candore, quoties ad Divinum Epulum accedendum erat, toties summe gemebunda, & lacrymis perfusa Sacramentalem Confessionem præmittebat. Hanc Sacerdotes communicaturi totam flammeam, & vultum ipsius cœlesti, & vehementi splendore radiantem conspexere, quin, & Presbytero Sacram Communionem porrecturo videbatur flammescens aperiri clibanus, dum removebat pallium, ut Divinam reciperet Hostiam, & vim erumpentis repentini ardoris adeo sentiebat pavidus Sacerdos, ut sæpe manum retraxerit præ subito metu adustionis. Idem experiebatur in se Minister Sacrificantis, dum ex more schiphum ablutionis ei porrigebat, ut hoc etiam testimonio probaretur hoc esse Sacramentum illud, quo Deus ipse venit ignem mittere in terram. Jussa aperuit ex Virginea Dei carne diffundi in anima sua mirabilem Cœlestis Agni mansuetudinem, vegetari spiritum suum insuitato robore, instaurari, ac refici vires per quamdam veluti novam transformationem sui spiritus in hoc divinum alimentum, interea clarere in corde suo placidam altioris sphæræ

Experitur Sacerdos Sacramento ipsam reficiens.

sphæræ serenitatem, pacem, temperiem, gaudii immensitatem ex arcta unione cum Sponso Divino, fruitionis altitudinem, & spiritualem saporem veræ dulcedinis, quæ nulla prorsus comparatione explicabilia erant. Sacra communione refecta jejuna usque ad vesperam, subinde usque in sequentem diem, quandoque per octavam integram ea sola contenta ab omni alio cibo abstinuit. Veneratio ejus erga venerabile mysterium fuit adeo eximia, ut semel se accinxerit videntibus aliis ad subeundum martyrium, quod imminere rumor sparserat, defuitque tunc Hostiæ Martyrium, non Hostia Martyrio. Summo etiam cultu prosequebatur Sanctæ Crucis signum ubicumque illud reperisset; ita ut ex plantis horti impressionem illius formaret, quarum una Proreginæ dono data paulo post exaruit, Rosæ reddita post quatuor dies revixit, quod totum virtuti ejusdem S. Crucis Virgo tribuit. Erga Imagines Beatissimæ Virginis miro fervebat devotionis affectu, & maxime circa eam, quæ Augustissimam Rosarii Reginam exprimit; in cujus Sacello habitum sui Ordinis suscipiens ploranti Matri visa fuit blando favore Deiparæ in Cœlum elevari. Fama erat Limæ Rosam impetrare quæcumque apud Sanctam illam imaginem postularet: tranquillitatem cujusdam Communitatis, in qua invaluerat discordia non sine lacrymis, & aliorum admiratione biduo orans obtinuit, plurimisque aliis ibi dignata fuit favoribus, alloquiis, & visionibus, quæ in examine obtemperans aperuit.

Quo munitâ in dies jejunia protrahit.

Sanctæ Crucis.

Et Iconis Virginis Rosarii amantissima.

A qua gratias sæpissime obtinet.

§.32. Electa ut aptior, & dignior ad exornandum simulacrum Sanctæ Catharinæ Senensis, quam ut matrem ex intimis præcordiis colebat, a lacrymis, osculis, & alloquiis in eo obsequio non cessabat, & miro modo tantæ pecuniæ literulas accepit, quantum ipsa pro veste ejus paulo ante optarat, prædixit præsignatam Virgulam nulla fecunditatis nota tunc turgidam in honorem Sanctissimæ Trinitatis tres flores cariophylorum producturam, quibus Sacram Imaginem condecoraret eo tempore, quo tali florum genere regio illa careret, quod frustra diu quæsitum fuerat, & oraculo correspondit eventus, mirantibus, & diffidentiæ veniam petentibus sodalibus.

Catharinam Senensẽ miro amore, & honore prosequitur:

§.33. Adjuverat eam in hoc munere Euphemia de Pareja, cujus famula Francisca sui infantis nutrita graviter ægrotabat Rosa apud Sanctam Catharinam precante, ista depulso periculo ita convaluit, ut postridie permissa fuerit a Medico nutritias infanti, quas prohibita fuerat, præbere mammillas.

Cujus intercessione fœminas ægrotantes.

§.34. Francisca quoque de Montoya ab eadem Sancta obtinuit, ut sulphuratum missilium ignium crepitaculum, quod vultum petiit, & supercilium impegit, non noceret, esto adhuc resiliens valido ictu alterius fœminæ vestes læserit, & succenderit.

§.35. Eadem Rosa Anno Domini 1616. mense Augusti, cui post processionem delata fuerat Imago devestienda horrenda Arthriti in dextera laborabat, quæ immani cruciatu invaserat articulos omnes, itaut prædicto operi prorsus redderetur inutilis, procubuit ante Imaginem Sanctæ Catharinæ in die D. Laurentii, & brevi oratione peracta accinxit se operi, mirantibus adstantibus, Quæstore ipso vidente, manum paulo ante acerbissime læsam, tunc validam, & agilem, Medico ipso testante evidentiam miraculi, cui beneficio accessit, quod exinde nunquam in posterum Arthritis manum illam invasit, quod mirum non fuit ipsi Rosæ, quæ ab ipsa seu a matre pene quotidiana ex mutuis consortiis solatia hauriebat.

Et semetipsã manu acerbiter læsam sanitati reddit.

§.36. Zelata est etiam pro Domo Dei salutem animarum, ipsa enim charitate, qua verum Christi Domini Corpus mysticum quoque diligebat, quoties ad interiora Meridionalis Americæ montana oculos vertebat, cruciabatur medullitus illacrymans perditioni tot Barbarorum, qui inaccessas post nivosa juga valles populabant, sic etiam jugis planctus materies ei erant quæcumque aliæ Infidelium Nationes. Viros Religiosos, & præsertim sui Ordinis Fratres, quotquot aptos noverat, ad Gentilium conversionem hortabatur, & per Jesu Christi viscera obsecrabat, ut huic se operi accingerent. Unius ex suis Confessariis Missioni deputati animum ad maturandum opus inflammare studuit, & cum eo convenit, ut medietas omnium fructuum, quos interea ipsa ex toto bonorum operum exercitio se cumulaturam sperabat, ei adscriberetur, & vicissim ille transcriberet ipsi Virgini fructus conversionis animarum, quas sua prædicatione in viam salutis erat attracturus. Hoc animo excogitavit inopem parvulum quasi in filium assumere, quem Christianæ vitæ rudimentis imbueret, & piis eleemosynis ad virtutes, & Sacrarum literarum plenam instructionem se evecturam sperabat eo pacto, ut eis idoneus factus, & Sacerdotio insignitus ad Apostolicas Missiones pro conversione gentium properaret, ut quod per se præstare non poterat, per alium suppleret, quod nisi immatura morte præventa fuisset, perfecisset. Pro periclitantibus Christianis, qui per culpam lethalem a statu Divinæ amicitiæ infeliciter exciderant, nulli lacrymarum sumptui parcebat, & quotidie cruenta sibi vulnera infligebat, ut his vere miseris vitæ seria emendatio a Deo concederetur. Concionatores ipsos vehementer hortabatur, ut flagitiosas animas ab ima vitiorum charybdi ne perirent, ad securum pœnitentiæ litus toto conatu evocarent.

Salutem animarũ zelatur.

§.37. Divinitus edocta de pravo desiderio, quo Vincentius nomine juvenis nobili genere oriundus ad eam ficte accesserat, tanta cum charitate corripuit, ut fateretur, se agnoscere Christum Dominum in ea loquentem, & totus mutatus ab illo, qui paulo ante fuerat, fretus, & adjutus precibus ejusdem Virginis, juvenilibus desideriis, & culpis valefaciens sanctam vivendi rationem instituit. Prodigium erat, si quæ persona cuicumque vitio obnoxia Rosam accederet, & melior ab ea non recederet. Mariam de Mesta impatienti, ac præcipitis iracundiæ pugnaci morbo jam sibimet ipsi ex diuturna consuetudine factam intolerabilem, patientiæ, ac mansuetudinis aphorismis sic instruxit, ut ab illa emendatior, ac mitior visa fuerit; eoque brevi in patientiæ gymnasio profecit, ut jam a Deo ultro plus, ac plus adversitatis postularet. Religiosum cum mortis angoribus trepide, ac periculose luctantem, urentibus scrupulis vexatum, sic juvit promissione suarum precum, & exhortatione, ac sponsione participationis suarum satisfactionum, ut confestim pavor, lætæ spei locum cesserit, qui postea salutaribus Sacramentis munitus ingenti salutis fiducia placidum, & serenum spi-

Et intimacordium explorat.

Impatientem mansuetudine instruit.

Religiosi cujusdam animã salvam asserit

spiritum reddidit, Creatori de cujus anima postea Rosa nunciavit, cum ea feliciter, ac benigne agi, jamque illam Regioni lucis adscriptam frui perenni Sanctorum felicitatis refrigerio.

Rosæ charitas.

§.38. Ordinavit etiam Dominus in ea charitatem in corporalibus misericordiæ operibus, quibus proximos juvare studuit, nam inops hæc Virgo sibimet necessaria subtrahens dispersit, deditque pauperibus, ut enim occultæ cujusdam necessitati subveniret, octo dierum alimoniam solo pane, & aqua contenta sibi pro egentis subsidio detraxit. Telam a Genitoribus ejus pro suis ægritudinum necessitatibus concessam, illico inter duas Virgines virtute, & genere nobiles extreme tamen egenas, divisit. Dono dedit Montojæ pauperrimæ Virgini alterum ex palliis, quæ Mater possidebat, prædicens ei fore, ut aliis novis loco veteris provideretur, quod mirabiliter re ipsa, ut Virgo prænunciaverat, evenit. Divinitus admonita Joannam de Bobadilia Virginem nobilem, sed derelictam esse, quam vorax sub mammilla cancer torquebat, & tardante remedio exitium minabatur domi recipit, menstruum locationis sumptum, & medicaminum pretium ei providit, & post aliquot menses integre sanam restituit, hoc unum dolentem, quod non posset (obstante fide data) Virginis beneficium in grati animi obsequium ea vivente palam referre. Nihil ei jucundius contingere poterat, quam si a Matre permitteretur, cujusque conditionis egenas, aut morbis afflictas mulieres paternis inferre ædibus, ut illic suis manibus assidue ministraret languentibus; quibus de quacumque re ad victum, & medicamen necessaria exacte providere studuit. Inter has mendicas nulla erat, tam intolerabilis aspectu, aut fœtore horribilis, quam Rosa dedignari, vel præ nausea aversari posset. Omnibus medelam, famulatum, & curam afferebat.

Ministrat Infirmis.

§.39. Indignanti Matri propter graveolentiam mucidi putoris a Rosa in vestibus ex cura infirmæ contractam respondit: Christi bonus odor sumus, dum ministramus Infirmis. Charitas delicata non est, nec proximum fastidit. Invicto animo vix imitabile suæ Sanctæ Magistræ exemplum secuta in ædibus Isabellæ de Mexia nauseam stomachi heroico actu superavit. Noverat Joannes de Tineo Almanza Quæstorem Gundisalvum Rosæ precibus, & meritis pluries a gravissimis infirmitatibus liberatum; ille ex cruciatibus stomachi periculose ægrotans obtinuit, ut Virgo ista post auditum sacrum decenter associata eum inviseret; in cujus vultu majestatem Angelicam intuitus spem indubiam incolumitatis concepit, statimque omnis dolor evanuit, somnus, qui omnino diffugerat, blande corripuit infirmum (citissime illa abscessit, ut plausum effugeret) iste vero sanus evigilavit. Usque ad bruta animalia clemens Rosæ suavitas, & tenera se ostendebat, & juvabat commiseratio.

Spes ejus in Deo.

§.40. Tota hujus Sanctæ Virginis spes in Deo erat, qui prævenerat eam in benedictionibus dulcedinis; hinc frequentissime decantabat Davidicum illud Sanctis Patribus, & Eremicolis familiare: Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Quæsivit sæpe horum verborum emphasim: sed nullus unquam profundiorem ei attulit explicationem ea, quam ipsa intime Deo docente in animo conceperat. Interrogata cur unice hunc præ ceteris versiculis amaret? Respondit, totum solatium Seraphicæ suæ Matris eo contineri, & singulas illius syllabas arcano quodam familiaris in Deo confidentiæ succo turgere, nec suo palato aliud his propriis verbis sapidius posse occurrere. Cœlitus data fuit ei fiduciæ certitudo assequendi tria maxima munera, æternam videlicet Beatitudinem, perpetuam, & nunquam interpolandam Dei amicitiam, & infallibilem ex alto succursum in quibusvis tum necessitatibus, tum repentinis periculis. Angebatur quondam innocens hæc anima recogitans pavida formidine prædestinationis suæ arcanum omni animæ tremendum, quam Dominus ad adjuvandum festinus, sic est affatus: Filia ego neminem condemno nisi volentem condemnari, ex nunc tranquillo animo esto. Alias in mentis excessu adfuit illi parvulus Jesus purissimæ Genitricis ulnis innixus, eamque blande alloquens jussit sparsas per solum Rosas in sinuosæ vestis laciniam colligere; inde Divinus infans una petita, & grataanter accepta subintulit; hæc Rosa tu es, hujus providam curam mihi assumo, tu de reliquis, ut magis volueris disponito. His agnovit se teneri in dextera Salvatoris, velut Rosam electam quam non raperet quisquam de manu ejus. De reliquis rosis subitaneum sertum contexens tremendo Jesu capiti imposuit, qui Virgini arridens, eamque benedicens disparuit. Cæteris rosis indicari novit pias Virgines Limenses, quas post suum obitum in novellum S. Catharinæ Senensis Monasterium colligi oportebat. Eadem vi confidentiæ in Deum a prima ætate Rosa adversus quascumque mortalis vitæ difficultates, & incommoda stetit impavida. Cujus fidem, constantiam, & nutus visi sunt immanes Tauri in extremam aliunde rabiem extimulati revereri, nam adstupentibus quotquot spectabant ad invictæ Virginis conspectum eminus, & repente innocentibus parcere didicerunt. Cum enim esset duodecim annorum in quodam Pago obvium habuit ferocissimum Taurum illuc ruentem, & fugam meditantibus his, qui cum ea erant, fixis in Cœlum oculis, dehortata est a fuga, necdum verba finierat, cum ferox animal terrifico mugitu in alias procul personas impetum fecit, Rosa cum suo comitatu incolumi manente, quæ adhuc post periculum paventes socias monuit, sperandum firmius in adjutorium Altissimi, & tunc maxime cum periculi vicinitas omne effugium interclusit. Sic, & alia vice Taurus alter recta via in quadrigam, qua Rosa vehebatur cum Matre, & aliis cursum libravit, ceteris fugam tentantibus sola Rosa oculis in Cœlum jactis prædixit Taurum usq; ad rhedam non præcursurum. Dixerat, & respondit eventus stupentibus universis, non tam reditum Tauri, quam Virginis animum omni metu superiorem, quæ in summis periculis Cœlesti Sponso occinebat, non timebo mala, quoniam tu mecum es. Minor non erat ejus fiducia in sperandis a divina providentia necessariis vitæ subsidiis. Defecerat olim in paternis ædibus numerosæ familiæ panis, nec erat unde emerent, illa brevi labiorum motu rem Deo commendavit, mox magna fide arcam panariam aperiens plenam azymis, ac saporosis panibus reperit, testante illorum figura peregrina a domestico panificio non prodiisse. Pernecessarium in Regionibus illis condimentum mel domi om-

Reciproci Divini Amoris pignus recipit.

Rosæ fides.

Taurorum ferociam frænat.

Annonam auget.

omnino defuerat: descendit ipsa in nomine Domini secretissimo instinctu jussa optime sperare de Dei protectione, cupam invenit usque ad summitatem recenti melle plenam tota Domo stupente, eoque magis, quod novo prodigio mel Cœlitus datum integris octo mensibus toti familiæ sat fuit in usum quotidianum. Infirmabatur Gaspar Flores Virginis Genitor mœrens etiam ob quinquaginta librarum debitum, qui pre inopia solvendo non erat; tristabatur perplexa Mater, importunitate creditoris augente angustias; Filia Templum adit, preces fundit, eique domum redeunti vir plane ignotus occurrit, simulque involutum strophiolo argentum porrigit, & jubens, præsentem Parentum necessitatem illo sublevari, statim abscessit. Rosa involucrum explicante ipsa librarum quinquagena, cujus Pater debitor erat, apparuit quod Gaspari narratum insomnium videbatur, donec filia nummos uti acceperat, adnumeravit. Hæc sunt subsidia, quæ Sponsus divinus Parentibus ipsius sub specie Cœlestis lapicidæ huic novellæ sponsæ inter parafrenalia, & antidota se ministraturum olim pollicitus erat.

Et aurum gignit.

Prophetiæ dono illustris.

§.41. Testimonio etiam Domini Nostri Jesu Christi, quod est spiritus Prophetiæ, fuit illustris, nam integro fere decennio ante fundationem, quandoque per symbola, & figuras, alias manifeste, & in proprio typo non solum fuit illi divinitus demonstratum Monasterium, quod Limæ sub S.Catharinæ Senensis patrocinio numeroso sacrarum Virginum Collegio dicandum erat, sed etiam primam ibi futuram Monialium Præfectam, & Cœnobii fundatricem Luciam Guerram a Daga ex vultu agnovit, spiritu suo imbuit, & osculo pacis quodammodo initiavit: dicens ei: Euge Mater ingenti suo te operi Deus reservavit. Ex Virginis spiritu hausit felix Matrona divinos sensus, & religiosi status cœleste desiderium; Sed obstabant superstes Maritus, & numerosa familia, quos omnes paulo post Deus ab hac luce evocavit, necnon innumera, & potentissima alia fundationis post obitum Virginis impedimenta sustulit, durosque animos olim aversos ad favorem pii operis flexit. Quibus sublatis Lucia amplissimis suis facultatibus Cœnobium fundavit, dotavit, ac denique se ipsam dedit; cum sacro velo nomen Sororis Luciæ de Sanctissima Trinitate assumens, ac prima novelli sui asceterii præfecturam gessit, Religionis spiritum mirifice propagavit, demumque sanctimoniæ fama celebris obdormivit in Domino. Ipsa Maria Oliva Rosæ genitrix, quæ antea hoc ei vaticinanti filiæ acerbe contradixerat, anno Domini 1629. post Mariti obitum in novello Monasterio sexagenaria devote filiabus S. Patris Dominici aggregata fuit, & assumpto cum habitu nomine Mariæ de S. Maria emissa postmodum professione optimo fine quievit. In quo etiam promissa sponsi providentia affulsit, carente enim illa dote necessaria, unus ex reservatis ab ipsa fundatrice gratuitæ receptioni pro dignioribus, sed egenis personis locus ei obtigit, ceteraque omnia adamussim etiam minima ut S.Virgo prædixerat, evenerunt. Joannes Villaloos Societatis Jesu jurata fide testatus est, suo se experimento spiritum propheticum in ea deprehendisse, aperiente illi Virgine arcanum negotium quod aliter, ac Cœlitus innotuisse non poterat. Simillimum quid cum eadem Antonius a Vega ejusdem Societatis Vir integerrimus sibi evenisse narravit. Secretam cogitationem quam nulli unquam aperuerat, neque aperitura erat filia Quæstoris accurate ei Rosa recitavit, & saluberrima documenta præscripsit. Mariæ de Messa Uxoris Medori Angelini Pictoris consilium, quod occultissime inierant de profectione in Hispanias commemoravit, summam pecuniarum quam pro arbitratu constituerant, dixit ambobus sat esse mirante muliere, & attestante plus a Virgine dici non potuisse, si in amborum colloquio tertia stetisset. Joanni Miguel Ordinis Sancti Dominici Limam revertenti seriatim, & exacte narravit ea, quæ illi in aliena regione acciderant, quæque humanitus non potuerant in Rosæ notitiam pervenisse, quin, & abditissimas suæmet conscientiæ latebras Virgini patuisse evidenter agnovit. Plurima alia hujusmodi, ac etiam mirabiliora commemorantur hujus Sponsæ Christi vaticinia, quibus omnibus correspondebat eventus, comprobans in ejus animam plenitudinem gratiæ, non tantum sanctificantis, sed etiam gratis datæ Spiritum Sanctum inhabitare.

Postremum sibi diem vaticinatur.

§.42. Præscia diei quoad Sponsi thalamum properare ex hac lachrymarum valle debebat, (quod Matri cælare nequivit) quotannis festum D. Bartholomæi Apostoli, quod erat terminus suæ mortali peregrinationi constitutus, singulari devotionis studio colebat, & in ejus pervigilio suo non contenta jejunio, aliquos innocentes pueros, ut secum jejunarent adduxit in eo, etiam post ejus obitum perseverantes, eo quod sic a Rosa instituti fuissent. Triennio ante discessum gravi morbo decubuit, ut jam extremo funeri matura, & deficiens cum a confessario, ac domesticis collacrymaretur, quem intrepida jussit intempestivum abigere mœrorem, & certum esse tunc se non morituram, quo dicto innotuit sui transitus terminum divina revelatione compertum habuisse. Quin, & quatuor ante obitum mensibus Quæstoris Gundisalvi uxori atrocissimos suæ extremæ infirmitatis dolores futuros narravit, & immanissimum eorum ardentissimam sitim instare prænunciavit. Locum etiam integro anno antea eidem Matronæ prædixerat in eodem cubiculo, in quo mortalitatis debitum persolvit, rogans ne alteri fœminæ præter ipsam, & genitricem suam corpusculum vestiendum, & feretro imponendum committeret. Triduo ante suum extremum decubitum cellam hortensem adiit, & Cygni more exorsa modulos decantando commendabat Deo, & Sancto Dominico genitricem suam quam desolatam relinquebat. Credidit Mater audiens lusus esse metricos, sed Kalen. Augusti prophetice ea prænunciata fuisse cognovit. Sub noctis enim medium audita fuit misere ejulare, & corpusculo super solum extensa rigentibus membris inventa. Rogata velletne medicum? Respondit, Cœlestem. Frigidus stagnabat sudor, & in omnibus membris, & juncturis arctabatur doloribus, & pœnis, quas olim ei Sponsus in visione ostenderat futuras multo graviores cæteris omnibus, quas in vita pertulerat. Jussa semel a confessario, alias a Matre enarrare suos dolores, licet omnium fere ægritudinum vim, & nomina per experientiam cognovisset, hunc tamen non nisi per similitudines candentis ferri tempora adigentis, & pugionis igniti a sinistro latere meditullium corporis transuerberantis, in quo Crucifixi erat expressio, & candentis galeæ caput includentis

Lecto decumbit.

Gravibus arctatur doloribus.

tis explicare non potuit, simulque singulos nervos, juncturas, ossa, ac medullas contundi, resolvi, & aruisse dixit, ac denique non habere nomen, nec nosse tormentum, cui eos compararet. Aperuit insuper Confessario, frustra Medicos in exploranda hujus infirmitatis specie laborare, quam nec pulsus, nec aliud extrinsecum signum indicaret, ac proinde non alia, quam immedicabilis Jobi patientia sibi opus esse, ut quoquomodo singulos Crucifixi Sponsi sui dolores membratim experiretur. Rogavit, & obtinuit per aliquot dies solitariam quietem, & silentium, ut intimius suos dolores intingeret extremis cruciatibus Crucifixi amoris, cui se membratim confixam in Cruce sentiebat. Augebantur in dies hujusmodi supplicia, ut mirum fuerit eam, tam potenti, varia, & cumulata dolorum caterva, citius deficiendo, non succubuisse, sed paulatim resolvebatur, quia gloriosissimum Martyrii genus ei erat lente, & articulatim mori. Certa enim erat has pœnas æternæ gloriæ pondus in ipsa operaturas: sciebat hunc esse calicem, quem Sponsus biberat, & ipsi, ut Sponsæ miscuerat, ac tamdiu ante ei præmonstraverat, unde constanter, & jucunde, velut e manu Christi Domini porrectum totum ebibit: blanda, & devotissima cum dilecto miscebat colloquia, tantumque cum domesticis Dominum rogavit, ne dolores ejus mentis liberum usum impedirent. Sitis immanissima præ cæteris, ut prædixerat intime eam cruciabat, nec aquæ potus sitienti dabatur, obsistente medicorum præscripto, unde pœnaliter arescenti Virgini hoc etiam cum moriente Sponso tolerandum, superfuit clamare: Sitio. Propius accedente acceptabili tempore, quo Rosa ista e terris in Sponsi Paradisum, depositis mortalitatis exuviis transferenda erat, pluries advocatis Confessariis tenerrimam conscientiam, & semel generaliter de tota vita exomolegesi purgavit semper cum pœnitudinis singultibus, & lachrymis, ita ut compuncti audientes mirarentur in sævissimis cruciatibus non flentem, levissimas imperfectiones tam alte deflere. Triduo ante felicem obitum supplex voce flebili Divinum viaticum, & extremam petiit unctionem, delato Eucharistico Epulo instar coruscantis auroræ gratiose rubuit, & gaudio suo impar in altissimam extasim rapta fuit. Sacerdoti tamen Sanctissimam Hostiam porrigenti, & de more roganti apte, & expedite respondit, sic, & alacri omnium sensuum officio oleum infirmorum moribunda accepit, quo potius ad triumphum, quam ad agonem sensit se animari. Sæpius etiam coram adstantibus voce clara orthodoxæ fidei professionem emisit, protestans se ut vixerat ita mori Sanctæ Romanæ, & Universalis Ecclesiæ filiam, Sacrum sui Ordinis scapulare, ut proprium suæ religiosæ militiæ vexillum, quo Deipara Virgo nascentem Prædicatorum Ordinem insigniverat, expansum super stragulas videre voluit. Invisente eam Priore Dominicani Cœnobii Limæ, cui per quinquennium alias suæ conscientiæ latebras aperuerat humilibus precibus ab eo obtinuit perlegi formulam exactam, quam jam moriens veniam a Deo exoraret pro omnibus, qui eam quocumque modo in suæ vitæ decursu læsissent, cujus verba voce sequebatur Virgo Crucifixum stringens, nec satiari poterat illis tenerrimis vocibus: Pater ignosce illis. Anima vere tanto Sponso digna, quæ ut esse plene Cruciformis Divinum in Cruce Agnum pro suis adversariis extreme deprecantem est imitata. A domesticis quæstoris Gundisalvi voce humili, & flebili oravit condonari, si qua in re nulli unquam nocuerat, lacrymantibus omnibus, qui ejus innocentiam, & puritatem tot experimentis comprobaverant. Oblato Chirographo, in quo sepulcrum apud suos Religiosos postulabat, cum omni animi submissione, nihil minus, quam de sui corporis cura solicita subscripsit. Sponsum rogabat, ne cessaret eam exquisitis ardoribus excoquere, donec ei maturesceret in fructum qui ejus mensæ inferri meretur. Sub hoc fine vitæ crebriora fuere raptuum dulcissima intervalla, in quibus excelsa, & jucunda de suavitate Dei, ac læta de regione Æternitatis libamina prægustasse innotuit. Ultimam utriusque Parentis benedictionem summe exoptavit, eamque venerabunda recepit: Sic, & a Quæstore Gundisalvo, ejusque Uxore, quos veluti parentes coluerat, benedici voluit. Duobus germanis suis fratribus inter salutaria monimenta parentum curam, & reverentiam serio commendavit, ac si diceret, unicuique illorum ad imitationem Crucifixi Sponsi: Ecce Mater tua. Ambas etiam Quæstoris filias ob innocentiam ab ea summe dilectas, ad virtutes, & præcipue Genitorum amorem, & venerationem hortata est: reliquosque domesticos officii, ac Christianæ pietatis admonuit, ut jam non fœmina, sed Apostolus prædicare videretur; a Joanne de Lorenzana postremo ejus confessario parante se in nocte pervigilii S. Bartholomæi ad matutinarum officium accedere, sciens sibi non superesse amplius, nisi quatuor horas, supremam benedictionem ex corde efflagitavit, monens ea ipsa nocte, ineunte festivitate se ad festa sempiterna abituram. Quod vultu adeo sereno, & læto protulit, ut appareret vere Virgo prudens, & sapiens in vestibulo Paradisi expectans cum lampade, ut dilectus ejus Sponsus veniret, cujus in intimo cordis vocantis vocem sentiens, candelam benedictam nutu petens Crucis signaculo frontem, os, & pectus communivit; mandavitque subtrahi cervical, ut capite ad nudum lignum inclinato sentiret in Cruce se mori. Spiritum denique suum in manus Patris commendans fixis in Cœlum oculis, ut cum Sponso intraret pronuncians Jesus Jesus Jesus mecum sit; quietissime expiravit. Hæc verba quemadmodum illi fuerant in infantia prima orandi formula, ita his ipsis in suæ infantilis innocentiæ testimonium decedens Limæ ad Limen supernæ Patriæ evolavit, ætatis suæ trigesimo secundo mense quinto vix inchoato.

Quos immedicabiles prædicis.

Et summa siti laborans.

Eucharistico convivio, & Oleo Infirmorum roborari petit.

Benedictionē a Parentibus quærens.

Ad parentum amorem adstantes adhortans.

Et Jesum invocans expirat.

§.43. Virgineum Rosæ cadaver cum spirare desiisset adhuc ex vivido vultus colore, & rubentibus labiis respirans credebatur, donec innotuit haud amplius inesse alitum ex applicito ori ejus speculo, cujus sicut fuit hic ultimus usus, sic etiam fuit primus. Repentino prodigio omnes invasit arcanus lætitiæ sensus, ut Mater ipsa aptans cadaver (sicut eis vivens filia obtinuerat), & tota domus hilariter non exequiis defunctæ, sed nuptiali gaudio interesse viderentur; sic etiam extraneis quoquot aderant intime, & secrete inhæsit jucunditatis stimulus. Mendicorum tantummodo Limensium ejulatibus, & lacrymis publicis fuit celebratum hoc funus, conquerente egenorum turba veram pauperum nutricem, & matrem fato acerbissimo immature sibi ereptam fuisse.

Mortuam mendici lugent.

§.44. Vi-

Splendores circumdant.

§.44. Visa fuit Angelorum numerosa caterva, & ante obitum circa grabatum decumbentis, & post circa feretrum defunctæ alternante concentu festive tripudiare. Quæstoris conjux aulam, in qua exposuerant Virginis corpus, undique luminoso illapsu cœlestis gloriæ totam micare conspexit. Sic implebatur, quod Christus Dominus futurum esse revelaverat, mortem scilicet Rosæ, & sepulturam ejus fore gloriosam. Devotæ fœminæ sacrorum hymnorum sonoro cantu per vices exultabant, protestantes non næniis, sed festis ibi locum esse debere. Mirabili consensu, & occulto instinctu maxima hominum multitudo clarescente jam die implevit Quæstoris Palatium. Confessarii coram feretro in voces jubilationis,& benedictionum eruperunt, testantes cunctis baptismalem gratiam nulla unquam lethali noxa ab ea interpunctam fuisse, sed immaculatam totius vitæ innocentiam, & virginei candoris infantilem puritatem Cœlo ad sequendum Agnum quocumque ierit, intulisse.

Innumera multitudo ad exequias convenit.

§.45. Ad exequias vulgata jam fama innumerabilis utriusque conditionis hominum multitudo convenit, & pia variorum titulorum sodalitia sponte, & religiosorum Mendicantium Ordines processere. Mox, & Metropolitanum Collegium, & Regius Senatus cum omnibus Magistratibus Sacrum Corpus deferebant insueto honore Ecclesiæ Cathedralis Canonici, succedentibus in hoc munere certatim Religionum Superioribus. Ad Ecclesiæ valvas visus est vultus Virginis vividiori, & venustiore colore rutilare, ut etiam de hac dictum a Christo Domino appareret: Non est mortua puella, sed dormit. Visum est etiam a plurimis simulacrum Deiparæ Sanctissimi Rosarii luce, & splendoribus coruscare. Quo evulgato plures alii advenientes, prodigium non solum eminus, sed etiam cominus sic se habere conspexerunt. Certatim omnis ætas, & sexus Coronis, Rosariis, & quacumque re devota, quæ ad manus fuisset sacrum corpus contingere suppliciter conabatur. Resonabat undequaque Ecclesia valde ampla continuis vocibus Rosam Beatam, & Sanctam acclamantibus, donec sepulturæ pretiosum depositum mandatum fuit. Post quæ crescente devota Populi frequentia ob eximia curationum beneficia, quæ in dies crebrescebant solemniores exequiæ celebratæ fuerunt,quibus Prorex, & major multitudo interfuit festivis applausibus, & publicæ lætitiæ signis, tam incolis, quam advenis novæ Cœlorum Civi acclamantibus: paulo post instantissime postulantibus Primatibus Civitatis Sacrum illud corpus in locum celebriorem transferendum, decreto Archiepiscopi Limensis extractum, inventum fuit corruptioni non subjisse, & æque ex eo cœlestem illum odorem prodire, quemadmodum quando primo repositum fuit. In hac celebritate nemo erat, quem sub virginei cadaveris præsentia recens gestorum memoria medullitus non compungeret, multis lacrymæ devotionis fluebant, nomen ipsum Rosæ ab omnibus aperto reverentiæ signo recipiebatur. Depositum fuit decentissime corpus a dextera Aræ Majoris, verum ob copiosam multitudinem offerentium ibi vota, alius locus sacris exuviis collocandis eligendus fuit, videlicet Sanctæ Catharinæ Senensis Sacellum. Debebatur enim tam simili filiæ sinus Seraphicæ suæ Matris ad quietem.

Et Rosam Sāctam inclamat.

Cujus corpus tandem tumulatur.

§.46. Interea Limam pervenere literæ hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ, ut ex formula a Congregatione Rituum præscripta examinarentur Testes de vita, & gestis hujus Ancillæ Dei, quod cœptum anno Domini 1630. ob multitudinem, Testium, qui fuere numero centum octuaginta tres, non potuit absolvi nisi in mense Majo anno 1632. Fuere pro visitatione Reliquiarum Rosæ de more deputati inspectores, qui aperta arca lignea repererunt Virgineum Corpusculum post quintum decimum expletum ab obitu annum consumptis indumentis, ossibus integris, & adhuc sicca hinc inde carne obductis, quæ odorem rosarum exhalabant.

Quod post 15. annos incorruptum Rosas olet.

§.47. Maximis signis ostendere voluit Omnipotens Deus, quem sublime gloriæ gradum in Cælis obtineat Rosa, quorum illa celeberrima, & crebra fuere, quæ Cœli, Terræque creationem excedunt, conversiones scilicet peccatorum, quæ a Deo precibus hujus Virginis obtentæ insignes fuerunt; ad solum enim virginei corpusculi contactum in feretro quamplurimi repentinis compunctionis stimulis ita fuere perculsi, ut statim elatis vocibus detestati fuerint sua scelera, prorumpentes in lacrymosam criminum confessionem, audiente, spectante, & mirante maxima circumstantium turba. Mater Virginis Maria de Oliva coram Judicibus recensuit, post exequias filiæ complures ad se devotas accessisse personas, etiam Religiosas antea ignotas liberali subsidio suam egestatem sublevantes, & profitentes se tributa pendere virgini Rosæ, cujus intercessionibus vitæ suæ optimam mutationem debere sciebant.

Et solo contactu pœnitētiam inducit.

§.48. Bartholomæus Martinez quondam hujus Virginis Confessarius ex certa scientia aperuit in judicio, quemdam profligatæ vitæ hominem, longissima annorum serie sacrilege frequentantem Sacramenta, Rosæ jam tumulatæ precibus commendatum fuisse, & mox illum sensisse divinæ gratiæ motionem, qua cor ejus liquescens generalem totius vitæ exomologesim amarissime perfecit, & adeo conscientiam ejus timor Domini pervasit, ut postmodum quoscumque defectus tanquam pergrandes excessus eluere festinaret. Constat etiam, duas probrosæ vitæ peccatrices ad Rosæ hujus odoriferam famam compunctas jugum impuritatis feliciter excussisse, & in calle virtutis constanter fixisse pedem.

Rosæ tumulatæ intercessione plures convertuntur.

§.49. Limenses, & alii in universa Peruana Regione Sacramentalis pœnitentiæ Ministri communicatis indiciis generatim stupuere de tanta mutatione morum in Populo a die, qua Rosa in Sponsi sui Paradiso recepta fuit; Nam certatim fœminæ abjecto vestium luxu simplicioris modestiæ habitum ubique sumpserunt, Regularium claustra cruentis flagellorum ictibus undique pœnitentiam resonabant. Fuitque tam publice notum hoc prodigium, ut in Tribunali jurejurando assertum fuerit a tempore, quo Peruvia nostris detecta fuit, nullum unquam ibi claruisse Concionatorem, qui tot ac tantis stimulis gentes illas ad virtutem impulerit, & tam universalem pœnitentiæ spiritum, & devotionis incendium excitarit, ut Rosa suis aspectibus, contactibus, & precibus.

Ejusq; concives Sanctiorē vitam amplectuntur.

§.50. Francisco, & Alexandro de Coloma germanis fratribus matertera erat Maria de Xuara mulier opulenta, sed animo implacabiliter in co-

in cognatos quamvis pauperrimos adverso, & implicato, quorum primus alebat suis impensis sex consobrinas, & duos consobrinos. Impendebat utrique necessitas proficiscendi, & relinquendi parvulos in summa egestate. Franciscus Sacerdos erat, Rosæ patrocinium implorat, postridie Matertera illum accersit, quem toto decem, & octo annorum spatio videre abnuerat, consobrinos calamitosos jubet adduci, & advocato Notario, rescisso priori inofficioso testamento, gratificato Francisco instituit parvulos consobrinos ex asse hæredes, & Rosæ debitæ grates persolvuntur.

Aliæ temporalia bona assequuntur.

§.51. Ludovica Barba audierat a Confessario Rosam vaticinatam fuisse se assecuturam habitum Religiosum Sancti Dominici, quem ipsa horrescebat, diu parui fecit dictum Virginis, imo adversabatur eventum hujus Oraculi, tandem Cœlestis Religiosæ vitæ inspiratio eam invasit, Rosæ sepulcrum adiit, ei causam supplex commendat, repente illius cordi ignitum Sacri habitus Dominicani desiderium immittitur, in numerum Sacrarum Tertiariarum adscribitur, divinis solatiis repletur, hoc unum dolens, quod tamdiu corde obstinato tantam fælicitatem respuisset.

Ejus vaticinia confirmantur

§.52. Ludovica de Mendoza encomia Sanctitatis hujus Virginis nec credere, nec concipere esse vera poterat, aut volebat; repentino angore correpta in manibus, & pedibus summe dolens, sensit, spiritum suum caligine, & pavore concuti, evidenter agnovit, ab unica sua incredulitate hæc provenire, supplex protestatur se credere, & toto corde fateri, quod Rosa vere Sancta sit, & repente conquievit tempestas, & sensit recedere, atroces illos paroxysmos.

Incredula Sanctitatem Rosæ asserens sanatur.

§.53. Præter prædicta spiritualia beneficia multa alia, & insignia miracula in curandis corporibus patrata narrantur, quibus Sanctitas, & merita hujus Virginis satis superque comprobata sunt; ex Processibus enim auctoritate Apostolica confectis, & formiter a Sacra Congregatione Rituum discussis referente dilecto filio nostro Decio Cardinali Azzolino hujus Causæ Ponente non solum constat de fama Sanctitatis, & virtutibus Theologalibus, & Cardinalibus cum annexis in gradu heroico, sed præterea ex concludentibus probationibus tanquam rite, & recte admissa fuere sequentia miracula.

§.54. Maria Sanchez alias de Jesu novennis puella, quæ cum sexennis esset, fortuito in terram prolapsa ita neruis, & ossibus offensa fuit, ut contractis cruribus, eorumque sensu deperdito, omni prorsus standi, & ambulandi potentia deperdita, continuo immobilis affixa lectulo per triennium, crescente ætate, magis viribus destituebatur, frustratis omnibus adhibitis naturalibus remediis, ejus Parentes humili corde voverunt eam in sepulcro prædictæ Virginis ad obtinendam ei salutem per novenam ponere, & in ultima novennarii die, dum votum persolverant, infantula supra sepulcrum statim in pedes surrexit cunctis admirantibus, tam expedite deambulans, ac si nunquam hujusmodi læsionem passa fuisset.

Morbus immedicabilis.

§.55. Isabellæ Duran apoplexia in paralysim terminata brachium exsiccarat, omnemque illius usum a quinque circiter mensibus cruciabiliter ademerat, quod ad inutile pondus, & continuo tantummodo dolore gestabatur ab humero prædensis fasciis obuolutum; applicavit illud corpusculo Rosæ jam tumulando, mox fascias explicuit, palam clamitans, integerrime se curatam, publiceque in miraculi fidem robuste jactavit brachium gestu, motuque expeditissimo, ac si nunquam languisset.

Brachiũ aridum repente sanatur.

§.56. Æthiopi cuidam servo Didaci de Ayala ex nervorum attractione, & tenaci plica, brachium dextrum, ac manus a pluribus annis denegabant officium. Itaque ad famam defunctæ Rosæ cum reliqua turba penetravit in Ecclesiam Divi Dominici, commendavit se Sanctæ Virgini, exporrexit illico sanatum brachium, illudque in sublime elatum magnis vocibus ostentavit multitudini circumfusæ. Qui servum familiarius noverant, accessere propius gratulabundi, nec dedignati osculis fatigare manum beneficio Rosæ jam patulam, & redivivam.

Idem Æthiops experitur.

§.57. Magdalena Chimisso Nobilis Inda (utpote de stirpe Regulorum Chincensium) ab umbilico deorsum corporis attractione, ariditate crurium, & pedum, misere per plures languebat annos, & nonnisi in aliorum manibus huc, & illuc poterat deferri, omnibus frustra adhibitis medicamentis, in illo deploratæ salutis statu cor erexit ad superna, devote se commendavit dictæ Virgini, & ejus vestium allatis particulis tetigit partes læsas, atque in instanti perfectam recuperavit salutem, omnibusque admirantibus propriis pedibus adiit immediate Prædicatorum Ecclesiam, ibique publicas gratias d. Virgini reddidit.

Attractã Rosæ vestes saluti reddunt.

§.58. Maria de Vera dysenteria, febri maligna, dolore stomachi, & lethali vomitu per octo dies laborabat in extremis, susceptis Ecclesiæ Sacramentis se commendavit prædictæ Rosæ intercessioni, cujus amplexa est imaginem, & statim sana visa est cum totali virium recuperatione, atque e lecto exiliens, illico Altare ornavit, ibique apposuit Imaginem, & ob recuperatam sanitatem gratias egit.

Moribunda statim vires recuperat.

§.59. His igitur, & plurimis aliis signis coruscante per Orbem Rosæ sanctitate, & ejus exigentibus meritis, felicis recordationis Clemens Papa Nonus prædecessor noster indulsit, ut hæc Dei Serva ubique terrarum Beatæ nomine nuncuparetur, & celebrata solemni ritu ejus Beatificatione eam Civitatis Limæ, & totius Regni Peruani principaliorem Patronam auctoritate Apostolica decrevit, & declaravit, ejusque festum ab omnibus illic degentibus de præcepto servari mandavit, & ejus nomen apponi in Martyrologio Romano. Nos quoque videntes eam ubique omnium Populorum solemni plausu devotissime honoratam, hujusmodi Patronatum pro omnibus Provinciis, Regnis, Insulis, & Regionibus terræ firmæ totius Americæ, atque Philippinarum, & Indiarum, fecimus extensum, formatisque auctoritate Apostolica Processibus de his, quæ supervenerant, eorumque validitate approbata, & percrebescentibus venerationis, & devotionis Populorum piis affectibus novis ostensis, & miraculis accedentibus, ex quibus post maturam discussionem quatuor admissa fuere, duo scilicet ex processu Suessano, & duo alia ex processu Panormitano.

Clemen. IX. primus ad Aras extulit, & in Peruviani Regni Patronam eligit.

Clemens X. ad totam Americam, & Philippinas, & Indias extendit.

§.60. Primum. In persona Joannis Zelilli ab imminenti morte mirabiliter præservati; hunc enim per quatuor menses oppresserat febris hectica tertiæ speciei progressu in exquisitum marasmum

rasinum cum ulcere pulmonis, tussi marcidum cruorem excreante, ac rosione gutturis pariter ulcerati, quibus accesserat febris putrida, & maligna; Unde æger susceptis Ecclesiæ Sacramentis ad extremum vitæ fugientis agonem perductus jacuit sine motu, cessavit arteriarum pulsus, & consona trium Medicorum voce jam in faucibus mortis hærere conclamabatur: Sed implorato Beatæ Rosæ potenti auxilio, modicum pulveris e sepulcro ejusdem Beatæ hausit e cochleari aqua resolutum, & illico salutem cum pristino vigore integerrime recuperavit. Alterum in Candida Rosetta, Vexilliferi Aloysii de Carvajal Hispani uxore, cui in præmortui fœtus miserabili partu nimius pro secundarum emissione conatus per triduum adhibitus una cum illis matricem foras extruserat, quæ deinde frigoribus in statu marmoris obduruit, nigra, visuque horrida, & prægrandis (utpote trium librarum pondere gravis) molestissimo cruciatu sic permansit foris per octennium, donec Beatæ hujus (cui impense Candida se commendarat) imagine papyracea ventri applicita sensit incontinenti ægra, matricem in alvum rediisse: Unde confestim sana, & robusta lecto exsiliit, ac per domum visa est præ gaudio saltitare.

In extremis laborans illicò sanitatem recipit.

Patiens, imagine Rosæ ventri applicita sana incontinenti redditur.

§.61. Alia itidem bina miracula ex Processu Panormitano; videlicet unum in sanatione mirabili Fr. Seraphini Puglisi ex Ordine Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. Vir iste Religiosus maligna febri lethaliter exustus, ac decimo septimo suæ infirmitatis die omnino derelictus a Medicis constanter asseverantibus, hora quinta, aut sexta noctis proxime insequentis expiraturum, jamque amissa loquela, & visu luctans cum ultimo agone, mox ut opem Beatæ Rosæ toto corde imploravit, eamdem habuit manifeste conspicuam, subitoque valens, incolumis, vegetus cum stupore omnium evasit.

A Medicis derelictus ope Rosæ incolumis evadit.

§.62. Novissimum denique in Angela Gibaja quæ duplici febri tertiana continua, & maligna, cum ingenti capitis, ac stomachi dolore, flatuumque copia per dies 27. dire excruciata, demum a Medico palam conclamata properabat ad mortem, perque sex horarum spatium laborans in agone, hortatu matris invocavit opem B. Rosæ, oleoque ex lampade coram istius Altari pendula desumpto in stomachi regione, collo, pectore peruncta, statim, & incontinenti pristinæ saluti cum omnimoda fractarum virium reparatione fuit restituta.

A mortis agone ad vitam statim revocatur.

§.63. Cum igitur jam nihil deesset eorum, quæ Sacrosanctæ functioni Canonizationis hujus dilectæ Christi Domini Sponsæ Rosæ necessaria erant, ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto: rogantibus Charissimis in Christo filiis nostris Regina Marianna Regente, ac etiam Carolo II. itidem Hispaniarum Rege, toto Ordine Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici, Regno Peruano, & omnibus Provinciis Americæ, accedentibus etiam precibus Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regnorum Hispaniæ, & Indiarum, justum & debitum esse censuimus, ut prædictam Beatam quam ipse Dominus de die in diem magis clarificat e Cælis; Nos quoque venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, propterea annuimus, ut hodierna die publice in Sacrosancta Basilica Principis Apostolorum Missæ Sacro peracto ejus Canonizatio haberetur, eademque die in prædicta Sacrosancta Vaticana Basilica, in qua solemni ritu cum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane convenimus, repetitis ter pro Canonizationis Decreto Nobis per dictum filium Ludovicum tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem Portocarrero post Sacros hymnos, Litanias, aliasque preces Spiritus Sancti gratia rite implorata.

Quare ad Regum, & aliorum supplicationem.

§.64. Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, & fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, Beatorum Apostolorum, ac Nostra, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia existentium consilio, unanimi consensu, Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam, de cujus vitæ Sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plene constat, Sanctam esse diffinivimus, ac Sanctarum Virginum Catalogo adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore decernimus, diffinimus, & adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universali quolibet anno die trigesima mensis Augusti memoriam ejus inter Sanctas Virgines recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Rosa Sanctarum Virginum Albo adscribitur.

§.65. Eadem auctoritate omnibus, & singulis vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius Sanctæ Rosæ ad sepulcrum, in quo ejus corpus requiescit visitandum accesserint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus in forma Ecclesiæ consueta.

Ad illius sepulcrum accedentibus indulgentias elargitur hic Pont.

§.66. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, & Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno Te Deum solemniter decantato peculiari in honorem Sanctæ Rosæ oratione precati sumus per ejusdem merita, atque ad Altare Sancti Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem Sanctæ commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessimus.

§.67. Cum omni igitur humilitate pro tam insigni beneficio benedicimus, & glorificamus Deum Patrem Omnipotentem, cui benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum: assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem Electæ suæ a peccatis nostris faciem avertens misereatur nostri, & respiciat nos quibus ostendit misericordiam suam in medio Templi sui, dum novum nobis propugnaculum totius Americæ contra antiquas Diaboli insidias, & infidelitatis errores dedit, & omnibus apud Divinam Suam Majestatem Protectricem, & Advocatam concessit ad Sanctæ Ecclesiæ tranquillitatem, fidei Catholicæ incrementum, & Infidelium lumen, & conversionem.

Ejusdem gratiarum actio.

Transumptorum fides. §.68. Cæterum, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri: volumus eorum exemplis etiam impressis manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem ubique fidem haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §.69. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. die 12. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1671. pridie Idus Aprilis Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† *Ego Franciscus Episcop. Ostien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*
† *Ego F. M. Episcopus Portuen. Card. Brancatius.*
†
† *Ego Vldericus Episcopus Tusculanus Card. Carpineus.*
†
† *Ego Virginius Episcopus Albanensis Cardinalis Vrsinus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
† *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalcus.*
†
†
† *Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
† *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.*
† *Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.*
† *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.*
† *Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
† *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*
† *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*
† *Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.*
† *Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
† *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.*
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*
†
† *Ego Petrus tit. Sancti Callixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.*
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*
†
† *Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*
† *Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteriis.*
† *Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.*
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Aracœli Presbyter Card. Robertus Vitor.*
†
†
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.*
† *Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presbyter Cardin. Portocarrerus.*
†
†
† *Ego Joannes tit. S. Bernardi Presbyt. Cardinalis Bona.*
† *Ego Camillus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Maximus.*
† *Ego Gaspar tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardin. Carpineus.*
†
† *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.*
† *Ego Carolus Sancti Cæsarei Diacon. Card. Barberinus.*
† *Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*
†
†
† *Ego Paulus tit. S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus.*
†
†
† *Ego Sigismundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Chisius.*
†
† *Ego Bonacursius S. Mariæ de Scala Diac. Card. Bonacursius.*

LXIII.

Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ordinis Prædicatorum. Hujus Ludovici Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem Canonizationem, sed morte præventus explere non potuit. Ideo hic Pontifex nedum ejusdem Ludovici, cujus insuper Bullam expedivit, sed, & aliorum quatuor, scilicet Rosæ d. Ordinis Prædicatorum, Cajetani Thienæi, Francisci Borgiæ, & Philippi Benitii Canonizationem solemniter peregit. Die 12. Apr. 1671. An. 1.

CLE-

Nunc primũ impressa.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. Dei. Ad perp. rei mem.

Procemium.

COEli Terræque Conditor ab ipso mundi exordio usque ad hæc nostra tempora, in quibus seculorum fines devenisse creduntur, nusquam per singulas ætates tanquam per horas distributas Operarios in Vineam suam mittere destitit; qui pondus diei, & æstus portantes, labore, sudore, ac sanguine illam irrigarent, & omnium Cœlestium virtutum, ac æternæ vitæ fructibus germinare eam facerent; donec juxta divina Scripturarum oracula ex omnibus Gentibus, Tribubus, Populis, & linguis a solis ortus Cardine usque ad Terrarum limites omnes ad cœnam Agni providi congregati in Regno cœlesti vinum novissimum biberent, quod Dei sapientia electis suis miscere consuevit. In excolenda Sanctæ Crucis vite omni cura potissimum insudarunt in operibus diversi, in virtute uniformes, ut etiam per Regna, & Provincias nostris majoribus antea ignotas, ita innotuerit ejus virtus, ac vigor in totius Orbis victoria, ipsiusque de mundi Principe triumphus, ut jam tremendum illud cunctis Potestatibus nomen, quod est super omne nomen, sibi jam barbaras nationes subegerit, & & in Nomine JESU omne genu flectatur, ac omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESUS in gloria est Dei Patris.

S. Ludovici admirabilis vita, & præclara gesta unitim referuntur.

§.1. Plures hujusmodi, & strenuos Operarios continuata serie Catholicæ Ecclesiæ Prædicatorum Ordo ministrare non destitit, inter quos novissime egregius Dei Servus LUDOVICUS BERTRANDUS mirifice claruit, qui ardentissima in ipsum Deum, & proximum charitate flagrans, cæterarum virtutum excellentia, prophetiæ dono, & Apostolico ministerio coruscus, omnium linguarum laudibus merito celebratur, cujus pietas, & devotio adhuc in ipsa tenera ætate effulsit, quibus, & mundi contemptum, & Religiosi status perfectionem jungens veteranis Professoribus admirationi, & exemplo fuit. Postmodum ad Occidentales Indos Euangelicus Prædicator missus plurimos ad Christi fidem adduxit, Apostolicis etiam signis, charismatibus, & auctoritate decoratus, & cunctis virtutibus fulgens inventus est dignus, qui super excelsum Candelabrum in Sancta Ecclesia collocaretur, ut cæteris, qui in Domo Dei sunt ejus radii elucescant, Rationi, & æquitati convenit, ut præclarus hic Dei famulus, qui pro ejus gloria, & animarum salute, multos maximosque labores, & ærumnas pertulit, cujus nomen Deus ipse gloriosum efficit, a nobis quoque, qui ejus vices in terris (licet immeriti) gerimus, honorabilis ubique reddatur.

Ratio editionis Bullæ.

Hunc igitur ut merito in Ecclesia militante Populus fidelis, & Plebs Deo dicata Sanctorum fastis adscribi plenius agnoscat, ejus præclara gesta, & eximia virtutum ornamenta tanquam præcellentia, ad imitandum proponenda duximus, ut Christi nomine decorati gesta sua ad ejus exemplum in Dei gloriam conformantes eum in opportunitatibus, & tribulationibus Advocatum apud Deum Patrem Omnipotentem habere mereantur. Atque ut Christifidelium ora promptius in divinis laudibus exultent, & pietatis fervor erga tantum Jesu Christi Servum magis in dies excitetur, ejus admirandam, & omni laude dignam in Terris peractam vitam in primis exponere, & brevi inclusam eloquio patentem reddere decrevimus.

§.2. Valentiæ igitur in Hispania Tarraconensi ex piis, honestis, Catholicisque Parentibus Joanne Ludovico Bertrando, & Joanna Anna Exarch editus est in lucem Ludovicus Bertrandus anno Dominicæ salutis millesimo quingentesimo sexto, Kalendis Januarii, & ibidem in Parochiali Sancti Stephani Ecclesia, eodemque fonte, quo olim S. Vincentius Ferrerius in Christo renatus fuerat, baptizatus fuit, ut Sanctum cui Ludovicus carnali prosapia junctus erat, communi etiam regenerationis propinquitate attingeret. Infans a Parentibus eidem Sancti Vincentio mire devotis, pie, honesteque educatus, nec non optimis moribus ita imbutus fuit, ut neque in illa tenera ætate defuerint argumenta futuræ Sanctitatis; vagientis enim, ac plorantis lacrymæ nulla re sisti certius poterat, quam Sanctorum Imaginibus ejus conspectui oblatis, quarum ad intuitum domi, & in Templo mirifice gestiebat.

Nativitas S. Ludovici, ejusque Parẽtes.

Infans a vagitu desistit inspiciens SS. Imagines.

§.3. Crescente ætate, crevit pariter virtutum Amor, & erga res divinas pronus affectus. Vix pueritiæ limen attigerat, quando notatus fuit crebro ad solitudinem Cubiculi se se recipere, ut geniculans prolixæ orationi incumberet. Illic Dominum in se loquentem audiens suimet corpusculi robustus domitor evasit, illic spreta delicati cubilis mollitie, aut humo, aut duro in ligno modicum somnum capiebat, illic jejuniis, victuique parcissimo corpus assuescere docuit, ac variis pœnitentiæ austeritatibus extenuare cœpit. Exinde frequentando Gymnasio, & literarum studiis addictus non minus prava consortia, nugas, atque illecebras, quam otii laxamenta, velut bonarum artium ærugines, & virtutum pestes cautissima sedulitate jugiter evitavit.

Puer orationi, ac Pœnitentiis incumbit.

§.4. In simplicitate cordis sui quæsivit Dominum, & invenit illum; in Ecclesiis enim, & maxime Ordinis Prædicatorum sæpissime orationi vacans, morabatur: Sacris etiam lectionibus, divinisque colloquiis mentem reficiens, invenit quem diligebat Anima ejus: Sanctissimæ Eucharistiæ frequenti, humili, & occulta sumptione delectatus, in Dei ac Proximi amorem totus exarsit, Xenodochia magna charitate visitans: pauperibus tota animi sui demissione inserviebat.

Actus virtutũ in pueritia exerciti.

§.5. Ut Domini consilium de relinquendis Domo, Fratribus, & Parentibus perfectius impleret, Eremi desiderio clam Domo aufugit, sed specioso pietatis titulo revocatus, aliamque fallacis seculi fugam auspicatus, primo Clericalem admisit habitum, mox vero non sine magna cum domesticis lucta, Ordini Sancti Dominici nomen dedit in Conventu Prædicatorum Valentino, & Religionis habitu suscepto præclara S. Vincentii Ferrerii ejusdem familiæ celeberrimi Alumni vestigia sibi sequenda proposuit; ejus exemplo in omnium virtutum genere proficiens, genitoris querelas, & blanditias invicto animo superavit, & tyrocinii anno expleto (in quo regularis militiæ præclara dedit indicia) solemnia religiosæ professionis vota emisit; postquam multis, magnisque virtutum incrementis vitam, quam ad eum usque diem integerrimam egerat, cumulavit. Sacros Ordines peracto novitiatu suscepit, & ad sacrum Presbyteratus ordinem promotus, paulo post novitiorum Magister raro exemplo eligitur; quod munus cum plu-

Eremi desiderio clam Domo aufugit.

Revocatus Ord. Prædic. ingreditur reluctantibus domesticis.

In novitiatu Genitoris querelas, & blanditias superavit.

Post præclara indicia vitæ Regularis professioné emisit.

Promotus ad Sacerdotium, Novitiorum Magister eligitur.

pluribus annis magna cum laude exercuisset, Vicarius Conventus de Albayda, deinde Prior S. Honuphrii fuit designatus; Demum Conventui Valentiæ præfuit, in quibus cæteris Fratribus non tam prælatione, quam virtute, & exemplo semper præivit.

Factus Superior cæteros etiam virtute, & exemplo præivit.

Per quatuor integras horas orationi Mentali vacabat.

His aliam dimidiam horâ addebat contemplandis gaudiis B. V.

Sæpe visus est non spiritu tantum, sed & corpore a Terra sublevari, & splendoribus circumfundi.

§.6. Inter cætera, quibus ad sublimem perfectionis gradum pervenit, summum fuit orationi mentali per quatuor integras horas quotidie vacare, Dominicæ Passionis Mysteria magno cum fervore, & mentis jubilo recolendo. His post meridiem contemplandis Beatissimæ Virginis gaudiis dimidiam horam addebat. Sub his cœlestium illustrationum commerciis persæpe visus est non solum spiritu rapi in estasim, sed & corpore a terra sublevari, & luculentis splendoribus conspicue circumfundi.

Familiares vehementer hortatur ad frequentem sumptionem, vel saltem visitatione m SS. Sacramenti Altaris.

Ad Sacrificiû Missæ nunquam sibi satis paratus videbatur.

Impeditus à sacrificando S. Eucharistia reficiebatur.

§.7. Erga Sanctissimum Altaris Sacramentum miro ex intimis præcordiis ardore flagrabat sciens hoc esse pulchrum, & optimum electorum frumentum, ac vinum germinans Virgines; propterea familiares ad ejus sumptionis, vel saltem visitationis frequentiam vehementer hortabatur: Sacrum Missæ Sacrificium celebraturus Angelicæ puritatis candorem æmulari cupiens, quantavis carnis mortificatione, & mentis in Deum elevatione esset ornatus, sibi nihilominus nunquam satis paratus videbatur esse; a sacrificando impeditus Sacra Eucharistia reficiebatur, ut jugiter Christum in se manentem haberet, & in eo ipse quoque assidue maneret.

Humilitas.

Paternitatis titulo Prior se honorari inhibuit.

§.8. Ut cum Patre luminum jugis esset conversatio sua, mira simplicitate in omnibus semper se gessit, magna tamen cum prudentia qua præditus erat. Humilitati sic addictus fuit, ut in sua nihili cognitione, & vili existimatione perpetuo moraretur; se omnium in virtutibus minimum, in peccatis maximum prædicans, omnibus subesse satagebat, ab ipsis novitiis de suis defectibus admoneri non solum gaudens, sed etiam sæpe imperans se ipsum perturbantem omnia, ac solum Judæ proditoris, ac Dæmonum consortio dignum appellans, innumeris aliis se ipsum probris, & convitiis onerabat. Summo mœrore cum honorifice aut tractaretur, aut exciperetur, afficiebatur; ita ut procumbens in genua ne manibus suis oscula figerent, deprecaretur, ac Paternitatis titulo Prior se honorari inhibuerit.

Alii actus heroicæ humilitatis referuntur.

Timore judiciorum Dei semper mœstus, & pavidus apparebat.

Ut alios Prior in humilitate instrueret, quid dicere solebat.

§.9. Si quem læsisse sua mæstitia, aut aliter timuisset, genuflexus veniam poscebat. Concionatoribus etiam ipsis, quos instruxerat ministrum se jungebat, nec ullius quamvis ineruditum sermonem despexit. In ipsis favoribus cœlestibus, & divinis revelationibus mirifice humilitatis spiritum custodivit. Timore judiciorum Dei perculsus se in Infernum demergi sibi ipsi videbatur; cui timorem filialem a Deo precibus, & pœnis obtentum jungens, mœstus, & pavidus continuo apparebat. Eumdem profundæ humilitatis spiritum in sibi subditorum cordibus superior existens inserere studuit; dicere solitus Religiosum perfectionis cupidum debere spernere se, spernere nullum, spernere Mundum, & spernere se sperni. In his unumquemque sic proficere debere dicebat, ut quantavis virtute, & meritis clarus esset, numquam tamen de se præsumeret, aut se alicui præferret.

Charitas erga Deum.

Ejus sermones, & prædicationes quales essent.

Audiétes novis in Deum fervoribus excitati recedebant.

§.10. Magis æstuavit charitatis erga Deum incendiis, quam nunquam tribulationum aquæ extinguere potuerunt; Unde, & zelo Dei ardens urebatur, si quid contra Dei præcepta moliri, aut videret, aut audiret: quin, & sermones ejus ut faces ardebant, nihil de seculi vanitate mixtum continentes; sed vel ad Dei famulatum, vel ad pœnitentiam, & peccatorum detestationem directi erant: frequens fuit in sacræ scripturæ sententiis, aut Sanctorum gestis enarrandis: Magno fervore exaggerans, horrendum esse incidere in manus Dei viventis, & irati. Hinc plures re ipsa experti sunt ab ejus conversatione novis semper in Dei servitute fervoribus excitatos recessisse.

Sclopus quo aggreditur in Crucifixum mutatur.

Ejus Socio præcipit ut prodigiû celet usque ad annos 30.

§.11. Cum nobilis quidam communem vitiorum objurgationem ad se singulariter credidisset a B. Ludovico directam; Mortem quam ei comminatus fuerat, nisi dicta in suggestu revocaret, viriliter renuenti stricto in eum sclopo intentat, illico in Crucifixum mirabili transformatione sclopus mutatur, ipso Aggressore miraculi vi prostrato, ac veniam enixe petente. Beatusque Ludovicus suæ humilitati consulens, plus timens laudantem populum, quam sclopum: suo socio Christophoro de Mora præcepit, signans in ejus pectore Crucem, ut prodigium celaret; usque dum annis triginta transactis interrogatus panderet veritatem.

Desiderium Martyrii.

§.12. Usque adeo ardebat in eo Martyrii desiderium, ut in tremendi Sacrificii elevatione cum Divo Petro Martyre ex intimis præcordiis Divinam Majestatem exoraret: Da mihi Domine, ut pro te moriar, quemadmodum pro me mori voluisti. In prospectu enim Imaginis S. Vincentii Martyris eisdem pœnis, & suppliciis quibus ipse certavit, & vicit, affici vehementer optavit. Audiens pœnas quibus pro fide Christi sua ætate aliqui gloriose diem clauserant extremum, ex profundo cordis in jubilum erumpens eis cum similibus victoriis totis visceribus se socium jungi cupiebat.

Charitas ergà Proximum.

Mulierem à peccandi consuetudine revocat.

Adolescentulam ne caderet a Deo obtinuit.

Médicos quoscumque sibi obvios in Monasterio quâvis inope reficiebat.

Peste extinctos, quos per vias, & Montes invenisset sepeliebat.

In Xenodochiis, & Domibus ægrotos sæpe invisens plures impositione manuû, & oratione sanavit.

Morti proximo sanitatem prædicit, eamque paulo post recuperat.

§.13. Eadem charitate etiam erga proximum ardens animarum solatia, & progressus totis viribus promovebat. Frequens fuit in confessionibus audiendis, pro aliorum culpis expiandis duris se flagellis cædens, quibus mulierem honestæ (quoad Seculum) conditionis, cujus peccandi consuetudinem Deo revelante noverat, revocavit. Adolescentula etiam ne caderet, orationibus, & pœnis a Deo obtinuit. Pestis tempore quoscumque mendicos obvios habuisset, ad Conventum S. Annæ Albaidę quamquam inopia laborantem, ubi tunc munus agebat Superioris, reficiendos adducebat: Dicere solitus, Deum numquam sibi fideliter servientibus deesse. In vias, & montes procedens, peste extinctos sepultura donabat. In Xenodochiis, & Domibus infirmos sæpe invisens, eorum plurimos, imponens eis manus, & pro eis deprecans, sanitati restituit; Inter quos non sine evidenti miraculo Religiosus vir Franciscus Allemanus jam morti proximus a B. Ludovico de recuperanda valetudine certior factus paulo post omnino liber convaluit.

Sedandis odiis incumbit.

In carcere detentos, aut morti addictos miro modo, & suaviter liberat.

§.14. In sedandis odiis, & reconciliandis animis magnopere etiam hujus viri charitas enituit, in carcere etiam detentis, aut morte addictis, ope, & auxilio non deerat, quorum plures e miseriis, & injustis vexationibus miro modo, & suaviter liberavit.

§.15. His

§.15. His Dei, & proximi amoris ardoribus incensus in terram alienigenarum gentium vere sapiens pertransire decrevit, ut Indorum Animas Deo lucraretur, a quo nec Amicorum, vel fratrum, aut Sororum artibus, precibus, vel lacrymis dimoveri potuit, omnibus enim magna cum animi submissione non sine fletibus valedicens pedestre iter occidentalem Indiam versus arripuit, & Hispalim novam ingressus omnibus ædificationi, solatio, & auxilio in opportunitatibus fuit; in qua sui Ordinis Religiosum a cadente ponderosa trochlea gravissime læsum, vulnere aqua loto sic sanitati pristinæ restituit, ut postridie mirantibus cunctis, ne vestigium quidem cicatricis apparuerit. Appulit ad Carthagenæ Portum ibique in Conventu S. Josephi sui Ordinis habitavit, & inde ad diversos Indorum Populos missus euangelizavit, incolentibus scilicet Tubaram, Cipacoam, Paluatum, Monpoix, Sertam, Sanctæ Marthæ, Turcarum, Tenerifem, & aliis, ibique plura, & mirabilia perpetravit.

Pedester Occidentalem Indiam petit.

Hispalim novam ingressus gravissime læsum a cadente ponderosa trochlea sanat.

Euangelizans diversis Indorum Populis plura mirabilia patravit.

§.16. Orationibus a Deo obtinuit, ut lingua sua Hispana, in qua natus erat euangelizando absque interprete intelligeretur ab Indis. Vigilias, sitim, famem, æstum, & frigora, in hoc Apostolico Ministerio ferens, semper pedes incedens, & sæpe æger cursum suum cum Apostolo consummare gestiebat. Socium quandoque habuit rudem moribus, cui non sine miraculo mortale vulnus in capite curaverat, quin etiam præter expectationem, ut ei subveniret apparuit Arbor pomifera, fonsque ad radicem scaturivit, ut illum recrearet, & convivaret, qui postea eum inurbane deserens, misere sicut ei vir Dei prædixerat, reliquum vitæ tempus, & finem consumpsit.

Loquens sua lingua hispana intelligebatur ab Indis.

Semper pedibus incedens, ac sustinens famem, sitim æstum, & frigora, suum cursum consummabat.

Socio vulnus in capite curavit. Ab ipso desertus misere vitā transegit, sicut ei S. prædixerat.

§.17. Visus est etiam sæpe in itinere a via secedens flagellis se cædere. Pluries obvias habuit Tigres, aut alias Feras, quæ signo Crucis ab eo mites redditæ, itinerantibus illæsis relictis alio iter arripiebant.

Tigres, aliasque feras signo Crucis mites reddidit.

§.18. Carthagenæ Concionator deputatus in Quadragesima, ut ei mos erat, visus fuit duriora corda emollire, & auditores non nisi compunctos, & amare flentes dimittere. Rapiebat audientium mentes, neque enim hominis, sed Angeli spiritum verba ejus redolebant. Contumeliis propter hæc a carnalibus, ac etiam probris, & irrisionibus appetitus gaudebat, quod pro nomine JESU talia pati dignus haberetur.

Quid Carthagenæ in Concionando egerit, & sustinuerit.

§.19. Tubaram a Superiore missus, ut Gentes illas Dei cognitione imbuere, & Sanctæ Ecclesiæ Sacramentis initiaret: Omnibus illius loci infidelibus orationibus, jejuniis, flagellationibus, & aliis poenis, a Domino conversionis gratiam obtinuit, quam per conciones ipsius Dominus Noster exequi dignatus est. Dæmonem ibi mentito habitu ab his laboribus dehortantem detexit, & ululantem abire coegit. Infantem (quæ fuit primus quem Sacro fonte abluit) ab Indo quamvis Idololatra delatum Michaelem appellavit, ipsomet Indo palam testante se ab Angelo Domini admonitum consecuturum eum cum Baptismo salutem æternam, & ad hoc ipsum B. Ludovicum a Deo illuc directum fuisse. Idolorum etiam tuguria succendi curavit, & tanta sanctitatis ejus fama apud barbaras illas Gentes invaluit, ut plurimos ex illis furentes in quemdam Ministrum (sola præsentia tumultum sedando) detinuerit. Publicum etiam ibi adulterum quamvis potentem acriter reprehendit; a quo postea armis valide invasus mirantibus cunctis telo in terram cadente, incolumis, & intrepidus evasit.

Tubaram suis Concionibus ad Religionē Catholicam convertit.

Dæmonem mentito habitu ab his laboribus dehortantē detegit, & ab ira cogit.

Indi testimonium de Baptismate dato ejus filio.

Quanta fuerit fama Sanctitatis apud illas gentes.

Ab Adultero acriter reprehenso armis invasus telo cadente incolumis evadit.

§.20. Nec ab hominibus solum, sed etiam a Dæmonibus in illarum gentium conversionibus plurima pertulit; præsertim apud quemdam veteranum Idolorum Sacerdotem morti proximum, quem Sacro Baptismate initiavit, & ab ipsorum immundorum spirituum infestatione fixo apud illum S. Crucis signo liberavit. Jacobum Raphaelem Frances, ex eo loco prævidit naufragum futurum, quem propterea per diem, & binas noctes natantem, & Beatiss. Virginis Sanctiss. Rosarii patrocinium assidue implorantem, salvum ad litus recepit; ubi eum propterea cum subsidiis victus, & vestitus expectaverat, & a mortis instantis faucibus eripuit.

Etiam a Dæmonibus plurima invicte pertulit.

Naufragantē per diem, & duas noctes natantem salvum ad litus recepit.

§.21. Ab ipsis Indis visus fuit a terra in estasi elevatus, quem postmodum summa veneratione coluerunt, & abeuntem amare defleverunt; crediturque Populum illum ejus intercessione in Christi Domini fide adhuc perseverare ad cujus Hospitium in Oratorium commutatum etiam nunc, & Indi, & Hispani ad Divina beneficia ejus patrocinio impetranda accurrunt.

Visus est a terra in estasi elevatus.

Abeuntem Tubaræ gentes amare deflent.

Etiam hodie in fide perseverant, & ejus Hospitium in Oratorium commutatū.

§.22. His similia in Oppidis Cipacoe, & Peluati egit, ubi etiam euangelicam paupertatem servans lætus in rerum summa inopia, & volens vitam degebat, ac orationibus præter spem optatos obtinuit imbres, & Cinagam fluvium præ aquarum redundantia impervium signans Cruce aquas prout voluit, transegit. Cadentes etiam circum undique pluviæ, illo Beatissimam Virginem de Rosario pie invocante, nec ipsum, nec socios attigerunt.

Similia egit in Oppidis Cipacoe, & Pelvati.

Lætus in summa rerum inopia volens vitam degit.

Fluminis impervii aquas prout voluit transegit.

Cadentes pluviæ nec ipsū, nec socios attingunt.

§.23. Sub Monte Sanctæ Marthæ Indorum accolarum circiter quindecim millia, suis prædicationibus ad fidem conversa baptizavit. Et non procul inde potentissimum venenum sibi ab Idolorum sacrificulo propinatum ebibens, post quinque dies lethale virus cum aliquot vermibus, seu parvis serpentibus stomacho ejectis, ac incolumis magno præsentium stupore perduravit.

15. m. Indos Montis S. Marthæ sua prædicatione conversos baptizavit.

Venenū propinatū ei non nocet.

§.24. Dæmones visibiliter Gentibus illis apparentes, signo Crucis, & miris modis sæpe fugavit, quibus plures alios ad fidem adduxit. In oppido Monpoix visi sunt ei genuflexo assistere Sancti Doctores Ambrosius, & Thomas de Aquino.

Dæmones visibiliter illis gentibus apparētes signo Crucis sæpe fugavit, & inde alios plures convertit.

Ei genuflexo visi sunt assistere SS. Doctores Ambrosius, & Thomas de Aquino in Oppido Monpoix.

§.25. In Insula Sancti Thomæ dum furentes pagani arreptis lapidibus viro Sancto necē intentant, monitus ut fugeret, constantissime renuit, solaque Divini Verbi efficacia ducentos ex Aggressoribus jugo Christi subjecit. Quemdam ex Pegionis proceribus de salutiferæ Crucis arcano mysterio doceri cupientem repentino miraculo convertit, nam Arboris truncum ibidem toto Corpore circumplexus conspicuam figuram Crucis rudi corfici mirabiliter impressit, eoque ostento tum illi, tum aliis Baptismum in fide vivificæ Crucis persuasit.

In Insula S. Thomæ 200. ex Aggressoribus convertit.

Procerem cū aliis repentino miraculo pariter convertit.

§.26. Sane vir iste Apostolicus non solum juxta promissionem S. Euangelii, quod prædicabat, in Nomine Domini Nostri Jesu Christi Dæmonia totis regionibus ejecit, serpentes infernales visibiliter incolis minaces abstulit, ac linguis novis inter Gentes locutus est, verum etiam

In eo promissio Euangelii, quod prædicabat verificatur.

Indam infidelem in partu extreme periclitantem una cum prole ab interitu liberat.
Eam deinde cum Marito, & tota familia convertit, & baptizat.

etiam pluries in testimonium fidei mortiferum quid bibens innoxie discrimen vitæ superavit. Indam adhuc infidelem in partu extreme periclitantem sua zona præcingi jussam una cum prole ab interitu liberavit, ipsamque jam puerperam cum Marito, propinquis, ac domesticis lavacro Sacr. Baptismatis ab infidelitate mundavit.

Navigans cũ aliis irruente tempore navi eversa, cũctisque in aqua immersis orãs incolumitatẽ obtinuit: Plures sanitati restituit, & mortuam ad vitam revocavit.

§.27. Navigans cum aliis in Flumine a Magdalena nuncupato irruente tempestate Navi eversa, cunctisque in aqua immersis, orans emersionem, & incolumitatem obtinuit. Pristinam valetudinem pluribus reddidisse, & defunctam ad vitam Sanctissimi Rosarii applicatione revocasse compertum fuit.

Obedientia obtenta in Hispanias revertitur.
Secum navigantes signo Crucis a tẽpestate liberat.

§.28. Videns, nec impedire, aut ferre valens angustias, quibus ut plurimum violenter a Præfectis quibusdam etiam vulneribus, & cæde Indi opprimebantur, obedientia obtenta in Hispanias rediit; cumque in Mari Navis periclitaretur, rogatus a Navigantibus, tumentes undas tandiu Cruce signavit, donec optata tranquillitate reddita, omnes ad Portum Hispali incolumes pervenerunt.

In summã inopia Religiosis, quibus præfuit in Conventu S. Honuphrii nihil defuit.
Deus ei pecunias ministravit ad sustentationem pauperum.

§.29. In Conventu S. Honuphrii post reditum ab Indis ex obedientia præfuit, quem ære alieno gravatum, & inopia ex annorum sterilitate orta laborantem invenit, & omnibus satisfaciens, Religiosis nunquam in aliquo ex consuetis defuit. Quin, & plurimis egenis, miserabilibusque Personis large eleemosynas suppeditavit, quandoque etiam Deo illorum necessitates revelante, & mirabiliter ei pecunias ministrante, quin & in ædificio ad honorem S. Crucis constructo ostendit regente Domino servis ejus nihil deesse.

Item pro eis orãs ab Imagine S. Vincentii Ferrerii elevatur.
Mortificationes, summam abstinentiam, & alia nec cõcionando, nec regendo dimisit.
Studia promovit.
Subditis egredi a Claustro non permisit, nisi urgente necessitate.
Quid Ostio sui Cubiculi inscribi voluit.
Omnia omnibus erat.

§.30. In Cœnobio Valentiæ Superiorum jussu licet invitus Prior constitutus, in Cella S. Vincentii Ferrerii regimen eidem Sancto commendans, ab Imagine ipsius, coram qua prostratus orabat, se inclinante meruit amplexu honorari, atque elevari. Mortificationes, cruentas disciplinas, frequentiam Chori, & summam abstinentiam, quibus se exercebat, nec concionando, nec regendo dimisit. Ut studiorum cursus exacte perficerentur accurate invigilavit, cupiens suos subditos semper in Sanctis, aut eruditis exercitiis occupatos, quorum e claustro exitum, nisi urgente necessitate, non permisit. Ostio sui cubiculi magnis characteribus inscribi voluit: Si hominibus placerem, Servus Dei non essem. Ita omnibus omnia factus erat, ut quilibet in eo rudentis consilia, fratris familiaritatem, Patris benignitatem, Viri Sancti perfectionem, & omnium virtutum compendium invenerit.

Animam sui Pœnitentis in SS. gloria cõspexit.

§.31. Contigit ei ibi videre animam cujusdam sui olim pœnitentis (qui eumdem Beatum verbo læserat) testantem, Deum nolle eam ad Gloriam admittere, nisi culpam ipso dimittente, & pro ea celebrante, quo facto sequenti nocte illam in Sanctorum Gloria conspexit.

Sanctorum, & ipsius Christi Domini Visionibus pluries recreatus.

§.32. Aliis etiam Beatorum in æterna felicitate regnantium, & maxime sanctorum sui Patriarchæ Dominici, & Francisci, quin, & ipsius Christi Domini visionibus recreatus fuit, sibique omnia sua peccata dimissa fuisse audivit.

Conciones Quadragesimæ licet infirmus, & naturaliter impotens absolvit.

§.33. Sætabi (vulgo Xativa) a Primoribus Civitatis rogatus pro concionibus in proxima Quadragesima apud eos habendis, licet gravibus infirmitatibus pressum, & naturaliter impotentem se agnosceret, a Deo, & velle, & cursum integrum quadragesimalium concionum perficere obtinuit. Gubernatori Valentiæ Jacobo Ferrerio indictis ei quibusdam precibus, scripturarum, de quarum amissione summopere dolebat, recuperationem divinitus impetravit.

Deperdita Divinitus recuperat.

Spiritu Prophetico clarus

§.34. Spiritu etiam prophetico ita mirifice claruit, ut & plurimas res futuras, cum in spiritualibus, tum etiam in temporalibus, tam circa valetudines, & mortes, quam circa Animarum profectus, & mores sæpissime pronunciavit; Nam & S. Teresiæ a Jesu suam Excalceatorum Claustralium tunc fundatam Congregationem brevi inter illustriores Sanctæ Ecclesiæ Religiones (ut reipsa evenit) connumerandam esse prædixit. Tribus Regularibus diversos ipsorum successus, & fines, prout contigerunt, pronunciavit. Virum nobilem, injuria Prælatum quemdam vexantem, ultionem Domini brevi experturum fore dixit, quod mors ejus repentina a Domino revelante ei notum fuisse demonstravit. Arcana etiam plurima tam in rebus corporeis, quam secretis cordium latentia, nuda, & aperta fuisse oculis mentis ipsius a Deo illustratæ (stupentibus omnibus) rerum eventus ostensa fuisse indicarunt, atque in hoc dono penetrandi secreta cordium valde singularis, ac admirandus fuit. Alia quoque quamplura naturaliter ignota, tam clare distincte, & ordinate, prout erant, aut acta, aut cogitata enarravit, ut solum Deo revelante hæc illi innotuisse compertum fuerit.

Congregationem Excalceatorũ Carmelitar. tunc fundatã prædicit brevi inter Illustriores Religiones esse connumerandam
Tribus Regul. diversos eorum successus, & fines prænunciat.
Ultionem Dei Viro nobili prænunciat, & sequitur.
Arcana plurima tam in rebus corporeis, quam cordium detegit.
Quam plura naturaliter ignota clara, & distincte refert.

§.35. Virtus ejus in toto decursu vitæ a Deo infirmitatibus adeo mirifice perficiebatur, ut assiduis passionibus tolerandis magna illi patientia opus fuerit, in complexione enim ipsius satis delicata, non solum potentia visiva parum valens & auditus imperfectus inerat; sed etiam horribili ulcere in crure per multos annos, & vertigine capitis vehementer cruciabatur. Quin, & viscerum pravis affectionibus, & aliis occultis infirmitatibus maxime per biennium ante obitum, velut aurum in fornace probavit illum Dominus, animo sic invicto omnia tolerante ut frequenter ex ejus ore verba Doctoris S. Ecclesiæ Augustini resonarent: Domine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in æternum parcas.

Ingens patiẽtia in Infirmitatibus.
Biennio ante obitum plures morbos invicte toleravit.
In suis Infirmitatibus quid diceret.

§.36. Ubi primum convalescebat, ad mortificationis, & observantiæ communis exercitia revertebatur, cunctis se oblectationibus, & convalescentium levaminibus sponte privans, aliis infirmis oblata sibi fercula cuncta partiebatur: quin, & saxo decumbens sub linteaminibus posito corpus torquere consueverat, dicens arctam esse viam, quæ ducit ad vitam.

Convalescens ad mortificationem, & cõmunem observantiam redit.
Levamina Convalescentium aliis infirmis dispertit.
Saxo decumbens quid diceret.

§.37. Sic infirmando fortior semper redditus, agnovit sibi instare adimpletionem Divini promissi, quod olim in festo S. Catharinæ Virginis & martyris obtinuerat, quando ex medio magnæ lucis sponsum ei fuit tandem ex his tenebris in lucem illam æternam, quæ lucet Sanctis Dei in perpetuas æternitates migrandum esse. Nam inter labores concionum morbo ingravescente febribus decubuit, & suscepturus pro Viatico Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, devotissime non sine multis lacrymis Sanctæ fidei Catholicæ accuratam Professionem emisit; imploravit etiam ferventissime Domini nostri Jesu Christi auxilium, & Sanctissimæ Virginis Deiparæ patro-

Instantem sibi mortem agnovit.
Suscepturus SS. Eucharistiæ Viaticum quid fecerit.

Circumstantes rogavit, ut secum Dominum deprecarétur ne mortis sententiam revocaret. Mœrenti de gravi morbo suæ filię prædicit eam tūc non moriturã Remissa paulisper vi morbi surgebat ad Sacrum celebrandum. Eo ingravescente habuit assistentem, & sæpissime Ministrantē Archiepiscopum Valentiæ. Dicto Archiepiscopo hortanti ad resignationem in suis cruciatibus quid responderit. In suis cruciatibus quotidie per binas horas orationi vacabat. Sæpe S. Exomologesi se purificans Divino Altaris Epulo reficiebatur. Aliis Infirmis frequentiam Sacramentorum suadens quid diceret.

patrocinium, necnon aliorum Sanctorum, & præcipue sui Ordinis, expressoque nomine Sancti Vincentii Ferrerii subjunxit: Pater mihi currus Israel, & auriga ejus.

§.38. Enixe petiit a circumstantibus, ut simul cum eo Dominum deprecarentur, ne mortis sententiam revocaret, & Joanni Boil mœrenti de gravi suæ filiæ infirmitate, eam tunc non migraturam a vita vere prædixit. Remittente postmodum paulisper vi morbi, non sine labore ad sacrum celebrandum surgebat. Iterum ingravescente infirmitate assistentem, & sæpissime ministrantem, non sine magna sua confusione, & animi demissione habuit Joannem a Ribera Patriarcham Antiochenum, tunc Archiepiscopum Valentinum, qui dum in cruciatibus ipsum ad resignationem in Divinæ voluntatis beneplacitum hortatur, audivit illum dicentem, se pœnas illas quibusvis mundi hujus terrenis bonis pluris facere, & chariores habere. Ab his cruciatibus quantumvis vehementibus, nec detineri, aut retardari potuit, quin per singulos dies per binas horas consuetæ orationi vacaret, & sæpe Sacra Exomologesi se purificans divino altaris Epulo reficiebatur, aliisque infirmis horum Sacramentorum frequentiam suadebat, sæpe repetens, hæc Divina mysteria non solum animæ, sed etiam corporis, ut plurimum salutem operari.

Elevatus in Deum concētus musicos audiebat. Ante annum prædixit se moriturum in festo S. Dionysii. Dux Gandiæ petit a S. D. benedictionē, quam humillime impertit. Monialis eum præsentialiter veneratur, & iterum miraculose redditur suo Monasterio. Prædicit sibi quatuor superesse dies vitæ, & frequenti S. Vincētii Visitatione recreatur.

§.39. Concentus musicos in ea ægritudine audiens, totus elevatus in Deum solvebatur in lacrymas. Denique variis remediis, & morbi vicissitudinibus ex animo toleratis, appropinquante S. Dionysii festivitate, qua die ante annum se moriturum esse prædixerat, plures occurrerunt certatim cupientes ab eo benedici, vel suis Rosariis ejus linteamina attingi. Inter hos filius Ducis Gandiæ genuflexus, & pedes ejus lacrymabundus osculatus benedictionem devote, & singultiens præstolabatur, quod vir Dei se quidem maximum Peccatorem cum Divo Paulo dictitans, & mente ad nihilum suum conversus humillime præstitit. Hoc etiam divinitus sorori Angelæ a Guglione Virgini Religiosæ Ordinis S. Francisci in perpetua Clausura degenti concessum fuit dum ex corde optabat præsentialiter Christi Domini Servum venerari, illico enim (ministerio creditur Angelico) ante ejus pedes constituta, & voti compos facta, suæ cellæ iterum miraculose reddita fuit. Cupiebat interim Ludovicus dissolvi, & esse cum Christo, nec aliter, quam, aut Sanctissimi Altaris Sacramenti quotidiana sumptione, aut cum Crucifixi Imagine colloquiis suas moras solabatur. Feria sexta ante obitum referenti diem Veneris esse, Benedictus Deus (respondit ille) adhuc quatuor supersunt dies, frequente cœlesti S. Vincentii Ferrerii visitatione, quem a teneris annis summa veneratione, & imitatione colere studuerat, recreabatur.

Biduo ante mortem S. Olei Unctione se munit.

§.40. Biduo ante decessum e vita sacram Olei Infirmorum unctionem devote petiit, & singulis orationibus respondens, seque Sanctis orationibus, & mortificationis exercitiis muniens, Sanctissimi Crucifixi Imaginem frequentibus osculis venerans, & orans, in die festo S. Dionysii, ut sæpe prædixerat, hora quindecima sentiens se paulatim deficere, assistentem ex more Patriarcham pro impetranda benedictione, & Sancti Euangelii lectione precatus est. Quod amantissimus Antistes uberrime lacrymans præstitit. Cumque commendationis Animæ juxta sui Ordinis Ritum preces persolverentur, ad illa verba, ut vinculis carnis exutus pervenire mereatur ad Gloriam Regni cœlestis, præstante D. Nostro Jesu Christo, Spiritum suum in manus Patris vinculis carnis absolutum commendavit, septimo Idus Octobris anno reparatæ salutis millesimo quingentesimo octogesimo primo, ætatis suæ quinquagesimo quinto; Eoque temporis momento visa est ex ejus ore lux instar fulguris recta in cœlos evibrata totam cellam illuminare, & supra Conventum Divina claritas fulsit. Quin & in Ecclesia pluries militiæ cœlestis armonici concentus a diversis auditi sunt, & pluribus aliis signis servi sui Gloriam Omnipotens Deus notam fecit, quibus publica Populi veneratio successit, Ludovicum undique sanctum proclamantis, & certatim coronis, ac Rosariis Sacrum Corporis pignus attingere tentantis, misericordiam enim a Domino, ac Divina quæcumque beneficia se obtenturos omnes sperabant, si eum apud Divinam Clementiam Protectorem, & Advocatum obtinere digni forent.

Ad verba prout in rubrica &c. obiit die 9. Octobris 1581.

Prodigia, quæ in ejus obitu evenerunt.

Populus undique Sanctum proclamavit.

Quæ post ejus obitum contingunt.

§.41. His accessit Altissimi erga suum servum assistentia, itaut ejus suffragantibus meritis, & vivens, & post obitum populis in necessitatibus per opera mira, & prodigia, quibus ipse Deus in sanctis suis mirabilis dignoscitur, protector, & adjutor semper extiterit. Ex Processibus enim confectis, & ad Urbem transmissis, ac aliis auctoritate Apostolica, causam Beatificationis, & Canonizationis ejus respicientibus, Congregatio Sacrorum Rituum censuit constare, non solum de illorum validitate, & de fama Sanctitatis, deque virtutibus Theologicis, & Cardinalibus in gradu heroico, verum etiam concludentes probationes continere insignium Miraculorum ejusdem tam viventis, quam defuncti.

S. C. SS. Rituum censuit constare de validitate processuum; virtutibus S. D. & miraculis in vita, & post mortem.

§.42. Cum enim esset Prior Albaidæ, Pastoribus accendentibus ignem, ventorum vi irruente, & flamma succrescente, jam ardentibus arboribus in vineis, & frutetis, magnum excitandum esse, ad destructionem, ignem, timebatur, non sine magno Conventus detrimento, accurrit vir Dei, & elevatis oculis in cœlum signo Crucis flammam benedixit, quæ illico evanuit, ac si nunquam ibi fuisset, eædem arbores læsæ exigua solum linea in signum miraculi apparente, immunes ab adustione visæ sunt remanere.

Liberatio ab incendio.

§.43. Moncadæ in Domo Josephi a Campo neptis hospitis Speranza Assentia dicta ab exitiali struma in collo afflicta cum fœtore horrendo ex ulceribus manante, non solum circumstantibus, sed etiam ipsimet infirmæ, intolerabili, facto signo crucis super parte affecta, & lingua linita a dicto Beato Ludovico veluti a sensibus alienato, & facie ejus luce fulgida remanente, statim ægra convaluit.

Sanatio ab exitiali struma.

§.44. Cadaver ipsius quadam veluti crystallina puritate sic nituit, ut adstantes in ejus virginea carne, velut in limpidissimo speculo suosmet vultus fuerint conspicati.

Ejus Cadaver nituit ut speculum.

§.45. Toto etiam corpore suavissimus odor erumpens non solum proxime vicinos, sed longius dissitos mirifice peregrinæ fragrantiæ oblectamento adhalavit.

Odorem suavissimum reddit.

§.46. Sex circiter mensibus loco humido, ac stillicidiis obnoxio sepultum jacuerat Sancti Viri Cadaver, quando extractum, ut decentiori tumulo

Post sex menses integrum, incorruptumque reperitur

mulo inferretur, integrum, incorruptumque, solis vestibus undique putrefactis repertum est, iterumque mirabili suaveolentia circumstantes implevit.

Uncta oleo lampadis sepulcro S. D. ardentis, ab immani dolore capitis liberatur, & capillos recuperat jam amissos.

§.47. Ursulæ Soler filia erat, cui immanes capitis dolores omne capillitium radicitus abstulerant. Medicamentum, quod magis obfuturum ab omnibus timebatur, petitum a lampade, quæ coram B. Viri sepulcro ardebat, hujus oleo perunctum caput puellæ, non solum abactis penitus doloribus, integram valetudinem, sed & capillos recuperavit.

Oculis orbata, ejusq; ad fontem S.D. lotis visum recuperat.

§.48. Quædam Puella oculis orbata ad fontem loci Ruzafa e quo Beatus bibere solebat, lotis oculis pristinum eorum usum recuperavit.

Cæcus pariter ad sepulcrum S.D. visum pariter recipit.

§.49. Gaspar Ramirez cæcus, ad tumulum Sancti novenam peragens, ultimaque die oculos sepulcro cum fide applicans, profluvium crocei humoris emisit ab oculis, ac subito cæcitatis suæ caliginem lætus abstersit.

Aridis Mamillis lactem recuperat.

§.50. Lactanti Andracæ Abreus cum aruissent mamillæ, novena ad sepulcrum sancti exacta, mox pristinam lactis affluentiam impetravit.

Ulceroso abscessu torta ad feretrum S.D. sanitatẽ recuperat.

§.51. Isabella Joanna Salon cum pluribus annis graviter ulceroso quodam abscessu torqueretur, attacta, feretro, quod S.Cadaver gestaverat, perfectæ sanitatis beneficio potita est.

Benedicto fõte abluta a febri, dysenteria, & hernia liberatur.

§.52. Isabella Gerbin supradicto Ruzafa benedicto fonte abluta, simul, & febrim, & dysenteriam, & herniam incolumis abegit.

Paralytica haustu ejusdẽ aquæ, & invocato nomine S. D. pristinæ valetudini restituitur.

§.53. Anna Monfort, cui paralysis usum membrorum prorsus ademerat, & morbi violentia situm oris fœdissime distorserat, haustu aquæ ex eodem Ruzafæ Fonte, ac invocato Sancti Ludovici nomine, tum ipsa veletudini, tum os priori situi restitutum fuit.

Rupto Peritonæo, forasq; extrusis intestinis, pannis in eodem fonte madefactis incinctus integre sanus evadit.

§.54. Hieronymæ Capell filiolus rupto peritonæo, forasque extrusis intestinis jugiter ejulans, & sanguinem vomens, ubi tandem a matre ad fontem Ruzafæ pannis in eo madefactis incinctus fuit, integre sanus domum reportatur.

Nervis attracta, fœdisque ulceribus plena pãno S. D. se obsignat, & sanatur.

§.55. Vincentia Morell vidua ex nervorum dira attractione per undecim menses decubua, fœdisque ulceribus, undique plena, dum panno, quo Sanctus usus fuerat, nervos, & ulcera successive obsignat, eodem ordine, & hæc sanari, & illos vivide sensit explicari, finitaque singulorum obsignatione, vegeta lectum reliquit.

Panes multiplicat in Conventu S. Honuphrii.

§.56. Cum in Conventu S.Honuphrii Priorem agens reficiendæ Religiosorum Communitati panes deesse adverteret, Christi in deserto providentiam imitatus, septem fragmenta, quæ solum domi superfuerant, arripuit, eaque solo benedictionis impendio sic multiplicavit, ut non tantum in prima mensa Fratribus triginta, & amplius in prandium abunde suffecerint, sed etiam reliquos in secunda mensa congrue saturaverint.

Fractis cruribus ad sepulcrum S.D. in pedes exiliit.

§.57. Joanni de Pedevera domestico Valentini Archiepiscopi famulo delapsum ex alto pondus gravissimum ita utrumque crus diffregerat, ut per novem menses aliter, quam grallis innixus moveri non potuerit. In his ægerrime usque ad Sancti viri sepulcrum accedens, fusa oratione confestim in pedes exiliit, grallisque inibi relictis, domum incolumis repedavit.

Acuta febri medullitus exusta ad tactũ Rosarii S. D. statim febris abscedit.

§.58. Isabella Vincentia Pajades acuta febri medullitus exusta, jamque a Medicis derelicta, morti appropinquabat; Sed ad contactum Rosarii, quod S. Ludovico, dum vixit usui fuerat, subito mirantibus quotquot aderant, febris abscessit.

§.59. His, aliisque non paucis virtutibus, ac signis permotus fel. rec. Paulus V. prædecessor noster, Servum Dei Ludovicum Catalogo Beatorum adscripsit. Exinde aliis Processibus rite confectis approbata insuper fuere miracula, quæ subsequuntur.

Paulus V. S. D. Catalogo Beatorũ adscripsit. Miracula post Beatificationem.

§.60. Primum incorrupti Sacri Corporis post annos fere sexagintasex ab ejus sepultura, tametsi nunquam interea fuisset aut exenteratum, aut ullis adversus corruptionem condimentis imbutum. Et nihilominus dum anno 1647. transferebatur in pretiosius monumentum, adhuc flexibile, illæsum, atque tractabile inveniebatur.

Incorruptio Corporis post 66. annos ab ejus obitu.

§.61. Secundum in repentina sanatione Pueruli Aloysii Vincentii Montesinos, qui ardentissima correptus febri, exhaustus dysenteria, & vomitibus, scaturiens vermibus, jamque costulis stomacho adnatis eo deductus erat, ut domesticis plane videretur extinctus, unde mortalibus involucris obfasciatus parabatur ad sepulturam. At mœstissimus parens facto ad S.Ludovici tumbam recursu, atque ibidem emisso voto, cum festinus domum revertitur, filioli pulsum explorans vitæ indicium reperit, statimque Puer oculos aperiens, ex integro sanus deprehenditur.

Repentina sanatio a febri, Dysenteria, & Vomitibus.

§.62. Tertium in stupenda præservatione quadriennis Puellæ Gesualdæ Gildæ Ramirez, quam currus mole carbonum onustus, rapidoque sex mulorum tractu celer obterendam humi dejecerat, ac duabus Rotis substratam valide opprimebat: sed implorato Sancti Ludovici præsidio surrexit incolumis Puella, & in evidentiam miraculi apparuerunt in ejus capite, collo, & humeris clavorum signa a rotis leviter impressa.

Præservatio Puellæ in curru mole Carbonum onusto rapido tractu currente.

§.63. Quartum in Bartholomeo Christophoro Damingue, quem deformis hernia pendulis intestinis adeo laxaverat, ut sicubi in genua procumberet, scrotum ulceribus jam erosum, ac putrescens humum tangeret. Sed ad invocationem S. Ludovici tota hæc miselli calamitas illico evanuit.

Liberatio instantanea a deformi hernia.

§.64. His, & aliis deductis, approbatisque Miraculis emanavit Decretum a piæ mem. Clemente IX. etiam prædecessore nostro, posse tuto deveniri ad solemnem prædicti Beati Canonizationem, pro qua obtinenda accesserunt Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Leopoldi I. Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli II. Hispaniarum Regis, necnon, & Ordinis Prædicatorum preces, quibus a prædictis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & a nobis eamdem sæpius postulaverunt. Quapropter ejus vitæ sanctissimæ meritis exigentibus, & ad prædictorum preces inclinati, cum jam nihil deesset eorum, quæ ad hanc Sacrosanctam functionem necessario ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S.R.E. antiqua consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & servanda requirebantur, justum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in Cœlis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in Terris, hodie in Sacrosancta Basilica Beati Petri Principis Apostolorum, in qua solemni Ritu cum ejusdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane convenimus, post trinas pro Canonizationis Decreto nobis nomine dicti Caroli Regis

Clemens IX. decrevit posse tuto deveniri ad solemnem d. Beati Canonizationem

Preces Leopoldi Imperatoris Caroli II. Hispaniarum Regis, & Ordinis Prædicator.

Pontifex in Basilica S. Petri convenit pro solemni illius Canonizatione cũ solitis cæremoniis.

Regis per dilectum filium nostrum Ludovicum tit. S. Sabinæ S.R.E. Presbyterum Cardinalem de Portocarrero pro parte ejusdem Regis porrectas petitiones, post Sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam:

§.65. Ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Sanctæ Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate D.N. Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra matura deliberatione præhabita, & Divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium Consilio, Beatum Ludovicum Bertrandum SANCTUM esse decrevimus, & diffinivimus, ac Sanctorum eum Catalogo adscripsimus, prout præsentium tenore decernimus, diffinimus, & adscribimus: statuentes ab Ecclesia Universali quolibet anno die 10. Octobris memoriam ejus inter Sanctos Confessores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Canonizatio.

Sancti festum decernitur.

§.66. Eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius S. Ludovici ad sepulcrum, in quo ejus corpus requiescit visitandum accesserint, septem annos, ac totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Dño relaxavimus in forma Ecclesiæ consueta.

Indulgentia 7. annor. & totid. quadragenarum Visitantibus sepulcrum dicti Sancti in die festo singulis annis.

§.67. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dñum Patris sempiternum Filium, & sanctum Paraclitum spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque Hymno *Te Deum* solemniter decantato, peculiari in honorem Beati Ludovici Oratione precati sumus per ejusdem merita, atque ad Altare S. Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem S. Commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessimus.

Premissis laudibus, & confessionibus Pōtifex Missam celebrat cum ejusdem Sancti cōmemoratione.

Omnibus presentibus Indulgentiā plenariam concedit.

§.68. Æquum igitur est nos gratias agere, & laudare Deum Patrem Omnipotentem, qui servum suum benedixit in omni benedictione spirituali, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, & dedit illum Universis Christifidelibus tanquam fulgentem lucem in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, ut Ecclesiæ pacem, & tranquillitatem, Principibus Christianis optatam concordiam, & infidelibus a via salutis errantibus lumen veritatis obtineat. Adeamus igitur cum fiducia Thronum Divinæ pietatis, ore, & opere supplicantes, ut S. Ludovicus universo Christiano Populo prosit meritis, & exemplis, precibus adsit, ac patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio.

Gratias agit Deo.

§.69. Cæterum quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca ubi opus esset deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis manu tamen publici notarii subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transūptorum.

§.70. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, diffinitionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo. Pridie Idus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno primo.

Edit. 12. Apr. 1671.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝ *Ego Franciscus Episcop. Ostien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*

✝ *Ego F. M. Episcopus Portuen. Card. Brancatius.*

✝ *Ego Vldericus Episcopus Tusculanus Card. Carpineus.*

✝

✝

✝ *Ego Virginius Episcopus Albanensis Cardinalis Vrsinus.*

✝

✝ *Ego Cæsar Presbyter Card. Fachenettus.*

✝

✝

✝ *N. Tituli S. Mariæ Transtyberim Cardin. Ludovisius.*

✝ *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*

✝ *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*

✝ *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalcus.*

✝

✝ *Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*

✝ *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Otthobonus.*

✝ *Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Cardin. Imperialis.*

✝ *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.*

✝ *Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*

✝ *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*

✝ *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*

✝ *Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.*

✝ *Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*

✝ *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.*

✝

✝

✝ *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*

✝

✝ *Ego Petrus tit. Sancti Callixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.*

✝ *Ego Franciscus Maria tit. S. Matthæi Presbyter Cardinalis Mancinus.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Nerius tit. SS. Nerei, & Achillei Cardin. Corsinus.*

✝ *Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*
✝
✝ *Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*
✝ *Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteriis S.R.E. Camerarius.*
✝ *Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.*
✝
✝
✝ *Ego Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Presb. Cardin. Ninius.*
✝ *Ego Julius tit. S. Martini in Montibus Presbyt. Cardin. Spinula.*
✝ *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Aracœli Presbyter Card. Robertus Vitor.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.*
✝ *Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presbyter Cardin. Portocarrerus.*
✝
✝
✝ *Ego Joannes tit. S. Bernardi Presbyt. Cardinalis Bona.*
✝ *Ego Federicus tit. S. Augustini Presbyter Cardin. Borromeus.*
✝ *Ego Camillus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Maximus.*
✝ *Ego Gaspar tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardin. Carpineus.*
✝
✝
✝ *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.*
✝
✝ *Ego Carolus Sancti Cæsarei Diacon. Card. Barberinus.*
✝ *Ego Decius Sancti Eustachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*
✝ *Ego Paulus tit. S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus.*
✝
✝ *Ego Sigismundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Chisius.*

I. G. Slusius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

Loco ✻ Plumbi.

D. Ciampinus.

Registrat. in Secretaria Brevium.

LXIV.

Constitutio, ut Romanis, aliisque Nobilibus Status Ecclesiastici liceat exercere commercia sine præjudicio Nobilitatis.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem omnium Christifidelium patrem, & pastorem, non solum spiritualibus Dominici gregis sibi divinitus commissi utilitatibus jugi vigilantia consulere, sed etiam temporalibus suorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia subditorum commodis paterno studio providere, sicut Reipublicæ conducibile fore in Domino arbitramur.

Causæ Constitutionis.

§. 1. Cum itaque commerciis, & negotiationibus, honestarumque artium exercitio Respublicæ floreant, industria vigeat, segne otium, ex quo plurima mali seges surgere solet, exterminetur, omniumque rerum ad vitam necessariarum copia paretur; horumque commodorum intuitu in plerisque Italiæ, aliisque florentissimis Christiani Orbis ditionibus lege cautum, sive laudabili consuetudine introductum sit, ut nullum per commercia nobilitati præjudicium inferatur.

Statuit, ut in rubrica.

§. 2. Nos dignam munere nostro, paternæque erga nostros, & Sedis prædictæ subditos charitati congruentem rem facturi Nobis videmur, si Romanæ quoque, quam peculiari dilectione prosequimur, cæterarumque Civitatum, & locorum temporalis S.R.E. ditionis nobilitati operam, atque industriam honeste, utiliterque exercendi, ac patrimonium sine cujusquam injuria augendi parem tribuamus potestatem. Motu itaque proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis, tam Romanis, quam Bononien., Ferrarien., Avenionen., Anconitan., & Beneventan., cæterarumque Civitatum, Provinciarum, Oppidorum, Terrarum, & locorum quorumcumque Nobis, & d. Sedi tam mediate, quam immediate subjectorum Nobilibus præsentibus, & futuris, cujuscumque status, gradus, & præeminentiæ, & dignitatis existant, ut lanificii, & serici artes, ac argentariam, seu nummulariam, necnon mercaturas, negotiationes, & commercia quæcumque terra, mari, vel flumine exercere, nostraque, & Sedis præfatæ, ac Almæ Urbis nostræ, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum vectigalia conducere, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facere, exequi libere, & licite possint, & valeant, dummodo tamen merces minuatim per se ipsos minime vendant; itaut propterea nullum omnino eorum nobilitati, dignitati, gradui, conditioni, titulis, præeminentiæque, & prærogativis præjudicium inferatur, aut illarum quoquo modo dici, censeri, prætendi, vel intelligi unquam possit, sed ipsi omnes, & singuli, eorumque filii posteri, & descendentes, quicumque in eodem omnino nobilitatis, & dignitatis gradu sint, & remaneant, etiam ad effectum consequendi habitum, & crucem Fratrum Militum de Justitia Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Sancti Stephani, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium quorumcumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignorum, eorumque privilegiis, prærogativis, præeminentiis, honoribus, juribus, & gratiis fruendi, & gaudendi, ac quoad alia omnia, & singula tam Ecclesiastica, quam profana, sive sæcularia, ad quæ Nobiles quomodolibet admitti, & recipi consueverunt, seu possunt, & debent, non secus ac si nihil prædictorum unquam exercuissent, te-

nore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus,

Clausulę Pręservativæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causę propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris, seu statutorum, stabilimentorum, & ordinationum Capitularium, consuetudinum, & usuum, ac privilegiorum Hospitalis, aliorumque Ordinum Militarium hujusmodi reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

Nec aliter judicari posse decernit.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E.Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, aliosve Officiales, & Ministros, ac memorati Hospitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium hujusmodi Magnos Magistros, seu Administratores, Conventus, Concilia, & Tribunalia quæcumque, cæterosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, ac fel. rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac Urbis, & quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, necnon dicti Hospitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, & locorum piorum quorumvis, aliisque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, stylis, etiam quantumvis inveteratis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis, ac Hospitali, aliisque Militiis, & Ordinibus Militaribus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, Congregationibus, aliisque locis quibusvis, illorumque respective Communitatibus, & Universitatibus, Magnis Magistris, & Administratoribus, Conventibus, Capitulis etiam Generalibus, Fratribus, Militibus, Equitibus, Nobilibus, & aliis personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Constitutionem publicari mandat.

§.6. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde afficere, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§.7. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.An.2. die 15. Maii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1671. Pontificatus nostri anno Secundo.

Anno a Nativitate D.N. JESU Christi 1671. Indictione nona, die vero 20. Mensis Maji Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ X. Anno ejus Secundo, supradicta Constitutio affixa, & publi-

blicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per Laurentium Signium Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Agabitus de Magistris Mag. Curs.

LXV.

Die 15. Maji 1671. An. 2. Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordinis S. Dominici, tam erectas, quam erigendas ubicumque locorum in Festis SS. Ludovici Bertrandi die 10. Octob., & Rosæ de S. Maria die 30. Augusti.

Nunc primum impress.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Exordium. Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in Terris, spiritualium munerum Thesauros, quorum nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Coeli incolas fidelium devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Ludovicum Bertrandum Ordinis Prædicatorum professorem, & Beatam Rosam de S. Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici auctoritate Nobis a Domino tradita Sanctos esse decreverimus, & definiverimus, illosque Sanctorum Catalogo solemni Ritu adscripserimus: Hinc est quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prædicti hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, diebus festis eorumdem Sanctorum Ludovici Bertrandi, & Rosæ de S. Maria, nempe S. Ludovici quidem die 10. Octobris, S. Rosæ vero die 30. Augusti a primis Vesperis usque ad occasum Solis festorum hujusmodi, annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Canonizatio SS. Ludovici Beltrandi, & Rosæ de S. Maria Ordin. Prædicat.

Perpetuis futuris temporibus die 10. Octob. & 30. Augusti.

§.2. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1671. Pontificatus nostri Anno secundo. Edit. 15. Maji 1671.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium lib. 2. diversor. fol. 692.

LXVI.

Indulgentia in Ecclesiis Clericorum Regularium Theatinorum in die Festo S. Cajetani ejusdem Congregationis Fundatoris. Nunc primū impressa.

CLEMENS PAPA X. Edit. An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortio effecit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Coeli incolas fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Cum itaque nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio Beatum Cajetanum Thienæum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum Fundatorem, auctoritate Nobis a Domino tradita Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo solemni ritu adscripserimus: Sanctificatio S. Cajetani Clericorum Theatinorum Fundatoris.

§.2. Hinc est, quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Collegiorum, Domorum Regularium, & Monasteriorum, tam Clericorum Regularium dictæ Congregationis, quam Monialium eorumdem Clericorum Regularium curæ, & gubernio subjectarum hactenus erectis, & imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die 7. Augusti Festo ejusdem S. Cajetani Thienæi, a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad

Deum

Perpetuis futuris temporibus.

Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 10. Junii.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Junii 1671. Pontificatus nostri anno Secundo.

LXVII.

Decretum de renunciatione, seu alternatione Abbatum Montis Oliveti qualis esse debeat.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor præcedentis Indulti incipien. *Ex Commissæ*

NUper emanarunt ad favorem Congregationis Monachorum Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet. Clemens Papa X. ad perpetuam rei memoriam. Ex commissæ nobis divinitus dispensationis Officio cupientes ut debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti rependatur, ac ipsius Congregationis Monachos, ut in Vinea Domini strenue laborare studeant, aliquo honorificentiæ præmio incitare, nec non dilectum filium Procuratorem generalem d. Congregationis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac quarumdam fel. rec. Urb. Papæ VIII. prædecessoris nostri in simili forma Brevis literarum die 26. Januarii 1627. expeditarum incipien. *Apostolatus Officium* &c. per quas Abbatum Titularium in præfata Congregatione creatio sub certis, modo, & forma tunc expressis prohibita fuit, tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haben., supplicationibus ejusdem Procuratoris Generalis nomine nobis, de consilio, & assensu dilecti filii nostri Cæsaris tituli SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, dictæ Congregationis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, una cum Diffinitorio ipsius Congregationis, duodecim Abbates Titulares, nempe duos pro qualibet Provincia ejusdem Congregat., qui tamen sint ætate quinquagenarii, & saltem 20. annorum spatio lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarii, aut Magistri Novitiorum, aut œconomica officia exercendo, Congregationi præfatæ laudabiliter inservierint, ita tamen, ut ejusmodi Abbates titulares, nec gubernium Monasteriorum, nec votum, sive suffragium in Capitulis Generalibus, nec ullam aliam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis onerosa sit, prætendere valeant, sed in Ecclesia, saltem diebus festivis, Missæ Conventuali, & Vesperis, ac diebus singulis mane Orationi mentali interesse teneantur, auctoritate nostra Apostolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum, alios ex eadem Provincia, usque ad complementum numeri duodenarii hujusmodi, & non ultra, subrogandi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

§.1. Et quia nonnunquam accidit, ut aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprii levamenti studio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergo, regimen, sive gubernium Monasterii sibi commissi alternis vicibus cum illo gerere sit contentus, auctoritate præfata, harum serie permittimus memorato Abbati Generali, una cum Diffinitorio præfato, ejusmodi alternationes acceptare, & ad usum deducere, dummodo tamen Abbas, ad id sponte consentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam juxta præscriptum Constitutionum dictæ Congregationis necessariæ, & non aliter.

§.2. Porro unus tantum eorum, nempe ille, qui Monasterium actu gubernabit, votum, sive suffragium in Capitulo Generali Congregationis dictæ habeat; vacans autem a gubernio in alterius gubernantis Monasterio degat, nec plus prætendere possit, quam Monachus ordinarius præter titulum Abbatis, & uno illorum defuncto, alter solus remaneat Abbas regiminis quandiu vixerit, vel donec renunciaverit.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præfati Urbani prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, ac Monasteriorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis

eadem

eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Februarii 1671. Pontificatus nostri anno primo.

Motivum hujus Decreti. §.6. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nobis subinde exponi fecit, dilecti pariter filii Superiores ejusdem Congregationis in Diffinitorio Capituli Generalis ipsius Congregationis mense Aprili proxime præterito congregati, amplitudine gratiæ per præinsertas literas nostras concessæ, in ea parte, quæ renunciationes, sive alternationes Gubernatorum concernit, mature considerata, illam aliquibus conditionibus limitari prospero, felicique præfatæ Congregationis regimini conducibile fore censuerint:

Preces Procuratoris Generalis. §.7. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.8. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis suspen., & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: (Absolutio a Censuris.)

Qualitates Monachorũ, ad quorũ favorem fieri possunt hujusmodi renunciationes, seu alternationes. §.9. Quod illi Monachi, ad quorum favorem fient renunciationes, sive alternationes hujusmodi, quadraginta annis majores, nec Abbatum easdem alternationes facientium in primo, vel secundo gradu consanguinei esse; sed in Monasteriis, in quibus saltem viginti Monachi resideant, Officiales fuisse debeant; nec ejusmodi renunciationes, sive alternationes ab illis Abbatibus, qui sint actu Visitatores, atque in præjudicium Officialium actualium, aut eorum, qui fuerint Officiales Monasterii Montis Oliveti Majoris dictæ Congregationis, cæteris paribus fieri possint, auctoritate præfata tenore præsentium statuimus, & ordinamus. (A quibus, & in quorũ præjudicium illæ fieri non possint.)

Decretum irritans. §.10. Decernentes pariter ipsas præsentes literas perpetua roboris firmitate subsistere, ac inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis. §.11. Non obstan. quo ad ea, quæ præsentibus literis sunt, seu dici possent esse contraria præinsertis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transũptorum. §.12. Cæterum volumus similiter, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, eadem prorsus fides in judicio, & extra exhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. die 11. Junii 1671. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Junii 1671. Pontificatus nostri Anno secundo.

LXVIII.

Confirmatio Brevium Urbani VIII., & Innocentii X. quibus duabus vicibus quolibet anno mandatur Prædicatoribus Verbi Dei commendatio locorum Terræ Sanctæ.

Specialiter hoc decrevit Urbanus VIII. Constitut. Salvatoris *Innocentius X. Constitut.* Salvatoris *confirmavit.*

CLEMENS PAPA X. (Edita An. D. 1671.)

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium. SAlvatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione seipsum exinanivit factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas in eam præcipue pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni qua fieri poterit majori honorificentia recolantur.

Breve Urbani VIII. quid constituat. §.1. Cum itaque fel. rec. Urbano Papæ VIII. prædecessori nostro alias expositum, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Civitate Hierusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur; idem Urbanus prædecessor, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis, necessitates eorumdem sacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ejusdem Urbani Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 3. Februarii 1634. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Ab Innoc. X. confirmatur. §.2. Et sicut pro parte dilectorum Ludovici a Justitia pro Italia, & Simonis Garciæ pro Germania, ac Andreæ a Fonte majore pro Hispania, & Petri Meron Fratrum expresse professorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum pro Gallia, respective Commissariorum ejusdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi, quo præfatæ Urbani prædecessoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio Papa X. prædecessore pariter nostro confirmatæ fuerunt, exactius observentur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari desiderent.

Confirmat, prout in rubr. §.3. Nos eorumdem sacrorum Monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostro-

strorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, prædictas Urbani prædecessoris literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus; salva semper auctoritate Congregationis dd. Cardinalium.

Præcipit Ecclesiasticis Superioribus observantiam

§.4. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt Limina Apostolorum, facienda, referant se prædictis Urbani prædecessoris, & præsentibus nostris literis paruisse, contrariis non obstant. quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§.5. Volumus insuper, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P.A. 2. die 19. Junii.

Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19. Junii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIX.

Nunc primū impressa.

Indulgentia in Ecclesiis Domorum, vel Collegiorum Societatis Jesu in die S. Francisci Borgiæ pro omnibus Christifidelibus.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ nobis reliquit, exemplorum sectatores, altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes effecit, vices, licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum nobis tradita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Coeli incolas Fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Canonizatio S. Francisci Borgia.

§. 1. Cum itaque nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Franciscum Borgiam dum vixit Præpositum Generalem Societatis Jesu, auctoritate nobis a Domino tradita, Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo solemni Ritu adscripserimus.

§.2. Hinc est, quod nos, ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Domorum, vel Collegiorum quorumcumque Societatis præfatæ hactenus erectis, & imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die 3. Octobris Festo ejusdem Sancti Fran-

Die 3. Octob. perpetuis futuris temporibus in omnibus Ecclesiis Domor. & Colleg. Societatis Jesu.

cisci Borgiæ a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctę Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii memoratæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ubique locorum habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Julii 1671. Pontificatus nostri Anno secundo.

Edit. 3. Jul. 1671.

LXX.

Extendit, & ampliat Indultum Cardinalis, & Nuncii in Regno Portugalliæ de recitando Officio, & Missa celebranda in tota ditione illius Regis in honorem B.Gundisalvi de Amarante Ordinis Prædicatorum ad universam S.Dominici Religionem.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti Apostolatus Officium humilitati nostræ divinitus commissum salubriter exequi adjuvante Domino satagentes, pias sublimium, Religiosarumque personarum vota, ad augendam in terris Beatorum in Coelis cum Domino nostro Jesu Christo regnantium venerationem laudabili studio tendentia, libenter exaudimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, spiritualemque Christifidelium consolationem, atque ædificationem expedire in Domino arbitramur.

§.1. Alias siquidem commisso per felicis recordationis Pium PP.IV. prædecessorem nostrum ad preces claræ memoriæ Sebastiani dum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris bonæ mem. Henrico tituli Sanctorum quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portugalliæ nuncupato, & Prospero Episcopo Rossanensi tunc Sedis Apostolicæ in Regno Portugalliæ cum potestate Legati de Latere Nuncio, quatenus examinato per ipsos processu antea confecto de mandato rec. me. Julii PP. III. prædecessoris pariter nostri, vel alio, desuper servata forma Sacrorum Canonum de novo conficiendo conjunctim procedentes, constito prius de crebris miraculis quæ Omnipotens Deus intercessione Beati Gundisalvi de Amarante Sacerdotis expresse professi Ordinis prædicatorum in Regno Portugalliæ nati, & vita functi, tam in illius vita, quam post felicem illius obdormitionem operari dignatus fuerat, concurrente ad Ecclesiam ubi requiescit corpus illius, a claræ pariter mem. Joanne Rege Portugalliæ illustri ipsius Sebastiani Regis præ-

Causa hujus Const.

deceſſore magnifice extructam, & dotatam, ex diverſis Regnis, & Provinciis incredibili frequentia Chriſtifidelium, eorumque in eundem Beatum Gundiſalvum devotione in dies magis invaleſcente, concederent, ut in omnibus, & ſingulis Eccleſiis, tam Sæcularium, quam Regularium Regnorum ipſi Sebaſtiano Regi ſubjectorum, Officium, horæ Canonicæ, & Miſſa de dicto Beato Gundiſalvo ad inſtar aliorum Sanctorum Confeſſorum in die obitus ipſius, libere, & licite recitari, & celebrari poſſent, prout in ipſius Pii prædeceſſoris literis deſuper in forma Brevis die 3. Septembris 1560. expeditis latius continetur.

Indultum Card. & Nuncii. §.2. Idem Henricus Cardinalis, ac Proſper Epiſcopus Nuncius in executionem literarum hujuſmodi, conſtito prius de præmiſſis juxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem, per eorum ſententiam latam die 16. Septembris ſequentis anni 1561. auctoritate Apoſtolica, qua fruebantur in hac parte, conceſſerunt, & indulſerunt, ut ex tunc omnibus, & quibuſcumque Eccleſiis, & Monaſteriis etiam Sæcularium omnium Regnorum, & Dominiorum Portugalliæ poſſent libere, & licite recitari Officium, & horæ Canonicæ, ac Miſſæ celebrari in honorem dicti glorioſi Gundiſalvi de Amarante eodem prorſus modo, & forma, quo, & quibus recitantur, & celebrantur in honorem aliorum Sanctorum Confeſſorum.

Ad preces Principis Portugalliæ. §.3. Cum autem ſicut pro parte dilectiſſimi in Chriſto filii noſtri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris, per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de las Minas Coronæ Portugalliæ apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem ordinarium, Nobis nuper expoſitum fuit, creſcente in dies populi erga præfatum Beatum Gundiſalvum devotione, tam idem Petrus Princeps, quam dilectus filius Joannes Thomas de Roccaberti Magiſter Generalis dicti Ordinis pro ſingulari, quem erga memoratum B. Gundiſalvum gerunt devotionis affectu, indultum præfatum ad univerſum Ordinem S. Dominici, tam Fratrum, quam Monialium extendi ſummopere deſiderent; Nobis propterea idem Petrus Princeps, & Joannes Thomas Magiſter Generalis, tam ſuo, quam univerſi Ordinis præfati nomine humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Ampliatur ut in rubr. §.4. Nos igitur laudabili dicti Petri Principis pietati favorabilem aſſenſum paterno affectu præbere cupientes, ac præfatum Joannem Thomam Magiſtrum Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum, qui rem mature perpenderunt conſilio, Indultum recitandi officium, & horas Canonicas, ac celebrandi Miſſam de dicto Beato Gundiſalvo, tanquam de Sancto Confeſſore non Pontifice conceſſum, ut præfertur ad univerſum Ordinem, tam Fratrum, quam Monialium Sancti Dominici, modo, & forma præmiſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Derogat. contrariis. §.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 10. Iulii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LXXI.

Die 10. Julii 1671. An. 2. Indultum pro Patribus Congregationis Miſſionis, ut illius Presbyteri, aliorum ipſius Congregationis iter cum ipſis agentium confeſſiones audire poſſint, & Generalis in ſingulis Domibus deputare valeat Confeſſarios cum facultate aperiendi, & exequendi literas Pœnitentiariæ Apoſtolicæ.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primũ edita.

Ad perp. rei memor.

Exordium. Apoſtolici muneris, quod inſcrutabilis Divinæ ſapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati noſtræ imponere dignata eſt, ratio nos admonet, ut paternam Congregationum virorum in Eccleſia Dei uberes bonorum operum fructus adſpirante ſuperni favoris auxilio proferre jugiter ſatagentium, curam peculiari ſtudio gerentes, illas quo laudabilia earum Inſtituta cum majori ſpirituali conſolatione, uberiorique animarum fructu proſequi valeant, Apoſtolicis favoribus, & gratiis decoremus.

Motivum hujus Indulti. §.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Renatus Almeras Superior Generalis Congregationis Miſſionis, quod cum ipſe Sacerdotes, alioſque dictæ Congregationis Miſſionum obeundarum, aliiſque de cauſis in varias partes, ex officii ſui debito mittat, frequenter contingit ut illi per Diœceſes tranſeant, in quibus ad confeſſiones audiendas approbati non ſunt, & proinde non audent ſibi invicem peccata ſua ſacramentaliter confiteri, tametſi multi Theologi exiſtiment id eis licere vigore quarumdam fel. rec. Alexandri PP. VII. prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis literarum, per quas a Juriſdictione Ordinariorum in iis, quæ ad Diſciplinam domeſticam ſpectant, eximuntur: quam tamen opinionem, abundantioris cautelæ gratia, ſequi hactenus noluerunt, ſed in ejuſmodi occaſionibus peccata ſua Confeſſariis, in locis per quæ tranſibant approbatis, confeſſi ſunt.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Presbyteris, aliiſque præfatis, non ſolum commodius, ſed etiam eorum animabus utilius futurum ſit, ſi in itinere perſonis per eorum Superiores deputatis, ac Inſtituti præfatæ

tæ Congregationis peritis peccata sua confiteri valeant:

Alterum simile motivū.

§.3. Et persæpe eveniat, ut in Missionibus, aliisque functionibus, quibus Presbyteri Congregationis præfatæ juxta eorum Institutum incumbunt, eis offerantur casus, in quibus oporteat literas a Pœnitentiariæ Apostolicæ officio obtinere, ejusmodi vero literæ inutiles interdum remaneant, propter defectum personarum, quæ illas aperire, & executioni mandare valeant, nec ejusmodi defectum supplere possint Presbyteri præfati, quippe, qui licet Sacræ Theologię, tam moralis, quam speculativæ studiis operam sedulo navent, nullum tamen gradum scholasticum suscipere consueverunt: Nobis propterea d. Renatus Superior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superioris Generalis.

§.4. Nos igitur piis ejusdem Renati Superioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quibuscumque Congregationis præfatæ Presbyteris, qui tamen in Diœcesibus ubi residere soliti sint, seu unde discesserint, ad confessiones audiendas approbati reperiantur, ut Sacramentales quorumvis aliorum ejusdem Congregationis una cum ipsis iter pro tempore agentium confessiones, tametsi in illis Diœcesibus, in quibus iter agendo reperirentur, approbati non fuerint, audire, illosque a peccatis suis pœnitentia salutari, & aliis, quæ fuerint injungenda, eis injunctis, absolvere libere, licite, & valide possint auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Absolutio a Censuris.

Presbyteri Congregationis Missionis aliorum ejusdem Cōgregationis cum eis iter agentiū ubique locorum confessiones excipere possunt si unde discesserint ad confessiones audiendas fuerint approbati.

§.5. Præterea memorato Renato moderno, ejusque successoribus Superioribus Generalibus Congregationis præfatæ per se, vel per alios sibi subordinatos ejusdem Congregationis Superiores certum in unaquaque ipsius Congregationis Domo (prout expedire in Domino judicaverint) numerum Presbyterorum d. Congregationis, integritate, pietate, doctrina, & prudentia conspicuorum, qui dummodo ab Ordinariis Locorum ad confessiones audiendas approbati fuerint, literas per præfatum Pœnitentiariæ Apostolicæ officium pro tempore expeditas aperire, ac illas servata cæteroqui earum forma, & dispositione, exequi libere pariter, & licite valeant in omnibus, & per omnia perinde acsi Magisterii, vel Doctoratus, aliosve gradus, quos habentibus Confessariis literæ ipsæ directæ fuerint, suscepisse reperirentur, dicta auctoritate designandi, ac eligendi, & deputandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Superior Generalis sive per se, sive per alium sibi subjectum in qualibet Domo d. Congregationis ex Confessariis jam approbatis certum numerum deputare valet cum facultate aperiendi, & exequendi literas Pœnitentiariæ Apost.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obstan. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.8. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Superioris Generalis ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Julii 1671. Pontificatus nostri anno Secundo.

Edit. 10.Julii 1671.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. mensis Julii par.2. fol.266.

LXXII.

Quod Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, & Moniales Capuccinæ, cujuslibet mensis die non impedita Officium S. Claræ recitare valeant.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio pia Christifidelium, illorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suavi arctioris Religionis jugo mancipati, bonoque Christi odore de bona conversatione fragrantes, uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagunt, vota ad augendam in terris cœlestis regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque favoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Exordium.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, tam Fratres dicti Ordinis, quam Moniales Capuccinæ nuncupatæ pro singulari eorum erga Sanctam Claram devotionis affectu Officium de illa singulis mensibus recitare plurimum desiderent:

Supplicatio.

§.2. Nos piis eorum votis favorabilem assensum hac in re præbere volentes, dictumque Ministrum Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis

Concedit ut in rubrica.

 super

super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis tam Fratribus, quam Monialibus prædictis, ut officium de eadem Sancta Clara singulis mensibus aliqua die non impedita officio novem Lectionum, sub ritu semiduplici, recitare, libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos, & quas spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia, plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit. §.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur in judicio, & extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 20. Julii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Julii 1671. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXIII.

Statuit, quod Fratres exteri Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, in conventibus Sancti Francisci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Urbe ultra quindecim dies morari non valeant.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Const. Cum fel. record. Alexander VII., & Clemens IX. Romani Pontifices prædecessores nostri, ut incommodis, quæ Conventus Sancti Francisci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Urbe Fratrum Minorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, ex diuturna in eis Fratrum exterorum mansione patiebantur, occurrerent, Guardianis, seu Superioribus eorumdem Conventuum mandaverint, ut in posterum Fratres exteros dicti Ordinis ad Urbem prædictam ex devotione, vel ad negotia pertractanda accessuros, aut tunc in ea forsan degentes, non permitterent in dictis Conventibus, nec in eorum quolibet respective ultra quindecim dies commorari, sub pœnis tam dictis Guardianis, & cuilibet illorum pro tempore, quam iisdem Fratribus, si Sacerdotes forent, privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum ipso facto, si autem Laici, carcerationis, aliisque ipsorum Alexandri, & Clementis prædecessorum respective arbitrio infligendis; Procuratori vero Generali ejusdem Ordinis; & ab iis qui negotia intra dictum tempus absolvere nequirent, scripturas ea concernentes sibi consignari, eademque negotia sedulo pertractari, ac expediri curaret: Et (sicut accepimus) prænarratæ ordinationes non ea qua par est, cura servantur; sed illis fraus fiat, Fratribus exteris prædictis post moram quindecim dierum in dictis Conventibus respective peractam, ad Conventus extra Urbem non sine horum quoque Conventuum gravamine, secedentibus, & paulo post ad eandem Urbem redeuntibus, quasi eis non esset interdictum in Conventibus supradictis, seu eorum altero per alios quindecim dies moram trahere.

§.1. Hinc est quod nos eorumdem Conventuum indemnitati, & levamento quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ac memoratorum Alexandri, & Clementis prædecessorum vestigiis inhærentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quicumque Fratres exteri dicti Ordinis ad Urbem prædictam devotionis, vel negotiorum causa pro tempore accessuri in supradictis S. Francisci, & S. Petri in Monte Aureo Conventibus, seu eorum altero ultra quindecim dies commorari, nec ipsorum Conventuum Guardiani, seu Superiores respective nunc, & pro tempore existentes id permittere ullo modo audeant, seu præsumant, sub pœnis quoad Fratres Sacerdotes, seu Clericos, ac Guardianos, seu Superiores prædictos, eorumve quemlibet privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendæ; quoad Laicos vero, seu Conversos, carcerationis, aliisque nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis tenore præsentium prohibemus, & interdicimus. *Statuit, ut in rubr.*

§.2. Præcipientes sub eisdem pœnis, ut Fratres exteri, qui in eisdem Conventibus, seu eorum altero moram quindecim dierum spatium traxisse de præsenti reperiuntur, statim atque præsentes literæ ibidem publicatæ fuerint, inde discedant ad proprias Provincias reversuri. Quod si negotia habuerunt quæ tam cito nequeant expediri, scripturas illa concernentes consignent dilecto filio eorum Procuratori Generali, qui eadem negotia sedulo pertractari, & quamprimum fieri poterit, expediri curet. *Ab exteris quid agendum declarat.*

§.3. Porro si quis præsentem prohibitionem eludere tentaverit, ad Conventus extra Urbem tantisper secedendo, & in eandem Urbem regrediendo, quasi sibi in Conventibus præfatis, seu eorum altero per alios quindecim dies commorari liceat; tam ipse quam Guardiani, seu Superiores prædicti, qui ejusmodi elusoriis conatibus non obstiterint, pœnis supradictis omnino subjaceant. *Eludentibus pœnas addit.*

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari. *Decretum irritans.*

§.5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausula sublata.*

§.6. Non

Derogatio contrariorũ. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 26. Iulii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1671. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXIV.

Quod electiones Priorum, Subpriorum, Sacristarum, & Procuratorum Ord. B. M. de Monte Carmelo a Communitatibus Conventuum Provinciarum in Brevi expressarum non fiant, sed in Diffinitoriis Capitulorum Provincialium, earumdemque electionum abrogationes a Priore Generali approbari debere statuit.

Dilecto filio Matthæo Orlando Priori Generali Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Motiva. CUm, sicut nobis nuper exponi fecisti, septem Provinciæ Ultramontanæ tui Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, nempe Germaniæ inferioris, Aquitaniæ, Provinciæ, Tolosæ, Germaniæ Superioris, Vasconiæ, & Flandro-Belgicæ, ut factionibus, aliisque malis, quæ ex electionibus Priorum per Communitates Conventuum fieri solitis, in detrimentum observantiæ regularis, ac salutis animarum, & religiosæ quietis promanabant, occurrerent, easdem electiones abrogaverint, easque in Diffinitoria earundem Provinciarum respective transtulerint; tu vero etiam Subpriorum, ac Sacristarum, & Procuratorum singulorum Conventuum Provinciarum hujusmodi electiones abrogari, eorumdem Conventuum quieti, & regulari observantiæ conducibile fore existimes: per Constitutiones autem Ordinis a fel. recor. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmatas, pro Provinciis Reformatis ordinatum reperiatur, ut hujusmodi electiones Priorum, Subpriorum, Sacristarum, & Procuratorum a Communitatibus Conventuum fiant. Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut tibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit in rubr. §.1. Nos igitur votis tuis, ad promovendum regularis observantiæ, religiosæque tranquillitatis bonum laudabiliter tendentibus, favorabiliter annuere volentes, teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi abrogationes electionum Priorum a memoratis septem Provinciis Ultramontanis factas, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica confirmandi, & approbandi, ac ut in posterum in prædictis septem Provinciis Priores, Subpriores, & Procuratores singulorum Conventuum, non amplius per Communitates ipsorum Conventuum, sed in Diffinitoriis Capitulorum Provincialium, & quatenus aliquod ex dictorum Officialium muneribus extra tempus ejusmodi Capitulorum vacaverit, in Congregatione annua Diffinitorii uniuscujusque Provinciæ respective eligantur, dicta auctoritate statuendi, & ordinandi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur.

§.2. Statutum autem sic a te faciendum ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari mandamus. Præceptum de obser.

§.3. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariorũ derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1671. Pontificatus nostri Anno secundo. Dat. P. An. 2. die 31. Iulii.

LXXV.

Quod Clerici Regulares Congregationis Theatinorum Officium de Purificatione Beatæ Virginis Mariæ cum Octava quotannis recitare valeant.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastorale fastigium, nullo licet meritorum suffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, pia Christifidelium, eorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbunt, vana ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ Patronæ, & Advocatæ nostræ venerationem tendentia libenter exaudimus, eaque favoribus & gratiis prosequimur opportunis. Prooemium.

§.1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Officium de Purificatione ejusdem B. Mariæ Virginis, quam in Patronam elegerunt, cum Octa- Supplicatio.

Octava recitare posse plurimum desiderent:

§.2. Nos eorum desiderio hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregis, dum Oratoris munere pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico ad præstandam Nobis ejusdem Caroli Regis nomine obedientiam fungebatur, ac dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris Ducissæ Feriæ ejus conjugis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Clericis Regularibus prædictæ Congregationis Theatinorum, ut ipsi Officium de Purificatione memoratæ Virginis Gloriosissimæ Mariæ quotannis die secunda Februarii cum Octava recitare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. — *1 Indulget prout in rubr.*

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — *Decretum irritans.*

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. — *Contrariis derogat.*

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti 1671. Pontificatus nostri Anno Secundo. — *Dat. An. 2 die 20. Aug.*

LXXVI.

Quomodo sit intelligendum indultum de Officio B. Stanislai Societatis JESU recitando, & Missa in Poloniæ Regno, & Magno Ducatu Lithuaniæ celebranda, nimirum in Ecclesiis prædictorum Regni, & Magni Ducatus quibuscumque etiam non Societatis JESU; extra vero dicta loca ad solam ejusdem Societatis Religionem recitari Officium, & Missam celebrari posse declarat.

Indultum de quo in rubrica habes supra in Const. 24. In Apostolico hujus Pont.

CLEMENS PAPA X. — *Edita An. D. 1671.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias piis, enixisque Charissimi in Christo filii nostri Michaelis Poloniæ Regis Illustris, ac dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum Societatis JESU precibus, nobis humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de Beato Stanislao Kostka Polono ejusdem Societatis quotannis die 13. Nov. in universo Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuanæ, necnon in Ecclesia Sancti Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis nostræ, ubi ejusdem Beati Stanislai corpus requiescit, ac aliis omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis JESU, Missa etiam a Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, & a Religiosis ejusdem Societatis ubicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confessorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani libere, & licite possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 16. Augusti 1670. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, continetur. — *Motiva.*

§.1. Cum autem sicut pro parte Presbyterorum Societatis præfatæ, nobis nuper expositum fuit, a pluribus existimatum fuerit, Missam, & Officium hujusmodi non potuisse, neque posse celebrari, nisi in Ecclesiis dictæ Societatis, nec extra eas in prædictis Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, attentis verbis dictarum Literarum, per quæ in omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis, Missam etiam a Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, celebrari posse indulgetur: nobis propterea dilectus filius Procurator Generalis ejusdem Societ. humiliter supplicari fecit, ut ad tollendum omne dubium, de opportunæ declarationis gratia, in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, Literas nostras præfatas, quoad Regnum Poloniæ, & magnum Ducatum Lithuaniæ, de omnibus Ecclesiis, & Personis intelligi debere; ita nempe, ut in universo Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ hujusmodi omnes Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares cujuscumque status, gradus, ordinis, ac Clerus universus, possint, & valeant eadem die 15. Novembris Missam, & Officium de eodem Beato Stanislao Kostka in eorum propriis Ecclesiis, & Domibus religiosis, aliisque locis sacris celebrare, & respective recitare; in aliis vero locis extendi ad solas Ecclesias Presbyterorum — *Constitutionem quomodo intelligendam declarat.*

rum Societatis præfatæ, juxta facultatem in eisdem literis concessam, dicta auctoritate tenore præsentium declaramus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 30. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Septemb. 1671. Pontificatus nostri Anno secundo.

LXXVII.

Quod Abbas Generalis Congregationis Vallis Umbrosæ pro temporæ existens Mozzettam, & Mantellettam, Pileum, & Biretum Prælatitios etiam in Capellis Pontificiis deferre, & gestare possit.

Simile Indultum concessit alteri Congregationi Alexan. VII. Const. Decet.

Edità An. D. 1671. CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Exordium. Decet Romanum Pontificem ad ea, per quæ personarum Ecclesiasticarum quarumlibet præsertim Congregationum Monasticarum, quæ Sanctorum, & Romanorum Pontificum, aliorumque Virorum pietate, & doctrina præstantium numero decoratæ existunt ornamento, divinique cultus celebritati, & decori peramplius consulitur, libenti animo intendere, ac in his sui Pastoralis officii partes favorabiliter impartiri, prout locorum, & temporum, ac personarum hujusmodi Dei servitio dicatarum qualitatibus, & circumstantiis debite pensatis ad devotionis Christifidelium augmentum, & propagationem, necnon Altissimi laudem, & gloriam prospicit in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §.1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Theodori Baldini moderni Abbatis Generalis Congregat. Vallis Umbrosæ Ordinis S. Benedicti petitio continebat, quod cum inter Congregationes Monachorum Italiæ d. Ordinis Congregatio prædicta duorum Summorum Pontificum, ac plurium Sanctorum numero, & Viris insignibus pietate, & doctrina præstantibus decorata, ac etiam ex antiquitate, & a Sede Apostolica diversis favoribus, & gratiis insignita existat, itaut illius Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus insigniis utatur, & fruatur, ac potiatur, & gaudeat; plurimum tamen decori, & Dignitati Abbatis Generalis primodictæ Congregationis videretur convenire, ipsum Theodorum, & pro tempore existentes primodictæ Congregationis Abbates Generales a nobis, & dicta Sede aliqua digniori prærogativa decorari, & illustrari. Quare pro parte dicti Theodori, & pro eo dilecti filii nostri Leopoldi S.R.E. Cardinalis Medices nuncupati, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejusdem Congregationis Vallis Umbrosæ, ejusque Abbatum Generalium pro tempore existentium decori consulere, aliasque in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur, qui Ecclesiarum quarumlibet, & Congregationum decorem, divinique cultus, & Christifidelium devotionis augmentum nostris potissimum temporibus ubique augeri sinceris desideramus affectibus, eumdem Theodorum, ac ejus Successores pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac honestis ipsius Theodori votis hac in parte favorabiliter annuentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Præpositorum, eidem Theodoro, & pro tempore existentibus Abbatibus Generalibus primodictæ Congregationis, ut de cætero perpetuis futuris temporibus tam in Romana Curia, quam extra eam, ac ubique locorum, ubi dictum Theodorum, & pro tempore existentes Abbates Generales prædictos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis Visitationibus, Capitulis, & Sessionibus, necnon quibusvis actibus, & Processionibus, etiam coram nobis, & Romanis pro tempore existentibus Pontificibus successoribus nostris, etiam in Capellis Pontificiis, Mozzettam, & Mantellettam coloris habitus ipsius Congregationis Vallis Umbrosæ una cum Pileo, & Bireto Prælatitiis induere, gestare, & deferre, illisque uti, frui, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, ac possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus; plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem impartimur: decernentes ipsum Theodorum, ac pro tempore existentes Abbates Generales prædictos super delatione, gestatione, & usu Mozzettæ, Mantellettæ, Pilei, & Bireti prædictorum a quoquam sub quovis prætextu, occasione, vel causa quantumvis juridica, & legitima, vel quæsito colore, & ingenio nullatenus impediri posse, neque debere. Confirmat ut in rubr.

§.3. Præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Theodoro, & pro tempore existentibus Ab- Clausulæ præservativæ.

Abbatibus Generalibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari debere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illas emanare contigerit, toties præsentes in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quacumque posteriori data per dictum Theodorum, ac pro tempore existentes Abbates Generales prædictos quandocumque eligen., concessas esse, & fore.

Clausula sublata. §.4. Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, & honore fulgentes, ac Causarum Curiæ Cameræ Apost., & Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §.5. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, & Provincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Vallis Umbrosæ hujusmodi etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, impartitionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P.An.2. die 2. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationionis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, sexto nonas Octob. Pontif. nostri Anno secundo.

LXXVIII.

Prohibet omnibus, & singulis Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum pro quacumque re obtinenda recursum ad personas extra eundem Ordinem.

De hac materia vide quæ indicavi tibi ad Constitut. Admonet. *Alexand. VII. ubi ad rem plura videre poteris,& ad Const.*30.Ecclesię *hujus Pont.*

Edita An. D. 1671. CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, ut regularem observantiam, religiosamque tranquillitatem inter Religiosos viros, eos præsertim, quos suave Christi jugum sub arctioris vitæ instituto amplexos, cæteris modestiæ, atque humilitatis, & religiositatis exemplo prælucere decet, quantum nobis ex alto conceditur tueri, atque conservare satagamus.

Supplicatio. §.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus præsentibus, & futuris, ne de cætero ad obtinendas obedientias, sive permissiones visitandi eorum parentes, seu propinquos, aut loca sacra quęcumque, vel ut ad dignitates, officia, aut munera quælibet ejusdem Ordinis, aut ad studia promoveantur, sive ut ab uno ad alium locum transire, vel in aliquo particulari Conventu permanere eis liceat, vel ut cum eis dispensetur, ad hoc ut ante peractum septennale studium in Concionatores assumi, munusve Concionatoris exercere, aut ut ante completum in eodem Ordine septennium ad Sacrum Presbyteratus ordinem promoveri valeant, sive ad alia similia consequenda tam pro se, quam pro aliis Ordinis præfati Fratribus ad quarumcumque personarum extra eundem Ordinem existentium etiam quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate, præeminentia, & potestate fungentium, aut alias, specifica, & individua mentione, & expressione dignarum, favores, suffragia, vel intercessiones, recurrere, illisve uti audeant quovis modo, vel præsumant sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum quorumcumque per eas obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & quævis alia in posterum obtinenda pœnis per contraventores ipso facto absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo prohibemus, & interdicimus. Prohibet, ut in rubr.

Clausulę præservativæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem præsentiũ deputat. §.3. Quocirca memorato Ministro Generali harum serie committimus, & mandamus, ut ipsas præsentes literas in omnibus, & singulis Ordinis præfati Provinciis, & Conventibus quamprimum publicari curet, ne quisquam illarum ignorantiam allegare possit.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris,

furis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 2. Octob.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Octob. 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIX.

20. Septemb. 1671. An. 2.

Erectio Montis non vacabilis Ursini Quintæ Erectionis cum amplissimis gratiis, & Privilegiis favore Montistarum, & Montis Depositariorum.

Nunc primũ impressa.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Exordium ab ampliandis gratiis erga benemeritos de S. Sede.

Romanum decet Pontificem gratias personis de se, ac S. Sede Apostolica benemeritis alias concessas, prout occasio, vel necessitas expostulat ampliare, & super eis disponere, prout salubriter in Domino conspicit expedire.

Paulus V. motu proprio erexit Montem non vacabilem Ursinum tertiæ Erectionis ad favorem Virginii Ursini Brachiani Ducis super castris Cerveteris, & Galeriæ prout in rub.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Paulus PP. V. prædecessor noster per suam motus proprii cedulam sub datum 7. Idus Septembris anno sui Pontificatus octavo, Montem non vacabilem Ursinum Tertiæ Erectionis nuncupatum locorum, seu portionum quatuor millium; redditus vero annui scutorum quinque monetæ pro quolibet loco ad favorem, & pro commodo Virginii Ursinii tunc Brachiani Ducis super Castris Cerveteris, & Galeriæ Portuen. Diœcesis, illorumque Territoriis, Tenimentis, Agris, Agrorum culturis, Molendinis, Ferreriis, aliisque membris, pertinentiis, & juribus quibuscumque, ac eorum redditibus, & fructibus annuis ad scuta triginta quinque millia monetæ annuatim circiter ascenden. cum assignatione annuorum scutorum viginti millium monetæ pro fructibus dictorum locorum quatuor millium, ac assignamenti prædicti dismembratione a Ducatu Brachiani, donec Mons ipse duraret, erexit, ac instituit cum amplissima derogatione, & respective translatione quarumcumque obligationum realium, & personalium, hypothecarum, investiturarum, Concessionum, Ordinationum, Legatorum, Fideicommissorum, Primogeniturarum, aut alienandi, obligandi, seu hypothecandi prohibitionum per quoscumque dicti Virginii Ursini Ducis Antecessores, sive etiam transversales, vel extraneos, ac forsan per Romanos Pontifices prædecessores nostros tam in contractibus, concessionibus, & constitutionibus, quam in ultimis voluntatibus, codicillis, & aliis quibuscumque dispositionibus quomodolibet purificatis, & purificandis factarum, appositarum, & confirmatarum, necnon etiam cum liberatione prædictorum bonorum, & jurium a quacumque caducitate, devolutione, aut quavis alia pœna ad quarumvis personarum, & pupillorum, & Viduarum, & aliarum quarumvis privilegiatarum, aut Monasteriorum, Collegiorum, & aliorum piorum locorum favorem, & sub quibusvis clausulis, & vinculis, cautelis, etiamsi bona prædicta ex quocumque capite, aut quavis de causa, vel alias quomodolibet ex causa Dotium, sive alimentorum, vel alterius causæ quantumlibet privilegiatæ gravata, & onerata essent, vel forent, prout latius in præcitata Motus proprii cedula continetur.

§.2. Deinde vero idem Paulus prædecessor alio simili motu proprio sub datum Kal. Octobris anno sui Pontificatus XIII. alia loca 1350. pro extinctione Montis Viani super fructibus Castrorum Viani, Orioli, ac Tenutarum Rotę, & Ischiæ, Viterbien. Diœcesis, aliaque Loca quingenta super Castro Cessani, illiusque Tenutis, & præsertim Posi Portuen. Diœcesis, vigore sui motus proprii septimo Idus Septembris anno XV., & postremo similis memoriæ Gregorius XV. etiam prædecessor noster per suam motus proprii cedulam Kal. Junii an. Pontificat. I. signatam, alia loca duo millia quingenta ante dicto Monti Ursino, Tert. Erect. respective ediderunt, crearunt, & instituerunt, & pro ultimo dictorum locorum duorum millium quingentorum congrua dote, annuisque fructibus Civitatem Brachiani, Castrum Montis Rani, Villam Montis Virginei, & Tenutam, seu Casale Juliani nuncupat. Portuen., & Sutrinen. respective Diœcesis, cum illorum Territoriis, Tenimentis, Goris, Agrorum cultura, Molendinis, Ferreriis, Fabricis, aliisque membris, & pertinentiis quibuscumque in totum, & illorum responsionibus, & affictibus annuatim redden. summam scutorum sexdecim millium monetæ de Juliis decem pro quolibet scuto, tunc ad Paulum Jordanum Ursinum Brachiani Ducem, pro cujus commodo eadem additio facta fuit respective spectan., & per eum pacifice possesso assignavit, & specialiter applicavit, & prout latius in singulis præcitatis motuum propriorum Erectionis, & additionum præmissarum cedulis continetur; Mons vero prædictus prout accepimus attentis pluribus extractionibus in ipso hactenus factis reperiatur ad præsens in summa, & quantitate locorum duorum millium tercentorum, viginti septem cum uno tertio tantum.

Deinde dict. Paulus V., & Gregor. XV. alia loca 2500 d. Monti Ursino tertiæ Erectionis crearunt, & instituerunt prout in rubrica.

§.3. Nos volentes Dilectum filium nobilem virum Flavium Ursinum modernum Brachiani Ducem a majoribus suis non degenerem, & caput familiæ Ursinæ inter omnes alias de Sede Apostolica benemeritæ, aliquo speciali prosequi favore, eidemque super gravi ære alieno, quo premitur opportunum levamen afferre, habentes hic pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, omnes, & singulas motuum propriorum cedulas super Erectione dicti Montis, ejusque prænarratis additionibus emanatas non ad ipsius Flavii Ducis, seu alterius pro eo desuper oblatę petitionis instantiam, sed ex mera nostra scientia, maturaque deliberatione, ac de Apostolicæ nobis attributæ potestatis plenitudine, ut idem Dux minori, quo fieri possit interusurio pecunias reperire, illisque mediantibus, conditionem suam meliorem reddere valeat, unum Montem Ursinum Quintæ Erect. nuncupandum a Kalen. Mensis Septembris præsentis anni 1671. inchoan. scutorum tercentorum millium monetę Juliorum decem pro quolibet scuto, & sic Locorum, seu portionum trium millium resignabilium ad instar aliorum Montium non vacabilium

Pontifex motu proprio cõfirmat dd. erectiones, & aliũ Montem Ursinum quintæ Erectionis, creat favore Flavii Ursini prout in rub.

 Ro-

Romanæ Curiæ scutorum centum monetæ pro quolibet loco, & portione computatis, quorum fructus iis, qui d. Ducis Flavii fidem sequuti, in eodem Monte pecunias collocaverint de bimestri in bimestre solven. ad rationem scutorum quatuor monetæ pro quolibet Loco, seu centenario, & anno, sint, esseque debeant constituti, & assignati super infrascriptorum bonorum per ipsum Ducem Flavium possessorum, scilicet Civitatis Brachiani annui fructus scutorum 12. m. similium, ac Castri Cerveteris in districtu Almę Urbis nostræ respective posit., & existen. annui fructus scutorum 25. millium introitibus, redditibus, fructibus, proventibus, juribus, obventionibus, ac emolumentis universis certis, incertis, ordinariis, & extraordinariis præsentibus, & futuris ad scuta 25. mill. monetæ, & ultra, ut asseritur ascendentibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, erigimus, & instituimus, & ex dd. redditibus annuam summam scutorum duodecim millium monetæ ab omni onere prorsus liberam, immunem, & exemptam annuam dividimus, & separamus, illamque sic divisam, & separatam eidem Monti, & illius locorum futuris emptoribus applicamus, & appropriamus.

Providet securitati Emptorum, Depositariorum, & aliorum quorũvis subditorum dicti Montis 5. Erectionis prout in rubrica.

§.4. Ut autem Emptorum, Depositariorum, & aliorum quorumvis futurorum Creditorum Montis hujusmodi, qui dict. Ducis Flavii fidem sequuti, pecunias suas in eo collocare volunt, securitati magis provisum sit, volumus, & decernimus, quod d. Dux Flavius teneatur, & debeat ex redditibus, & proventibus Civitatis, & Castri prædictorum pro congrua dote ejusdem Montis scutorum 12. millium monetæ Romanæ penes Bancum Depositarii ejusdem Montis annuatim deponere ad effectum illa per Depositarium ipsum pro tempore existentem solvendi Montistis, & Creditoribus d. Montis pro fructibus illius ad d. rationem scutorum 4. monetæ Romanæ pro quolibet loco, & anno, de bimestre in bimestre, & in fine cujuslibet bimestris Romæ libere, & omni mora cessante, durante dicto Monte, summamque ex quovis casu etiam fortuito, & inopinato, ex introitibus, & redditibus præfatis deficientem d. Dux Flavius de proprio, & cum aliis redditibus, & pecuniis supplere teneatur, & si contingeret prædicta bona dicto Monti assignata, sive in toto, sive in parte locari, teneatur Affictuarios, & Arrendatarios hujusmodi, nec non Administratores etiam in forma Cameræ Apostolicæ obligare facere in favorem Montistarum, & Depositarii d. Montis de solvendo in manibus dicti Depositarii annuam summam pecuniarum pro hujusmodi effectu debitarum, & debendarum usque tamen ad summam dicto Monti pro illius Dote, & fructibus ut supra assignatam; alias omnes locationes nullæ sint, & esse censeantur, prout nos nullas, & invalidas esse decernimus, volumus, & declaramus.

Mandat dicto Duci Flavio, quod elapsis viginti annis ab erectione d. Montis cõputan. illius extinctionem incipere, & facere debeat prout in rub.

§.5. Elapsis vero viginti annis ab erectione hujusmodi montis computan., Dux Flavius prædictus extinctionem ejusdem Montis incipere, & facere debeat extinguendo quolibet anno scuta quindecim millia monetæ, & restitutis singulis Montistis scutis centum monetæ pro quolibet loco, & portione liberis, & absque ullo vinculo, præcedente tamen edicto, juxta solitum, & per extractionem adinstar aliorum Montium extinguibilium Romanæ Curiæ, & sic quolibet anno in hujusmodi extinctionem continuare usque ad totalem ejusdem Montis extinctionem. Ita tamen quod Montista, & Creditores præfati extractionem, & extinctionem hujusmodi procurare minime teneantur, sed quo ad eos Mons ipse donec fuerit extinctus perpetuus sit, & esse censeatur.

D. Dux qualem Depositarium pro tempore eligere debeat ad contentamentũ Thesaurarii Generalis Rev. Cameræ.

§.6. Dictus autem Dux Flavius teneatur eligere, & deputare, in Depositarium dicti Montis aliquem Mercatorem hic in Urbe fide, & facultatibus idoneum ad contentamentum dilecti filii nostri Hieronymi Gastaldi nostri, & Cameræ nostræ Thesaurarii Generalis, & illius in officio hujusmodi successorum, qui principaliter, & in solidum se obliget pro solutione fructuum dicti Montis per novennium proximum ab ipso die erectionis dicti Montis inchoante, & ut sequitur continuan. de bimestri in bimestre, & in fine cujuslibet bimestris libere etiam cessantibus, & exactis, vel non exactis prædictis, & aliis quibusvis assignamentis, & alio quocumque impedimento, & quavis exceptione non obstantibus, & successive hujusmodi aliam æque idoneam cautionem bancariam, de triennio in triennium, & per sex menses ante finem triennii durante Monte prædicto eisdem modo, & forma, ac pro omnibus, & singulis superius expressis obligatum præstare, & renovare, & in eventum mortis, deteriorationis conditionis, vel absentiæ ab Urbe Depositarii dicti Montis pro tempore existentis, alium Depositarium atque idoneum Mercatorem in Urbe habentem Bancum apertum simili modo, & forma obligatum præstare, & renovare infra quindecim dies a tali eventu proximos, & hoc toties servare, & adimplere quoties casus hujusmodi evenerit, cui Duci Flavio, ut per se, vel ejus Procuratorem prædicta loca tria millia dicti Montis libere, & exempta a solutione emolumentorum pro expeditione literarum præsentium Annonæ Urbis, Archiconfraternitati pietatis carceratorum, proxenetico Collegio, ac mercedum Secretario, Ratiocinatori dicti Montis debitorum pro ipso Duce Flavio, & aliis, qui loca prædicta ab eo prima vice acquirent, vendere, & alienare; illorumque pretium ad infrascriptum tamen effectum exigere, recipere, & habere, & de exactis, habitis, & receptis solventes, & quos opus fuerit quietare, ad effectum tamen illud unico contextu penes dicti Montis Depositarium deponendi, & ut infra convertendi tenore præsentium licentiam, & opportunam facultatem concedimus, & impartimur.

Indulget dict. Duci, ut loca 3. præfati Mõtis libere vẽdere, & alienare possit ad effectum illorum pretium deponẽdi penes d. Montis Depositarium

Depositarius d. pretiũ erogare teneatur in extinctionẽ Debitorum Domus Ursinæ contract. cum beneplacito Apost. & habentiũ obligata etiam Loca jurisdictionalia, & feudalia prout in rubrica.

§.7. Pretium vero ex venditione dicti Montis redigen. deponi debeat penes Depositarium ejusdem Montis ad effectum illud erogandi, & convertendi in extinctionem diversorum debitorum a Duce Flavio, suisque antecessoribus contractorum cum licentia, & beneplacito Apostolico, & habentium ad eorum favorem obligata etiam Bona Jurisdictionalia, & Feudalia quæcumque juxta notam ab ipso dandam, & respespective erogare pro aliis ipsius Flavii indigentiis, Creditores autem qui dictum pretium Montium recipient, teneantur, & obligati sint, prout nos teneri, & obligatos esse volumus cedere Collegio Montistarum hujusmodi Montis Ursini 5. Erect. omnia, & singula eorum Jura, & actiones, ac privilegia quæcumque etiam anterio-

terioritatis, & potioritatis sibi quomodolibet competentia, occasione, & pro rata suorum Creditorum translative, & non extinctive, & talia qualia &c. ad effectum, ut dictum Collegium, illiusque Montistæ dd. Juribus uti possint tam agendo, quam excipiendo, & ad omnes alios effectus sibi magis proficuos, & necessarios.

Quod d. Dux cũ aliis germanis fratribus cõsentiat omnibus contentis in præsenti Motu proprio, ac pro illorum observantia se insolidum obligare.

§.8. Nec non pro majori cautela Montistarum, ac Depositariorum pro tempore ejusdem Montis prædictus Flavius Ursinus Brachiani Dux, & Ven. Frater noster Virginius Episcopus Albanen S. R. E. Cardinalis, & Lelius Vico Varronis Princeps germani fratres de Ursinis, omnibus, & singulis in præsenti motu proprio contentis, & expressis consentire teneantur, & cum effectu consentiant, ac sese omnes, eorumque hæredes, & successores, ac bona omnia præsentia, & futura insolidum tam pro solutione fructuum Montis prædicti, & illius extinctione, & evictione, & obligatione de præstando, & renovando Mercatorem, & Depositarium (ejusdem Montis, & aliorum quorumcumque, ac etiam ad favorem eorumdem Mercatorum, & Depositariorum) ac pro observatione, & adimplemento omnium, & singulorum in præsenti Cedula Motus proprii, & Instrumento, seu Instrumentis desuper celebrandis contentorum, seu continendorum æque principaliter, & insolidum, & in forma Cameræ nostræ Apostolicæ cum Juramento, & aliis cautelis necessariis, & opportunis promittant, & accedant, & se obligent, sine tamen præjudicio quorumcumque Jurium Cameræ nostræ quomodolibet in, & super Civitate, & Castro prædictis competentium, & competiturorum, tam in quocumque casu, & eventu caducitatis, & devolutionis illorum, quam ex quovis capite forsan hucusque evento, & quod in futurum quovis modo evenire possit, ac purificatum, & purificandum ad favorem ejusdem Cameræ, & Sedis Apostolicæ etiam quoad præstationes in casu venditionis eorumdem Civitatis, & Castri, quam etiam ex quavis alia causa, & occasione, promissiones, & obligationes, contractus, Instrumenta, & alia inde facienda, æque, ac si in quavis legitima, & magis requisita forma, & cum solitis solemnitatibus facta fuissent, validas fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, vimque, & robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & declaramus, & ex nunc confirmamus, & approbamus, nostræque firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulos Juris, & Facti, ac solemnitatum defectus etiam substantiales, & formales, si qui intervenerint, Apostolica auctoritate supplemus.

Præservat jura Cam. Apostolicæ prout in rubrica.

Supplet omnes defectus etiam substãtiales, & formales.

Eidem Monti, ejusq; Depositario, & Montistis indulget omnia privilegia, quibus gaudent omnes alii Mõtes R. Cameræ Baronum, & Universitatum.

§.9. Præterea eidem Monti, illiusque Depositario, & Montistis, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existentibus, omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, præeminentiis, prærogativis, indultis, aliisque favoribus, & gratiis universis, quibus Montes Restaurati primæ, & tertiæ Erectionis, aliique Montes nostræ Cameræ, ac Baronum, & Universitatum, & alii quicumque Romanæ Curiæ non vacabiles tam ex concessionibus Apostolicis, quam de Jure, usu, vel consuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum similiter, pariformiter, & sine ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, concedimus.

§.10. Nec non ex prædictorum Civitatis, & Castri fructibus, redditibus, proventibus, ac emolumentis quibuscumque certis, & incertis tam ordinariis, quam extraordinariis d. annuam summam scutorum duodecim millium monetæ pro solutione fructuum, & dotis dicti Montis ab omnibus, & quibuscumque oneribus liberam, immunem, & exemptam dicto Monti, illiusque Collegio, & Montistis pro sua dote, & fructibus & emolumentis, ut supra respective assignamus, concedimus, & applicamus; & pro illis exigendis, habendis, percipiendis, & consequendis dd. Montistas, Collegium, & Depositarium tam uti singulos, quam universos Procuratores irrevocabiles, & Dominos, ut in rem propriam cum potestate exigendi, quietandi, jura cedendi, judicialiter agendi, & cum clausula, & effectu constituti, & facultate substituendi, & aliis facultatibus opportunis constituimus, & deputamus.

Pro exigenda annua dote sc.12.m. dicti Mõtis ex fructibus Civitatis Brachiani, & Castri Cerveteris dictos Mõtistas, Collegiũ, & Depositarium tam uti singulos, quam universos cõstituit Procuratores irrevocabiles, & in rem propriam.

§.11. Et nihilominus pro potiori cautela decernimus, & declaramus, quod in eventum non observationis, aut non adimplementi præmissorum, vel alicujus eorum, ac etiam in omnes, & singulos casus contraventionis, & impedimenti, seu invaliditatis, & rescissionis, & quocumque capite, ratione, prætextu, & causa etiam in corpore Juris clausis, liceat Collegio, & Depositario dicti Montis pro tempore existentibus, per se, vel alium, seu alios d. Montis nomine propria auctoritate, sine alicujus Judicis, seu Curiæ decreto, vel mandato, & absque vitio spolii, & attentatorum, corporalem, & actualem possessionem Civitatis, & Castri prædictorum, illorumque membrorum, & Jurium d. Monti, ut supra assignatorum, & obligatorum libere, & licite capere, apprehendere, captamque, & apprehensam retinere, & continuare; nec non fructus, & emolumenta ex dictis Civitate, & Castro provenientia percipere, exigere, & levare, ac si magis ipsis expedire videbitur in toto, vel in parte, etiam quibusvis Personis, ac pro pretio, seu pretiis, conditionibus, & responsionibus reperibilibus, & ad tempus eis benevisum, semel, & pluries, & quoties eis placuerit locare, arrendare, & in locationem, & arrendam concedere, ac in administrationem dare, fructus, affictus, & responsiones hujusmodi pro concurrenti rata dicto Monti pro dote, & fructibus, ut supra assignata percipere, exigere, & recuperare, & de exactis, &c. & habuisse confessis solventes, & quos erit opus quietare, & in solventium favorem Jura, & actiones cedere, & transferre, ad quæ, & alia præmissa omnia necessaria, & opportuna dict. Montistas, & Collegium, & Depositarios, Procuratores irrevocabiles, ut in rem propriam cum facultate substituendi, & aliis clausulis, & facultatibus necessariis, & opportunis specialiter, & expresse constituimus, & deputamus.

In omnẽ casum contraventionis liceat dd. Mõtistis, & Depositario ut supra propria auctoritate possessionem capere dd. Civitatis, & Castri eorumq; fructus exigere pro rata d. Monti pro dote assignata.

§.12. Eosque tam uti singulos, quam universos, quoad annuam summam prædictam, illiusque exactionem, & consecutionem in omne Jus, & locum, & privilegium dd. de Ursinis, eorumque hæredum, & descendentium, & successorum ponimus, substituimus, & subrogamus; ac bona supradicta non obstante quod sint cuivis Fideicommisso subjecta, & alias quomodo- libet

Eos pro consequutione d. annuæ dotis in omne jus, locum, & privilegium dd. de Ursinis constituit.

Eorum quæcumque bona non obſtan. cujuſvis fideicommiſſi vinculo, vel alio onere pro integra ſatisfactione Montiſtarum, & Depoſitariorũ pro tempore obligat & hypothecat.

libet gravata, & onerata ex tunc pro integra ſolutione fructuum, & extinctione dicti Montis ejuſdem Montis Creditoribus, nec non Depoſitariis nunc, & pro tempore eligendis pro eorum indemnitatis relevatione, tam ex cauſa Pecuniarum, quas dicti fratres de Urſinis quovis tempore deficerent, in Banco dd. Depoſitariorum deponere ad effectum ſolvendi fructus ejuſdem Montis, quam proviſionis Cedulæ per dd. Depoſitarios ad favorem Montiſtarum, ut ſupra facien., ac Cambiorum, & recambiorum, quæ ſuper ſummis, ut ſupra a prædictis Urſinis debito tempore in Banco eorumdem Depoſitariorum non depoſitatis decurrere contigerit, ac damnorum, & intereſſe per eoſdem Depoſitarios forſan patien., aliorumque promittendorum obſervatione uſque ad integram ipſorum Montiſtarum, & reſpective Depoſitariorum ſatisfactionem, aliiſque præmiſſis, ac perpetua validitate, obſervatione, & adimplemento omnium, & ſingulorum præmiſſorum ultra quaſcumque alias obligationes, cæterorum omnium bonorum etiam Juriſdictionalium, & Feudalium, & tam præſentium, quam futurorum, generaliter, ac ſpecialiter, & expreſſe, ſine tamen præjudicio quorumcumque Jurium Cameræ noſtræ, ut ſupra, & circa illius obligationem, & non alias &c. obligamus, & hypothecamus, & obligata, & hypothecata fore, & eſſe, eaſdemque obligationes, hypothecas, nec non Montis hujuſmodi Erectionem, omniaque, & ſingula præmiſſa, & quæ inde ſequentur quæcumque perpetua, valida, firma, & efficacia fore, & eſſe, ac plenum firmitatis robur habere, & obtinere volumus, decernimus, atque declaramus tam in favorem dicti Montis, & illius futurorum Creditorum, quam dicti Depoſitarii dicto tempore, & aliorum obligandorum.

Præſervat jura R. Cameræ.

Præmiſſa omnia, & quæ inde ſequentur decernit valida fore, & efficacia.

Omnia Vincula, & onera ſuper dd. Civitate, & Caſtro durante d. Monte in favorẽ illius, Montiſtarum, & Depoſitarii ſuſpendit.

§. 13. Et ſi ſuper dictis Civitate, & Caſtro, ſeu eorum aliquo per quoſcumque eorundem de Urſinis Anteceſſores, Aſcendentes, ſeu Collaterales, vel quovis modo Auctores, & tranſverſales, & extraneos quodvis Fideicommiſſum, pactum de ſuccedendo, Primogenitura, majoratus, ſubſtitutiones, & quævis aliæ conditiones, diſpoſitiones, ſeu alienandi prohibitiones ſub quibuſvis legibus, conventionibus, & prohibitionibus etiam quantumvis pœnalibus, & graviſſimis, etiam ex pacto, & providentia pro conſervatione Familiæ agnationis, & in favorem liberorum deſcendentium, ac etiam pro dote, ſeu alias quomodolibet facta, appoſita, & inducta fuerint, & ſint, & tam purificata, quam purificanda ad favorem quorumvis tam de Familia dictarum de Urſinis, quam aliorum, ac etiam Eccleſiarum, & quorumcumque locorum piorum, & perſonarum quantumvis piarum privilegiatarum, ac ſpeciali, ac individua expreſſione dignarum quomodocumque, & qualitercumque, quorum omnium, & ſingulorum veros, integros, totoſque tenores hic pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis haberi volumus, illaque omnia, dicto Monte durante in favorem ipſius Montis, & illius Depoſitarii, Montiſtarum, & aliorum prædictorum ſuſpendimus, locumque minime habere, effectumque ſortiri non poſſe volumus, atque decernimus, quamvis dicta Fideicommiſſa, & alia, ut ſupra cum Inventariis ſint poſita, regiſtrata, & producta in Archivio juxta formam Conſtitutionis Urbani VIII. prædeceſſoris noſtri

§. 14. Nec non annuam ſummam præfatam, ut præfertur diſmembratam, & dicto Monti, illiuſque Montiſtis, Depoſitariis, & Creditoribus eodem Monte durante, a dictis Fideicommiſſis, & pactis de ſuccedendo, majoratibus, ſubſtitutionibus, alienandi prohibitionibus, caducitatibus, devolutionibus, privationibus, necnon etiam prioribus, & potioribus quantumvis privilegiatis hypothecis, obligationibus, aliiſque diſpoſitionibus, nexibus, vinculis, & oneribus ex quavis pia, & privilegiata cauſa per dictos de Urſinis, & quoſcumque alios Auctores, ſeu alios quoſvis etiam extraneos ut ſupra, & alios quomodolibet factos, impoſitos, inductos, quibus Civitas, ac Caſtra prædicta, eorumque membra, & pertinentiæ quomodolibet ſubjecta ſunt, & eſſe dici, vel prætendi poſſunt penitus omnino eximimus, & liberamus.

Durante eodẽ Monte ſummam ut ſupra pro dote aſſignatam eximit, & liberat a quolibet fideicommiſſo, pacto, vel hypotheca.

§. 15. Et quoſcumque Creditores dd. de Urſinis, eorumque auctorum, & aliorum, ut ſupra quantuncumque privilegiatos, etiam priores, & potiores, ac prævio aſſenſu, beneplacito, & derogationibus dictorum Fideicommiſſorum, & aliorum ſupradictorum, & tam a nobis, quam a noſtris prædeceſſoribus emanati ſi qui ſint, vel fuerint, tam vigore obligationis in forma Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, vel alias ſub quavis forma, expreſſione verborum cum uno, vel pluribus juramentis, & ex cauſa Dotis, & alimentorum in, & ſuper dictis Civitate, & Caſtro ſuper expreſſis, & Monti aſſignatis, generales, & ſpeciales, tacitas, vel expreſſas obligationes, hypothecas habentes non poſſe donec dictus Mons durabit, & donec ſequuta fuerit integra ſatisfactio, tam Montiſtarum, quam Depoſitariorum pro tempore ex cauſis ſupra expreſſis in, & ſuper Civitate, & Caſtro præfatis, eorumque membris, & juribus nec in proprietate, nec in fructibus, & redditibus eidem Monti aſſignatis, vel contra eorum Conductores, Affictuarios, Adminiſtratores, & Debitores nunc, & pro tempore exiſtentes pro dicta ſumma, ac pro ſolutione fructuum, & extinctione, ut ſupra aſſignata, eaſdem obligationes, & hypothecas exercere; nec actionem, ſeu Judicium aliquod intentare, minuſque ſuper illis Montiſtas, Depoſitarios, alioſque præfatos moleſtare, vel impedire, niſi facta aliorum bonorum dd. de Urſinis, eorumque Auctorum eis obligatorum excuſſione, & quatenus alia bona pro eorum Creditorum ſatisfactione non ſufficiant.

Mandat quoſcumque Creditores dd. de Urſinis, eorũque Authores quantumvis, priores, potiores, & privilegiatos nõ poſſe ſuas actiones exercere ſuper dd. Civitate, & Caſtro donec ſequuta ſit integra ſatisfactio tam Montiſtarum quã Depoſitariorũ pro tempore.

Quod iidem Creditores nequeant dd. Montiſtas, vel Depoſitarios moleſtare niſi facta aliorum bonor. dd. de Urſinis excuſſione, & quatenus alia bona pro eorum Creditorum ſatisfactione non ſufficiant.

§. 16. Nos enim obligationes, & hypothecas omnes, & ſingulas præfatas ſi quæ ſint ad effectum præfatum, d. Monte durante, & donec ſequuta fuerit prædictorum ſatisfactio ſuſpendimus, & in alia quæcumque dictorum de Urſinis, eorumque Auctorum &c. bona tam allodialia, quam juriſdictionalia jura, & introitus (eodem Monte durante) modo, & forma præmiſſis ad effectum præfatum, prædictorum omnium tenores hic pro expreſſis, & inſertis habentes transferimus, & translata eſſe declaramus, cum hoc quod omnes præfatæ clauſulæ, & facultates ſemper cenſeantur, & ſint appoſitæ ad majorem ſecuritatem, & cautelam dd. Montiſtarum, & Depoſitarii quomodolibet reſultan., & cum facultate ſemper variandi, itaut una via electa, non præjudicetur Montiſtis, Depoſitariis, & aliis

Omnes dictas obligationes, & hypothecas durante dicto Monte, & donec ſequuta fuerit prædictorum ſatisfactio transfert in alia bona dd. de Urſinis.

Omnes dictæ Clausulæ sūt appositæ ad majorem securitatem Montistarum, & Depositariorum quibus etiam dat facultatē variandi.

aliis præfatis, quin ad alia redire possint, sed simul, & semel tam conjunctim, quam divisim illis uti, & experiri valeant.

Decernit d. Montem, ejusque loca respectu dotis, & fructuum ex quacumque causa obnoxia non esse reductionibus, aut diminutionibus.

§. 17. Decernentes Montem hujusmodi, illiusque loca respectu Dotis, fructuum, & emolumentorum, aliarumque assignationum præfatarum, nullis omnino reductionibus, diminutionibus, aut mensium, seu mensatarum retentionibus, & quibuscumque aliis contrariis dispositionibus etiam prætextu enormis, & enormissimæ læsionis, urgentis necessitatis, seu etiam evidentis utilitatis, & ex quavis alia cogitata, vel incogitata etiam necessario exprimenda causa, vel alias quomodolibet obnoxia fore, & esse; firmaque, & valida semper persistere, & ab illis fore semper excepta, & exempta; nec dictos de Ursinis, minusque quosvis d. Montis futuros Creditores, ac Depositarios, illorumque hæredes, & successores quoscumque, seu jus, & Causam ab eis quomodolibet habentes, & habituros super prædictis, seu illorum aliquo quoquo modo molestari, perturbari, vel impediri.

Quod dd. de Ursinis, & d. Montis Creditores, & hæredes super prædictis nequeant molestari.

Indulget ut omnis utriusque sexus, ac etiam Clerici Sæculares, & Regulares exceptis Infidelibus quascūque summas in hujusmodi Monte conferre possint, ac pro singulis locis, & portionibus annua scuta quatuor consequi, prout in rubrica.

§. 18. Et insuper volentes Montem prædictum specialibus favoribus, & gratiis decorare, Motu, scientia, & potestate similibus perpetuo statuimus, & ordinamus, quod quicumque etiam laici utriusque sexus, ac Presbyteri, & alii Clerici, necnon Ecclesiastici, & alii quicumque præfati etiam S.R.E. Cardinales, aut cæteri cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis secularis, & quorumcumque ordinum, etiam in communi Mendicantium, & militantium, vel Hospitantium Regulares, aut aliæ quæcumque Personæ cujusvis generis etiam minores, & Pupilli, ac etiam spurei, illegitimi, aut alias quomodolibet inhabiles, & incapaces, nec non Communitates, Universitates, Ecclesiæ, Capellæ, Collegia, Congregationes, Conventus, Societates, Hospitalia, & alia quævis tam profana, quam pia, & Religiosa loca, tam intus, quam extra jurisdictionem nostram temporalem, ac etiam quacumque Mundi parte pro tempore existen., (Infidelibus tamen exceptis) nihilominus in Monte hujusmodi quascumque pecuniarum summas etiam ex Metropolitanarum, Cathedralium, aliarum Ecclesiarum, vel Monasteriorum, Abbatiarum, Hospitalium, Commendarum, & quarumvis Ecclesiarum, tam secularium, quam Regularium, beneficiorum, seu etiam pensionum annuarum ex fructibus, & redditibus, & proventibus Ecclesiasticis tam hactenus acquisitis, quam in futurum acquirendis, semel, vel pluries, & quoties eis visum fuerit non tamen infra summam scutorum 100. monetæ conferre, ponere, & erogare pro singulis locis, & portionibus annua scuta quatuor monetæ in fine cujuslibet bimestris illorum ratam sine aliquo conscientiæ scrupulo, seu sortis principalis diminutione, aut quovis alio restitutionis onere, & omni prorsus impedimento cessante percipere, consequi, & in eorum usum, & utilitatem convertere libere, & licite possint, & valeant concedimus, & indulgemus.

Constituit Thesaurariū Generalem Cameræ Protectorem, & Administratorem d. Mōtis cum facultatibus prout in rubrica.

§. 19. Ut autem dicti Montis regimen, & gubernium rectius, & fidelius geratur, & dirigatur dilectum filium Hieronymum Gastaldum nostrum, & Cameræ nostræ Thesaurarium Generalem, & successive alios pro tempore existentes Thesaurarios Generales in dicti Montis Protectores, & administratores cum potestate literas patentes Locorum dicti Montis sub eorum nominibus, & sigillo subscriben., & conceden., ac Secretarium, & Ratiocinatorem d. Montis a d. Duce Flavio, suisque &c. nominan., & eligen., necnon omnes, & quascumque Causas d. Montis, & ab eo quomodolibet dependen., ac moven. per se, vel alium, seu alios cognoscen. deciden., & terminan., & ab aliis Judicibus, & Tribunalibus, etiam quod vigore obligationis Cameralis agatur, avocandi, & reasumendi, ac omnia alia eidem Monti utilia, & necessaria privative quoad omnes alios Romanæ Curiæ Judices, & Tribunalia peragendi, eligimus, & deputamus.

Quod Montistæ non teneantur probare versionem pecuniarum.

§. 20. Volumus autem atque decernimus, quod Montistæ dicti Montis Ursini non teneantur, nec cogi possint in Judicio, nec extra probare, nec curare, quod pecuniæ per eos in emptionem locorum dicti Montis expositæ, fuerint erogatæ, & conversæ in extinctionem supradictorum debitorum, vel aliam quamvis probationem quantumvis necessariam facere. Decernentes pariter, & declarantes præsentem nostri Motus proprii cedulam, & literas forsan conficien. etiam ex eo, quod quicumque interesse haben. &c. vel habere prætenden. &c. ad id vocati, seu auditi, aut etiam Instrumentis, & aliis circa illorum executionem facien. solemnitates statutariæ, & alia de jure, vel consuetudine, & quomodolibet requisitæ, adimpletæ, & observatæ non fuerint, aut alias de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel nostræ intentionis, aut quocumque alio defectu, seu quovis alio prætextu, jure, colore, ratione, vel causa notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, vocari, limitari, moderari, aut in jus, vel controversiam adduci, illorumque effectum, & executionem retardari, vel impediri, minusque adversus eas quodcumque Juris, & Facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, nec debere; minusque sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, moderationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & sub posteriori data emanatas fore, & esse censeri, semperque validas, firmas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec ad illas, in Camera Apostolica præsentan., & in illius libris registrari facien., juxta Constitutionem fel. rec. Pii PP. IV. prædecessoris nostri, aut alias quomodocumque teneri, & nihilominus in suo robore, viribus, & effectu semper persistere.

In hac Cedula, seu literis supplet omnes & quoscumque defectus.

Eas decernit semper firmas, & validas fore, & esse.

Decretum irritans.

§. 21. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Extraordinarios, Commissarios, Delegatos, & Subdelegatos, etiam Causarum Palatii nostri Apostolici, & Causarum Curiæ dictæ Cameræ Auditores, necnon S. R. E. Cardinales, Camerarios, eorumque vice Camerarios, ac dictæ Cameræ Thesaurarios, Clericos Præsidentes, Commissarios, cæterosque Camerales, necnon etiam Cardinales de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque contrariis amplissimè derogat.

§. 22. Non obstantibus præmissis, aut quibusvis Testamentis, Codicillis, donationibus, ultimis voluntatibus, dispositionibus, fideicommis-

missis, substitutionibus, etiam ad favorem Ecclesiarum, locorum piorum, & aliorum supranominatorum &c. Primogenituris, pactis de succedendo, alienandique, seque obligandi prohibitionibus per quoscumque quomodolibet factis, ac etiam pluries, iteratisque vicibus quomodolibet confirmatis, innovatis, & approbatis, ac obligationibus, & hypothecis etiam juramento, & obligatione Camerali, & Apostolica licentia, & beneplacito vallatis, ac Pii IV. de registran., ac aliis quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, excepta Constitutione fel. rec. Clementis VIII., qua jura Cameræ nostræ Apostolicæ in Montium erectionibus præservan., necnon nostra de jure quæsito non tollendo, & gratiis ad instar non conceden., aliisque Cancellariæ nostræ Regulis, Statutis Urbis, eorumque Reformationibus, consuetudinibus, Decretis, stabilimentis, usibus, & naturis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, etiam consistorialiter, & de Fratrum consilio, & assensu roboratis, & cum quibusvis clausulis derogatoriis, ac derogatoriarum derogatoriis, Privilegiis quoque, & Indultis, facultatibus, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis irritantibus eidem Thesaurario, necnon Congregationi super Montibus, & quibusvis aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, & aliis Decretis, usibus, naturis, etiam juramento, firmitate, & motu similibus, ac etiam consistorialiter præmissa etiam, aut eorum aliqua expresse fieri prohibentibus, seu impedientibus, aut aliis in contrarium quomodolibet facientibus concessis &c. ac non obstante, quod supradicta fideicommissa, & alia ut supra sint in Archivio cum Inventariis registrata, & exhibita, & non obstante Constitutione Urbani VIII. moderatoria Bullæ Baronum, quibus omnibus etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes &c. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac latissime Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Mandat quod sola Signatura hujus Motus proprii Cedulæ sufficiat, & literæ tam in forma Brevis, quam sub plumbo expediri possint.

§.23. Cæterum volumus quod præsentis nostri Motus proprii cedula sola nostra Signatura, absque alia data, & si non registretur, sufficiat, & tam in judicio, quam extra plenam fidem faciat, regula quacumque contraria non obstante, & nihilominus literæ tam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, quam sub Plumbo, & per Officium minoris gratiæ cum supradictorum omnium, & singulorum majoris specificatione, & expressione, aliisque clausulis necessariis, & opportunis, ac solitis, & consuetis, ac aliis, & prout videbitur, expediri possint. Et quia nimis arduum, & difficile foret præsentem Cedulam, sive literas desuper conficien., omnibus, & quibus opus foret, originaliter, ac ubique locorum exhibere, volumus, atque decernimus, quod tam præsentis Motus proprii Cedulæ, quam literarum, si quas desuper in quavis forma expediri contigerit transumptis, & exemplis etiam impressis manu Secretarii d. Montis, aut alicujus Cameræ nostræ Notarii subscriptis, sigilloque Thesaurarii Generalis obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet originalibus adhiberetur si ostenderentur, exhiberentur, vel producerentur, regula quacumque contraria pariter non obstante &c.

Transumptorum fides.

Fiat Motu Proprio E.

Die 20. Septembris 1671.

Acceptatio d. Cedulæ Motus proprii facta per Ducē Flavium Ursinum, & juxta illius formam obligatio aliorum fratrum.

Illmus, & Exmus D. Dom. Flavius Ursinus Brachiani Dux acceptavit supradictam Cedulam Motus proprii, & juxta illius formam d. Monti Ursino Quintæ Erectionis constituit, & assignavit fructus supra dicta Civitate Brachiani, ac Cerveteri, ex quorum redditibus &c. dismembravit &c. ann. summam sc. 12. mil. monetæ, illamque d. Monti pro ejus dote, & Fructibus assignavit, & cessit, ac applicavit, Montistas, ac Depositarios ejusdem Montis in ejus locum substituit, ac obligationes in favorem ipsius Montis, ac Depositariorum pro adimplemento sibi a Sanctiss. D. Nostro Papa injunctorum, juxta formam Cedulæ Motus proprii prædicti fecit &c. Et in solidum cum dict. Excmo D. Duce Flavio pro observatione omnium præmissorum accesserunt, fidejusserunt, & se se obligarunt Emus, & Rmus D. Virginius Cardinalis, ac Illmus, & Excmus D. Lelius Vicovarii Princeps germani Fratres de Ursinis, & sic se se in forma Cameræ Apostolicæ obligarunt, & tactis &c. pectore, & scripturis respective jurarunt, prout latius in Instrumento sub dat. die per acta mei infrascripti desuper rogato ad quod &c.

Franc: Antamorus R.C.A. Not.

Cedula Bancharia Benedicti Candolphi, & Caroli Rossi.

Noi Benedetto Candolfi, & Carlo Rossi in vigor della presente nostra Cedula Bancaria promettemo, e insolidum ci obblighiamo in forma C. A. di pagar qui in Roma liberamente, e senza eccezione alcuna alli Sig. Montisti del nuovo Monte Orsini Quinta Erezione li frutti delli luoghi tre mila, che sono stati eretti in esso Monte a ragione di scudi quatro per luogo l'anno, e questo pagamento lo promettiamo nelli modi sudetti per nove anni prossimi venturi già cominciati il 1. Settembre passato, e da finire l' ultimo Agosto dell' anno 1680. cioè ogni bimestre in fine la rata parte a ciascheduno di essi Sig. Montisti spettante in conformità delle liste bimestrali, che ci verranno consegnate dal Computista del medesimo Monte, alle quali liste per la quantità de' Luoghi, e per l'annuo frutto si abbia relazione, e questa Cedola dichiaramo farla ad istanza dell' Eccellentissimo Sig. Don Flavio Orsini Duca di Bracciano, del quale ne doveremo esser rimborsati, e rilevati da ogni danno in conformità del contenuto nel Moto proprio dell' Erezione, e nell' Instromento della deputazione, & accettazione di Depositaria del medesimo Monte, che si deve rogare in questo giorno per gl' atti dell' Angelucci Notaro A.C., a' quali Motu proprii, & Istromenti in tutto, e per tutto s'abbia relazione. In fede &c. Roma dal Banco questo dì 6. Ottobre 1671.

Benedetto Candolfi, e Carlo Rossi.

LXXX.

Indulgentiam plenariam largitur omnibus Christifidelibus, qui Missæ de Nomine Beatissimæ Virginis Mariæ, die 17. Septembris quotannis celebrandæ in Ecclesiis Provinciarum, & Regnorum Regis Hispaniarum.

CLE-

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ALias emanarunt a Nobis ad supplicationem charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregem, qui tunc munere Oratoris ad præstandam Nobis charissimi in Christo filii nostri Caroli earumdem Hispaniarum Regis Catholici obedientiam apud Nos, & Sedem Apostolicam fungebatur, humiliter porrectam literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor alterius Brevis refertur. §. 1. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Præclara charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ in Deum pietas, ac eximia omnique laudum præconio digna erga Gloriosissimam Virginem Deiparam MARIAM devotio, aliæque Christianæ virtutes singulari erga Nos, & hanc Sanctam Sedem observantiæ, & devotioni conjunctæ, quibus bonorum omnium largitor Altissimus eandem Mariannam Reginam multipliciter insignivit, promerentur, ut piis illius votis ad augendam in terris ejusdem Beatissimæ, atque Augustissimæ Virginis Cœli Reginæ venerationem, tendentibus Apostolicæ benignitatis assensum libentissime præbeamus. Cum itaque sicut dilectus filius nobilis Vir Petrus de Aragonia Dux Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Prorex, & charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator ad præstandam Nobis ejusdem Caroli Regis nomine obedientiam missus, pro parte prædictæ Mariannæ Reginæ Nobis nuper exponi fecit eadem Marianna Regina pro singulari sua erga Sanctissimum MARIÆ nomen pietate, ejus cultum ubique terrarum in dies propagari, ac proinde Officium de nomine ejusdem Beatissimæ Virginis MARIÆ cum Lectionibus, & Officio in Toletana Diœcesi recitari solitis quotannis 17. Septembris recitandum, ad universum Clerum tam Sæcularem, quam Regularem utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dicto Carolo Regi subjecta, a Nobis extendi summopere desideret, Nos piis ipsius Mariannæ Reginæ votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, supplicationibus ejus nomine Nobis per memoratum Petrum Ducem Proregem, & Oratorem super hoc humiliter porrectis inclinati, petitam extensionem prædicti Officii de nomine Beatissimæ Virginis MARIÆ quotannis die 17. Septembris recitandi universo Clero tam Sæculari, quam Regulari utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia memorato Carolo Regi subjecta, prædicta auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Januarii 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 2. Nunc autem ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, piisque memoratæ Mariannæ Reginæ precibus Nobis pro parte prædicti Petri Ducis, & Proregis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Missæ solemni in quacumque Ecclesia Provinciarum, Regnorum, Statuum, Regionum, & Dominiorum prædicto Carolo Regi subjectorum prædictorum dicta die 17. Septembris quotannis celebrandæ interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Concedit ut in rubrica.

§. 3. Cæterum volumus pariter, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Octob. 1671. Pontificatus nostri anno Secundo. Dat. P. An. 2. die 7. Octob.

LXXXI.

Reductio Officiorum Notariorum Sacri Palatii Apostolici.

De horum Notariorum materia plura videre poteris in repertorio verbo Notarii.

CLE-

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Exordium.

ROmanus Pontifex in supremo dignitatis Apostolicæ culmine Divina disponente clementia constitutus, illud in primis propensis, & indefessis studiis curare, & excogitare, ut nimirum suis etiam futuris temporibus, quod non solum incommodis publicis, sed etiam litigantium expensis, ac defatigationibus in quantum fieri potest consulatur, & obvietur, & illa interdum, quæ a prædecessoribus suis temporum, & rerum qualitate id tunc exposcente, provide pro Cameræ nostræ Apostolicæ Jurium, redditiuum, & bonorum recto, & firmo regimine, & nonnullorum Sedis Apostolicæ Officialium indemnitate, & majori personarum ad Romanam Curiam pro Justitia consequenda confluentium sublevamine, & commoditate, sancita sunt, novis emergentibus rationibus revocare, & immutare, aliaque desuper disponere, & ordinare consuevit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Sixtus IV. numerum Auditorum, & Locatenentium reducit.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Sixt. PP. IV. prædecessor noster postquam per quasdam suas literas Motu proprio, & ex certa scientia Apostolica auctoritate statuerat, & ordinaverat, quod Sacri Palatii Apostolici causarum Auditorum, & eorum Locatenentium nnmerus, qui tunc quatuordenarius erat, ex tunc deinceps duodenarius existeret, quodque si qui supradictum statutum numerum nominatorum Auditorum, & Locatenentium, tales esse desinerent, & illorum officia in se ipsis extincta penitus essent, & esse censerentur, illisque aggregari, & ultra dictum duodenarium numerum in Auditorem, vel Locatenentem admitti nemo posset, prout in dictis literis plenius continebatur, attendens non minus recte, quam prudenter, quod si quemadmodum Auditorum, & Locatenentium eorumdem numerus erat proinde limitatus, ita Notarii Causarum ejusdem Palatii coram eisdem Auditoribus, & Locatenentibus scribentes certo determinato numero eorumdem Auditorum, & Locatenentium numero correspondente includerentur, ipsiq; Collegium constituerent, & Apostolicæ Sedis Officiales essent, ac in processionibus, & aliis publicis actibus, ad quas alii ejusdem Sedis Officiales convocari consueverunt, interessent, eorumque officia perpetua existerent, & ex tot proborum, & peritorum Virorum Collegio, Curia prædicta plurimum illustraretur, ipsique Notarii quamdam honoris, & dignitatis prærogativam se assecutos fore gauderent, mitioresque in exigendis debitis eorum salariis se litigantibus exhibere valerent, quod eatenus absque eorum detrimento, & quod officia ipsorum magnis cum impensis acquisita temporibus, & brevi quodam tempore peritura erant, facere non potuerant, & exinde litigantes ipsi non modicum reportarent expensarum sublevamen: Motu suo proprio, ac irrefragabili, & perpetuo valitura Constitutione sancivit, statuit, & ordinavit, quod de cætero perpetuis futuris temporibus numerus dictorum Notariorum esset quadraginta octo numero, videlicet dictorum Auditorum, & Locatenentium merito correspondens, qui ad instar aliorum Sedis prædictæ officialium

Eisque correspondentes Notarios assignat.

Collegium constituerent, quodque ne iiii, qui de Officiis Notariorum eorumdem disponere eatenus consueverant illorum dispositione fraudarentur, aut ad quos ipsorum Officiorum dispositio pertinere debebat, dubium aliquod insurgere valeret, & in futurum ex singulis quatuor officiis singulorum quatuor Notariorum coram singulis ex duodecim Auditoribus, seu Locatenentibus prædictis pro tempore scribentium unum Romani Pontificis; & aliud Vice-cancellarii, aliud vero Camerarii S.R.E., & reliquum Auditoris officia appellarentur, & decedentibus aliquibus ex Notariis supradictis illa ex officiis Notariorum sic decedentium, quæ Romani Pontificis per Romanum Pontificem, quæ Vice-cancellarii per Vicecancellarium, ac quæ Camerarii per Camerarium, quæ vero Auditorum officia extitissent per Auditores prædictos pro tempore existentes aliis idoneis conferrentur, ac alias prout in literis desuper confectis etiam plenius continetur.

§.2. Cum autem ad aures nostras non sine gravi animi nostri displicentia pervenerit, quod a longæva annorum serie Collegium dictorum Notariorum Palatii Apostolici Auditorum ob defectum, & diminutionem, non modicam Causarum, litium, & negotiorum &c., temporum injuriis, & calamitatibus provenientem etiam ratione onerum eidem Collegio per piæ memor. Paulum Papam V. prædecessorem nostrum Motu simili prævia quarumcumque nonnullorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionum, officiorum Notariorum hujusmodi scripturas non vacare disponentium revocatione, omnes, & singulas omnium officiorum prædictorum scripturas eatenus factas, & in futurum conficiendas, etiam una cum titulo vacavisse, & vacare debuisse declarando, ex voto tamen tunc Rotæ Auditorum impositorum, aliorumque eisdem Notariatuum officiis incumbentium, annuis, vel menstruis præstationibus per aliquot annos decursis, & forsan non solutis, per eosdem solvi solitis, in gravissimum dictæ Cameræ, aliorumque interesse habentium præjudicium, & detrimentum, dictique Collegii splendoris etiam damnosum vilipendium satisfacere, & correspondere non valeat, quodque scripturæ ultra continuas litigantium, & Curialium incommoditates, quas ipsi ob diversas Notariorum prædictorum in variis, & remotis, ac ab invicem separatis Urbis partibus sitas mansiones, per ipsos Notarios habitatas, sæpe numero patiuntur in dictis Notariorum domibus conservatæ, quandoque deperdi possint, ac etiam realiter nonnullæ non sine maximo litigantium præjudicio forsan deperditæ fuerint, propterea que in Congregatione super præmissis a rec. mem. Alexandro Papa VII. similiter prædecessore nostro deputata, quod attentis supradictis narratis numerum Notariorum hujusmodi ad minorem numerum reduceretur, ipsique Notarii sic reducendi in uno, & eodem loco cohabitare, & inibi in Archivio ad id destinando, omnes, & singulas scripturas conservare tenerentur, salvis in reliquis erectionibus prædictis, licet frustra, & absque ullo effectu decretum fuerit.

Alexan. VII. Notariorum reductionem decernit, sed non sortitur effectum.

§.3. Nos igitur quibus cura, & solicitudo boni publici insidet, dicti Alexandri prædecessoris vestigiis in hoc inhærendo, non solum prædictis, verum etiam pro majori, & publica Curialium, & li-

& litigantium utilitate, ac commoditate, illorumque minori dispendio, necnon aliis rationabilibus de causis in Congregatione novissime per nos particulariter deputata cum dilectorum filiorum nostrorum Prodatarii, ac Vice-cancellarii, & pro Camerarii S.R.E. necnon trium Apostolici Palatii hujusmodi Auditorum ab eadem Rota ad effectum hujusmodi deputatorum interventu, habita, mature discussis adducti: Motu simili etiam ex voto posterioris Congregationis hujusmodi, numerum quadraginta octo officiorum Notariatuum hujusmodi, ad quatuor Officia vacabilia Notariorum hujusmodi dumtaxat, reliqua quadraginta quatuor officia hujusmodi, & illorum titulos Motu pari supprimentes, & annullantes perpetuo reducimus, primi videlicet per Vincentium ad nos, & successores nostros Romanos Pontifices, Secundi vero per Carolum ad Vice-cancellarium, & Tertii per Jacobum Philippum ad Camerarium S.R.E., necnon quarti officiorum hujusmodi de cætero vacaturorum per Petrum infrascriptos respective possessorum collationes ad dictos Auditores pro tempore existentes respective spectare, & pertinere declaramus, ac in dictos quatuor Notarios unum Collegium constituentes, ex voto ejusdem posterioris Congregationis Vincentium Cicellium, Carolum Bonamici, Jacobum Philippum Cæsarini, & Petrum Franciscônium dilectos filios triginta septem officia hujusmodi respective ad præsens obtinentes, itaut ipsi reliqua undecim officia hujusmodi per Antonium Cartonium. & Hieronymum Aloysium Rosignanum, ac Æmilium Gottum, etiam dilectos filios respective ad præsens possessa, justo, & competenti, & per posteriorem Congregationem hujusmodi constituendo, & beneviso pretio, habita tamen ratione qualitatum præsentium temporum, & consimilium officiorum hujusmodi hisce temporibus, & forsan non ita pridem factarum venditionum, & aliorum particularium cum conditione, & pacto tamen omnia, & singula onera alias quadraginta octo Notariis hujusmodi incumbentia supportandi, a dictis Antonio, & Hieronymo Aloysio, & Æmilio emere, dd. vero Antonius, & Hieronymus Aloysius, ac Æmilius prædicti dd. undecim officia sic suppressa vendere respective teneantur Motu simili nominamus.

Quam executioni mandat hic Pont. ad 4. reducens.

Quique sint declarat, eisque officia suppressa emere jubet.

Suppressis vẽdere recusantibus quid agendũ statuit.

§.4. Volumus autem, quod Antonio, & Hieronymo Aloysio, ac Æmilio prædictis, aut aliquo illorum dicta undecim officia, seu illorum aliqua, ut præfertur suppressa vendere recusantibus, seu recusante, statim facto deposito pretii ut præfertur benevisi penes Sacrum Montis Pietatis Urbis in creditum illorum venditio legitime facta censeatur eo ipso, & quod de cetero ipsi Antonius, & Hieronymus Aloysius, ac Æmilius Notarii tam scribendo, quam in causis dicti Tribunalis se ingerendo, aut immiscendo denominari, aut appellari nullatenus possint prohibemus.

Ipsosque ad consignationem scripturarũ sub certis pœnis cõpellit.

§.5. Quinimo ipsi in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, & aliis arbitrio infligendis pœnis, quatenus ipsi statim facto deposito pretii hujusmodi omnes, & singulos libros, scripturas, & registra, cæteraque singula Notariorum hujusmodi officia concernentia dd. quatuor Notariis, ut præfertur nominatis respective consignare debeant, præcipimus, & mandamus.

Privilegia ad 4. Notariorũ favorem cõfirmat.

§.6. Cæterum pro dd. quatuor Notariorum, dictique illorum Collegii, honoris, & dignitatis prærogativa conservanda, ut ipsi omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, indultis, prærogativis, concessionibus, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus alias dicti quadraginta octo Notarii ante suppressionem, & reductionem prædictas quomodolibet utebantur, fruebantur, & potiebantur, pari modo, & absque aliqua prorsus differentia frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, supportatis tamen oneribus prædictis Motu pari concedimus, & indulgemus.

Clausulę præservativæ.

§.7. Præsentes quoque, & desuper conficiendas literas etiam ex eo, quod singuli nominati prædicti præmissis non consenserint, nec forsan ad ea omnia, & singula vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & substantiali defectu, etiam ex eo, quod super præmissis, solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex alio quolibet capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum specialiter, ac individue exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, vel aliis superius expressis, seu illatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratię, seu justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, aut concesso, quempiam uti, seu juvari in judicio, & extra posse, neque ipsos præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§.8. Sicque, & non alias per quoscumque Judices, etiam Romanæ Ecclesiæ Cardinales: sublata &c. Judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, perpetuum silentium super litibus, & controversiis alias per dict. Notarios contra quosvis alios in dicti Sacri Palatii Apostolici Auditorio, aut alio Tribunali coram quovis Judice præmissorum occasione quomodolibet suscitatis imponendo, Motu simili Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Derogat contrariis.

§.9. Non obstantibus præmissis, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & indultis, privilegiis supradictis Collegio, illiusque singularibus personis quomodolibet concessis, necnon piæ me.

Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri gratias Cameram prædictam concernentes in eadem Camera registrari debere, disponen., ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus desuper in genere, vel in specie editis, etiam Motu proprio, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & quibuscumque etiam quantumvis efficacissimis clausulis, & decretis etiam irritantibus roboratis, & alias in contrarium prædictorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per Clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat Motu, & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac derogatum esse volumus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Solam signaturam fidem facere statuit. Et quod singulorum officiorum hujusmodi concessorum, & literarum tenores etiam veriores habeantur pro expressis, seu toto, vel in parte exprimi possint in literis, & de ipsius, suppressione, reductione, annullatione, concessione, voluntate, indulto, declaratione, & derogatione, aliisque præmissis ut supra, quæ hic pro sufficienter,& ad partes repetitis habeantur, ut supra in literis, & cum Clausula, *Ad perpetuam rei memoriam* latissime exten., & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominationes, qualitates, nuncupationes, invocationes, aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula contraria, D. F. cæterisque contrariis quibuscumque, ut supra non obstan., seu si videbitur per Breve nostrum, seu Officium de Curia expediri possint.

Fiat E.

Dat. P. An. 2. die 23. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Decimo Kal. Novemb. Anno Secundo.

Anno a Nativitate D.N. JESU CHRISTI 1671. Indictione nona, die vero 31. mensis Octob. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N. D. Clem: Divina Providentia Papæ X. anno ejus secundo, supradicta cedula Motus proprii Sanctiss. affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est per me Jo: Antonium Bertarellum Apost. Curs.

Joseph Pizzardus Mag. Curs.

LXXXII.

Confirmatio, & Renovatio Constitutionum a Summis Pontificibus editarum super solutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione unionum, cum revocatione Privilegiorum, ac Congregationis deputatione.

Similem confirmationem, & renovationem Constitutionum Pii, & Sixti V. habes in Constitut. Urbani, Alias *ubi multa circa materiam annotata videre poteris.*

CLEMENS EPISCOPUS

Edit. An. D. 1671.

Motu proprio &c.

Causæ Constitutionis. Postquam nonnullæ a diversis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris Cameræ Apostolicæ, & Collegium Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantium indemnitati consulere, imo illorum jura manutenere, necnon illorum damnis plerumque ex incuria illorum jurium exactorum provenire solitis obviare cupientibus super solutione Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum Monasteriorum, Prioratuum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum certis modo, & forma tunc expressis qualificatorum Constitutiones editæ emanaverant.

Eugenius IV. Quindennia non solventes de præterito absolvit. §. 1. Fel. rec. Paulus Papa IV. prædecessor noster singulas literas piæ mem. Eugenii PP. IV. etiam prædecessoris nostri, nonnullas Congregationes Regulares a sententiis, censuris, & pœnis, quibus ob non solutionem mediorum, seu integrorum fructuum primi anni Monasteriorum, & Beneficiorum per ipsum Eugenium prædecessorem hujusmodi, vel Sedem Apostolicam eorum Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, & Beneficiis, sive locis eatenus unitorum innodatæ erant per suas literas absolvit, & quascumque obligationes per eas d. Cameræ propterea factas, ac medios, seu integros fructus hujusmodi eis liberaliter remisit, & de illis, ac aliis quibuscumque, quæ prædictæ Cameræ eatenus solvere quomodolibet obligatæ erant, generalem quietantiam fecit concernentes pro eo quod per literas prædictas successoribus suis Romanis Pontificibus, & per consequens Collegio Cardinalium hujusmodi, & Officialibus Romanæ Curiæ causam ab ipsis Romanis Pontificibus similiter prædecessorum nostrorum tamquam contra ordinationes, statuta, decreta, & declarationem san. memor. Pauli, & Julii II. pariter prædecessorum nostrorum, ac causa non cognita, & non vocatis, nec auditis, quorum intererat, emanatas, ad viam, & terminos juris reducens, & reductas esse decernens, Motu simili &c. omnes, & singulas uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, Præposituris, Præpositatibus, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura sæcularibus, & quorumvis Ordinum, seu Militiarum regularibus, quibuscumque Collegiatis Ecclesiis,

Dict. Pontifex præjudicare non potuit, successoribus Pont. & Officialib. Curiæ.

Affertur ratio prout in rubr.

In futurum vult omnes sub Pauli II. literis includi.

clesiis, seu earum mensis Capitularibus, vel Collegiis, Universitatibus, & utriusque sexus Congregationibus, etiam sæcularibus, necnon Domibus, Fabricis, Hospitalibus, & aliis piis locis, etiam illis a solutione hujusmodi exemptionem habere præsumentibus, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscumque Pontifices prædecessores suos quocumque tempore etiam ante san. memor. Martinum Papam V. etiam prædecessorem suum, & ipsum Paulum IV. prædecessorem hujusmodi sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis perpetuo factas, & de cætero per successores suos Romanos Pontifices similiter perpetuo faciendas sub literis Pauli II. prædecessoris hujusmodi, includi, & comprehendi.

Et Iulii III. literis comprehendi.

§.2. Et propterea tam quascumque Congregationes, quam quosvis alios, in quorum favorem uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones hujusmodi factæ fuerant, etiamsi se superinde in Camera non obligavissent ad solutionem communium, & minutorum servitiorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione earumdem unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissionum singulis quindecim annis a die, quo illæ suum effectum sortitæ fuissent, alias juxta tenorem literarum Julii III. prædecessoris hujusmodi, faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id, necnon ad se communibus, & minutis servitiis, ac Annatis, & aliis juribus prædictis de quindecim annis in quindecim annos realiter, & cum effectu solvendis in forma solita obligandum etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam privationis, & dissolutionis unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissionum prædictarum in literis Pauli, Julii II., ac Juli III. prædecessorum hujusmodi contentas, cogi, & compelli posse, necnon Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, & Beneficia unita hujusmodi, onus solutionis Communium, & minutorum servitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum semper habuisse, & habere decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. mem. Joannis Michaeli Sanctæ Mariæ Saraceno, & Virgilio Sancti Simeonis tituli de Spoleto nuncupatis Presbyteris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, tunc in humanis agentibus, ut omnes, & singulas causas coram eis inter Procuratorem Fiscalem dictæ Cameræ, Officiales prædictos ex una, & quascumque Congregationes, seu alias personas ex altera partibus, super solutione communium, & minutorum servitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum, vel eorum occasione pro tempore pendentes juxta ejus Constitutionis tenorem terminarent, & deciderent; quodque omnes, & singuli, in quorum favorem uniones, aliaque prædicta emanassent, infra terminum eis a dictis Joanne Michaele, & Virginio Cardinalibus præfigendum, omnia, singula Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica unita hujusmodi, una cum illorum fructuum annuo valore Joanni Michaeli, & Virgilio Cardinalibus prædictis notificasse, & intimasse debuissent, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in literis ejusdem Pauli prædecessoris contentas cogi, & compelli possent, decrevit, statuit, & ordinavit, irritanti decreto desuper apposito, & alias prout in dictis literis sub dat. X. Kalend. Februarii Pontificatus sui Anno Quarto plenius continetur.

§.3. Et successive san. mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster provide considerans, quod Annatarum, Communium, & aliorum jurium Cameræ Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem universalis dominii introducta, esset antiquissima, & Quindenniorum usus, & solutio ideo adinuenti fuerant, ne Cameræ prædictæ ex Monasteriorum, aliorumque beneficiorum unionibus, quæ amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Cameræ, & eorumdem Cardinalium Collegio, necnon Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere invigilans, Motu pari, &c. omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum, Ecclesiarumque Capitula, Congregationes, Universitates, Collegia, Hospitalia, ac Pia loca, & quosvis alios, in quorum favorem tam sæcularium, quam quorumvis Ordinum Regularium, & Monasteria, Prioratus, Præpositurae, necnon dignitates, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica unita, annexa, & incorporata, seu applicata existerent, & illorum uniones eis factæ reperirentur quantumcumque exempta, & privilegiata existerent, etiamsi superinde in Camera Apostolica se non obligassent, dummodo Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eisdem Cameræ Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, seu applicationum prædictarum singulis quindecim annis a die, qua illæ suum sortitæ fuissent effectum, faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis Pauli II., & aliorum prædecessorum suorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli posse decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. me. Hieronymo tunc Episcopo Maceraten. Cameræ Apostolicæ Clerico, Annatarumque Judici tunc existenti, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum, omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quam mulierum Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, seu Collegia, & Pia loca hujusmodi, eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta possiderent, & quo titulo illa possedissent, illorumque annexos valores sub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pii V. prædecessoris hujusmodi contentis, sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret, prout in literis Pii V. prædictis hujusmodi etiam plenius continetur.

Pius V.

§.4. Et deinde etiam san. mem. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus, quæ ab Ordina-

Et Sixtus V. solutionem Quindenniorum fieri præcipiunt.

dinariis locorum, & aliis fiebant, proveniebat, ac propterea æquum esse censuerat, quod in unionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtineret, illud idem, & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observaretur, & licet in Constitutionibus, & literis prædecessorum suorum comprehendi videretur, tamen, ut cuivis disputandi occasio præcideretur, Motu pari, &c. statuit, & declaravit, quod uniones, annexiones, incorporationes, submissiones de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam regularibus, etiamsi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuissent, quæ tamen tempore ipsarum unionum Cura, Conventu, & Hospitalitate caruissent, & quorum singulorum, vel si plura Beneficia unicis literis comprehensa essent, quorum quodlibet annuum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera sec. com. æst. val. ann. num. excessisset, dummodo tamen omnium insimul illum transcenderet, cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alteri loco Pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos, necnon per Sedis Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscumque subdelegatos, aut alias quomodolibet Apostolica auctoritate, per quemcumque loci Ordinarium in qualibet mundi parte eatenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamsi manualia, & de jure Patronatus Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium, & Illustrium Beneficia illa fuissent, sub dictorum prædecessorum Constitutionibus, & Ordinationibus omnino comprehendi, & includi, & ab omnibus comprehensas, & inclusas esse censeri voluit, & ad solutionem Quindenniorum teneri, & obligatos esse, & ad id cogi, & compelli posse declaravit, mandavitque bon. mem. Alexandro Glorierio, Cameræ Apostolicæ Clerico, & Annatarum tunc judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum, omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, & alia loca Pia prædicta moneret, & requireret, ac profiterentur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium unionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores juxta prædicti Sixti V. prædecessoris Constitutiones, cum facultate citandi, & inhibendi, & aliis in literis in forma Brevis sub dat. 14. mensis Maji 1586. similiter plenius continetur.

Quod confirmat Urban. VIII.

§.5. Postremo fel. rec. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, cum sicut acceperat, & sicut ei etiam innotuerat, adessent quamplurimæ uniones, & applicationes a dicto tempore citra factæ, quarum notitia a Camera, & Cancellaria Apostolica desiderabatur, volens propterea tam Cameræ prædictæ, quam eorumdem Cardinalium Collegio, & Officialibus de Annatis participantibus consulere; Motu simili quascumque tam sub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas dictorum Pii V., & Sixti V. necnon quarumcumque aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum suorum, super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione provisionum, seu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Judices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executa, & inde legitime secuta quæcumque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum illic inserti essent pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habens, auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit, necnon illis opportunæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjecit, omnesque, & singulos juris, & facti, ac alios defectus, si qui forsan intervenissent, in eisdem supplevit, atque illas, & illa quatenus opus esset innovavit, mandans propterea bon. mem. Magistro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui antea piæ mem. Gregorio Papa XV. etiam prædecessore nostro omnes, & singulæ causæ inter q. Gasparem Rivaldum Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollectorem ex una, & quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca Pia, & quasvis alias personas ex altera partibus super solutione Annatarum, Communium, & aliorum jurium, Quindenniorum commissæ reperiebantur, & aliis in ejus locum per dictum Urbanum, vel eius successores subrogandis Judicibus, ut pro faciliori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, seu applicationum prædictarum omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, etiamsi manualia, & de Jurepatronatus, ut præfertur, fuissent, quavis auctoritate Apostolica, seu ordinaria, aut subdelegata eis unita, & concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca Pia prædicta vigore unionum hujusmodi possidebant, illorumque annuos valores sub privationis, & aliis in literis dictorum Pii, & Sixti prædecessorum hujusmodi contentis, sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam monerent, & requirerent, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca Pia prædicta, necnon Quindenniorum, & jurium debitores in literis ejusdem Urbani prædecessoris comprehensos etiam per edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuisset sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, & solvendum Quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligavissent, constito tamen de sortito effectu unionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam personalis appositionem, quoties opus fuisset per dictum Hieronymum, & illi subrogandas, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum reddituum, & proventuum, Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebant, pro

pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii sæcularis, cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summarie, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & alias more Camerali, procedendi, ac eos, qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur incurrerant, iisdem censuris, & pœnis prævia satisfactione absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuissent, seu quomodolibet opportuna, ac aliis in literis Apostolicis ejusdem Urbani prædecessoris, sub dat. Idibus Junii anni Domini 1624. Pontificatus sui Anno Primo etiam plenius continetur.

§.6. Cum autem sicut accepimus, exactiones jurium ratione Quindenniorum hujusmodi decursorum, & eorumdem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegii incuriam non sine maximo illius damno, & præjudicio, non solum neglectæ fuerint, imo etiam diversæ Regularium, & forsan sæcularium personarum Congregationes, &c. sub literis prædictis minime comprehendi contendant, & propterea, ac forsan aliis frivolis prætextibus, Communia, minuta servitia, Annatas, & alia jura Cameræ, & Collegio, ac Officialibus prædictis ratione unionum eisdem Monasteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis hactenus factarum debita, licet solutio hujusmodi in recognitionem universalis Dominii introducta sit antiquissima, ut præfertur, censuras, & pœnas in singulis literis prædictis contentas damnabiliter incurrendo in maximum animarum suarum periculum, & Cameræ, ac Collegii, Officialiumque prædictorum detrimentum, persolvere recusent; nos vero prædecessorum nostrorum vestigiis inhærendo, nolentes Cameræ nostræ Apostolicæ, cui diversa impensarum onera pro Ecclesiæ Romanæ statu conservando quotidie incumbunt, jura pro posse nostro negligere, quinimo, tam illius, quam Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Annatis participantium, indemnitatibus de cætero obviare, necnon illorum commodis, & utilitatibus consulere, ac illorum jura illæsa, ut tenemur, servare volentes, Motu simili, omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros quibusvis Congregationibus, & quibusvis aliis ratione solutionis Communium, Quindenniorum, aliorumque jurium prædictorum Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis faciendæ hactenus quomodolibet concessa revocantes, & annullantes, revocataque, & annullata ex nunc esse, & fore decernentes, quascunque, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas eorumdem Paul.IV. & Pii, ac Sixti V., atque Urbani VIII., necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificium prædecessorum nostrorum super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione provisionum, seu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum per dictam Sedem factarum, & in posterum faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clausulis, Decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis inflictis, comminatis, & contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Judices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executa, & inde legitime secuta quæcumque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti, & quosvis alios defectus, si qui desuper forsan quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus, atque illas, & illa quatenus opus sit innovamus, ac omnes, & singulas uniones de quibusvis Monasteriis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus, quibuscumq; Ecclesiis etiam Parochialibus, & utriusque sexus Congregationibus, tam sæcularibus, quam Regularibus, & aliis Piis locis, nullis penitus exclusis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & ante ipsum Martinum prædecessorem, & nos sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis perpetuo factas, & de cætero, tam per nos, quam successores nostros similiter perpetuo faciendas sub literis Pauli prædecessoris hujusmodi comprehendi, & includi.

Confirmatio, & approbatio de qua in rubrica.

§.7. Ideoque quascumque Congregationes, quosvis alios, in quorum favorem uniones hujusmodi factæ fuerint, etiamsi se superinde in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium, & minutorum servitiorum, & Annatarum, aliorumque jurium prædictorum eisdem Cameræ Collegio, & Officialibus ratione earundem unionum, ut præfertur, faciendam teneri, & ad idem, necnon de Communibus, & aliis juribus prædictis solvendis, obligandum, etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam privationis, & dissolutionis unionum hujusmodi cogi, & compelli posse, omnia, & singula in contrarium disposita tamquam nulla, & irrita revocantes, nulliusque valoris, & momenti esse, & fore declarantes, Motu simili, &c. statuimus, & decernimus; & insuper ne de cætero in dubium revocari contingat utcumque per quæcumque loca Pia, tam sæcularia, quam quorumvis Ordinum regularia Quindennia, & alia jura ratione pensionum perpetuarum hactenus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos in favorem dictorum locorum Piorum, seu illorum fabricam super quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum fructibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam Canonicatuum, & præbendarum distributionibus quotidianis reservatarum, & imposterum per nos, & successores nostros reservandarum, & locis Piis assignatarum, & assignandarum, summam tamen viginti quatuor ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur Motu pari, &c.

Congregationes omnes ad hujusmodi solutionem teneri statuit.

§. 8. Ad quodlibet dubium e medio tollendum, & pro majori dilucidatione, litiumque remotiori occasione, quascumque Congregationes, Parochialia, cæteraque prædicta loca Pia, in

Et compelli posse declarat

in quorum favorem similes pensiones perpetuo, ut præfertur reservatæ fuerint, & in posterum reservari contigerit, etiamsi se perinde in Camera non obligaverint, ad solutionem Quindenniorum, aliorumque jurium ratione pensionum perpetuarum hujusmodi, licet a quibuscumque oneribus ordinariis, & extraordinariis impositis, & in futurum imponendis liberarum, immunium, & exemptarum, eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata existere, & ad idem per supradictas pœnas, etiam privationis, cassationis, extinctionis, & annullationis similium pensionum cogi, & compelli posse declaramus.

Executorem deputat.

§.9. Necnon in securiorem, & faciliorem omnium, & singulorum prædictorum executionem, Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Annatarum Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum, omnia, & singula quarumlibet Ecclesiarum Capitula, Congregationes, Collegia, aliaque loca prædicta moneat, ut profiteantur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium unionum, & pensiones perpetuas hujusmodi quomodolibet possident, ac percipiunt, illorumque annuos valores juxta prædictorum prædecessorum nostrorum Constitutiones cum facultate citandi, & inhibendi, alia Cameræ Collegio, & Officialibus prædictis proficua, & necessaria faciendi mandamus, ut pro faciliori indagatione unionum hujusmodi omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Superiores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, & quæcumque alia beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis unita, & concessa, & pensiones perpetuas illis reservatas, & assignatas, quæ, & quas ipsa Capitula, Collegia Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore unionum hujusmodi possident, & percipiunt respective, illorumque, & illarum valores annuos sub privationis, & aliis in supradictis literis contentis sententiis, censuris, & pœnis in dicta Curia, & extra eam moneat, & requirat, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, ac Parochialia, & alia loca pia, necnon Quindenniorum, & jurium debitores etiam per Edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam, citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & quibusvis aliis, & quoties opus fuerit sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis ejus arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, & extinctionis, & annullationis pensionum reservatarum hujusmodi, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, ac pensiones reservatas hujusmodi, & solvendum quindennia decursa, etiamsi in Camera prædicta non se obligaverint, constito tamen de sortito effectu unionum, & pensionum hujusmodi reservationum per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam personalis appositionem, quoties opus fuerit per dictum Judicem, & illi subrogandos, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum Ecclesiasticorum, & pensionum hujusmodi, quæ ipsi debitores possident, & percipiunt pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii Sæcularis cogendi, & compellendi ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summarie, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & alias more Camerali procedendi, ac eos, qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, ut præfertur incurrent, iisdem censuris, & pœnis, prævia satisfactione, absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis fuerint quomodolibet opportuna.

Congregatione pro Quindenniorum exactione instituit.

§.10. Necnon ut dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentes S.R.E. Cardinales, qui illius honorabilia membra, & de negotiis in Consistoriis nostris tractari solitis, apprime informati existunt, quosque in partem Apostolicæ solicitudinis evocavit Altissimus, statum illorum juxta Cardinalatus sublimitatem decentius tenere, & expensarum onera, quæ eos jugiter de necessitate subire oportet, facilius perferre valeant, particularem Congregationem, in qua præ cæteris dilecti filii nostri Petrus tit. S. Marci Otthobonus, & Carolus tit. S. Priscæ Pius, ac Carolus tit. S. Eusebii Gualterius, necnon Gaspar tit. S. Pudentianæ de Carpineo, atque Angelus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Celsus respective nuncupati etiam S. R. E. Cardinales, & pro tempore existentes Sacri Collegii Camerarii, illorumque immediati successores, ac Annatarum Judex Cameræ Apostolicæ Clericus, necnon etiam d. Collegii Secretarius, pro tempore existentes d. Congregationem constituentes, aliique per Nos, & successores nostros in locum illorum subrogandi interesse possint, & valeant, pro exactione Quindenniorum omnium, & singulorum Beneficiorum, ut præfertur unitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, & pensionum perpetuarum reservatarum hujusmodi per quascunque Congregationes, & alia loca pia hujusmodi debitorum, facienda, motu simili &c. constituimus, & deputamus.

Eique privilegia elargitur.

§.11. Necnon eidem Congregationi omnia, & singula privilegia, indulta, & facultates hactenus Annatarum Judici Apostolica auctoritate concessa, etiam cum auctoritate, & potestate, prævia tamen avocatione cujuslibet causæ, seu causarum coram quocumque Judice super præmissis vertentis, seu vertentium dictas, & alias solutiones Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium prædictorum concernentes, introductas, & imposterum introducendas causas, juxta literarum prædictarum formam, & dispositionem, etiam cum facultate requirendi votum Sacræ Rotæ Auditorii, in causis tamen eidem Congregationi benevisis dumtaxat, causas, etiam si super juribus competentibus Collegio, una, vel plures latæ fuerint sententiæ dicto Collegio non audito, audiendi, decidendi, cognoscendi, fineque debito terminandi; necnon quascumque Congregationes, aliaque loca pia hujusmodi, in quorum favorem Monasteria, & alia Beneficia unita, ac pensiones perpetuæ hujusmodi reservatæ fuerint ad instantiam dictæ Congregationis, ad librorum computorum exhibitionem, appellatione, recursu, & reclamatione penitus commotis, repellendi facultatem motu pari &c. concedimus, & communicamus, etiam cum potestate dd. Capitula,

pitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca prædicta, necnon eorumdem quindenniorum, & jurium debitores in præsentibus nostris literis comprehensis etiam per Edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi ab eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuerit sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, cassationis pensionum prædictarum etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia unita, & pensiones assignatas hujusmodi, & solvendum quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligaverint, constito tamen de sortito effectu unionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam personalis appositionem per eos, & in eorum loco subrogandos quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, redditiuum, & proventuum Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii Brachii sæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii sola facti veritate inspecta, & alias more Camerali procedendi, & eos qui sententias, censuras, & pœnas, ut præfertur incurrerint, ab eisdem censuris, & pœnis, prævia satisfactione, absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, decidendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Clausulas præservativas apponit.

§.12. Præsentes quoque, & desuper coficiendas literas, etiam ex eo, quod Superiores Congregationum, & Monasteriorum, & cæteri quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quovis alio defectu, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo quod in præmissis, seu eorum aliquo, solemnitates, & quævis alia reservanda, & adimplenda, servata, & adimleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis relatis in literis ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illos restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, a ut impetrato uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuo, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari.

Nec aliter judicari posse decernit.

§.13. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis instantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritumque &c. Motu pari &c. decernimus.

Contrariis derogat.

§.14. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus Conciliis, editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon etiam quatenus opus sit Congregationum, & Monasteriorum, & quorumvis aliorum locorum piorum statutis, etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, &c. sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam Motu simili &c., & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis innovatis. Quibus omnibus &c. etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Papæ subscriptio.

§.15. Et quod dd. literarum, & inde secutorum quorumcumque tenores etiam veriores, ac Dat. earumdem, necnon litis, & causæ si quæ sint stat., & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium singulorum Monasteriorum, & Congregationum, & aliorum locorum Piorum unitorum hujusmodi denominationes, & qualitates habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint, & de perpetuis, confirmatione, approbatione, roboris adjectione, defectuum suppletione, invocatione, statuto, decreto, mandato, declaratione, deputatione, constitutione, concessione, communicatione, derogatione, & aliis præmissis, ut supra latissime exten., & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, nuncupationum, invocationum, aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possint in literis in forma gratiosa, cum clausula perpetua, & ad perpetuam rei memoriam, etiam per officium

Præsentibus robur addit.

ficium Contradictarum, aut alias per Cancellariam, aut de Curia ut vocant, seu per viam S. secretam, absque aliquo alio signo, seu contrasigno expedien., & relaxan., seu si videbitur sola præsentis Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Transumptorum fides.

§.16. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu Datarii nostri subscriptis, & etiam impressis fides adhibeatur.

Fiat E.

Dat. P. A. 2. die 26. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Septimo Kalendas Novembris anno Secundo.

Publicatio.

Anno a Nativitate D. N. JESV Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo primo die vero 21. Mensis Novembris, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ X. Anno ejus Secundo, supradicta Confirmatio, & Renovatio Constitutionum affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Carolum Franceschinum Apost. Curs.

Jo: Antonius Bertarellus pro Mag. Curs.

LXXXIII.

Die 6. Nov. 1671. An. 2.

Statutum pro Civitate Avenionen. circa ætatem, & qualitates requisitas in Judicibus Curiæ Ordinariæ S. Petri, & quod Avenionenses trahi nequeant ad Romanam Curiam nisi in Causis scutorum mille in sorte, & scutorum centum in annuo redditu exceden., cum confirmatione Privilegiorum Universitatis dictæ Civitatis, ac ordinatione, ut fundationes septem Collegiorum juxta primævam Institutionem serventur, & aliis circa nominationem ad officia dictæ Civitatis, cum confirmatione Brevium Urbani VIII., cum præter Legatos, Vice-Legatos, Archiepiscopum, & Præfectos Armorum dictæ Civitatis nemo sit immunis ab impositionibus, quæ in ingressu Civitatis prædictæ solvuntur.

Nunc primùm impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Constantis fidei, & sinceræ devotionis, affectus, quem dilecti filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Avenionen. erga Nos, & Romanam Ecclesiam gerere comprobantur, Nos adducit, ut eorum commodis paterna benignitate libenter consulamus. Itaque specialem eidem Communitati, & hominibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ut Judices Curiæ Ordinariæ *S. Petri* nuncupatæ dictæ Civitatis, qui annuales sunt, in ea ætate constituti, illisque qualitatibus præditi esse debeant, quas statuta ejusdem Civitatis requirunt, itaut junior quidem saltem vigintiquinque annorum ætatem, & tres annos practicæ, sive usus forensis compleverit, senior vero saltem sit quadragenarius; nec his per Vice-Legatos in dicta Civitate pro tempore existentes ullo modo derogari possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Absolutio à Censuris.

Preces Communitatis, & hominum Civitatis Aven.

Qualitates, quas habere debent Judices Curiæ Ordinariæ S. Petri.

Vice-legatus pro tempore statutis d. Civitatis derogare nequit.

§.1. Porro ut indemnitati Partium litigantium ne expensis supra modum graventur, consulamus, Cives, & Incolas dictæ Civitatis juxta privilegia Apostolica eis concessa ad Romanam Curiam ex quacumque Causa, & sub quovis prætextu in prima instantia trahi minime posse, nisi Partes se extra eamdem Civitatem conveniri posse obligaverint, nec in eorum Causis ad eamdem Romanam Curiam appellari, vel recurri posse, vel debere, nisi Causæ ipsæ summam mille scutorum monetæ Romanæ, vel redditum annuum centum scutorum parum excesserint, auctoritate, & tenore prædictis pariter ordinamus, atque ita inviolabiliter observari mandamus.

Causæ trahi nequeunt ad Urbem nisi summâ 1000. sc. mon. Romanæ, aut red ditum annuũ sc. 100. parum excesserint.

§.2. Præterea Privilegia, gratias, & Indulta quæcumque, Universitati studii generalis Civitatis Avenionen. præfatæ, ejusque Rectoribus, Scholaribus, & Personis quibuslibet a quibusvis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa, dummodo tamen sint in usu, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, neque Concilii Tridentini decretis, aut posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis adversentur, dicta auctoritate harum serie confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmat Privilegia, & Indulta Universitatis Studii Generalis prout in rub.

§.3. Volentes, ut fundationes septem Collegiorum ejusdem Civitatis juxta primam eorum institutionem accurate serventur. De Capitaneatus autem Portarum, aliisque officiis dictæ Civitatis per resignationem, vel obitum, aut alias quomodolibet nunc, & pro tempore vacantibus, ad quæ nominatio, seu præsentatio Personarum idonearum eidem Civitati juxta privilegia ei desuper concessa, seu alias legitime competere dignoscitur, ita de cætero disponi volumus, ut nominatio quidem, seu præsentatio officialium ad dilectos filios Consilium dictæ Civitatis, admissio vero, seu institutio ad dilectum filium nostrum Palutium Basilicæ Sanctorum duodecim Apostolorum S.R.E. Presbyterum Cardinalem Alterium nuncupatum modernum, & pro tempore existentem nostrum, & Apostolicæ Sedis in Civitate præfata, & Comitatu nostro Venaysino de Latere Legatum respective spectent: Et proinde sic pro tempore nominatos, seu præsentatos, & in specie dilectum filium cognominatum Robert, qui ad officium Capitaneatus Portæ Sancti Michaelis dictæ Civitatis de præsenti vacans per Consilium prædictum nominatus, seu præsentatus reperitur, si idonei fuerint, ad officia hujusmodi admitti, seu in illis institui, solitasque provisionum literas ad eorum favorem respective expediri mandamus.

Fundationes Septem Collegiorum serventur juxta primam eorũ institutionem

Nominatio, seu præsentatio ad Officia pertineat ad Consilium d. Civitatis, admissio autem, seu institutio ad Cardinalẽ Legatum pro tempore.

§.4. Postremo fel. rec. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri anno 1643. expeditas, aliasque Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum in simili forma Brevis literas a rec. mem.

Confirmat literas Urbani VIII. & Alexand. VII., quod præter Legatos, Vicelegatos, & Archiepiscopos nemo sit immunis ab impositionibus, quę in ingressu d. Civitatis solvũtur.

mem. Alexandro PP. VIII. etiam prædecessore nostro per Chirographum die 19. Februarii 1663. emanatum confirmatas quoad illum articulum, quo disponitur, quod in dicta Civitate præter Legatos, Vice-Legatos, & Archiepiscopos Avenionen., ac Præfectos Generales Armorum ibidem pro tempore existentes, nemo ab oneribus, & cujusvis generis impositionibus, quæ in ingressu dictæ Civitatis solvuntur, immunis, seu exemptus existat, auctoritate præfata, earumdem tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus.

§.5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, eorumque Vice-Legatos, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Civitatis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis deroga.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Edit. die 6. Nov. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Novembris 1671. Pontificatus nostri anno Secundo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. mensis Novembr. par. 2. fol. 80.

Edit. An. D. 1671.

LXXXIV.

Confirmatio Decreti Diffinitorii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de observantia Recollectorum, pro electione Præfectarum, & Priorissarum Monialium, per Provinciam Germano-Belgicarum, & annexas.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primum impres.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Kelleri Commissarius Generalis Provinciarum Germano-Belgicarum, & annexarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis Vallisoleti novissime celebrati, Diffinitorium Generale decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet.

Tenor Decreti pro Electione Præfectarum, & Priorissarum in omnibus Monasteriis Clarissarum, Urbanistarũ, & Collectarũ &c. per Provinciam GermanoBelgicam, & annexas.

§.1. Præcipit Diffinitorium Generale, quod juxta Constitutiones Generales, & praxim Religionis, Ministri Provinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam electionem Præfectarum, Priorissarum, vel quocumque nomine nuncupatarum in omnibus Monialium Monasteriis, idque singulis trienniis, quod decretum Constitutionibus fel. rec. Leonis X., Sixti V., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, necnon literis recol. mem. Clementis Papæ IX. Prædecessoris pariter nostri in simili forma Brevis die 20. Martii 1688. expediri conforme est, eique insuper accessit decretum, seu mandatum Venerabilis Fratris nostri Francisci Episcopi Ostiensis S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectoris sub infrascripto tenore videlicet.

Tenor alterius Decreti Card. Protectoris Ordin. Fr. Minor.

§.2. Attentis narratis, prævia revocatione suppressoricæ alias a nobis obtentæ, servari Constitutiones, & statuta Ordinis, & Sac. Congregationis Decreta, atque ad eorum præscritum procedi ad electionem Abbatissæ, aliarumque Præfectarum etiam decernimus, & mandamus, in contrarium non obstantibus quibuscumque. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 30. Aprilis 1671. Fr. Cardinalis Barberinus Protector, & infra Joannes Baptista de Palagio Auditor.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ut præinserta Decreta in tota natione exactius serventur, & inviolabiliter ab omnibus observentur, & ne ullæ postmodum contentiones oriri possint, sed decreta ipsa in omnibus Monialium, tam Clarissarum, Urbanistarum, & Collectanarum, quam quovis alio nomine nuncupatarum Monasterii Nationis præfatæ exactissime ad usum deducantur, prædictus Ludovicus Commissarius Generalis eadem Decreta Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac Ministris Provincialibus, & cunctis Monialibus præfatis, ut in omnibus dictæ Nationis Conventibus, seu Monasteriis, Decretis hujusmodi se conforment, illaque executioni mandent sub pœnis arbitrio nostro, seu Congregationis Venerabilium Fratr. nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ infligendis, præcipi, utque illi soli, & non alii electionibus intersint, qui de more, & juxta usum, & gratiam Nationis præfatæ interesse consueverunt, ne ullæ insolitæ postmodum novitates cum notabili turbatione regiminis introduci, aut attentari possint, mandari, perpetuumque quibuscumque contradicentibus silentium imponi summopere desiderent.

Preces P. Commissarii Generalis d. Ordin. ut dd. Electionibus Ministri Provinciales aut alii juxta interesse soliti valeant interesse.

Absolutio a Censuris. §.4. Nos ipsum Ludovicum Commissarium Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui dilectum filium Commissarium Curiæ Ordinis præfati audiverunt consilio, attentis narratis, enarrata Decreta Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris, ac Diffinitorii Generalis præfatorum, ut supra petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congr. Cardinalium.

Confirmatio dd. Decretorum salva tamen authoritate S. Congreg. Episcopor., & Regul.

Decretum irritans. §.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Nationis, ac Provinciarum, & Monasteriorum, seu Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Eisque derogat. §.7. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 24. Novemb. 1671. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Novembris 1671. Pontificatus nostri Anno secundo.

LXXXV.

Quod de cætero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Provinciarum Fratrum Minorum Conventualium Sancti Francisci post finitum Lecturæ, Prædicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus Exprovincialium præeminentiis fruantur, ac si Provincialatus munere functi, & alia circa præcedentiam inter eos declarat.

Vide ad præsentem materiam Constit. Inscrutabili *ab Alexandro VII. editam.*

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Ex injuncto Nobis divinitus postoralis sollicitudinis munere singularum merita æqua lance perpendentes, illorum, qui in Ecclesiæ, & Religionis obsequium operam, studiumque suum laudabiliter conferunt, honorificentiæ libenter consulimus, sicut rationi consentaneum esse arbitramur in Domino.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus a Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiuntur Diffinitores perpetui, qui Patres Provinciæ vocari solent in quinque species distincti, nempe aliqui propter gestum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus officium, alii quia Lecturam duodecim annorum spatio in Regentiis, inter quas sunt quæ primæ Classis vocantur, & Collegiis, vel Universitatibus Studii generalis exercuerint, alii ex eo quod verbum Dei eodem temporis spatio in pulpitis, seu Ecclesiis per decreta dicti Ordinis præscriptis prædicaverint, alii quia cum in sacra Theologia Magistri essent, per annos duodecim Magistri Novitiorum munere functi sint, & reliqui ex decreto fel. record. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri, qui pariter Magisterii in sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decursum, Inquisitores hæreticæ pravitatis fuerint, seu partim Lecturam, ut supra, & partim Inquisitionis officium exercuerint. Inter præfatos autem Diffinitores perpetuos, sive Patres Provinciæ ea est differentia, quod qui propter gestum Provincialatum tales sunt, tametsi juvenes, cæteros Diffinitores perpetuos, seu Patres Provinciæ hujusmodi antea longe institutos præcedant; Hac vero differentia a dilectis pariter filiis Ministro Generali, ac Diffinitoribus Generalibus perpetuis, & Assistentibus dicti Ordinis mature considerata, simulque perpensis laboribus eorum, qui legunt, prædicant, Novitiorum institutioni præsunt, & Tribunali Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis inserviunt, qui plerumque non provehuntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum promoventur eorum discipuli, aut alii, meritis, & qualitate inferiores, qui subinde eos præcedunt non sine eorum verecundia, & aliorum admiratione; ipsi Minister Generalis, ac Diffinitores Generales, & Assistentes, re cum dilecto filio nostro Giberto S.R.E. Cardinali Borromæo nuncupato Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore communicata, illoque assentiente censuerunt rem omnem ex nostra, & hujus Sanctæ Sedis providentia ad æqualitatem fore redigendam, ne Fratres ejusdem Ordinis ad studiosos labores reddantur segniores, sed ad illos potius in Ecclesiæ obsequium, & dicti Ordinis decorem alacriter suscipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdem Ministri Generalis, ac Diffinitorum Generalium, & Assistentium nomine, Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indulget ut in rubr. §.2. Nos igitur ipsos Ministrum Generalem, ac Diffinitores Generales, & Assistentes, necnon

non Ludovicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis post finitum Lecturæ, seu Prædicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem ejusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri prædecessoris decretum respective præscriptum, ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis hujusmodi per patentes ejus literas, cæteroqui canonice hactenus instituti, & in futurum instituendi, illico Exprovincialium præeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac sine ulla prorsus differentia, ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque ita inter eos, & Exprovinciales præfatos servetur æqualitas, quoad Ordinem præcedentiæ sola prioritas, sive antianitas Diffinitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari.

Nec aliter judicari posse decernit.

§.4. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 1. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1671. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVI.

Extensio Indulgentiæ concessæ Ecclesiis Fratrum, & Monialium Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad omnes ejusdem Ordinis Calceatorum, ubique etiam in futurum existentes in die Festo S. Petri de Nolasco.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edit. An. D. 1671.

Alias Nos omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Excalceatorum, & Monialium Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum tam eatenus erectis, quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die festo ejusdem Ordinis Fundatoris, a primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer concessimus.

Indulgentia plenaria visitantibus Ecclesias fratrũ, Monialium Excalceatorum Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum in die festo Sancti Petri de Nolasco.

Eam perpetuo duraturam deinde voluit.

§.1. Et alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Augusti 1670. expeditis literis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluimus, & quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto habemus, uberius continetur.

Preces Vicarii, & Procuratoris Generalis totius Ord.

§.2. Nunc autem supplicationibus dilecti Filii Mathiæ de Cardona Vicarii, & Procuratoris Generalis totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concessionem plenariæ Indulgentiæ, & peccatorum remissionis visitantibus Ecclesias supradictas a Nobis factam, ut præfertur, ad omnes, & singulas Ecclesias Fratrum Calceatorum Ordinis prædicti tam hactenus erectas, quam imposterum quandocumque erigendas, & ubicumque locorum existentes, ita ut omnes, & singuli utriusque sexus Christifideles vere pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, qui aliquam ex his Ecclesiis die festo ejusdem S. Petri Nolaschi, a primis Vesperis, usque ad occasum Solis festi hujusmodi annis singulis pariter visitaverint, & ibidem sicut præmittitur, oraverint, eandem plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Præsentibus itidem perpetuis futuris temporibus valituris.

D. Indulgentiam extendit ad omnes Ecclesias erectas, & erigendas Fratr. Calceatorum præfati Ordinis.

Fides transũptorum.

§.3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 5. Dec. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Decembris 1671. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVII.

Exemptio nonnullorum familiarium suorum a spolio.

Simile privilegium inter alia concessit Dapiferis S. R. E. Cardinalium Clemens IX., & hic idem Pont. Const.7. Nos volentes.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex gratiarum Dispensator, suos, & Apostolicæ Sedis devotos, & fideles, præsertim illos, qui ei, & Sedi præfatæ grata familiaritatis obsequia jugiter impendunt, specialis benevolentiæ favoribus complecti solet, prout personarum qualitatibus debite pensatis, censet rationi, & æquitati esse consentaneum.

Motiva.

§.1. Hinc est, quod Nos quorumdam familiarium nostrorum, quorum nomina infra sunt expressa, indemnitati quantum cum Domino possumus consulere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam præter, & ultra quascumque alias similes, vel dissimiles generales, vel speciales gratias, facultates, exemptiones, indulta, & privilegia eisdem familiaribus infra nominatis, hactenus a nobis, vel Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessas, & concessa, & imposterum, etiam a nobis, & Successoribus nostris Romanis pariter Pontificibus concedendas, & concedenda, quas omnes, & singulas, ac omnia, & singula perinde ac si illarum, & illorum omnium tenores præsentibus expressi, ac de verbo ad verbum inserti forent, in suo robore, & firmitate remanere, & esse, nec per illas, aut illa eisdem præsentibus, vel per præsentes illis in aliquo præjudicari, vel eas, seu ea invicem confundi, seu impediri, sed etiam cumulative procedendo, unam, seu unum per aliam, seu aliud coadjuvari, & suppleri posse, & debere decernimus, & declaramus, eisdem familiaribus nostris infra nominatis, & eorum cuilibet, quod eorum, & cujuslibet eorum hæredes, donatarii, legatarii, & successores tam ex testamento, seu alia dispositione, quam ab intestato ratione sanguinis, eis, & cuilibet eorum succedentes, sive alii ab eis, & eorum quolibet, eorumque, & cujuslibet eorum hæredibus, donatariis, legatariis, & successoribus hujusmodi causam quomodolibet habentes quicumque per Camerarium nostrum pro tempore existentem, Thesaurarium generalem, aut Commissarium, vel spoliorum, juriumque Cameræ Apostolicæ debitorum Collectores, & Subcollectores, sive alios quoscumque Officiales, & Ministros ipsius Cameræ, seu quoscumque alios, tam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet nuncupatorum, & qualitercumque qualificatorum, etiam personalem residentiam requirentium, per eos hactenus obtentorum, & in posterum obtinendorum, cujuscumque valoris, & annui redditus, etiam maximi, excessivi, & inexcogitabilis existant, quam etiam ratione quarumcumque pensionum annuarum super quibusvis fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis Apostolica auctoritate eis hactenus reservatarum, seu in eos simili auctoritate translatarum, ac de cætero eadem auctoritate eis reservandarum, aut in eos transferendarum, ad quamcumque summam, etiam maximam, & inexcogitabilem ascendant, nullo unquam tempore super rebus, & bonis per eos, & quemlibet eorum respective pro tempore relictis, etiamsi ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum suorum dispositione, ipsi, & eorum quilibet respective ubivis locorum, in qualibet Mundi parte, tam continua, quam interpolata illorum inibi mansione, ac etiam extra loca debitæ residentiæ, ac etiam iter agendo ab humanis decedant, molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus possint, nec debeant, itaut de omnibus, & quibuscumque rebus, & bonis suis, ac per eos, & eorum quemlibet acquisitis, & acquirendis, tam ex præfatis jam obtentis, & obtinendis beneficiis, quam etiam ex præfatis eis jam reservatis, seu reservandis, ac in eos translatis, & transferendis pensionibus, ut præfertur tam inter vivos, quam causa mortis, & in ultima voluntate, ac in favorem quorumcumque (non tamen personarum a jure prohibitarum, & incapacium) disponere, seu illa etiam ab intestato transmittere libere, & licite valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Dispositioné bonorum sui, familiaribus liberam concedit.

Inhibet. Indicibus contra prædicta quid minimum attentare.

§.2. Districtius inhibentes eisdem Camerario, Thesaurario, Commissario, aliisque Sedis, & Cameræ præfatarum Officialibus, & Ministris, seu aliis quibuscumque, ne in bonis, & rebus per eos, & eorum quemlibet respective pro tempore relictis, beneficiorum, vel pensionum hujusmodi occasione, vel prætextu manus injicere, aut aliquam illorum descriptionem, seu inventarium, aut depositum, vel sequestrum, seu quid simile, vel attentare quoquomodo audeant, vel præsumant.

Decretum irritans.

§.3. Ac decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque, & eorum cuilibet, ac hæredibus, & successoribus eorum, aliisque præfatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon præfatos Camerarium, Thesaurarium, Commissarium, præsidentes Clericos, & alios quoscumque Cameræ, & Sedis præfatarum Ministros, & Officiales, ac quosvis alios, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Regula nostra de non tollendo jure quæsito, necnon fel.rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis qualecumq; interesse Cameræ præfatæ concernen. in eadem Cam. præsentandis, & registrari faciendis ita ut præsentes inibi præsen-

sentari, & registrari nullo unquam tempore necesse sit, & aliis etiam nostris, ac quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Cameræ, illiusque Officialibus, & Ministris, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, ac decretis, etiam Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac ex causa, & titulo onerosis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nomina Familiarium.

§.6. Nomina autem familiarum nostrorum sunt, quæ sequuntur, videlicet: Venerabiles fratres Alexander Crescentius Patriarcha Alexandrinus cubiculi nostri, Bernardinus Roccius Archiepiscopus Damascenus, Palatii nostri Apostolici respective Præfecti, Stephanus de Augustinis Archiepiscopus Heracleæ Eleemosynarius secretus noster, & Joseph Fusanius Episcopus Helenepolitan. Sacrarii nostri Præfectus, ac dilecti filii Magistri Joannes Gualterius Slusius Leodien. Secretarius Brevium nostrorum Secretorum, & Prosper Bottinius Lucan. Auditor, in utraque Signatura nostra Referendarii, Prælati domestici nostri, necnon Josephus Vallemanius Pincerna, Franciscus Polinus, Nicolaus Gentilis Camerinen. Architriclinus, Carolus Balduccius Tusculan. Vestiarius, Ascanius Paganellus, Venantius Benignius, Octavianus Cambius Camerinen., Antonius Simon Baglionus Pisauren. notarum arcanarum Secretarius, Floridus Salvatorius Civitatis Castelli Medicus secretus, Dominicus Panti Pisauren., Pomponius Cavallus Ravennaten., Joannes Angelus ab Altemps Romanus, Marius Thaddæus Ilcinen., Marius Spinula Januen., literarum nostrarum in forma Brevis ad Principes Secretarius, Nicolaus Piccolomineus Senen. Secretarius libellorum supplicum nobis porrectorum, Octavius Falconerius Florentin., Petrus de Joanne Syracusan., Nicolaus Antonius Fili ab Altamura, Hugo Hubertus de Servient Gratianopolitan., & Gulielmus Baro de Furstenbergh Colonien., Cubicularii secreti nostri, ac Sanctes de Pilastris Subdatarius noster, Riccardus Crucianus Camerinen Caudatarius, Antonius Maria Martorellus Tusculan. Crucifer, Josephus Barbius Camerinen., & Ferdinandus Consalvius Auximan., Cappellani secreti nostri, Franciscus Ceriolus Magister Domus nostræ, Bruno Bellozzius Asculan., Petrus Baros Turnacen., Euangelista Cæsaris Romanus, Simon de Amicis Camerinen., Sebastianus Mirolius Civitatis Castellan., & Bartholomæus de Leone Corduben. respective Civitatum, vel Dioec. Clerici seu Presbyteri, vel Laici cubiculi nostri Auditores.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Dec. 1671. Pontificatus nostri Anno secundo. Dat. P.An.2. die 11. Dec.

LXXXVIII.

Concessio Indulgentiarum Visitantibus Ecclesias Ordinis Sancti Augustini in diebus, quibus festivitates SS. Augustini, Monicæ, Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova celebrantur.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perp. rei memor.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium.

UNigeniti Dei Filii Redemptoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui e sinu Patris descendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, ut genus humanum de laqueo servitutis eriperet, & ad primævam divinæ Imaginis, atque similitudinis nobilitatem reformaret, saluberrimorum præceptorum, vitæque magisterio nos instruxit, vices nullo licet meritorum nostrorum suffragio, gerentes in terris; gloriosos cœlestis Regni Incolas, illos præsertim qui tanquam splendidissimæ lucernæ super candelabrum in domo Domini positæ, divinorum eloquiorum arcana reservarunt, & Ecclesiam universam salutaris doctrinæ fluentis irrigarunt, fructuumque e charitatis radice surgentium copia locupletarunt, sincera devotione prosequimur, & fidelium erga illos pietatem spiritualium gratiarum, quarum dispensatio nobis a Domino credita est muneribus fovere atque incitare studemus sicut ad ipsorum fidelium ædificationem, Ecclesiæque utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ Constitut.

§.1. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconium longe supergressa S. Augustini Episcopi, & Confessoris, Ecclesiæ Doctoris præcellentissimi, qui spiritu Dei plenus hæresum, errorumque tenebras, tanquam fulgentissimum Christianæ eruditionis jubar profundissimis, simulque Sole clarioribus scriptis profligavit, & hominum corda eo, quo ipse ardentissime flagrabat, charitatis igne succendit, decora grato devotoque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ ejus genitricis, cujus piis lacrymis, & apud

apud Deum gemitibus, tanti, tamque sublimis Doctoris conversionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova Archiepiscopi Valentini, qui religiosam vitam in Ordine Eremitarum ejusdem Sancti Augustini professi, vitæ sanctitate, & miraculis, quæ Divina bonitas eorum intercessione operari dignata est, eximie claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis professorum præclara merita, pia meditatione considerantes, necnon Venerabilis Fratris Josephi Eusanii Episcopi Helenopolitan. Sacrarii nostri Apostolici Præfecti, qui in minoribus constitutus professionem regularem in Ordine prædicto emisit, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, benigne inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, & omnibus singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum etiam Excalceatorum, quam Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in futurum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in eorumdem Sancti Augustini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova festis diebus, necnon die 13. Novemb. qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptorum fides. §.2. Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 18. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1671. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXIX.

Indulgentias elargitur illis, qui Ecclesias Ordinis Sancti Benedicti in diebus Festis ejusdem, ac SS. Scholasticæ, Placidi, & Mauri, ac in die, quo Commemoratio omnium Sanctorum Ordinis prædicti celebratur, visitabunt.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apost. benedictionem.

Procemium. Commissæ Nobis a Domino nostro JESU Christo dispensationis ratio exigit, ut cœlestium munerum thesauros ad augendam in terris Sanctorum in cœlis regnantium, qui tradita sibi talenta non defoderunt in terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus.

§.1. Itaque præclara S.Benedicti Abbatis, qui despectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cœlestis gratiæ benedictione repletus, sanctæ conversationis studiis, miraculisque eximie claruit, & Monachorum Regulam scripsit discretione præcipuam, sermone luculentam, sub qua numerosa Religiosorum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo, hodieque strenue militant; Sanctæ quoque Scholasticæ ejus Sororis, qui speciosis virginitatis, pietatis, aliarumque virtutum monilibus exornata in amplexum Sponsi Cœlestis evolavit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis ejusdem S.Benedicti Martyrii gloria decorari meruit, & Mauri Abbatis Monastici Instituti in Galliis Propagatoris eximii; aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati Professorum in Ecclesiam Dei merita pio, devotoque animi affectu, recolentes: necnon dilecti filii Ildephonsi de Mier Monachi expresse professi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ dicti Ordinis, in sacra Theologia Magistri, Supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum, tam Monachorum, quam Monialium, Regulam Sancti Benedicti profitentium, hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, in eorumdem Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ, ac Placidi, & Mauri Festis diebus, necnon die decima tertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, a primis vesperis, usque ad occasum solis dierum hujusmodi, annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Motiva.

Concedit ut in rubr.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decembris 1671. Pontificatus nostri Anno secundo. Dat. P. An. 2. die 19. Dec.

XC.

Declarat Electiones duas Monachorum Cistercienium Congregationis Hispaniæ in Abbatem non posse sibi immediate succedere.

Cister-

Cisterciensium Ordinis pro reformatione Constitutionem edidit Alexand. VII. In suprema *ubi aliqua ad materiam reperies*.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX debito pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidemus ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas libenter convertimus, per quæ prospero Christifidelium sub suavi monastici instituti jugo vota sua reddere Deo laudabiliter studentium gubernio, quietique religiosæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Petitio.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Dionysius Mantilla Procurator generalis Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Monachorum Ordinis Cistercien. quod cum in ultimo Capitulo generali dictæ Congregationis die 6. Maji proximi, & sequen. celebrato, tam nostræ die 14. Februarii itidem proxime præteriti, quam fel. rec. Clemen. PP. IX. prædecessoris nostri in simili forma Brevis literæ de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super reformatione dicti Ordinis deputatorum die 15. Octobris 1699. respective ad restituendam, tuendamque in eadem Congregatione religiosæ tranquillitatis serenitatem emanatæ, cum omni reverentia acceptatæ, & unanimi consensu executioni demandatæ fuerint, dilecti pariter filii Generalis Reformator, & Diffinitores d. Congregationis in eodem Capitulo congregati Nobis supplicandum esse censuerunt, ut earumdem literarum observantiam nonnullis salubribus statutis munire, atque stabilire vellemus. Quare dictus Dionysius Procurator Generalis, Generalis Reformatoris, & Diffinitorum prædictorum nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eorumdem Generalis Reformatoris, ac Diffinitorum, & Dionysii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volen., & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati:

Auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut de cætero eorum Monachorum dictæ Congregationis, qui triennio immediate præceden. fuerint Abbates aliquorum Monasteriorum ipsius Congregationis fieri non possint reelectiones in Abbates Monasteriorum aliorum ejusdem Congregationis, itaut Monachus, qui in fine triennii proximi anteceden. functus fuerit munere dignitatis Abbatialis non possit triennio immediate sequen. eligi in Abbatem; neque in Monasterio in quo fuerit Abbas in fine triennii proxime præceden., neque in alio Monasterio Congregationis prædictæ. (Declarat ut in rubr.) Nolumus enim duas electiones ejusdem Monachi in Abbatem sibi immediate succedere, unam scilicet triennio proxime anteceden. in uno Monasterio, alteram vero triennio proxime subsequen. in eodem Monasterio, vel in alio. Ab hac tamen lege excipimus Abbatiam Monasterii Palaziolensis, cujus Abbas est Generalis Reformator, & eligi debet, tam ex Abbatibus, quam ex aliis Monachis habilibus totius Congregationis prædictæ. (Excipit Abbatiam Palaziolensem.)

Cæterum qui triennio anteceden. fuerit Generalis Reformator, & Abbas Palaziolensis non possit eligi in Abbatem alicujus Monasterii ejusdem Congregationis triennio immediate sequen..

§.3. Porro Abbates a Monachis Conventualibus Monasteriorum dictæ Congregationis amplius non eligantur, sed Abbatum hujusmodi electio in Diffinitorio celebretur hac forma videlicet, ut post electionem Diffinitorum, Visitatorum, Suppletorum, Secretarii Capituli, & Promotoris Congregationis prædictæ, eligantur canonice sex Electores, qui eo ipso, quod assument officium Electoris non habeant vocem passivam in ulla electione Abbatum celebranda in eodem triennio. Hi autem sex Electores cum Generali Reformatore, & sex Diffinitoribus canonice eligant Abbates pro quibuslibet Monasteriis Congregationis prædictæ, itaut qui in electione Abbatis cujuslibet Monasterii ex tredecim prædictis vocalibus videlicet Generali Reformatore, sex Diffinitoribus, & dd. sex Electoribus majorem partem suffragiorum habuerit, sit electus Abbas illius Monasterii, cujus Abbatiæ celebratur electio. (Abbates, à quibus eligēdi sunt.)

Prædicti autem Generalis Reformator, sex Diffinitores, & sex Electores debeant eligere Abbates, tam pro Monasterio Matritensi Sanctæ Annæ, ac Collegiis Salmanticen., & Complutensi, quam pro cæteris Monasteriis totius Congregationis prædictæ. Et similiter omnes prædicti debeant eligere Procuratores Generales Curiæ Romanæ, Matriti, Vallisoleti, & Coruniæ.

§.4. Ex dictis vero sex Electoribus tres debeant esse oriundi ex Terris sitis citra montes, prout de Diffinitoribus decrevit memoratus Clemens prædecessor; Et sicut ex eadem Domo Matrice non possunt eligi duo Diffinitores, ita nec duo Electores filii ejusdem Domus Matris eligi possint. (Electores qui esse debeant.)

§.5. Quod si morte, promotione, renunciatione, aut privatione aliqua Abbatia vacaverit, Monachi illius Monasterii cujus Abbas obierit, aut renunciaverit, vel privatus fuerit duorum dierum naturalium spatio, qui numerari debeant a defuncti morte, renunciatione a Generali Reformatore admissa, atque Conventui juridice notificata, aut privatione per diffinitivam sententiam confirmata, & intimata, cum suo Præsidente, vel Præposito, in suo Capitulo congregati, ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii procedant, & ex Monachis ejusdem Monasterii, sive fuerint ex Domibus, quæ vulgo nuncupantur Matrices, sive ex aliis Monasteriis dictæ Congregationis qui habiles sint, conditionesque requisitas juxta leges ejusdem Congregationis habeant, sibi libere Abbatem eligant. Priorque aut Conventui Præsidens electionem factam canonice confirmet. Si autem Monachus aliquis (Monachi quādo eligere possint Abbatem.)

peregre

peregre profectus sit, qui suffragium, & vocem activam habeat, vel longe a Monasterio degat pro fundi Monasterii ejusdem administratione, qui spatio prædictorum duorum dierum naturalium non possit interesse electioni, ad ipsam electionem vocari non debeat. Sed statim electio fiat intra spatium duorum dierum naturalium ab illis Monachis Conventualibus, qui intra prædictum spatium in Monasterio fuerint præsentes. Si vero intra prædicti temporis spatium Abbas electus non fuerit a Monachis Conventualibus Monasterii, ad Generalem Reformatorem provisio Abbatis ejusdem Monasterii devolvatur.

Observationem præsentium mandat.

§.6. Cæterum si quis Monachorum Congregationis prædictæ, contra præsentium literarum dispositionem quidquam facere, vel attentare præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione se noverit incursurum.

Volumus autem, & dicta auctoritate præcipimus, ut in proxime futuro Capitulo generali memoratæ Congregationis, omnes Capitulares antequam ad aliquam electionem procedant, jurent super Sancta Dei Euangelia observare omnia, & singula per præsentes literas statuta, & ordinata; Ipsæque præsentes literæ inter Diffinitiones juratas collocentur, & in singulis Capitulis generalibus in posterum quandocumque celebrandis omnes Capitulares jure jurando se ad illarum observantiam adstringant, antequam ad ullam electionem procedant; ut moris est jurare Diffinitiones quæ in Congregat. prædicta nuncupantur juratæ.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri.

Nec aliter judicari posse decernit.

§.8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, & de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, ejusque Monasteriorum, seu Collegiorum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Demum volumus pariter, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1671. Pontificatus nostri Anno secundo. Dat. P. An. die 24. Dec.

XCI.

Confirmatio Indulgentiarum Confratribus, & Consororibus Confraternitatis B. M. V. de Monte Carmelo, a Paulo V. concessarum.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1672.

Ad perp. rei memoriam.

Causæ Conf.

CUM, sicut accepimus, alias fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster Confraternitati Sanctissimi Scapularis nuncupatæ sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, ejusque Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis ac Sacra communione refectis, qui Ecclesiam, seu Capellam, vel Oratorium, in qua, seu quo Confraternitas hujusmodi canonice instituta fuisset, in festo Principali Commemorationis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis die decima sexta mensis Julii; aut, juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate sequenti celebrari solito devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, Plenariam; ac eisdem Confratribus, & Consororibus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui processioni, in una Dominica cujuslibet mensis per dictam Confraternitatem, de licentia Ordinariorum locorum fieri solitæ devote interfuissent, ut supra oravissent, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, necnon alias pœnitentiarum relaxationes eisdem Confratribus, & Consororibus certa pietatis, & charitatis opera peragentibus, misericorditer in Domino perpetuo concesserit, prout in literis Apostolicis dicti Pauli Prædecessoris desuper expeditis plenius dicitur contineri.

Confirmatur ut in rubr.

§.1. Nos, ut Confraternitas hujusmodi majora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti filii Matthæi Orlandi Ordinis ejusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis humiliter super hoc porrectis inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes per dictum Paulum Prædecessorem dictæ Confraternitati, ejusque Confratribus, & Consororibus, ut præfertur, concessas animabus Christifidelium, quæ Deo charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii, servata in reliquis ejusdem Pauli Prædecessoris literarum desuper emanatarum forma, & dispositione, applicari posse auctoritate Apostolica, tenore præsentium misericorditer in Domino, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Vo-

Transumptorum fides.

§.2. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.An.2. die 2. Januar.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2.Januarii 1672. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCII.

Diversæ Ordinationes circa extractionem Reliquiarum ex Cœmeteriis Urbis, & Locorum circumvicinorum, illarumque custodiam, & distributionem.

Nunc primũ impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX commissæ Nobis cælitus curæ pastoralis Officio providere volentes, ut Sanctorum Martyrum corpora, & reliquiæ, pie, ac decenter, & sine turpi quæstu ex hujus Almæ Urbis Nostræ, & Locorum circumvicinorum Cœmeteriis extrahantur, recondantur, asserventur, ac fideliter, prudenterque distribuantur; de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, aliorumque doctrina, rerum usu, & prudentia præstantium virorum, qui rem jussu nostro mature discusserunt, & quorum sententia nobis a dilecto filio nostro Gasparo S.R.E. Presbytero Cardinale Carpineo nuncupato, in Urbe præfata Vicario in spiritualibus Generali, ac Prodatario Nostro relata fuit, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut nemo ad extrahendas a Cœmeteriis præfatis reliquias accedat, nisi ejus rei facultatem habeat scripto, quod memorati Gasparis Cardinalis moderni, seu pro tempore existentis in eadem Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis sigillo munitum, & illius manu subscriptum sit; nec ossa, vel corpus ullum sub pœna excommunicationis latæ sententiæ effodiat, & ex aliquo Cœmeteriorum hujusmodi extrahat aliter, quam coram Sacerdote per d. Gasparem Cardinalem modernum, seu pro tempore existentẽ Vicarium ad id designato, qui diligenter inquirat, & recognoscat locum, inscriptiones, eaque martyrii signa, quæ certiora esse censuit Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis præposita.

Mandat neminem accedere ad extrahendas à Cœmeteriis Urbis, & locorum adjacentium reliquias, nisi de licentia Card. Vicarii pro tempore.

Excommunicatio latæ sẽtentiæ adversus Contravenientes.

SS. Reliquiæ, seu Corpora extrahi debét coram Sacerdote per Cardinalem Vicarium pro tempore designato.

Officium hujus Sacerdotis

§.1. Qua omni recognitione facta, statim singula corpora, & cujuscumque Martyris Reliquias seorsum in capsulis recondat, quas sigillo clausas recta deferri curet ad Urbem, in Palatio Nostro asservandas, & a Venerabili Fratre Josepho Eusavio Episcopo Helenopolitano moderno, & pro tempore existente Sacrarii Apostolici Præfecto, vel ab alio per præfatum Gasparem Cardinalem modernum, seu pro tempore existentem Vicarium designando, qui probatis moribus, ac Presbyteratus ordine insignitus sit, custodiendas.

Extractæ deferri debent ad Urbem in Palatio Apostolico prout in rubrica.

Custodiendæ sunt à Præfecto Sacrarii Apostolici pro tempore vel ab alio Sacerdote per Cardinalem Vicarium designato.

§.2. Hæc autem Martyrum corpora, & reliquiæ ne distribuantur, & publice ad cultum, & venerationem exponantur, antequam per dict. Gasparem Cardinalem modernum, seu pro tempore existentem Vicarium, vel alios, quibus hæc cura demandata est, examinata, & examinatæ, ac Romani Pontificis, vel memoratæ Cardinalium Congregationis auctoritate approbata, & approbatæ fuerint.

Antequàm distribuantur, & publicè ad cultum exponantur quid agendum sit.

§.3. Quoniam vero eadem Sacra corpora, & insignes Reliquias, videlicet caput, crus, brachium, & eam corporis partem in qua passus est Martyr, si tamen integra est, nec in privatis ædibus, neque apud laicos homines, sed in Ecclesia religiose collocari, & asservari par est. Ideo jubemus ea, & eas nemini in posterum concedi, qui Ordinarii literas non afferat, quibus apud præfatum Gasparem Cardinalem modernum, seu pro tempore existentem Vicarium commendetur Ecclesiæ, pro qua petuntur, dignitas, testatumque fiat operæ pretium esse petitis Sanctorum Reliquiis Ecclesiam illam donari, & ibi futurum, ut ea, qua decet, religione custodiantur, & colantur.

Insignes reliquiæ nec in privatis ædibus, nec apud Laicos collocari, aut observari par est.

Qua cautela sint concedendæ.

§.4. Excipiendos tamen volumus magnos Principes, & præcipuos Ecclesiæ Prælatos, cum quibus liberalius agendum erit. Et ne cæterorum quoque fidelium pietas hoc Sancto munere omnino privetur, minus insignes Reliquiæ illis concedentur.

Cum Magnis Principibus, & Prælatis liberalius est agẽdum.

Aliis fidelibus minus Insignes Reliquiæ concedantur.

§.5. In omnibus autem modum servari jubemus, quoniam præ copia sæpius accidit, ut sanctiora quæque minus in pretio habeantur, quod maxime cavendum est. Conficiatur etiam liber, in quo sacra corpora, & reliquiæ a Cœmeteriis prædictis extractæ adnotentur, tum nomina illorum, quibus reliquiæ ipsæ distributæ, & Ecclesiarum, pro quibus impetratæ fuerint. Porro qui ornant, & vendunt capsulas, thecas, & vasa, quibus reliquiæ Sanctorum includuntur, reliquiis, alia ne adscribant nomina, nisi, quæ a dicto Gasparo Cardinale moderno, seu pro tempore existente Vicario imponentur, sub viginti quinque scutorum monetæ, aliisque pœnis ejusdem Vicarii arbitrio infligendis. Atque ut omnis tollatur occasio turpis quæstus iis, quorum operam, & ministerium in effodiendis, & extrahendis sacris corporibus: Idem Gaspar Cardinalis modernus, seu pro tempore existens Vicarius adhibebit, de pecuniis, & eleemosynis, quæ piis operibus applicandæ forent, & de mandato ipsius Vicarii accipient quantum æquum fuerit pro expensis omnibus, & juxta eorum mercedem.

Liber in quo SS. Reliquiæ, & Corpora à d. Cœmeteriis extracta annotantur, & nomina illorũ, quibus ipsæ distributæ, ac Ecclesiarum pro quibus impetratæ fuerunt.

Pœnæ adversùs inscribentes alia nomina SS. Reliquiis, quam à Card. Vicario pro tempore fuerint imposita.

Pro expensis, & juxta mercedem Operariorum Card. Vicarius adhibeat pecunias, & eleemosynas piis operibus applicandas.

§.6. Postremo sub excommunicationis latæ sententiæ pœna per transgressores ipso facto incurrenda districte prohibemus, ne in tradendis sacris corporibus, & reliquiis, & pro confectione literarum patentium desuper expediendarum, earumque sigillo, aliquid etiam modicum, ullo unquam prætextu, etiam a sponte dantibus, accipiatur.

Excommunicatio latæ sẽtentiæ adversus recipientes aliquid pro traditione SS. Reliquiarũ quolibet titulo etiã a sponte dantibus.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & de-

Decretum irritans.

definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit quarumvis Ecclesiarum, & Basilicarum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, specificatis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiam habentibus derogatorias derogatoriarum, & specialem, & individuam mentionem requirentibus

Transumptorum fides. §.9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutę munitis, eadem prorsus fides ubique in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis pręsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 13. Jan. 1672. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Januarii 1672. Pontificatus nostri Anno Secundo.

I. G. Slusius.

Registrata in lib. Brevium mensis Januarii fol. 1. parte utraque.

XCIII.

Confirmatio Decretorum Sacr. Congregationis Episcoporum, & Regularium favore totius Ordinis Minorum observantium S. Francisci circa eleemosynas funerales, & funera Defunctorum, qui in eorum Ecclesiis sepulturam elegerint, scilicet, quod Parochi ab hæredibus dd. Defunctorum majorem eleemosynam petere nequeant, quam percepissent, si in eorum Parochiali, vel alia Sæculari Ecclesia sepeliri voluissent, & quod tali casu functiones super Cadaveribus ad ipsos Regulares, non autem Parochos pertineant.

Nunc primū impressa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte tunc existentis Commissarii Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum, Congregationi tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum supplicato, ut prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Geverano Brundusinæ Diœcesis, omnibusque aliis Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere majorem eleemosynam pro Defunctis, qui sepelirentur in Ecclesiis dd. Fratrum, quam accipiebant pro iis qui in ipsorum Parochorum, seu Presbyterorum Sæcularium Ecclesiis sepeliebantur: Emanavit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis, videlicet -- *Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ, ut proponitur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri solent, censuit injungendum prout præsentis Decreti tenore injunxit Archiepiscopo Brundisino, cæterisque locorum Ordinariis, ne permittant, ut Parochi, aliique de Clero Sæculari majorem posthac eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium prædictorum sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri Sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent, contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ die 7. Decembris 1640.* -- Ita reperitur in regesto authographo Sac. Congregationis negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ. In quorum fidem &c. Romæ 31. Dec. 1671. Decretum S. Congregationis Episc., & Regular. edit. die 7. Dec. 1640.

C. de V. Archiep. Athenar.

Aliud Decretum ejusdem Sac. Congregationis die 31. Augusti 1657. §.1. Et subinde cum tunc existentes Fratres Provinciæ Dalmatiæ prædicti Ordinis Congregationi præfatæ exposuissent, functiones funerales Defunctorum, quorum Cadavera in eorum Ecclesiis sepulturæ mandarentur, facere, ad eos, non ad Parochos spectare. Congregatio præfata die 31. Augusti 1657. aliud Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, juxta alias resoluta censuit, functiones funeralium super cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contigit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proinde ita in Oratorum Ecclesiis circa præmissa servandum esse, prout servari mandat, & præcipit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Rom. die 31. Aug. 1657.* -- Ita reperitur in Regesto authographo Sac. Congregationis negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ. In quorum fidem &c. Romæ 31. Decembris 1671.

C. de V. Archiep. Athenar. &c.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Min. Observ. S. Francisci. §.2. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Francisci Mariæ a Castro S. Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati Nobis nuper expositum fuit, ipsa Decreta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio communiri, summopere desideret: Nos specialem ipsi Francisco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis humiliter super hoc porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus,

Absolutio a Censuris.

DD. Decretorum Confirmatio Apost.

bamus, & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 18. Jan. 1672. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1672. Pontificatus nostri Anno Secundo.

I. G. Slusius.

Registrata in lib. Brevium Mensis Januarii Parte utraque fol. 145.

XCIV.

Die 18. Jan. 1672. An. 2. Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium favore Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Provinciarum Hispaniæ super facultate eligendi Conservatores, non designatos in Synodo Diœcesana in Civitatibus, & Diœcesibus in quibus nulli sunt Judices Synodales.

Nunc primū edita. CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium. NUper pro parte dilecti filii Didaci de Mendibil Commissarii generalis, Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in multis Diœcesibus Regnorum Hispaniæ Synodi a plurimis annis celebratæ non fuerint, nullique proinde ibidem Judices in ejusmodi Synodis deputati reperiantur, quos Fratres Conventuum dicti Ordinis in illis partibus consistentium in conservatores eligere, seu nominare valeant; ipse Didacus Commissarius Generalis plurimum cupiebat facultatem nominandi in Conservatores alias Personas, quę qualitatibus per Constitutionem fel. rec. Gregorii PP. XV. Prædecessoris nostri de Conservatoribus editam requisitis cæteroqui prędítæ sint, Fratribus præfatis concedi, quemadmodum alias in similibus casibus a Sede Apostolica concessa fuit: emanavit a præfata Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit Oratori dandam infrascriptam declarationem alias editam sequentis tenoris: Sac. Congregatio &c. censuit Episcopos quamprimum Diœcesanam Synodum omnino celebrare teneri: (Decretum S. Congregationis Episc. & Regular. edit. 4. Dec. 1671.) Et interim in Civitatibus, & Diœcesibus in quibus nulli Judices extant in Concilio Provinciali, aut Diœcesano designati, licere Regularibus servata in reliquis forma Constitutionis fel. recor. Gregorii XV. hac de re editæ, Conservatores nominare habentes qualitates a Jure requisitas. Quorum tamen Conservatorum facultas eo ipso expiret, cum primum hujusmodi Synodus celebrata fuerit, in eaque Judices designati extiterint Romæ 4. Decembris 1671. -- F. M. Cardinalis Brancatius -- C. de V. Arch. Athenar.

§.1. Cum autem sicut pro parte dicti Didaci Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Didacum specialibus gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. (Preces Commissarii Generalis Curiæ Ord. Minor. Observantiæ S. Francisci. — Absolutio à Censuris. — Ejusdem Decreti Apostol. confirmatio.)

Decretum irritans. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, ac delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio. §.3. Non obstantibus præfata Gregorii prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 18. Jan. 1672. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januar. 1672. Pontificatus nostri anno Secundo.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Januarii parte utraque fol. 150.

XCV.

Confirmat Decretum Sac. Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositę, nimirum non licere Parochis occasione associationis cadaverum ingredi Regularium Ecclesias, sed teneri dimittere cadavera ad januam Ecclesiarum. Cætera vero munia in hujusmodi ministeriis per Regulares esse expedienda.

Consimilem Constit. habes supra in Alexand. VII. Alias pro 93. *pag.* 131.

Edit. An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ Constitutionis.

NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod eadem Congregatio die 16. Decembris 1661. super controversiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentin., & Monachos Monasterii S. Sixti Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti occasione funerum erant exortæ, inter alia decreverat servanda esse decreta, & declarationes alias factas; scilicet Parochis in associatione, seu occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesiam Monachorum prædictorum, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale, officia vero, & munia quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Monachis peragi deberi, non autem a Parochis, atque ita in præmissis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat.

§.1. Et in eadem expositione subjuncto, quod eædem rationes militarent ad favorem dicti Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, ideoque supplicato ut Congregatio præfata, resolutionem, sive decisionem hujusmodi extenderet ad associationem per Parochos fieri solitam cadaverum defunctorum, quæ in Ecclesiis Fratrum hujus Ordinis sepeliuntur, idque ad tollendas controversias, quæ in aliquibus parochiis ea occasione inter Parochos, & Fratres Ordinis hujusmodi nascuntur non sine scandalo, ac fraternæ, & Christianæ charitatis detrimento: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sac.Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit Oratoribus dandam esse infrascriptam declarationem alias editam, nempe Parochis in associatione, sive occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale; Officia vero, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis, atque ita in præmissis omnino deinceps fieri, & exequi, præsentium vigore mandat, & præcipit, contrariis quibuscumque non obstan. Romę 27. Novembris 1671. F.M. Card. Brancatius.

Loco ✻ Sigilli.

§.2. Cum autem sicut præfatus Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret, Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congreg. Cardinalium. Approbatio, de qua in rubrica.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.4. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Januar. 1672. Pontificatus nostri anno Secundo. Dat. P.An.2. die 18.Januar.

XCVI.

Subdit Ministro Generali Minorum de Observantia Conventum S. Bonaventuræ Lugdunensem ab ejusdem obedientia se subtrahere tentantem.

De his Fratribus plura annotata in Repertorio invenies in verbo Fratres.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ Const. petitio.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini a Politio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum ante triennium tunc existentes Fratres Conventus Sancti Bonaventuræ Civitatis Lugdunensis Provinciæ ejusdem S. Bonaventuræ dicti Ordinis, ut male ordinatæ eorum vitæ reformationem evitarent, se, dictumque Conventum jurisdictioni Ministri Generalis Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatorum subiicere tentarent, Congregatio tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam super ejusmodi novitate recursus habitus fuerat decrevit eundem Conventum sub jurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis Minorum de Observantia sicut antea remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam novi ultra tentatum. Præterquam quod cum dictus Franciscus Maria Minister Generalis ad visitandas, reformandas Galliæ Provincias dicti Ordinis jussu nostro profectus fuisset, Fratres Conventus præfati, & cum illis una eorum Guardianus, intercessione Venerabilis Fratris Archiepiscopi Lugdunen. literas commendatitias a Charissimo in Christo filio nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo obtinuerunt ad hoc, ut eis licentia assumendi statum

tum Sæcularem, cum eorum Conventus, seu Ecclesiæ, in Collegiatam Ecclesiam erectione, ab hac Sancta Sede impetraretur.

§.1. Verum his ad notitiam dicti Francisci Mariæ Ministri Generalis deductis, ipsi Franciscus Maria Minister Generalis, eundem Ludovicum Regem adiit, & ab ejus pietate obtinuit revocationem dictarum literarum, atque ita exclusa fuit novitas Religioni perniciosa, sublataque occasio mali exempli, quo Fratres aliorum Conventuum ad similia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas aversatur, evitandæ causa, adduci potuissent.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dilecti filii Fratres dicti Conventus Lugdunen. pro majori eorum parte cum dilecto pariter filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis antesignano uniti ad tantam devenerint insolentiam, ut sub prætextu, seu spe literarum Apostolicarum, per quas eorum professio annullaretur, obedientiam non solum eorum Ministro Provinciali, sed etiam Visitatori, & Commissario delegato Reformatori a Nobis nominato, negare præsumpserint; dictus vero Franciscus Maria Minister Generalis ne dictus Conventus, qui ex primariis Ordinis præfati existit, & in quo Sancti Bonaventuræ Ecclesiæ Doctoris, qui ibidem sanctæ conversationis meritis refulsit, & in Domino obdormivit caput (ut pie creditur) asservatur, in profundum malorum descendat, ac pernicioso exemplo alios quoque ejusdem, & aliarum Franciæ Provinciarum Conventus in ruinam trahat, opportune in præmissis a nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret:

§.3. Nos ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio inhærentes, decreto alias videlicet die 31. Maji 1669. edito, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus dictum Conventum Sancti Bonaventuræ Lugdunen. Civitatis persevevare debere, ut antea sub omnimoda jurisdictione Ministri Generalis d. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum: ac propterea stricte mandamus Guardiano, cæterisque ejusdem Conventus Fratribus, ut in omnibus eidem Ministro Generali, necnon Ministro Provinciali ipsius Provinciæ, ac Visitatori, itidemque Reformatori ad præscriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilii Tridentini, Apostolicarum Constitutionum, & Ordinis prædicti omnino pareant, atque obediant; & adversus parere recusantes prout juris fuerit animadverti dicta auctoritate harum serie præcipimus.

Declarat, ut in rubr.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque jus respective inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§.5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec aliter judicari posse decernit.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apost., necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Conventus, ac Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1672. Pontificatus nostri Anno secundo.

D.P.A. 2. die 17. Februarii.

XCVII.

Beatificatio Servi Dei Pii Papæ V. ejusque Missæ, & Officii certis in locis concessio.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1672.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNigenitus Dei Filius, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi, cum sanctos, atque electos suos, eos præsertim, quos gregis sui pastores constituit secundum cor suum, creditæ dispensationis munere pie, fideliterque peracto, non solum æternæ beatitudinis præmiis donat in Coelis, sed etiam illorum sanctitatem sequentibus signis testatam, celebremque facit in terris, humilitati nostræ, quam Ecclesiæ suæ sanctæ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præficere dignatus est, luculenta proponit exempla, quæ ipso donante, atque adjuvante pro modulo infirmitatis nostræ humiliter sequi connitamur. Unde cum inter Dominici gregis pastores Apostolici zeli, atque vigoris gloria, pastoralisque charitatis, & vigilantiæ laude, & sanctæ humilitatis, aliarumque omnium virtutum fulgore quasi stella matutina in medio nebulæ longe, lateque resplenduerit Dei servus fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster, Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum, & in diebus suis corroboravit templum: merito adducimur, ut illius honorem, atque venerationem, ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ decus, Catholicæque fidei præsidium, ac spiritualem fidelium ædificationem, quantum nobis ex alto conceditur promovere studeamus.

Exordium.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque discussis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum processibus dudum de Apostolicæ Sedis licentia confectis, ac etiam subinde repetitis super vitæ sanctitate, heroicisque virtutibus,

Confectis processibus, & probatis virtutibus.

tibus, & aliis charismatibus, quibus idem servus Dei Pius Papa V. prædecessor noster multipliciter claruisse, ac miraculis, quæ ejus intercessione, ac ad manifestandam illius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebatur, eadem Congregatio coram nobis constituta, præviis etiam Consultorum suffragiis unanimiter censuerit, posse quandocumque nobis placeret, memoratum servum Dei Beatum declarari, atque indulgeri, ut de eo tanquam de Confessore Pontifice in quibusdam locis officium, & missa recitari, & celebrari possint.

Pium PP. V. Beatum declarat.

§.2. Hinc est, quod nos piis, atque enixis multorum Orthodoxorum Regum, aliorumque Principum, ac totius Ordinis Sancti Dominici, in quo præfatus servus Dei Pius Papa V. dum in minoribus constitutus erat, professionem regularem emisit, supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Pius Papa V. in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub ritu semiduplici in omnibus Ecclesiis secularibus, quam regularibus utriusque sexus recitetur officium, & Missa celebretur de Confessore Pontifice singulis annis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani die quinta Maji, quæ prima est non impedita post diem primam ejusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit.

Officium, & Missam certis in locis designat.

§.3. Hæc vero, nempe recitationem officii, & Missæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in Alma Urbe nostra, ubi ejusdem Servi Dei corpus in Basilica Sanctæ Mariæ Majoris requiescit, tum in Oppido Boschi Dertonen. Dioec. ubi natus est, necnon in Civitatibus, & Dioecesibus Montis Regalis Provinciæ Taurinen., ac Sutrin., & Nepesina, ubi sedit Antistes, ac in universo Ordine S. Dominici tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Urbis, ac Civitatum, & Dioecesum, & Ordinis prædictorum respective solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die quoad Urbem a dilecto filio nostro in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali, extra illam vero ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum dictæ Urbis celebrata fuerint eadem solemnia pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§.4. Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.F. An.2. die 2. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Aprilis 1672. Pontificatus nostri Anno secundo.

XCVIII.

Declarat indulta per fel. rec. Urbanum PP. VIII. concessa Fratribus Oblatis, seu Servientibus tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanæ, tunc temporis existentibus intelligantur emanata ad favorem, etiam hodiernorum, & per subsequentia perpetua tempora futurorum hujusmodi Congregationis Oblatorum, seu Servientium prædictorum, quos suffragia ferre non posse, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis conditionis statuit.

*Ne pluries dicta, otiose repetam te remitto ad ea, quæ notavi ad Const.*55.Decet Romanum *Innocen.X. pag.*503. *ubi aliqua ad præsentem materiam reperies.*

CLEMENS PAPA X. Edit. An.D. 1672.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cœlitus pastoralis officii sollicitudo, Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui è fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes, enatas inter eos controversias, quæ amabilis concordiæ, fraternæque charitatis serenitatem obnubilare possent, opportunæ provisionis remedio recidere, ac illorum statui, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur consulere studeamus.

Causæ Const.

§.1. Dudum siquidem fel. record. Urbanus Papa VIII. prædecessor noster ad sedandas inquietudines, atque animi perturbationes, quas major pars tunc existentium Fratrum Oblatorum, seu Servientium Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanæ in suo hujusmodi statu patiebatur, per quasdam suas in simili forma Brevis die 26. Augusti 1641. emanatas literas cum eisdem Fratribus Oblatis, seu Servientibus super quarto voto per eos emitti solito, de non procurando alio quam suo Fratrum Oblatorum, seu Servientium hujusmodi statu, ad effectum infrascriptum auctoritate Apostolica dispensavit, quartumque votum hujusmodi illis relaxavit; necnon eisdem Fratribus Oblatis, seu Servientibus tunc in dicto Ordine existentibus, quod ipsi postquam per septem annos continuos ab eorum professione numerandos, ac per alterius anni spatium in aliquo recollectionis loco a Ministris Provincialibus, & Diffinitoribus designato in dicto Fratrum Oblatorum, seu Servientium statu permansissent, ab ipsis Ministris Provincialibus, & Diffinitoribus hujusmodi in Capitulo, aut Diffinitorio Provinciali ad caputium, & statum laicalem admitti, & inter ipsos Fratres laicos ejusmodi Ordinis juxta eorum antiquitatem, necnon etiam inter Clericos, qui nondum quatuor annos a sua professione expleverant juxta Constitutiones præfatæ Congregationis Gallicanæ sedere possent, concessit, & indulsit; Ea tamen lege, ut nec ejusmodi Fratres Oblati, seu Servientes ad caputium, & statum laicorum assumpti, nec laici, qui nondum suffragiorum jure potiti fuerunt, nec denique alii, qui deinceps ad statum laicalem in dicto Ordine admitterentur, ullo suf-

suffragiorum jure gaudere valerent, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis status, & conditionis. Voluit insuper dictus Urbanus prædecessor, & pariter indulsit, ut si quis ex dictis Fratribus Oblatis, seu Servientibus hujusmodi post supradictos septem a sua professione annos suum hujusmodi statum immutare nollet, de Superiorum suorum consensu in eo permanere, necnon eisdem privilegiis, quibus alii gavisuri essent, qui accepto caputio statum suum mutavissent, gaudere libere, & licite posset, & alias prout in præfatis Urbani prædecessoris literis, quarum tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Supplicatio. §.2. Cum autem sicut dilecti filii Superiores dictæ Congregationis Gallicanæ Nobis nuper exponi fecerunt, super præmissis, seu eorum occasione subinde in eadem Congregatione variæ exortæ fuerint controversiæ, super quibus aliæ ab eodem Urbano prædecessore die 25. Maii 1644. ac a rec. me. Innocentio X. die 6. Aprilis 1648., & Alexandro VII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris die 10. Decembris 1659. ac die 13. Septembris 1660., & die 11. Aprilis 1661. respective expeditæ fuerunt pariter in forma Brevis literæ, ac tandem die 4. Maji 1663. Decretum a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita emanavit, nec tamen exinde memoratæ Congregationis Gallicanæ tranquillitati sufficienter provisum reperiatur, sed prænarratæ perturbationes, & inquietudines denuo reviviscentes novum in præsens paternæ charitatis, & providentiæ nostræ præsidium exposcant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat, ut in rubr. §.3. Nos igitur eorumdem Superiorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac aliarum literarum, & decreti præfatorum tenores præsentibus similiter pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super hoc negotio a Nobis specialiter deputatorum, qui dilectum etiam filium Procuratorem Generalem, seu Commissarium Curiæ Familiæ Ultramontanæ Ordinis Sancti Francisci audiverunt, ac rem mature examinarunt, consilio, dispensationem, relaxationem, & indulta, quæ memoratus Urbanus prædecessor per suas literas primodictas præfatis Fratribus Oblatis tunc temporis existentibus sicut suprascriptum est concessit dilectis filiis hodiernis, & per subsequentia perpetua tempora futuris Fratribus Oblatis, seu Servientibus dictæ Congregationis Gallicanæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariformiter concedimus: Statuentes ut non solum Fratres Oblati, seu Servientes, qui eo tempore quo primodictæ Urbani prædecessoris literæ emanarunt, in præfata Congregatione Gallicana erant, sed etiam alii hodierni, & per subsequentia perpetua tempora futuri Fratres Oblati, seu Servientes Congregationis hujusmodi, necnon quicumque alii, qui ad statum laicalem in eadem Congregatione immediate, seu in ingressu Religionis assumentur, nullo unquam tempore suffragiorum jure gaudere valeant, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis, status, & conditionis, ac super controversiis præfatis perpetuum partibus silentium eadem auctoritate harum serie imponimus.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.5. Non obstantibus præfatis aliis Urbani, ac Innocentii, & Alexandri prædecessorum literis, & decreto memoratæ Congregationis Cardinalium, ac quibusvis Constitutionibus, Ordinationibus Apostol., necnon præfatorum Ordinis, & Congregationis Gallicanæ, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorũ.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio. Dat. P. An. 3. die 12. Maji.

XCIX.

Indulgentia pro Ecclesiis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in die festo ejusdem B. Mariæ Virginis, & Sanctorum Andreæ Corsini, Angeli Martyris, & Alberti Confessoris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CÆlestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati Nostræ credidit divina Exordium.

divina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fovendam, incitandamque fidelium erga Sanctos in Cœlis cum Christo regnantes, devotionem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Preces Prioris Generalis Ord. Carmelit.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Matthæi Orlandi Prioris Generalis Ordinis Fratrum S. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nomine Nobis nuper super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi:

Concedit Indulgentiam plenariam Visitantibus Ecclesias d. Ordinis in festis Commemorationis B. V. de Monte Carmelo, ac SS. Andreæ Corsini, Angeli Martyris, & Alberti Confess.

§.2. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, & sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, quam Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die 16. Julii, aut Dominica immediate sequenti, qua Festum Commemorationis ejusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo celebratur, ac in S. Andreæ Corsini Episcopi, & S. Angeli Martyris, ac S. Alberti Confessoris, qui religiosam vitam in Ordine præfato professi fuerunt, Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Die 14. Maji 1672. An. 3.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Maji 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. 3. Brevium Diversorum, fol. 341.

C.

Constitutio suppressionis controversiarum Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Provincia Sancti Antonii Brasiliæ cum deputatione suorum Officialium.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à recidēdis animorum dissidiis inter Religiosos Viros

SAcrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, committere dignata est salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, exorta inter Religiosos viros animorum dissidia, ne fraternæ charitatis, religiosæque tranquillitatis serenitatem diutius conturbent, opportunis rationibus recidere, ac ipsorum Religiosorum statui, & quieti quantum Nobis ex alto conceditur providere studemus, sicut personarum, locorum, & temporum qualitatibus, mature perpensis, in Domino expedire arbitramur.

Exponuntur controversiæ jam exortæ in Provincia S. Antonii Brasiliæ Ord. Minor. Observ. S. Francisci.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini a Politio Magister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum in Provincia S. Antonii Brasiliæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis a pluribus retro annis viguerint controversiæ non minus paci, ac charitati Religiosæ, quam Regulari observantiæ, ac strictiori Instituto ejusdem Provinciæ plurimum adversæ, ac præjudiciales; præcipue quidem propter Capitulum quoddam ibidem anno 1668. celebratum, quod a tunc existente ejusdem Ordinis Ministro Generali d. Francisci Mariæ prædecessore annullatum fuit, cum institutione alterius Ministri Provincialis, & Diffinitorii d. Provinciæ, ac propter delegationem cujusdam Commissarii Nationalis, qui adhuc in eadem Provincia manet cum obedientia majoris numeri Conventuum. Exadverso vero remanserint ex alia parte præfatum Commissarium recusante, Ministri, & Diffinitores annullati, qui non obstantibus censuris ab eodem Commissario fulminatis, novum Capitulum celebrarunt anno 1670. cum retentione paucorum Conventuum in districtu de Pernabuco, atque itaque utraque pars in divisione perseveret.

Preces Ministri Generalis d. Ordinis.

§.2. Idem Franciscus Maria Minister Generalis pro muneris sui obligatione Subditorum sibi commissorum saluti, & quieti Religiosæ prospectum esse exoptans, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderat.

Absolutio à Censuris ad effectum præsentem gratiā consequendi.

§.3. Nos igitur ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac ejus, & infra nominatorum Fratrum expresse professorum Ordinis præfati singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus ejusdem Francisci Mariæ Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & singulos, qui pœnis, & censuris occasione prænarratarum controversiarum hinc inde latis, quovis modo innodati sunt, seu alias quomodolibet in præmissis, aut rei, aut obnoxii existunt, a censuris, & pœnis hujusmodi, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerant, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent auctoritate Apostolica tenore præsentium, in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiose remittimus, & condonamus.

Absolutio à Censuris, quas quisque eorū occasione dd. Cōtroversiarum incurrisset.

Dispensatio ab irregularitate contracta ob exercitium suorum Ordinum sub censuris, dummodo id non egerint in cōtemptum clavium.

§.4. Ac cum ipsis omnibus, & singulis super irregularitate, si quam ex eo, quod censuris hujusmodi propter eadem præmissa innodati sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, seu alias in suis Ordinibus ministraverint, quovis modo contraxisse reperiantur, ad quemcumque effectum auctoritate, & tenore præ-

Controversiis silentium imponit.

præfatis de specialis dono gratiæ dispensamus, eosque, & eorum quemlibet in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus. Necnon super prænarratis controversiis perpetuum cunctis silentium imponimus.

Ministros, qui de præsenti gubernant d.Provinciam ab eorũ munere absolvit.

Electi in Capitulo annullato gaudeant omnibus Juribus, ac privilegiis, ac si legitimè electi, & munerũ suorum tempus explevissent.

§.5. Præterea utriusque partis præfatæ Ministris, & Diffinitoribus, qui de præsenti in memorata Provincia divisi gubernant, quos omnes, & singulos a gubernii munere respective absolvimus, necnon illis, qui in præfato Capitulo anni 1667., ut præfertur annullato electi fuerunt, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & indultis a statutis d. Ordinis, pro ipsorum instituto præscriptis, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si legitime electi munerum suorum tempus ab iisdem statutis præfixum explevissent, dicta auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus. Ac dilectum filium Antonium a S. Clara Fratrem d. Ordinis Commissarium nationalem in Provincia præfata delegatum a suo Commissariatus hujusmodi officio absolutum, auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium declaramus, eique præcipimus, ne amplius quidquam Jurisdictionis in eadem Provincia exerceat, sed statim ad propria revertatur.

Commissariũ nationalem à suo Officio absolutũ declarat, & ad propria jubet reverti.

§.6. Porro felici, prosperoque d. Provinciæ S. Antonii Brasiliæ Regimini, & gubernio salubriter providere cupientes, ac de infrascriptorum Ordinis præfati Professorum fide, prudentia, vigilantia, charitate, integritate, & Religionis zelo, plurimum in Domino confisi, dilectos filios Simonem a Plagis in Ministrum Provincialem, ac Dominicum a Sancto Antonio in Custodem, necnon Matthæum a Præsentatione, Antonium ab Angelis, Bonaventuram a Rosario, & Dominicum a Martyribus Fratres expresse professos Ordinis hujusmodi in Diffinitores ejusdem Provinciæ S. Antonii Brasiliæ respective ad tempus, quo ejusmodi Officia juxta Regularia ejusdem Ordinis instituta per Sedem Apostolicam confirmata, durare consueverunt, cum omnibus, & singulis Privilegiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, præeminentiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, auctoritate, & tenore præfatis constituimus, & deputamus; ac illis secundo loco in casu mortis dilectos pariter filios Bernardinum a Purificatione in Ministrum Provincialem, & Stephanum a Regibus in Custodem, ac Joannem a Luce, & Danielem a Sancto Francisco ejusdem Ordinis professos in Diffinitores Provinciæ hujusmodi respective substituimus, & subrogamus.

Deputat Ministrum Provincialem, Custodem, & novos Diffinitores.

In casũ mortis alios subrogat in illorum locum.

§.7. Volentes, ut Minister Provincialis, ac Custos, & Diffinitores sic a Nobis deputati, sive substituti respective, una cum Commissario per memoratum Franciscum Mariam Ministrum Generalem ad Provinciam præfatam, pro illius reformatione destinando, electioni faciendæ novorum Guardianorum, juxta Statuta Ordinis, & exigentiam Provinciæ hujusmodi assistant.

Eis mandat una cum Cõmissario per Ministrũ Generalem destinando interesse Electioni novorum Guardianorũ.

§.8. Demum eidem Commissario sic destinando præsentes literas executioni mandandi, ac demandari faciendi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per Sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendi, auxiliumque brachii Sæcularis ad hoc, si opus fuerit invocandi, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impartimur.

Commissario sic destinando facultaté dat præsentes literas exequẽdi, & alia faciendi, prout in rubrica.

§.9. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrii Nostri pœnis omnibus, & singulis, Provinciæ præfatæ Superioribus, Fratribus, Personis, cæterisque: ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos Fratres ad Officia eis respective per præsentes demandata, illorumque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus Officia hujusmodi concernentibus pareant, & obediant, faveantque, & assistant respective.

Hisce Deputatis mandat esse parendũ in virtute S. Obedientiæ.

§.10. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque integros, & plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

Observantia præsentium literarum.

§.11. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.12. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Obstantia memorat.

§.13. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Eis derogat.

§.14. Volumus autem, ut illi, quos a censuris, propter præmissa incursis, ut præfertur absolvimus, pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus, propter eadem præmissa injunxerit, omnino adimpleant, alioquin præsentes literæ quoad absolutionem hujusmodi in ejus foro conscientiæ, minime suffragentur.

Quos à Censuris absolvit, mandat pœnitentiam eis exinde à Sacerdote idoneo impositã adimplere teneri.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Maji 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 18. Maji 1672. An. 3.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in libro Mensis Maji par. 2. fol. 151.

CI.

Facultas Prioris Generalis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo conferendi Lauream Doctoralem Fratribus Magistris in Collegiis, & studiis sui Ordinis.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALias fel. rec. Clemens PP. IX. prædecessor Noster dilecto filio Matthæo Orlando moderno, & pro tempore existenti Priori Generali Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo facultatem conferendi Lauream Doctoralem illis Fratribus d. Ordinis, qui ex præcepto Constitutionum Ordinis hujusmodi Magisterio insigniti forent, auctoritate Apostolica concessit. Ita tamen ut illa extra Collegium Salamantinum non nisi in Collegio S. Mariæ Transpontinæ de Urbe ejusdem Ordinis uti possit, & alias prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Julii 1668. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Clem. IX. facultatem cōcessit Priori Generali Ordin. Carmel. conferēdi lauream Doctoralem fratribus Magistris in Collegio Salamantino, & S. Mariæ Transpontinæ de Urbe.

§. 1. Cum autem, sicut præfatus Matthæus Prior Generalis Nobis nuper exponi fecit, Fratres Magistri a Priore Generali d. Ordinis pro tempore existente instituti, secundum formam regularium Institutorum ante susceptionem Laureæ Doctoralis hujusmodi nullis frui possint Privilegiis; sæpe vero contingat Priorem Generalem Ordinis hujusmodi, Visitationis, aliorumque negotiorum ejusdem Ordinis causa per plures annos extra Urbem præfatam manere, eo autem absente, Fratres Magistri Lauream Doctoralem suscipiendi gratia ad eamdem Urbem frustra sint accessuri, nec propter eorum paupertatem ejusmodi lauream in aliqua studii generalis Universitate suscipere valeant, attentis intolerabilibus pecuniarum summis ibidem expendendis, quibus pauperrima inter mendicantes Religio nimium gravaretur:

Motivū ampliandi dictū Indultum.

§. 2. Nobis propterea dictus Matthæus Prior Generalis, ne præfatos Fratres Magistros Privilegiis suis diu carere contingat, humiliter supplicari fecit, ut sibi, suisque successoribus Prioribus Generalibus in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Prioris Generalis dicti Ordinis.

§. 3. Nos igitur ipsius Matthæi Prioris Generalis Votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præfato Matthæo moderno, ejusque Successoribus Prioribus Generalibus Ordinis prædicti pro tempore existentibus, quando fuerint in Conventibus ejusdem Ordinis, ubi Collegium, seu studium pro studentibus Religionis institutum sit, Lauream Doctoratus prænarratis Magistris ipsius Ordinis, servatis tamen quoad reliqua omnibus ex præcepto Constitutionum Ordinis hujusmodi servandis, auctoritate nostra Apostolica conferendi facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Absolutio à Censuris.

Hic Pontifex facultatē ampliat Priori Generali pro tempore dandi laureā Doctoratus fratribus Magistris in Conventibus ubi Collegium, seu Studium pro Studentibus sit institutum

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus præfati Clementis prædecessoris nostri literis, aliisque Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem Clementis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorū derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Jun. 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 20. Iunii 1672. An. 3.

I. G. Slusius.

Registrata iu libro Brevium Mensis Jun. parte utraque fol. 585.

CII.

Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque existentes, tam hactenus erectas, quam erigendas 23. Augusti festo S. Philippi Benitii.

CLEMENS PAPA X:

Edita An. D. 1672.

Ad perpet. rei memor.

REdemptoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ nobis reliquit exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes effecit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Cœli incolas fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Cum itaque nos ad honorem SSmæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Philippum Benitium, dum vixit Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis professorem, & propagatorem, auctoritate nobis a Domino tradita Sanctum esse decrevimus, & deffiniverimus:

Canonizatio S. Philippi Benitii.

§. 2. Hinc est, quod nos ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœniten., & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus die 23. Augusti festo ejusdem S. Philippi Benitii a primis Vesperis usque

Perpetuò cõcedit Indulgentiam plenariam Visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ord. Servor. B.M. die 23. Augusti in festo S. Philippi Benitii.

usque ad occasum solis festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, vel extra illud ubique Locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 4. Iulii 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1672. Pontificatus nostri Anno terto.

I. S. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium lib. 3. diversorum fol. 351.

CIII.

Breve exemptionum nonnullorum familiarium suorum Gabellis, & aliis Impositionibus, & facultatis testandi pro iisdem.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nomina Familiariũ Sanctitatis Suæ.

VEnerabili Fratri Alexandro Crescentio Patriarchæ Alexandrino Cubiculi nostri Præfecto, ac dilectis filiis Magistris Joanni Gualtero Slusio Leodien. Secretario Brevium nostrorum Secretorum, & Prospero Bottinio Lucen., in utraque Signatura nostra Referendariis, Auditori, Prælatis Domesticis nostris, ac Josepho Vallemanio Pincernæ, Francisco Polino, Nicolao Gentili Camerinen. Architriclino, Carolo Balduccio Tusculan. Vestiario, Ascanio Paganello, Venantio Benignio, Octavio Cambio Camerinen., Dominico Santi Pisauren., Pomponio Canalio Ravennaten., Cubiculariis Secretis nostris, & Josepho Barbio Camerinen. Cappellano Secreto nostro, ac Brunoni Bellozio Asculan. respective Civitatum, vel Diœcesum Clericis, seu Presbyteris, Cubiculi nostri Auditori, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Motivũ favores, & gratias elargiendi Familiaribus Põtificiis.

§.1. Ad Romani Pontificis, quem supremum in terris gratiarum dispensatorem constituit Deus, circumspectam noscitur providentiam pertinere, ut sibi, & Apostolicæ Sedi devotos, eos præcipue, quorum fidem, integritatem, prudentiam, & industriam in obeundis gravibus dictæ Sedis ministeriis, & muneribus, necnon accuratam solicitudinem, assiduitatem, dexteritatem, & vigilantiam in impendendis sibi gratis familiaritatis obsequiis multis rerum experimentis spectatas habet, peculiarium gratiarum favoribus condecoret, eorumque indemnitati, ac hæredum, & successorum cujuslibet eorum securitati consulere satagat, sicut personarum meritis convenire arbitratur.

Familiares à Censuris absolvit.

§.2. Hinc est, quod nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, & morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita singulari erga nos, & Sedem prædictam fidei, & devotioni conjuncta, quibus vos omnes, & singulos, etiam familiari experientia juvari novimus, condignam rationem habentes, eosque propterea speciali favore gratiæ prosequi volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes:

§.3. Motu proprio, non ad vestram, aut cujuslibet vestrum nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, meraque liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam præter, & ultra quascumque alias similes, vel dissimiles, generales, vel speciales gratias, facultates, exemptiones, Indulta, & Privilegia vobis, & vestrum cuilibet a nobis, vel a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessas, & concessa, & in posterum etiam a nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris concedendas, & concedenda, quas omnes, & singulas, quæque omnia, & singula, perinde ac si illarum, & illorum tenores præsentibus expressi, ac de verbo ad verbum inserti forent, in suo robore, & firmitate remanere, & esse, nec per illas, & illa eisdem præsentibus, vel per præsentes illis in aliquo præjudicari, vel eas, seu ea invicem confundi, seu impediri, sed etiam cumulative procedendo unam, seu unum per aliam, seu aliud coadjuvari, & suppleri posse, vobisque omnibus, & singulis tam conjunctim, quam divisim plenissime suffragari debere volumus, decernimus, & declaramus.

Omnes gratias, & Indulta concessa à Prædecessoribus Pontificibus confirmat.

Amplissima exemptio dd. Familiarium tã quoad personas, quam quoad bona, sive Ecclesiastica, sive Patrimoniali ab omnibus Datiis, Gabellis, & aliis prout in rubrica.

§.4. Vos omnes, & singulos, vestraque, & cujuslibet vestrum Beneficia, & Officia quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, ac cujuscumque qualitatis, etiam speciali expressione dignæ existentia, tam hactenus in titulum, commendam, vel administrationem, seu alias quomodolibet obtenta, quam in futurum quovis modo, & quandocumque obtinenda, illorumque omnium, & singulorum fructus, redditus, proventus, obventiones, bona, res, emolumenta, & jura quæcumque, ac vestra, & cujuslibet vestrum prædia, possessiones, agros, terras, animalia, Domos, molendina, & alia bona patrimonialia, & temporalia, mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura quælibet præsentia, & futura, ac tum a vobis, & quolibet vestrum de præsenti possessa, & hactenus acquisita, quam in posterum quandocumque, & quomodocumque acquirenda, & possidenda, urbana, & rustica, tam in Alma Urbe, ejusque Districtu, quam in aliis quibuscumque Civitatibus, etiam Ferrarien., Bononien., Beneventan., Anconitan., & Avenionen., & aliis etiam specificam, & individuam mentionem requirentibus, earumque Territoriis, & Districtibus, ac quibuscumque Oppidis, Terris, & Locis Status nostri Ecclesiastici mediate, vel immediate subjectis, & alias ubicumque Locorum, Provinciarum, & Regnorum respective consistentia, dictorumque bonorum fructus, proventus, pensiones, affictus, & emo-

& emolumenta quæcumque, ac etiam respectu eorumdem bonorum tantum vestros, & cujuslibet vestrum Colonos, Laboratores, Affictuarios, & Conductores quoscumque cujusvis qualitatis, quantitatis, & naturæ bona hujusmodi, ac cujuscumque annui valoris illorum fructus, redditus, & proventus sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis, & singulis vestrum vendenda, & pro vestris, familiarumque vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis, aliisque partibus, seu portionibus, subsidiis etiam charitativis, nec non vectigalibus, gabellis, portoriis, datiis, pedagiis, taxis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quam rusticis ordinariis, & extraordinariis, etiam subsidii triennalis, & quatreni carnis, aliisque impositionibus realibus, personalibus, & missis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, & portarum, & moliturarum, ac mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum stabulationum, & hospitationum militum, Institutionis Seminarii Ecclesiastici, & manutentionis Classis, & triremium Pontificiarum, ac etiam ob bellum contra Infideles, vel in subventionem Sedis, & Cameræ prædictarum, aut Christianæ Reipublicæ, seu Status Ecclesiastici prædicti tuitionem, & defensionem, ac alias ex quacumque licet gravissima, urgentissima, necessaria, insolita, incognita, ac inexcogitabili causa impositis, ac quandocumque, & qualitercumque imponendis, etiam ratione venditionis, & emptionis equorum, aliorumque animalium solvi solitis, itaut vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, vel similium subire, vel solvere teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, & Ministros, seu vectigalium, gabellarum, decimarum, subsidiorum, impositionum, tributorum, & aliorum prædictorum Redemptores, Conductores, Collectores, Subcollectores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos ad id valeatis coarctari, quandiu vixeritis, & quilibet vestrum vixerit respective tenore præsentium eximimus, & plenarie liberamus, ac liberos, immunes, francos, & exemptos, liberaque, immunia, franca, & exempta esse, & fore decernimus pariter, & declaramus.

Facultas testādi, & disponēdi de eorum bonis absque Solemnitatibus Iuris.

§.5. Præterea vobis, & cuilibet vestrum, ut de omnibus, & singulis jocalibus, gemmis, etiam pretiosis, & quolibet Principe, etiam maximo, & Præsule dignis, necnon de supellectilibus, aliisque mobilibus, etiam in pecunia cujuscumque generis consistentibus, ac semoventibus, & immobilibus quomodolibet nuncupatis bonis, ac Castris, & Terris quacumque dignitate suffultis, Villis, Domibus, Palatiis, Vineis, Casalibus, possessionibus, censibus, locis, & portionibus montium quorumlibet, aliisque dominiis temporalibus, feudalibus, & jurisdictionalibus, meroque, & mixto imperio (sine præjudicio tamen jurium Cameræ Apostolicæ prædictæ quoad jurisdictionalia hujusmodi) tam in Urbe, quam extra eam ubivis, etiam penes Beneficia Ecclesiastica quæcumque cum cura, & sine cura sæcularia, & cujusvis Ordinis regularia per vos, & vestrum quemlibet in titulum, commendam, vel administrationem, seu alias ex quibusvis dispensationibus, & concessionibus, etiam Apostolicis, obtenta, & in posterum obtinenda existentibus, ac juribus, actionibus, & nominibus debitorum quocumque modo, jure, via, forma, & occasione ad vos, & vestrum quemlibet respective nunc, & pro tempore spectantibus, etiam quibuscumque rebus consistentibus, etiamsi illa omnia, vel eorum major, aut aliqua pars ex fructibus, & emolumentis quorumcumque Monasteriorum, etiam Consistorialium, Præpositurarum, Prioratuum, Præceptoriarum, Dignitatum, etiam Conventualium, majorum, & principalium, personatuum, administrationum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, Militiarum, & Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, regularium quocunque nomine nuncupatorum, & quomodolibet qualificatorum, etiam personalem residentiam requirentium, quæ auctoritate ordinaria, vel ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus, seu Indultis Apostolicis, Regumque, & aliorum Principum nominationibus, seu præsentationibus, aut alias quomodolibet in titulum, commendam, vel administrationem, aut alio quocumque modo obtinuistis, & de præsenti obtinetis, & in posterum simul, vel successive, aut pluries, iteratis vicibus, & alias quomodolibet obtinebitis, ac vestrum quilibet obtinuit, obtinet, & obtinebit respective; necnon ex quibuscumque aliis fructibus, redditibus, & proventibus etiam Ecclesiasticis loco pensionum annuarum, ac pensionibus annuis super similibus, vel dissimilibus, etiam Mensarum Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, ac Monasteriorum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum fructibus, redditibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, atque etiam distributionibus quotidianis, & emolumentis, etiam manualibus, ac solis præsentibus, & divinis Officiis, horisque diurnis, & nocturnis interessentibus dari, & per eos lucrifieri solitis vobis, & vestrum cuilibet respective reservatis, & assignatis, ac reservan., & assignan., necnon emolumentis quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac tam ex paterna, quam ex aliis hæreditatibus, seu alias quavis occasione, vel contemplatione provenerint, seu in posterum provenient, ac qualitercumque, quomodocumque, & undecumque, etiam in functionibus quorumcumque munerum, & legationum, ac alias quomodolibet per nos, & vestrum quemlibet acquisita sint, & in posterum acquiri contigerit, cujuscumque quantitatis prædicta omnia, ac cujuscumque valoris etiam annui, & inexcogitati, & qualitatis, seu conditionis bona, & alia supradicta fuerint (illa omnia, eorumque veros, & annuos valores, & denominationes, etiamsi omnia prædicta, seu eorum aliqua talia fuerint, quæ sub generali appellatione bonorum supellectilium non venirent, sed specialibus indigeant vocabulis, specialemque notam requirant, præsentibus ac si specifice, & sigillatim exprimerentur pro sufficienter expressis, & specificatis habentes) usque ad quamcumque summam, quantumvis notabilem, notabilissimam, & inexcogitatam per viam testamenti nuncupativi, seu in scriptis, aut epistolarum, seu Codicillorum, aut

alias

alias solo verbo, vel alio quovis modo, etiam minus solemni, & sine aliqua insinuatione testandi, seu donatione, tam inter vivos, quam causa mortis, etiam per viam simplicis distributionis, seu contractus, etiam omissis quibusvis solemnitatibus, etiam substantialibus, & formis alias requisitis, tam de Jure, quam per Constitutiones, statuta, & consuetudines Urbis, Civitatum, vel Locorum ubi vos, seu vestrum quemlibet respective ita disponere, aut mori contigerit in eadem voluntate permanendo, etiam coram Notario publico, vel duobus testibus, aut per cujuslibet vestrum cedulam privatam, seu quacumque ultima voluntate, & alias prout, & quemadmodum urbis, & vestrum cuilibet respective videbitur, tam in dicta Curia, quam extra eam etiam in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliorum vobis, seu vestrum cuilibet respective pro tempore concessarum, & in posterum concedendarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere intendatis, aut velitis, seu quilibet vestrum intendat, aut velit, in quosvis pios, & non pios usus.

Favore quorumq; etiam illegitimorũ, alias tamen quam ex proprio Corpore natorum.

§.6. Et in quascumque personas utriusque sexus, sive consanguinei, affines, seu nepotes, aut etiam alii quovis modo vobis respective conjuncti, vel servitores, aut familiares vestri, aut etiam extranei, etiamsi illegitimi ex quovis illicito, & damnato coitu, alias quam ex proprio corpore cujuslibet vestrum respective procreati ac etiam ipsorum illegitimorum parentes, conjuges, filii, descendentes, ascendentes, vel cognati, seu attinentes fuerint, necnon Collegia, Universitates, & loca tam pia, quam non pia, & alias quomodocumque, & qualitercumque pro libero, & voluntate cujuslibet vestrum absolutis, semel, vel pluries, in toto, vel in parte, etiam successive, ac toties, quoties cuilibet vestrum respective videbitur, & placuerit disponere, eaque legare, relinquere, & erogare, & seu dispositiones, testamenta, legata, relicta in vim præsentium, seu alias quomodolibet facta similiter quandocumque vobis respective videbitur in totum, vel in partem, etiam sæpe, & sæpius moderari, limitare, commutare, alterare, ac in totum, vel pro parte revocare, & in alias personas distribuere, ac alias de illis pariter, prout vestrum cuilibet respective videbitur, & placuerit, ac duxeritis faciendum tam in Curia prædicta, quam extra eam, etiam extra loca debitæ vestræ, & cujuslibet vestrum residentiæ respective, ac ubicumque, & quandocumque etiam in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliorum vobis pro tempore, seu cuilibet vestrum respective concessarum facultatum, vel quod in vim illarum testari, vel disponere velitis, & intendatis, ac etiam præsentibus literis in actu concedendi per quemlibet vestrum respective testamenti, seu cujuslibet alterius ultimæ voluntatis, & dispositionis, si cuilibet vestrum respective videbitur, non exhibitis, disponere libere, & licite possitis, & valeatis, ac vestrum quilibet possit, & valeat respective, liberam, plenam, & omnimodam licentiam, & facultatem perpetuo duraturam motu, scientia, deliberatione, liberalitate, ac potestatis plenitudine paribus, harum serie concedimus, & impartimur.

§.7. Ac ex nunc testamenta, codicillos, donationes, dispositiones, legata, relicta, & erogata, ac ultimas voluntates vestras, contractus hujusmodi, & quiquid super his per quemlibet vestrum, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultum, hactenus, vel in futurum in toto, vel in parte testatum, codicillatum, donatum, relictum, erogatum, & alias tam inter vivos, quam in ultima voluntate, seu alias quovis modo dispositum esse contigerit, omniaque, & singula inde secuta, & sequutum, ex nunc prout ex tunc, & e contra approbamus, & confirmamus, ac valida, & efficacia esse, & fore perpetuaque roboris firmitate subsistere volumus; omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum, etiam substantialium, defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus.

Omnes hujusmodi dispositiones, & contractus absq; Iuris Solemnitatibus validat, & approbat.

§.8. Et nihilominus statuimus, & ordinamus, vobisque omnibus, & singulis indulgemus, ut etiamsi contigerit vestrum quemlibet ab intestato, & sine ulla rerum, & bonorum suorum hujusmodi, vel cum invalida, & minus legitima dispositione in quacumque Mundi parte, etiam in dicta Curia, vel extra loca debitæ a vobis respective residentiæ, etiam nulla subsistente causa, decedere, omnia, & singula bona, res, & jura, actiones, fructus, pensiones, & alia quæcumque, & qualiacumque supra expressa, non ad Sedem, & Cameram, vel Ecclesias, & Monasteria, & Beneficia prædicta, seu in eis successores, sed ad hæredes sanguinis cujuslibet vestrum respective, & quoscumque alios vestrum cuilibet ab intestato succedentes integre devenire debeant.

Bona sive Patrimonialia, sive Ecclesiastica decedẽtium ab Intestato mandat esse deferenda ad hæredes Sanguinis, & alios ab intestato succedẽtes.

§.9. Decernentes omnia, & singula prædicta, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia, & quæcumque alia per vos, quemlibet vestrum respective pro tempore relicta, res, & bona, ac alia præmissa nullo unquam tempore, tamquam spolia ad nos, ac Sedem, & Cameram prædictas devolvi, seu spectare quomodolibet prætendi posse; ac hæredes, Donatarios, & alios, ad quorum favorem bona ipsa quovis modo relicta esse, seu ad quos illa ab intestato spectare contigerit, nec non executores, & alios, quibus negotium executionis vestrarum voluntatum hujusmodi respective commiseritis ad solvendum tertiam, vel aliam partem bonorum eorumdem per quemlibet vestrum respective pro tempore relictorum, quæ forsan per Constitutiones Apostolicas, aut alias de jure vel consuetudine post obitum cujuslibet vestrum ad dictam Cameram, aut ad nos, & successores nostros Romanos Pontifices spectare, seu in pios, vel alios usus, & forsan contra Infideles, aut in fabricam supradictæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, vel eorumdem Monasteriorum, aut Ecclesiarum, & Beneficiorum prædictorum, seu Cruciatæ Sanctæ, vel alios usus converti deberet, seu dum vixeritis respective convertere debeatis, illudque nulla subsistente causa, sed pro cujuslibet vestrum respective libito voluntatis prætermiseritis, quam ex nunc vobis, & vestrum cuilibet, hæredibusque, donatariis, ac aliis quocumque titulo, etiam ab intestato, successoribus vestris hujusmodi liberaliter, & titulo irrevocabilis donationis inter vivos gratiose donamus, & elargimur, minime teneri.

Eadem bona a Familiaribus relicta mandat nunquam devolvi ad R.C.A. tamquam Spolia.

Neq; in alios usus contra Infideles, aut in Fabricam S. Petri &c. prout in rubr.

§.10. Nec super bonis per quemlibet vestrum, ut præfertur, seu alias pro tempore dispositis, seu etiam ab intestato relictis per Camerarium

rarium, seu Procamerarium nostrum pro tempore existentem, Thesaurarium generalem, Commissarium, Collectores, Subcollectores, aut alios quoscumque Agentes pro d. Camera quovis prætextu, auctoritate, potestate, occasione, vel causa manus injici, minusque eis aliquam descriptionem, seu Inventarium, vel depositum, aut sequestrum, seu quid simile facere, attentare, seu prætendere licere, neque per eos, vel vestros, in Ecclesiis, Monasteriis, vel Beneficiis respective successores, aut dictæ fabricæ præpositos, vel alios quoscumque quovis modo directe, vel indirecte, etiam ex causa illicitæ negotiationis, vel quod fructus Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum prædictorum propter non residentiam, vel incompatibilitatem Beneficiorum quorumcumque per vos, & vestrum quemlibet respective nunc, & pro tempore obtentorum, & in posterum obtinen., vel alias quacumque de causa vestros non feceritis, sed illos male, atque indebite perceperitis, & propterea ad illorum restitutionem Cameræ nostræ Apostolicæ, seu Monasteriis, & Beneficiis, vel fabricæ prædictis, aut cuicumque alteri personæ, vel loco facien. teneamini, dummodo super his causa vobis viventibus respective non fuerit introducta, molestari, & inquietari posse, aut debere.

Etiam si fructus beneficiorum ab eis possessorum male, & indebite perceperint.

Secus si familiaribus viventibus lis fuerit introducta

§. 18. Necnon Camerarium, seu Procamerarium, Thesaurarium, Præsidentes Clericos, Agentes, Collectores, Subcollectores, Commissarios, Deputatos, aut alios prædictos quidquam a vobis, aut vestrum quolibet, seu vestris, & cujuslibet vestrum hæredibus prædictis, tam ab intestato, quam ex testamento, legatariis, donatariis, aut aliis, in quorum favorem dispositum fuerit, aut qui ab intestato, ut præfertur, succedent, occasione præmissorum, seu sequestrationis, dissequestrationis, excamerationis, propinæ, seu trigesimæ, transactionis, vel cujuslibet alterius pactionis, aut aliorum quorumcumque jurium, vel regalium eis loco salarii, vel mercedis, aut pro labore, vel in recompensam quomodolibet debitum, seu etiam causa, & titulo oneroso eis concessum, vel aliter competens, sive in parva, sive in magna quantitate petere, accipere, vel prætendere nullatenus unquam posse, sed præsentes Literas sufficere ad effectum tuendi dominium, & possessionem omnium, & singulorum prædictorum hæredibus, legatariis, & quibusvis aliis personis, in quarum favorem per nos, seu vestrum quemlibet respective dispositum fuerit, vel qui ab intestato succedent.

Neque adversus hæredes, vel Legatarios, aut Donatarios aliquod prætendi possit.

§. 12. Neque etiam ex eo, quod tam condito testamento, vel alias inter vivos, seu in ultima voluntate, quam etiam nulla, vel minus valida, & legitima dispositione facta, aut etiam ab intestato quemlibet vestrum in prædicta Curia, aut quacumque mundi parte extra Beneficia, etiam curam animarum habentia, & personalem residentiam requirentia sæcularia, & quorumvis Ordinum, ac Militiarum, etiam præfati Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani regularia, & alias qualitercumque qualificata per vos, seu vestrum quemlibet respective nunc, & pro tempore obtenta, & obtinen., etiam pro cujuslibet vestrum sola voluntate, & nulla subsistente causa, non residendi, vos, seu quemlibet vestrum decedere contigerit. Constitutionis fel. rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, seu alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, aliosque personali residentiæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes 7. Kalen. Decembris Pontificatus sui anno V., vel alio veriori tempore emanatæ, & aliarum quarumcumque Constitutionum, ac Sacrorum Canonum, & Decretorum Conciliorum, etiam Generalium, aut alio quocumque prætextu molestari, vel inquietari posse, aut debere, minusque præsentes sub prædicta Pii IV. prædecessoris nostri super residentia, & aliis Apostolicis Constitutionibus, ac Sacrorum Canonum, & Conciliorum Synodalium, vel Provincialium, ac etiam Generalium Decretis, nec etiam sub quibusvis similium, vel dissimilium exemptionum, & facultatum, aliarumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, declarationibus Apostolicis, ac d. Cameræ, vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per modum legis, aut Constitutionis generalis, & Statuti perpetui, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulæ, etiam per nos, & Sedem Apostolicam, seu Romanos Pontifices successores nostros, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & ex quibusvis causis, etiam inexcogitabilibus, ac in favorem fidei, & divini cultus augmentum, necnon pro dictarum Sedis, & Cameræ necessitatibus pro tempore factis, & in futurum faciendis comprehendi, sed ab aliis semper exceptas, & quoties comprehendi viderentur, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quavis posteriori data per vos, seu vestrum quemlibet, vel alios prædictos a vobis, seu vestrum quolibet respective causam pro tempore, ut supra, quomodolibet habentes, seu habituros eligenda concessas, semperque validas, & efficaces fore, & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Eadem bona declarat Immunia ab omni molestia, etiamsi dd. familiares obierint extra loca ubi habuerint beneficia, residentiam requirentia, sive Sæcularia, sive Regularia, etiam S. Joannis Hierosolymitani.

Quæcumque obstantia tollit.

§. 13. Neque præsentes per alias similes, vel dissimiles gratias vobis, & cuilibet vestrum concessas, & conceden. revocari, suspendi, limitari, vel confundi, sed vos omnes, & singulos illis accumilative in omnibus, & per omnia uti, si quid autem in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, id per aliam suppleri posse, & debere. Nec vos, seu vestrum quemlibet ad aliquam particularem licentiam, sive Indultum, vel confirmationem præsentium a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia quacumque simili, vel dissimili gratia, vel ejus confirmatione vobis, seu vestrum cuilibet quandocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam facien., teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Camerarium, seu Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos, necnon Thesaurarium generalem, Præsidentes Clericos, Commissarios, Collectores, & Subcollectores, & alios quoslibet Sedis, & Cameræ prædictarum Officialibus, & Ministris, quavis auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros in quacumque Causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & inter-

DD. Familiares hisce gratiis cum aliis antea concessis, vel concedendis cumulative uti possunt.

Non indigent aliqua particulari licentia, seu Indulto, vel Confirmatione præsentium literarum, neque à Successoribus Pontificibus.

Decretum irritans.

interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoqam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat.

§.14. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Ostien., & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori, motu pari per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra, seu alicujus vestrum, sive quorumcumque donatariorum, legatariorum, hæredum, & successorum cujuslibet vestrum respective, & aliorum prædictorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, vobisque, & vestrum cuilibet, & aliis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra omnia, & singula præmissa per Locorum Ordinarios, & Cameræ prædictæ Commissarios, Deputatos, & Ministros, aliosve quoscumque inviolabiliter observari.

Eis facultatē præstat Contradictores cō pescendi cum pœnis prout in rubrica.

§.15. Non permittentes vos, seu vestrum quemlibet, vel donatarios, legatarios, hæredes, & successores vestros respective, aliosve prædictos, vel eorum aliquem desuper a quoquam quomodolibet, indebite molestari, perturbari, vel alias quovis modo impediri. Contradictores quoslibet, & Rebelles auctoritate Nostra prædicta per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Ecclesiasticum apponendo, & auxilium brachii sæcularis quatenus opus sit invocando.

Obstantia memorat Bonifacii VIII. de una, & duabus dietis. Pii IV. de residētia beneficiorum, & Gratiis Cameræ Interesse concernentibus.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, necnon prædicti Pii IV. prædecessoris tam super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, & aliorum Prælatorum, necnon Rectorum Parochialium Ecclesiarum, cæterorumque personali residentiæ adstrictorum extra illam quomodocumque decedentium, sub Datum 7. Kal. Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, seu alio veriori tempore, quam de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & in illa, ejusque Libris registrandis, alioquin nullæ, & invalidæ existant, ad quod vos, seu aliquem vestrum teneri nullo modo volumus, sed præsentes literas, ac omnia & singula in illis contenta valida, & efficacia fore, & esse, ac suum plenarium, & integrum effectum sortiri, & obtinere in omnibus, & per omnia, perinde ac si in ipsa Camera præsentatæ, & insinuatæ, ac in ejus Libris registratæ fuissent, decernimus, & mandamus.

Sixti V., & S. Pii V. contra illegitimos, nec d. Bonif. VIII. de non concedēdis gratiis percipiendi fructus benef. in absentia fine præfinit. temporis, & aliorum Canonū, & Concil. quod habentes incompatibilia, vel non residentes fructus nō faciant suos, & Regul. Cācell.

§.17. Ac piæ mem. Sixti V., & Pii etiam V. Rom. etiam Pontificum prædecessorum pariter nostrorum contra illegitimos, & testamenta, codicillos, legata, donationes, & quascumque alias dispositiones ad eorum, seu ex ipsis descendentium favorem factas annullantibus, & præfati Bonifacii Prædecessoris, per quam concessiones de fructibus percipien. in absentia fine præfinitione termini fieri prohibentur, necnon Sacrorum Canonum, & Conciliorum Generalium Decretis, quibus decernitur Prælatos, & Beneficiatos quoscumque propter non residentiam, seu incompatibilitatem, vel alia quacumque de causa fructus Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, etiam Consistoralium, suos non facere, sed eos Ecclesiis, seu Beneficiis pro eorum reparatione, vel successoribus in eis deberi, vel in quoscumque alios pios usus in totum, vel in partem erogandos, aut Cameræ prædictæ, vel cuicumque alteri applicandos esse disponentibus, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum pariter Nostrorum, ac etiam Nostris super Prælatorum, & aliorum Beneficiatorum decedentium spoliis hactenus editis, & in posterum eden., & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac declarationibus, dictæque Cancellariæ Regulis.

Constit., & Ordinationū etiam Iurat., Cameræ, Basilicarum Urbis, & aliorum prout in rub.

§.18. Necnon Urbis, Cameræ, & Basilicæ prædictarum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aliorumque locorum, tam Sæcularium, quam Regularium, in quibus Beneficia hujusmodi forsan fuerint, seu a quibusvis illa dependere contigerit, & Ordinum, quorum illa fuerint, & Militiarum quarumcumque, etiam d. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, necnon Civitatum, Provinciarum, Terrarum, & locorum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & ordinationibus Capitularibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Urbis, Cameræ, Fabricæ, Basilicæ, Ecclesiis, Monasteriis, Militiis, Hospitalibus, & Ordinibus prædictis, eorumque Præsulibus, Superioribus quocumque nomine nuncupatis, Capitulis, & Conventibus, necnon quibusvis Civitatibus, Provinciis, Terris, & locis, illorumque Communitatibus, Universitatibus, Hominibus, & personis, ac pedagiorum, datiorum, gabellarum, decimarum, impositionum, & aliorum onerum prædictorum Exactoribus, Collectoribus, & Redemptoribus, etiam ex titulo mere oneroso, & quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores, & successores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, seu alias quomodolibet concessis, & conceden., ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis Literis Apostolicis contra illa præfatis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Militiis, seu illorum Præsulibus, Administratoribus, & Magistris, vel aliis quibuscumque Personis per vos, vel Procuratores vestros respective præstiteritis, vel in posterum vos, seu quemlibet vestrum præstare contigerit juramentum, ac literis piæ

Statutorum, & Consuetudinum etiam Immemorabilium.

Indultorum, & Privilegiorum Rev. Cameræ, & Fabricæ, & aliorum.

Civitatum, locorum, & Provinciarum nec non Datiorum, Gabellarum &c.

Etiam dd. familiares servare juraverint.

piæ etiam mem. Alexandri Papæ VI. prædecessoris pariter Nostri, per quas etiam forsan motu simili, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine inter alia statuit, & ordinavit, quod tertia, seu alia tunc expressa pars omnium, & singulorum bonorum mobilium, & immobilium ex Ecclesiis, aliisque Dignitatibus, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve fructibus, seu alias acquisitorum, sive etiam, intuitu, & contemplatione Personæ pro tempore provenien. de quibus per eos, quibus facultates testandi concessæ fuerint, in quibuscumque testamentis, donationibus, codicillis, & aliis ultimis voluntatibus quovis modo, etiam ad pias causas quascumque, & alios licitos usus, etiam prætextu similium licentiarum, facultatum, & gratiarum eis pro tempore concessarum testari, seu disponi contingeret d. Cameræ pro Cruciata Sancta, & aliis Romanæ Ecclesiæ necessitatibus reservaretur, illamque ad d. Cameram pleno jure pertinere, ipsamque Cameram eam vendere posse, & debere, ac irritum, exinde decrevit, & inane quidquid secus quacumque auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, & quibusvis similium facultatum, & exemptionum restrictionibus, limitationibus, modificationibus, & revocationibus quomodolibet factis, & facien.

Derogatur Cõstit. Alex. VI. per quam habentes facultatem testandi de bonis Ecclesiæ, eorum tertia pars applicari debeat pro Cruciata, vel aliis Romanæ Ecclesiæ necessitatibus.

§.19. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de iis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si ali quibus communiter, vel divisim, a prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Eis omnibus specialiter derogatur.

§.20. Cæterum easdem præsentes literas, & omnia, & singula in eis contenta de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu intentionis Nostræ, vel quovis alio quantumvis magno, & maximo, & substantiali vitio, vel defectu, etiam ex eo, quod in concessione præsentium interesse habentes, seu habere prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel etiam ex contraria quavis contractus, vel privilegii dispositione, statuto, usu, vel consuetudine, seu alias undecumque, vel ex quavis alia causa, & occasione quantumvis magna justa, & rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret notari, impugnari, invalidari, annullari, restringi, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas, seu illa restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud, uti, frui, seu se juvare nunquam posse, sed illa perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, vimque validi, & jurati contractus ex causa vere onerosa inter Sedem, & Cameram prædictas ex una, ac vos, & vestrum quemlibet ex altera partibus stipulati obtinere, ac vobis omnibus, & singulis, & illis, in quorum favorem ut præmittitur respective disposueritis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari debere pariter decernimus.

Prohibet adversus has literas dari posse de nullitate ex quocumque capite, vel causa.

§.21. Quinimo nullum dari posse quantumvis insolitum, & incogitatum casum, quo cujuslibet vestrum voluntas tam inter vivos, quam causa mortis, vel alias expressa, & declarata, ac præsentium facultas, & beneficium si ab intestato, aut alias decedatis, seu vestrum quilibet decedat, respective suum plenarium non sortiantur effectum, excepto tamen casu, quo disponeretis, seu vestrum aliquis respective disponeret ad favorem illorum illegitimorum, quos supra expresse voluimus, & declaravimus harum beneficio, frui, & potiri non posse.

Nihil potest opponi advetsus testamenta, vel alias dispositiones dd. familiariũ, seu successiones ab intestato, nisi casus illegitimorum ut supra.

§.22. Quod si ullo unquam tempore contingeret hanc nostram concessionem, & facultatem vobis, & vestrum cuilibet concessam, & contenta in ea in dubium revocari, ejus rei cognitionem ad Cameræ Apostolicæ Clericos spectare volumus, & in ea via ordinaria procedi, non obstantibus facultatibus prædicto Thesaurario generali, ejusdem Cameræ nunc, & pro tempore existenti per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores Nostros, aut Nos concessis, ac etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos etiam Pontifices in futurum concedendis.

Si harum literarum dubitatio emergat ejus cognitionem cõmittit Clericis Cam. Apostolicæ.

§.23. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pariter pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus similiter pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum omnium, & singulorum specialiter, & expresse etiam derogamus, & latissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis omnibus derogat etiam specialem, & individuam mentionẽ requirentibus.

§.24. Per præsentes autem non intendimus in aliquo derogare, vel præjudicare Cameræ Apostolicæ prædictæ quoad fructus inexactos juxta Constitutionem similis rec. Jul. III., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessor. Nostrorum desuper editas, ac alias per nos, seu Romanos Pontifices Successores nostros edendas.

Præservat Jura Cameræ quoad fructus inexactos.

§.25. Denique volumus, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si essent originaliter exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Julii 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 6. Julii 1672. An. 3.

I. G. Slusius.

Re-

Registrata in Secretaria in lib. 3. Brevium Diversor. fol.101.

CIV.

Confirmatio, & approbatio Decreti pro Custodia S. Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum in Regno Neapolitano.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium ab iis, quæ Clemens IX., & hic Pontifex demādaverāt pro Custodia S.Petri de Alcantara in Regno Neapolitano.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Custodes, & Diffinitores Custodiæ S. Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Regno Neapolitano auctoritate Apostolica erectæ, quod cum ad favorem ejusdem Custodiæ a fel. rec. Clemente IX. Prædecessore Nostro, ac a Nobis binæ emanaverint in simili forma Brevis literæ, per quas status ipsius Custodiæ recte, prudenterque ordinatus reperitur; Venerabilis Frater Noster Franciscus Episcopus Ostien., ac Veliternen. S.R.E. Cardinalis Barberinus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, vigore facultatis sibi super hoc a Nobis attributæ, omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Superioribus, tam majoribus, quam minoribus, ac quibuscumque Fratribus dicti Ordinis de Observantia, & Reformatis, aliove quocumque nomine vocatis, aliisque, ad quos spectat, spectareque potest, mandavit, & præcepit sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendæ, aliisque tamen gravioribus suo, & pro tempore existentis Protectoris arbitrio imponendis, ne adversus eamdem Custodiam eique concessarum literarum prædictarum tenorem, sive in Romana Curia, sive extra eam quidquam etiam minimum petere, attentare, vel facere quovis modo audeant, nisi prius vocatis, certioribusque redditis Custode, & Diffinitoribus d. Custodiæ pro tempore existentibus, ac etiam Ordinis præfati Protectore informato, & alias prout plenius continetur in ipsius Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto desuper emanato tenoris, qui sequitur videlicet.

Card. Protector decrevit nihil contra dd. literas esse innovandū vel attentandum nisi sub certis modo, & forma prout in rubrica.

Tenor d. Decreti.

§.1. *Franciscus miseratione divina Episcopus Ostien. Cardinalis Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius, Sacri Collegii Decanus, & totius Ordinis S. Francisci Protector, Corrector, & Gubernator &c. omnibus &c. Cum Sanctiss. D. N. Clemens PP. X. Nobis remiserit preces Sanctitati Suæ porrectas nomine Custodiæ S. Petri de Alcantara Fratrum Minorum Discalceatorum S. Francisci, in Regno Neapolitano nuper erectæ, supplicantis, nihil tractari, decerni, innovari, ac fieri contra eam, aut binas Apostolicas Literas in forma Brevis a Sanctitate sua eidem concessas, primam incipien. Apostolicæ servitutis &c. die 30. Septembris anni 1670. secundam incipien. Ex commissi Nobis &c. die 28. Augusti an. 1671. expeditas, ipsa Custodia prius non audita, & non citata.*

§.2. *Nos æquum, & justum ab ea petitum judicantes, prædictæ ejusdem Sanctiss. D.N. commissionis, ac tamen quo fungimur Protectoris Officii vigore, & auctoritate, omnibus, & singulis nunc, & pro tempore Superioribus tam majoribus, quam minoribus cujuslibet qualitatis, & dignitatis, ac quibuscumque Fratribus Ordinis Minorum Observantibus, & Reformatis, sive alio quocumque nomine vocatis, omnibusque etiam, & singulis personis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, spectareque, & pertinere potest, mandamus, ac stricte præcipimus sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque etiam gravioribus Nostro, & Cardinalis pro tempore Protectoris arbitrio imponendis, ne quomodolibet, & qualitercumque audeant adversus prædictam Custodiam, aut eidem concessorum prædictorum Brevium tenorem, sive in eisdem contentorum aliquod quidquam, vel minimum petere, attentare, vel facere tam judicialiter, quam extrajudicialiter, seu alio quovis modo intra, vel extra Romanam Curiam directe, vel indirecte per se ipsos, vel per alios, non vocatis prius authentice, aut vocari factis, ac plene de omnibus, & singulis, quæ contra eamdem Custodiam, aut ejusdem memorata Brevia petenda, tractanda, tentanda, aut decernenda sunt, certioratis, & in scriptis informatis, ut se defendant, aut defensiones suas Apostolicæ Sedi exponi possint facere, ipsius Custodiæ pro tempore Custode, & Diffinitoribus, ac etiam prius de ejusdem Cardinalis Ordinis pro tempore Protectore informato, cujus etiam partes erunt id ad notitiam dd. Custodis, & Diffinitorum deducere, ut debeant audiri, & audiantur, priusquam aliquid circa prædicta quomodolibet tractetur, petatur, tentetur, innovetur, aut fiat, seu decernatur, aut fieri, & decerni mandetur; & ita in omnibus observari mandamus, non solum præmisso, sed etiam omni meliori modo. Datum Romæ in Cancellariæ Apost. Palatio die prima Aprilis 1672. F. Cardin. Barberinus Protector.*

Loco †. Sigilli.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædicti Exponentes præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent.

Preces Custodum, & Diffinitorū d. Custodiæ.

§.4. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Nobis eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum memorati Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Absolutio à Censuris.

D. Decretum auctoritate Apostolica confirmat.

§.5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.6. Non

Obstantia removet.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Eisque derogat.

§.7. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 8. Iulii 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Julii 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. Mensis Jul. parte utraque fol. 194.

CV.

Translatio Indulgentiæ a Secunda Dominica Octob. ad diem Secundam ejusdem Mensis pro die Festo Sancti Angeli Custodis concessa Archiconfraternitati ejusdem Angeli Custodis de Urbe.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Archiconfraternitatis sub Invocatione Sanctorum Angelorum Custodum de Urbe, quod inter cæteras Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes eidem Archiconfraternitati per Sedem Apostolicam concessas omnibus, & singulis Confratribus, & Consororibus dictæ Archiconfraternitatis vere pœnitentibus, ac sacra Communione refectis, qui Ecclesiam, seu Oratorium dictæ Archiconfraternitatis Dominica secunda Mensis Octobris a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenaria omnium peccatorum suorum indulgentia, & remissio misericorditer in Domino, auctoritate Apostolica concessa reperitur.

Indulgentia Plenaria olim concessa Cōfratribus, & Consororibus S. Angeli Custodis visitantibus Ecclesiā eorum Archiconfraternitatis Dominica 2. Octob.

Preces Confratrū ex motivo translationis festi S. Angeli Custodis ad diē 2. Octob.

§.1. Cum autem, sicuti eadem expositio subjungebat, dict. Exponentes Indulgentiam hujusmodi a dicta Dominica secunda Octobris, ad diem secundam ejusdem Mensis, quæ per Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum a Nobis approbatum, pro Festo eorumdem Sanctorum Angelorum Custodum assignata fuit, transferri plurimum desiderent:

Absolutio a Censuris.

§.2. Nos eorumdem Officialium, & Confratrum votis hac in re benigne annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes:

§.3. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Indulgentiam prædictam die Dominica secunda Octobris dictæ Archiconfraternitati concessam, ad diem secundam ejusdem Mensis, servata tamen in reliquis omnibus Literarum Apostolicarum desuper expeditarum forma, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo transferimus; utque Confratres, & Consorores Archiconfraternitatis hujusmodi præmissa adimplentes, eamdem prorsus Indulgentiam, & remissionem peccatorum die secunda Mensis Octobris in posterum consequantur, quam consequerentur, si eadem præmissa die Dominica secunda Mensis Octobris prædicti adimplerent, concedimus, & indulgemus. In contrarium non obstantibus quibuscumque.

Pōtifex transfert d. Indulgētiam a Dominica 2. mēsis Octob. ad diem 2. ejusdem Mensis.

Confratres, & Consorores eamdem Indulgentiā die 2. Octob. consequētur, quā aliàs cōsequerentur Dominica 2. ejusd. mensis.

Obstantia removet.

Edit. 28. Iulii 1672. An. 3.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Jul. 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Julii part.... fol....

CVI.

Confirmatio, seu Extensio Decretorum alias a Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium editorum super associatione cadaverum Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepeliuntur; & circa eleemosynas Funerum, & funera eorumdem Defunctorum facienda per Regulares, non autem per Parochos, favore Domorum, & Collegiorum Societatis Jesu.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1672.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Alphonsi de Alarcos Presbyteri Regularis Procuratoris Generalis Provinciarum Hispaniarum, & Indiarum Societatis Jesu, Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod eadem Congregatio die 7. Decembris 1640. ad instantiam Commissarii Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, declaraverat, Parochos, & Presbyteros Terræ de Leverano, ac alios Diœcesis Brundusin. non posse accipere majorem eleemosynam pro Defunctis, qui sepelirentur in Ecclesiis dd. Fratrum, quam accipiebant ab iis, qui sepeliebantur in Ecclesiis dd. Parochorum, & Presbyterorum Sæcularium, & deinde 31. Augusti 1657. ad instantiam Fratrum Provinciæ Dalmatin. ejusdem Ordinis declaraverat, functiones funerales super cadaveribus defunctorum, quæ sepelirentur in Ecclesiis Regularium, postquam ipsa cadavera ad Ecclesias ipsorum Regularium pervenissent, ad eosdem Regulares, non autem ad Parochos pertinere.

Cong. Episc. & Regul. die 7. Dec. 1640. decrevit Parochos, & Presbyteros Diœcesis Brundusinæ non posse accipere majorem eleemosynam pro Defunctis, qui sepeliuntur in Ecclesiis fratrum Minor. S. Francisci de Obser., quam accipiebāt pro iis, qui sepeliebantur in Ecclesiis dd. Parochorum.

Item die 31. Aug. 1657 ad instantiam dd fratrum Provinciæ Dalmatin. decrevit in eorum Ecclesiis functiones funerales super cadaveribus ad ipsos, & non ad Parochos pertinere.

§.1. Similiterque declaraverat die 16. Decembris 1661. super controversiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentin., & Monachos Monaste-

Item die 6. Dec. 1661. ad instantiã Monachor. Benedict. Placentiç & die 17. Novem. 1671. ad instantiã fratr. Minor. decrevit Parochos associantes cadavera ad Ecclesias Regularium hac occasione non posse illas ingredi, sed ad Januas debere dimittere cadavera eisque dare ultimũ vale.

nasterii S. Xixti Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti occasione funerum erant exortæ; prout etiam die 17. Novembris 1671. ad instantiam Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum declaraverat, Parochis, qui associabant Cadavera Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepeliebantur, non licere ea occasione ingredi Ecclesias Regularium, sed ad januas ipsarum Ecclesiarum dimittere debere cadavera hujusmodi, & solum posse benedicere, ac dare ultimum vale; Officiaque, & alia munia, quæ in similibus fieri solebant, debere fieri a Regularibus, non autem a Parochis.

Motivum extẽsionis dd. Decretorum.

§.2. Et in eadem expositione, subjuncto, quod licet præfatæ dispositiones, seu declarationes essent adeo justæ, & militarent eædem rationes illas observandi circa cadavera, quæ sepeliebantur in Ecclesiis Domorum, & Collegiorum dictæ Societatis Jesu, nihilominus assidue exoriebantur gravissimæ discordiæ, & scandala, ex eo quod Parochi illis stare nollent, in gravissimum præfatæ Societatis, & Christifideliũ, qui post obitum sua cadavera in ipsius Societatis Ecclesiis sepeliri volebant detrimentum; ideoque supplicato ut Congregatio præfata declararet supradicta Decreta, seu declarationes circa cadavera, quæ in Ecclesiis Domorum, & Collegiorum præfatæ Societatis Jesu sepelirentur, perinde observari debere, ac si ad instantiam ipsius Societatis emanassent; emanavit ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur videlicet -- *Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Oratoris precibus benigne indulgens, censuit dandas esse petitas declarationes sæpe alias editas, easque etiam in prænarratis Ecclesiis Societatis esse observandas, videlicet, Parochis in associatione, sive occasione associationis cadaverum, non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale: Officia vero, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis.*

Eadẽ S. Cong. decrevit dd. resolutiones esse etiã servandas in Ecclesiis Domorum, & Collegiorum Societatis Iesu.

Tenor d. Decreti.

Episcopos, seu Ordinarios Locorum permittere non debere, ut Parochi, aliique de Clero Sæculari majorem eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium Sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seu alias ipsius Cleri Sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent.

Functiones Funeralium super cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contingit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere. Contrariis quibuscumque circa suprascripta omnia minime obstantibus. Romæ 6. Maji 1672. F. Card. Brancatius -- C. de V. Archiep. Athenar.

Loco ✝ Sigilli.

Preces Procuratoris Generalis Provinciarũ Hispaniarum, & Indiarum Societatis Iesu.

§.3. Cum autem, sicut præfatus Alphonsus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Alphonso gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Absolutio a Censuris.

Confirmatio Apost. d. postremi Decreti S.C. Episc. & Regul.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorũ derogatio.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii d. Societatis, vel alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, tam in judico, quam extra illud, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transũptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 3. Aug. 1672. An. 3.

I. G. Slusius.

Registrata in Libro Brevium Mensis Augusti par. 1. fol. 199.

CVII.

Statutum pro Congregatione Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini ut illius Capitulum generale de cætero de Sexennio ad Sexennium celebretur cum prorogatione Officialium, ac diversis ordinationibus pro ejusdem Congregationis levamento &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a debitis Monasteriorum Congregationis Lateranẽsis Ord. S. Augustini cum Capsa publica in Urbe d. Congregationis in summa sc. 764553

Cum ad notitiam nostram pervenisset, Congregationem Lateranensem Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, ejusque monasteria propter varios casus, diversis debitis, in sorte, & residuis, quæ capsæ publicæ dictæ Congregationis in Urbe debentur ad summam septingentorum sexaginta quatuor millium quingentorum quinquaginta trium scutorum monetæ, salvo veriori calculo ascendentibus, gravata existere, & pro Capitali septingentorum, & duorum millium quingentorum septuaginta quinque scutorum similium quotannis fructuum, sive interusuriorum nomine viginti novem millia quadringenta quinquaginta duo scuta paria solvi,

Quod pro hujusmodi Debito, d. Capsa publica fructus solvere debeat in sũma sc. 29452.

solvi, ex his autem annua viginti unum millia septigenta septuaginta duo scuta hujusmodi redimibilia, seu francabilia esse.

Pro levamēto d. Capsæ Papa eligit Congregationem Prælatorum.

§.1. Nos ejusdem Congregationis levamento consultum esse cupientes, mandavimus nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis doctrina, prudentia, & rerum usu eximie præditis, ut de opportunis remediis consultarent, nobisque sententias suas referrent, illi vero mandatis nostris obsequentes, re mature, diligenterque perpensa pro ipsius Congregationis levamento expedire censuerunt, Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem a triennio ad sexennium prolongari, inde enim expensas considerabiles pro accessu, mora, & recessu a loco Capituli necessarias resecari; Capitulo autem hujusmodi non posse, nec debere sub quocumque prætextu interesse alios, præter solos Abbates regiminis, & titulares, per quæ duo capita Congregatio præfata annuis expensis mille scutorum dictæ monetæ exoneraretur; visitationes alternis annis fieri debere, posse enim eo anno, quo visitatio non fieret, casibus occurentibus per Visitatorem illius Provinciæ, in qua casus eveniret, provideri, hacque ratione mille sexcenta scuta paria annuatim compendii fieri. Abrogandum omnino, atque tollendum esse usum cujusdam recreationis in dicta Congregatione quotannis fieri solitæ, quæ Ventura vocatur, confirmandumque Decretum prohibitorium illius ab eadem Congregatione pluries reiteratum, unde annis singulis expensæ quadringentorum scutorum similium parcetur.

Eadem Congr. Prælat. censuit 1. Capitulum Generale esse protrahendū ad sexennium eique interesse non posse nisi Abbates Regiminis, & titulares.

Utilitas exinde Congregationis Lateranensis in scut. 1000.

2. Censuit Visitationes Monasteriorum faciendas esse alternis annis & exinde utilitas aliorum sc. 1600.

3. Censuit abrogandū abusum annualis recreationis nuncupat. la Ventura ex quo parcitur expensis annuis sc. 400.

§.2. Porro resecationum, & compendiorum hujusmodi, quæ quotannis ad summam trium millium scutorum monetæ præfatæ ascendent, repartitionem inter omnia Monasteria dictæ Congregationis, excepto Monasterio Tremiti nuncupato, ab Abbate generali ipsius Congregationis proportionatim fieri debere ad ratam, quam unumquodque Monasterium pro taxis Visitationum solvit, & singulorum Monasteriorum portiones quotannis mittendas fore ad capsam publicam, quemadmodum circa præstationes aliorum onerum, quæ de præsenti solvunt, servatur. Applicanda quoque fore eidem capsæ publicæ spolia Canonicorum Regularium dictæ Congregationis pro tempore decedentium, illaque prævia æstimatione per duos Peritos ab Abbatibus, & Capitulis Monasteriorum eligendos facienda, vendi, ac Inventarium una cum pretio, & æstimationibus in libro per unumquodque Monasterium ad hunc finem retinendo annotari debere, quæ licet incerta sint, tamen de præterito ad summam mille, & quingentorum scutorum similium annuatim calculata fuerunt.

4. Censuit d. Capsæ publicæ esse applicanda Spolia Canonicorū Regul. Later. quæ antea summam fecerunt scut. 1500.

§.3. Et quia unicum assecurationis Capsæ publicæ hujusmodi remedium superest, si literæ fel. rec. Pauli PP. V. prædecessoris nostri die 12. Aprilis 1608. emanatæ, & Chirographum rec. mem. Alexandri PP. VII. prædecessoris pariter Nostri manu subscriptum, & die 6. Decembris 1664. expeditum executioni mandentur, ordinandum fore, ut singuli superiores Monasteriorum, Provinciarum Mediolanensis, & Pedemontii, seu Ducalinæ nuncupatæ, bona stabilia vendere, pecunias ad censum capere, & alia omnia, quæ per literas, & Chirographa hujusmodi ordinantur, facere debeant cum participatione tamen Abbatis Generalis, & consensu dilecti filii nostri Caroli Barberini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, adhoc ut proprium unius cujusque Monasterii debitum extingui possit, atque ita dictæ literæ, & Chirographum executioni mandata remaneant ea forma, quæ opportunior fuerit, ita ut saltem omnes solutiones, quas Capsæ publicæ in suis Provinciis faciunt, seu facere debent, inde retrahantur, obligenturque ipsi Superiores ad remittendum eidem Capsæ tantam pecuniæ quantitatem, quæ ad rationem quatuor annuatim pro quolibet centenario sufficiat ad extinctionem annuæ præstationis cuilibet Monasterio assignatæ, & in reparatione assignandæ, unde extinguantur Capitalia francabilia, & residue debita, atque ita effectus liberationis Capsæ publicæ hujusmodi inde consequatur.

5. Censuit esse exequendas literas Pauli V., & Chirographum Alex. VII. prout in rubrica.

§.4. Quod si ne hoc quidem remedium sufficiat, quia forsan non adsint tot bona, quæ distrahi possint, aut id fieri non expediat, eo casu liceat vendere, & alienare duo ex Monasteriis præfatarum Provinciarum, & aliarum ære alieno oppressarum, si ita pro utilitate dictæ Congregationis expedire memoratis Carolo Cardinali Protectori, & Abbati Generali matura deliberatione prævia, visum fuerit, pretium autem erogetur in extinctionem primo loco debitorum Monasterii, & successive Provinciæ, in qua alienatio facta fuerit.

6. Censuit posse alienari duo Monasteria illarum Provinciarum ære alieno gravatarum, prout in rubr.

§.5. Et ut ordinationes præfatæ effectum habeant, Abbates locales in termino biennii debeant Procuratorem generalem, & dictum Carolum Cardinalem Protectorem certiores reddere se illas cum effectu adimplevisse per extinctionem debitorum, vel illorum abductionem in suam Provinciam, itaut Capsa publica Romana libera remaneat, alioquin pœnis infrascriptis subjaceant videlicet; Transacto biennio hujusmodi, nec adimpletis dictis ordinationibus, non possit in illo Monasterio acceptari quisquam ad habitum Canonici, vel Conversi, nec deveniri ad electionem Abbatis, quamdiu satisfactum non fuerit; Abbas vero Abbatia, ac voce activa, & passiva, necnon gubernio, omnique alia prærogativa privatus remaneat, & Minister, seu Gubernator Monasterii eligatur; remaneant similiter privati ii Procuratores, qui pro eorum parte non adimpleverint, quod eis injungitur: Elapso autem dicto biennio Abbas Generalis, ejusque Diffinitorium ordinationes supradictas in ea parte, in qua non fuerunt in biennio hujusmodi adimpletæ, rigorose exequi debeant; Quod si in termino sui Generalatus ordinationes præfatas ad effectum non deduxerint, idem Abbas Generalis, & Visitatores illius Provinciæ, in qua defectum fuerit, remaneant in proxime futuro Capitulo privati voce activa, & passiva, ac quacumque prærogativa, & gradu, quos vigore Regularum, seu Constitutionum, vel consuetudinum dictæ Congregationis in Dietis, & Diffinitorio, per sexennium subsequens obtinere possent, & eorum loco eligantur alii, ac a Diffinitorio eligi debeant.

Datur biennium ad hujusmodi exequutionem.

Biennio transacto pœnæ adversus cōtravenientes.

Eo elapso Abbas Generalis, ejusque Diffinitorium curet hujusmodi ordinationes adimplere.

§.6. Cum autem sicut dilecti filii Abbas Generalis, & Diffinitores dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, præmissis sic per Prælatos præfatos prudenter cogitatis, atque deliberatis in Dieta ejusdem Congregationis Placentiæ

DD. Ordinationes in Dieta ejusdem Congregationis Placentiæ fuerunt ut infra acceptatæ.

tiæ proxime celebrata per dictos Exponentes, aliosque tam vocales, quam non vocales dictæ Congregationis mature, diligenterque consideratis, atque trutinatis, ipsi, quo eadem præmissa ad effectum deducantur, publicæque utilitati ipsius Congregationis magis consulatur, expedire censuerint, non solum fieri celebrationis dicti Capituli generalis prolongationem de triennio ad sexennium, ipsumque Capitulum sine Sociorum interventu celebrari, ac recreationem præfatam, quæ *Ventura* vocatur abrogari; sed etiam visitationes, non alternis annis, sed singulis trienniis semel tantum fieri, quo insuper cujusque anni impensæ resecentur, hisque mediantibus tria millia scutorum parium annuatim Capsæ publicæ prædictæ assignari, loco spoliorum autem, quæ incerta sunt, certam assignationem mille tercentorum tresdecim scutorum, & octoginta bajoccorum annuatim fieri, atque ita in totum quatuor millia ducenta nonaginta sex scuta, & quinquaginta octo bajocchos monetæ hujusmodi quotannis eidem Capsæ applicari, eamque de communi consensu æquam applicationis hujusmodi repartitionem inter omnia ipsius Congregationis Monasteria, concurrente etiam ad id Provincia Veneta, fecerint.

Quoad Visitationes ut fierent singulis trienniis tantum, & ex iis & aliis ut supra utilitas esset sc. 3000. pro publica capsa.

Pro spoliis dd. Canonicorum posse solum assignari sc. 1313. & ob. 80

Adducitur etiam consensus Provinciæ Venetæ.

§.7. Verum considerantes, quod si intra brevem biennii terminum ad venditionem Bonorum stabilium esset deveniendum, illa vilissimo pretio distrahi necesse foret propter tergiversationes, atque machinationes Emptorum, qui Superioribus sic ad vendendum coactis vilia, & vix dimidia justi valoris pretia afferrent, atque ita venditiones cum gravissimo detrimento, & ruina Monasteriorum extorquerent, & proinde e re ipsius Congregationis magnopere fore existimaverint, si terminus hujusmodi ad quadriennium ampliaretur: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Assignatum biennium ad quadriennium prorogatur pro venditione stabilium.

Preces d. Congregationis Lateranensis.

§.8. Nos igitur Congregationis præfatæ statui, & levamento quantum nobis ex alto conceditur prospicere, ipsosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac literarum, & Chirographi præfatorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac audita super præmissis memorati Caroli Cardinalis, & Protectoris relatione, ut Capitulum generale dictæ Congregationis, quod de triennio in triennium celebrari hactenus consuevit, deinceps de sexennio in sexennium celebretur, illique soli Abbates regiminis, & titulares, non autem alii sub quocumque prætextu interesse debeant, auctoritate apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus; ac proinde præfatis modernis Abbati Generali, & Visitatoribus, ac Procuratori Generali ejusdem Congregationis sua respective officia ad aliud triennium a fine triennii, ad quod in proxime præterito ipsius Congregationis Capitulo Generali electi fuerunt, computandum, itaut interea in suis officiis hujusmodi cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis continuare libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Singulares illius personas a Censuris absolvit.

Relatio Cardinalis Protectoris.

Auctoritate Apost. statuit Capitulū Generale singulis sexenniis celebrandum, eique solum Abbates Regiminis, & Titulares interesse posse.

§.9. Visitatores autem Monasteriorum Congregationis prædictæ, quæ annis singulis fieri solebant, in posterum singulis trienniis semel tantum fieri volumus; necnon supradictæ recreationis, quæ Ventura vocatur, in eadem Congregatione, quamvis fieri solitæ usum auctoritate, & tenore prædictis perpetuo, tollimus, & abrogamus, ipsamque recreationem de cætero fieri prohibemus. Porro taxam, & repartitionem annuorum quatuor millium ducentorum nonaginta sex scutorum, & quinquaginta octo bajocchorum capsæ publicæ præfatæ solvendorum, communi consensu inter omnia dictæ Congregationis Monasteria in dieta proxime præterita factam, ut præfertur dicta auctoritate earumdem tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac unum quodque ex dictis Monasteriis suam portionem ejusdem taxæ juxta repartitionem hujusmodi eidem Capsæ publicæ annis singulis realiter, & cum effectu solvere debere decernimus, & ordinamus.

Mandat Visitatores fieri dūtaxat triēniis singulis.

Usū Recreationis nuncupatæ la *Ventura* penitus tollit.

Repartitio inter Monasteria juxta modum in d. Dieta præscriptum confirmatur.

§.10. Præterea ut Pauli literæ, & Alexandri prædecessorum præfatorum Chirographum supradicta executioni mandentur, omnibus, & singulis superioribus Monasteriorum, Provinciarum Mediolanen., & Pedemontis, seu Ducalinæ nuncupatæ præfatarum harum serie præcipimus, & mandamus, ut bona stabilia ad eorum Monasteria respective spectantia vendant, pecunias desuper ad censum capiant, aliaque omnia, quæ per literas, & Chirographum hujusmodi ordinantur, respective faciant, & omnino exequantur, cum participatione tamen Abbatis Generalis, & consensu dicti Caroli Cardinalis, & Protectoris, ad hoc, ut proprium uniuscujusque Monasterii debitum extingui possit, atque ita eædem literæ, & Chirographum, ea forma, quæ opportunior fuerit executioni mandata remaneant, ita ut saltem omnes solutiones, quas Capsæ publicæ in suis Provinciis faciunt, seu facere debent, inde retrahantur; ac eosdem Superiores obligatos esse volumus, ad remittendum ad eamdem Capsam publicam tantam pecuniæ quantitatem, quæ ad rationem quatuor annuatim pro quolibet centenario sufficiat ad extinctionem annuæ præstationis cuilibet Monasterio, etiam in præfata repartitione, assignatæ, unde Capitalia francabilia, & residua debita extinguantur, atque ita Capsa publica hujusmodi liberetur.

Præcipit exequi dd. literas Pauli V., & Chirographū Alexand. VII. prout in rubr.

§.11. Cæterum si ne hoc quidem remedium sufficiat, quia forsan non adsint tot bona, quæ distrahi possint, aut id fieri non expediat, eo casu licentiam, & facultatem tribuimus vendendi, & alienandi duo ex Monasteriis præfatarum, & aliarum dictæ Congregationis Provinciarum ære alieno oppressarum, si ita pro utilitate ipsius Congregationis expedire eisdem Carolo Cardinali, & Protectori, ac Abbati Generali, matura deliberatione prævia, visum fuerit; pretium autem inde proventurum erogari volumus in extinctionem primo loco debitorum Monasterii, & successive Provinciæ, in qua alienatio facta fuerit.

In subsidium dat facultatē alienandi duo Monasteria Provinciarū ære alieno oppressarum.

Eorum pretiū quomodo distribuendum.

§.12. Porro Abbates locales in termino quadrien-

Abbates locales intra quadriennium dicere debent se dd. Ordinationes adimplesse.

driennii proxime venturi Procuratorem Generalem dictæ Congregationis, ac præfatum Carolum Cardinalem, & Protectorem certiores reddere, & per notam distinctam edocere debeant, quod præsentes Ordinationes cum effectu adimpleverint per extinctionem debitorum, vel illorum abductionem in suam Provinciam, ita ut supradicta Capsa publica Romana libera remaneat, alioquin transacto quadriennio hujusmodi, nec adimpletis dictis ordinationibus, non possit in illo Monasterio, quod moram in adimplendo commiserit, acceptari quisquam ad habitum Canonici regularis, vel Conversi, nec deveniri ad electionem Abbatis quamdiu eisdem ordinationibus satisfactum non fuerit: Abbas vero, Abbatia, & Gubernio, ac voce activa, & passiva, omnique alia prærogativa privatus remaneat, & ejus loco Minister, seu Gubernator Monasterii eligatur; Procuratores quoque, qui pro eorum parte sibi injuncta non adimpleverint, pariformiter privati remaneant.

Transacto quadriennio pœnæ statuũtur contra inobedientes.

Post d. Quadrienniũ Abbas Generalis & Diffinitorium tenẽtur dd. ordinationes adimplere in ea parte in qua non fuerunt adimpletæ.

§.13. Elapso autem eodem quadriennio, moderni, seu pro tempore existentes Abbas Generalis, & Diffinitorium dictæ Congregationis ordinationes supradictas in ea parte, in qua non fuerint in decursu quadriennii hujusmodi adimpletæ, rigorose exequi debeant; quod si Abbas Generalis in termino sui Generalatus ordinationes præfatas ad effectum non deduxerit, idem Abbas Generalis, & Visitatores illius Provinciæ, in qua defectum fuerit, remaneant in proxime futuro Capitulo generali privati voce activa, & passiva, ac quacumque prærogativa, & gradu, quos vigore Constitutionum, seu Regularum, vel consuetudinum dictæ Congregationis in dietis, & Diffinitorio per sexennium subsequens obtinere possent, eorumque loco alii eligantur, prout a Diffinitorio eligi debere volumus, & ordinamus.

Pœnæ adversus negligentes.

Decretum irritans.

§.14. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia memorat.

§.15. Non obstantibus piæ me. Paulii II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum quorumcumque, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Provinciis, & Monasteriis, ac Superioribus, & personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in Literis, & Chirographo supradictis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seu quævis alia expressio, ad id servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissime, & amplissime motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Eis derogat.

§.16. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19 Augusti 1672. Pontificatus nostri anno tertio.

Edit. 19. Aug. 1672. An. 3.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. mensis Augusti par. 2. fol. 96.

C VIII.

Extensio Indultorum recitandi officium S. Juliani Episcopi, & Confessoris cum octava tam die festo ejusdem S., quam die Commemorationis illius, Episcopo, ac Capitulo, & Clero Civitatis, & Diœcesis Conchen. a Clem. VIII., & Paulo V. concessorum, ad omnia, & singula Hispaniarum Regna.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ sapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, committere dignata est, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, Sanctorum Christi Confessorum, qui feliciter decurso vitæ mortalis studio, immarcescibilis Gloriæ coronam in Cœlis a justo Judice consequi meruerunt, cultum, & venerationem in terris promovere, atque ampliare studemus, sicut pia sublimium personarum non minus virtutis, quam regii culminis splendore conspicuarum, ac Catholicorum Antistitum in partem solicitudinis nostræ vocatorum, aliorumque Christifidelium vota postulant, & nos ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque Sanctæ decus, atque ædifica-

tio-

tionem expedire in Domino arbitramur.

Preces Epif., & Capituli, Cleri Civitatis, & Diœcesis Conchen. datæ Clementi VIII.

§.1. Dudum ſiquidem pro parte tunc exiſtentium Epiſcopi, & Capituli, & Cleri Civitatis, & Diœceſis Conchen. fel. rec. Clementi Papæ VIII. prædeceſſori noſtro expoſito Beatum Julianum Epiſcopum, & Confeſſorem ejuſdem Civitatis, & Eccleſiæ Patronum, in maxima apud eos veneratione haberi, & illius natalem diem feſtum hiemali tempore, quo per temporis ejuſdem, & ipſius Civitatis Conchen. ſitus aſperitatem, convicini Populi ejuſdem Sancti devoti illuc accedere non poterant, & propterea ejus Commemorationem die 5. Menſis Septembris, qua frequentes Chriſtifideles devotionis cauſa illuc accedebant, celebrari ſolere, cupereque Epiſcopum, ac Capitulum, & Clerum præfatos ad majorem ejuſdem Sancti venerationem, eorumque ſpiritualem conſolationem, utroque tempore hujuſmodi in officio, quod de ipſo Sancto recitabant, orationem propriam, & lectiones ex ipſius S. Juliani hiſtoria deſumptas recitare poſſe.

Clem. VIII. indulſit Epiſcopo, & Capitulo, ac Clero Univerſo d. Civitatis, & Diœceſis ut in feſto, & commemoratione S. Juliani orationem propriam & tres lection. 2. Nocturni deſumptas ex hiſtoria ejuſdem S. recitare poſſent.

§.2. Idem Clemens prædeceſſor de tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Congregationi Sacrorum Rituum præpoſitorum, qui Orationem, & lectiones hujuſmodi juſſu ipſius Clementis prædeceſſoris examinaverant, & approbaverant, ſententia, eiſdem Epiſcopo, Capitulo, Canonicis, & Clero univerſo Civitatis, & Diœceſis Conchen., ut in feſto, & commemoratione præfati Beati Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris ejuſdem Civitatis, & Eccleſiæ Patroni, orationem propriam, & tres lectiones ſecundi nocturni ex ipſius S. Juliani hiſtoria deſumptas, quas literis ſuis adſcribi voluit, recitare libere, & licite poſſent, & valerent, auctoritate apoſtolica conceſſit, & indulſit.

Eorundem preces datæ Paulo V.

§.3. Et ſubinde re. me. Paulo Papæ V. prædeceſſori pariter noſtro tunc exiſtentium Epiſcopi, & Capituli Conchen. nominibus, etiam expoſito, quod ipſi eumdem Beatum Julianum in eorum, & ſuæ Eccleſiæ Conchen. Patronum agnoſcebant, & venerabantur, ac illius proprium officium die feſto ipſius Beati Juliani, & per totam octavam ejuſdem feſti in Civitate, & Diœceſi prædictis recitari, & celebrari poſſe cupiebant: dictus Paulus prædeceſſor officium præfatum cum ejus octava in ejus literis inſertum, quod a memoratis Cardinalibus approbatum fuerat, de eorumdem Cardinalium conſilio, dicta auctoritate perpetuo confirmavit, & approbavit, utque in Civitate, & Diœceſi Conchen. ab Epiſcopo, & Capitulo, ac toto Clero Eccleſiæ, & Diœceſi Conchen. hujuſmodi recitari, & celebrari poſſet, conceſſit pariter, & indulſit, & alias prout in eorumdem Clementis, & Pauli prædeceſſorum literis deſuper in ſimili forma Brevis die 18. Octobris 1594., & die 21. Maji 1613. reſpective expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Paulus V. eiſdem indulſit poſſe recitare proprium Officium ipſius S. Juliani in ejus die feſto, & per tot. oct.

Preces Card. Nidhardi nomine Regis Catholici, & fere omnium Archiepiſcoporum, & Epiſcoporū Regn. Hiſp. dat. Pontifici.

§.4. Cum autem ſicut dilectus noſter Joannes Everardus ejuſdem S. R. E. Cardinalis Nidhardus nuncupatus Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici nomine Nobis nuper expoſuit, tam ipſe Carolus Rex, quam omnes fere venerabiles fratres Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac dilecti filii Capitula plurimarum Eccleſiarum, necnon Communitates, & homines plerarumque Civitatum, Regnorum Hiſpaniarum, pio erga memoratum Sanctum Julianum devotionis affectu ducti indulta præfata ad omnia Hiſpaniarum Regna hujuſmodi extendi ſummopere deſiderant.

§.5. Nos ejuſdem piis Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus paterno affectu favorabiliter annuere cupientes, dictoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Capitula, & Communitates, & homines ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus præfati Joannis Everardi Cardinalis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. præfatæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio. Indulta quoad orationis propriæ, & lectionum, ac officii S. Juliani cum octava hujuſmodi recitationem, & celebrationem reſpective tam die feſto ejuſdem S. Juliani, quam die Commemorationis illius, Epiſcopo, & Capitulo, & Clero Civitatis, & Diœceſis Conchen. a memoratis Clemente, & Paulo prædeceſſoribus conceſſa, ut præfertur, ad omnia, & ſingula Hiſpaniarum Regna ſervata tamen cæteroqui literarum præfatarum reſpective forma, & diſpoſitione eadem auctoritate tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Abſolutio à Cenſuris.

Pontifex præfata Indulta Clem. VIII. & Paul. V. extendit ad omnia Hiſpaniarum Regna ſervata tamē illorū forma, & diſpoſitione.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, Apoſtolicæ Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit quarumvis Eccleſiarum, & Baſilicarum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutę munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ adhiberetur ipſis pręſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 26. Aug. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Auguſti 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regi-

Registrata in Sec. Brevium in lib. mensis Augusti part.2. fol. 112.

CIX.

Declaratio nullitatis transactionis, seu cautionis ab Archiepiscopo Januense cum Duce, & Gubernatoribus Reipublicæ Januensis in controversia super Sedis Archiepiscopalis collocatione &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab immemorabili quo Sedes Archiepiscopalis cũ Baldachino in Ecclesia Januen. fuit sẽper juxta Altare a Cornu Euangelii.

CUm ex Apostolicæ Sedis Decretorum, ac sacrorum Rituum, & Cæremoniarum Ecclesiasticarum dispositione per consuetudinem immemorabilem roborata sedes Archiepiscopalis una cum Baldachino superimposito in Ecclesia Metropolitana Januensi juxta Altare a cornu Euangelii usque ad proxime elapsa tempora semper sita fuerit, non contradicentibus Duce, & Gubernatoribus Reipublicæ Januensis Sedem Ducalem a cornu Epistolæ in eadem Ecclesia, vel a dicto cornu Euangelii infra tamen Sedem Archiepiscopalem prædictam retinentibus:

Post cessionẽ d. Archiepiscopatus factã a Card. Stephano Duratio Dux & Senatores fecerũt illam amovere a Cornu Euangelii, & collocare a Cornu Epist.

§.1. Verum post dimissionem dictæ Ecclesiæ Januensis a bo. me. Stephano dum vixit S. R. E. Cardinale Durazzo nuncupato ejusdem Ecclesiæ Januen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsule in manibus fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri factam, & ab eodem Alexandro prædecessore admissam, tunc existentes Dux, & Gubernatores d. Reipuplicæ de facto, & propria auctoritate prædictam Sedem Archiepiscopalem a memorato cornu Euangelii amoveri, illamque a cornu Epistolæ collocari fecerint, violata inde Archiepiscopali dignitate, ac jurisdictione, necnon prædictorum Decretorum Rituum, & Ceremoniarum Ecclesiasticarum dispositione: cui attentato per ven. fratrem Joannem Baptistam modernum Archiepiscopum Januensem, apud hanc Sedem Apostolicam deducto, & denunciato, quamvis prædictus Alexander prædecessor, & re. me. Clemens Papa IX. etiam prædecessor noster, compluribus officiis, & paternis adhortationibus interpositis, occurrere studuerint, causa hujusmodi iterum cum omnibus illius annexis ad se, & Sedem Apostolicam prædictam, prout ex literis Congregationis tunc existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum die 18. Augusti 1675. scriptis fusius pariter avocata, inhibita quoque specialiter Archiepiscopo Januen. pro tempore existenti facultate utendi sede Archiepiscopali prædicta ad cornu Epistolæ sicut præmittitur translata.

Alex. VII., & Clem. IX. paterne eos hortantur ab hujusmodi attẽtato desistere Archiepiscopo inhibita facultate sedendi a Cornu Euangelii

§.2. Nihilominus dum Nos eadem paterna, qua memorati prædecessores nostri longanimitate confidebamus fore, ut aliquando ejusmodi controversia congruum, & Apostolicis Decretis, Ritibusque, & Cæremoniis Ecclesiasticis, ac dignitati Archiepiscopali consentaneum finem sortiri deberet, attenta præcipue antiqua Reipublicæ prædictæ in Ecclesiam pietate, præter omnem spem, & non sine gravi animi nostri molestia ad aures nostras pervenerit, inter prædictum Joannem Baptistam Archiepiscopum ex una, ac dilectos filios nobiles viros Ducem, & Gubernatores dictæ Reipublicæ ex altera partibus initam fuisse Nobis, & Apostolica Sede inconsultis, quamdam assertam transactionem, sive conventionem, per quam si valida foret, grave Metropolitanæ Ecclesiæ, & Archiepiscopali Dignitati Januen. præjudicium inferretur.

Inter eos, & Archiepiscopum Joannem Baptistã initur tractatio, seu conventio super modo collocãdi Sedem Archiepiscopalem in Ecclesia Januen.

§.3. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris a Domino constituti sumus, Metropolitanæ Ecclesiæ, & Archiepiscopalis dignitatis prædictarum honorificentiam, præeminentias, prærogativas, & jura quæcumque sarta tecta, atque illis bona tueri, & conservare, ac in præmissis ex commissæ Nobis cœlitus dispensationis munere opportune providere cupientes, necnon prædictæ transactionis, seu conventionis, ejusque articulorum, seu Capitulorum quorumcumque seriem, ac scripturarum, & Decretorum quorumlibet desuper forsan quovis modo confectorum, & ematorum tenores, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime, atque accuratissime specificatis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eamdem transactionem, seu conventionem a memorato Joanne Baptista Archiepiscopo cum prædictis Duce, & Gubernatoribus, vel Senatu, aut Magistratibus, aliisque quibusvis Ministris dictæ Reipublicæ Januen. super prænarrata controversia quomodolibet initam, ejusque articulos, & Capitula, seu pacta quæcumque, necnon scripturas, & Decreta quælibet desuper confecta, & emanata respective cum omnibus, & singulis in eis, eorumque quolibet contentis, ac inde sequutis, & quomodocumque secuturis, ipso Jure nulla, irrita, & invalida, inania, & de facto attentata, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua, & nullius roboris, & momenti fuisse, & esse, & perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, nec dictum Joannem Baptistam, & futuros Archiepiscopos Januenses illa, seu eorum aliquod quodcumque observare posse, vel debere, neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, sed illa omnia, & singula pro non factis, nec gestis perinde, ac si nunquam emanassent perpetuo haberi debere tenore præsentium decernimus, & declaramus; Quinimo ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit illa omnia, & singula harum serie reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus omnino vacuamus, ac adversus illa quatenus de facto processerunt, Metropolitanam Ecclesiam, & dignitatem Archiepiscopalem Januensem prædictas, ipsumque Joannem Baptistam Archiepiscopum in integrum, & pristinum, ac in eum, in quo antequam prædicta tractatio, seu conventio iniretur, aut de ea tractaretur, vel cogitaretur quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Hæc tractatio, sive conventio Apost. auctoritate irritatur, & reprobatur.

§.4. Quo circa prædicto Joanni Baptistæ Archiepiscopo in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis

Mandat dicto Joanni Baptistæ Archiepiscopo in virtute S. Obedientiæ, ut intra triduum a die notitiæ eamdem Sedem a Cornu Epist. amoveat.

nis per præsentes præcipimus, & mandamus, ut Sedem Archiepiscopalem prædictam una cum Baldachino super imposito a cornu Epistolæ sicut præmittitur collocatam, inde intra triduum a die notificationis ipsorum præsentium literarum, seu earum affixionis ad valvas ejusdem Ecclesiæ numerandum omnino amoveat, & amoveri curet.

Præsentes literæ nulla de causa, prætextu, vel colore valent impugnari.

§.5. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Joannes Baptista Archiepiscopus, ac Dux, & Gubernatores, aliique præfati, & cæteri quicumque in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes literæ emanarint adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Derogatio contrariorũ.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictæ Ecclesiæ, & aliis quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, præfatis, & aliis quibusvis Personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis, seu quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus iteratis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Septemptis 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Edit. 5. Sept. 1672. An.3.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretar. Brevium in lib.3. diversorum fol.129.

CX.

Editto del S.Offizio circa alcuni Capi appartenenti alla Sacra Inquisizione.

Nomina Cardinalium Generalium Inquisitorum.

Noi Francesco Vescovo d' Ostia Barberino, Francesco Maria Vescovo di Porto Brancaccio, Alderano del titolo di S.Prassede Cybo, Pietro del titolo di S. Marco Ottobono, Lorenzo del tit. d. San Crisogono Imperiale, Franc. del tit. di SS.Quattro Coronati Albizzi, Flavio del tit. di S.Maria del Popolo Chigi, Paluzzo del tit. de SS. Dodici Apostoli Altieri, Cesare del tit. di S. Gio: avanti Porta Latina Raspone, Giacomo del titol. di SS. Gio:, e Paolo Rospigliosi, Ludovico del titolo di S.Sabina Portocarrero, Gio: del titol. di S.Bernardo Bona, Federico del tit. di S.Agnese fuor delle mura Borromeo, Gasparo del tit. di S. Pudenziana Carpegna Preti, Decio di S. Eustachio Azzolino Diacono, per la misericordia di Dio della S.R.C. Cardinali, in tutta la Repubblica Cristiana contro l' Eretica pravità Generali Inquisitori dalla S. Sede Apostolica specialmente deputati.

Essendo a Noi per la continua esperienza manifesto, che molti per malizia, altri per inobedienza, ed altri per ignoranza, non sodisfanno all'obbligo, che hanno di denunziare al S.Offizio li delitti spettanti ad esso, e che però succedono gravissimi inconvenienti, ed errori, non solamente contro i buoni costumi, ma ancora con-

contro la Fede Cattolica. Noi per tanto, a quali specialmente deve essere a cuore la gloria di Dio, la conservazione, ed augumento della Fede Cattolica, e salute dell'Anime, volendo provvedere a tanto disordine, con autorità Apostolica a Noi commessa, comandiamo in virtù di S.obedienza, e sotto pena di scomunica di lata sentenza oltre l'altre pene prescritte da'Sagri Canoni, Decreti, Constituzioni, e Bolle de'Sommi Pontefici, per tenore del presente Editto a tutte, e ciascuna persona di qualunque stato, e grado, e condizione, o dignità, così Ecclesiastica, come Secolare, che fra il termine di un mese, dieci de' quali per il primo, dieci per il secondo, e dieci per il terzo termine perentorio, si debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S.Offizio, o vero a gl'Ordinarii, tutti, e ciascuno di quelli, de quali sappiano, o abbino avuto, o averanno notizia.

Obligatio denunciandi delicta spectantia ad S. Inquisitionem, eidem S. Inquisitioni, vel Ordinariis lo corū sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & aliis prout in rubrica.

Enumerantur delicta, quæ denũciari debent.

§.1. Che siano Eretici, o sospetti, o diffamati d'Eresia, o credenti, o fautori, o difensori loro, o abbino aderito, o aderiscano a'Riti di Giudei, o Maumettani, o de' Gentili, o abbino apostatato dalla S.Fede Cristiana.

§.2. Che abbino fatti, o faccino atti, da'quali si possa argumentare patto espresso, o tacito col Demonio, esercitando incanti, magie, sortilegj, porgendoli suffomigj, incensi, per trovar tesori, e altri intenti, chiedendo da lui risposte, e invocandolo, ed a quest'effetto promettergli obbedienza, e consagrargli pentacoli, libri, spade, specchi, o altre cose, nelle quali intervenga il nome, ed opera sua.

§.3. Che si siano ingeriti, o ingeriscano in far esperimenti di negromanzia, e di qualsisia sorte di magia, cõn entrare ne'circoli, far l'esperimento della Caraffa, del Crivello per trovare i medesimi Tesori, cose nascoste, rubbate, o perdute, o fare altre simili, e superstiziose azioni ad altri fini, massime con abuso de' Sagramenti, o di cose sagre, o benedette.

§.4. Che senza licenza dovuta ritenghino scritti, che contenghino Eresie, o libri d'Eretici, che trattino ex professo di Religione, o che gli abbino letti, o tenuti, o stampati, o fatti stampare, o li leggano, tengano, ò stampino, faccino stampare, introducano, o difendano sotto qualsivoglia pretesto, o colore.

§.5. Che abbino libri di Negromanzia, Magia, o continenti incantesimi, sortilegj, e simili superstizioni, massime con abuso di cose sagre.

§.6. Che contro il voto solenne fatto nella professione in qualsivoglia Religione approvata, o dopo aver preso l'Ordine Sacro abbia contratto, o contragga matrimonio.

§.7. Che vivendo la prima Moglie, pigli la seconda, o vivendo il primo Marito, pigli il secondo.

§.8. Che contro i Decreti, e Constituzioni Apostoliche abbino abusato, o abusino il Sagramento della penitenza, servendosi della Confessione, o Confessionario, a fini disonesti, sollecitando in essi i Penitenti ad turpia, ed avendo con essi discorsi di cose illecite, e non convenienti al fine, per il quale è stato instituito.

§.9. Che abbino proferito, o proferiscano bestemmie Ereticali contro Dio, e la Beatissima Vergine, e Santi, o proceduto a qualche atto di offesa, e disprezzo contro l'Immagini, e figure rappresentanti il medesimo.

§.10. Che abbino tenute, o tenghino occulte conventicole, e radunanze in pregiudizio, o disprezzo, o contro la Religione.

§.11. Che abbia indotto qualche Cristiano ad abbracciare il Giudaismo, o altra Setta contraria alla Fede Cattolica, o impedito i Giudei, o Turchi a battezzarsi.

§.12. Che non essendo ordinati Sacerdoti si abbino con sacrilego ardire usurpato, o si usurpino di celebrare Messa, ancorchè non abbiano proferito le parole della Consegrazione, ed abbiano presunto di ministrare il Sagramento della Penitenza a'Fedeli di Cristo, ancorchè non si sia venuto all'atto dell'Assoluzione.

§.13. Inoltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come si ordina col presente Editto, non possono essere da alcuno assoluti, se non dal S.Offizio, doppo, che averanno in esso giuridicamente rivelato i Delinquenti, al che non possono sodisfare con bollettini, o lettere senza nome, e cognome dell'Autore, o altri modi incerti, de'quali non si tiene conto alcuno nel S. Tribunale.

§.14. Si dichiara anche, che con la sudetta espressione de casi di sopra da Noi specificati da rivelarsi, non si escludano gl'altri casi spettanti al S. Offizio, che per altro sono compresi ne'Sagri Canoni, Constituzioni, e Bolle de' Sommi Pontefici; nemeno col presente Editto s'intenda derogato all'altre provvisioni Canoniche, Apostoliche, e a gl'altri Editti degl'Ordinarj, ed Inquisitori.

Non excludũtur alii casus ad d.S.Inquisitionē spectantes hic nō expressi.

§.15. Ed a fine, che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza, comandiamo, che sia affisso per i luoghi soliti di Roma, e si notifichi alli Vescovi delle Città vicine a Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo publichino, ed ordinino, che li Parochi della loro Diocesi lo legghino ogn'anno la prima Domenica dell'Avvento, e la prima Domenica di Quaresima: il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si troverà in esse congregato maggior numero di Popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chiese, o Sacrestie di esse un esemplare del medemo per osservare quanto in esso si ordina.

Mandatur publicari in Urbe, & ad notitiam deduci vicinorum Episcoporum, ubi non adest Inquisitio prout in rubrica.

Dal Palazzo del S. Offizio questo dì 21. Settembre 1672.

Edit. 21. Sept. 1672. An. 3.

Franciscus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Loco ✱ Sigilli.

Anno a Nativitate D.N. JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo, Indictione 10. die vero 24. mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis, Divina Providentia Papæ X. anno tertio, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jo: Antonium Bertarellum Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctiss. Inquisitionis Cursorem.

Publicatio.

CXII.

CXI.

Concessio, & Indultum eorum, quæ pro totali stabilimento, & recto gubernio Custodiæ S.Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum de Observantia nuncupatorum decernuntur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis Officii, quod auctore Deo gerimus solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui è fluctibus sæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, curam gerentes illorum statui, & felici progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

Preces Custodis, & fratrũ Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapol. pro totali stabilimento, ac Conservatione d. Custodiæ. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Custos, & Fratres Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum eadem Custodia per ternas Apostolicas in simili forma Brevis literas electa, & stabilita reperiatur, ipsaque Custodia tanquam ex Reformatione Fratrum Discalceatorum Hispaniæ, vigore concessionis, & ordinationis Apostolicæ, juxta Constitutiones, Statuta, & particulares cæremonias, & usus ejusdem reformationis gubernari debeat, ac omnibus gratiis, & privilegiis d. Reformationi ab Apostolica Sede concessis, & in futurum concedendis gaudeat, ipsi exponentes nonnulla, quæ pro totali stabilimento, ac conservatione, & recto gubernio necessaria esse visa sunt a Nobis statui, & ordinari plurimum desiderent.

Absolutio à Censuris. §.2. Nos igitur dd.Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, audita Venerabilis Fratris Nostri Francisci Episcopi Ostien. S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, ac dilecti filii Francisci Mariæ Rhini de Politio Ministri Generalis ejusdem Ordinis, qui preces dd. Exponentium, utpote veritati, ac rationi innixas, & in quibus nullum latet inconveniens, imo per quas exauditas multorum inconvenientium occasio mature præcidetur, exaudiri posse existimarunt, relatione, ut Custodia præfata Familiæ Ultramontanæ d. Ordinis unita, & aggregata remaneat, & eas tantum Constitutiones Apostolicas, & Decreta Congregationum S.R.E. præfatæ Cardinalium, quas, & quæ Provinciæ Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis prædicti observare tenentur, & observant, non illas, & illa, quæ pro Familia Cismontana Italiæ ejusdem Ordinis dumtaxat emanarunt, quippe peculiari eorumdem Fratrum Discalceatorum vivendi modo, & Constitutionibus, quibus ex d.Sedis Ordinatione gubernantur, necnon Privilegiis d. Reformationi per Sedem eandem concessis, quibus d. Custodia fruitur, contrarias, & contraria, ad quarum, & quorum observantiam præfatæ Provinciæ Fratrum Discalceatorum non tenentur, nec illas, & illa proinde observant, & præsertim circa receptionem Novitiorum pariformiter observare teneatur.

(Relatio favorabilis Card. Protectoris, & Ministri Generalis Ordin. Fratr. Minor. S.Francisci.)

(Ut d. Custodia familiæ Ultramontanæ d.Ordinis unita, & aggregata remaneat, & ad observantiã tantum teneatur Constitutionũ & Decretorũ pro Provincia Fratr. Discalceat. Hispan.)

Eadem Custodia non subjaceat Commissario Generali Italiæ, sed vel Procuratori Generali, vel Commissario Generali Hispano prout in rubrica. §.3. Et consequenter Custodia ipsa de cætero non subjaceat Commissario Generali Italiæ, licet ita in literis ejus erectionis ordinatum fuerit, sed illius vice, quando Minister Generalis Ordinis præfati ex Familia Ultramontana electus fuerit, eadem Custodia Procuratori Generali ejusdem Ordinis Hispano immediate subjecta remaneat; & dum Minister Generalis ex Familia Cismontana electus, ac extra Italiam fuerit, Commissario Generali Curiæ Ordinis præfati itidem Hispano subjaceat.

Ad eam mitti nequeunt Visitatores, Cõmissarii, aut Delegati causarum ex fratrib. de Observ. vel reformatis, sed tantum Hispaniæ. §.4. Nec ad eamdem Custodiam mitti possunt Visitatores Commissarii, aut Delegati causarum Fratribus de Observantia, vel Reformatis, sed tantum ex Fratribus supradictæ Reformationis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ juxta privilegia illi concessa: ac demum, ut Custos d. Custodiæ pro tempore existens ad Congregationem generalem intermediam d. Ordinis quando in Hispania, non autem, quando in Italia celebrabunt proficisci possit, & debeat; in eaque voti, sive suffragii prærogativam habeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ac concedimus, & indulgemus.

(Custos d.Custodiæ pro tẽpore solum proficisci possit ad Cõgregationem Generalem intermediam, quãdo fiet in Hispania, & in ea Votũ habeat.)

Decretum irritans. §.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §.6. Non obstantibus præmissis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 24.Sept. 1672. An.3. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Septembris 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret.in libro Brevium Mensis Septemb.

CXII.

Decretum, quod in Congregationibus S. Benedicti per Galliam, & Hispaniam suffragium Abbatis ubicumque fuerit prævaleat in paritate votorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ex eo quod Monachi, juxta regulâ S. Benedicti ad Cõsilium vocati non habeant, nisi Votum Consultivum.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Dionysius Mantilla Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ, & per substitutionem, etiam Galliæ, Ordinis Cistercien., quod licet ex Regula S. Benedicti, quam Monachi d. Ordinis profitentur, Monachi ad consilium vocati non habeant etiam in gravioribus causis votum decisivum, sed tantum consultivum, ut constat ex Capitulo de adhibendis ad consilium Fratribus ubi sic habetur. Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum tractet apud se, & quod utilius judicaverit, id faciat. Sic autem dent Fratres consilium cum omni humilitatis subjectione, ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse judicaverit ei cuncti obediant. Et in explicatione hujus tertii Capituli sit praxis observata, & stabilita per Constitutiones auctoritate Apostolica approbatas in Congregationibus S. Benedicti tam Hispaniæ, quam Galliæ, quod Abbates dictarum Congregationum suffragium qualificatum habeant tam in receptione, & approbatione novitiorum, quam in aliis agendis, ita scilicet, ut in deliberationibus, illa sententia prævaleat, ejusque conclusioni assentiantur omnes, cui fuerit suffragiorum pluralitas supra medietatem, aut in æqualitate a qua stet Abbas: ac in plerisque aliis Regulæ præfatæ Capitulis concedatur Abbatibus plena, & absoluta facultas agendi, illiusque præceptis omnes obedire, & agenda ab illius arbitrio pendere debere cautum reperiatur, nihilominus solent aliqui Abbates dicti Ordinis Cisterciensis in receptionibus Novitiorum tam ad habitum, quam ad professionem stare majori parti suffragiorum, licet habito consilio decisio ab illis pendeat, ut ex Regula patet.

Tenor ejusdẽ Regulæ.

Juxta Apostolicas Constit. in Congregationibus S. Benedicti Hispaniæ, & Galliæ in receptione, & approbatione Novitiorũ Abbates duplex Votum habent, seu qualificatum.

In plerisque aliis Regulæ Capitibus cõceditur Abbatibus plena, & absoluta facultas agendi.

Abbates Cistercienses in receptione Novitiorũ ad habitum, & professionem stare solent majori parti suffragiorum.

In Congregationibus S. Benedicti Galliæ, & Hispaniæ quando suffragia sunt paria illa pars pro qua stat Abbas prævalet.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, in Congregationibus Monachorum Ordinis S. Benedicti tam Galliæ, quam Hispaniæ Abbates qualificatum, sive duplex suffragium habeant, itaut quando suffragia sunt paria si sex in una, & sex in altera parte inveniantur, etiam numerato suffragio Abbatis, illa pars prævaleat, & censeatur major, executionique proinde mandanda sit, pro qua stat Abbas tanquam Præses; præfatus vero Dionysius Procurator Generalis simile qualificatum, seu duplex suffragium Abbatibus præfati Ordinis Cisterciensis a nobis concedi summopere desideret.

Preces Procuratoris Generalis Cisterc. Hispaniæ, & per substitutionem Galliæ pro eadem gratia.

§. 2. Nos ipsius Dionysii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dom. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, quod in posterum quandocumque declarationes capitulares in Monasteriis Ordinis præfati Cistercien. habendæ sint, ea pars in paritate suffragiorum prævalere, & præferri debeat, cui Abbas Monasterii consensus sui prærogativam superaddere voluerit, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, atque decernimus.

Absolutio a Censuris.

Concedit ut in Monasteriis Ord. Cisterc, eorumq; Capitularibus declarationibus ea pars in paritate suffragiorum prævaleat cui Abbas Monasterii sui consẽsus prærogativam addit.

§. 3. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apost., necnon quatenus opus sit d. Ordinis Cistercien., ejusque Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorũ derogatio.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur in judicio, & extra illud, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Septembris 1672. Pontcatus nostri anno tertio.

Edit. 28. Sept. 1672. An. 3.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Septembris.

CXIII.

Præceptum in Capuccinos Custodiæ Navarræ, ne audeant Conventum, seu Domum ædificare in Loco Vianæ Calaguritanæ Diœcesis, & perpetuum super hoc silentium eis impositum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Alias fel. rec. Alexandro VII. prædecessori nostro pro parte tunc existentium Fratrum Conventus Oppidi Civitatis nuncupati de Viana Or-

Fratres Capuccini Custodiæ Navarræ Hospitium de facto aperiunt in Oppido de Viana Diœc. Calaguritanæ, & per sententiã a duobus Episcopis rejecti.

Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Calaguritan. Diœcesis exposito, quod cum antea tunc existentes Fratres Capuccini Custodiæ Navarræ novum Conventum eorum Ordinis in d. Oppido erigere prætendentes, hospitium ibidem de facto aperuissent, sed inde per duos Episcopos Successores semper rejecti fuissent, etenim prævia sententia diffinitiva, Congregatio tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Causa hujusmodi devoluta reperiebatur, partibus auditis, & dilecto filio nostro Marcello ejusdem S.R.E. Cardinale Santacrucio nuncupato referente, re mature examinata, & discussa, injunxerat, & præceperat, memoratis, & Fratribus Capuccinis Custodiæ Navarræ, eorumque Superioribus ad quos spectabat, ne in prædicto Loco Vianæ Conventum, aut Hospitium, sive sub quovis titulo Domum permanentem ullo modo fundare, & retinere auderent, aut præsumerent, sed juxta tenorem sententiæ ab Ordinario Calaguritano datæ sub die 24. Maji 1660., seu alio veriori tempore ab hospitio jam, ut dicebatur aperto, & retento omnino discederent.

Congr. Episc. & Regul. præcipit dd. Capuccinis ne in d. loco Cõventum, vel Hospitiũ fũdare audeãt, aut retinere.

Insuper committit Ordinario facultatem eos cogendi per cęturas quatenus parere nollent.

§. 1. Ut autem hujus Decreti executioni tutius caveretur, eidem Ordinario commiserat, ut eosdem Capuccinos quatenus parere recusarent, sub censuris, aliisque sibi benevisis pœnis cogeret, & compelleret, in contrarium non obstantibus quibuscumque, & alias prout in ipsius Congregationis Decreto desuper die 17. Novembris 1662. emanato dicebatur contineri: & subinde reproposita Causa die 19. Septembris 1664. eadem Congregatio Decretum prædictum confirmaverat, perpetuumque eisdem Fratribus Capuccinis silentium inponendum esse decreverat, & postmodum concessa rursus dd. Fratribus Capuccinis nova audientia super articulo, an esset locus prætensæ fundationi novi Conventus in dicto Oppido Vianæ, die 16. Januarii 1665. resolutum fuerat, non esse locum fundationi, idque ad relationem prædicti Marcelli Cardinalis; verum illo absente die 12. Martii subsequentis, iidem Fratres Capuccini, insciis exponentibus supradictis extorserant a prædicta Cardinalium Congregatione licentiam erigendi d. novum Conventum, accedente licentia Ordinarii. Et in eadem expositione subjuncto, quod dd. Exponentes successive, nempe die 24. Novembris ejusdem anni 1665. recursum ad ipsum Alexandrum prædecessorem in ejus Signatura gratiæ super præmissis habuerant, cupiebantque juxta Resolutionem, utraque parte informante, in eadem Signatura captam, Causæ hujusmodi finem imponi.

Die 19. Sept. 1664. stetit in Decisis.

Die 16. Jan. 1665. resolvit contra dd. Capuccinos non esse locum fundationi.

Die 12. Mart. d. anni insciis fratr. Minor. ab ead. S. Cõgregatione obtinent licẽtiam fundandi novũ Cõventum in d. Oppido Viana.

Fratr. Min. recurrunt ad Signaturã Gratiæ.

§. 2. Idem Alexander prædecessor supplicationibus eorumdem exponentium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, prædictos Fratres Capuccinos, super prætensa fundatione Conventus, seu hospitii in loco Vianæ Calaguritan. Diœcesis amplius non audiri, auctoritate Apostolica mandavit, ac decrevit, eisdemque perpetuum desuper silentium imposuit, & alias, prout in ipsius Alexandri prædecessoris Literis desuper die 3. Sept. 1665. in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Alex. VIII. juxta Votum d. Signaturæ Gratiæ mandavit Capuccinos super fundatione Cõventus, seu Hospitii in loco Vianæ non esse amplius audiendos.

§. 3. Cum autem, sicut dilecti filii Fratres Minores de Observantia nuncupati, supradicti Conventus Oppidi Vianæ nobis nuper exponi fecerunt, prædicti Fratres Capuccini die 30. Decembris proxime præteriti sub nomine dilectorum filiorum Capituli Ecclesiæ, & Magistratus Sæcularis d. Oppidi Vianæ, nemine citato, nec audito, obtinuerint a nobis rescribi Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. prædictæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, ut ejus arbitrio, non obstan. clausulis in dd. Alexandri prædecessoris Literis appositis, posset iterum hujusmodi negotium examinari, & definiri, & in executionem rescripti hujusmodi eadem Congregatio Venerabili Fratri moderno Episcopo Calaguritan. scribi mandaverit, ut informationem super his ad ipsam Congregationem transmitteret; licet autem transmissa per eumdem Episcopum nova relatio memoratis Fratribus Capuccinis favorabilis prætendatur, nullo tamen modo attendenda videatur, quippe quæ aliis duabus relationibus antecessorum Episcoporum, eorumque sententiæ diffinitivæ, ac probationibus judicialibus in Processu Causæ, & Causarum hujusmodi contentis, & insertis adversetur. Et propterea exponentes prædicti perpetuum eisdem Fratribus Capuccinis silentium de novo imponi, tandemque hujusmodi dispendiosas, & scandalosas lites finiri summopere desiderent.

Pontifex 30. Decem. 1671. preces Capuccin. sub nomine Capituli, & Magistratus Vianæ remittit ad Cõgregationem Episcop., & Regul.

D. Congr. requisivit Congregationem ab Episcopo, quæ fuit favorabilis pro Capuccinis.

Preces Fratr. Minor.

§. 4. Nos easdem lites penitus, & omnino dirimere, ac tollere, ipsosque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt; ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui suprascriptum prætensæ fundationis negotium iterum examinarunt, atque discusserunt, ac desuper prædicti moderni Episcopi Calaguritan. relationem, & partes informantes audiverunt, consilio, Decreta ab eorumdem Cardinalium Congregatione alias ad favorem Fratrum Minorum de Observantia dicti Conventus de Viana emanata, & in prædictis Alexandri prædecessoris Literis die 3. Septemb. 1666. expeditis relata, in quibus ipsa Cardinalium Congregatio persistendum esse die 19. Augusti proxime præteriti decrevit, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis observantiæ & Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Fratribus Capuccinis silentium super præmissis imponimus, ipsosque Fratres Capuccinos circa hujusmodi fundationis petitionem non esse amplius audiendos, harum serie, eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Absolutio a Censuris.

Suprad. Decreta S. Cong. Episcop., & Regul. favore Fratr. Minor. Apost. auctoritate confirmat, & perpetuum silentiũ Capuccinis imponit.

§. 5. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctorita-

Decretum irritans.

ritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.6. Non obstantibus præmissis, & Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 30. Sep. 1672. An. 3. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Novembris 1672. Pontificatus nostri Anno tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Septembris.

CXIV.

Constitutio abrogationis omnium Indultorum, seu Privilegiorum personalium Fratribus Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum, seu strictioris observantiæ, a quibusvis quoquomodo contra, & præter ejusdem Ordinis Constitutiones concessorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari committere dignata est salubriter exequi jugi vigilantia satagentes, in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, sublatis iis, quæ regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, juxta regulas in eorum Institutis prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, multiplicibus, in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

Abusus introductus in Ordin. Fratr. Minor. S. Francisci. §.1. Cum itaque (sicut accepimus) in ordine Fratrum Minorum S. Francisci de observantia, & Reformatorum, seu strictioris Observantiæ nuncupatorum, introductus fuerit abusus ut passim Fratribus Indultum voti perpetui, aliaque privilegia personalia concedantur, ex quo magnum relaxationi ostium aperiatur, & gravissimum paupertati, & humilitati, quas d. Ordo profitetur nocumentum infertur:

§.2. Nosque Regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationis viam præcludi summopere cupientes de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri inhærentes vestigiis, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, seu Privilegia personalia quomodocumque nuncupata, quibusvis d. Ordinis Fratribus cujuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, ad cujusvis instantiam, & supplicationem tam a nobis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ac quibusvis S.R.E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Venerabili Fratre nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S.R.E. Cardinali Barberino nuncupato dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque ejusdem Ordinis Protectoribus, ac a quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti Instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Cameræ Apostolicæ Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. (Excipit illa data Concionatoribus, aut Confessariis Imperatoris, aut Regum.) (Decretum irritans.)

Mandat Superioribus Indultarios declarare dd. Indultis esse privatos. §.3. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum Officiorum, ac vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Provincialibus, aliisque d. Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ Literæ pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi, similia Indulta, seu Privilegia habentes, illos eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejusdem Ordinis Statuta Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis, compescendo. (Item ut inobedientes appellatione remota juxta Regularia ejusdem Ordinis statuta compescant.)

Obstantia memorat. §.4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis.

Generaliter derogat. §.5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo

suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 7. Oct. 1672. An. 3. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1672. Pontificatus nostri Anno tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brev. mensis Octobris par. utraq. fol. 137.

CXV.

Confirmatio Decretorum a Generali Ordinis Eremitarum S. Augustini de suorum Assistentium consilio editorum, circa introductionem, observantiam, & perpetuam conservationem vitæ communis in Lycien., & Terræ Soleani, aliisque dicti Ordinis Conventibus, in quibus vita hujusmodi introducetur.

Edit. An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SOlicitudo Pastoralis Officii, quo Ecclesiæ Catholicæ Regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidemus, Nos admonet, ut ad ea, quæ salutem Christi fidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis Jugo mancipatorum directionem concernunt, favorabiliter intendentes, quæ a superioribus regularibus restituendæ, conservandæque religionis studio, provide facta esse noscuntur, Apostolici muniminis Nostri præsidio constabiliamus.

Series facti exposita a Procuratore Generali Ordin. Fratr. Eremit. S. Augustini. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum quondam Ignatius Valente Conventum Civitatis Lycien. dicti Ordinis hæredem instituit, ea lege, ut observantia, & exacta vita communis, quam dilectus pariter filius Augustinus de Soleano Frater expresse professus ejusdem Ordinis, in Sacra Theologia Magister, dum Provincialatus Provinciæ Apostolicæ dicti Ordinis munere fungebatur, in eodem Lycien., & S. Mariæ *del Reposo* nuncupatæ Terræ de Soleano Hydruntin. Diœcesis Conventibus introduxerat, in ipso Conventu Lycien. restitueretur, ac dict. Augustinum cum onere procurandi restitutionem vitæ communis hujusmodi in eodem Conventu Lycien., testamentariæ suæ dispositionis Executorem deputaverit, dilectus etiam filius Hieronymus Valvasorius Prior Generalis Ordinis præfati de Assistentium suorum consilio, circa restitutionem, observantiam perpetuamque conservationem vitæ communis tam in præfatis Lycien., & Terræ Soleani, quam in quibusvis aliis ejusdem Ordinis Conventibus vitam communem hujusmodi ad præscriptum Decretorum a Congregatione S. R. E. Cardinalium super statu Regularium deputata jussu fel. rec. Alex. Papæ VII. prædecessoris nostri die 13. Septembris 1604. emanatorum, benedicente Domino, amplexuris, nonnulla Decreta edidit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prior Generalis d. Ord. cum consilio suorum Assistentium pro restitutione & conservatione vitæ cōmunis in quibusdam Conventibus Lycien., & Terræ Soleani, & aliis edidit nonnulla Decreta.

Tenor dd. Decretorum. §.2. In Conventu S. Angeli de Lycio restituatur, & quatenus opus est de novo instituatur, & in Conventu S. Mariæ Reposi de Soleano continuetur observantia, & exacta vita communis ad præscriptum Regulæ &c., ut inferius.

§.3. Exacta vita communis in dd., & hujusmodi Conventibus jam, & in futurum observantibus fiat ab omnibus, & singulis Patribus, & Fratribus, Superioribus, & Subditis de familia degentibus, juxta Decreta Sac. Congregationis super Stat. Regular. de mandato fel. rec. Alexandri Papæ VII. sub die 13. Septemb. 1655. ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum Ordinis, non obstante quavis laxiori consuetudine, servataque forma Sac. Canonum Concil. Tridentin., & Const. Apostolic., & præcipue Decretorum san. mem. Clement. PP. VIII., necnon statutorum prædicti nostri Ordinis (quæ pro certiori, & firmiori observantia ne allegari unquam possit ignorantia, una cum his Decretis, & aliis hactenus in Ordine factis de consilio etiam admodum RR. PP., qui nobis assistunt excerpsimus, & declaravimus, & hac ipsa die 5. Septembris 1672. nostra manu, & sigillo munita observanda illis, & omnibus Conventibus, & Fratribus, qui eamdem vitam jam amplexi, & Deo dante, in futurum amplexuri sunt, dedimus ad literam absque ulla interpretatione, aut glossa, & indispensabiliter, nisi cum infirmis, & impotentibus, sub pœnis in eisdem Decretis, Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contentis, necnon dd. Constitutionum Ordinis *par.3. cap.6., & par.6. cap.9.*, & statutorum supradictorum.

§.4. Postquam (restituta jam observantia) octo circiter Novitii Choristæ recepti fuerint, & suam professionem emiserint in Novitiatu Lycii, remaneant ibidem pro secundo Novitiatu, seu professorio clauso, quod eos nunc pro tunc ad studium pro ipsis tantum observantibus deputamus ad studendum, si fuerint habiles, & primus Novitiatus, qui de mandato Sac. Congregationis super Stat. Regular. erat Lycii, transferatur (de assensu ejusdem Sac. Congregationis) ad Conventum Soleani.

§.5. Conventus Lycii sit sub immediata jurisdictione nostra, & Priorum Generalium pro tempore, Conventus vero Soleani sub Jurisdictione Procuratoris Generalis, prout sunt cæteri Conventus Provinciæ, cum conditionibus tamen infradicendis.

§.6. Pro hac prima vice confisi plurimum de integritate, doctrina, prudentia, ut supra, vitæ Communis, exactiorisque observantiæ zelo ejusdem Magistri Fratris Augustini de Soleano eum deputamus, & declaramus, prout tenore præsentium, & nostri muneris auctoritate deputatum, & declaratum esse volumus, in Priorem prædicti Conventus nostri S. Angeli de Lycio ad triennium, & ultra ad aliud, & plura, si vocales dicti Conventus Lycii elapso primo triennio, eum alia, & alia vice, & pluries proponere, nominare, & præsentare voluerint, etiam solum, & non inter tres, aut duos, ut in forma inferius ponenda. Pro Conventu vero S. Mariæ Reposi de Soleano confirmamus in Priorem Fratrem Lucam de Melpiniano electum a Diffinitorio Provinciæ ad bienninm a die dictæ suæ electionis.

§.7. Dein-

§.7. Deinceps Priores eligantur ex ipsis solis Observantibus, & ab ipsis, itaut primum in Conventu Lycii sibi deligant duos, vel tres, & ipsos sic delectos deinde nominent, & præsentent P. Generali pro tempore, & demum Generalis ex duobus, vel tribus ita præsentatis eligat unum, qui erit Prior, & pariter in Conventu Soleani primum sibi deligant duos, vel tres, & deinde illos duos, vel tres repræsentent Diffinitorio Provinciæ, quod demum ex duobus, vel tribus eligat unum, qui erit Prior.

§.8. Quod si Prioratus ex morte, privatione, renunciatione, aut aliqua ex alia causa quandocumque vacaverit, tunc sit Vicarius tam Lycii, quam Soleani secundus, qui cum Priore electo fuit præsentatus, duraturus usque ad tempus novæ electionis. Quod si illi etiam, aut alter ex illis mortui fuerint, aut aliqua ex causa nolint, & nequeant esse Vicarii, tunc Lycii deligant tres, vel duos ad Prioratum, ex quibus Generalis, ut supra, eligat unum, qui erit Prior ad biennium, & tot menses, quot defuerint, usque ad consuetum tempus instituendi, & ipsum adventum de novo instituti Prioris. Et Soleani deligant duos, vel tres, ex quibus Provincialis, ut supra, eligat unum, qui erit Vicarius usque ad proximum Capitulum, seu Congregationem, in quibus Diffinitorio præstabunt duos, vel tres, dictum Vicarium, & alium, vel alios ab ipsis, & ex ipsis Observantibus deligendis, ex quibus duobus, vel tribus Diffinitorium eliget unum, ut supra.

§.9. Ita pariter cæteri quicumque eorum Officiales eligantur ex ipsis, & ab ipsis, proponente tamen ad electionem, & post electionem eos confirmante eorum Priore jam, ut supra, electo.

§.10. In Lectorem Theologiæ, seu Regentem, & in Lectorem Philosophiæ deputabitur a P. Generali aliquis ex ipsis idoneus illis doctrinæ sufficientia exemplaris, & maxime exactæ communis vitæ studio, juxta prædicta, & præcipue Clementis PP. VIII. Decreta probandus, & approbandus. Quod si apud se non habuerint idoneum, aut pro Lectore, aut pro Regente, supplicabunt pro altero, aut pro utroque eidem Patri Generali, qui providebit de idoneo a se probato, & qui sponte velit, & debeat observantiam, & exactam vitam communem eamdem cum omnibus, in omnibus, & per omnia juxta dicta, & Clement. Papæ VIII. Decreta sectari.

§.11. In actu visitationis in Conventu Lycii per nos, aut per a nobis deputandos, & in Conventu Soleani per Patrem Provincialem, inquiratur super instituta observantia, & trangressores ibidem corrigantur regulariter, non autem inde removeantur inconsultis Priore, & PP. Consilii, & relinquantur, aut mittantur Decreta, quod si aliqua judicaverint observantiæ conducere, fideliter referant Priori Generali, qui si ei videbitur, decernat.

§.12. Nulli volenti venire zelo observantiæ licentia denegetur, dummodo ejus præcedat acceptatio a Priore cum PP. Consilii. Non eligantur ipsi Observantes in Priores locales, nec in Officiales Conventuum, ubi dicta observantia non viget. Non amoveantur, aut transeant de familia in dd. Conventibus, ubi dicta observantia non viget, sed tantum donec, Deo juvante, alii Conventus observantes juxta pariter Decreta Sac. Congregationis super Stat. Regular., & hæc nostra Decreta, & Statuta, quæ, ut supra, pro dictis, & pro omnibus Conventibus, & Fratribus, qui eamdem vitam jam amplexi, & in futurum amplexuri sunt, fecimus, fuerint, mutari possint ab uno in alium ex Conventibus observantibus, tam si eam vitam post Decretum Sac. Congregationis super Statu Regular. professi fuerint, quam si professi ante dictum Decretum, aut ex dd. Conventibus Lycii, & Soleani pro hac prima vice remanserint, aut ex aliis Conventibus, quandocumque advenerint, & elapso anno (quo tempore iis erit liberum abire (a PP. Vocalibus acceptati fuerint, nisi forte in pœnam, utpote sitam sanctæ ordinationi de observantia, & exacta vita communi in dd. Conventibus, & aliis observantibus contradicere, aut modo aliquo se opponere ausi sint, vel fuerint, qua propter juxta dictum Decretum Sac. Congregationis super Stat. Regular. amovendi sint, aut si emendatoriam ferre recusaverint, & juxta Regulam, & Constitutiones a Priore de consensu PP. Consilii a Societate, ne contagione pestifera plurimos perdant, projiciendi.

§.13. Pro quibus omnibus inviolabiliter observandis præcipimus omnibus, & singulis nostris inferioribus, ne quovis prætextu, occasione, aut quæsito colore, dicto, facto, directe, vel indirecte, per se, vel per alium ullis umquam futuris temporibus dicta Decreta violare, infringere, aut eis quoquo modo contraire, nec supradictos fratres a dd. observatione turbare, aut molestare, & ne a dd., & aliis in futurum simili modo Observantibus Conventibus d. observantiam, & exactam vitam communem auferre, aut auferendam audeant quomodolibet attentare, sub pœnis numero tertio memoratis, necnon privationis Officiorum, graduum, ac vocis activæ, & passivæ in perpetuum, & excommunicationis latæ sententiæ, quam trina canonica monitione præmissa in his scriptis, licet inviti, ferimus, ipso facto absque alia declaratione, sed sola protestatione, & attestatione in scriptis, juramento, & subscriptione majoris partis Conventus firmata, cum expressione causæ, propter quam, & expressione pariter hujus nostri Decreti decimi, virtute cujus declarantur incursi, incurrenda.

§.14. Hæreditas Ignatii Valente de Lycio vigore ejus testamenti sub die 10. Octobris 1671., in quo reliquit prædictum nostrum Conventum S. Angeli de Lycio suum hæredem universalem, cum adjecta conditione, quod in eo restituatur observantia, & exacta vita communis, juxta Decreta Sac. Congregationis super Stat. Regul. de mandato Alexand. PP. VII., acceptatur ad seriem, & tenorem ejusdem testamenti a nobis visi, discussi, & considerati, prout tenore præsentium, & nostri muneris auctoritate illam acceptamus, & acceptandam esse volumus, & mandamus.

§.15. Et ad perpetuam validitatem, firmitatem, subsistentiam, durationem, & ad cautelam, ad tollendos defectus, supplicamus S. Sedi Apostolicæ, ejusque Sacris Congregationibus. Primo, quod non obstantibus Constitutionibus nostri Ordinis 3. *part. Cap.* 4., quod suppositio Conventuum sub immediata cura Patris Generalis fiat per Capitulum Generale; supradictus Conventus Sancti Angeli de Lycio ponatur, & sit in futurum, & in perpetuum sub immediata cura, & Jurisdictione Procuratoris pro tempore, quemadmodum alii Conventus Generales, cum d. tamen obser-

observantia, & exacta vita communi, & modo, ac forma, ut supra. Secundo quod non obstante Bulla fa.me. Beati Pii V. pro Reformatione Ordinis Eremitarum S.Augustini, *Quoniam in reparanda* 1570. de duratione Officiorum ad biennium, & Decreto P. Generalis Fivisani, confirmato a fa.me. Clemente PP.VIII. *Universalis* 1596. de non protrahendis Officiis ultra sexennium prædictus Magister Frater Augustinus de Soleano possit esse & sit Prior, ut supra; & aliis non obstantibus quibuscumque, & ad tollendos, si qui sunt, alios quoscumque defectus, & ut prædicta omnia, & singula approbare, confirmare, & Apostolica auctoritate roborare dignetur.

Preces Procuratoris Generalis, & Fr. Augustini Soleano d. Ord.

§.15. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Procurator Generalis, & Augustinus præfati Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Procuratori Generali, & Augustino gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta a memorato Hieronymo Procuratore Generali edita, ut præfertur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Absolutio a Censuris.

Confirmatio Apostol. dd. Decretorum.

Monitio ad Superiores d. Ordinis ut vitam comunē introducāt in Conventibus designatis pro Novitiatibus, & Professoriis quavis cōtraria consuetudine non obstante.

§.16. Cæterum tam præfatum Hieronymum modernum, & pro tempore existentem Procuratorem Generalem, quam dilectos filios modernos, & futuros Vicarios Generales Congregationum, & Procuratores Provinciales Provinciarum, & Superiores locales Conventuum Ordinis præfati per præsentes serio monemus, ut suæ obligationis memores exactam vitam communem in Conventibus potissimum designatis pro Novitiatibus, & Professoriis ubi introducta non est, omnino introduci, quavis contraria consuetudine, seu potius corruptela non obstante, & ubi introducta est, conservari maxime procurent, in districto Dei judicio neglecti muneris rationem redditiri.

Decretum irritans.

§.17. Decernentes easdem præsentes literas & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designat.

§.18. Quocirca dilecto filio Nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Neapolis Nuncio, ac Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Hydruntin., & Lycien., ac Bisignanen. Episcopis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel tres, aut duo, vel unus eorum per se, vel alium, seu alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari, omnesque, & singulos, quos ipsæ præsentes literæ concernunt, præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus, fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§.19. Non obstantibus rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dommodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, ejusque Congregationum, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.20. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, quam extra illud habeatur, ipsis quæ præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 8. Oct. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8.Octob.1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in libro Mensis Octob. par. utraque fol. 161.

CXVI.

Declaratio circa Jus conferendi habitum Tertii Ordinis S.Francisci competens tantum Fratribus ejusdem Tertii Ordinis Nationis Gallicanæ, & Capuccinos ejusdem Nationis excludens.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Tertii Ordinis S.Francisci Congregationis Gallicanæ, quod licet Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, in controversia inter ipsos Exponentes ex una, & dilectos pariter filios Fratres Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum in Regno Galliarum degentes ex altera partibus, circa Jus conferendi habitum Tertii Ordinis S.Francisci utriusque sexus personis Sæcularibus, easque dirigendi, vertente die 13. Martii proxime præteriti, partibus pluries auditis decrevisset, ut Fratres Capucini præfati ab hujusmodi habitus collatione, & directione penitus abstinerent, nihilominus dilecto etiam filio Procuratore Generali Ordinis Fratrum Capuccinorum conquerente, se in juribus suis sufficienter auditum non fuisse, eadem Cardinalium Congregatio die 20. ejusdem mensis mandavit ab expeditione sui Decreti hujusmodi supersederi, utque dictus Procurator Generalis quasdam provisionales in simili forma Brevis literas, quam a rec. me. Clemente Papa IX. Prædecessore Nostro ad præfati Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum favorem emanasse asserebat, partibus communicaret.

Decretum S.Congr.Episcop., & Regul. sub die 13.Mar.1672 ne fratres Capuccini Galliæ conferre possint habitũ tertii Ord. personis Sæcularib. utriusque sexus neque illos dirigere, sed spectare ad fratres tertii Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ.

Procurator Generalis Capucciorum impedit expeditionẽ d. Decreti sub prætextu quod nõ fuerit sufficienter auditum in aliis Juribus exhibendis.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Procurator Generalis id non præstiterit, nihilque habeat, quod pluries, & in diversis contradictoriis tam coram præfata, quam coram altera, nempe Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Congregationibus non fuerit alias a dd. Fratribus Capuccinis productum; & propterea dicti Exponentes, ut hujusmodi controversiæ jam toties, & tam solemniter decisæ, & novissime coram dicta Cardinalium Congregatione ter expositæ, finis tandem imponatur, ac alia quinque Decreta a præfatis duabus Cardinalium Congregationibus respective contra præfatos Fratres Capuccinos emanata, necnon desuper expeditæ pariter in forma Brevis literæ Apostolicæ observentur, opportune sibi in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent.

Contrarium demonstratur

Preces fratr. tertii Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ

Absolutio a Censuris.

§.2. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui partibus auditis in Decreto alias, videlicet dicta die 13. Maji proxime præteriti edito, persistendum esse censuerunt, consilio, præfatis Fratribus Minoribus Capuccinis nuncupatis, ne in posterum in admittendis mulieribus ad habitum Tertii Ordinis S.Francisci, sive in ipsis dirigendis se ingerant, auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus, ac prædictis Fratribus Capuccinis perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Interdicit dd. fratribus Capuccinis ne se ingerant in admittendis mulieribus ad habitum tertii Ordinis dirigendis, eisque perpetuũ silentium indicit.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, ac delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præsentium effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10.Octob.1672. Pontificatus nostri Anno Tertio. Edit. 10.Oct. 1672. An.3.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Octob.

CXVII.

Confirmatio Decreti Clementis IX. super unionis dissolutione Congregationum Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, & aliarum Nationum, cum commemoratione penæ, & Censurarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

AD Pastoralis dignitatis fastigium nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, per ineffabilis Divinæ bonitatis divitias evecti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris stabiliendæ inter Religiosos viros a sæculi turbis segregatos, & Altissimi obsequiis, sub laudabili strictioris observantiæ instituto addictos, tranquillitatis studio, sapienter disposita esse noscuntur, ut firmiora sint, & serventur exactius Apostolici præsidii Nostri patrocinio libenter corroboramus, illisque ne temerario cujusquam ausu violentur, novas sanctiones adjungimus, sicut conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

Exordium a confirmandis his quæ sapienter a Prædecessorib. fuerunt constituta.

§.1. Alias siquidem cum inter Eremitas Camaldulenses Nationis Etruriæ sub nomine *Congregationis Eremi Sacræ* ex una, ac Nostrorum Status Nostri Ecclesiastici, Dominii Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ sub nomine *Congregationis Montis Coronæ* respective Militantes ex altera, necnon illos Nationis Pedemon-

montanæ ex alia partibus, variæ controversiæ exortæ, & suscitatæ fuissent fel. recor. Clemens Papa IX. prædecessor Noster motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremi Camaldulensium Etruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respective Eremorum, Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium invicem, uniusque Congregationis ex illis sic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem dudum a rec. mem. Urbano Papa VIII. prædecessore pariter Nostro factas, necnon aliam unionem, sive incorporationem Eremi Camaldulensium prope Taurinum sitæ, una cum aliis Eremis, domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus ad præfatam Congregationem Camaldulensium Montis Coronæ pridem factam, & ab eodem Urbano prædecessore confirmatam revocavit, dissolvit, irritavit, & annullavit, ac Nationes præfatas ab invicem separavit, easque ad formam regiminis, quo ante uniones respective gubernabantur, reduxit, & alias prout uberius continetur in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris, qui sequitur videlicet.

Clemens IX. per suas literas in forma Brevis unionem ab Urbano VIII. factam Camaldulensiũ Hetruriæ ac Cõgregat. Montis Coronæ, nec non prope Taurinũm dissolvit, ac in Statu reduxit, quo erant ante Unionẽ.

Tenor dd. literarum Clementis IX.

§.2. Clemens Papa IX. ad perpetuam rei memoriam. Illius, qui charitas est, & Deus pacis, vices, licet immeriti gerentes in terris ad ea peculiares vigilantiæ Nostræ curas libenter convertimus, per quæ religiosæ Christifidelium, qui abnegantes semetipsos, divinis obsequiis se se sub suavi arctioris, atque severioris disciplinæ jugo devoverunt, quieti consulatur, prout matura deliberatione adhibita salubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum siquidem fel. record. Urbanus VIII. prædecessor Noster, certis tunc expressis causis adductus Eremum Camaldulensium Etruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ Ordinis Camaldulensium, earumque respective Eremos, Monasteria, membra, & alia loca Regularia ab eis dependentia invicem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, ac ex eis omnibus sic unitis, annexis, & incorporatis unicam dumtaxat Congregationem non amplius Montis Coronæ, sed Eremitarum Camaldulensium de cætero nuncupandam, cujus caput esset præfata Eremus Camaldulensium Etruriæ similiter perpetuo erexit, & instituit; ac insuper idem Urbanus prædecessor unionem, & incorporationem Eremi Camaldulensis in Montibus prope Civitatem Taurin. sitæ una cum aliis Eremis, & Domibus, & Locis ab ea dependentibus, sive quoquomodo ad illam pertinentibus præfatæ Congregationi Camaldulen. Montis Coronæ sub certis tunc expressis conditionibus factas auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, & alias prout in binis ipsius Urbani prędecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 8. Octobris 1634., & die 8. Augusti 1635. respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.3. Cum autem (sicut accepimus) subinde inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses, illos nimirum Nationis Etruriæ, qui militant sub nomine Congregationis Eremi Sacræ ex una, & illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Dominii Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ. qui olim militabant sub nomine Congregationis Montis Coronæ ex altera, ac illos Nationis Pedemontanæ ex alia respective partibus, variæ differentiæ, ac controversiæ exortæ, & suscitatæ fuerint: Nos pro commissa Nobis cœlitus pastoralis Officii cura opportunum hujusmodi dissidiis remedium adhibere, & fraternæ charitatis amœnitatem inter Eremitas præfatos quantum cum Domino possumus restituere, atque firmiter solidare cupientes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui controversias, & differentias præfatas ex commissione rec.me. Alexandri PP. VII. prædecessoris pariter Nostri, mature, ac diligenter examinarunt, & perpenderunt, consilio: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremi Camaldulen. Etruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respective Eremorum, Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium præfatorum invicem, uniusque Congregationis ex illis sic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem a memorato Urbano prædecessore factas, necnon alteram unionem, sive incorporationem Eremi Camaldulensium in Montibus prope Taurinum sitæ, una cum aliis Eremis, Domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquomodo ad illam pertinentibus ad præfatam Congregationem Camaldulen. Montis Coronæ factam, & ab eodem Urbano prædecessore confirmatam, ut præfertur, & prout illas respective concernunt, emanatas desuper ipsius Urbani prædecessoris literas præfatas ex nunc tenore præsentium revocamus, dissolvimus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac ex nunc revocatas, dissolutas, irritas, & annullatas, viribusque, & effectu vacuas esse, & fore, decernimus, & declaramus, necnon Nationes præfatas ab invicem separamus, easque ad formam regiminis, quomodo ante uniones hujusmodi respective gubernabantur, reducimus.

§.4. Præterea dilecto Filio Nostro Petro ejusdem S.R.E. Cardinali Vidono nuncupato Ordinis hujusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori per easdem præsentes Motu pari committimus, & mandamus, ut cuilibet ex d. Nationibus leges, & consuetudines antiquas ex laudabili earum Instituto auctoritate Nostra Apostolica statuat, exacteque observari faciat, jus unicuique tribuat, causas, & lites decidat, & terminet, cæteraque faciat, quæ ad majorem Dei cultum, & gloriam, ac dd. Nationum tranquillitatem conducere arbitratur: Nos enim ipsi Petro Cardinali, & Protectori quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tribuimus, & impartimur.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Eremitæ præfati, & alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiamsi cujusvis status, ordinis, conditio-

ditionis, præeminentiæ, & dignitatis. aut alias speciali, & individua mentione digni existant, illis non consenserint, seu ad ea citati, vocati, & auditi, aut causæ propter quas ipsæ præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, d. Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præfatis Urbani prædecessoris literis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula, de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dd. Eremorum, & Congregationum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam eisdem Eremis, & Congregationibus, earumque personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Octobris 1667. Pontificatus nostri Anno primo.

Motivum cōfirmandi dict. literas Apost.

§.8. Cum autem (sicut pariter accepimus) nonnulli Eremitæ Nationum prædictarum novas uniones ipsarum Nationum procurare, ac ad eum effectum subscriptiones quorumdam simplicium Eremitarum d. Congregationis Montis Coronæ emendicare moliantur, non sine notabili observantiæ regularis detrimento, ac recidivarum inquietudinum, atque perturbationum periculo: Nos ejusmodi malis ansam mature præcidere, ac Religiosæ Eremitarum præfatarum tranquillitati quantum cum Domino possumus consulere cupientes, Motu, scientia, deliberatione & potestatis plenitudine paribus, præinsertas Clementis prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, inviolabilis, & & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

DD. literas cum omnibus in eis contentis auctoritate Apost. confirmat.

Inhibet Camaldulensibus pro tempore tam Subditis, quam Superioribus, ne per se, vel per alios, sub quovis prætextu audeant de nova dd. Cōgregationum Unione tractare.

Pœna excōmunicationis, privationis vocis activæ, & passivæ, ac Officiorum, ac inhabilitatis ad illa, ac alia obtinenda ipso facto statuitur adversus Contravenientes.

Sibi, suisque Successoribus reservat absolutionem, & respective rehabilitationē.

§.9. Ac in omnibus, & singulis memoratarum Congregationum, seu trium Nationum Eremis, tam subditis, quam Superioribus, etiam Majoris Officio fungentibus, seu alias quocumque gradu, dignitate, officio, vel præeminentia prædictis nunc, & pro tempore existentibus, ne de cætero de nova Congregationum, seu Nationum præfatarum unione, seu incorporatione, sive nova unius Congregationis ex illis erectione, & institutione per se, vel alium, seu alios, verbo, vel scripto, seu alias quomodocumque, & qualitercumque, sive directe, sive indirecte sub quocumque etiam charitatis prætextu, colore, vel ingenio tractare, ullosve tractatus forsan incoeptos continuare, aut novos inire, seu quovis modo tractantibus consentire audeant quomodolibet, seu præsumant, sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon Officiorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque ad illa, & alia quælibet in posterum obtinenda inhabilitatis pœnis per contrafacientes ipso facto absque ulla alia declaratione incurrendis, a quibus absolutionem, seu adversus illas rehabilitationem nemo præter Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, (nisi in mortis articulo constitutis, quoad excommunicationem hujusmodi dumtaxat) concedere valeat tenore præsentium districte prohibemus, & interdicimus; Laicos vero, seu Conversos Eremitas dd. Nationum respective, qui præsenti prohibitioni contravenerint, præter, & ultra excommunicationem præfatam, etiam pœna reclusionis in carcere ad decennium puniri, & castigari volumus.

Adversus Cōversos cōtravenientes præter d. excommunicationē statuitur pœna reclusionis in carcere ad decennium.

Decernit præsentes literas ex nulla causa, vel defectu posse impugnari.

§.10. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse obser-

observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali; ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos necnon Nuncios, & alios præfatos nunc, & pro tempore existentes, sublata pariter eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.11. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorũ derogatio.

§.12. Cæterum volumus pariter, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transũptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Octob. 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 17.Oct. 1672. An.3.

I. G.Slusius.

Registrata in Secretar. in lib. Brevium Mensis Octob.

CXVIII.

Statutum perpetuum Collegii Germanici, & Ungarici, quod Convictores quicumque in d.Collegium recepti, & quandocumque recipiendi, juramentum de discedendo ab Urbe, ac in Germaniam revertendo statim atque studiorum tempus fuerit absolutum, præstare teneantur.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alumni Collegii Germanici, & Hungarici in ingressu vel paulo post jurant statim in Germaniam reversuros.

CUM (sicut accepimus) dilecti filii Alumni Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe in ipsius Collegii ingressum, sive paulo post, inter alia Juramentum præstare soleant, quod absoluto ibidem studiorum tempore, quando inde dimittentur, ab Urbe statim discessuri, & in Germaniam reversuri sint. In d. vero Collegium præter Alumnos, etiam recipiuntur nonnulli Convictores, qui Juramentum hujusmodi non præstant, sed peracto studiorum curriculo in Urbe præfata quandoque moram trahunt, & excusso disciplinæ, quam in eodem Collegio præfato servaverant, jugo, eam morum innocentiam, quam ex Patria attulerant, & in Collegio præfato coluerant, non satis studiose tuentur, in animarum suarum perniciem, ipsiusque Collegii existimationis detrimentum.

Convictores hoc Iuramentum non præstant.

§.1. Nos ex commissæ Nobis cœlitus Apostolicæ solicitudinis munere opportunum huic malo remedium quantum cum Domino possumus adhibere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut Convictores quicumque in Collegium præfatum recepti, & quandocumque recipiendi juramentum pariter de discedendo ab Urbe supradicta, ac in Germaniam revertendo, statim atque studiorum cursum ibidem absolverint, seu alias ex ipso Collegio dimittentur, ad instar memoratorum Alumnorum præstare omnino teneantur, tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

Motu proprio mandat teneri ad præstandum d. Juramentum de revertendo in Germaniam statim ac studia absolverint, aut ab ipso Collegio dimittentur.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque integros, & plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore & quandocumque spectabit inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales Collegii præfati Protectores, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorũ derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16.Octob.1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 19.Oct. 1672. An.3.

I. S. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Octob. parte utraque fol. 133.

CXIX.

Jubilæum Universale ad implorandam divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA X.

Universis, & singulis præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

INter gravissimas, multiplicesque curas, quibus ex Sacrosancti Apostolatus, humilitati, atque Infirmitati Nostræ divinitus crediti, munere assidue urgemur, illa animum Nostrum acrius, vehementiusque angit, & lancinat solicitudo, quam

Exordium.

quam de florentissimi olim Poloniæ Regni rebus formidabili Turcarum potentia, atque immanitate summum in discrimen adductis corde jugiter versamus. Quis enim aliquo honoris Dei zelo atque pietatis sensu præditus in luctuosam tam potentis, tantaque rerum pro Christiana Religione fortiter gestarum gloria longe lateque fulgentis Regni faciem mentis oculos absque lacrymis conjicere possit? Quis ad gravissima, quæ universæ Christianæ Reipublicæ imminent pericula, non expavescat? Expugnata siquidem nuper Camenecia, quæ infensissimorum Christiani nominis hostium impetus non semel cohibuerat, atque fregerat, immitis Turcarum Tyrannus, eo successu inflatus, pro inexplebili, qua flagarat, dominandi, imperiique sui pomœria proferendi libidine, victricia arma quaqua versum circumferre, Arces, Oppida, Civitates, & Provincias debellare, populos servitute opprimere, & miserandam in captivitatem abducere, ac Mahumetanæ perfidiæ abominationem, vi, terrore, dolo, omnique conatu in agro Dei viventis plantare non cessat, totamque Rempublicam Christianam clade involuere molitur. Verum exclamare licet cum Propheta: quis det in direptionem Jacob, & Israel vastantibus, nonne Dominus, cui peccavimus? Ita est plane, longanimem Dei patientiam proritant hominum flagitia, ejusque vindictam accersunt: nam ut subjungit idem Propheta: noluerunt in viis suis ambulare, nec audiverunt legem ejus, & effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum. Sed qui pius est, misericors, & clemens, patiens, & multæ miserationis, qui non vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, effundet in Nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis, humili confessione agnoscentes, illasque dignis pœnitentiæ fructibus expiare satagentes, offeramus ei cordis contriti holocausta, & orationes nostras, jejuniorum, atque eleemosynarum viribus roboratas, tanquam incensum super Altare ejus adoleamus in odorem suavitatis.

Hanc calamitatem refert ad flagitia hominum.

Monet ad pœnitentiam.

Decernit nostris Orationibus cœleste Thesaurum Indulgentiarum aperire.

§.1. Hoc itaque unanimi charitatis fervore agamus omnes, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis concorditer invocemus, ut dominator Exercituum, qui conterit bella ab initio, erigat brachium suum sicut ab initio, & allidat virtutem Inimicorum Nostrorum in virtute sua. Et qui facit pacem in sublimibus, ille fideles suos fortiter vinciat concordiæ nexu, & induat fortitudine, quæ de cœlo est, ut hostes nostros, qui in multitudine contumaci, & superbia venientes hæreditatem Dei nostri delere satagunt, protegente Domino, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, dissipent, & disperdant, atque a Christianorum cervicibus longe repellant: quæ ut fructuosius, majorique spiritus ardore peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ, omnium Matris, & Magistræ more cœlestium gratiarum thesauros, quorum dispensationem nobis commisit Deus in præsentibus necessitatibus aperire, & liberali manu erogare decrevimus.

Monet fideles ad orandum prout in rubr.

§.2. Igitur ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christi Fideles tam in Alma Urbe Nostra, quam extra eam ubicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & hortamur ad infrascripta devote peragendum, ac Deum Salvatorem Nostrum toto corde orandum, ut per viscera misericordiæ suæ Religionem Christianam, fidemque Catholicam tueri, & protegere, nefariorumque illius hostium Turcarum impetus reprimere, vires conterere, & consilia dissipare, Polonorum animos dissidiis distractos reconciliare, ac in pristinæ charitatis, atque unionis compagem restituere, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, & firmiter solidare, eorumque vires, & consilia ad tutelam Christiani nominis, & S. Matris Ecclesiæ exaltationem unire, augere, firmisque præsidiis munire, ac piis omnium Nostrorum laboribus, atque conatibus felices successus largiri dignetur.

Devote interessentibus Processioni, quam Pontifex faciet, aut Visitantibus Basilicas S. Joannis in Laterano, S. Petri, & S. Mariæ Majoris, aut earum alterâ in eadē hebdomada, vel sequenti prout in rub. plenissimam cōcedit Indulgentiam sicut in anno Jubilæi.

§.3. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, & illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni processioni, quam aliqua die proximæ venturæ hebdomadæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ supra Minervam ad Ecclesiam S. Stanislai Nationis Polonorum de eadem Urbe, una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesiam seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proxime subsequentis hebdomadæ, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius, ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam literæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicæ immediate sequentis, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint; plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & largimur.

Eadem plenissima Indulgētia cæteris extra Urbem prout in rubr.

Item Navigantibus, & iter agentibus

§.4. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua se se domicilia receperint, supra-

supraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

Facultas Cōfeſſariis commutandi opera injuncta.

§.5. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam Eccleſiaſtis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogari poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterint, pariter concedimus, & indulgemus.

Itē abſolvendi a Cenſuris, aliiſque graviſſimis exceſſibus.

§.6. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque ſexus tam laicis, quam Eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ipſi ad hunc effectum eligere poſſent quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a Jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & alias per quaſcumque Noſtras aut Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant.

Item commutandi Vota.

§.7. Et inſuper vota quæcumque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Præcipit Ordinariis præſentium literarum publicationem.

§.8. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis Locorum, ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel his deficientibus, iis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

Nequeunt Cōfeſſarii diſpenſare ſuper Irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, vel inhabilitate etiam in foro Conſcientiæ.

§.9. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, vel inhabilitate, quoquomodo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dd. duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Neq; poſſunt abſolvere a Cenſuris publice denunciatos niſi intra d. tempus ſatisfecerint, aut cum Partibus concordaverint.

Obſtantia memorat.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatis, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon Regula Noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, & quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, & inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis.

Eis omnibus ſpecialiter derogat.

§.11. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum tenores pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſūptorum.

§.12. Ut autem præſentes Noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 5. Nov. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Novembris 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. 3. Brevium Diverſorum fol. 304.

Publicatio.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Indictione decima, die vero 5. menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, D. N. D. Clementis, divina providentia Papæ X. anno eius tertio ſupradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Lateranen., Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Gregorium Staggium Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem. Carolus Franciſchinus Mag. Curſor.

Con-

CXX.

Confirmatio, & innovatio Brevis Urbani VIII. contra violatores libertatis, & Immunitatis Ecclesiasticæ, ac Jurisdictionis Apostolicæ in Portugallia &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium.

Ex injuncto nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus munere ea, quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris pro tuitione, & defensione Immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac jurisdictionis Apostolicæ Sedis, ejusque Ministrorum contra temerarios illarum violatores, atque perturbatores provida censita esse dignoscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter corroboramus.

Urban. VIII. motu proprio irritat, & annullat, quæ a Judicibus Sæcularibus etiã supremis Portugalliæ, & Algarbiorum acta, vel ordinata fuerunt adversus Collectorem Generalem Spoliorum, & Iurium, ejusque Ministros.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. prædecessor noster motu proprio, ac certa scientia, & mera deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine nonnulla, quæ contra tunc existentem jurium, & expoliorum Cameræ Apostolicæ Debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectorem Generalem, ejusque Auditorem, seu Delegatum, Officiales, Ministros, res, & bona, ex Regnorum præfatorum Judicibus Sæcularibus, etiam supremis, quocumque nomine, titulo, & prærogativa, & gradu insignibus in certis tunc expressis causis, & earum occasione, quocumque prætextu, vel quæsito colore quomodolibet decreta, mandata, acta, facta, ordinata, & sive scriptis, sive verbis quomodolibet attentata fuerant, quæ omnia, & singula pro expressis haberi voluit, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, invalide, inaniter, & de facto contra Sacros Canones, Conciliorum Decreta, & Apostolicas Constitutiones, attentata, & præsumpta esse decrevit, & declaravit.

Prohibuit eisdem Iudicibus ne talia, vel similia attentarent adversus Immunitatem Ecclesiasticam sub pœna excommunicationis majoris, cujus absolutio sit reservata S. Sedi, & aliis.

§.2. Et ne imposterum similia præsententur omnibus, & singulis Judicibus Sæcularibus etiam Supremis dictorum Regnorum quocumque nomine nuncuparentur, cujuscumque gradus, conditionis, & prærogativæ existerent, ne talia, aut similia adversus Immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam etiam quocumque prætextu contra Ecclesias, Prælatos, Judices, & personas, res, & bona, ac eorum Jurisdictionem, & auctoritatem, ejusque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præsumerent, sub excommunicationis majoris, cujus absolutio Sedi Apolicæ reservata esset, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & privationis quorumcumque Beneficiorum, Pensionum, officiorum, & dignitatum Ecclesiasticarum, ac Militarium, & ordinum quorumcumque, perpetuæque inhabilitatis tam quo ad ipsos delinquentes, seu contumaces, quam quo ad eorum descendentes usque ad eorum quartam generationem, ad illa imposterum quomodolibet obtinenda, necnon amissionis quorumcumque Juriumpatronatus, privilegiorum, gratiarum, concessionum, & investiturarum tam emphyteuticarum, quam feudalium eisdem delinquentibus, seu contumacibus, suisque ut præfertur usque ad quartum gradum descendentibus quocumque titulo Apostolico, aut alio Ecclesiastico quomodolibet tunc, pro tempore competentium, & acquirendorum, pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis, interdixit, & prohibuit, & alias prout in ipsius Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis uberius continetur, tenoris, qui sequitur videlicet.

Tenor dd. literarum Urbani VIII.

§.3. Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. Ad audientiam Apostolatus nostri non sine justo, & gravi cordis dolore pervenit, quod procedente nuper in diversis Causis Ecclesiasticis in Civitate Ulyssiponen. sui muneris auctoritate dilecto filio Magistro Joanne Baptista Pallotto in utraque Signatura Referendario, Jurium, & Spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectore Generali, seu ejus auditore uti Judice Delegato, cum pars altera ad Judices Sæculares temere recursum habuisset, Judices hujusmodi, & postmomodum alii pariter Sæculares non solum contra Auditorem prædictum, sed etiam contra eumdem Joannem Baptistam Collectorem occasione dictarum Causarum suis injustis, & invalidis Decretis, ac mandatis contra Immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam attentatis, Jurisdictionem pariter Ecclesiasticam, & S. Sedis Apostolicæ Officialium violando, impediendo, & perturbando procedere præsumpserunt, & ad quædam eidem Ecclesiasticæ libertati, & immunitati, ac ipsius Joannis Baptistæ Collectoris auctoritati maxime adversantia devenerunt, per quæ inter alia decreverunt, ut dictus Auditor caperetur, e Regnis prædictis expelleretur, ipsiusque bona, & temporalitates sequestrarentur: unde in eorumdem decretorum, seu alicujus eorum executionem satellites Domum ipsius Joannis Baptistæ Collectoris (ipsius salutaribus monitis temere contemptis) ingressi sunt, Sententias excommunicationis, & alias Ecclesiasticas Censuras, & pœnas gravi cum scandalo totius Civitatis, ac Divinæ Majestatis offensa graviori incurrendo.

§.4. Quamobrem nos, qui in Sede B. Petri, quamquam immeriti a D. positi sumus, ne excessus hujusmodi, ac Ecclesiasticæ libertatis, & immunitatis tam enormis violatio dissimuletur, ac transeat in exemplum pro nostro Pastoralis Officii debito providere, & malorum graviorum segetem, & radicem, quantum a Deo permittitur, nostra auctoritate Apostolica evellere volentes, Motu proprio non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula præmissa a prædictis dd. Regnorum Judicibus Sæcularibus, etiam supremis quocumque nomine, titulo, & prærogativa, ac gradu insignitis in Causis prædictis, & earum occasione contra dictum Joannem Baptistam Collectorem, ejusque Auditorem, seu delegatum, Officiales, Ministros, Familiares, res, bona, quocumque prætextu, vel quæsito colore quomodolibet decreta, acta, facta, ordinata, & sive scriptis, sive verbis quomodolibet attentata, quæ omnia, & singula præsentibus haberi volumus pro expressis, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, invalide, inaniter, & de facto contra Sacros Canones, Conciliorum Decreta, & Constitutiones Apostolicas attentata, & præsumpta: præsentesque literas, & in eis contenta quæcumque de intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, in jus vel controversiam vocari nullatenus posse, sed semper valida,

valida, firma, & efficacia fore, & esse, suosque plenarios, ac integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari debere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§.5. Et nihilominus ne imposterum similia præsumantur, omnibus, & singulis Judicibus Sæcularibus etiam supremis dd. Regnorum quocumque nomine nuncupentur, cujuscumque gradus, conditionis, & prærogativæ existant, ne talia hujusmodi, aut similia adversus immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam, etiam quocumque prætextu contra Ecclesiasticos Prælatos, Judices, & Personas, res, & bona, ac eorum Jurisdictionem, & auctoritatem, ejusque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præsumant, sub excommunicationis majoris, a qua non nisi a nobis, aut a Romano Pontifice pro tempore existente præterquam in mortis articulo absolvi possint, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, ac privationis quorumcumque Beneficiorum, Pensionum, Officiorum, ac Dignitatum Ecclesiasticarum, militariumque, & Ordinum quorumcumque, perpetuæque inhabilitatis tam quoad ipsos delinquentes, seu contumaces, quam quoad eorum descendentes usque ad eorum quartam generationem ad illa imposterum quomodolibet obtinendum, necnon amissionis quorumcumque Juriumpatronatus, privilegiorum, Indultorum, gratiarum, concessionum, investiturarum, tam emphyteuticarum, quam feudalium eisdem delinquentibus, seu contumacibus, suisque, ut præfertur, usque ad quartum gradum descendentibus quocumque titulo Apostolico, aut alio Ecclesiastico quomodolibet nunc, & pro tempore competen., & acquiren. pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurren. interdicimus, & prohibemus: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§.6. Quorum omnium, & singulorum tenorem, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, aut si prædictis, vel quibusvis aliis personis ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§.7. Volumus autem, quod præsentes literæ, seu illarum exempla manu alicujus Notarii publici subscripta, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, & ad valvas Ecclesiæ Ulyxibonen. affixa ita omnes arctent, & afficiant, ac si unicuique intimata fuissent.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

V. Theat.

§.8. Nunc autem nos præmissa omnia, & singula a memorato Urbano prædecessore decreta, & ordinata perpetuo, atque inviolabiliter observari cupientes, Motu simili, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas Urbani prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, ac approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

Pontifex dict. Urbani VIII. literas, & omnia in eis contenta confirmat, & innovat.

§.9. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, aliive quilibet etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, aut individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad viam, seu terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, vel facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes, & præinsertas literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse in omnibus, & per omnia observari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat præsentes literas ex nullo capite, nulloque prætextu posse impugnari.

Decretum irritans.

§.10. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Urbani prædecessoris literis decreta sunt non obstare, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibus etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessis, approbatis,

Omnia obstantia præter expressa in dd. literis Urbani VIII. commemorat.

Eis specialiter, & amplissime derogat.

tis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, vel extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ;

Affixio dd. literarũ ad valvas Ecclesiæ Ulyssiponen. arctat omnes, ac si unicuiq; fuissent intimatæ.

utque pariter ipsæ præsentes literæ, seu earum transumpta, vel exempla hujusmodi ad valvas, dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. affixæ, seu affixa ita omnes arctent, & afficiant, acsi unicuique personaliter intimatæ, seu intimata fuissent.

Edit. 12. Nov. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Novemb. 1672. Pontificatus nostri Anno tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium lib. 3. fol. 160.

CXXI.

Declaratio incursus in excommunicationem, & anathema, aliasque pœnas Canonicas, ac excommunicatio, & anathema eorum, qui nefarie vulnerarunt R. P. D. Jacobum Patriarcham Antiochenum, eorumque complicum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Jacobus Patriarcha Antiochenus domum revertẽs a nonnullis uno seu pluribus Archibusii jaculatibus lethaliter vulneratus fuit.

CUm sicut non sine gravissima animi nostri perturbatione accepimus, venerabilis frater Jacobus Patriarcha Antiochenus die ultima Nov. proxime præteriti circa primam noctis horam dum per viam Juliam nuncupatam hujus Almæ Urbis nostræ Rheda sua Domum revertebatur a nonnullis iniquitatis filiis, qui ad præsens ignorantur, uno, seu pluribus Archibusii jaculatibus nefarie petitus, & gravissime, lethaliterque vulneratus fuerit. Nos crimen adeo horrendum, atque execrandum, & quod Nos sui atrocitate confudit, & pœnis per Sacros Canones, Conciliorum generalium decreta, & Constitutiones Apostolicas inflictis, & promulgatis pro officii nostri debito vindicare, & punire volentes. Ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apost. Petri, & Pauli, ac Nostra, omnes, & singulos, qui nefarium facinus præfatum in personam dicti Jacobi Patriarchæ commiserunt, aut illud fieri mandaverunt, seu factum ab aliis ratum habuerunt, vel socii in hoc fuerunt facientium, aut consilium, auxilium, vel favorem illis dederint, seu illos scienter defensaverunt, vel receptaverunt, aut in futurum defensaverint, vel receptaverint, & generaliter quoscumque tam detestandi sceleris quomodolibet complices, & culpabiles, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, sive Ecclesiasticæ, sive Sæcularis, etiam specialem, & individuam expressionem requirentis existant, anathematis, & excommunicationis majoris, aliasque pœnas quascumque a Sacris Canonibus, conciliorum generalium Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & speciatim illa quot annis in die Cœnæ Domini solita inflictas eo ipso damnabiliter incurrisse tenore præsentium declaramus, ipsosque, & eorum quemlibet, & quoscumque, scientiam de prædictis Delinquentibus habentes, & non revelantes anathematizamus, & excommunicamus, ac anathematizatos, & excommunicatos, publicamus, & nunciamus.

Hujus sceleris Reos, & alios quomodolibet Complices, & Culpabiles cujusque status, ac cõditionis etiam specialẽ mentionem requirentis, anathematis, & excommunicationis majoris, aliasque pœnas a SS. Canonibus inflictas incurrisse declarat.

Scientes, & non revelantes excommunicat, & excommunicatos denunciat

Ab hujusmodi excommunicatione nemo possit absolvere nisi Papa.

§.1. Ab excommunicationis autem, & anathematis hujusmodi sententiis nemo prædictorum per alium etiam majorem Sedis Apostolicæ Pœnitentiarium, quam nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem (præterquam in mortis articulo constitutis, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, atque cum reincidentia eo ipso, quo convaluerint) etiam vigore, seu prætextu Jubilæi Anni sancti, Cruciatæ sanctæ, aliorumque Jubilæorum, Indulgentiarum, Indultorum, facultatum, & privilegiorum, etiam speciali expressione dignorum, quibuscumque Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & locis piis, nec non laicis, etiam Regali, Ducali, & alia mundana præcellentia fulgentibus, per nos, & Sedem Apostolicam, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in specie concessorum, & etiam pluries innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum absolvi possint.

Quid statuat in articulo mortis.

Neq; absolvi possint sub prætextu, vel aliarum quarumcumque facultatum, prout in rub.

Rectores, & Superiores omnium Ecclesiarum Urbis, necnon Ordinarii locorũ Districtus per se, vel alios dd. diebus Dominicis, & festivis per suas Ecclesias pulsatis campanis, & candelis accensis dd excommunicatos publicent, vel faciant publicare.

§.2. Et quia eo major erit ipsorum confusio, quo sua fuerit culpa patentior, quo usque dignam satisfactionem præstiterint, & absolutionis beneficium, ut supra se obtinuisse docuerint; omnium, & singulorum Urbis prædictæ, ejusque districtus Basilicarum, ac Collegiatarum, Parochialium, cæterarumque tam Sæcularium, quam Regularium, virorum tamen, Ecclesiarum respective Capitulis, Rectoribus, Conventibus, Collegiis, Superioribus, & aliis quibusvis Administratoribus, seu alias quomodolibet earum curam gerentibus, necnon omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, ubilibet constitutis, per easdem præsentes committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut Capitula quidem, Rectores, Conventus, Collegia, Superiores, Administratores, & Ecclesiarum curam gerentes præfati in eisdem Basilicis, & Ecclesiis Urbis, dicti vero Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, & locorum Ordinarii per se, vel alium, seu alios per omnes Civitatum, & Diœcesum suarum Ecclesias respective quibuslibet diebus Dominicis, & festivis, dum

in eis major Populi multitudo ad Divina convenerit, pulsatis Campanis, & Candelis accensis prædictos sic excommunicatos, & anathematizatos solemniter publicent, seu publicari curent, & faciant.

Excommunicatio aliæ pœnæ contra præsumentes absolvere dd. excommunicatos.

§.3. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium, talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis Sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

Observantia præsentium literarum.

Decernentes præsentes literas, etiam ex eo, quod prædicti, & quicumque alii in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam quantumvis substantiali defectu, vel ex quacumque alia Causa, occasione, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso notari, impugnari, invalidari, redargui, seu rescindi, aut ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu proprio concesso quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu juvare nullo unquam tempore posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Specialiter, & amplissime contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuscumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu quibusvis aliis cujuscumque Ordinis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur Pontificali, Regali, Ducali, seu quavis alia Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, a Sede prædicta ex quacumque Causa, etiam per viam contractus, & remunerationis etiam intuitu, & contemplatione Regum, Ducum, Rerumpublicarum, & aliorum quorumcumque, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac etiam consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari, & anathematizari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujusmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, & volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Decem. 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 5. Dec 1672. An. 3

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. 3. diversorum fol. 166.

CXXII.

Variæ Provisiones Pauli V. Gregorii XV., & Urbani VIII. ad consulendum indemnitati Notariorum Auditoris Cameræ cum erectione centum, & undecim Officiorum vacabilium Militum Piorum quas hic Pontifex refert, & innovat cum erectione aliorum quinquaginta quatuor similium Officiorum.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Exordium pro commodo, & utilitate Notariorum Auditoris Cameræ.

Romanus Pontifex in supremo Dignitatis Apostolicæ culmine Divina disponente Clementia constitutus, illud in primis paternis, & in nullo intermissis studiis curare, & excogitare consuevit, ut nimirum suis, & futuris temporibus non solum Cameræ, & Sedis Apostolicæ Officialium potissime pro tempore existentis Auditoris ejusdem Cameræ Notariorum quantum potest obvietur, immo vero illorum utilitati, & commodis prospere consulatur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Paulus V. refert eo tunc Collegiũ Notariorum, Auditoris Cam., seu majorem eorum partẽ esse ære alieno gravatam, prout in rub.

§.1. Alias per fel. rec. Paulum PP. V. prædecessorem nostrum accepto, quod Collegium Notariorum Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, seu saltem major pars eorundem Notariorum, Officia, seu eorundem titulum alienis pecuniis emerant, & acquisiverant, & exinde Notarii ipsi gravibus inter usuriis gravati erant, & licet ipsi ratione officiorum suorum hujusmodi plura, & diversa emolumenta ab ipsis Officiis dependentia, & præcipue ex Massa communi, quæ juxta ejusdem Collegii Constitutiones ex collectione, seu contributione certæ portionis emolumentorum ex universis expeditionibus, quæ in singulis ejusdem Collegii Officiis, ac Tribunali dicti Auditoris expediri consueverunt, provenientiam ex quot annis ad summam septem millium, & octingentorum scutorum monetæ ascendentium componebatur, & ex qua detractis quibusdam oneribus tunc expressis eidem Collegio quot annis summa quatuor millium, & quadringentorum, & sexaginta trium scutorum similium inter singulos ejusdem Collegii Notarios æquis portionibus repartienda, & dis-

tribuenda remanere solita erat, haberent, ac propterea ex residuis aliorum Officiorum suorum emolumentorum, quæ in ipsa Communi massa minime conferebantur, sed penes eorum singulos remanebant, aliam duodecim millium scutorum parium summam, vel circa aliunde ex quibusdam aliis expeditionibus in eorum singulorum Officiis expedire solitis perciperent; ipsi nihilominus ex interusuriis, & aliis oneribus, quæ dictis ratione suorum Officiorum hujusmodi tribui tenebantur ab ære alieno per eorum singulos contracto eximi, & liberari non poterant, immo potius eo crescente Officia præfata in grave eorum, familiarumque suarum detrimentum dimittere cogebantur.

Ad consulendum indemnitati dd. Notariorum erigit 100. Officia Militum Piorum.

§.2. Idem prædecessor hisce rationibus adductus, ac eorundem Notariorum indemnitati consulere volens motu suo proprio centum officia Militum Piorum vendibilia, atque resignabilia, ac ad instar aliorum Officiorum Collegii Militum Piorum hujusmodi antea erectorum, & institutorum ad beneficium, utilitatem, & commodum præfatæ Cameræ perpetuo vacabilia ejusdem naturæ, speciei, essentiæ, & qualitatis, quorum antiqua Militum Piorum Officia existebant, cum eorum emolumentis, & massa eis ex emolumentis, & redditibus Collegii præfati proportionabiliter assignanda perpetuo erexit, & instituit, illaque sic erecta, & instituta antiquo Militum Piorum præfatorum Collegio sub certis modo, & forma tunc expressis perpetuo aggregavit, & incorporavit.

Ea unit Collegio Militum Piorum antea erecto sub certis modo, & forma.

Dotem assignat.

§.3. Ac illis sic erectis, & institutis pro eorum dote, seu massa, emolumentis, ac Juribus summam annuam quinque millium, & quadringentorum scutorum monetæ certis ex tunc expressis modo, & forma, ut infra liberas, immunes, & exemptas ex emolumentis expeditionum inter ipsos Notarios ratione Massæ eorum Collegii repartiendorum, & dividendorum, & quæ in cumulo dictæ Massæ aliis antiquis oneribus superius expressis, detractis supererant, & aliis emolumentis de novo conferri solitis, sed eisdem Notariis, ut præfertur, & alias quomodocumque remanentibus prævia, perpetua dictæ summæ ab aliis ejusdem Collegii Notariorum emolumentis dismembratione, atque separatione etiam perpetuo sub quoque tunc expressis modo, & forma assignavit.

Emolumenta expeditionum dd. Notariis assignat.

§.4. Voluitque idem Prædecessor pro potiori Militum Piorum, eorumque Collegii hujusmodi cautela, quod singuli tunc existentes dicti Collegii Notarii, tam, quam suorum in eorum Officiis successorum nominibus præmissis omnibus, & singulis expresse non consentire, nec non tam illi, quam successores præfati ex Massa, ac aliis redditibus, Proventibus, emolumentis, ac Juribus præfatis singulis mensibus, & in fine cujuslibet mensis præfato Militum Piorum Collegio, aut eorum Depositario menstruatim summam quadringentorum, & quinquaginta scutorum monetæ pro rata dictorum centum Officiorum, tunc erectorum assignatorum realiter, & cum effectu persolvere, seu contribuere.

Obligat Notarios, eorúque Successores d. Collegio novorum Militum Piorũ menstruatim summam sc. 450.

§.5. Ac pro illorum faciliori solutione præfato Piorum Militum Collegio, & illius Depositario facienda, cautionem, seu cedulam Bancariam alicujus Mercatoris, fide, & facultatibus idonei ad quinquennium duraturam, & de quinquennio in quinquennium perpetuo renovandam præstare, ac seipsos, & quemlibet eorum in solidum, ita quod unus pro alio, etiam in solidum obligati essent, eorumque Collegium, ipsiusque Collegii, & eorum Officiorum præfatorum emolumenta, ac Jura omnia, & singula tunc expressa, ac reliqua omnia tunc existentia, & futura, tam conjunctim quam divisim principaliter, & quilibet eorum in solidum de sum. hujusmodi præscriptis temporibus persolvenda, & cum effectu Depositario Collegii Militum Piorum hujusmodi consignanda in amplissima, & strictissima Cameræ Apostolicæ, & alia quacunque valida Juris forma obligare, & respectivè hypotecare tenerentur.

Varias cautelas assignat pro faciliori illorum solutione.

§.6. Ita etiam quod tempore solutionis transacto, manu Regia unica citatione, & domi dimissa copia facta vel per affixionem in Acie Campi Floræ affixa executione realiter, & personaliter pro omnibus, & singulis in literis desuper expeditis contentis, cum effectu adimplendi cogi, compelli possent, & deberent, obligationesque, & hypotecas, quæ ipsos Notarios donec viverent, & Officia Notariatus hujusmodi obtinerent, eorumque in dictis officiis Notariatus successores pari modo, & forma obligarent, & afficerent, conficere tenerentur.

Tempore solutionis transacto decernitur manus Regia.

Transfert obligationes, & hypothecas in Notarios successores.

§.7. Quodque de cætero omnes, & singuli de hujusmodi Notariatuum Officiis per cessum, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, seu privationem illos pro tempore obtinentium, seu alias quomodolibet vacaturis providendi, antequam ad Officia hujusmodi admitterentur, & reciperentur, seu in actu illorum receptionis, & admissionis, modo, & forma superius expressis, præmissa omnia promittere, & ad illa observanda se se obligare, simulque obligationes conficere, ipsique, & Notarii tunc existentes, se ipsos, & unumquemque eorum ex Massa, & emolumentis præfatis percipiendis, & exigendis pecuniarias summas eorum Mensario pro tempore existenti sub excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrendæ pœna, rationem reddere omnino deberent, & tenerentur, prout idem prædecessor eosdem Notarios, eorumque singulos, ac etiam ipsorum in præfatis Officiis successores, ac præfatum eorum Collegium, dictique Collegii emolumenta, redditus, proventus, & jura pro omnibus, & singulis præmissis in simili forma Cameræ, in solidum obligare, & respective hypothecare teneri decrevit obligatione hujusmodi, donec dicti Notarii tunc, & pro tempore existentes viverent, & officia præfata obtinerent, & non ultra respective duratura, præterquam quod ad summas decursas, & alias obligationes purificatas, tempore, quo officia Notariatus hujusmodi obtinerent pro quibus idem prædecessor eos, ut præfertur obligatos semper remanere, præfatosque Notarios nonaginta ex dictis centum officiis inter decem, eosdem Notarios tum præsentes dividere, ita quod cuilibet ipsorum novem officia tangerent, quæ in illa prima vacatione tantum ad eorum liberam dispositionem, quo ad pretia dumtaxat pertinerent.

Omnes dicti Notarii in actu eorum admissionis, seu receptionis ad quid se obligare, & promittere teneantur.

Eorum obligatio durare debeat quousque durat in eis Notariatus Officium.

Singulis Notariis novem dd. Officia Militum assignat, eorumq; pretium in 1a vacatione cótingens ad ipsorum liberã dispositionem relinquit.

§.8. Quodque integrum pretium ex venditione, & resignatione nonaginta officiorum ante dictorum Militum Piorum, ut supra erectorum ad instar aliorum per Datariam Apostolicam expediendorum proventurum tantum de prima vice penes personas fide, & facultatibus idoneas per eosdem Notarios eligendas, vel in Banco Archi-

Pretium dd. Officiorum apud quẽ sit deponendum, & quomodo erogandum.

Archiospitalis S. Spiritus in Saxia prout eisdem Notariis videretur ad effectum illud tam iis, qui præfata Notariorum officia cum alienis pecuniis, ut præmittitur emerant, ad hoc, ut ipsi Notarii pretio, & interusuriis, quibus gravabantur pro præfata summa sublevarentur, quam iis, qui eorum officia libera haberent pro rata eorum pretii consignandi deponi debere.

Quid statuit in casu quo ex dd. Notariis ratam sibi obtingentem dd. Officiorũ Militum recipere recusasset.

§.9. Cæterum idem prædecessor voluit, quod si quondam Dominicus Amadeus unus ex præfatis Notariis tunc superstes nollet pro sua rata uti hujusmodi gratia, sicque officia Militum Piorum sibi obtingentia recipere recusaret, tunc & eo casu reliqui novem Notarii deberent ea inter se repartiri cum simili tamen obligatione in solidum facienda, quod illi eidem Dominico, vel cuicumque successori intra tempus duorum mensium a die, qua Dominicus, & illius in suo officio successores requisivissent, ut sibi illa consignarentur inchoandorum tradere, vacante vero ipsius Dominici Notariatus officio per ejusdem Dominici cessum, vel decessum privationem, dimissionem, vel amissionem tunc, & ejus successor se obligare, & partes officiorum Militum Piorum hujusmodi prout reliqui tunc existentes Notarii fecerunt recipere tenerentur.

§.10. Et sub inde, cum piæ memor. Gregorius Papa XV. etiam prædecessor noster similiter accepisset, quod dictus Dominicus gratia, ut præfertur ei facta uti nolle declaraverat, immo etiam illi cesserat, & recunciaverat, ac pro se, suisque in dicto Notariatus officio successoribus præfatis officia Militum Piorum ipsum tangentia acceptare recusaverat, ut illa inter reliquos Notarios præfatos denuo libere repartiri possent coram Notario, & Testibus consenserat.

D. Notarius huic gratiæ renunciat.

§.11. Ipse Gregorius prædecessor cessionem, & renunciationem hujusmodi admittendo, nec non quamcumque obligationem per alios Notarios præfatos de officiis Militum Piorum hujusmodi Dominicum, ac successores suos præfatos tangentibus ipsi, vel successoribus suis præfatis factam, seu faciendam uti ab illis requisiti fuissent cassando, & penitus abolendo Motu suo proprio reliquis ejusdem Collegii Notariis, & ut præfata officia circumscripta obligatione per eos ad favorem Dominici, & successorum præfatorum juxta literarum Pauli prædecessoris hujusmodi formam facta, seu facienda superiori eorum obligatione quoad reliqua in dictis literis contenta firma remanente repartiri, & de eis ad instar aliorum inter eos prius repartitorum, seu repartiendorum non secus, quam si decretum posterioris obligationis præfatæ ad favorem Dominici, & ejus successorum præfatorum in præfatis literis appositum non fuisset libere disponere possent, & valeant Apostolica auctoritate concessit, & indulsit, eisque plenam, & absolutam auctoritatem, & facultatem desuper impertitus est, declarans etiam quod D. Dominicus, & ejus successores præfati se obligare & officia ipsos tangentia recipere non tenerentur, quodque emolumenta, ac redditus, & proventus, necnon jura officii Dominici, & ejus successorum præfatorum pro præfatis centum officiis Militum Piorum obligata, & hypothecata remanerent.

Gregor. XV. hanc renunciationem admittit, & debet obligationem ab aliis Notariis assũptam de illi restituendo pretiũ 9 Officiorum Militum Piorum.

In reliquis confirmat literas d. Pauli V.

dd. novẽ Officia Militum indulget a cæteris Notariis A.C. inter se dividi posse.

D. Notarium renunciantem a contractis obligationibus aliorum.

§.12. Postmodum vero per recolendæ memoriæ Urbanum Papam VIII., etiam prædecessorem nostrum pariter accepto reliquos novem Notarios præfatos vigore ejusdem Gregorii prædecessoris facultatis sibi concessæ centum officia præfata inter se divisisse, præfataque onera supportasse, ac omnia, & singula in Pauli & Gregorii prædecessorum præfatorum literis contenta adimplevisse, eundemque Dominicum ab humanis decessisse.

Urban VIII. refert dd. novem Notarios A. C. eorum Officia Militum Piorum inter se divisisse, & omnia onera in dd. Pauli V., & Gregor. XV. contenta adimplesse.

§.13. Idem Urbanus prædecessor officium præfatum per obitum Dominici prædicti vacans quondam Adriano Gallo, tunc in humanis agenti Apostolica auctoritate concessit, sed cum ejusdem Notariatus officii pretium summam undecim millium septingentorum scutorum monetæ longe excederet, præfatusque Adrianus præter traditionem undecim millium septingentorum scutorum hujusmodi Datariæ Apostolicæ in pecunia numerata solutorum ad ejusdem pretii complementum per Acta Ruffini Plebani Cameræ præfatæ, tunc Notarii pro solutione fructuum undecim officiorum Militum Piorum modo, & forma superius expressis facienda, se ac suos in eodem suo Notariatus officio successores in ampliori forma Cameræ Apostolicæ obligasset.

Urban. VIII. Notariatus Officiũ A.C. tunc vacantẽ confert.

Refertur pretium ejusdem Notariatus.

Novus Notarius se obligat ad onera ejusdem Officii prout in rubrica.

§.14. Alia undecim Officia Militum Piorum vendibilia, & resignabilia ad instar aliorum centum Officiorum Militum Piorum hujusmodi per Paulum prædecessorem erectorum Motu pari perpetuo erexit, & instituit, ac illis sic erectis, & institutis pro eorum dote, seu Massa, emolumentis, ac Juribus eamdem pecuniariam summam, seu quantitatem per unumquemque ex Notariis præfatis ratione partis aliorum similium Officiorum solvi, & ex eisdem emolumentis, ex quibus fructus aliorum centum officiorum præfatorum persolvuntur, & præfato Dominico dum in humanis ageret, ac præfatum Notariatus Officium obtineret præstari solitam, prævia perpetua præfatæ summæ a præfati Collegii Notariorum Massa, divisione, separatione, dismembratione, ac segregatione eidem Collegio Militum Piorum, & ejus Massa communi assignavit, & applicavit, illaque sic erecta, & instituta præfato Collegio Militum Piorum hujusmodi univit, & incorporavit, præfatumque Adrianum ad solutionem fructuum centum, & undecim Officiorum Militum Piorum, una cum aliis novem officiis, Notariis, ut supra faciendam se, & suos in dicto suo Officio Successores modo, & forma supradictis obligari, & teneri voluit, & mandavit prout in Pauli, & Gregorii literis desuper expeditis, ac Urbani Prædecessorum præfatorum Motus proprii Cedula manu sua signata plenius continetur.

Idem Põtifex erigit alia undecim Officia Militum Piorum.

His dotẽ assignat ex Massa Collegii Notariorũ A.C.

dicta undecim Officia Militũ Piorum antiquo Collegio unit.

Mandat novo Notario, aliisque ejusdem A.C. solutionem iis Officiorum Militũ Piorũ teneri prout Paulus V. & Gregor. demãdaverãt.

§.15. Cum autem sicut accepimus dilecti Filii Thomas Palutius, Hieronymus Simoncellus, Joannes Baptista Angeluccius, Marcus Atilius Monaldus, Antonius Felix Petrochius, Joseph Fecchius, Laurentius Belcus, Nicolaus Florellus, & Nicolaus Mazzeschius Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ præfati Notarii, seu saltem major eorum pars onerosis interusuriis Officia præfata obtineant; quamobrem Nos ut eorumdem Notariorum indemnitati consulere, eisque, & ab ipsis, & majoribus interusuriis eximi, & liberari possint in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur:

Preces Notariorũ A.C. ut à gravibus interusuriis suorum Officiorum liberentur.

§.16. Nos igitur eosdem amplioris gratiæ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommuni-

Absolutio à Censuris.

municationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, ac pœnis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes:

Pontifex alia 54. Officia Militum Piorum ad instar aliorum tertio erigit.

§.16. Motu proprio, & non ad alicujus instantiam, sed ex nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quinquaginta quatuor Officia Militum Piorum vendibilia, & resignabilia ad instar dictorum centum, & undecim, per Paulum, & Urbanum præfatos, & aliorum Officiorum Militum Piorum hujusmodi antea per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & forsan, etiam per Nos erectorum, & institutorum ad beneficium, utilitatem, & commodum Datariæ, seu Cameræ Nostræ perpetuo vacabilia ejusdem naturæ, speciei, essentiæ, & qualitatis, quorum antiqua Officia hujusmodi alias etiam ab initio erectionis Collegii Militum Piorum hujusmodi erecta fuerunt, ac ita, & taliter quod qui illa pro tempore obtinebunt omnibus, & singulis, ac quibuscumque Privilegiis, Immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, prærogativis, antelationibus, honoribus, favoribus, præeminentiis, indultis, concessionibus, aliisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus hi, qui cætera antiqua Officia hujusmodi obtinent, & pro tempore obtinebunt de Jure, usu, stylo, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere possent, & potuerunt quomodolibet in futurum non solum ad instar dictorum Officiorum jam ut præfertur, erectorum, sed pariformiter, & æque principaliter, ac absque ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia, gaudeant, utantur, & fruantur, ac gaudere, uti, & frui possent, & valeant.

Mandat esse ejusdē naturæ & essentiæ cū antiquis Officiis.

Eis communicat omnia Indulta, & gratias tam Spirituales, quam tēporales quibus gaudent cætera Officia.

§.17. Ita tamen quod hujusmodi quinquaginta quatuor Officia de novo erigenda cum aliis antiquis Officiis, & eorum emolumentis, officiis, ac Massa, ut infra confundantur, & etiam, ut infra de redditibus, proventibus, emolumentis, ac Juribus Collegii Militum Piorum participent perpetuo erigimus, & instituimus, illaque sic erecta, & instituta præfato Collegio Militum Piorum, etiam si illorum numerus a primæva Collegii præfati erectione, seu alias forsan quomodolibet præscriptis existat, ac in ipsa erectione, vel alias forsan expresse caveatur quod amplius augeri non possit, etiam perpetuo aggregamus, unimus, annectimus, & incorporamus, itaut quinquaginta quatuor Officia præfata cum aliis antea erectis faciant unicum corpus in confuso, & inter ipsa, & quinquaginta quatuor Officia hujusmodi nulla adsit differentia, perinde ac si omnia simul erecta fuissent.

Cum antiquis emolumentis, & Massa confundi mandat.

Antiquo Collegio unit etiamsi illius numerus augeri non possit.

Faciunt unicū corpus.

§.18. Dictisque quinquaginta quatuor Officiis sic novissime erectis, & institutis pro eorum congrua dote, seu Massa, emolumentis, ac juribus annuam summam duorum millium noningentorum sexdecim scutorum Monetæ ab omni, & quocumque onere ordinario, ac extraordinario præsenti, & futuro prorsus liberam, immunem, & exemptam ex emolumentis expeditionum inter ipsos Notarios ratione Massæ eorum Collegii distribuendis, necnon portionibus dictam Massam non ingredientibus, sed penes eosdem Notarios, ut supra, & alias quomodolibet remanentibus, regalibus, instrumentis publicis, exterisque processibus, registris, extractis, aliisque scripturis in actis percipi solitis provenientem singulis annis assignamus, atque assignata esse volumus.

Dotem annuam assignat sc.2916. ex Massa Notariorū A.C. tū distribuenda quā apud ipsos Notarios remanēte

§.19. Dictamque duorum millium noningentorum sexdecim scutorum hujusmodi summam sic assignatam ab hujusmodi, & quacumque alia Massa, redditibus, regalibus, Instrumentis, Processibus, registris, extractis, aliisque scripturis præfatis dividimus, separamus, dismembramus, & segregamus, ac divisam, separatam, dismembratam, & segregatam esse volumus, & decernimus, eamque sic separatam, & dismembratam, eidem Collegio Militum Piorum, & ejus Massæ communi Motu simili perpetuo applicamus, & pariter annectimus, & incorporamus.

D. Summam annuā à qualibet alia Massa dismēbrat, & applicat Massæ dicti Collegii Militum Piorum.

§.20. Adeo quod præfati Milites Pii, & pro eis modernus, & pro tempore existens eorum Depositarius ratam partem, præfatique summæ per Nos sic assignatæ quolibet mense sicut alii Notarii præfati eidem Depositario in fine cujuslibet mensis prout de reliquis redditibus Collegii quolibet mense fieri solet solvendam exigere, percipere, & levare, ac inter se ipsos dividere, necnon in eorum usu, & utilitate convertere libere, & licite possint, & valeant, itidem decernimus, & mandamus.

Modernus depositarius ratam d. sūmæ quolibet mēse ab eisdē Notariis exigere valet, sicut de aliis Officiis exigi solet.

§.21. Volentes etiam pro potiori Militum Piorum, eorumque Collegii hujusmodi cautela, & securitate, & ut ipsis amplius consulatur, quod dicti Notarii etiam nomine suorum in dictis suis Notariatuum Officiis Successorum dismembratione, & incorporatione, alisque præmissis omnibus, & singulis expresse consentire, ac summam, ipsos, & quemlibet ipsorum tangentem realiter, & cum effectu persolvere, & exbursare, ac alia, ad quæ Notarii præfati ex serie Literarum Pauli, & Gregorii, necnon Urbani prædecessorum præfatorum cedulæ Motus proprii, vel alias quomodolibet tenentur, & quoad præstationem cedulæ Bancariæ ad quinquennium, & illius renovationem facere, præstare, atque adimplere, sicque in solidum, ita, quod unus suo alio etiam in solidum obligatus remaneat, obligare teneantur, prout nos ex nunc, pro tunc in solidum in ampliori forma Cameræ Apostolicæ pariter obligamus obligatione hujusmodi, donec dicti Notarii, tam præsentes, quam futuri vixerint, & Officia Notariatuum præfatorum obtinuerint, & non ultra respective duratura præterquam ad summas decursas, & alias obligationes purificatas tempore, quo Officia Notariatuum hujusmodi obtinebunt, immo quibus volumus eos, ut præmittitur obligatos semper remanere.

MandatNotariis, præmissis omnibus consentire, & ad easse obligare, & alia prout continentur in literis dd. Pauli V. Gregorii XV., & Urbani VIII.

Cedula Bancaria de quinquennio in quinquenniū reservanda.

§.22. Ita quod tempore solutionis transacto, Manu Regia unica tantum citatione, etiam domi dimissa copia, vel per affixionem in Acie Campi Floræ intimata, vel affixa, executionem realiter, & personaliter pro omnibus, & singulis in Literis Pauli, & Gregorii, necnon Urbani prædecessorum hujusmodi cedulæ motus proprii contentis cum effectu adimplendis per opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli possint, & valeant.

Decernitur manus Regia

§.23. Cæterum cum Franciscus Serantonius unus ex Notariis præfati Collegii, qui in hujusmodi nostra gratia non est comprehensus, ut indemnitati

nitati dictorum Notariorum, etiam cautum, & consultum existat, volumus, statuimus, & mandamus, ut quinquaginta quatuor Officia Militum Piorum per nos sic erecta hujusmodi inter novem Notarios præfatos dividantur, ita quod cuilibet ipsorum sex Officia tangant, quæ in hac prima vacatione tantum ad eorum liberam dispositionem quo ad pretium ex quinquaginta quatuor Officiorum præfatorum venditione retraendum, & deinde ad Datariam nostram pertineat.

Pretium dd. 54. Officiorũ Militum Piorum pro prima vice inter novem Notarios A.C. est dividendum, & deinde pertineat ad Datariam;

§. 24. Præfatique novem Notarii debeant pretium præfatum ex quinquaginta quatuor Officiorum sic erectorum venditione percipiendum, in Monte Pietatis Almæ Urbis nostræ, seu in Banco Archihospitalis S. Spiritus in Saxia in eadem Urbe erecto pro eisdem Notariis videbitur reponere ad effectum illud in extinctionem æris alieni per ipsos, & eorum singulos super eorum Notariatuum Officiis reservatione de communi, seu debitorum respective contractorum erogandi.

Pretium supradictum est deponendum, & respective erogandum in extinctioně debitorũ per ipsosNotarios contractorum

§.25. Volumus autem quod Notarii præfati quatriennio transacto singulis annis in fine cujuslibet anni, etiam teneantur, & debeant deponere in præfato Monte, aut Banco S. Spiritus ad creditum Datariæ nostræ pretium unius ex quinquaginta quatuor Officiis per eos in eorumdem Officiorum venditione perceptum, quo temporis processu, neque minui, neque augeri possit, factoque deposito pretii primum Officii militum pii totius corporis eorumdem militum quod vacare contigerit ad favorem Datariæ Apostolicæ suppressum censeatur, eo ipso, & ubi suppressum prout ex nunc supprimimus per Officiales componendarum, suppressio hujusmodi in Officiorum nostræ Datariæ adnotari mandamus, ut idem singulis annis observetur donec quinquaginta quatuor ex præfatis Officiis primo vacatura totaliter suppresa remaneat, ac Officia Notariatuum præfata in solutione fructuum pro Officiis, ut præmittitur, suppressis proportionabiliter liberata existant.

Elapso quadriennio mãdat Notarios deponere pretium unius ex dd. 54. Officiis ad Creditum Datariæ singulis annis. Facto deposito primum Officium primò vacaturum censeatureo ipso suppressum. Idẽ quot annis servetur donec dd. 54. Officia Militum Piorum suppressa remaneant.

§.26. Decernentes easdem præsentes, etiam quod forsan præfati Notarii, vel aliqui eorum ac alii quicunque de quorum interesse quomodolibet agitur præmissis non consenserint, seu consentire recusaverint, & recusent, & seu alio quovis defectu notari, vel impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut ad viam, & terminos Juris reduci, vel in Jus, & controversiam vocari, aut adversus eas aperitionem oris, & beneficium restitutionis in integrum, seu reductionis ad viam Juris ex quocunque capite, & defectu etiam enormissimæ læsionis, ac evidentis utilitatis, aut quocunque alio titulo, ratione, & Causa, seu aliud quodcumque Juris, & facti, vel Justitiæ, ac gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam posse, sed eas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum firmiter, & inviolabiliter modis, & formis præfatis observari debere sic, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generalem Auditorem, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos Vice-Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, & irritum decernimus, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit.

Decretum irritans.

§.27. Non obstantibus præmissis, necnon Collegii præfatorum Notariorum a fel. rec. Pii Papæ IV., aliisque Constitutionibus, necnon Cancellariæ nostræ regulis, etiam de Jure quæsito non tollendo, & de gratiis ad instar non concedendis, dictorumque Collegiorum Militum Piorum, & Notariorum, ac Auditoris præfati respective, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis Notariorum, & Militum Piorum Collegiis, aliisque Superioribus, & personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, eorum tenores acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Etiã Juramento munitis, & speciale individuamque mentioné requirentibus. Sanctio penalis.

§.28. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, aggregationis, unionis, annexionis, incorporationis, assignationis, divisionis, reparationis, dismembrationis, segregationis, applicationis, decreti, mandati, statuti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1672. decimo Kalendas Januarii Anno tertio.

Edit. 23. Decembris 1672.

CXXIII.

Confirmatio Decreti Cameralis, & illius ampliationis in favorem Inquilinorum respectu anni Sancti.

Palutius tit. SS. XII. Apostolorum Presb. Card. de Alteriis S.R.E. Camerar.

AD favorem Inquilinorum, & Subinquilinorum hujus Almæ Urbis respectu anni Sancti, seu Jubilæi quandocumque hujusmodi annus venisset de mandato fel. rec. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam fel. rec. Greg. PP. XIII. Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt, hujusmodi sub tenore videlicet.

Exordium.

§.1. Aloysius tit. S. Marci Presbyter Cardinalis Cornelius S.R.E. Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis, videlicet-- Guido Ascanius Sfortia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de S. Flora S.R.E. Camerarius. Nuper Nobis in Camera Apostolica, non sine animi Nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & Subinquilinorum Urbis querelan-

Decretũ Camerale de mãdato Pauli III.

lantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu anni Sancti, sive Jubilæi, tam sub augmento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super eorum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam Juris expelluntur; nihilominus expulsis Inquilinis, seu Subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, sive Subinquilinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos ut tenemur ex debito Nostri Camerariatus Officii tranquillitati Curialium Inquilinorum, & Subinquilinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter Dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & Subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores Nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquilinorum factum in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur: Idcirco de mandato SS. D. N. Papæ vivæ vocis oraculo Nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & Ordinamus, quod in futurum respectu anni Sancti, vel Jubilæi, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro d.anno Sancto, vel Jubilæi Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit.

Per annum antea, & ipso anno Sancto Inquilinis pēsio Domus à Dominis augeri nequit.

§.2. Insuper pro majori Curialium Inquilinorum, & Subinquilinorum quiete, & ad lites, & controversias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto similibus declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores Nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum, durante locatione Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conducta, sive subconducta a Domino ipsius asserente Domum suam pro usu suo habere velle, expelli non posse; nisi juxta formam Juris communis, finita vero locatione quocumque modo finiatur, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit, tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius juraverit, ac sub pœna amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agetur, de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum per annum inhabitando in ampliori forma Cameræ Apostolicæ cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit; etsi Dominus contravenerit statim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna si non intervenerit accusator, pro medietate Fisco, pro pœna perjurii; pro alia vero Inquilino, vel Subinquilino respective in casu suo applicanda sit, sed si in dd. casibus intervenerit accusator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur.

Inquilinus vel Subinquilinus nequeunt à Domo expelli durante locatione etiamsi Dominus pro usu suo ea uti velit nisi servata forma Juris.

Finita locatione Dominus Inquilinū potest expellere.

§.3. Declarantes, quod Subinquilinus finita locatione sui authoris quocumque modo finiatur, etiam de consensu Domini, & Inquilini hujusmodi Inquilinorum privilegio non gaudent, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat, & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendā contra formam præsentis Nostri, & Cameræ Apostolicæ Decreti rogare præsumpserit, ad pœnam supradictam teneatur, & statim docto summarie per duos testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eosdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, Subinquilini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidentem Viarum per Cam. Apost. deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur.

Subinquilinus finita locatione sui Authoris nō gaudet privilegio Inquilinorū nisi ab ipso Domino domum habeat reconductam.

Probata contraventione quomodo sit procedendū.

§.4. Inhibentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus tam Eclesiasticis, quam Sæcularibus, ne viso præsenti Nostro, & Cameræ Apostolicæ Decreto, sub majoris excommunicationis, suspensionis a divinis respective, ac sub aliis arbitrii Nostri, & Successorum Nostrorum pœnis contra illius formam judicare, vel sententiare audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, seu præsumat, sed omnia in præsenti Decreto contenta toties, quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo, inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsan desuper facto, cæterisque in contrariis facien. non obstantibus quibuscumque si secus &c. irritum &c. sublata &c., & ut præfati Domini Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis præsenti Nostro, & Cameræ Apostolicæ Decreto plenam notitiam habeant, Decretum hujusmodi in libris Cameræ Apostolicæ registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi, ac publice vendi, transumptoque ejusdem impresso manu unius ex Notariis Cameræ Apostolicæ subscripto tam in Judicio, quam extra indubitatam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate Domini 1549. Indictione septima die vero 29. Aprilis Pontificatus SSmi in Christo Patris, & D.N.D. Pauli, Divina Providentia Papæ III. Guido Ascanius Cardinalis Camerarius. Visa Hier. Baren. Cameræ Apostolicæ Decanus. Visa Julius Gonzaga Camer. Apostolicæ Clericus. Visa A. Bononien. Cam. Apostol. Clericus. Visa Hier. Torcellanus Cam. Apostol. Clericus. Visa F. Soderinus Cam. Apost. Cleric., & Viar. Præsiden. Visa A. Floren. Cameræ Apostol. Clericus. A. Peregrinus.

Demandatur observantia hujus Decreti sub Censuris, quibuscūque non obstantibus.

mandat dictū Decretum registrari, in libris Cameræ imprimi, in locis publicis affigi, ac trāsumptis fidē adhiberi.

Editum 29. Aprilis 1549.

§.5. Cum vero ad SSmum D. N. magnis Inquilinorum querelis perlatum esset, Dominos Domorum, suppositis fictis oblationibus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur. Idcirco idem SS. Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commisso Nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est obedire mandatis, simulque considerantes, quod anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus officii supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu anni Sancti, sive Jubilæi

Ampliatio hujus Decreti ad alios duos annos inter annum Jubilei de mandato Gregor. XIII.

læi quandocumque is annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquilinis, pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini in conducta Domo, vel apotheca manere velint, sive novi conducant, sub poena in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur volumus, & eadem auctoritate decernimus præsens Nostrum Decretum, & Statutum in libris ejusdem Cameræ registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dictæ Cameræ Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eisdem præsentibus originalibus literis adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 29. Mensis Febr. 1573. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D.Gregor. Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius. Antonius Guid. Audit. Andreas Martini.

Hoc Decretũ confirmarunt Clem. VIII. Gregor. XV. & Innoc. X.

§.6. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio postea per simil. memor. Clement. VIII., Gregorium XV., & Innocentium X. denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diversorum Cardinalium S. R. E. Camerariorum prædecessorum Nostrorum in actis Brunoni, olim prædictæ Cameræ Notarii sub diebus 22. Maii 1598., 9. Maii 1623., & 24. Jan. 1648. respective expedita.

Pontifex mãdat Card. Camerario dictũ Decretũ ejusque ampliationem iterũ confirmari.

§.7. Et volens Sanctiss. D. Noster D. Clemens Divina Providentia Papa X. suorum Prædecessorum vestigia insequendo pro tranquillitate Curialium, ac dd. Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino serventur, Nobis, ut Decretum, & ampliationem ipsas confirmaremus, & observari mandaremus, specialiter injunxit.

§.8. Nos itaque mandata Apostolica, ut par est exequi volentes, & ut proximus futurus annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christifidelium animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitationum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem Urbis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac prædecessorum nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ vivæ vocis oraculo Nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis Literas, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quæcumque, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac prædictis Inquilinis, & Subinquilinis Decretum, & literas hujusmodi, & omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, plenarie, inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub poenis in illis contentis observari, & adimpleri; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & definiri debere; de mandato, & auctoritate similibus earumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus. Irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Card. Camerarius in exequutionem d. Mandati omnia prædicta confirmat.

Observantiã demãdat quibuscumq; non obstantibus.

Transumptorum fides.

§.9. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis unius ex quatuor d. Cameræ Secretariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Edit. 1. Jan. 1673. An. 3.

Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio, Indictione 11., die vero 1. Mensis Januarii Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis, Divina Providentia Papæ X. Anno Tertio.

P. Card. de Alteriis Camerarius.

Franciscus M. Ansaldus Auditor.

Matthæus de Angelis C.A. Secr., & Cancell.

Publicatio.

Die Mense, Anno, Indictione, ac Pontificatu, quibus supra. Præsens confirmatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiarum Illmi A. C. Emi Vicarii, ac Illmi Gubernatoris, & Capitolinæ, in Acie Campi Floræ, ut moris est, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Græcum Apostol. Cursorem.

Gregorius Staggius Mag. Cursor.

CXXIV.

Indulgentia centum dierum pro Confratribus, & Consororibus Archiconfraternitatis SSmi Corporis Christi in Ecclesia S.Mariæ supra Minervam de Urbe, & pro quibuscumque Confraternitatibus sub eodem titulo erectis, & erigendis toties, quoties Fideles defunctos ad sepulturam comitati fuerint.

CLEMENS PAPA X:

Ad perp. rei memoram.

Exordium ex motivo Charitatis & pietatis.

EX commissæ Nobis coelitus dispensationis munere Christifideles ad Christianæ charitatis, atque pietatis opera specialium gratiarum donis incitare cupientes, ac supplicationibus dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis SSmi Corporis Christi in Ecclesia S.Mariæ supra Minervam de Urbe canonice erectæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Confratribus, & Consororibus, tam præfatæ Archiconfraternitatis, quam quarumvis Confraternitatum sub eodem titulo, seu denominatione Sanctiss. Corporis Christi ubicumque locorum canonice hactenus erectarum, & institutarum, ac in futurum quandocumque ex vi Decreti Congregationis Indulgentiis præpositæ de mandato fel. rec. Pauli PP. V. prædecessoris Nostri die 15. Februarii 1608. emanati itidem canonice erigendarum, & instituendarum, qui, & quæ cadavera Christifidelium defunctorum, dum ad sepulturam deferuntur devote comitati fuerint, quoties id egerint, toties centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentia 100. dierũ Confratribus, & Consororibus SS. Corporis Christi comitantibus defunctos ad sepulturam.

Transumptorum fides.

§.1. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 14. Jan. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Jan. 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registr. in Secretar. in l. 3. Brevium diversorum fol. 457.

CXXV.

Confirmantur Indulgentiæ a Paulo V. concessæ Archiconfraternitatibus sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, irritantur nonnullæ, & adduntur aliæ, & quæ sint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis cœlitus dispensationis munere spiritualium gratiarum largitiones ad excitandam, fovendamque Christifidelium pietatem a Romanis Pontificibus pia, prudentique liberalitate factas, ut firmius subsistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus, easque etiam pari Pontificiæ charitatis benignitate interdum ampliamus, & alia desuper ordinamus, sicut omnibus matura consideratione perpensis ad Christiani Populi ædificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Paulus V. cōcedit die 1. ingressus Indulgentiam plenariam Confratribus SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Paul. PP. V. prædecessor noster, qui certas unicuiq; Archiconfraternitati, & Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus de cætero fruerentur, duxerat præscribendas, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confraternitatibus sub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis, illarum Confratribus, & Consoribus eatenus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos concessas, revocans, & nullius roboris, & momenti fore declarans; omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui Confraternitates sub invocatione ejusdem SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum tam eatenus canonice institutas, quam deinceps instituendas in posterum ingrederentur, & habitum, sive Scapularium Religionis benedictum de manu alicujus Superioris Ordinis ejusdem Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, sine alicujus voti emissione suscepissent, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpsissent, plenariam.

Item Confratribus, & Cōsororibus deferētibus Scapularium in articulo mortis.

§.2. Ac tam ipsis tunc, & pro tempore describendis, quam jam descriptis in dd. Confraternitatibus, Confratribus, & Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si pariter vere pœnitentes, & confessi, Sacraque Communione refecti, & Scapularium d. Ordinis deferentes, nomen JESU ore, si possent, sin minus, corde devote invocarent, etiam plenariam; necnon eisdem Confratribus, & Consororibus, qui similiter vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, die festo SSmæ Trinitatis Ecclesias, vel Cappellas, seu Oratoria d. Ordinis, vel Confraternitatum hujusmodi devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione oravissent, plenariam similiter; eisdem etiam Confratribus, & Consororibus, qui pro Captivorum Redemptione facienda ad partes Infidelium proficiscuntur, si ante discessum vere pœnitentes, & confessi idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum susceperint plenariam pariter; necnon ipsismet Captivis redemptis, si idem post reditum intra mensem egissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit.

In festo SS. Trinitatis Visitantibus Ecclesias d. Ordinis.

Proficiscentibus ad partes Infideliū pro Redemptione Captivorum.

Ac ipsis Captivis redemptis.

§.3. Insuper iisdem Confratribus, & Consororibus, qui dictum Scapularium, seu habitum benedictum cum signo Redemptionis nostræ pro cordis affectu gestarent, & semel in die sexies Orationem Dominicam, cum versiculo Gloria Patri &c. & totidem vicibus Salutationem Angelicam, cum eodem versiculo pro pace Christianorum Principum, Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, & hæresum extirpatione recitarent, septem annos, & totidem quadragenas; qui vero in Festis Nativitatis, & Resurrectionis D. N. Jesu Christi, ac Assumptionis B. M. Virginis, & Sanctæ Agnetis secundo, in quo die d. Ordo nutu divino fuit institutus, Ordinis, vel Confraternitatum prædictarum Ecclesias, vel Cappellas, seu Oratoria visitassent, & ibi, ut præfertur oravissent, septem annos, & totidem quadragenas; necnon etiam ipsis Confratribus, & Consororibus, qui uno cujuslibet mensis Dominico die a Superioribus d. Ordinis præscribendo, in quo de Ordinarii licentia processio fieret, quam appellant *Scapularii* eidem Processioni vere pœnitentes, & confessi interfuissent, septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia septem annorum, & totidem quadragen.

Gestantibus Scapularium, & certas orationes recitantibus.

Visitantibus dd. Ecclesias, vel Cappellas in festis Nativitatis, & Resurrectionis Domini, Assumptionis B. Mariæ Virginis, & S. Agnetis 2.

Interessentibus Processionibus Scapularii.

§.4. Ipsis similiter Confratribus, & Consororibus pia opera exercentibus tam spiritualia, quam temporalia in peccatorum suorum remissionem pro redemptione Captivorum a Turcarum, & aliorum Infidelium servitute, septem annos, & totidem quadragenas; Illis vero utriusque sexus Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quotidie per annum recitavissent ter Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, & in fine semel versiculum *Gloria Patri* &c., cum versiculis, & Responsoriis, ac Oratione a prædictis Superioribus præscribendis, & oravissent pro iis, qui Captivi apud Turcas detinentur, ne nomen Salvatoris nostri abnegent, sed fortes in fide Christi persistant, & quanto citius a servitute liberentur, semel quotannis, & anni die, quo mallent, septem annos; ac eisdem Confratribus, & Consororibus, qui dictos Redemptos processionaliter recepissent, & ad Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium d. Ordinis, vel Confraternitatis associassent, si confessi essent, vel saltem confitendi propositum haberent dicto tempore, septem annos, & totidem quadragenas, ipsi quoque etiam utriusque sexus Confratribus, qui cum lumine, si possent, vel sine eo SSmum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad Infirmos defertur comitati fuissent, & pro iisdem Infir-

Pro redemptione Captivorum pie se exercentibus.

Nonnulla recitantibus pro constantia, & liberatione Captivorum.

Recipiētibus, & associantibus redemptos.

Indulgentiæ SS. Eucharistiam, dū defertur ad Infirmos, associant. bus.

Infirmis pias ad Deum preces effudissent quinque annos, & totidem quadragenas; necnon, qui Corpora Defunctorum tam Confratrum, & Consororum, quam aliorum ad Sepulturam Ecclesiasticam sociavissent, & pro eorum animabus oravissent, centum dies; quoties vero Missis, & aliis divinis Officiis in Ecclesia, vel Cappella, seu Oratorio dd. Confraternitatum pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis earumdem Confraternitatum interfuissent, aut pauperes hospitio suscepissent, vel quodcumque aliud pietatis, & charitatis opus exercuissent, toties pro quolibet præfatorum operum centum dies de injunctis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxavit.

Et Corpora Defunctorum ad Ecclesiasticam Sepulturam.

Et interessentibus Missis, & aliis Divinis Officiis.

§.5. Præterea tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali d. Ordinis, seu ejus Generali, etiam Procuratori in Romana Curia commoranti, ut hujusmodi Confraternitates sub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & instituere, illisque omnes prædictas Indulgentias, servata tamen forma Constitutionis rec. me. Clementis Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri super Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ communicare libere, & licite posset, & valeret, auctoritate Apostolica facultatem concessit, & impartitus est.

Minister, seu Procurator Generalis d. Ordin. potest erigere Confraternitates, eisque omnes Indulgentias communicare

§.6. Ac postmodum idem Paulus prædecessor volens Confraternitates sub ejusdem Sanctissimæ Trinitatis, ac B. M. Virginis *De remedio* nuncupatæ invocationibus in Ecclesiis Domorum Regularium Fratrum d. Ordinis præfati per Universum Orbem (ut asserebatur) canonice institutas, illarumque Confratres, & Consorores, qui (sicut d. Paulus prædecessor acceperat) in una Dominica cujuslibet mensis solemnem processionem magna cum populi frequentia peragere solebant, speciali dono decorare, omnibus, & singulis dd. Confraternitatum Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui processioni per easdem Confraternitates in una Dominica cujuslibet mensis in Ecclesiis prædictis fieri solitæ devote interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, quoties id egissent plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in binis Literis ipsius Pauli prædecessoris, unis die 6. Augusti 1608., & alteris die 6. Novembris 1620. respective in simili forma Brevis desuper expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, & quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.7. Cum autem sicut dilecti filii Petrus Mercier Minister Generalis, & Dominicus Tafuri in Romana Curia Procurator Generalis d. Ordinis Fratrum SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nobis nuper exponi fecerunt, super Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, quæ Confraternitatibus præfatis auctoritate Apostolica concessæ, seu communicatæ esse asserebantur, variæ in diversis Mundi partibus exortæ sint controversiæ, quæ & Christifideles magnopere perturbarunt, & gravibus scandalis causam dederunt, ut vero hujusmodi controversiis, atque scandalis ansa præcidatur, omnisque dubietatis tollatur occasio, iidem Petrus Minister Generalis, & Dominicus Procurator Generalis plurimum cupiant opportune in præmissis a nobis provideri.

Preces Ministri Generalis, & Procuratoris Generalis d. Ordinis datæ Pontifici.

§.8. Nos ipsorum Petri Ministri Generalis, ac Dominici Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas memoratus Paulus Prædecessor Confraternitatibus, tam erectis, quam erigendis præfatis, earumque Confratribus, & Consororibus, aliisque personis supradictis per binas suas Literas præfatas, sicut præmittitur, concessit, ipsasque Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illasque eisdem Confraternitatibus tam erectis, quam in futurum quandocumque erigendis, earumque Confratribus, & Consororibus de novo concedimus.

Absolutio a Censuris.

Idem Pontifex omnes dd. Indulgentias a Paulo V. concessas cōfirmat.

§.9. Præterea eosdem Confratres, & Consorores ad pietatis, & Christianæ charitatis erga Christifideles, qui dura Turcarum, aliorumque Infidelium servitute opprimuntur, exercendæ opera uberiorum gratiarum spiritualium, quarum dispensationem nobis commisit Deus, elargitione incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis dd. Confraternitatum canonice hactenus erectarum, & in futurum quandocumque erigendarum Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis d. Ordinis, vel suarum respective Confraternitatum Ecclesias, vel Oratoria in Nativitatis, & Purificationis B. M. Virginis Immaculatæ, ac S. Michaelis Archangeli, S. Clementis Papæ, & Martyris, Inventionis S. Crucis, & Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ festis diebus devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon Captivorum præfatorum liberatione, eorumque perpetua perseverantia in Christianæ Religionis Catholicæ fidei professione, pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in D. concedimus.

Insuper plenariam concedit Visitantibus Ecclesias d. Ordinis vel Capellas Confraternitatis in certis festis, & Oratibus prout in rubrica.

§.10. Illis vero, qui aliquam ejusdem Ordinis Ecclesiam, aut suarum respective Confraternitatum Ecclesias, seu Oratoria hujusmodi in diebus Stationum Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ, prout in Missali Romano exprimuntur pariter devote visitaverint, & ibidem, sicut jam dictum est oraverint, ut omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequerentur, si easdem Ecclesias Urbis in diebus

Visitantibus, ut supra in diebus Stationum in Missali Romano descriptis easdem Indulgētias concedit.

bus Stationum hujusmodi personaliter, & devote visitarent, d. auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Alias omnes Indulgentias hic non descriptas revocat.

§.11. Cæterum alias omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, si quæ præter eas, quas, ut præfertur, confirmavimus, & de novo respective concessimus, Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter concessæ, & nondum revocatæ sint, aut quomodolibet prætendantur, auctoritate, & tenore præfatis perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore decernimus, & declaramus.

Iterum Ministro Generali, & Procuratori Generali d. Ordinis erigendi hujusmodi Confraternitates, eisque communicandi omnes suprad. Indulgentias, & non alias.

§.12. Ac etiam præfatis Petro, & Dominico modernis, quam pro tempore existentibus Ministro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali Ordinis præfati, ut hujusmodi Confraternitates sub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & instituere, illisque omnes, & singulas supradictas a nobis confirmatas, & de novo respective concessas, non autem ullas alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, communicare libere, & licite possint, & valeant, & eorum quilibet possit, & valeat, servata tamen cæteroquin præfatæ Constitutionis Clementis prædecessoris forma, & dispositione, facultatem d. auctoritate earumdem tenore præsentium concedimus, & impertimur.

In functione communicationis Indulgentiarũ nova formula orandi præscribitur.

§.13. Porro in functione quadam, quam *Communicationem Indulgentiarum* vocant, quæque a Fratribus Ordinis præfati certis anni diebus in eorum Ecclesiis fieri solet, abrogata veteri formula, quæ dudum a tunc existente Romani Pontificis in Urbe præfata Vicario in spiritualibus Generali composita, & per quoddam Decretum Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum in aliqua sui parte correcta fuit post Antiphonas, versiculos, Orationes ibidem expressas, de cætero servari volumus formulam infrascriptam, videlicet - *Dominum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiæ suæ lumine illabatur cordibus vestris, vobisque benigne concedat, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas fel. recor. Paulus V., & ejus successores Summi Pontifices Ordini nostro, cum specifica facultate eas Confraternitatibus nostris communicandi concesserunt, juxta privilegiorum Apostolicorum tenorem, ac S. Sedis Apostolicæ Decretorum dispositionem. Misereatur vestri Omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, conservet, & confirmet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam; qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.*

Decretum irritans.

§.14. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, & validas existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.15. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Confraternitatum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transũptorum.

§.16. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 11. Feb. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Februarii 1673. Pontificatus nostri anno tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. In lib. Brevium mensis Febr. part. utraq. fol. 628.

CXXVI.

Prohibitio ne quisquam etiam Regularis, & individua mentione dignus, sine licentia in scriptis Congregationis de Propaganda Fide, quam in operis initio imprimere teneatur, edat libros, & scripta per se, vel alium in quibus agatur de Missionibus, vel de rebus ad ipsas pertinentibus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ Romano Pontifici reservatæ, privationis Officii, ac vocis activæ, & passivæ, & operum suppressionis ipso facto incurren.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium à tollendis abusibus.

Creditæ Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut si quos in Ecclesia Dei abusus pullulare, atque invalescere noscamus, eos opportunæ sanctionis sarculo recidere, atque è medio tollere studeamus.

S. Congreg. de Propaganda Fide vetuit posse typis evulgari libros in quibus aliquo pacto de Missionibus.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) licet alias Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium justis de causis vetuisset, ne quis sine ipsius licentia typis evulgaret libros, & scripta, in quibus aliquo pacto de Missionibus ageretur; nihilominus multi, vel ignari quid eadem Congregatio decreverit, vel temere Decretum ejus transgredientes, scripta edant, & libros sæpe falsa, & inepta continentes, non sine piorum, & doctorum hominum offensione:

Pontifex iterũ prohibet nullus Regularis libros edat de Missionibus, vel de rebus ad Missiones pertinentibus.

Nos his, aliisque gravibus causis adducti, de memoratorum Cardinalium consilio auctoritate Apostolica tenore præsentium iterum prohibemus, ne quis cujuscumque status, gradus, & conditionis etiam Regularis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam

JESU,

JESU, licet is esset, de quo specifica, & individua mentio facienda foret, sine licentia in scriptis Congregationis eorumdem Cardinalium, quam in operis initio imprimere teneatur, libros, & scripta, in quibus de Missionibus, vel de rebus ad Missiones pertinentibus agatur, per se, vel per alium edat sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, ac privationis officii, & vocis activæ, & passivæ, necnon operum suppressionis poenis ipso facto incurrendis.

Statuuntur poenæ adversus contravenientes.

§.2. Hoc autem denunciari volumus omnibus, & singulis Superioribus Generalibus cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam JESU, qui sub eisdem poenis, ut ipsi præsentes literas servent, & a subditis suis curent omnino servari; ac præcipimus, sub poena privationis vocis activæ, & passivæ, ut quolibet anno teneantur superiores præfati easdem præsentes literas, sive earum tenorem in capitulis legere, seu legi curare, ne aliquis sub prætextu ignorantiæ se excusare possit.

Mandat Regularibus, ut hoc decretum quolibet anno in Capitulis legant.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullo modo posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis præfatis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus etiam Jesu, illorumque Superioribus, & Personis, aliisve quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, vel sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 6. April. 1673. An. 3.

I. G. Slusius.

Registrat. in Secretar. Brevium in lib. Mensis Aprilis par. 1. fol. 59.

CXXVII.

Commissio Episcopo Majoricen. super erectione Studii dictæ Civitatis in publicam Universitatem cũ Indulto lauream Doctoratus conferendi, necnon cum omnibus aliis honoribus, Privilegiis, & prærogativis, quibus Universitas Ilarden. ex dispensatione Apostolica potitur, & gaudet.

VEN. FRATRI EPISC. MAJORICEN.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Consules, & Jurati istius Civitatis Majoricen., quod licet dicta Civitas ex præcipuis Regnorum Hispaniarum existat, in eaque studium generale, in quo Sacra Theologia, Sacri Canones, & Leges Civiles, Philosophia, aliæque scientiæ, & artes liberales a Præceptoribus Regularibus, & Secularibus docentur, jamdiu institutum, amplissimisque privilegiis a Regibus Hispaniarum Catholicis pro tempore existentibus decoratum reperiatur, nihilominus illi, qui literarum studiis ibidem operam navant pro consequendis Baccalaureatus, ac Licentiaturæ, & Doctoratus gradibus in regiones longinquas se conferre coguntur, cum Universitas vicinior inde ducentorum circiter milliarium intervallo distet, & quod gravius est, suscipiendæ sint navigationes periculosæ, maximaque dispendia subeunda: Unde studium præfatum parum frequentatur, & Incolæ Regni Majoricæ studiorum suorum præmiis destituti remanent.

Exordium ab expositione facti.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfati Exponentes, ac dilecti pariter filii, Rectores, & Scholares dicti Studii ipsis Rectoribus, & Lectoribus Collegialibus ejusdem studii pro tempore existentibus lauream Baccalaureatus, ac Licentiaturæ, & Doctoratus in Sacra Theologia, Sacris Canonibus, Legibus Civilibus, Medicina, & Philosophia illis Scholaribus, qui studiorum earumdem scientiarum cursum ibidem absolverint, prævio rigoroso examine

Preces Hispaniarum Reginæ, Consulum &c.

mine conferendi facultatem a Nobis concedi ipsosque Rectores, Lectores, & Scholares prærogativis, præeminentiis, Indultis, & favoribus, quibus Universitates studiorum generalium gaudent decorari plurimum desiderent: Nobis propterea etiam Charissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariannæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduę nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio a Censuris.

§.2. Nos igitur ejusdem Mariannæ Reginæ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac Exponentium Rectorum, & Scholarium præfatorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, præfatum Studium, quod in ipsa Civitate Majoricen. jam institutum reperitur in publicam Universitatem cum Indulto lauream Doctoratus, ac Baccalaureatus, & Licentiaturæ gradum conferendi, necnon cum omnibus aliis honoribus, privilegiis, & prærogativis, quibus Universitas Ilerden. ex dispensatione Apostolica potitur, & gaudet auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & prudentia erigas; Ita tamen ut certas determinatas conditiones tibi benevisas, Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, & Apostolicis Constitutionibus non adversantes statuere, ac præfinire debeas, ab iis, qui hujusmodi laureæ gradum consequi voluerint, religiose, & fideliter observandas: Nos enim tibi facultates desuper necessarias, & opportunas eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impartimur, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Committit Episcopo Majoricen. ut d. Studium in publicã Universitatem erigat cum Indulto laureã Doctoratus &c. conferẽdi cum omnibus aliis Juribus, & privilegiis quibus gaudet Universitas Illerden.

Eidem committit præfinire certas cõditiones fideliter observãdas ab iis, qui hujusmodi laureæ gradũ consequi voluerint. Præservat auctoritatem S. Congregationis Episcop. & Regular.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 17. Apr. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. April. 1673. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. Brev. in libr. Mensis Aprilis par. 1. fol. 417.

CXXVIII.

Decretum recitationis Officii S. Cajetani Thienæi Theatinorum Fundatoris ab omnibus utriusque sexus ad recitationem obligatis in die 7. Augusti de Communi Confessoris non Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, Sanctorum in Coelis cum Christo Jesu Domino nostro regnantium, illorum præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ salubrium fuerunt auctores Institutorum, quibus Ecclesia Dei cum ingenti animarum fructu multipliciter decoratur, cultum, & venerationem in terris promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei, qui in Sanctis suis honoratur, gloriam, fideliumque ædificationem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

S. Cajetanus catalogo Sanctorum adscriptus.

§.1. Itaque eximia Sancti Cajetani Thienæi Congregationis Clericorum regularium Theatinorum nuncupatorum Fundatoris, quem nos Sanctorum Catalogo solemni Ritu adscripsimus, in Ecclesia Dei merita, pio, peculiarique devotionis affectu recolentes, sinceramque nostram in eum pietatem aliquo honorum incremento magis testatam esse cupientes, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, ut de eodem S. Cajetano quotannis die 7. Augusti celebretur Festum cum officio de Communi Confessorum non Pontificum sub Ritu Semiduplici de præcepto ab omnibus Christifidelibus tam sæcularibus, quam regularibus utriusque sexus, qui ad horas canonicas tenentur, & sub eodem Ritu in Calendario Breviarii Romani apponatur.

Contrariorũ derogatio.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 27. Mar. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1673., Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXIX.

Approbatio, seu confirmatio Decreti Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium contra erectionem Domus, seu Conventus Capuccinorum in Civitate, & Insula Majoricen. & perpetuum superimpositum silentium.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab expositione facti.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de observantia nuncupatorum in Insula Majoricæ degentium Congregationi Venerabilium Fratrum No-

Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod Fratres Minores Ordinis ejusdem S. Francisci Capuccini nuncupati jam inde ab anno 1649. promovere cœperant fundationem novi Conventus in Insula, & Civitate Majoricen., sed propter angustiam regionis, & nimiam quantitatem Conventuum, & Monasteriorum aliorum Mendicantium, ac Monialium usque ad nimirum quadraginta trium in Insula, quorum viginti septem sunt Mendicantium, & ex eis octo Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, alia duo Monachorum, & reliqua Monialium, fuerant semper rejecti, & nihilominus cum de facto ibidem hospitium aperuissent:

Decretum S.C.Episcop., & Regul. ne Fr. Capuccini Hospitiū, vel aliam domū aperirent, aut retinerent in Civitate, & Insula Majoricen.

§.1. Dicta Congregatio ad supplicationem eorumdem Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia die 28.Januarii 1650.injunxerat tunc existenti Ordinario Majoricen., ut attenta contradictione dd. Mendicantium nihil innovaret, nec permitteret, ut Fratres Capuccini Hospitium, nec aliam Domum permanentem in dicta Civitate aperirent, nec retinerent.

§.2. Verum dd. Fratribus Capuccinis obedire recusantibus, opus fuerat, ut eadem Congregatio die 15. Junii ejusdem anni 1650. præcise committeret Episcopo, ut illos cogeret ad discedendum ab Insula, sed illis obstinatissime obedire recusantibus, prævio eorum confugio ad prætensas exemptas Domos Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, iterum ipsa Congregatio mandaverat expresse eidem Episcopo, ut ordinationes circa eorumdem Fratrum Capuccinorum expulsionem hujusmodi alias, prout in terminis dictæ Congregationis literis super præmissis respective emanatis plenius dicetur contineri, & successive nempe die 7. Septembris 1657. eadem Cardinalium Congregatio per suum Decretum injunxerat Ordinario Majoricen.,ut non permitteret, contradicentibus aliis Mendicantibus, absque Sedis Apostolicæ expressa facultate, in ea Civitate per Fratres Capuccinos Conventum erigi, seu per ejusdem Loci Cives, Ministros, seu quoscumque alios super præmissis quidquam quomodolibet attentari, sed servari circa ea quicquid in ipsis Congregationis literis ad eundem Ordinarium alias datis continebatur, mandaret, & præciperet, in contrarium non obstantibus quibuscumque; dictumque Decretum etiam per quasdam fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri literas in simili forma die 28. Januarii 1658. expeditas, confirmatum fuerat.

Majoricensi Episcopo mādat discessum dd. Capuccinorum.

Eadem Sacra Congr. injunxit Episcopo ne permitteret Capuccinis Conventum erigere, contradicentibus aliis Mendicantibus.

Hoc Decretū fuit ab Alex. VII. confirmatum.

§.3. His tamen non obstantibus dicti Fratres Capuccini die 5. Septembris 1671., nulla facta mentione prædictum Decretum Congregationis prædictæ, subreptitie a Nobis per quasdam Nostras pariter in forma Brevis literas obtinuerant facultatem, & licentiam erigendi d. novum Conventum in dicta Civitate Majoricen. de consensu Ordinarii, cum clausula tamen, servatis alias ex præscripto Constitutionum Apostolicarum servandis,prout in eisdem literis uberius cōtinetur, illarumque vigore die 2. Augusti proxime præteriti, non citatis, nec auditis memoratis Fratribus Minoribus de Observantia nuncupatis in dicta Insula, octo Conventus, ex quibus duo sunt antiquissimi in ipsa Civitate, habentibus, extorserant consensum a Venerabili Fratre Episcopo Majoricen., & successive clam, & de nocte in certis Domibus Hospitium aperuerunt cum Oratorio, & Cappella publica, etiam cum Campana celebrantes quotidie Missas in ea, prout ex processu publico in dicta Congregatione exhibito, constare dicebatur, unde die 27. Januarii proximi præteriti, proposita causa super subreptione dd. Nostrarum Literarum, & revocatione attentatorum earum vigore commissorum, Congregatio prædicta, utraque Parte informante, rescripserat, seu decreverat, easdem literas Nostras tanquam subreptitias non esse exequendas, & quidquid vigore illarum gestum erat, tanquam attentatum esse revocandum, ac servandas esse Ordinationes, & Decreta alias data, & facta, & in eadem Expositione subjuncto, quod cum eisdem Fratribus Capuccinis contra hujusmodi Decretum nova audientia concessa fuisset, prædicti Exponentes ex iisdem rationibus supra relatis, & aliis deductis in scripturis antea exhibitis cupiebant confirmari d. Decretum, cum impositione etiam perpetui silentii, & præcepto, seu specifica Commissione eidem Ordinario Majoricen., ut per censuras, aliaque remedia necessaria omnino compelleret dd. Fratres Capuccinos discedere a prædicta Insula Majoricen., juxta supra relatas Ordinationes.

Fr.Capuccini subreptitie obtinent a Pōtifice facultatem erigendi d.novum Cōventum de consensu Ordinarii.

Noctis tempore aperiunt Hospitium cū Oratorio, & Cappella publica.

D.Congr.27. Januar.1673. quid decreverit circa dd. literas.

Concessa Capuccinis nova audientia die 21. Apr.ejusdem anni stetit in Decretis,perpetuum silentium impositum, & facultatem dedit Ordinario eos compellendi ad discedendum a d. Insula.

§.4. Emanavit ab eadem Congregatione novum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet -- *Sacra Congregatio EE. S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus informantibus, re iterum mature, ac diligenter discussa, referente Eminentissimo Sanctacrucio, censuit persistendum esse in Decreto, alias die 27. Januarii 1653. edito, quo prædictis Fratribus Capuccinis impositum fuit super prædicta controversa fundatione perpetuum silentium necnon injungendum esse, prout præsenti Decreto injungit Ordinario Majoricen., ut omnia gesta in executionem supradictarum Literarum Apostolicarum, tanquam subreptitiarum, utpote attentata revocare omnino faciat, ad quem effectum prædicto Ordinario facultatem necessariam, & opportunam eadem Congregatio impertita est, Contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 21. Aprilis 1673.-- F. M. Cardinalis Brancatius. Loco Sigilli ✝ N. Casanata Secret.*

Tenor hujus Decreti.

§.5. Cum autem, sicut pro parte prædictorum Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Fr.Minor. de Observ.d.Insulæ.

Absolutio à Censuris.

Confirmatio Apost. d. Decreti.

§.6. De-

Decretum irritans.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, nenon quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 6. Maji 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Maji 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Maji.

CXXX.

Præceptum in Carmelitas Discalceatos Congregationis Hispaniæ, ne audeant Conventum ædificare in Oppido de Bilbao Calaguritanæ Diœcesis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a narrativa facti.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Magistratus, & Populi, ac Capituli, & Beneficiatorum, necnon Fratrum Conventuum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & Eremitarum S. Augustini Oppidi de Bilbao Calaguritanæ Diœcesis Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filii Fratres Carmelitæ Discalceati Congregationis Hispaniæ, occasione legati cujusdam Domus, horti, & furni in dicto Oppido existentium sibi a quond. Maria Diaz de Aguirre anno 1628., ad effectum erigendi ibidem novum Conventum eorum Religionis, facti, tentaverant diversis vicibus, nempe annis 1619., & 1629. ac 1665. habere desuper necessarium consensum Civium, & Incolarum, ac Ecclesiarum Parochialium dicti loci, eisque semper fuerat denegatus ex eo, quod in eodem Loco, ejusque Suburbiis respective duæ aderant Parochiales Ecclesiæ cum 24. Beneficiatis participantibus, & totidem expectantibus, quinque Conventus Regularium, & Mendicantium, quorum duo erant Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, Septem Monasteria Monialium, & sexdecim Confraternitates Laicales, & Hospitalia pauperum, & horum ratione prætensa fundatio hujusmodi expresse prohibita fuerat, & quia dicti Fratres Carmelitæ aperuerant de facto Oratorium, in quo Missam celebrabant, mandatum fuerat illud claudi, prout clausum fuerat.

§.1. Sed his non obstantibus iidem Carmelitæ nulla facta mentione præmissorum, imo ex falsa narratione, quod a Civibus, & Incolis dicti Loci de Bilbao desideraretur dicta nova fundatio, & quod redditus ex dicto legato, seu hæreditate Mariæ de Aguirre provenientes, & Civium pietas ad alendos 12. Fratres sufficere possent, extorserant a felicis recordationis Clemente Papa IX. prædecessore nostro specialem Commissionem directam Ordinario Calaguritano, ut constito sibi de veritate expositorum, petitam licentiam fundandi concedere, prout in literis ipsius Clementis prædecessoris in similis forma Brevis die 24. Septembris 1668. expeditis continetur, & successive narrato, quod in multis Locis Regnorum Hispaniæ novas Domos, & Monasteria d. Religionis fundari desideraretur, obtinuerant ab eodem Clemente prædecessore sibi confirmari antiqua Privilegia Apostolica a rec. me. Paulo V., & Greg. XV. Romanis Pontificibus prædec. pariter nostris concessa fundandi ubique Locorum de sola licentia Ordinarii, nulla facta revocationis amplissimæ omnium Privilegiorum hujusmodi a piæ me. Urbano VIII., etiam prædecessore nostro, mentione, prout in aliis ipsius Clementis prædecessoris pariter in forma Brevis die 8. Octobris ejusdem anni 1668. emanatis, etiam continetur, harumque literarum vigore extorserant sub die 2. Novembris 1669. a tunc existente Vicario Generali Episcopi Calaguritan. licentiam fundandi, sed recusante Populo, & Clero Sæculari, & Regulari eos recipere, fuerat de mandato, & cum assistentia tunc existentis Gubernatoris Cantabriæ, & Officialium ejusdem Loci de Bilbao mense Januario 1670. convocatum generale Consilium ipsius loci, ad effectum videndi, an, & quanta pars Populi ipsos Carmelitas desideraret, ac posset eos suis eleemosynis sustentare, & pariter compertum fuerat, omnes dictam novam fundationem recusare ex eisdem causis supra narratis.

Clemens IX. commisit Ordinario Calaguritano die 24. Sep. 1668. ut licentiam fundādi Conventum in Oppido de Bilbao concederet Fr. Discalceatis Carmelitis Hispaniæ.

Eisdem confirmavit antiqua privilegia Pauli V., & Gregor. XV. fundandi novas Domos per Hispanias de sola licentia Ordinarii.

Vigore dd. literarum dd. Fratr. 2. Nov. 1668. extorserunt a Vicario Generali Calaguritano licentiam fundandi.

Totum Consilium d. Oppidi de Bilbao hanc fundationem recusat.

§.2. Unde devoluta causa ad prædictam Congregationem Cardinalium, fuerat ab eadem scriptum Venerabili Fratri moderno Episcopo Calaguritan. pro Informatione, qui licet retulisset sibi constare per instructiones secretas habitas a viris ab omni suspicione alienis, dictique Oppidi rerum optime peritis, dictam fundationem nulli in temporalibus damnosam, & omnibus in spiritualibus fore proficuam, ideoque majorem Populi partem illam desiderare, tamen cum relatio hujusmodi appareret erronea, & minus vera ex supra relatis Consiliis publicis, & contradictionibus semper factis a Populo, Ecclesiis Parochialibus, & Conventibus S. Francisci, & S. Augustini, causa hujusmodi in prædicta Cardinalium Congregatione die 25. Novembris proxime præteriti proposita, eadem Congregatio, partibus utrisque informantibus, re mature, ac diligenter discussa, declaraverat non esse locum prætensæ fundationi Conventus Carmelitarum Discalceatorum in supradicto Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœcesis, non obstante eorum assertis Privilegiis, ac Indultis Apostolicis, quæ in casu

Episc. Calaguritanus informat S. Cōgr. Episcop. & Regul. favore dd. Carmelit.

S. Congr. die 25. Novemb. 1672. decrevit non esse locum prædi fundationi.

casu de quo agebatur, censuerat eis minime suffragari, ac proinde prædictos Fratres Carmelitas non esse amplius super hujusmodi fundatione audiendos: Et in eadem expositione subjuncto quod cum non obstante Decreto Congregationis hujusmodi nova audientia dd. Fratribus Carmelitis ex speciali Rescripto nostro concessa fuisset, prædicti Exponentes cupiebant ex eisdem rationibus supra relatis, & antea deductis confirmari dict. Decretum, ac ad obviandum novis scandalis, & litibus declarari, quod non liceret eisdem Fratribus Carmelitis retinere in dicto Loco de Bilbao Hospitium, nec aliam permanentem habitationem cum nova impositione perpetui silentii.

Põtifex Carmelitis concedit novam audientiam.

§.2. Emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis, qui sequitur, videlicet *Sacra Congregatio EE., & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus hinc inde informantibus, negotio diligenter, & accurate examinato, referente Eminentissimo Nino, censuit persistendum esse in Decreto alias, ut supra, die 29. Novembris 1672. edito, ac propterea non esse locum prænarratæ fundationi. Romæ 21. Aprilis 1673. F. M. Cardinalis Brancatius. Loco ✝ Sigilli — N. Casanata Secretarius.*

D.S.C. die 21.Apr.1673. resolvit standũ esse priori Decreto.

§.3. Cum autem, sicut iidem Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum singulares personas a quibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces dd.Populi, & Cleri datæ Pontifi.

Absolutio a Censuris.

Pontifex dict. Decretum S. Cong. auctoritate Apost. confirmat.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Maji 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Edit. 6. Maji 1673. An.3.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Mensis Maji.

CXXXI.

Confirmatio, & approbatio Indulgentiarum Ordini Carmelitarum, & Confraternitatibus S. Scapularis hactenus concessarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Commissa nobis divinitus dispensationis ratio exigit, ut spiritualium gratiarum concessiones, quæ ex pia, prudentique hujus S. Sedis liberalitate ad piorum operum incrementum, & animarum salutem processerunt, quo firmius subsistant, Apostolici muniminis præsidio constabiliamus, illasque etiam Apostolicæ benignitatis charitate ampliemus, & alia desuper statuamus, sicuti spirituali Christifidelium ædificationi cognoscimus in Domino profuturum.

Exordium.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Matthæus Orlandi Prior Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod cum a diversis Romanibus Pontificibus prædecessoribus nostris, ac etiam a nobis nonnullæ indulgentiæ, ac peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes tam Christifidelibus Ecclesias d. Ordinis visitantibus, & alia præscripta pia opera peragentibus, quam Confratribus, & Consororibus Confraternitatum S. Scapularis ejusdem B. M. Virginis de Monte Carmelo quas ubivis locorum extra hanc Almam Urbem erigendi, & instituendi, illisque certas Indulgentias, & gratias spirituales, servata forma Constitutionis fel. rec. Clem. PP. VIII. prædecessoris nostri super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus editæ, communicandi facultas Procuratori Generali d. Ordinis, vel illo absente ejus Vicario Generali a rec. me. Paulo PP. V. prædecessore pariter nostro attributa fuit, concessæ fuerint, ut omnis, quæ circa illas oriri posset dubietas recideretur, ex Literis Apostolicis desuper emanatis fideliter excerptum fuit illarum Summarium a dilecto filio nostro Joanne tit. S. Bernardi in Thermis S.R.E. Card. Bona nuncupato revisum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Motivum.

Cardin. Bona excerpsit Sũmarium ex literis Apostol. omnium hujusmodi Indulgentiarum

Summarium Indulgentiarum a diversis Summis Pontificibus concessarum Christifidelibus visitantibus Ecclesias Ordinis B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo.

Fel. rec. Sixtus IV. in Bulla — *Dum attenta* data Kalen. Aprilis 1477. ad instantiam Fratris Christophori Martisnoni Prioris Generalis Ordinis Fratrum B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo, omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones a diversis Romanis Pontificibus concessas visitantibus Ecclesias d. Ordinis, & in dicta

Tenor Summarii.

Sixt. IV. confirmavit omnes Indulgentias à Prædecessoribus visitantibus Ecclesias d. Ordinis datas.

S. Pius V. revocat Indulgentias, pro quarum assequutione requirebantur manus adjutrices.

Greg. XIII. eas in pristinum restituit dempta clausula porrigēdi manus adjutrices.

cta Bulla recensitas confirmavit, approbavit, & innovavit: verum quia plures illarum elargitæ, & a d. Sixto IV. confirmatæ erant sub onere porrigendi manus adjutrices Fratribus, Monialibus, Ecclesiis, vel Domibus præfati Ordinis, & Beatus Pius V. per suam Constitutionem -- *Et si Dominici Gregis* -- Datam 6. Idus Februarii 1567. revocaverat omnes Indulgentias, pro quibus consequendis manus adjutrices porrigendæ erant, fel. rec. Gregorius XIII. in Literis Apostolicis -- *Ut laudes* -- datis 18. Septembris 1577. dd. Indulgentias in pristinum, & eum, in quo erant ante d. revocationem, statum restituit, & revalidavit, dempta clausula porrigendi manus adjutrices, & elargiendi eleemosynas; ita tamen, quod hi Christifideles, qui illas consequi voluerint, Ecclesias visitando, sint contriti, & confessi, ac loco eleemosynæ prædictæ septies orationem Dominicam, itidemque salutationem Angelicam recitent, vel habitum d. Ordinis gestent, vel Vesperas pro Defunctis recitent, aut ante SSmum D. Nostri Jesu Christi Corpus, terram osculentur, ac pro hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ tranquillitate, Christianorumque Principum pace, & unione, pias ad Deum preces effundant, & alias juxta prædecessorum suorum Literarum seriem orent, aliaque peragant.

§. 2. Summarium autem Indulgentiarum concessarum est hujusmodi in dd. Literis.

Leo IV. quas Indulgentias concedit visitantibus Ecclesias d. Ord.

Primo: Leo PP. IV. omnibus Christifidelibus, qui Ecclesias B. Mariæ de Monte Carmelo hujusmodi in Festis Nativitatis D., Paschæ, Pentecostes, Apostolorum Petri, & Pauli, Assumptionis, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis Dei Genitricis Mariæ, S. Michaelis Archangeli, Omnium Sanctorum, in duobus Festis S. Crucis, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, SS. Martyrum Fabiani, & Sebastiani, & in die Parasceves, & per Octavas præfatarum Festivitatum, & vocabulis omnium Ecclesiarum d. Ordinis devote visitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

Hadrianus II. Stephanus V. Sergius III. Joannes XI. Sergius IV., & Innoc. IV. visitantibus Ecclesias dicti Ord. in supradictis festis, & earū octavis relaxant tertiam partē peccatorum. Eandē gratiā faciunt Clemens III. Alexan. II. Gregor V. & VII. ut supra.

Secundo, & Adrianus II., Stephanus V., Sergius III., Joannes XI., Sergius IV., & Innocentius IV. omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, contritis, & confessis, qui præfatas Ecclesias pie visitaverint in præfatis Festivitatibus, & earum octavis, tertiam partem omnium peccatorum in D. relaxarunt.

Tertio, item Clemens III., Alexander II., Gregorius V., & VII. in præfatis festis, & in quolibet eorumdem similem gratiam largiti sunt.

Clemens IV. visitantibus d. Ecclesias in quatuor festivitatibus B. V 30. annos, & totidem quadragenas cōcedit.

Quarto, item Clemens IV. iisdem Christifidelibus, qui præfatas Ecclesias quater in anno visitaverint, videlicet in quatuor Festivitatibus ejusdem Dei Genitricis Mariæ, triginta annos, & totidem quadragenas pie concessit.

Lucius III. privilegium concessit prout in rubrica.

Quinto, item in Privilegio generali Lucii III. remittuntur ab eodem peccata levia, offensæ Parentum, negligentiæ votorum factorum, dum tamen fractor ad vota rediret, & male acquisita, si nescitur, cui restitui debeant, præfatis locis, seu illorum Domibus assignentur.

Quas Indulgentias concesserit Innocen. IV., & Greg. VIII. visitantibus Ecclesias dicti Ordinis.

Sexto, demum Innocentius IV., & Gregorius VIII. concesserunt qualibet die cuilibet dicenti *Pater Noster, & Ave Maria* in dd. Ecclesiis semel pro vivis, & defunctis, quadraginta dies Indulgentiarum.

Quas Honorius III., & Nicolaus IV.

Septimo, rursus Honorius III., & Nicolaus IV. vere pœnitentibus, omnium suorum peccatorum veniam polliciti sunt.

Item Honorius IV.

Octavo, insuper Honorius IV. omnibus vere pœnitentibus, & confessis d. Ordinis Ecclesias visitantibus, quadraginta annos, & totidem quadragenas de injunctis eis pœnitentiis, videlicet in Festo vocabulorum ipsarum Ecclesiarum, & in die S. Parasceves, necnon in die S. Crucis, ac in Festivitatibus Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Assumptionis Dei Genitricis Mariæ misericorditer in Dño relaxavit, & concessit.

Benedict. XI.

Nono, ulterius Benedictus XI. omnibus vere pœnitentibus, & confessis, qui ter in hebdomada, videlicet, Quadragesimali tempore, secunda, quarta, & 6. Feriis, atque etiam in Festis vocabulorum Ecclesiarum dicti Ordinis, necnon in diebus Sabbatinis ob B. Dei Genitricis reverentiam, & in diebus Dominicis easdem Ecclesias pie visitaverint, quadraginta annos, & totidem quadragenas, & omnium peccatorum septimæ partis remissionem in D. relaxavit, omnesque Indulgentias, & peccatorum remissiones à suis prædecessoribus Romanis Pontificibus d. Ordini concessas in diebus, & Festis prædictis duplicando.

Joann. XXII. eas omnes cōfirmat, & 40. annor. ac totid. quadragen. concedit visitantibus dd. Ecclesias in 4. festivitatibus B. V. prout in rubrica.

Decimo, item Joannes XXII. omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones a Romanis Pontificibus prædecessoribus suis d. Ordini concessas confirmavit, ac quadraginta annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis universis Christifidelibus, d. Ordinis Ecclesias in qualibet solemnitate quatuor festivitatum B. Dei Genitricis Mariæ, videlicet, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Assumptionis visitantibus contritis, & confessis in D. pie concessit.

Insuper Privilegium publicat, & corroborat de adjuvandis a B. V. in purgatorio die Sabbati qui habitum gestaverint, & Confraternitatem Scapularis ingressi sint.

Idemque Joannes XXII. pro Animabus, quæ in Purgatorio existunt, & habitum hujus Religionis gestarunt, vel eorum Confraternitatem ingressi fuerint, vel Confratrum numero adscripti in honorem ejusdem B. Mariæ Matris Dei die Sabbati post earum transitum intercessionibus ejusdem continuis ipsius suffragiis, & meritis, ac speciali protectione adjuvandis, Privilegium publicavit, corroboravit, & confirmavit.

Indulgentiæ concessæ ab Urbano VI.

Decimoprimo, item Urbanus VI. perpetuo concessit iis, qui Ordinem Carmelitarum, & Fratres ejusdem Ordinis, Ordinem, seu Fratres Gloriosissimæ Dei Genitricis, semperque Virginis Mariæ de Monte Carmelo vocaverint, nominaverint, & appellaverint, si in gratia extiterint tres annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum.

Item a Nicolao V.

Decimosecundo, Nicolaus V. omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac omnia Privilegia d. Ordini concessa a supradictis Romanis Pontificibus prædecessoribus suis in præfatis diebus, & Festis Motu proprio ampliando confirmavit, atque annos septem, & totidem quadragenas in Domino relaxavit.

Item a Sixto IV.

Decimotertio, Sixtus IV. omnes Indulgentias Ordini prædicto, illius Domibus, Ecclesiis, & Personis utriusque sexus in genere, vel in specie quomodolibet concessas, in suo robore, in suaque firmitate confirmavit, approbavit, & de novo concessit, & in Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annunciationis, Visitationis, Purificationis, & Assumptionis B. Dei Genitricis Mariæ Festivitatibus, & per septem dies sequentes, & in diebus vocabulorum Ecclesiarum visitantibus Ecclesias, triginta annos, & totidem qua-

quadragenas de injunctis pœnitentiis misercorditer in Domino relaxavit.

Clemen. VII. habitû B. V. gestantibus, vel Confraternitaté ingredientibus, & alia servãtibus indulgẽtias, & gratias usq; tunc cõcessas, & participationem concessit omnium bonorũ totius Ordin. & Ecclesiæ Universalis.

Decimoquarto, denique Clemens VII. post Joannem XXII., & Alexandrum V. eorum Literas approbando, Habitum Gloriosissimæ, & Beatissimæ Virginis Mariæ Matris Dei gestantibus, seu Confraternitatem ingredientibus, & alia servantibus, ut in eisdem Literis continetur, Indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias singulis utriusque sexus concessas perpetuæ firmitatis robur addidit, & innovavit, ipsisque, & aliis participationem omnium bonorum Spiritualium, totius Ordinis Carmelitarum, & universalis Ecclesiæ concessit.

Aliæ Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Discalceatorum, extensæ ad visitantes quaslibet Ecclesias Ordinis a Sanctissimo D. Nostro Clemente X. per Breve dat. 30. Octobris 1669.

Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias d. Or- Frat. Monial. Excalceat. extensæ ad alias Ecclesias ejusdem Ord.

Sixtus V. interessentibus Missæ in qualibet feria V., Prædicationi, aut Lectioni Verbi Dei 100. dies, orãtibus 50., & confessis, qui in dd. Ecclesiis communicaverint totid. annos, & totid. quadrag. relaxat.

Sixtus V. per Literas datas 11. Julii 1587. concessit Christifidelibus, qui in illorum Ecclesiis Feriis quintis Missæ, centum, qui vero prædicationi, aut lectioni verbi Dei interfuerint alios centum, necnon qui ad orandum accesserint interim, quinquaginta dies: qui denique confessi eo die ibi communicaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis, seu alias debitis pœnitentiis, misericorditer in D. relaxavit.

Gregor. XV. Indulgentiam plen. concessit visitantibus dd. Ecclesias in festo S. Teresiæ.

Gregorius XV. per Literas datas 19. Septembris 1622. Indulgentiam Plenariam iis, qui confessi, & Sancta Communione refecti visitaverint illorum Ecclesias in Festo S. Teresiæ, & oraverint pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione.

Urban. VIII. itidem visitantibus dd. Ecclesias in festo S. Iosephi, & Oratio ni 40. horarũ in dd. Ecclesiis interessentibus.

Urbanus VIII. per Literas datas 10. Maji 1624. similem Indulgentiam Plenariam illis, qui orationi quadraginta horarum de licentia Ordinariorum in Ecclesiis dd. Fratrum tantum semel in anno instituendæ per aliquod spatium devote interfuerint, & ut præfertur oraverint. Denique SSmus D. N. Clemens X. per Literas datas die 11. Augusti 1670., & 16. Maji 1672. Plenariam Indulgentiam in Festis Bmæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, SS. Andreæ Corsini Episcopi, Angeli Martyris, Alberti Confessoris, & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis iis, qui aliquam ex Ecclesiis d. Ordinis visitaverint, & oraverint, ut supra.

Aliæ Indulgentiæ concessæ omnibus Christifidelibus a præfato Sixto V. in supradictis Literis.

Sixtus V. salutantibus cũ laude Jesu, & respondentibus *Amen &c* 50. dies concedit.

Illis, qui hoc modo salutaverint alios, nempe suo vulgari, seu latino sermone -- *Laudetur Jesus Christus* -- & his, qui sic responderint -- *In sæcula*, vel *Amen*, vel *semper* -- utrisque tam salutantibus, quam respondentibus 50. dies, ubicumque id factum fuerit.

Nominãtibus reverẽter nomen Iesu vel Mariæ 50. dies.

Qui nomen Jesu ore nominaverint reverenter, vel nomen Mariæ, 50. dies, qui vero in articulo mortis ore, vel corde, si ore non potuerint, idem nomen, dummodo ante habuerint consuetudinem sic salutandi, vel nominandi idem Nomen Jesu, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam.

In articulo mortis si habuerint consuetudinẽ sic salutandi vel nominãdi nomen Iesu Indulgentiam plenariam.

Qui Litanias ejusdem SSmi nominis approbatas recitaverint, tercentos, qui Litanias ejusdem Bmæ Virginis Mariæ ducentos. Necnon Prædicatoribus verbi Dei, qui inter prædicandum ad hunc modum salutandi, invocandi, vel recitandi, seu nominandi Nomen Jesu, & Mariæ, Auditores monuerint, & quicumque hanc salutationis formam usui esse curaverint, easdem Indulgentias concessit.

Litanias SS. Nominis Iesu recitantibus 300. dies, B. V. 200.

Easdẽ Indulgentias lucrãtur Prædicatores, qui ita faciendũ auditores monuerint.

§. 3. Summarium Indulgentiarum a fel. mem. Paulo V. per Literas in forma Brevis datas 30. Octobris 1606., 31. Augusti 1609., & 19. Julii 1614. concessarum Confraternitati Sacri Scapularis, seu B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo.

Paulus V. ingredientibus Confraternitatem S. Scapularis verè pœnitentibus & confessis, ac S. Eucharistia refectis concedit Indulgentiam plenariam.

Primo, concessit omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui Confraternitatem Sacri Scapularis ubivis locorum tam hactenus canonice institutam, quam deinceps instituendam de cætero ingredientur, & Habitum acceperint, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi, SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Indulgentiam plenariam.

Item descriptis, & describendis in d. Confraternitate pro festo principali Cõmemorationis ejusd. B. V.

Secundo, descriptis, & describendis in dicta Confraternitate vere pœnitentibus, & confessis, qui in Festo principali Commemorationis ejusdem B. Virginis Mariæ die 16. mensis Julii, aut juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate sequenti celebrari solito Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam.

Item in articulo mortis nomen Iesu, ore, vel corde invocantibus.

Tertio, qui in articulo mortis, pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin autem corde, devote invocaverint, plenariam.

Item interessentibus Processioni in una Dominica cujuslibet mẽsis per d. Cõfraternitatem faciendæ.

Quarto, qui pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti Processioni in una Dominica cujuslibet mensis per d. Confraternitatem de Ordinarii loci licentia faciendæ, devote interfuerint, & ibi, ut præfertur, oraverint, plenariam.

Abstinentibus ab esu carniũ iis diebus a Confraternitate præscriptis 300. dies.

Quinto, qui ab esu carnium iis diebus, quibus Confratres d. Confraternitatis ex illius instituto, vesci non solent, abstinebunt, tercentum dies.

Qualibet die recitantibus septies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam in honorem septẽ gaudiorũ B. V. 40. dies.

Sexto, qui qualibet die septies Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam ad honorem septem gaudiorum ejusdem Virginis Mariæ recitaverint, 40. dies.

Sumentibus cum habitu d. Confraternitatis S. Eucharistiam 5. annos, & totid. quadrag.

Septimo, qui cum Habitu ejusdem Confraternitatis, pœnitentes, & confessi semel in mense SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & ut præfertur oraverint, quinque annos, & totidem quadragenas.

In quolibet festo B. V. sumẽtibus S. Eucharistiam in Ecclesia, vel Capella d. Cõfraternitatis, & ibi oraverint &c. 3. annos, & totid. quadrag.

Octavo, qui pœnitentes, & confessi in qualibet ex Festivitatibus ejusdem B. Virginis Mariæ, SSmum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia, vel Cappella d. Confraternitatis devote sumpserint, & ut supradictum est, oraverint, tres annos, & totidem quadragenas.

Cum lumine associantibus S. Viaticum 5 annos & totid. quadrag.

Nono, qui cum lumine SSmum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad Infirmos defertur, comitati fuerint, & pro iisdem Infirmis, pias ad Deum preces effuderint, quinque annos, & totidem quadragenas.

Associantibus corpora quorumcumque Defunctorum 100. d. es.

Decimo, qui corpora Defunctorum quorumcumque ad sepulturam associaverint, & pro eorum Animabus ad Deum oraverint, centum dies.

Un-

Item recitantibus Officiũ B.V.

Undecimo, qui Officium B. Mariæ Virginis devote recitaverint, centum dies.

Exercentibus varia opera pietatis, & charitatis, prout in rubrica toties, quoties 100. dies.

Duodecimo, qui Missis, & aliis Divinis Officiis in Ecclesia, seu Cappella, aut Oratorio Confraternitatis pro tempore celebrandis, & recitandis, sive Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubique faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, aut eis in eorum necessitatibus, vel in periculo peccandi existentibus auxiliati fuerint, aut eleemosynas temporales, vel spirituales eis dederint, vel pacem cum inimicis propriis, vel alienis composuerint, seu componi fecerint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignoranter Dei præcepta, & ea, quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quandocumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum piorum operum, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta concessit, & relaxavit.

Facultas Prioris Generalis, vel eo absente Vicarii Generalis erigēdi d. Confraternitatē ubique locorum extra Urbem eiq; communicandi supradictas Indulgentias.

Decimotertio, insuper concessit Priori Generali Ordinis, vel illo absente, ejus Vicario Generali, ut hujusmodi Confraternitatem Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ubivis locorum extra Urbem erigere, & instituere, illisque supradictas Indulgentias, & Gratias in spiritualibus, servata forma præscripta in Constitutione fel. rec. Clementis VIII. super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus editæ communicare possit.

Hic Pontifex omnes dd. Indulgētias per Paulũ V. concessas indulget posse applicari animabus purgatorii per modũ suffragii.

Decimoquarto, denique SSmus D. N. Clemens X. per Literas suas in forma Brevis datas die 2. Januarii 1672. indulsit, ut omnes supradictæ Indulgentiæ, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes per fel. mem. Paulum V. concessæ Animabus Christifidelium per modum suffragii applicari possint. *Hoc Summarium fideliter excerptum est ex Bullis, & Brevibus citatis*. Joannes Cardinalis Bona.

Attestatio Card. Bona.

Preces Prioris Generalis Ordinis Carmelitarum.

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat præfatus Matthæus Prior Generalis Summarium hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, nonnullaque dubia præmissorum occasione emergentia dissolvi plurimum desideret, nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio a Censuris.

§.5. Nos igitur ipsius Matthæi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, summarium præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Supradictum Summarium, & omnia in eo contenta auctoritate Apost. confirmat.

§.6. Præterea, ut Confratres, & Consorores dd. Confraternitatum Sacri Scapularis tam hactenus erectarum, quam in futurum erigendarum, qui Processionem in una Dominica cujuslibet mensis ab illis fieri solitæ, commode interesse non potuerint, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti Cappellas suarum respective Confraternitatum devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, eamdem plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam Paulus V. prædecessor illis, qui processioni hujusmodi intersunt concessit, pariformiter consequantur, & similiter Infirmi, Captivi, & Peregrinantes, qui Cappellas hujusmodi dicta Dominica visitare nequiverint, si Officium parvum B. M. Virginis, aut quinquagies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitaverint, & saltem contriti fuerint cum proposito confitendi, & Sacram Communionem recipiendi quam primum poterint quod adimplere omnino teneantur; Fratres quoque, & Moniales Ordinis præfati commorantes in Conventibus, inquibus non est erecta Confraternitas Sacri Scapularis, vel non fit Processio hujusmodi, si Litanias omnium Sanctorum in Choro, vel privatim, si legitime impediti non potuerint interesse Choro, devote recitaverint, cæteraque in literis præfati Pauli prædecessoris præscripta adimpleverint, præfatam plenariam Indulgentiam, & peccatorum remissionem etiam consequantur, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

Interesse non valētibus Processioni dictæ Confraternitatis eamdem plen. Indulgentiam concedit si illius Cappellā visitaverint.

Item Infirmi, Captivi, & Peregrinantes, qui dictā Cappellā visitare nequeunt si oraverint prout in rubrica.

Fratres, & Moniales Ordinis eamdem plen. Indulgētiam lucrantur si oraverint prout in rubrica.

§.7. Porro Festum principale Confraternitatum Sacri Scapularis hujusmodi, juxta Indultum ab eodem Paulo prædecessore concessum, die 16. mensis Julii, vel Dominica immediate sequenti quotannis celebrari solitum, ob majorem devotionem, vel commoditatem Christifidelium, aut quando eadem die occurret alia solemnitas, in aliam Dominicam ejusdem mensis transferri permittimus.

Facultas trāsferendi festū principale d. Confraternitatis.

§.8. Soli autem Superiores Generales dicti Ordinis possint extra Urbem præfatam in singulis Ecclesiis ejusdem Ordinis, & in quibuscumque aliis, accedente consensu Ordinariorum Confraternitates præfatas, servata cæteroqui præfatarum Pauli prædecessoris literarum forma, & dispositione, instituere, & nullus alius sub pœna nullitatis. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & Animarum salutem, cœlestibus Ecclesiæ Thesauris, pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annunciationis, Visitationis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem B. Mariæ Virginis Immaculatæ Festis diebus devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Soli Superiores generales privative quo ad alios in quibusq; Ecclesiis instituere d. Confraternitatem prout in rubrica.

Omnibus visitantibus Ecclesias d. Ord. in festis B. V. concedit Indulgentiam plenariam.

§.9. Illis autem, qui ad Antiphonam -- *Salve Regina* -- quæ quotidie post Completorium in ejusdem Ecclesiis solemniter decantatur, convenient, & ut præfertur orabunt, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Postremo illis, qui aliquam ex Ecclesiis ejusdem Ord. in diebus Stationum Ecclesiarum Urbis præfatæ, prout in Missali Romano exprimuntur, devote pari-

Convenientibus ad antiphonam Salve Regina, quæ in d. Ecclesiis decantatur Indulgentia 100. dier.

Visitantes Ecclesias d.Ord. in diebus Stationū omnes Indulgentias lucrantur, ac si Ecclesias, ubi Stationes illæ sunt visitassent.

pariter visitaverint, & ibidem prout præmittitur oraverint, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequerentur, si eisdem Urbis Ecclesiis in diebus Stationum hujusmodi personaliter, & devote visitarent, dicta auctoritate harum serie concedimus similiter, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.11. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.12. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 8. Maji 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Maji 1673. Pontificatus nostri anno Tertio.

I.G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Mensis Maji part.2. fol.193.

CXXXII.

Extensio, & declaratio Brevis circa Confraternitates sub Invocatione Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum erectas, & erigendas, & alia nuper emanata, ad Confraternitates a Ministro Generali, & Procuratore Generali Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dict. Ordinis erectas, & erigen. cum omnibus clausulis, concessionibus, & Decretis expressis in d. Brevi.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Pontifex confirmavit certas Indulgentias, quas Paulus V. concessit Confraternitatibus SS. Trinitatis Redēptionis Captivorum.

Alias Nos supplicationibus dilectorum filiorum Petri Mercier Ministri Generalis, & Dominici Tafuri in Romana Curia Procuratoris Generalis Ordin. Fratrum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati certas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confraternitatibus sub invocatione ejusdem SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis dudum a fel.rec. Paulo PP.V. prædecessore Nostro concessas, ac desuper emanatas ipsius Pauli prædecessoris literas auctoritate Apostolica confirmavimus, & approbavimus, necnon earumdem Confraternitatum, tam erectarum, quam erigendarum Confratribus, & Consororibus certa tunc præscripta pietatis opera peragentibus, nonnullas alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes dicta auctoritate concessimus.

Alias præter sic confirmatas revocasse.

§.1. Alias verò Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, si quæ præter sic confirmatas, & de novo concessas Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter concessæ, & non dum revocatæ essent, aut quomodolibet pretenderunt, eadem auctoritate perpetuo revocavimus, & annullavimus. Præterea præfatis Petro, & Dominico, ac pro tempore existentibus Ministro Generali, & Procuratori Generali d. Ordinis, ejusmodi Confraternitates ubi vis locorum erigendi, & instituendi, illisque præfatas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, servata tamen ceteroqui Constitut. rec.me. Clementis PP.VIII., prædecessoris pariter Nostri super Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ forma communicandi facultatem impertiti sumus. Ac novam formulam in functione quadam, quam communicationem Indulgentiarum vocant, quæque certis anni diebus Fratribus d. Ordinis in eorum Ecclesiis fieri solet, de cetero servandam præscripsimus, & alias prout uberius continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, tenoris qui sequitur, videlicet.

Refert Ministro Generali, & Procuratori Generali Ord. SS. Trinitatis Redēptionis Captivorum facultatem dedisse erigendi dd. Confraternitates eisque præfatas Indulgentias communicandi.

Refert præscripsisse novam formulā in communicatione dictarum Indulgētiarum servandam.

Tenor literarum Pontificis.

§.2. Clemens PP. X. Ad perpetuam rei memoriam. Ex injunctæ Nobis cœlitus dispensationis munere, spiritualium gratiarum largitiones, ad excitandam, fovendamque Christifidelium pietatem a Romanis Pontificibus pia, prudentique liberalitate factas, ut firmius subsistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter roboramus, easque etiam pari Pontificiæ charitatis benignitate interdum ampliamus, & alia desuper ordinamus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Christiani populi ædificationem salubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum siquidem fel.rec. Paulus PP. V, prædecessor Noster, qui certas unicuique Archiconfraternitati, & Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus de cætero fruerentur, duxerat præscribendas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confraternitatibus sub invocatione SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis, illarumque Confratribus, & Consororibus eatenus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos concessas, revocans, & nullius roboris, & momenti fore declarans omnibus utriusque sexus Christifidelibus qui Confraternitates sub invocatione ejusdem SS.Trinitatis Redemptionis Captivorum ubi vis locorum tam eatenus canonice institutas, quam deinceps instituendas imposterum ingrederentur, & habitum, sive scapularium Religionis benedictum de manu alicujus Superioris ejusdem Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, sine alicujus voti emissione suscepissent, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpsissent plenariam; Ac tam ipsis tunc, & pro tempore describendis, quam jam descriptis d. Confraternitatibus, & Confratribus, & Consororibus in cujuslibet eorum mor-

tis

tis articulo, si pariter vere pœnitentes, & confessi, Sacraque Communione refecti, & Scapularium d. Ordinis deferentes, nomen JESU ore si possent, sin minus, corde devote invocarent, etiam plenariam.

§.3. Necnon eisdem Confratribus, & Consororibus, qui similiter vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti die Festo SS.Trinitatis, Ecclesias, vel Cappellas, seu Oratoria d. Ordinis, vel Confraternitatum hujusmodi devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione oravissent, plenariam similiter; Eisdem etiam Confratribus, & Consororibus, qui pro Captivorum redemptione facienda ad partes Infidelium proficiscuntur, si ante discessum vere pœnitentes, & confessi idem SS.Eucharistiæ Sacramentum suscepissent, plenariam pariter; Necnon ipsismet Captivis Redemptis, si idem post reditum intra Mensem egissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit.

§.4. Insuper eisdem Confratribus, & Consororibus, qui dictum habitum, sive Scapularium benedictum cum signo Redemptionis nostræ pio cordis affectu gestarent, & semel in die sexies Orationem Dominicam cum versiculo Gloria Patri &c., & totidem vicibus salutationem Angelicam cum eodem versiculo pro pace Christianorum Principum, Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, & hæresum extirpatione recitarent septem annos, & totidem quadragenas: Qui vero in Festis Nativitatis, & Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, ac Assumptionis B. Mariæ Virginis, & S.Agnetis secundo, in quo die dictus Ordo nutu divino fuit institutus, Ordinis, vel Confraternitatum prædictarum Ecclesias, vel Cappellas, seu Oratoria visitassent, & ibi ut præfertur oravissent septem annos, & totidem quadragenas; Necnon etiam ipsis Confratribus, & Consororibus, qui una cujuslibet Mensis Dominica die à Superioribus dicti Ordinis præscribenda, in qua de Ordinarii licentia processio fieret, quam appellant Scapularii eidem processioni vere pœnitentes, & confessi interfuissent, septem annos, & totidem quadragenas.

§.5. Ipsis similiter Confratribus, & Consororibus pia opera exercentibus tam spiritualia, quam temporalia in peccatorum suorum remissionem, pro Redemptione Captivorum a Turcarum, & aliorum infidelium servitute, septem annos, & totidem quadragenas; Illis verò utriusque sexus Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quotidie per annum recitavissent ter Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, & in fine semel versiculum Gloria Patri &c. cum versiculis, & responsoriis, ac oratione a prædictis Superioribus præscribendis, & oravissent pro iis, qui Captivi apud Turcas detinentur, ne nomen Salvatoris Nostri abnegent, sed fortes in fide Christi persistant, & quanto citius a servitute liberentur semel quotannis, & anni die quo mallent septem annos. Ac eisdem Confratribus, & Consororibus, qui dictos Redemptos processionaliter recepissent, & ad Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium dicti Ordinis, vel Confraternitatis associavissent, si confessi essent, vel saltem confitendi propositum haberent dicto tempore septem annos, & totidem quadragenas; Ipsis quoque etiam utriusque sexus Confratribus, qui cum lumine, si possent, vel sine eo SS.Eucharistiæ Sacramentum, quando ad Infirmos defertur, comitati fuissent, & pro iisdem infirmis pias ad Deum preces effudissent, quinque annos, & totidem quadragenas; Nec non qui corpora defunctorum tam Confratrum & Consororum, quam aliorum ad sepulturam Ecclesiasticam associavissent, & pro eorum animabus oravissent centum dies.

§.6. Quoties verò missis, & aliis Divinis Officiis in Ecclesia, vel Cappella, seu Oratorio dictarum Confraternitatum celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis earumdem Confraternitatum interfuissent, aut pauperes hospitio suscepissent, vel quodcumque aliud pietatis, & charitatis opus exercuissent, toties pro quolibet prædictorum operum, centum dies de injunctis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxavit.

§.7. Præterea tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali d. Ordinis, seu Generali ejus etiam Procuratori in Romana Curia commoranti, ut hujusmodi Confraternitates sub invocatione SS.Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & instituere, illisque omnes supradictas Indulgentias, servata tamen forma Constitutionis rec.me. Clem.PP.VIII. prædecessoris pariter Nostri super Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, communicare libere, & licite posset, & valeret auctoritate Apostol. facultatem concessit, & impertitus est.

§.8. Ac postmodum idem Paulus prædecessor volens Confraternitates sub ejusdem Sanctissimæ Trinitatis, ac Beatæ Mariæ Virginis de Remedio nuncupatæ invocationibus in Ecclesiis Domorum Regularium Fratrum Ordinis præfati per Universum Orbem (ut asserebatur) canonice institutas, illarumque Confratres, & Consorores qui (sicut dictus Paulus prædecessor acceperat) in una Dominica cujuslibet Mensis solemnem processionem magna cum Populi frequentia peragere solebant, speciali dono decorare, omnibus, & singulis dictarum Confraternitatum Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui processioni per easdem Confraternitates in una Dominica cujuslibet Mensis in Ecclesiis prædictis fieri solitæ devote interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent quoties id egissent, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in binis literis ipsius Pauli prædecessoris, unis die 6. Augusti 1608., & alteris die 6. Novembris 1620. respective in simili forma Brevis desuper expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, & quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.9. Cum autem sicut dilectus filius Petrus Mercier Minister Generalis, & Dominicus Tafuri in Romana Curia Procurator Generalis, dicti Ordinis Fratrum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecerunt, super Indul-

Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, quæ Confraternitatibus præfatis auctoritate Apostolica concessæ, seu communicatæ esse asserebantur, variæ in diversis mundi partibus exortæ sint controversiæ, quæ, & Christifideles magnopere perturbarunt, & gravibus scandalis causam dederunt; ut verò ejusmodi controversiis, atque scandalis ansa præcidatur, omnisque dubietatis tollatur occasio, iidem Petrus Minister Generalis, & Dominicus Procurator Generalis plurimum cupiant opportune in præmissis a Nobis provideri.

§.10. Nos ipsorum Petri Ministri Generalis, ac Dominici Procurat. Gener. Votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & singulas Ingulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas memoratus Paulus prædecessor Confraternitatibus tam erectis, quam erigendis præfatis, earumque Confratribus, & Consororibus, aliisque personis supradictis per binas suas literas præfatas sicut præmittitur concessit, ipsiusque literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illasque eisdem Confraternitatibus, tam erectis, quam in futurum quandocumque erigendis, earumque Confratribus, & Consororibus de novo concedimus.

§.11. Præterea eosdem Confratres, & Consorores ad pietatis, & Christianæ charitatis erga Christifideles, qui dura Turcarum, aliorumque Infidelium servitute opprimuntur, exercenda opera, uberiorum gratiarum spiritualium, quarum dispensationem Nobis commisit Deus elargitione incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis dictarum Confraternitatum Canonice hactenus erectarum, & in futurum quandocumque erigendarum Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis, vel suarum respective Confraternitatum Ecclesias, vel Oratoria in Nativitatis, & Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ac S. Michaelis Arcangeli, Sancti Clementis Papæ, & Martyris, Inventionis Sanctæ Crucis, & Nativitatis S. Joannis Baptistæ festis diebus devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, extirpatione hæresum, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon Captivorum præfatorum liberatione, eorumque perpetua perseverantia in Christianæ Religionis, Catholicæque fidei professione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§.12. Illis vero, qui aliquam ejusdem Ordinis Ecclesiam, aut suarum respective Confraternitatum Ecclesias, seu Oratoria hujusmodi in diebus Stationum Ecclesiarum Almæ Urbis Nostræ, prout in Missali Romano exprimuntur, pariter devote visitaverint, & ibidem sicut jam dictum est oraverint, ut omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequerentur, si easdem Ecclesias Urbis in diebus Stationum hujusmodi personaliter, & devote visitarent dicta auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

§.13. Cæterum alias omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, si quæ præter eas, quas ut præfertur confirmavimus, & de novo respective concessimus, Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter concessæ, & nondum revocatæ sint, aut quomodolibet prætendantur, auctoritate, & tenore præfatis perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore decernimus, & declaramus. Ac tam præfatis Petro, & Dominico modernis, quam pro tempore existentibus Ministro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali Ordinis præfati, ut hujusmodi Confraternitates sub Invocatione SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & instituere, illisque omnes, & singulas supradictas a Nobis confirmatas, & de novo respective concessas, non autem ullas alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes communicare libere, & licite possint, & valeant, & eorum quilibet possit, & valeat, servata tamen cæteroqui præfatæ Constitutionis Clementis prædecessoris forma, & dispositione, facultatem dicta auctoritate earumdem tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§.14. Porro in functione quadam, quam communicationem Indulgentiarum vocant, quęque a Fratribus Ordinis præfati certis anni diebus in eorum Ecclesiis fieri solet, abrogata veteri formula, quæ dudum a tunc existente Romani Pontificis in Urbe præfato Vicario in spiritualibus generali composita, & per quoddam Decretum Congregationis tunc existentium S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum in aliqua sui parte correcta fuit post Antiphonas, Versiculos, & Orationes ibidem expressas, de cætero servari volumus formulam infrascriptam videlicet -- *Dominum Nostrum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiæ suæ lumine illabatur cordibus vestris, vobisque benigne concedat omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas fel. rec. Paulus V., & ejus Successores Sum. Pontifices Ordini Nostro cum specifica facultate eas Confraternitatibus Nostris communicandi concesserunt juxta Privilegiorum Apostolicorum tenorem, ac Sanctæ Sed. Apostolicę Decretorum dispositionem. Misereatur vestri Omnipotens Deus dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo conservet, & confirmet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam ęternam. Qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in sęcula sæculorum. Amen.*

§.15. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, &

per

per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Confraternitatum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.17. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Februarii MDCLXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Preces Ministri Generalis, & Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ Fr. Discalceator. Ord. SS. Trinitatis Redeptionis Captivorum.

§.18. Cum autem sicut dilecti pariter Filii Antonius a Conceptione Minister Generalis, & Philippus a Jesu in eadem Romana Curia Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum d. Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecerunt Congregatio præfata, ejusque Superiores, & Fratres quicumque a Jurisdictione, & Superioritate Ministri Generalis, aliorumve quorumvis Superiorum Ordinis præfati Apostolica auctoritate perpetuo exempti reperiantur, ac ipsius Congregationis Minister Generalis, & in Romana Curia Procurator Generalis ejusmodi Confraternitates sub Invocatione SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erigendi, illisque certas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes communicandi parem habeant ex Indulto Sedis Apostolicæ facultatem, & functio prædicta, quam communicationem Indulgentiarum vocant a Fratribus d. Congregationis Hispaniæ in eorum Ecclesiis pariformiter fieri soleat; Ipsi vero Antonius Minister Generalis, & Philippus Procurat. Gen. difficultates, & dubietates super Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confraternitatibus hujusmodi ab eadem Sede concessæ sunt, seu prætenduntur exortas pariter recidi plurimum desiderent.

§.19. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Antonii Ministri Generalis, & Philippi Procuratoris Generalis desiderio hac in re quantum Nobis ex alto conceditur favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas per literas præinsertas confirmavimus, ac de novo concessimus respective omnibus, & singulis Confraternitatibus, sub Invocatione ejusdem SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum per Ministros Generales, & in Romana Curia Procuratores Generalis dict. Congregationis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ hactenus, cæteroqui Canonice erectis, & in futurum quandocumque erigendis, illarumque Confratribus, & Consororibus, servata tamen præinsertarum literarum forma, & dispositione auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, ac perpetuo concessas esse, & fore decernimus, & declaramus.

Absolutio à Censuris.

Omnes Indulgetias, quas Pontifex confirmavit, ac de novo concessit dd. Cōfraternitatib, pariter cōcedit aliis hujusmodi Confraternitatibus erectis, & erigendis per Ministrum Generalem, & Procuratoré Generalem Congregationis Hispaniæ Fr. Discalceator. ac cōcessas esse, & fore declarat.

§.20. Alias vero omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, si quæ præter sic a Nobis confirmatas, & de novo concessas his Confraternitatibus quovis modo generaliter concessæ, & nondum revocatæ sint, aut prætendantur dicta auctoritate harum serie itidem perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus.

Alias Indulgentias revocat.

§.21. Porro tam præfatis Antonio, & Philippo modernis, quam pro tempore existentibus Ministro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali dictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ, & hujusmodi Confraternitates sub Invocatione Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum pariter erigere, & instituere, illisque omnes supradictas a Nobis confirmatas, & de novo respective concessas, non autem alias illas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes communicare libere similiter, & licite possint, & valeant, & eorum quilibet possit, & valeat, servata pariter supradictæ Constitutionis Clementis prædecessoris forma, & dispositione facultatem auctoritate, & tenore præfatis tribuimus, & impartimur.

Eisdem Ministro Generali, & Procuratori Generali Congregationis Fr. Discalceat. Hispaniæ dat facultaté erigendi dd. Confraternitates eisque dd. Indulgentias communicandi.

§.22. Cæterum in functione præfata quam communicationem Indulgentiarum vocant per Fratres Discalceatos dictæ Congregationis Hispaniæ posthac obeunda formulam in præinsertis Nostris literis, sicut præmittitur præscriptam de cætero similiter servari volumus.

Mandat servari formulā præscriptam in Communicatione Indulgentiarum.

§.23. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.24. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus,

Contrariis derogat.

nibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §.25. Volumus autem ut ipsarum quoque literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 3 Junii 1673. An. 4. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Junii 1673. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. in Libro Brevium Mensis Junii par. utraque fol. 592.

CXXXIII.

Indulgentia plenaria perpetua in Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis Præmonstratensium in Festivitatibus Assumptionis B. M. V., & S. Augustini, ac Festo S. Norberti, vel Dominica infra illius Octavam, & die 13. Novembris, qua fit commemoratio Sanctorum dicti Ordinis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. CŒlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, prudenti liberalitate libenter erogamus, cum id ad augendam fidelium Religionem, fovendamque, & incitandam erga Beatos Patriæ cœlestis incolas pietatem arbitramur in Domino profuturum.

§.1. Volentes itaque Ecclesias tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis Præmonstratensium a S. Norberto, qui tanquam lucerna ardens supra candelabrum in domo Domini positus, Apostolicis Charismatibus, aliisque eximiis divinæ gratiæ donis longe lateque refulsit, sub speciali Beatissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ protectione, ac Sancti Augustini regula salubriter instituti, ut condignis frequententur honoribus, & fidelium ad eas confluentium devotio augeatur, aliquo gratiarum spiritualium munere decorare, supplicationibus dilecti filii Francisci Buyrette Canonici Regularis expresse professi, & Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum, tam Canonicorum Regularium, quam Monialium dicti Ordinis Præmonstratensis hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, in Assumptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & S. Augustini festivitatibus, ac die festo S. Norberti prædicti, vel Dominica infra illius Octavam, & die 13. Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis præfati commemoratio ibidem fieri solet, necnon quamcumq; Ecclesiam ejusdem Ordinis die festo specialis Patroni, seu Titularis ipsius Ecclesiæ, cujus nomen in Martyrologio Romano annotatum reperiatur, a primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi, annis singulis, devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

(Indulgentia plenaria perpetua visitantibus Ecclesias Ord. Præmonstratensis tam erectas, quam erigendas in aliquibus festis prout in rubrica.)

Transumptorum fides. §.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 5. Julii 1673. An. 4. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. 4. Brevium Diversorum fol. 184.

CXXXIV.

Confirmatio, & innovatio Brevis Pauli V., quo conceditur Ministro, & Commissario Generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia facultas erigendi Confraternitates Chordigerorum S. Francisci in Ecclesiis eorum Ordinis, ubi non adsint Ecclesiæ, vel Conventus Minorum Conventualium, cum declaratione, quod eis licuerit, & liceat ejusmodi Confraternitates etiam in Indiis erigere, illisque Indulgentias communicare.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum fel. rec. Paulus PP. V. prædecessor noster, qui certas unicuique Archiconfraternitati indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum frueretur, duxerat præscribendas; omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Chordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum Sancti Francisci Assisien. Ordinis Minorum Conventualium canonice erectæ, & illius Confratribus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos concessas revocans, & annullans, ac nullius roboris, & momenti exinde fore declarans, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostol. ejus auctoritate confisus omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui in memoriam ejusdem S. Francisci chordam benedictam ab ejusdem Ordinis superioribus suscipientes, prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingrederentur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpsissent, plenariam, ac tam ipsis pro tempore describendis, quam jam descriptis in dicta Archiconfraternitate Confratribus,

(Paul. V. revocat omnes Indulgētias Archiconfraternitati Chordigerorum Ecclesiæ Min. Conventualiū Assisien. concessas.)

(Deinde omnibus ingrediētibus dict. Archiconfraternitatem die 1. eorū ingressus concessit Indulgentiam plenariam.)

Item Confratribus, & Cōsororibus Ecclesiam, seu Oratorium d. Archiconfraternitatis in illius festo principali visitantibus pro ut in rubrica.

bus, & Consororibus, etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Ecclesiam, seu Oratorium in festo principali ejusdem Archiconfraternitatis a primis vesperis usque ad occasum solis ejusdem festi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent etiam plenariam: In mortis quoque articulo eisdem Confratribus, & Consororibus, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequirent, saltem vere pœnitentes nomen Jesu ore si possent, sin minus corde devote invocarent, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit. Necnon ipsis Confratribus, & Consororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Processioni singulis mensibus fieri solitæ interfuissent tres annos, & totidem quadragenas, qui vero officio Beatæ Mariæ Virginis ab ejusdem Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cuivis alteri officio pariter interfuissent, centum dies, insuper eisdem qui Sanctiss. Sacramentum, quando ad infirmos deferretur, comitati fuissent quinque annos, & totidem quadragenas. Qui vero pariter vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, in ejusdem S. Francisci, ac S. Antonii de Padua, S. Bonaventuræ, S. Ludovici Episcopi, S. Bernardini, & S. Claræ festivitatibus similiter a primis vesperis usque ad occasum solis festivitatum hujusmodi singulis annis visitavissent, & oravissent, ut præfertur, quo die festivitatum hujusmodi id egissent, septem annos, & totidem quadragenas. Quoties vero corpora defunctorum tam Confratrum, quam aliorum ad sepulturam comitati fuissent, aut alicui pauperi personæ in ejus necessitatibus subvenissent, aut pacem inter inimicos composuissent toties pro quolibet prædictorum operum centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxavit. Insuper eisdem Confratribus, & Consororibus, ut supradictas Indulgentias, & gratias spirituales consequi, & illas Animabus defunctorum per modum suffragii applicare possent, concessit, & indulsit.

In mortis articulo nomen Iesu ore sin minus corde devote invocantibus.

Tres annos, & totid. quadragenas concessit interessentibus Processioni dict. Archiconfraternitatis, quæ singulis annis fieri solet.

100. dies interessētibus Officio B.V. vel alteri a Confratribus pro tempore recitando.

SS. Viaticum comitantibus quinque annos, & totidē quadragenas.

Visitantibus Ecclesias Minor. Conventualiū in certis festis prout in rubrica septē annos, & totid. quadragenas.

Comitantibus corpora Defunctorum ad sepulturā, aut alia pietatis opera exercētibus 100. dies Indulsit Confratribus, ut dd. Indulgentias, & gratias animabus defunctorū valeant applicare.

Facultas Ministro Generali Mi. Cōventualium erigendi hujusmodi Confraternitates in qualibet Ecclesia sui Ordinis.

§.1. Præterea tunc, & pro tempore existenti prædicti Ordinis Minorum Conventualium Ministro Generali, ut Confraternitates laicorum utriusque sexus sub dicta invocatione Chordigerorum S. Francisci in qualibet Ecclesia Fratrum sui Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci erigere, & instituere, servata tamen forma præscripta in Constitutionibus re. me. Sixti PP. V. sub datum XIII. Kalendas Decembris Pontificatus sui Anno Primo, & Clementis PP. VIII. prædecessorum suorum super hoc editis posset, & valeret, facultatem impertitus est. Quæ quidem Confraternitates sic, & postquam erectæ, & institutæ fuissent, eidem Archiconfraternitati Sancti Francisci Assisien. juxta prædictam Sixti V. Constitutionem essent, & esse intelligerentur aggregatæ, & alias prout in ipsius Pauli prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 2. Martii 1607. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus durare voluit, continetur.

Quod Confraternitates sic erectæ intelligerentur aggregatæ d. Archiconfraternitati Sancti Francisci Assisien.

§.2. Et subinde cum ex concessione præfati Sixti prædecessoris Ministro Generali, & Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum ejusdem S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Ecclesiis eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Ecclesiæ, vel Conventus Fratrum Conventualium non existerent, hujusmodi Confraternitates Chordigerorum erigendi, & instituendi facultas attributa fuisset, memoratus Paulus prædecessor eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, & eorum cuilibet, ut in Ecclesiis eorum Ordinis tantum in locis, in quibus non extarent Conventus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci, Confraternitates Chordigerorum Sancti Francisci utriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare libere, & licite possent, & valerent, servata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis prædecessorum tradita, quemadmodum in supradictis Pauli prædecessoris literis expressum reperitur, facultatem perpetuo duraturam auctoritate Apostolica concessit, & impertitus est, & alias prout in alteris ipsius Pauli prædecessoris literis pariter in forma Brevis die 25. Septemb. ejusdem anni 1607. emanatis, quarum, & priorum ejus literarum præfatarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius etiam continetur.

Sixtus V. facultatem cōcessit Ministro & Commissario Generali Ord. Fr. Minor. S. Francisci de Obser. erigendi dd. Confraternitates in Ecclesiis eorum Ordinis ubi non existerent Fr. Conventuales

§.3. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Maria a Bononia Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit quo firmiora sint ea, quæ iterato Apostolicæ Sedis patrocinio muniuntur, & aliquod dubium exortum decidatur, An dilectis pariter filiis Ministro Generali, & Commissario Generali ejusdem Ordinis hujusmodi Chordigerorum Confraternitates in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus erigendi, illisque Indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicandi facultas per posteriores Pauli prædecessoris literas præfatas attributa reperiatur. Nobis propterea dictus Franciscus Maria Procurator Generalis, etiam eorumdem Ministri Generalis, ac Commissarii Generalis nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Fratr. Minor. S. Francisci de Obs. pro confirmatione dd literarum.

Item pro illarum declaratione prout in rubrica.

§.4. Nos igitur ipsos Franciscum Mariam Procuratorem Generalem, ac Ministrum, & Commissarium Generales spiritualibus favoribus, & gratiis annuere volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, facultatem erigendi, & instituendi Confraternitates Chordigerorum S. Francisci utriusque sexus in Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem S. Francisci de Observantia tantum, nempe in locis in quibus non extent Conventus, vel Ecclesiæ dicti Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias

Absolutio a Censuris, & pœnis.

Pontifex facultatē datam dd. Ministro, & Commissario erigendi hujusmodi Confraternitates, eisque cōmunicandi suprad. Indulgentias ubi nō sunt Conventus vel Ecclesiæ Fr. Conventualium confirmat.

tias spirituales supradictas, sicut præmittitur communicandi pro tempore existentibus Ministro Generali, & Commissario Generali ejusdem Ordinis Fratrum Minorum de Observantia a memorato Paulo prædecessore concessam, ut præfertur, expeditasque desuper ipsius Pauli prædecessoris literas præfatas cum omnibus, & singulis in eis contentis, authoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Declarat eis hanc facultatem competere ubicumque etiam in Indiis tam Oriẽtalibus, quàm Occidentalibus ubi non sunt Conventus, vel Ecclesiæ d. Ordinis Fr. Conventualium.

§.5. Sic ac eisdem Ministro, & Commissario Generalibus, eorumve cuilibet ejusmodi Confraternitates Chordigerorum S. Francisci in Ecclesiis eorum Ordinis tantum ubicumque, etiam in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus consistentibus, in locis tamen ubi non sint Ecclesiæ, vel Conventus præfati Ord. Minorum S. Francisci Conventualium erigere, & instituere, illisque omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, aliasque gratias spirituales præfatas, servata tamen dictarum Constitutionum Sixti, & Clementis, ac literarum Pauli prædecessorum præfatorum forma, & dispositione communicare licuisse, & deinceps perpetuis futuris temporibus licere auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

§.6. Præterea Confratres, & Consorores Confraternitatum hujusmodi ubicumque locorum, etiam in Indiis Orientalibus, & Occidentalibus per Ministrum Generalem, & Commissarium Generalem dicti Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia pro tempore existentes; seu eorum alterum, hactenus, sicut præmittitur erectarum, & deinceps quandocumque erigendarum ad Christianæ pietatis opera peramplius incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis earumdem Confraternitatum Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis d. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia in ejusdem S. Francisci Sacrorum Stigmatum, S. Didaci, S. Petri de Alcantara, Sanctorum Martyrum ejusdem Ordinis, S. Ludovici Regis Francorum, & S. Elisabethæ Reginæ Hungariæ festivitatibus, a primis vesperis usque ad occasum solis festivitatum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die festivitatum hujusmodi id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Confratribus, & Consororibus hujusmodi Confraternitatum visitantibus Ecclesias d. Ordinis Fr. Min. in certis festis septẽ annos, & totid. quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat prout in rub.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis Pauli prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.9. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Julii 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

Edit. 13. Iulii 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Brevium in lib. mensis Julii par. utraque fol. 594.

CXXXV.

Indultum, ut in omnibus Hispaniarum Regnis Festum B. Ferdinandi tertii Regis Castellæ, & Legionis de præcepto servari, & celebrari possit, ac Officium de illo sub ritu Duplici cum lectionibus propriis a S. Congregatione Rituum approbandis, recitari valeat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab exaudiendis piis votis sublimium Principum.

EXigit Apostolicæ servitutis ministerium, quod imbecillitati nostræ committere voluit Divina dignatio, ut pia sublimium Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ, & propagandæ zelo, aliisque multiplicibus in Ecclesiam Dei meritis conspicuorum vota, quibus Beatorum Cœlestis Hierusalem Civium immarcescibili gloriæ corona redimitorum veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

Missa, & Officium de Cõmu. Conf. nõ Pont. die 30. Maji de S. D. Ferdinan. III. Castellæ, & Legionis Rege.

§.1. Alias siquidem nos piis, enixisque Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ viduæ ejus Genitricis precibus nobis humiliter porrectis inclinati, ut in omnibus Regnis Hispaniarum, & ditionibus eidem Carolo Regi subjectis, in Ecclesia SS. Jacobi, & Idelphonsi de Urbe Nationis Hispanorum de Servo Dei Ferdinando III. Rege Castellæ, & Legionis cognomento Sancto, Missa, & Officium de Communi Confessorum non Pontificum sub ritu Duplici juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maji, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino celebrari, & ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui ad horas Canonicas tenentur recitari libere, & licite possent, & valerent respective auctoritate Apostolica concessimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 7. Februarii 1671. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Nunc autem ampliorem memoratis Ca-

rolo Regi, & Mariannæ Reginæ gratiam facere, piisque, & devotis eorum supplicationibus nobis per dilectum filium nostrum Joannem Everardum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Nidhardum nuncupatum dicti Caroli Regis apud nos, & Sedem Apostolicam Oratorem super hoc humiliter porrectis favorabiliter quantum cum Domino possumus annuere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium sacris ritibus præpositorum consilio, ut in omnibus Hispaniarum Regnis prædictis, festum prædicti Beati Ferdinandi Regis de præcepto servari, & celebrari possit, ac officium de illo sub ritu Duplici cum lectionibus propriis a Congregatione eorumdem Cardinalium approbandis recitari valeat, auctoritate prædicta harum serie concedimus pariter, & indulgemus.

Ad iteratas preces Hispaniarum Regis de novo indulget, ut in omnibus Hispaniarum Regnis festum d. B. Ferdinandi servari, & celebrari possit, ac Officium de illo sub ritu Duplici cũ lectionibus propriis recitari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

Edit. 26. Aug. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Registrata in lib. 4. Brevium diversorum fol. 121.

CXXXVI.

Declaratio, quod Religiosi Congregationis Fratrum Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum expresse professi, nequeant e dicta Religione ad aliam quamcumque, etiam Carthusianorum, absque speciali Sedis Apostolicæ Indulto se transferre.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1673.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus Officium humilitati nostræ, meritis licet imparibus, ab Altissimo commissum salubriter exequi, adjuvante Domino jugiter satagentes, peculiarem Christifidelium divinis obsequiis sub suavi arctioris Religionis jugo mancipatorum curam gerimus; & ut in ea vocatione, qua vocati sunt, constanter perseverent, providere studemus, sicut ad felicem religionis progressum salubriter expedire in Domino abitramur.

Exordium a perseverantia in Divina vocatione.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Franciscus de S. Marco Procurator Generalis Congregationis Fratrum Excalceatorum nuncupatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis nuper exponi fecit, per quasdam fel. rec. Callixti Papæ III. prædecessoris nostri literas anno Incarnationis Dominicæ 1457. Kalendis Novembris sub plumbo expeditas cautum fuerit, ne præfati Ordinis Religiosi ad aliam Religionem transire possent; ut subinde rec. me. Urbanus Papa VIII., etiam prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 19. Januarii 1628. emanatas Literas Fratribus Excalceatis d. Ordinis transitum ad Religiosos Calceatos ejusdem Ordinis, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia interdixerit, & alias prout in dd. Literis uberius dicitur contineri; in Capitulo autem Generali præfatorum Fratrum Excalceatorum, quod anno proxime præterito 1672. a die 4. usque ad 14. mensis Junii celebratum fuit, omnium calculo decretum fuerit, Nobis esse supplicandum, ut Literas præfatas confirmare, ac dictis Fratribus Excalceatis transitum etiam ad Ordinem Carthusianorum, prohibere de benignitate Apostolica dignaremur.

Callixtus III cavit ne Religiosi Congregationis Fr. Excalceat. Ord. B. M. de Mercede Redẽptionis Captivorum ad aliam Religionem transire possent.

Urban. VIII. idem prohibuit.

Preces Capituli Generalis Pontifici pro dd. literarum cõfirmatione.

§.2. Hinc est, quod nos præfati Francisci Procuratoris Generalis votis in præmissis quantum cum D. possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus totius Congregationis præfatæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem mature perpenderunt, consilio, Religiosos Ordinem Fratrum Excalceatorum S. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum expresse professos, non posse e sua Religione ad aliam quamcumque, etiam Carthusianorum, absque speciali Sedis Apostolicæ Indulto, se transferre, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Absolutio a Censuris.

Pontifex declarat dd. Fratres non posse a sua Religione ad aliam quamcumque etiam Charthusianorum transire.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubi-

Transumptorum fides.

ubique in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit.26.Aug. 1673. An.4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Septembris par.1. fol.119.

CXXXVII.

Diversæ Ordinationes pro felici Statu, Regimine, & Manutentione Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum S.Francisci de Observantia, juxta resolutionem S. Congregat. Episcoporum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Exordium à confovendo Religiosos in eorum laudabilibus Institutis.

EXigit injunctæ Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis ratio, ut religiosorum Virorum cœtus sub suavi severioris Disciplinæ jugo Christo militantes, uberesque bonorum operum fructus adspirante superni favoris aura proferre jugiter satagentes in eorum laudabilibus Institutis confovere, illorumque tranquillitati, ac felici regimini, & incremento, quantum Nobis ex alto conceditur prospicere studeamus.

Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolit. Fr.Discalceat. Hispaniæ Ordin. Min.S.Francisci de Obser. initium, & progressus.

§.1. Cum itaque Custodia S.Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum alias in executionem quarundam Nostrarum in simili forma Brevis literarum auctoritate Apostolica erecta, & instituta, variisque gratiis, & Ordinationibus pro felici ejus gubernio emanatis per alias Nostras pariter in forma Brevis literas decorata, atque stabilita, multis tamen in sui primordio, tam Romæ, quam subinde in Hispania contradictionibus vexata, & per illas tamquam aurum in fornace probata, & purificata, ac ab illis, quippe insubsistentibus, & ex animositate provenientibus, tum Judicia Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, tum charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, qui pro eximia sua erga Nos, & Sedem Apostolicam reverentia, rem omnem ad supremum Nostrum, & dictæ Sedis Judicium remisit, æquitate, atque pietate liberata fuerit.

§.2. Hinc est quod Nos felici, prosperoque ejusdem Custodiæ statui, regimini, & incremento quantum cum Domino possumus providere, ac ejusmodi perturbationibus ansam in futurum præcidere cupientes de memoratorum Cardinalium, qui relationem Venerabilis etiam Fratris Nostri, necnon dilectorum filiorum Custodis, & Diffinitorum, ac Fratrum dictæ Custodiæ singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolu-

Absolutio a Censuris.

tos fore censentes, Francisci Episc. Ostien. ejusdem S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris perpenderunt, consilio, ac motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quisquam etiam quavis præeminentia, potestate, officio, vel superioritate fungens, seu quandocumque functurus quidquam contra statum, perpetuamque conservationem Custodiæ præfatæ, quæ matura consideratione prævia, auctoritate Nostra erecta fuit, & in qua S.Francisci Regula stricte, ac debito rigore servatur, aut contra literarum præfatarum dispositionem quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio attentare audeat, seu præsumat, tenore præsentium districte, & perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Motu proprio interdicit ne quisquã contra statũ perpetuamque conservationem d.Custodiæ,& literas Apostol.desuper editas quovis colore, vel prætextu aliquid audeat attentare.

§.3. Nos enim eamdem Custodiam Dei servitio, ac Animarum saluti, fideliumque ædificationi promovendæ perutilem esse, nec ullum præjudicium, aut incommodum, sed potius decorem Ordini præfato adferre harum serie declaramus. Ac præfato Francisco Cardinali Protectori, ut audito dilecto filio Commissario Generali Curiæ d. Ordinis, qui durante absentia Ministri Generalis, Superior dictæ Custodiæ existit, Capitulum ipsius Custodiæ celebrari facere, & pro hac vice tantum Commissarium Visitatorem illuc mittere, seu etiam pro singulari, quam habet Fratrum ejusdem Custodiæ meritis magis conspicuorum notitia, electiones, seu deputationes Custodis, Diffinitorum, Guardianorum, & aliorum Officialium ipsius Custodiæ facere, & quatenus aliquis ex sic electis, seu deputatis, renunciare vellet, ejusmodi renunciationis acceptationem committere, & officium renunciatum alteri Religioso idoneo conferre, seu demandare libere, licite, & valide possit, & valeat, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem tribuimus, & impartimur.

Durante absentia Ministri Generalis Cõmissarius Generalis Curiæ pro hac vice tantum Cõmissarium Visitatorẽ ad Capitulum d. Custodiæ mittere possit, ac electiones Custodis Guardianorũ,aliorumq; Officialium facere, & renunciationes recipere.

§.4. Et quia ex quinque Conventibus, quibus d. Custodia constat, duo, videlicet S.Jacobi Civitatis Licien., & S.Mariæ Gratiarum Terræ de Squinzano Conventus tanto locorum intervallo a reliquis tribus distant, ut opportune gubernari nequeant, nec visitari, neque illis de Religiosis provideri, nisi cum magna difficultate possit, quod etiam agnovit dilectus filius Minister Generalis d. Ord., qui in visitatione ejusdem Custodiæ, duos Conventus hujusmodi admittendos fore censuit, ideo Custodi, & Diffinitorio d. Custodiæ, ut eosdem duos Conventus S.Jacobi Civitatis Licien., & Sanctæ Mariæ Gratiarum Terræ de Squinzano dimittere, & ab ipsa Custodia dismembrare, itaut sic dismembrati, quantum ad Ordinem prædictum spectat, in præfati Ministri Generalis dispositione remaneant, & subinde in vicinia reliquorum trium Conventuum ipsius Custodiæ alios duos Conventus a piis, & devotis Christifidelibus, qui pro eorum pietate illos ædificare voluerint, in locis tamen in quibus nullus Conventus Fratrum de Observantia, vel Reformatorum Ordinis prædicti existat, de Ordinariorum dumtaxat consensu, prout dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in forma Brevis literas die 25. Junii 1639. expeditas, quarum initium est, Cum ea &c. Fratribus Minoribus Discalceatis Hispaniæ, quorum Privilegiis dicta Custodia ex con-

Custodia cõstat ex quinque Conventibus prout in rubrica.

Duo ex quinque Conventibus valde distat ab aliis.

Dat facultatẽ Custodi, & Diffinitorio d. Custodiæ, ut dd. duos Cõventus valeant dismẽbrare,& alios duos a pietate fidelium de novo erigendos sibi unire prout in rub.

concessione Nostra gaudet, concessisse reperitur, ac servata in reliquis Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretorum dispositione recipere, & acceptare libere, & licite possint, & valeant, earumdem tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

In eadem Custodia nulla sit præcedentia inter illius Religiosos nisi quæ ex antiquitate susceptionis habitus resultat. Custodes, & Guardiani licet durātibus eorū Officiis alios præcedere debeant iis finitis ad locum suum revertantur, juxta antiquitatem susceptionis habitus.

§.5. Ut autem Custodia præfata in humilitatis spiritu, & morum simplicitate, quibus virtutibus S.Franciscus Ordinem suum resplendere voluit, conservetur, & ambitionis vitio, quod Religiosis Congregationibus, atque Communitatibus, etiam maxime reformatis inquietudinem, & perniciem adferre solet, aditus præcludatur, statuimus, & ordinamus, ut in eadem Custodia nulla sit inter illius Religiosos alia præcedentia, præter eam, quæ ex antiquitate susceptionis habitus resultat, quam Sacerdotes Clerici, & Laici inter se respective servent, nec ullam aliam habeant, etiam illi qui officiis actu funguntur, cum prærogativæ, & exemptiones officiorum hujusmodi illa ambitiose prætendendi ansam præbere soleant, exceptis tamen Custode, & Guardianis actualibus, qui durantibus eorum officiis tantum alios præcedere, illis vero finitis ad locum, qui eis juxta antiquitatem susceptionis habitus competierit, reverti debebunt.

Officia Vacantia per Electionem a Custode, & Diffinitoribus actualibus, & in defectum alicujus ex eis a Guardiano S. Luciæ faciendam prout in rubrica.

§.6. Et quando ex quacumque causa vacaverit aliquod Officium ex illis, ac in iis casibus in quibus per viam substitutionis, & subrogationis subintrari solet, semper in officium vacans subintrari debeat per electionem a Custode, & Diffinitoribus actualibus, & aliquo illorum deficiente, vel satis cito venire non valente, a Guardiano Conventus S. Luciæ faciendam. In ipsa vero Custodia stricte observetur Constitutio d. Urbani prædecessoris, quæ incipit -- *Admonemur &c.* contra Fratres d. Ordinis, qui per favores Sæcularium officia consequi prætendunt edita.

Nullus nisi occasione transitus in d.Custodia recipiatur qui a sua Provincia apostataverit, etsi literas Obedientiales alterius Superioris afferat.

§.7. Porro nullus in d. Custodia, nisi transitus occasione recipi possit Religiosus, de quo notitia habeatur, cum sua Provincia apostatando fuisse egressum, tametsi literas obedientiales ab alio Superiore, quam suo Ministro Provinciali emanatas adferat, nec in eadem Custodia incorporari valeat ullus Religiosus, qui sine obedientia sui Ministri Provincialis illuc advenerit, licet literis obedientialibus, cujusvis alterius Superioris munitus sit.

Novitius d. Custodiæ, qui in aliquo ex tribus scrutiniis intra annū probationis sufficientia suffragia non habuerit habitu spolietur Superior Cōventus Novitiatus, vel Custos in eo residens, aut Magister Novitiorum si Novitium Religioni ineptū agnoscant ha bitu eum spoliare possint.

Quod si aliquis Novitius Custodiæ hujusmodi in aliquo ex tribus scrutiniis intra annum probationis fieri solitis suffragia sufficientia non reportaverit, habitu illico spolietur; prout etiam Superior Conventus Novitiatus, vel Custos si in eo resederit, ac Magister Novitiorum, si aliquem Novitium Religioni ineptum esse, nec sine incommodo in Novitiatu detineri posse cognoverint, illum non expectato tempore emissionis votorum habitu spoliari, & dimittere possint.

Capitulum d. Custodia cōpromittat in quatuor Religiosos a Card. Protectore approbatos, seu ab ipso nominatos qui statuta, & ordinationes ejusdē Custodiæ cōficiant.

§.8. Quia vero intra breve tempus quo Capitulum d. Custodiæ durare solet, confici non poterunt statuta, & ordinationes necessariæ, quibus Custodia ipsa perpetuo gubernetur; Volumus, & ordinamus, ut Capitulum ipsum compromittat in Personas quatuor Religiosorum, zelo, prudentia, & virtute præditorum, qui a memorato Francisco Cardinale, & Protectore approbati, seu alias ab ipso nominati sint, ipsique Compromissarii statuta, & ordinationes hujusmodi quibus eadem Custodia in perpetuum regi, & gubernari debeat secundum datam sibi a Domino prudentiam conficiant, & componant; Ita tamen ea Sacris Canonibus, seu Concilii Tridentini præfati Decretis, vel Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aut regularibus Ordinis præfati Institutis non adversentur.

Dat facultatem eidem Card. Protectori aliquid aliud statuendi, pro regimine, & manutentione d. Custodiæ.

§.9. Cæterum si dictus Franciscus Episcopus Cardinalis, & Protector temporis progressu cognoverit, aliquid aliud pro felici regimine, ac perfectione, & Manutentione Custodiæ præfatæ statui oportere, eidem Francisco Cardinali, & Protectori, prout expedire in Domino censuerit, illud, servata tamen Constitutionum Apostolicarum, ac Decretorum Congregationis præfatę dispositione, statuendi, & ordinandi facimus potestatem.

Supplet defectus omnes prout in rub.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet, etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Causæ, propter quas præsentes emanaverint, ac dictæ specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut intentato, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Contraria, ac obstantia memorat.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis etiam eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogato-

gatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis.

Eis latissime derogat. §.12. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, plenissime, & sufficienter hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit.28.Aug. 1673. An. 4. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Augusti 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Sept. par.1. fol.115.

CXXXVIII.

Indultum, ut de B.Bernardo Ptolomæi Fundatore Congregationis Montis Oliveti Ordinis S.Benedicti Missa, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis, sub Ritu Duplici, quotannis in perpetuum die 20.Augusti, qua idem Beat. obdormivit in Domino, ab universa Congregatione præfata, & Monialibus, seu Oblatis Monasterii Turris Speculorum de Urbe celebrari, & recitari respective possint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium a promovendo cultum Servorum Dei qui salubribus Institutis Religionem propagarunt. Apostolici muneris, quod ineffabilis Dei bonitas humilitati, atque infirmitati nostræ committere dignata est, ratio exigit, ut Servorum Dei, eorum præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ multiplicibus Divinæ Gratiæ donis decorati, Religionem salubribus Institutis propagarunt, & feliciter decurso mortalis vitæ studio, perennem in Cœlis justitiæ coronam accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris, ad Omnipotentis Dei gloriam, Fideliumque ædificationem promovere studeamus.

Cong. SS.Rituum die 24. Nov. 1644. declaravit cōstare de cultu immemorabili B Bernardi Ptolomæi Fūdatoris Congregationis Olivetanæ. §.1. Cum itaque ex deductis in Processu alias a tunc existente Archiepiscopo Senarum confecto, super casu excepto, & cultu immemorabili exhibito B.Bernardo Ptolomæo Fundatori Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ord. S.Benedicti, die 24. Novemb.MDCXLIV. Congregatio tunc existentium SR.E. Cardinalium Sac.Ritibus præposita declaraverit, de illo constare ex cultu exhibito prædicto Beato Bernardo per immemorabilem temporis cursum, cum scientia, & tolerantia Ordinariorum: Et sicut dilectus filius Franciscus Maria Sarubbius de Neapoli Abbas d. Congregationis Montis Oliveti Nobis nuper exponi fecit, ipse Missam, & Officium de eodem B.Bernardo celebrari, & recitari posse plurimum desideret. Preces Abbatis d.Congregationis.

§.2. Nos piis ejusdem Francisci Mariæ Abbatis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Sac.Ritibus hujusmodi præpositorum consilio, ut de memorato Beato Bernardo Ptolomæo Missa, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis sub Ritu Duplici juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani quotannis in perpetuum die 20. Augusti, qua idem Beatus Bernardus obdormivit in Domino, ab universa Congregatione prædicta Montis Oliveti, ac a dilectis in Christo filiabus Monialibus, seu Oblatis Monasterii Turris Speculorum de Urbe celebrari, & recitari libere, & licite possint, & valeant respective, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Absolutio a Censuris. Indulget ut de eodē Beato quot annis in perpetuum Missa & Officium de Cōmuni Conf. non Pont. die 20.August. ab universa Cōgreg.Olivet., & Monialibus, seu oblatis Turris speculorum celebrari, & recitari valeat.

§.3. Non obstantibus Decretis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apost., cæterisque contrariis quibuscumque. Derogat contrariis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30.Augusti 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto. Edit.30.Aug. 1673.An.4.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in Lib. Brevium mensis Sept. par.2. fol.61.

CXXXIX.

Prohibitio transitus Clericorum Regularium Matris Dei, & de Somascha de una ad alteram Congregationem hujusmodi respective, ex quacumque etiam justissima causa, ac etiam vigore cujusvis licentiæ a superioribus, sive etiam in Capitulis Generalibus earumdem Congregationum concessæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Ex commissi Nobis divinitus pastoralis muneris debito quieti virorum religiosorum, quos seclusis discordiis in spiritu tranquillo, & pacis amœnitate famulatum Altissimo præstare decet, libenter providemus, sicut conspicimus in Exordium a providēdo ut Religiosi in Spiritu Pacis Deo famulētur.

in Domino salubriter expedire. Cum itaque (sicut accepimus) occasione transitus, quam quidam Clerici Regulares expresse professi Congregationis Matris Dei ad Congregationem Regularium de Somascha nuncupatam, fecerunt, seu faciendi licentiam obtinuerunt, nonnullæ inter eos sint exortæ controversiæ, quæ dissidiis, & perturbationibus animorum causam præbere possent.

Controversiæ exortę ob transitum Clericorum Regular. Congregnis Matris Dei ad Cōgregationem Regularium de Somascha.

§.1. Nos religiosæ Clericorum Regularium utriusque Congregationis hujusmodi tranquillitati quantum cum Domino possumus consulere, ac memoratis controversiis, & dissensionibus ansam in futurum præcidere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero ullus Clericus Regularis expresse professus dictæ Congregationis de Somascha ad præfatam Congregationem Matris Dei, nec ullus hujus Congregationis Clericus Regularis expresse pariter professus ad eamdem Congregationem de Somascha ex quacumque etiam justissima causa, ac etiam vigore cujusvis licentiæ a suis Superioribus obtentæ, sive etiam in publicis Capitulis Generalibus Congregationum præfatarum respective concessæ, transire ullo modo possit, tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuitur ne ullus Clericus Regularis Cōgregationis de Somascha ad Congregationem Matris Dei, nec ullus hujus Congregationis ad Congregationem de Somascha transire possit

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare, ullo modo unquam posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Supplet omnes defectus.

Decretum irritans.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatarum Congregationum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, illarumque respective superioribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac etiam quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat ad præmissorum effectum plenissime, & amplissime motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Amplissime derogat contrariis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transūptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Septembris 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Edit. 6. Sept. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Augusti par. 1. fol. 100.

CXL.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcop., & Regularium, quo resolvitur, præcedentia Brevia Summi Pontificis edita die 18. Januarii 1672., & 3. Augusti ejusdem anni confirmatoria nonnullarum declarationum dictæ Congregationis super associatione Cadaverum, & ingressu ad Ecclesias Regularium, non esse observanda a Clero sæculari in Regnis Castellæ, & Legionis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- *In causa Hispaniarum Juris Parochialis deferendi Cadavera ad Ecclesias Regularium. Cum ad supplicationem P. Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & postmodum Patris Alphonsi de Alarcos Procuratoris Generalis Provinciarum Hispaniarum Societatis Jesu Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita concesserit nonnullas declarationes alias editas circa associationem Cadaverum, & ingressum in Ecclesias Regularium, quæ quidem declarationes per literas Apostolicas in forma Brevis die 18. Januarii 1672. respective a SS. D. Nostro fuerunt confirmatæ.*

Cong. Episc., & Regul. cōcessit nonnullas declarationes jam editas circa associationē Cadaverum, & ingressum in Ecclesias Regulariū, quas Pontifex confirmavit.

§.1. Clerus Sæcularis Provinciarum Castellæ, & Legionis præsentiens se gravatum, & dictas declarationes fuisse obreptitie obtentas ex eo, quod præfati Patres Procuratores Generales silentio involuerint, quod ad favorem dicti Cleri Sæcularis adessent nonnulla alia anteriora Decreta Congregationis Sacrorum Rituum per literas itidem in forma Brevis die 7. Maii 1655. & 6.

Adversus hæc omnia Clerus Sæcularis Provinciarū Castellæ, & Legionis petit audiri in ead. Congregatione Episcop & Regul.

& 6. Julii 1656. a san. mem. Alexandro VII. confirmatæ. Ideo ipsemet Clerus supplex petivit, ut examinatis utriusque partis rationibus, hujusmodi controversia, prout Juris fuerit definiretur. Et Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus informantibus, reque mature discussa, referente Eminentissimo Imperiali censuit, ac decrevit *Brevia Smi Dñi Nostri confirmatoria Decretorum ejusdem Sacræ Congregationis negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ contra Clerum Sæcularem Regnorum Castellæ, & Legionis, & contra ea, quæ disponuntur in supranarratis Brevibus sa. me. Alexandri VII., non esse observanda, contrariis quibuscumque circa supradicta omnia minime obstantibus &c. Romæ prima Septembris 1673. F. M. Cardinalis Brancatius.*

Ead. Congr. decrevit dd. Brevia confirmatoria dd. declarationũ contra Clerũ Sæcularem Castellæ, & Legionis, & cõtra ea quæ disponuntur in Brevibus Alexan. VII. non esse observanda.

Loco ✱ Sigilli.

Preces Procuratoris Generalis Cleri secularis Castellæ, & Legionis.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Franciscus de Villegas Procurator Generalis Ecclesiarum, & status Ecclesiastici Regnorum Castellæ, & Legionis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ Patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Francisci votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Absolutio a Censuris.

Pontifex præinsertum Decretum confirmat.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit cujusvis Ord., Congregationis, Societatis, & Instituti, ac Provinciæ, Monasterii, Conventus, & Collegii, aliisve quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Edit. 6. Sept. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Registrat. in Secretar. Brevium.

CXLI.

Innovatio Brevis Gregorii XV. super prohibitione ambitus pro Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam nemo debet assumere sibi honorem nisi vocatus a Deo tamquam Aaron, & a Regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus, sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim Personarum studiis ad eos sibi aditum patefacere contendant: Unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent.

Exordium.

§.1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristinæ observantiæ restituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere, ac fel. rec. Gregorii Papæ XV. prædecessoris nostri vestigiis inhærere, ejusque Constitutionem die 26. Februarii 1622. editam innovare, & ampliare cupientes:

Pontifex ambitum a Congregat. Clericorum Regularium Theatinorum propellere intendit.

§.2. Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Clericis, & personis cujuscumque ætatis, status, gradus, & conditionis existentibus, præsentibus, & futuris, ne de cætero habito ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium favores, recursu, sive aliis quibuscumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro se, quam pro aliis quæcumque ipsius Congregationis officia, vel gubernia, ac præsertim Generalem, aliasque Præpositúras, Consultas, Visitationes, Procuratorias Generales, superioritates Monasteriorum Monialium, dictæ Congregationis curæ, & gubernio subjectorum, aut Vicariatus Domorum particularium ipsius Congregationis,

Prohibet Clericis d. Congregation., ne habito recursu ad Principes, & Prælatos, seu Cardinales Officia, vel Gubernia d. Cõgregationis assequi procurent.

 sive

sive etiam Vocalatum, aut facultatem audiendi sacramentales mulierum confessiones sub quovis quæsito colore, vel prætextu, etiam in genere assequi, & obtinere procurent, sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua non nisi per nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes præterquam in mortis articulo absolvi, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad Officia, vel gubernia hujusmodi, aliaque prædicta in posterum obtinenda, ad quæ similiter non nisi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, vel Capitulum Generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, pœnis tam per ipsos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes, eo ipso incurrendis, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Mandat Præposito Generali, aliisque Superioribus pro tempore, ne aliquem ad instatiam, vel requisitionem Principū, vel Prælatorum, aut Cardinalium ad Officia d. Congregationis admittat sub pœna, prout in rubrica.

§.3. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna, eidem Præposito Generali, & aliis superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis præsentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem, aut contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum, ad Officia, vel gubernia, Generalem, aliasve Præposituras, Consultas, Visitationes, Procuratorias Generales, superioritates Monasteriorum Monialium, aut Vicariatus, vel Voca'atum hujusmodi promovere, vel cuiquam facultatem audiendi confessiones mulierum concedere audeant, seu præsumant, sed circa admissionem Clericorum Regularium dictæ Congregationis ad jus suffragii, ac facultatem audiendi confessiones mulierum eis concedendam, ea, quæ per Constitutiones, & Decreta ejusdem Congregationis ordinata sunt, ac in præmissis formam secretorum suffragiorum per easdem Constitutiones stabilitam, abrogata alia quacumque forma exacte, & accurate, ac inviolabiliter observent, & observari curent.

Omnes electiones, & promotiones cōtra hanc dispositionē factas irritat, & delinquentes in præd. pœnas ipso facto incurrere declarat.

§.4. Et nihilominus quascumque electiones, & promotiones, ac facultatum audiendi confessiones mulierum hujusmodi concessiones contra præsentium dispositionem (quod absit) faciendas, nullas prorsus, & invalidas esse, & fore, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes, sententias, & pœnas prædictas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Decretum irritans.

Contrariis amplissime derogat.

§.5. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; etiamsi prædictis Clericis, & personis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Publicatio hujus Constitutionis quomodo sit facieda.

§.6. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipsius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis ejusdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu Dieta dictæ Congregationis publice legi, illasque sicut præfertur lectas, omnes arctare, perinde ac si unicuique intimatæ fuissent; Illarumque exemplis, etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, vel alterius Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem fidem adhiberi, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Edit. 15. Sep. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. in libr. Brev. Mensis Septembris par.1. fol.173.

XLII.

Relaxatio suspensionis facultatis conferendi Beneficia in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. cum diversis ordinationibus &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, ut studiorum Generalium Universitates ad fidei Catholicæ præsidium, Christianæque Reipublicæ decus, & utilitatem a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris sapienti, salubrique consilio institutæ, ac multis privilegiis, gratiis, & Indultis ex eorum liberalitate, & munificentia decoratæ, sublatis abusibus, stabilitaque æquitatis, atque Justitiæ norma, recte, atque ordine dirigantur, debitamque nobis, & huic Sanctæ Sedi fidem, devotionem, & obedientiam illibate servantes, Apostolicæ nostræ charitatis sentiant benignitatem, & felicioribus in dies benedicente Domino proficiant incrementis.

Querelæ ad Clem. IX. delatæ adversus Universitatē Studii Generalis Lovanien.

§.1. Alias siquidem cum ad notitiam fel. rec. Clementis Papa IX. prædecessoris nostri pervenisset, quod Rectores, ac Magistri, Doctores, & Scholares, necnon Decani, seu Vicedecani facultatis artium, ac Conservatores Privilegiorum Universitatis studii generalis Oppidi Lovaniensis olim Leodien., nunc Mechlinien. Diœcesis a rec. me. Martino Papa V. Prædecessore pariter nostro erectæ, & institutæ plurimis ab inde annis privilegiis, facultatibus, gratiis, & Indultis eidem Universitati tam a dicto Martino prædecessore, quam

quam a piæ mem. Paulo II., Sixto IV., Leone X., Adriano VI., Clemente VII., Paulo III., Pio IV., Gregorio XIII., ac Paulo V., & forsan aliis Romanis Pontificibus etiam prædecessoribus nostris respective concessis, & confirmatis abutebantur circa nominationes ad Beneficia Ecclesiastica in Belgicis ditionibus consistentia, ac Collationes, & provisiones ejusmodi Beneficiorum in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. sitorum, necnon exercitium Jurisdictionis præfatis Conservatoribus per privilegia hujusmodi attributæ, quippe qui ad Beneficia Ecclesiastica valorem annuum centum ducatorum auri de Camera excedentia nominare, ac nominationes hujusmodi Sedibus Episcopalibus, & Archiepiscopalibus, ac Prælaturis collatorum Ordinariorum vacantibus facere, & plura Beneficia incompatibilia eisdem Personis conferre, seu eas ad illa nominare, quinimo Beneficia Ecclesiastica, de quibus per Coadjutorias cum futura successione ab hac Sancta Sede provisum fuerat, conferre pariter, seu ad illa nominare, aliosque similes excessus privilegiorum, facultatum, gratiarum, & Indultorum prædictorum dispositioni plane contrarios committere, & Conservatores prædicti, de Causis non solum in quibus ageretur, an Beneficia in mensibus Apostolicis, vel Ordinariorum, an vero in illis, qui dictæ Vniversitati concessi sunt, vacavissent, sed etiam ubi tractaretur, utrum Beneficia hujusmodi ejusdem Apostolicæ Sedis dispositioni aliter quam ratione vacationis in Mense Apostolico reservata, seu affecta essent, nec ne, cognoscere præsumpsissent, tametsi nihil horum eis ex privilegiorum, facultatum, gratiarum, & Indultorum hujusmodi tenore permissum, sed hæc omnia nulla penitus, ac invalida, & attentata existerent.

Abusus ejusdem Universitatis privilegiorũ Apostolicorum, circa nominationes ad beneficia Ecclesiastica, & exercitium Iurisdictionis illius Conservatoribus attributæ.

Alii abusus lædentes dignitatem, & auctoritatem Sedis Apost. referuntur.

§.2. Et quod Sedis Apostolicæ dignitatem, auctoritatemque magis lædebat, citationes, inhibitiones, monitiones, mandata, sententias, & decreta, ac incursus excommunicationis, aliarumque censurarum declarationes etiam aggravatorias, & reaggravatorias in eos propter excessus hujusmodi, ac ab ipsis respective provisos a Sacri Palatii Auditorio legitime emanatas, & emanata nulliter, & de facto cassare, & annullare, ac tam provisos a Sede prædicta, quam Capitula Ecclesiarum, aliasque Personas Ecclesiasticas huic Sanctæ Sedi devotas, & ipsius Sedis, ejusque Delegatorum Auditorii prædicti mandatis, ut par est, obsequentes, arrestis, sequestrationibus, & detentionibus fructuum, & reddituum Ecclesiasticorum, aliisque modis hujusmodi perturbare, & inquietare ausi fuissent, & tunc auderent: super quibus frequentes ad ipsum Clementem IX. prædecessorem, & Sedem prædictam variorum ab eadem Sede de Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. consistentibus Provisorum querelæ pervenerant, eidem Clementi prædecessori supplicantium, ut in præmissis de opportuno remedio providere, gravibusque scandalis inde nascentibus occurrere de benignitate Apostolica dignaretur.

Ad tollendos dictos abusus Clemens IX. primum cum d. Universitate omnes suaviores, benigniorésque vias tentavit.

§.3. Et ipse quidem Clemens prædecessor cum ex debito pastoralis muneris sibi divinitus impositi, quo Populorum quieti, quantum sibi ex alto concedebatur, consulere, suaque, & dictæ Sedis jura tueri adstringebatur, preces tam justas negligere, excessusque prædictos dissimulare non valeret, pro singulari paternæ suæ erga Universitatem prædictam, quam memorati Romani Pontifices ejus prædecessores, ut illam, ejusque Scholares, & personas ad sacrarum, aliarumque bonarum literarum studia excitarent, illorumque devotionem, & reverentiam erga hanc Sanctam Sedem foverent, tot, tantisque, & tam luculentis privilegiis, atque prærogativis decoraverant, charitatis affectu, omnes suaviores, benigniorésque vias tentaverat, operamque sedulo dederat, tum paternis admonitionibus, tum personarum doctrina, & morum gravitate spectabilium, dictæque Universitati benevolarum insinuationibus, injecta quoque aliqua spe novarum gratiarum, ac etiam justæ ejus indignationis timore suaviter suggesto, ut res omnes coram dilecto filio Carolo Antonio Airoldo Abbate Ecclesiæ S. Abundii dictæ Sedis in Belgicis Ditionibus Internuncio in id, quod æquum esset redigeretur.

§.4. Verum hæc omnia incassum ceciderant: hinc licet ex Sacrorum Canonum præscripto privilegia amittere meruissent, eo quod concessa sibi facultate fuerant abusi; ipse tamen Clemens prædecessor paternæ suæ benignitatis memor, & pœnitentiæ locum relinquere volens, ac mitius agendo, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, jus, & facultatem, ac Indultum conferendi Beneficia cum cura, & sine cura, Sæcularia in titulum Clericis Sæcularibus conferri, & per Clericos Sæculares regi, & gubernari solita in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. consistentia, & pro tempore per obitum dumtaxat in certis tunc expressis mensibus vacantia, etiamsi Canonicatus, & Præbendæ, Personatus, administrationes, & Dignitates cujuscumque qualitatis, & valoris essent, exceptis certis itidem tunc expressis Beneficiis a prædicto Paulo V. prædecessore per suas sub Plumbo Kalendis Decembris anno Incarnationis Dominicæ 1616. desuper expeditas literas, Decano, seu Vicedecano prædictæ facultatis Artium sub certis modo, & forma tunc expressis loco Juris, seu facultatis nominandi, quod, seu quam idem Paulus Prædecessor per dictas literas perpetuo abrogavit, itidem perpetuo concessum, seu concessam ad suum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum suspendit, ac suspensum, & suspensam esse, & fore decrevit, & declaravit.

Dein motu proprio suspendit eidem Universitati Jus, & facultatem conferendi, ac nominãdi ad beneficia prout in rubrica.

§.5. Decernens pariter quascumque collationes, & provisiones Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, administrationum, & Dignitatum, aliorumq; Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. consistentium prædictorum pro tempore vacantium, & de illis provisorum in illorum possessionem, immissiones, ac etiam nominationes ad eadem Beneficia prætextu abrogati, ut præfertur, juris nominandi, si quas suspensione hujusmodi durante forsan a pro tempore existente Decano, seu Vicedecano dictæ facultatis Artium, etiam de consensu Receptoris, & Procuratorum quatuor Nationum ejusdem facultatis, seu majoris partis eorum, aut alias quomodolibet, seu ab aliis quibusvis personis dictæ Universitatis tam conjunctim, quam divisim, & alias quomodocumque, & qualitercumque fieri contingeret, nullas prorsus, ac irritas, inanes, & invalidas, nulliusque roboris, & mo-

Durante hac suspensione decrevit irritas, & nullas omnes hujusmodi nominationes, & provisiones beneficiorum prout in rubr.

momenti, ac viribus, & effectu penitus, & omnino vacuas fore, nec cuiquam titulum etiam coloratum, aut possidendi, vel detinendi Causam ullatenus tribuere.

Omnia acta Iudicialia ad hunc effectum a Conservatoribus d. Universitatis facta pariter declaravit irrita, & nulla, prout in rub.

§.6. Citationes quoque, monitiones, mandata, Decreta, Processus, Sententias, Censurarum fulminationes, auxilii brachii sæcularis invocationes, & acta judicialia, & extrajudicialia quæcumque, si quæ a Conservatoribus prædictis, vel aliis Judicibus quibuscumque, seu eorum aliquo ad instantiam eorum, quibus Beneficia hujusmodi, suspensione prædicta durante de facto collata essent, seu alias quomodolibet pro tuendis, seu ad effectum deducendis hujusmodi Collationibus, seu provisionibus fieri, mandari, decerni, relaxari, ferri, vel pronunciari contingeret cum omnibus, & singulis inde forsan quomodolibet secuturis, nulla pariter, ac invalida, irrita, inania de facto, præsumpta, ac prorsus attentata, & vitiosa fore, neminemque prorsus arctare, vel afficere, sed nullatenus attendenda fore, & esse.

Collationem omnium beneficiorum in Mensibus d. Universitati concessis durante hac suspensione vacantiũ S. Sedi reservavit.

§.7. Collationem vero omnium, & singulorum Beneficiorum in Civitate, Patria, & Dioecesi Leodien. prædictis consistentium hujusmodi, quæ in mensibus memoratæ Universitati, seu facultati Artium, ut præfertur concessis, durante suspensione hujusmodi vacarent, ad se, & hanc S. Sedem spectare, & pertinere, nec quemquam etiam vigore cujuscumque Indulti ab ipso Clemente prædecessore, & Sede prædicta concessi desuper quidquam prætendere, aut se intromittere posse, cum diversis aliis decretis, clausulis, & derogationibus amplissimis, & alias prout in ejusdem Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 13. Septembris 1669. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

D. Universitas durante hac suspensione se abstinuit a collatione dd. beneficiorum, & paratam se exhibet a dd. & aliis quibusvis abusibus recedere.

§.8. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris, ac Magistrorum, Doctorum, & Scholarium, necnon Decani, seu Vicedecani, aliarumque Personarum prædictarum respective Universitatis, & facultatis Artium nobis expositum fuit, ipsi prædictis Clementis prædecessoris literis humiliter acquiescendo, a collatione Beneficiorum prædictorum, quæ suspensione pendente hujusmodi durante in mensibus dictæ facultati Artium, sicut præmittitur assignatis vacaverunt, & a nobis collata fuerunt, abstinuerint, & a prædictis, aliisve quibusvis abusibus omnino recedere, ac nostris, & Apostolicæ Sedis mandatis, sicut devotos Ecclesiæ filios, sincerosque Sedis ejusdem cultores decet, in omnibus, & per omnia prompto obsequio morem gerere parati sint; nec quidquam ardentioribus votis desiderent, quam dictæ Sedis gratiam religiosa observantia demereri, ac palam omnibus facere se a prisca dictæ Universitatis, ex qua tot egregii Catholicæ Fidei propugnatores, ac Divinorum eloquiorum Tractatores, aliique insignes in omni scientiarum genere viri prodiere, in eamdem Sedem Apostolicam fide, devotione, & reverentia minime descivisse; quo vero certa, congruensque in præmissis norma a suprema æquitate nostra eo celeriori posset maturitate statui, quo de plerisque non ita notis facti circumstantiis major notitia haberetur, ipsi Exponentes multa nobis tam per Scripturas eorum nomine ad hanc Sanctam Sedem per memoratum Carolum Antonium Internuncium transmissas, tum per eorum Deputatos, sive negotiorum gestores insinuari curaverint, enixe, humiliterque nobis supplicantes, ut suspensionem prædictam relaxare de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicat Põtifici ut d. suspensionem relaxet.

Pontifex rem totam discutiendam cõmittit S.R.E. nõnullis Cardinalibus, & Prælatis, qui eidem referũt quid desuper statuendũ sit.

§.9. Nos rem omnem nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis Viris Sapientia, prudentia, æquitate, ac Sacrorum Canonum peritia eximie præstantibus mature, diligenterque discutiendam, ac Nobis referendam commisimus, qui mandatum Nostrum fideliter exequentes, habitis inter se multis congressibus, negotium totum, & quidquid eo pertinere videbatur, omni studio, atque industria discusserunt, & quid desuper statuendum videretur, Nobis retulerunt.

Nedum dict. abusus, sed illis ansam in futurum præcidere intendit.

§.10. Audita igitur, & approbata per Nos eorum relatione; pro peculiari nostro erga Universitatem prædictam affectu, felici, prosperoque illius regimini, & progressui consulere, ac supradictos abusus è medio tollere, illisque ansam in futurum præcidere, necnon prædictos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac prædictorum, aliorumve quorumlibet privilegiorum, facultatum, gratiarum, & Indultorum eisdem Universitati, & facultati Artium, earumque Personis quibuslibet a præfatis, aliisve quibusvis Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris concessorum, literarumque Apostolicarum, tam sub Plumbo, quam in forma Brevis desuper emanatarum, & aliarum quarumlibet scripturarum tam publicarum, quam privatarum tenores, & datas etiam veriores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, & specificatis habentes.

Absolutio a Censuris.

Pro expressis habet omnia, & quæcumq; privilegia d. Universitatis.

In literis Citatorialibus, & Monitorialibus a Cõservatoribus Privilegiorum d. Universitatis relaxandis nõ apponatur clausula per abusum antea apponi solita, prout in rub.

§.11. Auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, declaramus, præcipimus, mandamus, statuimus, & ordinamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus in literis citatorialibus, & monitorialibus a Conservatoribus privilegiorum d. Universitatis, seu eorum aliquo contra extraneos, eos scilicet, qui de ipsa Universitate, illiusque Rectori subjecti non sunt, in quacumque materia, tam Ecclesiastica, quam temporali, ac contra ipsius Universitatis Personas Rectoris prædicti Jurisdictioni suppositas in quacumque beneficiali, aliaque Ecclesiastica materia respective decernendis, & relaxandis, non apponatur ea clausula per abusum antehac apponi solita, qua citato, vel monito mandabatur, ut si quod Jus, vel actionem ad beneficium, vel aliam rem controversam crederet se habere, illud, vel illam coram ipso Conservatore, vel Rectore prædicto proponeret sub poena perpetui silentii, sed Mandatum hujusmodi ad solum Conservatorem restringatur; Nec in prædictis, aliisve literis Judicialibus quibuscumque per eosdem Con-

Nec in eis quidquam addatur, vel exprimatur, quo Jurisdictionis Ecclesiasticæ cursus impediatur, differatur, aut perturbetur.

Conservatores, eorumve quemlibet decernendis, & relaxandis quidquam addatur, vel exprimatur, quo Jurisdictionis Ecclesiasticæ cursus, appellationumque in Causis ad forum Ecclesiasticum quomodolibet spectantibus ad Sedem Apostolicam, ejusque Delegatos, prout Juris fuerit interponendarum, introducendarum, prosequendarum, & terminandarum, aliorumve quorumvis Juris remediorum effectus quovis modo impediri valeat, aut differri, vel perturbari. Unicuique autem liceat quemlibet ex Conservatoribus prædictis, qui plures per memoratorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literas deputati reperiuntur ad sui libitum adire.

Unicuique liceat quemlibet ex dd. Conservatoribus adire.

Citatus coram aliquo ex dd. Conservatoribus ex justa causa potest illum recusare, & alium adire, prout in rubrica.

§. 12. Quod si quis coram aliquo ex eisdem Conservatoribus citatus aliquam contra eum habuerit exceptionem, seu causam propter quam ab illo non speret obtinere posse Justitiæ complementum; liceat sic citato ad alium ex iisdem Conservatoribus recurrere, qui causam in statu, & terminis, in quibus reperietur assumere, illamque cum omnibus, & singulis suis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare possit, & debeat. Si autem Actori, seu illi, ad cujus instantiam decreta fuerit prima citatio, seu primum Monitorium relaxatum, aliqua contra Conservatorem a Reo, seu citato, ut præfertur, aditum, competierit legitima exceptio, poterit & ipse illum pariter recusare, ac ad alium ex d. Conservatoribus recursum habere; salvis tamen Reo, seu citato contra hunc quoque Conservatorem suis exceptionibus, ac ea lege Reus, seu primo loco in Judicium vocatus coram suspecto Judice litigare nullo modo cogetur.

Item & Actori.

Ipsi Conservatores ex Officio sibi eligant, & deputent quoscumque Justitiæ Ministros.

§. 13. Porro Conservatores ipsi Assessores, Notarios, Actuarios, Apparitores, aliosve quoscumque Justitiæ Ministros sibi ex officio eligant, ac deputent, seu assumant: Nec Universitas prædicta in illorum electione, vel deputatione ullo modo se ingerere de cætero valeat, prout antehac per errorem fecisse memoratur. Ipsi vero Conservatores omnia, & singula, quæ in supradictis Pauli V. prædecessoris literis circa eorum Jurisdictionem, illiusque exercitium constituta, & ordinata sunt, exacte, & accurate servent, nec illa quomodolibet excedere audeant; Neque de causis beneficiorum, quibus per Coadjutorias cum futura successione ab hac S. Sede provisum est hactenus, & in futurum quandocumque providebitur, tametsi Beneficia ipsa per obitum in aliquo ex Mensibus prædictæ facultati Artium per easdem Pauli V. prædecessoris literas assignatis vacare contigerit, aut ad eadem Beneficia nominatio dictæ Universitati, seu facultati Artium, si illis per Coadjutorias hujusmodi provisum non esset, ex dispositione supradictorum Privilegiorum competeret, ullo modo cognoscere, ullumve desuper actum jurisdictionalem facere, vel attentare præsumant.

Accurate servent, quæ circa eorum Jurisdictionem sunt statuta in literis Pauli V.

De causis beneficiorum, de quibus per Coadjutorias cum futura successione provisum fuerit, & providebitur etiamsi beneficia per obitum vacet in Mensibus d. Universitati reservatis nullatenus cognoscant.

Nullus Provisos Apostolicos per hujusmodi Coadjutorias cũ futur. successione ad Judicium coram dd. Conservatoribus trahere audeat, prout in rub.

§. 14. Nec quisquam ullum ex Provisis Apostolicis per Coadjutorias cum futura successione hujusmodi ad Judicium coram Conservatoribus prædictis trahere, nec quo minus mandata de immittendo, & alia quæcumque etiam executiva per Executores, & Iudices Apostolicos ad eorumdem Provisorum Apostolicorum favorem decernenda, & relaxanda executioni mandentur, quoquo modo impedire, nec ipsi Conservatores, eorumve quilibet in eis aliquo modo, nec cognoscendo, nec impediendo se ingerere possint, sub nullitatis omnium actorum, ac censurarum, & amissionis Officiorum, ac privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum pœna ipso facto, etiam absque alia sententia declaratoria incurrenda.

Pœnæ adversus contravenientes.

§. 15. Et quia alias Canonicatus, & Præbenda Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Oppidi Tongrensis, Leodien. Diœcesis per obitum q. Lamberti Lens ultimi illorum possessoris Mense Januario 1652. vacantibus, de quibus prius per Coadjutoriam cum futura successione ad favorem tunc in humanis agentis Francisci Fresart, a similis rec. Innocentio PP. X. prædecessore pariter Nostro canonice provisum fuerat, tunc existens Decanus, seu Vice-Decanus dictæ facultatis Artium, Canonicatum, & Præbendam hujusmodi tamquam in Mense eidem facultati assignato vacantes, cuidam Petro per Notarium, & ab hac Sancta Sede illico reprobatum abusum conferre, ipseque Petrus, ut collationem hujusmodi sibi sic nulliter, & invalide factam tueretur, & ad effectum deduceret non solum dictum Franciscum, ad cujus favorem Coadjutoria præfata emanaverat, ejusque in Canonicatu, & Præbenda hujusmodi Successorem Apostolica pariter auctoritate provisum, sed etiam Capitulum ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Tongrensis coram Conservatore Privilegiorum dictæ Universitatis citare, & ad Judicium vocare, ipseque Conservator ad diversos actus, sententias, & Decreta, illorumque executionem nulliter, & de facto procedere, ac ipsos Provisos Apostolicos, & Capitulum, spretis inhibitionibus a Judicibus Apostolicis, & præsertim a prædicto Causarum Palatii Apostolici Auditorio emanatis multipliciter vexare, multisque detrimentis, & dispendiis afficere præsumpserunt: Ideo collationem hujusmodi eidem Petro a d. Decano, seu Vice-Decano factam, omniaque, & singula præmissa, & alia quælibet inde quomodocumque secuta ab ipso initio penitus, & omnino nulla, invalida, & de facto præsumpta, & attentata fuisse, esse, & fore, nullumque Jus in eisdem Canonicatu, & Præbenda, seu ad illos dicto Petro competiisse, aut competere, sed etiam prædictum Capitulum Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Tongrensis contra dictum Petrum jura sua ad consequendam refectionem, & restitutionem omnium, & singulorum damnorum, & detrimentorum, quæ præmissorum occasione accepit, & passum est, experiri posse ad abundantiorem cautelam dicta auctoritate harum serie declaramus.

Declarat nulla, irrita, & attentata nonnulla acta a Decano, seu Vicedecano d. Universitatis.

§. 16. Ut autem Beneficia Ecclesiastica ad quæ nominare, & quæ conferre Universitati, & facultati Artium prædictis respective per Privilegia supradicta concessum fuit, æqua lance pro uniuscujusque meritis distribuantur, & abusus quidam quo plures, quam antiquitus consuetum erat, ad Concilium dictæ facultatis, ut majoris taxæ beneficialis capaces fierent, admittebantur e medio tollatur: Volumus servari numerum ab antiquo statutum, nempe quadraginta octo Personarum, quæ sint de Concilio ejusdem facultatis Artium, ad quod si contingat assumi aliquem,

Abusus in beneficiis, adque d. Universitas ex privilegiis Apost. nominare, & conferre solebat, refertur.

Statuitur numerus personarum Concilii d. Universitatis, & quomodo Rectores Parochialium ad illud sint assumẽdi

momenti, ac viribus, & effectu penitus, & omnino vacuas fore, nec cuiquam titulum etiam coloratum, aut possidendi, vel detinendi Causam ullatenus tribuere.

Omnia acta Judicialia ad hunc effectum a Conservatoribus d. Universitatis facta pariter declaravit irrita, & nulla, prout in rub.

§.6. Citationes quoque, monitiones, mandata, Decreta, Processus, Sententias, Censurarum fulminationes, auxilii brachii sæcularis invocationes, & acta judicialia, & extrajudicialia quæcumque, si quæ a Conservatoribus prædictis, vel aliis Judicibus quibuscumque, seu eorum aliquo ad instantiam eorum, quibus Beneficia hujusmodi, suspensione prædicta durante de facto collata essent, seu alias quomodolibet pro tuendis, seu ad effectum deducendis hujusmodi Collationibus, seu provisionibus fieri, mandari, decerni, relaxari, ferri, vel pronunciari contingeret cum omnibus, & singulis inde forsan quomodolibet secuturis, nulla pariter, ac invalida, irrita, inania de facto, præsumpta, ac prorsus attentata, & vitiosa fore, neminemque prorsus arctare, vel afficere, sed nullatenus attendenda fore, & esse.

Collationem omnium beneficiorum in Mensibus d. Universitati concessis durante hac suspensione vacantiũ S. Sedi reservavit.

§.7. Collationem vero omnium, & singulorum Beneficiorum in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. prædictis consistentium hujusmodi, quæ in mensibus memoratæ Universitati, seu facultati Artium, ut præfertur concessis, durante suspensione hujusmodi vacarent, ad se, & hanc S. Sedem spectare, & pertinere, nec quemquam etiam vigore cujuscumque Indulti ab ipso Clemente prædecessore, & Sede prædicta concessi desuper quidquam prætendere, aut se intromittere posse, cum diversis aliis decretis, clausulis, & derogationibus amplissimis, & alias prout in ejusdem Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 13. Septembris 1669. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

D. Universitas durante hac suspensione se abstinuit a collatione dd. beneficiorum, & paratam se exhibet a dd. & aliis quibusvis abusibus recedere.

§.8. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris, ac Magistrorum, Doctorum, & Scholarium, necnon Decani, seu Vicedecani, aliarumque Personarum prædictarum respective Universitatis, & facultatis Artium nobis expositum fuit, ipsi prædictis Clementis prædecessoris literis humiliter acquiescendo, a collatione Beneficiorum prædictorum, quæ suspensione pendente hujusmodi durante in mensibus dictæ facultati Artium, sicut præmittitur assignatis vacaverunt, & a nobis collata fuerunt, abstinuerint, & a prædictis, aliisve quibusvis abusibus omnino recedere, ac nostris, & Apostolicæ Sedis mandatis, sicut devotos Ecclesiæ filios, sincerosque Sedis ejusdem cultores decet, in omnibus, & per omnia prompto obsequio morem gerere parati sint; nec quidquam ardentioribus votis desiderent, quam dictæ Sedis gratiam religiosa observantia demereri, ac palam omnibus facere se a prisca dictæ Universitatis, ex qua tot egregii Catholicæ Fidei propugnatores, ac Divinorum eloquiorum Tractatores, aliique insignes in omni scientiarum genere viri prodiere, in eamdem Sedem Apostolicam fide, devotione, & reverentia minime descivisse; quo vero certa, congruensque in præmissis norma a suprema æquitate nostra eo celeriori posset maturitate statui, quo de plerisque non ita notis facti circumstantiis major notitia haberetur, ipsi Exponentes multa nobis tam per Scripturas eorum nomine ad hanc Sanctam Sedem per memoratum Carolum Antonium Internuncium transmissas, tum per eorum Deputatos, sive negotiorum gestores insinuari curaverint, enixe, humiliterque nobis supplicantes, ut suspensionem prædictam relaxare de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicat Pōtifici ut d. suspensionem relaxet.

Pontifex rem totam discutiendam cōmittit S.R.E. nonnullis Cardinalibus, & Prælatis, qui eidem referũt quid desuper statuendũ sit.

§.9. Nos rem omnem nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis Viris Sapientia, prudentia, æquitate, ac Sacrorum Canonum peritia eximie præstantibus mature, diligenterque discutiendam, ac Nobis referendam commisimus, qui mandatum Nostrum fideliter exequentes, habitis inter se multis congressibus, negotium totum, & quidquid eo pertinere videbatur, omni studio, atque industria discusserunt, & quid desuper statuendum videretur, Nobis retulerunt.

Nedum dict. abusus, sed illis ansam in futurum præcidere intendit.

§.10. Audita igitur, & approbata per Nos eorum relatione; pro peculiari nostro erga Universitatem prædictam affectu, felici, prosperoque illius regimini, & progressui consulere, ac supradictos abusus è medio tollere, illisque ansam in futurum præcidere, necnon prædictos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac prædictorum, aliorumve quorumlibet privilegiorum, facultatum, gratiarum, & Indultorum eisdem Universitati, & facultati Artium, earumque Personis quibuslibet a præfatis, aliisve quibusvis Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris concessorum, literarumque Apostolicarum, tam sub Plumbo, quam in forma Brevis desuper emanatarum, & aliarum quarumlibet scripturarum tam publicarum, quam privatarum tenores, & datas etiam veriores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, & specificatis habentes.

Absolutio a Censuris.

Pro expressis habet omnia, & quæcumq; privilegia d. Universitatis.

In literis Citatorialibus, & Monitorialibus a Cōservatoribus Privilegiorum d. Universitatis relaxandis nō apponatur clausula per abusum antea apponi solita, prout in rub.

§.11. Auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, declaramus, præcipimus, mandamus, statuimus, & ordinamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus in literis citatorialibus, & monitorialibus a Conservatoribus privilegiorum d. Universitatis, seu eorum aliquo contra extraneos, eos scilicet, qui de ipsa Universitate, illiusque Rectori subjecti non sunt, in quacumque materia, tam Ecclesiastica, quam temporali, ac contra ipsius Universitatis Personas Rectoris prædicti Jurisdictioni suppositas in quacumque beneficiali, aliaque Ecclesiastica materia respective decernendis, & relaxandis, non apponatur ea clausula per abusum antehac apponi solita, qua citato, vel monito mandabatur, ut si quod Jus, vel actionem ad beneficium, vel aliam rem controversam crederet se habere, illud, vel illam coram ipso Conservatore, vel Rectore prædicto proponeret sub pœna perpetui silentii, sed Mandatum hujusmodi ad solum Conservatorem restringatur; Nec in prædictis, aliisve literis Judicialibus quibuscumque per eosdem

Con-

Nec in eis quidquam addatur, vel exprimatur, quo Jurisdictionis Ecclesiasticæ cursus impediatur, differatur, aut perturbetur.

Conservatores, eorumve quemlibet decernendis, & relaxandis quidquam addatur, vel exprimatur, quo Jurisdictionis Ecclesiasticæ cursus, appellationumque in Causis ad forum Ecclesiasticum quomodolibet spectantibus ad Sedem Apostolicam, ejusque Delegatos, prout Juris fuerit interponendarum, introducendarum, prosequendarum, & terminandarum, aliorumve quorumvis Juris remediorum effectus quovis modo impediri valeat, aut differri, vel perturbari. Unicuique autem liceat quemlibet ex Conservatoribus prædictis, qui plures per memoratorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literas deputati reperiuntur ad sui libitum adire.

Unicuique liceat quemlibet ex dd. Cōservatoribus adire.

Citatus corā aliquo ex dd. Conservatoribus ex justa causa potest illum recusare, & alium adire, prout in rubrica.

§.12. Quod si quis coram aliquo ex eisdem Conservatoribus citatus aliquam contra eum habuerit exceptionem, seu causam propter quam ab illo non speret obtinere posse Justitiæ complementum; liceat sic citato ad alium ex iisdem Conservatoribus recurrere, qui causam in statu, & terminis, in quibus reperietur assumere, illamque cum omnibus, & singulis suis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare possit, & debeat. Si autem Actori, seu illi, ad cujus instantiam decreta fuerit prima citatio, seu primum Monitorium relaxatum, aliqua contra Conservatorem a Reo, seu citato, ut præfertur, aditum, competierit legitima exceptio, poterit & ipse illum pariter recusare, ac ad alium ex d. Conservatoribus recursum habere; salvis tamen Reo, seu citato contra hunc quoque Conservatorem suis exceptionibus, ac ea lege Reus, seu primo loco in Judicium vocatus coram suspecto Judice litigare nullo modo cogetur.

Item & Actori.

Ipsi Conservatores ex Officio sibi eligant, & deputent quoscūque Justitiæ Ministros.

§.13. Porro Conservatores ipsi Assessores, Notarios, Actuarios, Apparitores, aliosve quoscumque Justitiæ Ministros sibi ex officio eligant, ac deputent, seu assumant: Nec Universitas prædicta in illorum electione, vel deputatione ullo modo se ingerere de cætero valeat, prout antehac per errorem fecisse memoratur. Ipsi vero Conservatores omnia, & singula, quæ in supradictis Pauli V. prædecessoris literis circa eorum Jurisdictionem, illiusque exercitium constituta, & ordinata sunt, exacte, & accurate servent, nec illa quomodolibet excedere audeant; Neque de causis beneficiorum, quibus per Coadjutorias cum futura successione ab hac S.Sede provisum est hactenus, & in futurum quandocumque providebitur, tametsi Beneficia ipsa per obitum in aliquo ex Mensibus prædictæ facultati Artium per easdem Pauli V. prædecessoris literas assignatis vacare contigerit, aut ad eadem Beneficia nominatio dictæ Universitati, seu facultati Artium, si illis per Coadjutorias hujusmodi provisum non esset, ex dispositione supradictorum Privilegiorum competeret, ullo modo cognoscere, ullumve desuper actum jurisdictionalem facere, vel attentare præsumant.

Accurate servent, quæ circa eorum Jurisdictionem sunt statuta in literis Pauli V.

De causis beneficiorum, de quibus per Coadjutorias cum futura successione provisum fuerit, & providebitur etiamsi beneficia per obitum vacēt in Mensibus d. Universitati reservatis nullatenus cognoscant.

Nullus Provisos Apostolicos per hujusmodi Coadjutorias cū futur. successione ad Judicium coram dd. Conservatoribus trahere audeat, prout in rub.

§.14. Nec quisquam ullum ex Provisis Apostolicis per Coadjutorias cum futura successione hujusmodi ad Judicium coram Conservatoribus prædictis trahere, nec quo minus mandata de immittendo, & alia quæcumque etiam executiva per Executores, & Iudices Apostolicos ad eorumdem Provisorum Apostolicorum favorem decernenda, & relaxanda executioni mandentur, quoquo modo impedire, nec ipsi Conservatores, eorumve quilibet in eis aliquo modo, nec cognoscendo, nec impediendo se ingerere possint, sub nullitatis omnium actorum, ac censurarum, & amissionis Officiorum, ac privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum pœna ipso facto, etiam absque alia sententia declaratoria incurrenda.

Pœnæ adversus contravenientes.

§.15. Et quia alias Canonicatus, & Præbenda Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Oppidi Tongrensis, Leodien. Diœcesis per obitum q. Lamberti Lens ultimi illorum possessoris Mense Januario 1652. vacantibus, de quibus prius per Coadjutoriam cum futura successione ad favorem tunc in humanis agentis Francisci Fresart, a similis rec. Innocentio PP.X. prædecessore pariter Nostro canonice provisum fuerat, tunc existens Decanus, seu Vice-Decanus dictæ facultatis Artium, Canonicatum, & Præbendam hujusmodi tamquam in Mense eidem facultati assignato vacantes, cuidam Petro per Notarium, & ab hac Sancta Sede illico reprobatum abusum conferre, ipseque Petrus, ut collationem hujusmodi sibi sic nulliter, & invalide factam tueretur, & ad effectum deduceret non solum dictum Franciscum, ad cujus favorem Coadjutoria præfata emanaverat, ejusque in Canonicatu, & Præbenda hujusmodi Successorem Apostolica pariter auctoritate provisum, sed etiam Capitulum ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Tongrensis coram Conservatore Privilegiorum dictæ Universitatis citare, & ad Judicium vocare, ipseque Conservator ad diversos actus, sententias, & Decreta, illorumque executionem nulliter, & de facto procedere, ac ipsos Provisos Apostolicos, & Capitulum, spretis inhibitionibus a Judicibus Apostolicis, & præsertim a prædicto Causarum Palatii Apostolici Auditorio emanatis multipliciter vexare, multisque detrimentis, & dispendiis afficere præsumpserunt: Ideo collationem hujusmodi eidem Petro a d. Decano, seu Vice-Decano factam, omniaque, & singula præmissa, & alia quælibet inde quomodocumque secuta ab ipso initio penitus, & omnino nulla, invalida, & de facto præsumpta, & attentata fuisse, esse, & fore, nullumque Jus in eisdem Canonicatu, & Præbenda, seu ad illos dicto Petro competiisse, aut competere, sed etiam prædictum Capitulum Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Tongrensis contra dictum Petrum jura sua ad consequendam refectionem, & restitutionem omnium, & singulorum damnorum, & detrimentorum, quæ præmissorum occasione accepit, & passum est, experiri posse ad abundantiorem cautelam dicta auctoritate harum serie declaramus.

Declarat nulla, irrita, & attentata nonnulla acta a Decano, seu Vicedecano d. Universitatis.

§.16. Ut autem Beneficia Ecclesiastica ad quæ nominare, & quæ conferre Universitati, & facultati Artium prædictis respective per Privilegia supradicta concessum fuit, æqua lance pro uniuscujusque meritis distribuantur, & abusus quidam quo plures, quam antiquitus consuetum erat, ad Concilium dictæ facultatis, ut majoris taxæ beneficialis capaces fierent, admittebantur e medio tollatur: Volumus servari numerum ab antiquo statutum, nempe quadraginta octo Personarum, quæ sint de Concilio ejusdem facultatis Artium, ad quod si contingat assumi aliquem,

Abusus in beneficiis, adque d. Universitas ex privilegiis Apost. nominare, & conferre solebat, refertur.

Statuitur numerus personarum Concilii d. Universitatis, & quomodo Rectores Parochialium ad illud sint assumēdi

quem, seu aliquos ex Rectoribus Parochialium Ecclesiarum Oppidi Lovaniensis caveatur efficaciter ne per assumptionem hujusmodi impediatur exercitium curæ animarum; nec quisquam acceptare possit Beneficium, cujus vacatio contigerit, antequam nominationi foret locus, uti nec Beneficium non Curatum, quod ante factam nominationem vacaverit.

Nemo possit acceptare beneficium vacans antequã sit factus locus nominationi.

§.17. Et quoad Beneficia Curata, ut melius animarum saluti prospiciatur, illorum provisionem a quibusvis eorum Ordinariis Collatoribus ad mensem a die eorum vacationis computandũ differri debere statuimus, & ordinamus; Ac Privilegia Universitatis, & facultatis prædictarum benigne ampliando harum serie concedimus, & indulgemus, ut mense hujusmodi durante per easdem Universitatem, & facultatem Artium nominationes ad illa respective, servata cæteroquin eorumdem privilegiorum forma, & dispositione fieri, ipsaque Beneficia Curata a nominatis acceptari possint, etiamsi ante nominationem, cui jam locus sit, eorum vacatio evenisset; ita scilicet ut si aliquis, etiam senior Magister facultatis Artium, vel aliquis existens de Concilio Universitatis ad tale Beneficium Curatum ante illius vacationem nominatus fuerit, illud non prius acceptare permittatur, quam judicio facultatis, vel Universitatis respective fuerit judicatus bene idoneus: Salvo nihilominus examine per Ordinarium faciendo, prout per prædictas Gregorii XIII., & Pauli V. prædecess. literas expresse cautum reperitur.

Provisio quoad beneficia curata differri debet per mensem a die eorum vacationis.

Durante dict. mense possit Universitas nominare.

Nominatus nequit beneficium curatũ acceptare nisi a Judicio d. facultatis, vel Universitatis fuerit idoneus reputatus salvo examine per Ordinarium faciẽdo.

§.18. Præterea abusum illum circa Beneficiorum præsertim incompatibilium pluralitatem antehac introductum omnino recidere cupientes, statuimus, ut nemo possit deinceps simul, vel successive vigore Privilegiorum sive facultati Artium, sive Universitati hujusmodi concessorum plures Canonicatus, & Præbendas, aut plura Beneficia Curata, vel Canonicatum, & Præbendam, ac aliud Beneficium Curatum pacifice obtinere.

Abusus quoad pluralitatẽ beneficiorum.

Nemo deinceps plura beneficia incõpatibilia simul, vel successive vigore dd. privilegiorum potest obtinere.

§.19. Si tamen aliquis post Parochialem Ecclesiam, vel Canonicatum, & Præbendam tenuis redditus annui vigore Privilegiorum hujusmodi pacifice obtentam, vel obtentos, ob eminentiam doctrinæ assumptus fuerit ad legendum, aut regendum in aliquo Pædagogio, seu Collegio dictæ Universitatis, aut ad aliam publicam Academicam functionem, ex speciali gratia indulgemus, ut possit talis adhuc vigore Privilegiorum prædictorum Canonicatum, & Præbendam vel Beneficium Curatum obtinere, priori Beneficio prius libere in manibus nostris, seu Romani Pontificis pro tempore existentis dimisso, nisi dispensationem super illius retentione ab hac S. Sede obtinuerit.

Provisus de aliquo Canonicatu, & Prębenda vel Parochiali Ecclesia tenuis redditus, possit a d. Universitate de alia Parochiali, vel Canonicatu provideri priori dimisso in manibus Papæ, nisi dispẽsatione super retentione utriusque obtinuerit.

§.20. Nemo quoque possit eodem anno vigore Privilegiorum hujusmodi duo Beneficia simplicia non requirentia residentiam pacifice cum fructu acceptare, nisi secundum petat pro finali provisione; & qui prætendet unum, & unam ex Canonicatibus, & Præbendis Cathedralium, ac Insulensis Beatæ Mariæ Aquisgranensis, Tongrensis, Harlebacensis, Sancti Servatii Trajectensis Oppidorum, vel Sancti Dionysii, aut Sancti Joannis, vel Sancti Pauli Civitatis Leodien. Collegiatarum Ecclesiarum respective, non possit obtinuisse plusquam unum Beneficium simplex; Qui vero unum ex Canonicatibus, & Præbendis inferioribus, vel Parochialem Ecclesiam, non possit obtinuisse plusquam duo; Nemo denique unquam ultra tria Beneficia, etiam residentiam non requirentia, obtinere valeat, etiam ex parte diversi Privilegii Universitati, & facultati Artium hujusmodi respective concessi.

Nemo vigore dd. privilegiorũ possit duo beneficia simplicia cũ fructu acceptare nisi secundum petat pro finali provisione.

Prætendens unum Canonicatum, & Præbendam in certis Ecclesiis prout in rubrica nequeat obtinuisse plusquã unum beneficium simplex.

In aliis Ecclesiis, vel beneficium curatũ prætendens non possit obtinuisse plusquã duo simplicia.

Nemo ultra tria beneficia simplicia obtinere valeat etiam ex parte diversi Privilegii d. Universitati concessi.

§.21. Cæterum non intendimus per præmissa taxam Beneficiorum, ad quæ nominationes vigore Privilegiorum prædictorum fieri possunt ullo modo ampliare, sed circa taxam hujusmodi ipsorum Privilegiorum dispositionem, etiam quoad Canonicatus, & Præbendas, aliave Beneficia supra expressa, quatenus illorum fructus, redditus, & proventus eamdem taxam excedant, omnino servari volumus.

Taxam beneficiorum, ad quæ hujusmodi nominationes fieri possunt servari mandat.

§.22. Ut autem Beneficiorum unicuique collatorum, seu ad quæ unusquisque jam nominatus fuerit, notitia facilius habeatur, teneatur unusquisque intra terminum unius Mensis Beneficia jam obtenta annotari curare in libris dictarum Universitatis, & facultatis Artium respective, in quibus nominationes ad Beneficia, ac Collationes Beneficiorum per easdem Universitatem, & facultatem Artium respective pro tempore factæ annotantur, seu registrantur, ac de jam obtento, seu obtentis Beneficiis in secunda, vel tertia provisione, seu nominatione mentionem facere; Pensiones quoque ex causa resignationis Beneficii vigore Privilegiorum prædictorum obtenti Resignanti reservatæ in eisdem libris pariter annotari, & de illis in posterioribus nominationibus, seu provisionibus mentio fieri debeat.

In libris dd. Universitatis annotãtur nominationes, & collationes beneficiorum factæ & de obtentis in 2. & 3. provisione, vel nominatione mẽtio fiat.

In eis etiam fiat mentio de pensionibus ex causa resignationis Resignãti reservatæ, & de illis in posterioribus nominationibus, vel provisionibus mentio fieri debeat.

§.23. Et quatenus aliquis compositionem, sive concordiam super Beneficio sic obtento cum Adversario jam iniverit, aut quandocumque in futurum ineat, per quam aliquid sibi in compensationem Beneficii dimissi præstitum fuerit, aut præstetur, id in libris prædictis pariformiter annotetur, habeaturque pro una provisione ei jam facta, itaut eo pauciores nominationes, sive collationes Beneficiorum ab Universitate, seu facultate Artium præfatis respective prætendere, seu petere valeat.

Item de pensione ex causa Compositionis, vel Concordiæ dimittenti beneficium reservatæ, ut habeatur pro una provisione.

§.24. Quia vero Privilegia prædicta in favorem illorum, qui literarum studiis in dicta Universitate operam navant, ab hac Sancta Sede emanasse noscuntur, volumus insuper, & ordinamus, ut nemo sive ab Universitate, sive a facultate Artium hujusmodi ad Beneficium quodcumque nominari, nec Beneficii cujusvis collatio ei fieri possit, qui saltem per annum integrum in eadem Universitate non resederit, ibique scholas frequentaverit, & studia hujusmodi diligenter prosecutus fuerit.

Nemo ad beneficiũ possit nominari, aut ei conferri qui saltẽ per annum integrum in eadẽ Universitate non resederit ibique scholas frequentaverit.

§.25. Porro licet ex privilegiorum supradictorum tenore minime liceat facultati Artium, & Universitati prædictis ad Beneficia, quæ Sedibus Archiepiscopalibus, sive Episcopalibus, aut Prælaturis collatorum Ordinariorum vacantibus vacare contingit, nominare, & quidquid secus antehac factum fuit, id nulliter, & invalide factum fuerit, prout memoratus Clemens IX. Prædecessor per literas suas prædictas declaravit; quia tamen Ecclesiarum, seu Prælaturarum hujusmodi provisiones interdum diu differuntur: ex speciali gratia concedimus, & indulgemus, ut in posterum nominationes ad Beneficia, quæ post elapsum semestre a die quo sedium Archiepiscopalium, seu Episcopalium, aut Prælaturarum hujus-

D. Universitas nõ potuit nominare ad beneficia Vacãtia vacantibus Sedibus Archiepiscop. & Episcopalibus, aut Prælaturis Collatorũ Ordinariorũ vacantibus.

Ex speciali gratia quando ad hujusmodi beneficia vacantia nominare possit.

hujusmodi vacatio secuta fuerit, vacare contigerit, per easdem Universitatem, & facultatem Artium respective servata cæteroquin tam prædictorum Privilegiorum, quam præsentium literarum forma, & dispositione fieri libere, & licite valeant; Ita tamen ut nominationes hujusmodi connumerentur inter illas, quas vita, Prelatura, & administratione Prælati successoris durante facere possent; ipseque Prælatus successor non amplius gravetur, quam gravaretur si Beneficia hujusmodi, ad quæ Sede, vel Prælatura vacante, facta fuerit nominatio, eo jam Sedem, seu Prælaturam obtinente vacare cœpissent.

Hujusmodi nominationes connumerari debent inter illas, quas vita, Prælatura, & administratione Prælati successoris durante eadem Universitas facere possit.

§.26. A nominationibus vero ad Beneficia hujusmodi, quæ intra semestre prædictum a die secutæ vacationis Sedis, vel Prælaturæ vacare contigerit, tam Universitatem, quam facultatem Artium hujusmodi omnino abstinere volumus, ipsorumque Beneficiorum collationem, promissionem, & omnimodam dispositionem ad Nos, & Sedem Apostolicam prædictam pleno jure spectare, & pertinere declaramus.

Provisio beneficiorũ vacantium intra semestre a die sequutæ Vacationis Sedis Archiepiscop. Episcop. vel Prælaturæ reservatur S.Sedi.

§.27. Et quia probationes super non excessu taxæ personalis per Privilegia prædicta præscriptæ, quas ad Beneficia eorumdem Privilegiorum vigore nominati facere debent, ab iis concludenter fieri plerumque vix possunt; eisdem pro tempore nominatis harum serie indulgemus, ut taxam personalem hujusmodi per duos testes juratos, etiam jam domesticos de publica voce, & fama deponentes cum juramento ipsorum nominatorum probare possint, ita tamen, ut hæc probatio contrariam probationem non excludat.

Probatio super non excessu taxæ personalis fieri possit per 2. testes juratos, cum juramẽto nominatorum.

Hæc contrariam probationem non excludat.

§.28. Cæterum quamvis Privilegia præfata præcipue ad illos, qui studiorum labores in Universitate prædicta sustinuerunt, in iisque juventutis annos consumpserunt, inopiæ ærumnis præsertim in senecta ætate eximendos concessa fuerint, nihilominus etiam aliis opulentioris fortunæ, qui docendo, aut regendo benemeriti fuerint præmia non deesse cupientes, præfato Carolo Antonio Moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Sedis prædictæ in Belgicis Ditionibus Internuncio, seu Nuncio cujuslibet decennii spatio duobus ex parte facultatis prædictarum respective, qui docendo, seu regendo benemeriti fuerint, bonumque pietatis, & doctrinæ, ac peculiaris erga hanc Sanctam Sedem observantiæ specimen dederint, ut licet redditus annuos supra taxam personalem per privilegia prædicta præscriptam possideant, nihilominus eorum singuli ad unum tantum Beneficium Ecclesiasticum, in quo condigne valeant residere, nominati, & vigore nominationum hujusmodi Beneficia, ad quæ nominati fuerint, acceptare, ac consequi, & obtinere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde acsi redditus annuos supra taxam personalem hujusmodi minime possiderent, auctoritate nostra Apostolica concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impertimur.

Dat Internũcio, seu Nuncio facultatẽ quolibet decẽnio duobus benemeritis de d. Universitate licet red ditus annuos, ultra taxam personalem possidentibus possit aliud beneficiũ pro singulis conferri.

§.29. Præmissa autem omnia, & singula a nobis statuta, decreta, mandata, & ordinata ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse servari volumus, ac sub expressa lege, & conditione illa, & alia quæcumque per hanc Sanctam Sedem in posterum statuenda, & odinanda, ac Universitati, & facultati Artium prædictis præscribenda, & injungenda exacte, & accurate servandi, suspensionem Juris, & facultatis, ac Indulti conferendi Beneficia in Civitate, Patria, & Diœcesi Leodien. consistentia in mensibus dictæ facultati Artium per supradictas Pauli V. prædecessoris literas concessis vacatura a prædicto Clemente IX. Prædecessore ad suum, & Sedis Apostolicæ Beneplacitum factam, ut præfertur dicta auctoritate earumdem tenore præsentium relaxamus, & revocamus, ac ex nunc revocatam fore.

Mãdat observantiam omnium suprad. Statutorum, & Decretorũ.

Sub hac expressa lege, & conditione servandi omnia supradd. Statuta, & in posterum statuenda; Pontifex revocat suspensionem a Clemente IX. factam Juris, ac facultatis, & Indulti conferẽdi beneficia.

§.30. Præsentes vero literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Rector, Magistri, Doctores, aliique Graduati, & Scholares, ac Conservatores privilegiorum Universitatis prædictæ, & præsertim Decanus, seu Vicedecanus facultatis Artium hujusmodi, ac Receptor, & Procuratores quatuor Nationum ejusdem facultatis, & alii quilibet quacumque Ecclesiastica vel mundana dignitate, vel potestate præditi, & fungentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, conditionis, & qualitatis existant, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter deductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, & juridica, ac pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre, aut interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, aliove quolibet, quantumvis magno, formali, substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari ad viam, seu terminos Juris, aut Privilegiorum dictæ Universitati, ejusque facultati Artium quomodolibet concessorum reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus ipsas præsentes literas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari, aut impetrato, vel etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos quovis modo spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari.

Supplet omnes defectus.

Mãdat præsentes literas semper validas, & efficaces esse, ac fore.

§.31. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, dictæque Universitatis Privilegiorum Conservatores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, & Internuncios, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quacumque Causa, & Instantia judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his quacumque auctoritate scienter,

Decretum irritans.

vel

vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Amplissime quibuscumq; contrariis derogat.

§.32. Non obstantibus prædictis Clem. IX. prædecessoris literis, ac de Jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, cæterisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit Universitatis Lovanien., & facultatis Artium hujusmodi, aliisve quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac Romanæ Curiæ, aliisve quibuslibet stylis, & usibus etiam quantumvis antiquis, & inveteratis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Universitati Lovanien., ejusque facultati Artium hujusmodi, ac earum respective Rectoribus, Magistris, Doctoribus graduatis, Scholaribus, Decanis, Vicedecanis, Receptoribus, Procuratoribus Nationum, facultatibus, Conservatoribus Privilegiorum, ac suppositis, & Personis quibuslibet, aliisve quibusvis quomodolibet numeratis, & qualificatis per memoratos Martinum V., Eugenium IV., Paulum II. Sixtum IV., Alexandrum VI., Leonem X., Adrianum VI., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Greg. XIII., & Paulum V., aliosve forsan Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem prædictam etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Archiducum, Ducum, & aliorum Principum, necnon S.R.E. Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, aliorumque quorumlibet, quavis Ecclesiastica vel mundana dignitate, præcellentia, & potestate fulgentium instantiam, seu eorum intercessione, vel contemplatione sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis mentis attestationis restitutivis, posteriorem datam eligendi facultatem, quam nemini contra præsentes literas suffragari volumus continentibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis etiamsi in iisdem literis, inter alia caveatur expresse, quod illis per quascumque Apostolicas etiam in forma Brevis, & sub nomine Cameræ Apostolicæ pro tempore expeditas, seu dictæ Sedis, ejusque Legatorum, aut Nunciorum literas etiam quoslibet generales, vel speciales etiam derogatoriarum derogatorias, aliasq; efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia, & alia Decreta in se continentes, & sub quibusvis verborum formis, & expressionibus conceptas derogari nullatenus possit, nec derogatum censeatur, nisi earumdem literarum tenor de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertus, ac urgens, & sufficiens Causa expressa, & per trinas distinctas literas, illarum tenorem continentes tribus distinctis vicibus cum trium mensium intervallo prædictæ Universitati legitime intimata, & insinuata, ac derogationes ipsæ, Motu, & scientia similibus factæ fuerint, appareatque Romanum Pontificem illis expresse derogare voluisse, & aliter pro tempore factę derogationes nullius roboris, vel momenti sint, & nemini suffragentur, ac pro infectis, & non concessis haberi debeant.

Personæ d.Universitatis in quibusvis eorũ causis extra muros Oppidi Lovanie. in 1. instantia trahi, citari, vel conveniri non possint, prout in rub.

§.33. Quodque Rector, Doctores, Magistri, Scholares, cæterique legentes dictæ Universitatis, seu aliæ illius personæ quæcumque, vigore quarumcumque literarum, a Sede prædicta, seu illius Legatis, Delegatis, & subdelegatis, aut alias quomodolibet emanatarum, & concessarum in quibusvis eorum causis civilibus, criminalibus, & mixtis extra muros dicti Oppidi Lovanien. in prima instantia trahi, citari, vel conveniri, aut alias ad judicium evocari non possint, dummodo coram aliquo ex Conservatoribus prædictis in dicto Oppido parati sint quibuscumque poscentibus de Justitia respondere, sed ipsi Rector, Doctores, Magistri, & Scholares Adversarios suos, dummodo Sedis prædictæ officiales, aut in Romana Curia præsentes non sint coram aliquo ex iisdem Conservatoribus trahere, convenire, & ad Judicium evocari facere in prima Instantia, ut præfertur, libere, & licite valeant. Quibus omnibus, & singulis etiamsi in eis alia quæcumque etiam de necessitate specifice exprimenda contineantur, & pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas, etiam quantumvis, prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, & expressis, ac exactissime adductis, & accuratissime servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum derogamus, Nosque ex urgenti, & sufficienti causa derogare, & derogatum velle declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Suos Adversarios in 1. instantia coram Conservatoribus trahere possint dummodo S.Sedis Officiales aut præsentes in Curia non sint.

Omnibus de necessitate specifice exprimendis in contrarijs pariter derogatę

Transumptorum fides.

§.34. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressi manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si originaliter exhibitæ forent, & ostensæ. Utque eædem præsentes literæ, seu earum transumpta, sive exempla hujusmodi ad valvas Cathedralis Leodien., ac Sanctæ Mariæ Tongrensis, & Sancti Petri Lovaniensis Oppidorum Collegiatarum Ecclesiarum publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ Rectorem, Magistros, Doctores, Scholares, Decanum, Vicedecanum, Conservatores, & alios præfatos, cæterosque quos quomodolibet concernunt, & concernent in futurum perinde afficiant, & arctent, ac si illorum cuilibet personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Præsentiũ literarum publicatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1673. Pontificatus nostri Anno Qnarto.

Edit. 10.Oct. 1673. An. 4.

Placet E.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium mensis lib. 4. diversorum fol.107.

CXLIII.

CXLIII.

Suppressio perpetua quarumcumque Confraternitatum, seu Congregationum sub invocatione Sanctissimi Sacramenti, B. M. V. Immaculatæ, & S. Josephi sub titulo Gregis boni Pastoris, ubicumque erectarum, cum prohibitione libellorum, foliorum, Constitutionum, Regularum, Imaginum, & usus quarumdam catenularum, aliorumque ad illarum Institutum spectantium, juxta Decretum Congregationis S. Officii.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium a tollendis abusibus, & scandalis.

PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum nostrum assidue solicitat, ut quæcumque pie, licet primitus instituta, irrepentibus subinde abusibus, non solum a pietate recessisse, sed etiam gravibus scandalis causam præbere cognoscuntur, e medio tollere, atque abolere studeamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, ac Fidelium ædificationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Nonnullæ Confraternitates sub titulo Gregis boni Pastoris earumq; Constitutiones, & Regulæ, in quibus usus catenularum & alia quædam a doctrina, & praxi Ecclesiæ aliena reperiuntur.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) nonnullæ Congregationes, seu Confraternitates sub invocatione Sanctissimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & S. Josephi sub titulo Gregis boni Pastoris variis in locis ordinaria, seu etiam Apostolica auctoritate erectæ, & institutæ existant, in quarum Constitutionibus, & Regulis usus quarundam catenularum, aliave quæpiam a doctrina, & praxi Ecclesiæ dissentanea reperiuntur, & de quarum instituto libella, folia, & imagines in vulgus edita sunt, ex quibus scandala, & offensiones in dies oriri possunt.

§. 2. Nos hujusmodi mala, atque incommoda ne latius serpant, Apostolicæ nostræ solicitudinis sarculo recidere cupientes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum ab hac Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, Congregationes, seu Confraternitates quascumque sub invocatione Sanctissimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & S. Josephi sub titulo Gregis boni Pastoris ubicumque Terrarum sicut præmittitur erectas, & institutas, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus, perpetuoque suppressas, extinctas, & abolitas esse, & fore decernimus, & declaramus.

Has Confraternitates Pōtifex perpetuo supprimit, & extinguit.

§. 3. Præterea libellos omnes, folia, & Constitutiones, Regulas, Imagines, & usum catenularum hujusmodi, aliave quæcumque ad institutum earumdem Confraternitatum, seu Congregationum spectantia, eorumque respective lectionem, retentionem, & usum quibuscumque Christifidelibus auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Lectionem, & retentionem dd. Constitutionum, Imaginum, ac usu catenularum perpetuo prohibet, & interdicit.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Confraternitatum, necnon quarumcumque Ecclesiarum tam secularium, quam regularium, in quibus Confraternitates ipsæ erectæ sunt, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 6. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari, sicque publicatas, omnes, & singulos quos illæ concernunt perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio præsentium literarum.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Edit. 15. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Decembris par. 1. fol. 1.

CXLIV.

Exemptio Vicariorum Apostolicorum, eorumque Missionariorum in Indiis Occidentalibus, & partibus Sinarum a Jurisdictione Goanæ Inquisitionis, in ea Parte, in qua non dominatur temporaliter Rex Portugalliæ, scilicet in China, Cocincina, Tunkino, Siam, Camboggia, & aliis Locis dd. Vicariis Apostolicis commissis, & Principibus Infidelibus subjectis.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1673.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo pastoralis Officii, quo Ecclesiæ Catholicæ per Universum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, Nos admonet, ut ea, quæ Catholicæ fidei propagationi impedimentum adferre possunt, e medio tollere, & Operarios in Vinea Domini strenue, utiliter-

literque laborantes ab indebitis gravaminibus, atque molestiis, quantum cum Domino possumus, tueri studeamus.

Episcopi Vicarii Apostolici in Indiis Orientalibus, Sinarum, & partibus, eorumque Missionarii varias vexationes a Ministris Inquisitionis Goanæ receperunt.

§.1. Cum itaque (sicut non sine gravi animi nostri dolore accepimus (Venerabiles Fratres Episcopi Vicarii Apostolici in Indiis Orientalibus, & partibus Sinarum ab hac S. Sede Apostolica deputati, eorumque Missionarii varias vexationes a dilectis filiis Commissariis, aliisque Officialibus, seu Ministris Officii Inquisitoris adversus hæreticam pravitatem in Civitate Goan., auctoritate Apostolica instituti, acceperint, & passi sint, ac eorum aliqui a Missionum Locis amoti, & in carcere detenti fuerint, in grave S. operis conversionis Infidelium, ac propagationis Catholicæ fidei, cui dictæ Sedis auctoritate destinati sunt, præjudicium, & detrimentum,

DD. Vicarios Apost., eorúq; Missionarios pro tempore eximit a quacumq; Jurisdictione Inquisitorũ Civitatis Goanę in ea parte tantum, in qua Rex Portugalliæ temporaliter non dominatur prout in rub.

§.2. Nos ejusmodi malis ansam, & occasionem in futurum precidere cupientes ejusdem Vicarios Apostol., eorumque Missionarios tam missos, quam mittendos, & eorum quemlibet, a quacumq; Jurisdictione Inquisitorum, Commissariorum, Judicum, aliorumque quorumlibet Officialium, & Ministrorum dicti Officii Inquisitoris hæreticæ pravitatis in ea parte tantum, in qua Charissimus in Christo filius noster Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Illustris temporaliter non dominatur, scilicet in China, Cocincina, Tunkino, Siam, Camboggia, & aliis locis, quæ memoratis Vicariis Apostolicis commissa, & Principibus Infidelibus subjecta sunt, auctoritate Apostolica tenore præsentium eximimus, & plenarie liberamus, ac exemptos, & liberatos, dictæque Jurisdictioni minime obnoxios esse, & fore decernimus, & declaramus. Districte prohibentes Inquisitoribus præfatis, & per ipsos omnibus eorum Commissariis, ac Ministris, & Officialibus, ne in posterum ullum Jurisdictionis actum in dd. Vicarios Apostolicos, & eorum Missionarios exercere audeant quovis modo, seu præsumant.

Decretum irritans.

§.3. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Vicariis Apostolicis, Missionariis præfatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatos Inquisitores, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam Universalibus, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon d. Inquisitionis Officii, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostol., vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Inquisitionis Officio, illiusque Inquisitoribus, Commissariis, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu ad quarumcumque personarum, etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica potestate fulgentium instantiam, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum, in genere, vel in specie concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, atque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personę in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto. Edit. 22. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Br. in lib. Mensis Jan. par. 1. fol. 99

CXLV.

Confirmatio, & innovatio Brevium Alexand. VII. & Clem. IX., ac Decretorum Congregationum de Propaganda Fide ad favorem Episcopornm, Vicariorum Apostolicorum apud Sinas emanatorum, eorumque Missionariorum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem, quem Ecclesiæ Catholicæ per universum Orbem diffusæ regimini cum potestatis plenitudine præposuit Altissimus, ac æqui, bonique supremum assertorem in Terris constituit, ea, quæ a prædecessoribus suis, & hac S. Sede Apostolica ad Christianæ Religionis, & Orthodoxæ fidei præsertim in remotissimis ab hac S. Sede locis propagationem, animarumque pretioso unigeniti Dei filii Domini nostri Jesu Christi Sanguine redemptarum salutem, felicemque fidelium in via mandatorum Domini directionem, prudenti, salubrique consilio, ac illo, qui secundum scientiam est, Pontificiæ charitatis zelo emanarunt, ut firma, atque illibata persistant, nec temerariis quorumdam, qui quærunt, quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi, ausibus violentur, Apostolici munimini præsidio corroborare, ac a perversis quorumcumque calumniantium conatibus tueri, ne messis, quam fideles Operarii ab eadem S. Sede missi plantarunt, & rigarunt, inimico superseminante zi-

te zizania, detrimentum accipiat, sed benedicente, atque incrementum largiente Domino ad perfectæ finem perveniat maturitatis, & horrea Dominica uberrimo fructu locupletet.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa VII. prædecessor noster de tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Consilio, per ternas suas in simili forma Brevis literas, binas quidem die 9. Septembris 1659., reliquas verò die 20. Septembris 1660. respective expeditas, Venerabil. Fratres Franciscum Pallu Episcopum Heliopolitan. in Regno Tunchini cum administratione infrascriptarum Provinciarum, videlicet Junam, Queriteu, Huquang, Sucenen, Quangsii, & Luos; ac Petrum Episcopum Beryten. Cocincinæ cum administratione harum Provinciarum nempe Cechiang, Fochien, Quantung, Chiamsii, Insulæ Hainaum, aliarumque Insularum; necnon tunc in humanis agentem bo. me. Ignatium Cotolendi Episcopum Metellopolitan. Nanchini in Sina cum administratione Provinciarum infra expressarum videlicet, Pechuin, Xansii, Xantung, Honan, Xensii, Cortæ, & Tartariæ Vicarios Apostolicos respective donec, & quousque a præfatorum Cardinalium Congregatione fuisset aliter mandatum, aut dispositum, auctoritate Apostolica fecit, constituit, & deputavit; Ac ipsis Francisco, Petro, & Ignatio Episcopis dedit facultatem, ut si contingeret aliquem ex ipsis in itinere, vel postquam illuc pervenissent, morte, vel alio eveniente defectu, deficienti proximior, posset etiam ad eas Provincias, quæ eidem deficienti Episcopo suberant, administrationem extendere, vel cum alio Episcopo novam divisionem inire, qua ratione illorum Christifidelium necessitatibus aptius consultum videretur, ne prorsus Pastore destituti remanerent, donec per memoratam Cardinalium Congregationem, quæ statim de prædictis certior reddi deberet, aliter fuisset dispositum.

Alexan. VII. designatis Episcopis commisit administrationem nonnullarum Provinciarum prout in rub. donec aliter a Congreg. de Propaganda Fide fuisset demandatum.

DD. Episcoporum aliquo deficiéte proximior Episcopus illius deficiétis Provincias possit administrare, aut novam divisionem cum alio Episcopo inire donec d. Congr. aliter disponat.

§.2. Ut autem in Partibus prædictis Sacerdotum indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita Fides Catholica ibidem firmius, benedicente Domino radicari valeret, eisdem Francisco, & Petro, & Ignatio Episcopis cum Christifidelibus earumdem partium indigenis sibi uti Vicariis Apostolicis respective vigore præfatarum literarum pro tempore subditis, ut ipsi licet idioma latinum non intelligerent, nihilominus dummodo illud legere nossent, eisque Canon Missæ, ac formulæ Sacramentorum Ecclesiæ declararentur, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, servatis alias servandis, promoveri, & promoti in illis etiam Altaris ministerio ministrare libere, & licite possent, & valerent, dispensandi, necnon recitationem officii divini, horarum videlicet Canonicarum eisdem Christifidelibus in recitationem aliarum precum in eorum lingua, ipsorum Episcoporum arbitrio commutandi, facultatem ad septennium dumtaxat pariter concessit, & impertitus est, salva semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Eis indulget ut ad septenniũ suos subditos licet Idioma latinũ non intelligãt dummodo illud legere sciant, eisque Canon Missæ, ac formulæ Sacramentorum declaréntur ad omnes etiam SS. Ordines, & Presbyteratum promovere possint eis cõmutando recitationé Divini Officii in alias preces.

§.3. Et subinde cum eidem Alexandro prædecessori relatum fuisset, quod præfatus Ignatius Episcopus viam universæ carnis ingressus fuerat, si vero utriusque, vel alterius ex dictis Francisco, & Petro Episcopis obitu quoque eveniente, Episcopi hinc denuo ad partes præfatas mittendi essent, non solum maximæ difficultates superandæ, gravissimique labores exantlandi forent, sed etiam grave periculum immineret, ne inter longas temporis moras, quas intervenire necesse foret, grande illud opus directionis Christifidelium illic degentium, Propagandæque Christianæ Religionis ab iisdem Francisco, & Petro Episcopis laudabiliter inceptum omnino deperiret, ipse Alexander prædecessor de præfatorum Cardinalium Consilio, per alias suas pariter in forma Brevis literas die 4. Februarii 1664. emanatas, illis ex præfatis Francisco, & Petro Episcopis, qui alteri, quem præmori contingeret, superstes foret, ut unum ex Presbyteris hinc cum ipsis ad easdem partes profectis, quem in Domino magis idoneum, & tanto muneri exequendo aptiorem judicavisset, Ecclesiæ in partibus Infidelium consistenti, quæ per obitum prædefuncturi ex ipsis Pastoris fuisset destituta solatio, in Episcopum, & Pastorem auctoritate Apostolica præficere, eique sic præfecto munus consecrationis cum assistentia aliorum duorum Presbyterorum, etiamsi non essent Episcopi, nec in Ecclesiastica Dignitate constituti, si adessent, sin minus etiam sine illorum assistentia, servatis tamen quantum locus, & tempus permitterent, Cæremoniis in consecratione Episcoporum adhiberi solitis, ac recepto prius ab illo ejusdem Alexandri prædecessoris, & Romanæ Ecclesiæ nomine fidelitatis debitæ solito Juramento, impendere libere, & licite posset, & valeret, facultatem dicta auctoritate tribuit, & impertitus est. Ac eumdem Episcopum sic ordinandum ex tunc prout postquam ordinatus, & consecratus fuisset, ut præfertur Vicarium Apostolicum in partibus supradictis loco illius, ex præfatis Francisco, & Petro Episcopis, qui prior decessisset cum omnibus, & singulis facultatibus, ei per literas prædictas attributis, donec tamen, & quousque a præfata Cardinalium Congregatione aliter mandatum, aut dispositum fuisset eadem auctoritate deputavit, substituit, & subrogavit salva tamen pariter in præmissis auctoritate d. Congregationis Card., quam de eisdem præmissis ab alterutro eorumdem Francisci, & Petri Episcoporum superstite, quanto citius fieri posset, voluit fieri certiorem. Cæterum præfato Episcopo, ut ipse ad Ecclesiam, cui vigore harum literarum præfectus fuisset, quamdiu illa ab Infidelibus detineretur, accedere, & apud illam personaliter residere minime teneretur, dicta auctoritate indulsit.

Deficientibus dd. Episcopis superstes potest unum ex Presbyteris cum ipsis ad easdem partes magis idoneum in Episcopũ Ecclesiæ partibus Infideliũ præficere, prout in rub. cum assistentia duorum Sacerdotum, vel sine.

Episcopũ sic de novo consecratum possit Vicarium Apost. in illis partibus constituere in locum illius Episcopi, qui prior decesserat, prout in rubrica.

Episcopus sic de novo ordinatus ad Ecclesiã in partibus Infidelium, donec ab illis detinetur accedere non teneatur.

§.4. Ac postmodum cum præfati Franciscus, & Petrus Episcopi per Presbyterum, quem illuc miserant, dicto Alexandro prædecessori exponi fecissent, quod ipsi e re Dominici gregis magnopere futurum existimabant, si supradicto Ignatio Episcopo defuncto, successor in Vicariatu Apostolico, ei sicut præfertur demandato constitueretur; Idem Alexander prædecessor de consilio Congregationis tunc existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium super negotiis spiritualibus Regni Sinarum ab eo deputatæ per alias suas similiter in forma Brevis die 28. Februarii 1665. expeditas literas memoratis Francisco, & Petro Episcopis, ut unum ex præfatis Presbyteris cum ipsis una ad partes supradictas profectis, quem obeundo Vicariatus Apostolici hujusmodi muneri magis idoneum in conscientia judicavissent, Ecclesiæ Metellopolitan. per obitum dicti Ignatii Episcopi solatio Pastoris tunc destitutæ in Epi-

Insuper dictis duobus Episcopis indulsit ut unum ex Presbyteris ad supradictas partes secum profectis, ut in locū Episcopi Ecclesiæ Metellopolitā. alium subrogarent, prout in rubrica.

scopum, & Pastorem auctoritate Apostolica præferre, illique sic præfecto munus consecrationis cum assistentia unius, vel duorum aliorum Presbyterorum, etiamsi non essent Episcopi, nec in Ecclesiastica Dignitate constituti, si adessent, sin minus etiam absque ejusmodi assistentia, servatis tamen pariter quantum locus, & tempus permitterent cæremoniis in consecratione Episcoporum adhiberi solitis, receptoque prius ab illo fidelitatis debitæ Juramento præfato, pariter impendere libere, & licite valerent, facultatem auctoritate præfata tribuit similiter & impertitus est, ea tamen lege, ut hac facultate non uterentur, nisi quando eis permissum fuisset ingredi ea loca, in quibus Vicariatum Apostolicum præfato Ignatio Episcopo, sicut supradictum est, demandaverat.

Hac facultate quādo uti deberent.

Si insimul cōvenire nequirēt tota facultas alium Episcopum resideat in uno prout in rub.

§.5. Quod si dicti Franciscus, & Petrus Episcopi propter locorum distantiam, vel aliud impedimentum pro hujusmodi Episcopi in locum præfati Ignatii defuncti ordinatione insimul convenire nequirent, totam hanc facultatem remanere voluit penes præfatum Petrum Episcopum Beryten., qui si tempore adventus ultimo datarum literarum ad illas partes de hoc seculo migravisset, eadem facultas penes memoratum Franciscum Episcopum Heliopolitan. resideret. Ambobus autem ab hac luce subtractis, hanc eamdem facultatem ordinandi Episcopum dictæ Ecclesiæ Metellopolitan. in locum supradicti Ignatii defuncti haberet ille Episcopus, quem alter superstes ex eisdem Francisco, & Petro Episcopis in vim præfatarum literarum die 4. Februarii 1664. emanatarum consecravisset. Ac Episcopum vigore ultimarum Alexandri prædecessoris literarum hujusmodi sicut præmittitur ordinandum ex tunc prout postquam ordinatus fuisset, Vicarium Apostolicum in partibus supradictis loco memorati Ignatii Episcopi, cum omnibus, & singulis facultatibus, quæ eidem Ignatio Episcopo per præfatas literas quomodolibet attributæ fuerant, donec tamen, & quousque a memorata Congregatione Cardinalium aliter mandatum, vel dispositum fuisset, auctoritate præfata deputavit pariter, ac substituit, & subrogavit, salva similiter in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium, quam de iis omnibus, quæ earumdem ultimarum literarum vigore gesta fuissent, quantocitius, etiam voluit reddi certiorem.

Ambobus deficientibus eadem facultas sit apud illum Episcopum, quem alter ex eis jam ordinaverat.

Sic ordinatus Episcopus Metellopolit. Vicariatū Apostol. in illis partibus in locum defuncti gerere possit, prout in rubr.

Ad d. Ecclesiam Metellopolit. accedere non teneatur.

§.6. Demum novo Episcopo Metellopolitan. sicut præfertur ordinando Indultum non accedendi ad Ecclesiam Metellopolitan. hujusmodi quamdiu illa ab Infidelibus detineretur, nec apud illam personaliter residendi pariformiter concessit, & alias prout in præfatis Alexandri prædecessoris literis, quarum omnium, & singularum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Civitas Juthia est præcipuū Emporium totius Regni Siani.

§.7. Et successive accepto per rec. me. Clementem PP. IX. prædecessorem pariter nostrum, quod Civitas Juthia vulgo Siam præcipuam esset Emporium totius Regni Siani, & ad illam continuus esset concursus diversarum Nationum tam vicinarum, quam longinquarum, quibus Rex d. Regni, ut ad illam libentius confluerent, & ibidem securius commorarentur, liberum Religionis, & Sectarum quarumlibet exercitium concesserat, ac nomine præfatorum Episcoporum Vicariorum Apostolicorum ad Regna Sinarum, Tunchini, & Cocincinæ destinatorum d. Clementi prædecessori exposito, quod ipsi ob arduas difficultates ingrediendi fines suorum Vicariatuum Sedem in dicta Civitate interea fecerant, Ecclesiam, seu Cappellam ibidem erexerant, & in Conversionem Infidelium tam suorum Vicariatuum, quam aliarum Nationum incubuerant, Seminarium quoque instituerant, cupiebantque propterea Episcopo Metellopolit. Vicario Apostolico ad Sinas consecrato, seu mox consecrando extensionem administrationis, seu Vicariatus ad dictum Regnum Siani, & Civitatem Juthiensem benigne concedi; idem Clemens prædecessor supplicationibus eorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de memoratorum Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpositorum consilio, præfato Episcopo Metellopolitan. administrationem sui Vicariatus ad Regnum Siani, & Civitatem Juthiensem hujusmodi auctoritate Apostolica extendit quousque ingredi in Sinas idem Episcopus Metellopolitan. posset, cum obligatione tamen dictum ingressum diligenter procurandi, & eo casu facultatem quoque eidem concessit Provicarium ibidem constituendi donec aliter per Sedem Apostolicam provisum fuisset.

Vicarii Apostol. Tunchini, & Cocincinæ ob arduas difficultates ingrediendi fines suorum Vicariatum sedem in d. Civitate fecerant.

Pro eadem gratia supplicānt favore Episcopi Metellopolitani Vicarii Apostol. ad Sinas consecrari, seu mox consecrandi.

Clemens IX. d. Episcopo Metellopolitano administrationem sui Vicariatus extendit usq; ad Regnum Siani, & Civitatem Juthiensē, prout in rubrica.

Casu quo ingredi possit in Sinas ei facultatem dat cōstituendi Provinciam in d. Civitate donec aliter per S. Sedem sit provisum.

§.8. Ut autem præfati Episcopi Vicarii Apostolici apud Sinas, ac Tunchino, & Cocincina respective auctoritate Apostolica deputati injuncta sibi munera ad Christifidelium illarum partium utilitatem adjuvante D. facilius exequi valerent; dictus Clemens prædecessor ex commisso sibi cœlitus Sacrosancti Apostolatus officio providere volens, eisdem Episcopis Vicariis Apostolicis cum Neophitis suorum respective Vicariatuum quoque, seu quibusvis (non tamen primo) consanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel alias conjunctis, seu se attinentibus, ut Matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere valerent, dicta auctoritate, gratis tamen dispensandi, & eos, qui in gradibus prohibitis hujusmodi Matrimonium etiam scienter contraxissent, ab excessibus, & excommunicationibus, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis ea de causa incursis in utroque Foro gratis pariter absolvendi, ac prolem inde susceptam, & suscipiendam legitimam decernendi facultatem ad viginti annos tantum duraturam, quam ipsi Episcopi Vicarii Apostolici, suis respective Provicariis secundum datam sibi a D. prudentiam communicare possent eadem auctoritate concessit, & impertitus est, & alias prout in binis ipsius Clementis prædecessoris pariter in forma Brevis literis die 4., & die 11. Julii 1669. respective expeditis, plenius etiam continetur. Ac demum idem Clemens prædecessor alias in simili forma Brevis literas concessit, tenoris qui sequitur, videlicet.

Eisdem Vicariis Apost. in Tunchino, & Cocincina indulget, ut per 20. annos cum suis subditis possint dispensare super quibusvis consanguinitatis, vel affinitatis gradibus non tamē in 1. gradu, prout in rub.

Indulget, ut hanc facultatem possint aliis communicare.

Exordium.

§.9. Clemens PP. IX. Ad futuram rei memoriam. Speculatores Domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia in terris a D. constituti, ad illa præcipue charitatis, atque vigilantiæ nostræ Pastoralis studia convertimus, quæ Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationem concernunt; ut illis certam, atque prudentem, ex solita hujus Sanctæ Sedis providentia, & rectitudine, normam tradamus, & sublatis dubiis, atque controversiis, quæ inter Operarios in Vineam Domini missos, in eaque sedulo laborantes,

tes, enasci, illorumque labores, & laborum fructum turbare, vel impedire possent, omnia pie, sancteque (quantum Dominus donare dignatur) disponere satagamus, quo optati surgant benedicente D. fructus, ac ad maturitatem perducantur, sanctaque Mater Ecclesia uberioribus, atque lætioribus in dies gaudeat incrementis.

Exponuntur dubia ex parte Vicariorũ Apostolicorũ.

§.10. Cum itaque, sicut Venerabilis Frater Franciscus Episcopus Heliopolitanus, Vicarius Apostolicus in Regni Tunchini, cum administratione Provinciarum Sinæ huic Regno adjacentium, videlicet Junam, Querikeu, Hucquang, Succuen, Quangsii, & Laos, a fel. rec. Alexandro PP. VII. prædecessore nostro constitutus, & deputatus, tam suo, quam Venerabilis pariter Fratris Petri Episc. Beritensis Vicarii Apostolici Cochinchinæ, cum administratione infrascriptarum Provinciarum Sinæ, videlicet Cechiang, Fochien, Quantumg, Chiamsi, Insulæ, Haynan, & aliarum Insularum, atque etiam Episcopi Metellopolitani consecrati, aut mox consecrandi Vicarii Apostolici Nanchin in Sina, cum administratione Provinciarum Pechin, Xansii, Xantung, Honan, Xensii, Coreæ, & Tartariæ ab eodem Alexandro prædecessore pariter constitutorum, cum extensione administrationis dicti Episcopi Metellopolitani ad Civitatem Juthiæ, totumque Siani Regnum a nobis nuper facta, nominibus, nobis exponi fecit, quod in d. Regnis, & Provinciis reperiantur diversorum Ordinum Religiosi, tam a suis respective Superioribus Generalibus, quam a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpositorum, destinati, qui missionibus ibidem, sub directione suorum respective Præpositorum, aut Præfectorum operam navant; eorumque nonnulli, ut necessarios Operarios multiplicarent, aliquos ex ferventioribus Neophytis, Catechistas effecerint, illosque sibi, suæque directioni quibusdam Votis adstrinxerint, prædicti vero Episcopi Vicarii Apostolici humiliter a nobis postulaverint, ut auctoritate nobis a D. tradita decernere, atque declarare dignaremur.

Tenor dd. dubiorũ refertur.

Primo an aliqua sit inter Vicarios Apostolicos, & Regulares prædictos subordinatio, & in quibus hi ab illis dependere debeant? Secundo, An Catechistæ per vota Regularibus facta eximantur a jurisdictione eorumdem Vicariorum Apostolicorum?

§.11. Nos attendentes eo potissimum fine in Sinam, Tunchinum, Cochinchinam, Sianum, & alia vicina Regna missos, ibique constitutos esse Episcopos Vicarios Apostolicos, ut ex Christianis Indigenis, seu Incolis illarum partium instituerentur Clerici, & Sacerdotes, ac crescente fide, fideliumque numero, disciplinæ Ecclesiasticæ usus paulatim introduceretur: considerantesque ex independentia plurimorum Operariorum in iisdem Locis præcipue cum a Sancta Sede sint remota, oriri facile posse dissensiones, rixas, divisiones, & Schismata, in Christianæ Religionis detrimentum, atque perniciem eruptura, nisi illis mature occurratur: de memoratorum Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod prædicti Episcopi Vicarii Apostolici ab omnibus, & singulis Religiosis cujuslibet Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, in prædicta Regna, & Provincias, sive a nobis, aut a Congregatione eorumdem Cardinalium specialiter deputati, exigere possint, & debeant, ut suas Patentes, seu alias quascumque eorum missionis, destinationis, constitutionis, & deputationis Literas exhibeant, iisque qui illas exhibere recusaverint, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, prohibere, ne facultates sibi per Literas hujusmodi concessas exerceant, ipsique Regulares licentiam exercendi suas facultates petere teneantur ab iisdem Episcopis Vicariis Apostolicis, quam ipsi denegare non debeant, nisi in casu gravis causæ d. Congregationi Cardinalium communicandæ.

Vicarii Apostol. ab omnibus Religiosis etiam Societatis Jesu in dd. Regnis, & Provinciis exigere possunt, & debẽt, ut literas suæ Missionis exhibeant, & renuẽtes punire prout in rub.

Regulares dd. Vicariis licentiam petere debent exercendi suas facultates, quã sine gravi causa denegare non debent.

§.12. Porro dicti Regulares in defectu Sacerdotum Sæcularium, non solum titulo charitatis sed etiam justitiæ, curam animarum teneantur exercere, & quatenus id facere recusent, a Vicariis Apostolicis ad tale munus obeundum cogi possint. Quotiescumque vero Regulares sub titulo Missionariorum curam animarum exercebunt, subditi sint quoad functiones Parochiales, visitationi, & collectioni Vicariorum Apostolicorum, aut Provicariorum eorumdem, juxta Constitutionem rec. me. Gregorii PP. XV. Prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit: *Inscrutabili Dei providentia &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1622. Nonis Februarii editam. Nec sine licentia eorumdem Vicariorum Apostolicorum, & multo minus contra eorum voluntatem liceat Regularibus ædificare, & aperire Ecclesias in Locis, ubi ipsi, vel alii Missionarii alterius Ordinis, seu Presbyteri Sæculares similiter Missionarii, Ecclesias habent; ubi vero apertæ non sunt, possint ad formam privilegiorum, & facultatum ipsis concessarum.

Regulares in defectu Sacerdotum sæcularium tenentur exercere Curã animarum.

Subditi sint dd. Vicariis quo ad functiones Parochiales.

Sine licentia, aut cõtra voluntatem dd. Vicariorum nequeunt aperire Ecclesias, ubi ipsi, vel alii Missionarii Ecclesias habent.

§.13. Cum autem præ multitudine Neophytorum in una Provincia, aut Civitate, vel præ nimia earum amplitudine unus, aut alter, qui eis præsunt, Missionarii non sufficiunt, aliique suppetunt Sacerdotes Sæculares, aut Religiosi, licet alterius Ordinis, quorum tamen subsidium nec illi quærunt, nec oblatum recipiunt, tunc habito dumtaxat respectu ad Christianorum necessitatem, possint, & debeant Vicarii Apostolici prædicti Operarios multiplicare, Parochias dividere, aliaque ejusmodi facere, juxta præscripta a Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis. Possint quoque iidem Vicarii Apostolici exigere a Regularibus rationem executionis piarum voluntatum, quatenus ad illas exequendas deputentur.

Ob multitudinem Neophytorũ, vel nimiam amplitudinẽ Civitatis, aut Provinciæ possunt, & debent dd. Vicarii Apostol. Operarios multiplicare, Parochias dividere.

DD. Vicarii possunt exigere a Regularibus rationẽ exequutionis piarum volũtatum.

§.14. Præterea juxta Constitutionem rec. me. Urbani PP. VIII. prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit: *Ex debito Pastoralis Officii &c.*, si forte aliquæ controversiæ inter Religiosos dictarum partium (quod Deus avertat) oriantur, memorati Vicarii Apostolici tamquam Sedis Apostolicæ delegati, illas decidere, & determinare possint, & debeant. Si vero graviora quædam negotia occurrerent, ea ad Nos, & Romanos Pontifices Successores Nostros, quanto citius ab iisdem Vicariis Apostolicis referantur, ut quod in illis statuendum fuerit, matura consultatione adhibita, decernatur.

Iidem possunt controversias inter Regulares dirimere, sed graviora negotia deferre debent ad S. Sedem.

§.15. Ad hæc quoad Vota Catechistarum, statuimus pariter, & ordinamus, Votum obedientiæ, quo nonnulli Regulares eos obstringunt eisdem non impedire sui Officii exercitium, sub directione dictorum Vicariorum Apostolicorum, eorumque Provicariorum, nec illud impediri posse a Regularibus, tamquam eis, vigore dicti Vo-

Votum obedientiæ, quod Catechistæ emittunt favore Regularium eos non eximit à directione dd. Vicariorum in exercitio Officii.

Regulares si sub prætextu d. Voti prætendant Catechistas eis omnino subditos esse dictum Votum in hac circumstantia nullũ declarat.

Voti, Catechistæ omnimodè subditi sint, quinimo Votum hujusmodi in hac circumstantia nullum esse declaramus. Volentes ab iisdem Vicariis Apostolicis posse dictos Catechistas compelli, ut sub eorum directione, & dependentia, sua munia exerceant. Et quatenus Regulares de facto adstringerent Catechistas ad similia vota, & alias obligationes, quibus a Vicariis Apostolicis independentes remanerent, posse eosdem Vicarios Apostolicos, publica significatione, manifestare Regularibus, atque his intimare, ut abstineant ab usu, seu verius abusu, Catechistas Voto obedientiæ erga se ipsos, privative quoad Vicarios, a Sede Apostolica deputatos, obstringendi.

Possunt Vicarii Apostolici palam manifestare Regularibus, ut abstineant ab usu Catechistas Voto obedientiæ erga se ipsos privative quoad dd. Vicarios obstringendi.

§.16. Insuper volumus ut ad Vicarios Apostolicos intra fines suorum Vicariatuum præcipue spectet, maxime in cursu Visitationis, ea inspicere, quæ spectant ad fidem, bonos mores, & administrationem Sacramentorum Baptismi, Matrimonii, & aliorum. Competat quoque d. Vicariis Apostolicis facultas super novis Miraculis, & Martyribus processum instituendi, & ad memoratam Cardinalium Congregationem transmittendi, necnon circa observationem Festorum, Rituumque Ecclesiasticorum statuendi quæcumque opportuniora videbuntur secundum Decreta Romanorum Pontificum, Locorumque circumstantias. Ac ad eosdem Vicarios Apostolicos etiam spectet verificare, & publicare quascumque Literas Apostolicas, Constitutiones, & Rescripta Romanorum Pontificum, quæ locorum Ordinariis dirigi solent, Jubilæa quoque, Indulgentias, Sacrarumque Congregationum Ordinationes. Porro unicuique memoratorum Episcoporum Vicariorum Apostolicorum sex Notarios Apostolicos creandi, & instituendi facultatem dicta auctoritate harum serie tribuimus, & impartimur.

Facultates dd. Vicariorum Apost. referuntur.

§.17. Cæterum has omnes facultates dictis Vicariis Apostolicis ita elargimur, & concedimus, ut extra eorum limites excurrere ipsis nullo modo liceat, quod quidem omnino vetamus, & prohibemus: salva semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpositorum.

Has facultates dicti Vicarii Apostol. extra eorum limites excurrere non valent.

In omnibus præmissis præservatur auctoritas Congreg. de Propaganda Fide.

§.18. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque Nostro, seu d. Cardinalium Congregationis arbitrio, imponendis pœnis, omnibus, & singulis Regularibus prædictis, aliisque quibuslibet, ad quos spectat, & pro tempore quovis modo spectabit, ut omnia, & singula præmissa exacte, & inviolabiliter, & inconcusse observent, & adimpleant. Ac decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac memoratis Vicariis Apostolicis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Demandat Regularibus, & aliis permissorum observantiam.

Decretum irritans.

§.19. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Provinciarum, Conventuum, Domorum, Collegiorum, & Locorum Regularium quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jesu, & Institutis, ac Ecclesiis, Monasteriis, Provinciis, Conventibus, Domibus, Collegiis, & Locis Regularibus, illorumque Superioribus, & Personis quibuscumque, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis.

Obstantia, & Contraria refert.

§.20. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Eis, & aliis omnibus amplissime derogat.

§.21. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitatæ constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Septembris 1669. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Transumptorum fides.

Edit. 13. Sept. 1669.

§.22. Præterea ad favorem supradictorum Episcoporum Vicariorum Apostolicorum emanarunt a præfata Congregatione Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpositorum diversis respective temporibus varia Decreta quibus inter alia eisdem tribus Vicariis Apostolicis data fuit facultas communicandi eorum facultates pro Japonia alicui ex propriis Missionariis, postquam tamen idioma illius Regni calluissent, vel etiam aliis Sacerdotibus probis, etiamsi ex sociis eorum non essent; ac collocandi eorum Missionem alibi quam in locis sibi assignatis, postquam tamen omni spe cecidissent prosequendi propriam, necnon Clericali caractere insigniendi, & ad omnes etiam Sacros Ordines promovendi Christianos Episcopatuum ab Hæreticis, Mahumetanis, & Gentilibus occupatorum præsertim S. Thomæ, Malacæ, & Japoniæ, absque Dimissoriis Ordinariorum, attenta difficultate ad eos recurrendi, & præfato Petro Episcopo Beriten. concessa fuit administratio Regnorum Cambojæ, & Ciampę, aliaque ipsis Vicariis Apostolicis respective concessa, & indulta fuerunt, prout in ipsis Decretis quorum, ac binarum priorum d. Clementis prædecef-

Referuntur omnia Decreta à Congregatione de propaganda Fide diversis temporibus edita favore dd. Vicariorũ Apostol.

decessoris literarum præfatarum, tenores etiam veriores, & datas præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac itidem de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur.

§.23. Cum autem, sicut non sine gravissimo animi Nostri dolore ad Nostri pervenit Apostolatus auditum, nonnulli variis æquivocationibus, tergiversationibus, & subterfugiis, variisque prætextibus, & frivolis rationibus mentem, & intentionem hujus S. Sedis Apostolicæ circa Missionem memoratorum Vicariorum Apostolicorum, vimque, & effectum supradictarum literarum eludere conati fuerint; quinimo eorum aliqui, eo vesaniæ, atque temeritatis proruperint, ut easdem literas Apostolicas falsas, & confictas, aut subreptitias, vel obreptitias esse, dictosque Vicarios Apostolicos se in loca suarum Missionum, & alia eis respective commissa intrusisse falso asserere, ac ejusmodi falsis imposturis Christifideles illarum Partium seducere, ac in falsam hujusmodi credulitatem inducere detestabili, perniciosoque ausu præsumpserint, non sine gravissima Divinæ Majestatis offensa, Fidelium scandalo, ac salutis Animarum, & Infidelium ad Fidei Catholicæ veritatem Conversionis, cui eadem S. Sedes dictos Vicarios Apostolicos destinavit, detrimento.

Prætenditur à nonnullis dd. literas Alexandr. VII. & Clementis IX. circa Missionem dd. Vicariorum Apostolicorum esse falsas, & confictas, aut subreptitias, vel obreptitias.

§.24. Hinc est, quod Nos ex commissæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere æquivocationes, tergiversationes, subterfugia, & prætextus hujusmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac temerariorum audaciam compescere, atque reprimere, necnon Animarum saluti, & Christifidelium quieti, fideique Catholicæ præfatæ propagationi quantum Nobis ex alto conceditur prospicere cupientes, habita super præmissis cum particulari Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum deliberatione matura, de illorum consilio, & unanimi assensu, ac motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulas dictorum Alexandri, & Clementis prædecessorum literas supra expressas ab ipsis Alexandro, & Clemente prædecessoribus respective vere, & realiter, ac summa maturitate, prudentia, & Apostolico zelo emanasse, nec falsitatis, nullitatis, subreptionis, vel obreptionis, aliove quocumque vitio, vel defectu ullo modo laborare tenore præsentium declaramus, & attestamur. Ac easdem literas Alexandri, & Clementis prædecessorum omnes, & singulas, necnon præfata & alia quæcumque Decreta dictæ Congregationis Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum ad favorem præfatorum Episcoporum Vicariorum Apostolicorum, eorumque Missionariorum quomodolibet emanata, cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Declarat Pontif. præd. literas Alexandri VII., & Clem. IX. summa maturitate, & zelo Apostolico emanasse nec alio quocumque vitio vel defectu laborare.

Prædd. literas, & alia quæcumque Decreta Cõgregationis de Propaganda Fide favore dd. Vicariorum Apostolicor. approbat, & confirmat.

§.25. Ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Constitutionum Apostolicarum, aut quorumcumque Privilegiorum, & Indultorum Apostolicorum, sive Statutorum, Ordinationum, Usuum, & Consuetudinum quarumlibet etiam immemorabilium præscripto, aut alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis magnos, ac formales, & substantiales defectus; si qui in præmissis principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, & alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, ad majorem, & abundantiorem cautelam, ac quatenus opus sit penitus, & omnino supplemus, & sanamus, & tollimus, & abolemus.

In eis supplet omnes, & quoscumque defectus quatenus opus sit

§.26. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis præeminentiæ, & dignitatis, seu alias speciali, & individua mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsę præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis justa, juridica, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus aliove quolibet etiam quantumvis magno, & formali, ac substantiali, & incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes, & præfatas Alexandri, & Clementis Prædecessorum literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Vicariis Apostolicis præfatis, eorumque Missionariis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

Præsentes literas omniaque in eis contenta mãdat observari quibuscumq; in contrarium non obstantibus.

§.27. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus, super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.28. Mandantes propterea Ven. Fratribus, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Indiarum, aliarumque partium Orientalium Ordinariis, & eorum Officialibus, vel Vicariis in spiritualibus Generalibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Generalibus, aliisve superio-

Mandat omnibus Ordinariis Indiarum Orientalium, & quorumvis Ordinum etiam Societatis Jesu, ut

præsentes literas, seu earum exempla in Provinciis, Diœcesibus, Conventibus, & Collegiis, faciant publicari, & inviolabiliter observari.

perioribus Regularibus, ut præsentes literas, seu eorum exempla, etiam impressa in suis quisque Provinciis, Civitatibus Diœcesibus, Capitulis, Monasteriis, Conventibus, & Collegiis, Districtibus, Jurisdictionibus respective omni mora, ac dilatione, omnique tergiversatione postpositis solemniter publicari, ac a suis respective subditis inviolabiliter observari curent, & faciant.

Omnia, & singula in contrarium facien. manda dat prædd. literis non obstare.

§.29. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, itaut vigore præsentium etiam ultra duas pluresque dietas quilibet in Judicium trahi possit, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Regnorum, Provinciarum, Ordinum, Congregationum, Institutorum, Societatum, etiam Jesu, Domorum, Conventuum, Monasteriorum, Collegiorum, & locorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam eisdem Regnis, Provinciis, Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jesu, Institutis, Domibus, Conventibus, Monasteriis, Collegiis, & locis, illorumque superioribus, & personis, etiam particularibus, & aliis quibuscumque, etiam speciali nota dignis, & de necessitate juris, vel facti omnino exprimendis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis mentis attestativis, restitutionis, & posteriorem datam eligendi facultatem concedentibus, quam nemini contra præsentes literas suffragari posse decernimus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, seu ad quorumvis Regum, & Principum, aut quavis alia mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, eorumve intuitu, vel contemplatione, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, emanatis, ac etiam pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Alexandri, & Clementis prædecessorum literis concessa sunt non obstare.

Eis omnibus amplissime derogat.

§.30. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum motu scientia, & potestatis plenitudine similibus specialiter, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat dd. literas seu earū exempla intimari singulis Congregationum & Institutorum etiā Societatis Iesu.

§.31. Cæterum volumus, ut eædem præsentes literæ, seu earum exempla etiam impressa, notificentur, & intimentur singulis Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus, Procuratoribus Generalibus, eisque harum serie districte præcipimus, & mandamus, ut ipsas præsentes literas, tam suo, quam suorum respective subditorum, seu inferiorum nomine acceptent, actumque acceptationis hujusmodi in scriptis reddant, & exempla hujusmodi pluribus viis quanto citius fieri poterit transmittant ad eosdem suos subditos, seu inferiores cum arctissimis præceptis easdem præsentes literas, & in eis contenta plenarie, & integre, ac vere, & realiter & cum effectu in omnibus, & per omnia exequendi, & observandi.

Eis insuper mandat, ut dd. literas tā nomine proprio, quam suorum subditorum acceptent prout in rubrica, & quantocitius ad suos subditos transmittant.

Fides transumptorum.

§.32. Et quia difficile foret præsentes literas originales ubique ostendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus, illarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brev. in lib. Mensis Januarii par. 1. fol. 85.

CXLVI.

Prohibitio sub pœna excommunicationis latæ sententiæ omnibus Ecclesiasticis tam sæcularibus, quam Regularibus etiam Societatis Jesu apud Sinas degentes, ne sub quovis prætextu, vel vigore cujusvis Privilegii Apostolici ab ullo Primate, Archiep., Episc., Capitulo, Gubernatore, Administratore, Visitatore, Vicario, vel alio quocumque literas deputationis in Vicarium Generalem, vel Foraneum, seu ut vocant *de Vara*, Visitatorem, vel alterius cujuscumque tituli emendicare, nec etiam Oblatas accipere audeant pro exercenda quocumque modo Jurisdictione in locis, quæ Episcopis Vicariis Apostolicis commissa sunt, vel fuerint in futurum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium á cura servandi Christianā pacem.

Illius, qui charitas est, & Deus pacis vices licet immeriti, gerentes in Terris in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, ut ea, quæ pacem Christianam, sine qua non bene colitur pacis Auctor, lædere, ac dissidiorum, & Schismatum inter Christifideles, præsertim in longinquis ab hac S. Sede Partibus degentes causam præbere noscuntur, opportunæ provisionis ministerio recidere, atque amovere satagamus.

Variæ Divisiones, & Schismata exorta inter Christianos Tunkinenses Cochinchinenses, & alios.

§.1. Cum itaque sicut non sine gravi animi nostri molestia ad aures Nostras pervenit, inter Christianos Tunkinenses, Cochinchinenses, & alios, variæ divisiones, & Schismata sint exorta, quibus Ecclesiæ Orientalis pax, & concordia multis ab hinc annis plurimum labefactata reperitur.

ritur: Nos ut pristina eidem Ecclesiæ pax reddatur, atque tranquillitas de salutari remedio providere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio omnibus, & singulis Ecclesiis Sæcularibus cujuscumque status, gradus, & conditionis, necnon omnibus, & singulis Regularibus cujuslibet Religionis, Congregationis, Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, ne sub quovis prætextu, colore, causa, vel occasione, aut vigore cujuscumque privilegii, vel Indulti a Sede Apostolica emanati, ab ullo Primate, Archiepiscopo, Episcopo, Capitulo, Gubernatore, Administratore, Visitatore, Vicario, vel alio quocumque literas deputationis in Vicarium Generalem, vel Foraneum, seu (ut ajunt) *de Vara*, Visitatorem, vel alterius cujuscumque tituli, & dignitatis, pro exercenda quocumque modo, vel titulo jurisdictione in locis, quæ venerabilibus fratribus Episcopis, Vicariis Apostolicis in China, Tunkino, Cokinchina, Siam, Camboggia, aliisque Sinarum, & Orientalibus partibus ab eadem Sancta Sede deputatis commissa sunt, seu fuerint in futurum, emendicare, necnon etiam oblatas accipere, vel illis quovis modo uti audeant quomodolibet, seu præsumant, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna per eos ipso facto incurrenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium districte prohibemus, & interdicimus.

Prohibet omnibus Regularibus etiam Societatis Jesu, ne a quocumq; Ordinario, vel alio accipiant literas Deputationis in Vicariū Generalem, vel Foraneum, aut alterius cujusvis tituli pro exercēda Jurisdictione apud Synas in locis, prout in rubrica.

Pœnà excōmunicationis latæ sententiæ adversus cōtravenientes.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, etiam Metropolitanarum, & Primatialium, Ordinum, Congregationum, Religionum, & Institutorum, etiam Societatis Jesu, Provinciarum, Conventuum, Collegiorum, & aliorum locorum piorum quorumlibet, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Ordinibus, Congregationibus, Religionibus, & Institutis etiam Societatis Jesu, Provinciis, Conventibus, Collegiis, & locis piis, illorumque respective Præsulibus, Prælatis, Superioribus, & personis, aliisve quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad quarumcumque Personarum, etiam regia, aut Archiepiscopali, & Primatiali, aliave qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & potestate fulgentium instantiam, seu eorum contemplatione, vel alias quomodolibet in genere, vel in specie in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, iteratis, approbatis, & innovatis.

Refert obstātia præsentibus literis.

§.4. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Eis, & aliis omnibus amplissime derogat.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. mensis Januarii par. 1. fol. 111.

CXLVII.

Confirmatio, & extensio Constitut. Urb. VIII., qua permittitur quibuscumq; Regularibus per suos Superiores mittendis accessus tam ad partes Orientales, quam per Lusitaniam; ac excommunicantur illi, qui eorum hujusmodi accessum impediverint: quæ Constitutio per Sanctissimum D. Nostrum extenditur ad Episcopos, & Vicarios Apostolicos in dictis Partibus Orientalibus, nec non Sacerdotes Sæculares, & Laicos, tam missos, quam imposterum mittendos in Chinam, Cokinchinam, Tunkinum, Siam, & alia loca Indiarum, & aliarum Partium Orientalium, eorumque accessum ad partes hujusmodi impedientes sub pœna excommunicationis latæ Sententiæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti nobis cœlitus pastoralis officii ratio postulat, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris pro temporum conditione provide constituta fuerunt, si mutatis rerum circumstantiis, fini per eos pie intento impedimentum adferre cognoscimus, immutare studeamus, sicut ad Catholicæ fidei propagationem, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster per quasdam suas

literas inter alia indulserat omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, seu Prioribus Generalibus tunc, & pro tempore existentibus, ut cum necessitas postulasset quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis Religiosos, quos ad officia, & Ministeria prædicandi Euangelium, vel doctrinam Christianam docendi, ac Sacramenta administrandi, aliaque munia Ecclesiastica obeundi idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta inde navigatione in Indias, & Civitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, & tam ipsi sic transmittendi, quam alii supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum a suis Magistris, Ministris, vel Prioribus Generalibus, seu aliis Superioribus electi, & approbati tam ad Japonicas, quam ad alias proximas, & adjacentes, etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Insulas, Regiones, & Provincias accedere possent.

Clem. VIII. indulsit Superioribus Generalibus Ordinum suos Religiosos mittere idoneos ad prædicandū Euāgeliū per Lusitaniam dūtaxat, in Indias, & Civitatem Goan.

Tam Religiosi transmittēdi, quam alii in illis partibus existentes ad Japonicas, & alias proximas, ac adjacentes etiam Chinæ, ac alias finitimas Indiæ Orientalis partes accedere possint

§.2. Et re. me. Paulus PP. V. etiam prædecessor noster, accepto, quod experientia compertum esset, prohibitionem accedendi ad Indias, & Civitatem Goan, alias quam per Lusitaniam, tum qui sperabatur fructum minime protulisse, nec Catholicæ fidei propagationis negotio utilem fuisse, & propterea, ut tantum opus Dei, sublato omni impedimento libere peragi posset, providere volens, itidem per quasdam suas literas omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore existentibus, & cum necessitas postularet, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis Religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in D. judicassent, ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes etiam per aliam viam, quam per Lusitaniam in Japonicas, & alias illis proximas, adiacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones prædictas, servata in reliquis dictarum literarum Clementis prædecessoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter transmittere libere, & licite valerent, pariter indulserat.

Paulus V. omnibus Superioribus Ordinū indulsit suos Religiosos idoneos ad illas partes transmittere posse etiam per aliā viam, quam per Lusitaniā.

In Reliquis mandat observantiam dd. literarū Clemen. VIII.

§.3. Piæ mem. Urbanus PP. VIII. similiter prædecessor noster considerans, experientia plurium annorum compertum fuisse, ordinationes in dictis literis contentas non sufficere, easque aliqua provisione indigere, ut in prædictis Insulis, & Regionibus felicius, ac facilius Sacrosanctum Christi D. Euangelium prædicari, & propagari posset, post habitam cum tunc existentibus S.R.E. Cardinalibus negotio Propagandæ Fidei per universum mundum præpositis maturam deliberationem, præfati Pauli prædecessoris literis inhærens, omnibus, & singulis Religionum cujuscumque Ordinis, aut Instituti, etiam Societatis Jesu, Magistris, Ministris, seu Procuratoribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore existentibus auctoritate Apostolica concessit, & indulsit, ut cum eis expedire visum foret, quoslibet suarum Religionum, Ordinum, & Instituti Religiosos, quos ætate, vita, moribus, & scientia idoneos esse ad Missiones, judicavissent, ad prædictas Insulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quam per Lusitaniam, libere, & licite mittere possent, & valerent, servata tamen in reliquis præfatarum Literarum Clementis prædecessoris forma in omnibus, & per omnia.

Urban. VIII. omnibus Superioribus Generalibus Ordinum, etiam Societatis Jesu pariter indulsit suos Religiosos idoneos ad Missiones ad dd. partes Indiæ Orietalis per alias vias, quā per Lusitaniā mittere posse.

In reliquis mādat observantiam dd. literarū Clementis VIII.

§.4. Necnon quoscumque Ecclesiasticos, & Religiosos cujuscumque Ordinis, & Instituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium etiam Societatis Jesu, & Sæculares, Religiosorum, ut præfertur, mittendorum ad Insulas, Provincias, Regiones, & Regna antedicta accessum hujusmodi impedientes excommunicationis latæ Sententiæ vinculo innodavit, ac pleraque alia constituit, prout in ipsius Urbani prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 22. Februarii 1633., quarum, ac præfatarum Clementis, & Pauli prædecessorum literarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus uberius continetur.

Pœna excōmunicationis latæ sententiæ adversus impedientes accessum ad dd. partes Religiosis, ut supra transmittendis.

§.5. Cum autem sicut Venerabiles fratres Episcopi, & Vicarii Apostolici auctoritate Apostolica deputati in partibus Orientalibus commorantes nobis nuper exponi fecerunt, non minus ipsis, ac Presbyteris Sæcularibus, & Laicis ad easdem partes missis, & mittendis, quam Religiosis supradictis difficile, ac Catholicæ fidei propagationi inutile sit iter, & navigationem ad Indias Orientales, & partes Sinarum per Lusitaniam suscipere, eisque aliæ viæ longe faciliores, ac expeditiores pateant: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Vicariorum Apostol. in dictis partibus Oriētalibus existentium.

§.6. Nos igitur specialem ipsis Episcopis, & Vicariis Apostolicis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Consilio, præfatas Urbani prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, ipsasque literas ad eosdem Episcopos, & Vicarios Apostolicos, necnon Sacerdotes Sæculares, & Laicos, tam missos, quam imposterum mittendos in Chinam, Cochinchinam, Tunkinum, Siam, & alia loca, Insulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiarum, & aliarum partium Orientalium, itaut ipsi, & eorum quilibet illuc per alias quascumque vias sibi benevisas, quam per Lusitaniam proficisci libere pariter, & licite possint, & valeant, nec per Lusitaniam hujusmodi transire, aut navigationem inde suscipere ullo modo teneantur, servata tamen cæteroquin præfatarum Clementis Prædecessoris literarum forma, auctoritate, & tenore prædictis extendimus, & ampliamus.

Absolutio a Censuris.

Pontifex d. literas Urbani VIII. confirmat, & extendit etiam ad Episcopos, Vicarios Apost., Sacerdotes sæculares, & laicos tam missos, quam mittēdos in Chinam, Cochinchinam, Tunckinum, & alias partes Indiarum Orientalium.

§.7. Ac quoscumque Ecclesiasticos, & Religiosos cujuscumque Ordinis, & Instituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jesu, & Sæculares, Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum, necnon Sacerdotum Sæcularium, & laicorum tam missorum, quam impo-

Pœna excommunicationis latæ sententiæ adversus impedientes accessum quomodolibet ad dd. partes supramemoratis personis.

imposterum mittendorum, ut præfertur ad Chinam, Cochinchinam, Tunkinum, Siam, & alia loca, Insulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiarum, & aliarum partium Orientalium hujusmodi accessum quomodolibet impedientes excommunicationis latæ Sententiæ vinculo pariformiter innodamus.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque per quoscumq; Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat omnibus, & singulis Ordinariis, & Prælatis locorum etiam Regularium per universum Orbem præsentium literarũ observantiam

§.9. Mandantes propterea universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum, & locorum, etiam Regularium Prælatis per universum Orbem constitutis, ut præsentes literas in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diœcesibus, Capitulis, & Jurisdictionibus ab omnibus inviolabiliter observari, & quoties a præfatis Episcopis, & Vicariis Apostolicis, necnon Sacerdotibus Sæcularibus, & laicis tam missis, quam mittendis ut præfertur, seu eorum aliquo fuerint requisiti solemniter publicari curent, & faciant.

Ut requisiti à dd. Vicariis Apost., Sacerdotibus sæcularibus, & laicis tám missis, quam mittendis, seu ab eorũ aliquo dd. literas publicari faciant.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus prædecessor in suis literis præfatis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§.11. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Brevium in lib. mensis Januarii par. 1. fol. 121.

CXLVIII.

Pro Episcopis Vicariis Apostol. apud Sinas &c. prorogatio facultatis ordinandi Indigenas illarum partium, etiam absque titulo, cum Indulto eis commutandi Officium divinum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Alias emanarunt a fel. rec. Alexandro Papa VII. prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet, Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam. Injuncti Nobis cœlitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut nihil a Nobis desiderari patiamur, quo Christiana Religio, præsertim in longinquis partibus felicius in dies, aspirante, atque adjuvante Domino valeat propagari. Alias siquidem Venerabiles Fratres Franciscum Palla Heliopolitanum, ac Petrum Lambert Beritensem, necnon tunc in humanis agentem bo. me. Ignatium Cotolendi Metellopolitanum Episcopos, Vicarios Apostolicos respective in partibus Sinarum sub certis modo, & forma tunc expressis deputavimus.

Aléxan. VII. tres Episcopos in partibus Infidelium deputavit Vicarios Apostol. in partibus Sinarum.

§.1. Ut autem in partibus prædictis Sacerdotum Indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita fides Catholica ibidem firmius, benedicente Domino radicari valeret, memoratis Francisco, ac Petro, & Ignatio Episcopis cum Christifidelibus earumdem partium indigenis sibi respective uti Vicariis Apostolicis hujusmodi pro tempore subditis, ut ipsi, licet idioma Latinum non intelligerent, nihilominus, dummodo illud legere nossent, eisque Canon Missæ ac formulæ Sacramentorum Ecclesiæ declararentur, ad omnes etiam sacros Presbyteratus Ordines, servatis alias servandis promoveri, & promoti in illis, etiam Altaris ministerio ministrare libere, & licite possent, & valerent, dispensandi, necnon recitationem Officii divini, Horarum scilicet Canonicarum eisdem Christi fidelibus in recitationem aliarum precum in eorum lingua arbitrio suo commutandi facultatem auctoritate Apostolica ad septennium dumtaxat concessimus, & impertiti sumus, & alias prout in ternis nostris in simili forma Brevis literis die 10. Septembris 1659., & die 20. Septembris 1660. respective desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Eisdem indulsit ad septennium, ut suos subditos respective indigenas ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promovere possent, licet idioma latinum legere nossẽt, eisque Canon Missæ, & formulæ Sacramentorũ Ecclesiæ declararentur.

Eisdẽ pariter ad septenniũ facultatem concessit, ut sic Ordinatis recitationem Divini Officii commutarent in recitationẽ aliarum precum in eorũ lingua.

§.2. Cum autem, sicut pro parte præfatorum Francisci, & Petri Vicariorum Apostolicorum, ut præfertur, deputatorum, Nobis nuper expositum fuit, dictum septennium versus finem jam labatur, bona vero stabilia Sinensium ad possidentes absolute non spectent, sed illorum Domini sunt Reges, qui dicta bona, quibus libitum est, vita durante concedunt, ac proinde super hujusmodi bonis perpetui Patrimonii titulus pro Ordinandis ad sacros Ordines per eorum parentes, seu alios in illis partibus assignari non possit. Nos propagandæ, firmiusque radicandæ in ejusdem partibus Catholicæ Fidei, quantum nobis ex alto conceditur consultum esse cupientes, dictosque Franciscum, & Petrum Vicarios Apostolicos amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super negotiis Spiritualibus Regni Sinarum a Nobis specialiter deputatorum consilio, septennium præfatum ad alios septem annos a fine ejusdem Septennii computandos dicta auctoritate tenore præsen-

Preces dd. Vicariorũ Apostolicorum.

Absolutio à Censuris.

D. Septenniũ prorogavit ad aliud Septennium computandum a fine primi Septennii.

sentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

§.3. Praeterea praefatis Francisco, & Petro, necnon aliis duobus Episcopis, per eos, seu eorum alterum, aut primum ab eorum altero superstite ordinatum respective, vigore aliarum binarum nostrarum, etiam in forma Brevis literarum die 4. Februarii 1664., & die 28. Februarii proxime praeteriti respective expeditarum, quarum tenores ibidem pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, consecrandis, quos pariter Vicarios Apostolicos in partibus praedictis per easdem literas sub certis modis, & forma ibidem expressis deputavimus, ut ipsi tam residuo primodicti Septennii, quam aliis septem annis per praesentes prorogatis durantibus, Clericos memoratarum partium Indigenas, etiam absque titulo, servatis tamen alias tam ex sacrorum Canonum, quam ex primodictarum nostrarum Literarum praescripto servandis, ad sacros, & Presbyteratus Ordines promovere licite, & libere possint, & valeant, facultatem elapsis septem annis per praesentes literas prorogatis illico expiratarum auctoritate, & tenore praefatis concedimus, & impartimur, salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis praedictorum Cardinalium. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Martii 1665. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Insuper dictis Vicariis Apostol. indulsit, ut tam residuo d. septennio, quam aliis septem annis, ut supra prorogatis possent Clericos indigenas absque titulo ad Sacros, & Presbyteratus Ordines promovere.

Praeservatur authoritas Congregationis.

Contrariorũ derogatio.

§.4. Et subinde fel. record. Clemens PP. IX, praedecessor noster facultatem eisdem Episcopis Vicariis Apostolicis per praeinsertas literas a memorato Alexandro praedecessore ad septennium prorogatas, & de novo concessas respective ad alios septem annos pariter auctoritate extendit, & prorogavit, & alias prout in ipsius Clementis praedictis literis pari in forma Brevis die 13. Octobris 1669. desuper expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Clemens IX. facultates cõcessas dd. Vicariis Apost. ab Alex. VII, ad aliud Septenniũ prorogavit.

§.5. Nunc autem Nos, ut Christiana Religio, & Catholica Fides, Domino benedicente, in partibus praedictis firmius stabiliusque solidari, & latius propagari valeant, pro commissa nobis coelitus Pastoralis Officii cura, salubriter providere, ac supradictos Episcopos Vicarios Apostolicos amplioris favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisve Ecclesiasticis censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R, E. Cardinalium negotiis praedictae Fidei praepositorum consilio, easdem facultates, quae dictis Episcopis Vicariis Apostolicis per praeinsertas literas a praefato Alexandro praedecessore ad septennium prorogatae, & de novo concessae, ac ad alios septem annos a dicto Clemente praedecessore per suas praefatas literas prorogatae fuerunt, respective, ut praefertur, ad aliud septennium a fine eorumdem septem annorum a Clemente praedecessore prorogatorum computandum, quo & residuo temporis, ut praefertur, prorogati durantibus, ipsi Episcopi Vicarii Apostolici, illis quos ad sacros Ordines vigore facultatum hujusmodi promoverint, etiam recitationem Officii divini, horarum videlicet Canonicarum in alias preces per eos diebus singulis recitandas eorum arbitrio auctoritate nostra Apostolica commutare, libere pariter, & licite possint, & valeant, servata tamen, & salva in reliquis remanente earumdem Alexandri, & Clementis praedecessorum literarum forma, & dispositione, dicta auctoritate harum serie prorogamus pariter, & extendimus, & ampliamus, salva semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Absolutio à Censuris.

Pontifex easdem facultates dd. Vicariis Apostol, prorogat ad aliud Septennium.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in praedictis Alexandri, & Clementis praedecessorum literis concessa sunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Januarii part. 1. fol. 105.

CXLIX.

Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Excalceatorum B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum tam erectis, quam erigendis in S. Petri Nolaschi, S. Raymundi Nonnati, S. Josephi, & apparitionis S. Michaelis Archangeli, ac Dominica proximiori Kal. Augusti diebus.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quae nobis reliquit exemplorum Sectatores, Ordinumque Religiosorum Institutores altis decoravit honoribus, ac coelestis beatitudinis consortes efficit, vices licet immeriti gerentes in terris, Spiritualium munerum Thesauros dispensationi nostrae creditis libenter erogamus, sicut ad fovendam, incitandamque fidelium erga eosdem Beatos Coeli incolas devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur. Itaque ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem coelestibus Ecclesiae Thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, necnon dilecti filii Francisci de Sancto Marco Procuratoris Generalis Fratrum Excalceatorum Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & monialium dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam inposterum quandocumque erigendis, & ubique locorum existen-

ftentibus in Sancti Petri Nolaschi dicti Ordinis Fundatoris, S. Raymundi Nonnati, Sancti Josephi, & apparitionis Sancti Michaelis Archangeli festis, necnon Dominica proximiori Kalendis mensis Augusti diebus a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§.1. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si originaliter exhibitæ forent, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Decembris 1673. Pontificatus nostri Anno quarto.

Placet E.

Registrata in Secr. Brevium lib.4. diversorum fol.207.

CL.

Declaratio B. Stanislai Kostka Poloni Societatis Jesu in Patronum principaliorem Regni Poloniæ, & magni Ducatus Lithuaniæ, & adjunctarum Provinciarum, cum prærogativis, quæ principalioribus Patronis competunt, & quibus ibidem gaudent SS.Adalbertus,& Stanislaus, aliique principaliores Patroni, cum Indulto, ut annua dicti Beati memoria in posterum ad Dominicam proximam post diem 13. Novembris transferri possit in dd.Regno, Ducatu, & provinciis adjunctis dumtaxat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto nobis Divinitus Apostolicæ servitutis munere in eam curam peculiari studio incumbimus, ut Beatorum æternæ gloriæ possessorum quos Divina bonitas corona justitiæ donavit in Cœlis, cultum, & venerationem in terris promovere, atque ampliare satagamus prout pietati consentaneum, & Fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Preces. §.1. Alias siquidem piis, enixisque clar. me. Michaelis dum vixit Poloniæ Regis Illustris, ac dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum regularium Societatis Jesu precibus nobis humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum Consilio, ut de Beato Stanislao Kostka Polono dictæ Societatis quotannis die 13. Novembris in universo Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, necnon in Ecclesia S. Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis nostræ, ubi ejusdem Beati Stanislai Corpus requiescit, ac omnibus, & singulis aliis Ecclesiis dictæ Societatis Missa, etiam a Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, & a Religiosis ejusdem Societatis, ubicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de communi Confessorum non Pontificum juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani libere, & licite possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 16.Augusti 1670. uberius continetur.

§.2. Cum autem subinde enixæ, & reintegratæ preces nomine dicti Michaelis Regis, ac Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Senatus Regni, & Magni Ducatus prædictorum nobis pari humilitate porrectæ fuerint, ut eumdem Beatum Stanislaum dictorum Regni, & magni Ducatus Patronum principaliorem inter alios Patronos Principaliores, ut exempli gratia sunt Sancti Adalbertus, & alter Stanislaus, ob innumera beneficia, & gratias, quæ intercessione dicti Beati Stanislai ab Omnipotenti Deo sibi collata fuisse pio affectu memorabant, declarare de benignitate Apostolica dignaremur: Hinc est quod nos etiam supplicationibus dilecti filii Procuratoris in hac Causa specialiter deputati nomine Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, quamvis Constitutiones Apostolicæ, & Decreta Congregationis prædictorum Cardinalium die 23. Martii 1630. super Ordinatione servanda pro Patronis eligendis emanata, electionem Beatorum in Patronos fieri vetent, eosque solum qui ab Ecclesia Universali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificatos dumtaxat, in Patronos eligi posse declarant, nihilominus ad majorem Dei laudem, Divinique cultus augmentum id tendere agnoscentes, de memoratorum Cardinalium consilio, prædictum Beatum Stanislaum Kostka Patronum principaliorem Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ prædictorum, eisque adjunctarum Provinciarum cum omnibus, & singulis prærogativis, quæ principalibus Patronis eorumdem Regni, & Magni Ducatus competunt, & quibus prænominati Sanct. Adalbertus, & Stanislaus, aliique Principaliores Patroni Regni, & Magni Ducatus hujusmodi ibidem de præsenti gaudent, seu coluntur, juxta tamen ritum rubricarum Breviarii, & Missalis prædictorum dicta auctoritate tenore præsentium declaramus.

[Margin notes: Iteratæ preces ejusd. Regis, Archiepiscop. Episc. & Nobilium Poloniæ pro habēdo d. Beatum Patronū principaliorem d. Regni,& Ducatus Lithuaniæ. — Absolutio a Censuris, & pœnis. — Decreta Cōgregationis SS. Rituū vetant Beatos eligi posse in Patronos. — Pontifex dict. Beatum Stanislaum principaliorē Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ Patronū declarat, prout in rub.]

§.3. Ac, ut omnium devotioni erga dictum Beatum Stanislaum consuli valeat, annuam ejusdem Beati memoriam imposterum ad diem Dominicam proximam post diem 13. Novembris, in Regno tamen Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, adjunctisque Provinciis prædictis dumtaxat transferri posse auctoritate, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

[Margin note: In dd.Regno, & Ducatu, adjunctisque Provinciis tātum, concedit posse transferri memoriam d. B. ad diem Dominicam proximā post diem 13. Novembris.]

§.4. Non obstantibus præfatis Decretis, ac Con-

[Margin note: Tollit obstantia.]

Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarium statuentibus quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, ac mandamus præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 10. Jan. 1674. An.4. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Januarii 1674. Pontificatus nostri Anno Quarto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. in Libro Brevium Mensis Januarii par. 2. fol. 133.

CLI.

Confirmatio duorum Decretorum Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quibus declaratur, quod Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini sint veri filii dicti Sancti, & gaudeant omnibus Privilegiis, quibus Calceati dicti Ordinis, eorumque Religio gaudet.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) alias a Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad favorem Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini emanaverint duo decreta, teuorum, qui sequuntur videlicet -- *Agostiniani Scalzi. Al memoriale del seguente tenore* = Fratres Discalceati S. Augustini Congregationis Italiæ, & Galliarum, quibus aliquando per calumniam objicitur, quod non sint veri filii ejusdem Sancti, nec gaudeant privilegio erigendi de licentia Vicarii Generalis in eorum Ecclesiis Societates Corrigiatorum, ac Corrigiatarum S. Augustini, & S. Monicæ cum iisdem Privilegiis, gratiis, & Indulgentiis hactenus Archiconfraternitati sub titulo D. nostræ de Consolatione in Ecclesia S. Jacobi Bononiæ erectæ concessis, & concedendis perinde ac Calceati eas erigunt in propriis Ecclesiis de licentia Generalis juxta Breve Gregorii XIII. sub datum 12. Novem. 1579. quod incipit -- *Volentes sicut conveniens esse videtur, quod Patentes unionum &c.* atque aliis quibus gaudent Fratres Calceati, ad obviandum eidem calumniæ, supplicant humiliter EE. VV., ut dignentur declarare Oratores esse veros S. Augustini filios juxta Breve fel. me. Clementis VIII. sub datum 12. Decembris 1595. quod incipit -- *Exponi nobis nuper fecit &c.*, & alterum Breve Urb. VIII. sub datum 21. Julii 1628., & aliud expeditum sub die 29. Augusti 1641., & gaudere dicto, atque aliis omnibus privilegiis omnium Mendicantium, & quibus gaudent Fratres Calceati, stante quod Discalceatorum Congregatio fuit instituta ab ipsomet Ordine in Capitulo Generali de anno 1592., & ut germana S. Augustini fuit habita a fa. me. Clemente VIII. in Breve super receptione Novitiorum, & sim. fel. rec. Pauli V. in Breve super confirmatione Constitutionum, atque aliis, nec æquum est ut major observantia in hac parte eis præjudicet &c.

(Tenor supplicis libelli porrecti a Fratribus Excalceat. Ord. Eremitarum S Augustini S. Congregationi Episcop. & Regul.)

Tenor primi Decreti d. S. Congregationis Episcop., & Regul. favore dd. fratrum Excalceat. Ord. Eremit. S. Augustini. §.1. Sacra Congregatio Emorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Emo Carpineo referente, censuit, Oratores esse veros S. Augustini filios, & tam eos, quam illorum Congregationem gaudere omnibus Privilegiis, quibus Calceati, eorumque Religio gaudet. Rome 1. Septembris 1645. Ita reperitur in Regestro auctographo Sacræ Congregationis negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ habita uti supra. In quorum fidem &c. hac die 7. Februarii 1673. C. de V. Archiepiscopus Athen.

Tenor alterius Decreti ejusd. S. Congregationis favore dictor. fratrum &c. §.2. Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad compescendam nimiam eorum licentiam, qui contra declarationem alias ab hac Sacra Congregatione latam sub die 1. Septembris 1645. ausi fuerint deinceps asserere Fratres Discalceatos S. Augustini non esse veros ejusdem Sancti Patris Filios, nec eos, eorumque Congregationes gaudere omnibus privilegiis, quibus Calceati, illorumque Religio gaudet, Emo Carpineo referente, supradictam declarationem, etiam quoad Fratres Congregationis Hispaniæ renovans, & confirmans pœnam excommunicationis majoris Sanctæ Sedi Apostolicæ reservatæ contraventoribus imposuit, & ad tollendas hujusmodi contentiones, & jurgia, quæ inter Fratres supradicti Ordinis, & Congregationum Discalceatorum non absque religiosi status dedecore, ac Sæcularium scandalo prodeunt, neve Frater cum Fratre contendat, eosdem serio monet, ac hortatur in D., ut proprii Instituti memores, ac fraternæ charitatis, per quam sub eodem Instituto vocati sunt in Societatem Christi in uno spiritu, contentiones hujusmodi, quæ religiosam unitatem maxime labefactant, deponant omnino. Quinimo enitantur potius, ut ambulantes in Domo Dei cum consensu per mutuam in se ipsos charitatem, quod est vinculum perfectionis verius quam per habitum, & calceamenta tanti Patris filios se se exhibeant. Datum Romæ 11. Augusti 1651. M. Ginettus -- M. Adericius Secretarius.

§.3. Nos decreta hujusmodi perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari cupienter, dictosque Fratres Excalceatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine duo Decreta præinserta cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis decretis quomodolibet intervenerunt, aut intervenisse dici, cen-

(Absolutio a Censuris.)

(Pontifex Motu proprio dd. duo Decreta cõfirmat, omnesque defectus si qui in eis intervenissent supplet, & sanat.)

censeri, vel prætendi quovis modo possent, plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R-E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, & singulis omnibus illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 3. Mar. 1674. An. 4. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1674. Pontificatus nostri Anno quarto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Martii par. utraque fol. 204.

CLII.

Trium decimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in universa Italia, & Insulis Italiæ adjacentibus.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI. Ad futur. rei memor.

Exordium. UBi primum Divina Clementia nos, nullis licet præcedentibus meritis, ad Apostolicæ Dignitatis apicem evexit, Pastoris, & Patris Universalis muneri, quod gerimus, satisfacere cupientes, inter cæteras gravissimas curas, eo animum, & intentionem direximus; ut Clerum Italiæ, & Insularum illi adjacentium, tam Sæcularem, quam Regularem a Decima per fel. recor. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum ob urgentem temporis illius necessitatem imposita, cum illa necessitas jam cessasset, liberaremus, majora illi subinde Pontificiæ charitatis argumenta exhibituri, ubi per conditionem temporum licuisset.

§.1. Verum Ærarium Apostolicum variis Christianæ Reipublicæ calamitatibus sublevandis inpræsens valde exhaustum, non solum cursum inhibuit nostræ erga eumdem Clerum liberalitatis; sed imminente nunc Poloniæ Regno ab efferis, perpetuisque Christianæ pietatis hostibus maximo, periculosissimoque bello, in quo totius Europæ, adeoque rei Christianæ salus, & fortunæ haud dubiæ aguntur; eo nos redegit, ut ad ferendum tanto malo humanam opem, post Divinam accuratis precibus imploratam, extraordinaria, quamquam prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus aliquando consueta, experiri remedia cogamur. Egimus nos quidem per literas, & per Nuntios nostros, & quacumque alia ratione potuimus, neque pro Pastoralis Officii nostri debito, agere desinemus, cum Christianis Principibus, ut arma, quibus inter se confligunt, aut nullos, aut Victoribus ipsis graves, funestos sane Ecclesiæ triumphos habitura, reconciliatis tandem animis, & in sacri belli Societatem consentientibus, vertant in capita immanium barbarorum, qui Majorum suorum exemplo, a quibus amplissimæ Provinciæ, & Clarissima Imperia Christianæ genti erepta fuerunt, expugnato superioribus annis Varadino, mox Naihuisel, fortissimis Hungariæ arcibus, deinde Cretæ Regno subacto, adeoque nostri maris possessione depulsis, aliquando victi prælio, sed semper bello Victores ad angustiores quotidie terminos Christianam rem adigunt. Motivà hujus Constit.

§.2. Nuper vero versis in Poloniam armis, Cumenecio, munitissima Poloniæ Urbe, ac fere unico adversus barbaros amplissimi illius Regni propugnaculo in potestatem redacta, jugum, fortasse jam nunc, & vastitatem Italiæ magis ex propinquo intentarent, nisi invicta Polonorum virtus, Dei miserentis brachio excitata, eos memorabili Clade ad flumen Tyram, cæsis triginta amplius millibus, affecisset. Sed quoniam Pacis Auctori Deo nondum placuit hoc Nobis solatium impartiri, neque, etiam si brevi, ut speramus, Officia nostra exitum sortiantur, eorumdem Principum suppetiæ in tempore sunt affuturæ, cum Turcæ validissimo, si umquam antea, apparatu, ut quos, supra vetus erga nos odium, recens ultionis amor accendit, Poloniam primo quoque tempore aggredi parent, si eis detur spatium se colligendi; hoc est, si nos Polonis prosequi Victoriam, & pro Patria, & pro Religione emori paratis defuerimus non suppeditata pecunia, qua summopere indigent, Cleri etiam illius facultatibus, cui auctoritate Apostolica tributum impositum fuit plane exhaustis.

§.3. Nos ut quantum in nobis est, pro munere personæ quam gerimus, saluti publicæ consulamus; misso jam in Poloniam quidquid pecuniæ ad manum erat, ad præfati Cleri Italici, & Insularum adjacentium subsidia confugimus, sperantes eumdem Clerum pro Christianæ fidei defensione, pro qua, si opus esset, sanguinem ipsum libenter daturum non dubitamus, pecuniam a nobis tam justis, necessariisque de Causis indicendam, alacriter, & fideliter collaturum. Matura igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus deliberatione habi-

Tres integras decimas infra quinquenniũ persolvendas imponit super omnibus beneficiis, ac bonis Ecclesiasticis tam sæcular., quam regular. prout in rubr.

habita de eorundem Consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras Decimas infra quinquennium, ut infra persolvendas, omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Primatialium, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Primatialium Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præposituraruṁ, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus laicorum, tam ex privilegio, quam fundatione, & dotatione, vel alio quocumque titulo, cum cura, & sine cura, Sæcularium, quoad Parochiales Ecclesias, videlicet, etiam computatis incertis, triginta unius ducatorum auri de Camera, cum uno quarto alterius ducati hujusmodi; quo vero ad alia beneficia, & bona, aliaque prædicta etiam computatis incertis, & distributionibus quotidianis, septem ducatorum parium valorem annuum excedentium; Dummodo tamen Parochialis, seu Beneficii, hujusmodi Titulares una cum illis alia Beneficia Ecclesiastica, sive annuas pensiones valorem prædictum conjunctim excedentes non possideant, seu percipiant; Sancti quoque Benedicti, S. Augustini, Cluniacien., Cistercien., Præmonstraten., S. Basilii, & qui proprietates, redditusque certos, ex privilegio, vel alias possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum, utriusque sexus, necnon Cassinen., alias S. Justinæ de Padua, Carthusien., Lateranen., Silvestrinorum, Montis Oliveti, Camaldulen., S. Salvatoris, Vallis Umbrosæ, Cœlestinorum, Cistercien. in Longobardia, & Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium, exemptorum, & non exemptorum, & insuper Hospitalium etiam Pauperum Hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra Infirmorum necessitates, & alia, pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium; Necnon B. Mariæ Teuthonicorum S. Lazari de Altopassu, Templi Dominici, & aliarum Militiarum in Universa Italia, & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica, & pro ea cum dilecto Filio nostro Palutio Tit. SS. Duodecim Apostolorum S.R.E. Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato ejusdem S.R.E. Camerario fuerit concordatum, & S.R.E. Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiæ Universali impendunt, gravissimaque tuendæ dignitatis Causa sustinent onera, ac Militia S. Joannis Hierosolymitani, quæ pro sua, & Christiani Orbis tutela adversus Turcas præfatos semper gerit bella, dumtaxat excepta.

Tres similes decimas imponit omniũ, & quarumcũque pensionũ, prout in rub.

§.4. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes Decimas omnium, & quarumcumque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sive earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum hujusmodi in favorem quorumcumque, non tamen Cardinalium prædictorum reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum, & assignatorum, vel translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandorum, & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, militiæ, & conditionis personis infrascripto quinquennio durante, præfata quocumque Jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, necnon Œconomis, Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus pensiones, eos, & alia hujusmodi Jura, ex quacumque Causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata, seu translata habentibus, & habituris, Sæcularibus, & Regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) præfatorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & Locis quocumque privilegio, exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis.

Designat tẽpus faciendæ solutionis omnium dd. Decimarum.

§.5. Quas omnes Decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur easdem infra quinquennium proximum quinque æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem Festum Dedicationis S. Michaelis Archangeli Mensis Septembris proxime futuri, & successive pro reliquis quatuor solutionibus singulo quoque anno ratam partem intra festũ hujusmodi cujuslibet anni immediate usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omnino volumus persolvisse.

Prohibet Subcollectoribus extra Urbem deputandis, ne ultra salariũ quidquam petere, aut percipere, vel prætendere audeant.

§.6. Subcollectoribus autem Decimarum hujusmodi extra Urbem nostram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis salarii in eorum deputationum literis patentibus designandam, etiam petere, vel prætendere, aut percipere audeant, specialiter, & expresse, ac sub pœnis in contravenientes arbitrio ejusdem S.R.E. Camerarii infligendis, prohibemus. Ejusdem vero Depositarii munus erit sedulo curare, ut quidquid pecuniarum ex Decimis obligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato Nostro speciali in præfatos usus dumtaxat, nec alias erogandum.

Munus Depositarii designat prout in rub.

Pœnæ in non solventes statuto tempore prædd. Decimas, aut non integre, prout in rubrica.

§.7. Quicumque vero Decimas hujusmodi nullo modo, vel non integre, scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur ineundam, sive in terminis constituendis, non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem; si Ecclesiarum Antistites fuerint suspendimus a Divinis, Capituli vero, Conven-

ventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares Personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus.

Præcipit omnibus Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus, ut nomine suorũ principalium hujusmodi Decimas solvant.

§.8. Cæterum ad prædictas Decimas consequendas præcipimus, etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & Jurium prædictorum, etiam hujusmodi oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac pensionariorum ad computum suæ quisque locationis; omnibus vero possessoribus, & usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliique prædicta solvere debentes, ut ipsi etiam Decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Depositario prædictis integre persolvant.

Vult eos in solidum cogi posse juxta verum annuũ valorem proventuum, & pensionũ pro rata.

§.9. Decernentes, Decimas fructuum, redditum, proventuum, & aliorum Jurium prædictorum secundum verum valorem annuum, alias vero pensionum Decimas ad eamdem rationem trium Decimarum durante dicto quinquennio præstari debere, & secundum eam prædictos omnes in solidum cogi posse ipsarum Decimarum Procuratores a quibus libuerit integre exigendi optionem, facultatemque habere, omnesque, & singulos Pensionarios, quacumque auctoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant, Cardinalibus, ac Militibus S. Jo: Hierosolymitani præfatis tantum exceptis, ad ipsam Decimarum solutionem, pro rata cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscumque pacti, & conventionis, quantumvis ex Causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti Pensionum, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam a Sede Apostolica in genere, vel in specie, atque individualiter cum illarum, & illorum inserto tenore approbatis, & confirmatis, ac forsan præfato quinquennio durante approbandis, & confirmandis, aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios ad Decimarum hujusmodi solutionem pro rata suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri; ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit cogi, & compelli posse, seu debere. Omnes vero confessiones, ac quietantias receptionis Decimarum a Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ tam Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus nomine suorum Principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus solvere debentibus, nomine pensionariorum faciendas, perinde valere, atque in Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & Pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent.

Vult omnes Pensionarios exceptis Cardinalibus, & Militibus Hierosolimit. ad dd. Decimas teneri pro rata pensionum quibuscumq; non obstantibus.

Mandat quietantias, & cõfessiones de recepto factas per Ministros Cam. Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus nomine suorum principalium plene probare etiam in Judicio.

Conductoribus, qui anticipate solverint locationem prorogat usque ad integram satisfactionem etiã adveniente successore. Derogat contrariis.

§.10. Conductores autem qui pretium locationis Dominis legitime anticipaverint locationem suam hujusmodi, quoad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius etiam adveniente successore, continuare debere: Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuntios in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Card. Camerarium deputat dd. Decimarum generalem Collectorem cum omnibus facultatibus, & privilegiis, prout in rub.

§.11. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat diligenter, & fideliter executioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium cujus integritas, fides, atque experientia jam pridem Nobis perspecta est, & nota devotio, Generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, & quibuscumque Privilegiis, Jurisdictionibus, ac Juribus, quæ omnes alii ante hac hujusmodi Collectores habuerunt auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam divisim ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendi, monendi, & requirendi: non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas prædictas incidisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu Regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi: auxiliumque brachii sæcularis quandocumque opus fuerit invocandi, ad sanitatem vero reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi super irregularitate forsan incursa, dummodo tamen in contemptu Clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi.

Eidem Card. dat facultatẽ alios ubique Collectores, & Subcollectores deputãdi, removendi, & alios subrogãdi, prout in rubrica.

§.12. Præterea Collectores, & Subcollectores viros, ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italis, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderit expediri, cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi, potestate constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi quotiescumque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent

 ma-

magis speciale, quam præsentibus est expressum. Ea tamen conditione adjecta, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem de eorum personis, ut præfertur faciendam nullo modo censeantur exempti a solutione trium Decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu Pensionum per eos obtentorum solvere debebant.

Declarat hujusmodi Collectores, & Subcollectores non esse exemptos a solutione dd. Decimarum, ratione beneficiorum, vel pensionũ per ipsos possess.

§.13. Non obstantibus piæ mem. præsertim Pauli III., ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis Iesu a solutione Decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. Pii V. Duodecim Congregationibus præfatis, ex titulo oneroso parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, cofirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, necnon quibusvis privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam in corpore Juris clausis, Immunitatibus, literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus, Regularibus locis, Capitulis, dignitatibus, aliisque quibusvis personis supradictis tam Sæcularibus, quam Regularibus generaliter, vel specialiter, sub quacumque forma, & verborum expressione ab eadem Sede, etiam ex causa concordiæ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut alias ex qualibet alia Causa, etiam hic non expressa, & necessario exprimenda concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscumque.

Omnibus cõtrariis amplissime derogat.

§.14. Quodque si Prælatis, & Personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim a præfata sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi, necnon personis, eorumque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus, ac locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, Immunitatibus in genere, vel in specie quandocumque concessis, confirmatis, & innovatis, etiam solutionem Decimarum alias quam secundum antiquam taxam, & nisi in Universali Decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem Decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcumque locum habere, similiter declaramus, aliisque Indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis: Quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Necnon aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint factis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Declarat Ecclesiis, Locis, Personis, & Prælatis nullum suffragari privilegium speciale exẽptionis a d. solutione Decimarũ, quibus pariter derogat.

§.15. Ut vero subsidia hujusmodi magis prompta haberi possint, & Decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dicta Camera Apostolica deveniendum peramplius invitentur: Statuimus, & decernimus quod si ante quinquennii prædicti terminationem Decimarum solutio, ut infra cessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum ab eisdem Decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum ea concordaverint, faciendam, pro rata tamen temporis ante dicti Quinquennii lapsum decursi, & summæ per eos solutæ omnino teneatur.

Invitat debitores hujusmodi Decimarũ ad cõpositionem cum R.Cam.

Si ante quinquenniũ cesset hujusmodi solutio mandat Cameræ, ut restituat acceptum ex causa d.Compositionis pro rata temporis.

§.16. Et insuper volumus, quod si, favente Deo, Causæ, propter quas Decimaram prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium hujusmodi cessaverint, etiam Decimarum hujusmodi solutio cesset, & cessasse censeatur eo ipso. Insuper in percipiendis Decimis prædictis Constitutionem rec. me. Clementis PP. V. similiter prædecessoris Nostri in Concilio Viennen. editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, Libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino Cultui dicata ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticumque valoris Beneficia Ecclesiastica, seu plures Pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro litera, & sigillo quietantiæ Universalis, si illam habere voluerit, ultra unum Carolenum conficientem quadrenos triginta septem monetæ Romanæ, solvere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu Cambii uspiam compellatur.

Cessantibus causis ante quinquenniũ, cesset solutio.

Mãdat observari Constitutionẽ Clemen. V. prout in rubrica.

Præcipit ne quis pro litera, & sigillo quietantiæ Universalis solvere debeat ultra unum carolenum.

§.17. Cæterum volentes, illos quos Dei timor a malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & publica disciplina compescere; omnes, & singulos cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, etiam si Pontificali dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis Decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu Pensionum per eos obtentorum, ut præfertur, retinere, aut illas exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitiose præsumpserint, interdicimus a Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto; Ita ut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, aut in mortis articulo absolutionis beneficium nequeat obtinere. Quia vero difficile nimis esset præsentes literas ad singu-

Pœnæ adversus subtrahẽtes, aut fraudantes hujusmodi decimas.

gula quæque loca, & quocumque illis opus fuerit perferre:

Transumptorum fides. §.18. Volumus, ut illorum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu, Palutii Cardinalis Camerarii præfati, seu alterius ab eodem Deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, ejusque Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, ac si essent exhibitæ, vel ostensæ. Ut autem præsentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesię S. Jo: Lateranen., Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro præconio, & patulo judicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare: Cum non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Publicatio.

Sanctio pœnalis. §.19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, concessionis, impartitionis, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Edit. 12. Mar. 1674. An. 4. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio Quarto Idus Martii. Pontificatus nostri Anno Quarto.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episc. Ostien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-cancellarius.*

† *Ego Franciscus Maria Episcop. Portuensis Card. Brancatius.*

† *Ego Vldericus Episcopus Tusculanus Card. Carpineus.*

†

† *Ego Virginius Episcopus Albanensis Cardinalis Vrsinus.*

†

†

†

† *Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Transtyberim Presbyter Card. Ludovisius.*

† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyter Card. Cybo.*

† *Ego Federicus tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Sfortia.*

† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odescalchus.*

†

†

† *Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyter Cardinalis Homodeus.*

† *Ego Petrus tit. S. Marci de Vrbe Presbyt. Card. Otthobonus.*

†

† *Ego Jo: Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*

† *Ego Franciscus tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyt. Card. Albitius.*

† *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Aquaviva de Aragonia.*

† *Ego Carolus tit. S. Priscæ Presb. Card. Pius.*

† *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chisius.*

†

†

† *Ego Jacobus tit. S. Mariæ in Ara-Cœli Presbyter Card. Fransonus.*

† *Ego Petrus tit. S. Calixti Presbyter Cardin. Vidonus.*

†

†

†

†

†

† *Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinal. Bonellus.*

†

†

† *Ego Palutius Palutius Albertonius SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteriis S.R.E. Camerarius.*

† *Ego Cæsar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.*

†

† *Ego Jacobus S. Mariæ de Pace Presbyt. Cardin. Ninius.*

†

†

†

† *Ego Jacobus tit. SS. Jo:, & Pauli Presb. Card. Rospigliosius.*

† *Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presbyt. Cardin. Portocarrero.*

†

†

† *Ego Jo: tit. S. Bernardi Presb. Card. Bona.*

† *Ego Camillus tit. S. Eusebii Presbyt. Card. Maximus.*

† *Gaspar tit. S. Silvestri in Capite Presbyt. Card. de Carpineo.*

† *Cæsar tit. S. Mariæ in Via Card. Destræus.*

†

†

†

† *Ego Io: Guerardus tit. S. Bartholomæi in Insula Presb. Card. Nitardus.*

✝ *Fr. Vincentius Maria Ursinus Presbyter Cardin. S. Xisti.*

✝ *Ego Franciscus tit. S. Matthæi in Merula Presb. Card. Nerlius.*

✝ *Ego Hieronymus tit. S. Pudentianæ Presb. Card. Castaldus.*

✝

✝ *Ego Fridericus S. Agathæ Diaconus Card. Hassiæ.*

✝ *Ego Carolus S. Cæsarei Diaconus Card. Barberinus.*

✝ *Ego Decius S. Eustachii Diac. Card. Azolinus.*

✝ *Ego Paulus S. Nicolai in Carcere Tull. Diaconus Card. Sabellus.*

✝ *Ego Nicolaus SS. Cosmæ, & Damiai Diac. Card. Acciajolus.*

✝ *Ego Felix S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Rospigliosius.*

✝ *Ego Hieronymus S. Mariæ in Porticu Diac. Card. Casanata.*

✝ *Ego Petrus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Basadonna.*

✝

✝

✝

I. G. Slusius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

D. Ciampinus.

Loco ✝ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Præsentatio, & admissio præsentiũ literarum in Cam. die 20. Aprilis 1674. — Presentes Literæ Apostolicæ die Veneris 20. Aprilis 1674. præsentatæ, & admissæ fuerunt in Camera Apostolica, & registratæ in libro primo Signaturarum Sanctiss. D. N. Papæ Clementis X. fol. 64.

Matthæus de Angelis Rev. Cam. Apost. Secretar., & Cancell.

Fides publicationis. — *Anno a Nativitate Dom. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto. Indictione duodecima, die vero 21. Apr., Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ X. anno ejus Quarto, præsentes literæ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatę fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranen. Principis Apostolorum, Sanctę M. Majoris, & Cancellariæ Apost. per nos Jo: Antonium Scajolam, & Jo: Grecum prelibati SSmi D. N. Papæ Cursores.*

Laurentius Signus Mag. Curs.

CLIII.

Indictio Universalis Jubilæi Anni Sancti 1675.

CLEMENS EPISCOPUS.

SERVUS SERVORUM DEI,

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium. — AD Apostolicæ vocis Oraculum, e militantis Ecclesiæ specula euangelizantis Orbi Christiano, gaudium magnum: Tempus nimirum acceptabile, dies salutis, in quibus e mystica Fidei petra, uberiore proventu decurrunt fluenta aquæ salientis in vitam æternam, lætamini populi, exultate gentes, & ad Sanctam in Terris Civitatem Dei, certatim accurrite, ut videatis voluptatem Domini, & visitetis Templum ejus. Appropinquat scilicet annus Jubilæi, annus remissionis, & gratiæ, annus placabilis, & Sanctus, cujus solemnitatem ex veteri divinitus tradita Hebræorum disciplina, ut quinquagesimo quoque anno recolerent exitum Domus Jacob de populo Barbaro, sapienter derivatam, more prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum celebraturi sumus, Mysterio tamen eo sublimiore, quo Cœlestia, & æterna, quæ a lege gratiæ conferuntur, terrestribus, & caducis antecellunt, quæ lex illa servitutis, figura & umbra novi Testamenti, pollicebatur; pro mortali enim patria, pro fundis paternis, pro corporis libertate, quam Hebræi illo anno recuperabant; renovantur hac recurrente celebritate Christifideles spiritu libertatis, per quem vocantur in adoptionem filiorum Dei, & roborantur spe beatæ illius patriæ, & æternæ hæreditatis, a qua per prævaricationem primi Parentis exciderant. Quamvis enim nullum sit tempus, in quo Fidelibus pœnitentiam agentibus non præstentur Cœlestis Indulgentiæ dona, deprompta ex infinitis Christi passionis, & mortis meritis, omniumque Sanctorum; hac tamen festivitate, quasi in quadam plenitudine temporis, largiore manu tribuuntur, dum spiritualis Ærarii, & Ecclesiastici Thesauri portæ latissime reserantur.

§. 1. Agite ergo, filii dilectissimi, & Romanæ Ecclesiæ plena de materno sinu ubera exerentis, atque omnes, qui laborant, & onerati sunt, ad se, ut eos reficiat, invitantis vocem secuti, peregrinationem hanc sacram læti suscipite. Si enim ob incertam alicujus temporalis, fluxique lucri spem, non dubitatis, aliquando difficile, & longinquum ad barbaras Terras, vel iniquissimo anni tempore, iter ingredi, & vitam, sævis, per ignota maria, tempestatibus, ventisque committere, qua tandem alacritate proficisci par est ad amœnas, atque hospitales Latii plagas, certa spe, si per vos non steterit consequendi Thesauros non deficientes in Cœlo, quos neque ærugo absumit, neque tinea? Ad sanctam hanc Hierusalem, Matrem Ecclesiarum, Fontem Religionis, Magistram Gentium, Regiam sanctitatis, invitant vos tot egregia per eam sparsa priscæ pietatis, & sanctimoniæ monumenta: Invitant Sanctissimorum Pontificum, & Martyrum invictissimorum Sepulchra: invitant toto Orbe clarissima Apostolorum trophæa, cum quibus nulla veteris illius victricis Gentium Romæ trophæa sunt conferenda. Ipsa denique Sacrosanctæ Passionis Dominicæ Instrumenta, quorum adorandorum causa prisci illi fideles ex ultimis Terris Palæstinam petebant, e Palæstina huc olim adducta, quasi amoris pignora, quo diligit Dominus portas Sion super omnia Tarbernacula Jacob, vos amanter invitant. Excitamini ad hæc, & venite alacriter, filii promissionis, in Parentis gremium, Oves Dominici gregis, in Pastoris amplexus. — Monet ex pluribus Christifideles ad accedendum ad Urbem.

Atque utinam precibus, quas ex intimis Paternæ Charitatis præcordiis continenter effundimus exorata Divina Bonitas aliquando secundet spem, quæ aliquot ab hinc lustris affulgere visa est, reducendi ad Christi Ovile, extra quod non est salus, tot Nobilissimas Christiani Orbis Provincias, longe optimis artibus, virisque florentes, quas Patrum nostrorum memoria, ab unitate Romanæ Ecclesiæ, infoelix dissidium, & malus error abduxit. Quam libenter omnes Paterno sinu com- — Vota SS. Pontificis.

complecteremur. Quantas Patri misericordiarum gratias ageremus, quod dies nostros ad tam grave senium protulisset, ut videremus salutare Dei, antequam in pace dimitteret servum suum.

Monet Reges, & Principes, ut præbeant tuta, & pacata itinera, ac omnis generis commeatus.

§.2. Vos autem charissimi in Christo filii, Reges, & Principes, luminaria magna Ecclesiæ Dei, per quem regnatis, si conditio temporum non patitur, vos pia majorum nostrorum studia æmulantes, sacrum hoc iter instituite, de subjectis vestris, aliisque Romam petentibus parate viam Domini, præbete tuta, & pacata itinera, & omnis generis commeatus, ne alioqui lugeant viæ Sion, eo quod non sit qui veniat ad solemnitatem. In primis vero, quod nos jampridem omni Pastoralis solicitudinis, & paternæ charitatis Officio, tum a vobis per literas, & Nuncios nostros, tum a pacis auctore Deo jugi prece efflagitamus, ponite aliquando iras populis vestris graves, rei Christianæ publicæ luctuosas. Congregamini cum Deo Abraham, & bella Domini præliantes, vertite arma in immanes Barbaros, inclyto Poloniæ Regno, aliisve Christianis Provinciis, terra marique imminentes. Eos enim clades, quantumvis magna, memorabilisque ad Tyram amnem nuper accepta, irritavit potius quam fregit: nisi perculsis instet victor exercitus, & triumphis assuetus, nosque post opem divinam diu, ac suppliciter imploratam, quamprimum communem causam, commune periculum, communibus quoque studiis, armisque tueamur.

Indicit SS. Pontifex universale Jubilæum Anni Sancti.

§.3. Nos igitur per traditam nobis a Deo, qui infirma mundi eligit, ut fortia quæque confundat, una cum solicitudine omnium Ecclesiarum, ligandi, atque solvendi potestatem, quæ in digno hærede non deficit, Sanctissimis prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, eorumque laudabile institutum tenentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi Jubilæi celebrationem a primis vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini nostri Jesu Christi proximæ futuræ inchoandam, & per totum annum finiendam Auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, maximo cum animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, Sanctæ Ecclesiæ exaltationem, hæresum exirpationem, Catholicorum Principum concordiam, Christianorumque omnium populorum solatium, & sanctificationem, indicimus, & promulgamus; Quo ipso Jubilæi anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel incolæ Urbis; si vero peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltem dies, devote visitaverint, & pro Sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, & Christiani Populi salute, & tranquillitate pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, ac veniam, misericorditer in Domino concedimus, & impartimur. Et quoniam evenire potest, ut ex eis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas visitare nequeant; Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus benigne favere cupientes; eosdem vere pœnitentes, & confessos prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes, perinde fieri volumus, ac si dictas Basilicas diebus a nobis præscriptis visitassent.

Cunctis Ecclesiæ Prælatis Anni Sancti publicationem mandat.

§.4. Vos autem, Venerabiles Fratres Nostri, Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem solicitudinis nostræ vocati, Duces, & Pastores Populorum, Lux mundi, & Sal terræ, capite Tubas argenteas, quarum usus est in Jubilæo, idest adhibete prædicationem verbi Dei, & annnunciate Populis hoc gaudium, ut sanctificentur, & Dei juvante gratia parati sint ad ea cœlestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis per ministerium humilitatis nostræ præparavit: adducite verbo, & exemplo parvulos ad hujus charissimæ Matris ubera, quæ eos per Euangelium in Christo genuit. Adducite filios ad Patrem, oves ad Pastorem summum, membra ad Caput, fideles ad Fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Ecclesiæ constructa consurgit. Ad Sacras igitur Indulgentias, earumque salutares fructus, ipso Jubilæi Anno Romæ percipiendos, vocate cœtum, congregate Populum, sanctificate Ecclesiam; docete gentes Fidei vestræ creditas, quia advenæ, & peregrini sumus in hac vita, & Civitatem in terris permanentem non habemus, sed in Cœlis æternam inquirimus. Quia vero breves dies sunt hujus nostræ calamitosæ peregrinationis, & nescimus qua hora Pater familias venturus sit; idcirco vigilent, & lampadas ardentes, plenasque oleo Charitatis, & misericordiæ portent in manibus, & in beatam illam requiem ingredi festinent.

Hoc præcipue anno Vitæ Sãctimoniam Christifidelib. commendat.

§.5. Nam si unquam alias nunc potissimum iræ, contentiones, & odia dimittenda propter Christum: Nunc maxime servos decet misereri conservorum suorum, ut Dominus Clementissimus omne debitum eis dimittat: nunc præcipua puritatis, & innocentiæ cura habenda, ut Templum Dei mundum efficiatur, & unusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione; & portet Deum in corpore suo. Scelera insuper, & peccata omnia, malasque cogitationes e cordibus eorum penitus exterminanda, ut cœlestis ira placetur, & Christiano Nomini, in quo gloriantur, moribus, factisque respondeant. Docete autem eos, quemadmodum ad salutares Indulgentias consequendas in animo contrito, & in spiritu humilitatis, assiduis orationibus, & jejuniis, cæterisque pietatis operibus, se ipsos præparare, atque exercere debeant: & qui substantias hujus mundi habent, aperiant viscera sua, & Fratrum suorum pauperum inopiam sublevent; præcipue vero erga peregrinos Romam venientes misericordes sint, & Sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutionum fluctus, diligentissime coluerunt, ipsi quoque multa cum hilaritate spiritus renovent, atque observent.

§.6. Admonete etiam eos, ut orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agant, & pax inter eos, & concordia coalescat, & conservetur. Postremo docete eos, cum Sanctam peregrinationem susce-

Quanta devotione hæc S.Peregrinatio suscipienda sit præscribit.

sceperint, qua modestia, qua devotione, qua Fraternæ pacis observantia prælucere eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco, & unusquisque ita componere se conetur, ut faciem plane præseferat euntis in Hierusalem. Præbete autem vos ipsos, Venerabiles Fratres, & omnem Clerum exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, ut vestræ virtutis, & religionis, veluti sale, cæteri condiantur, atque ita omnes unanimes in uno spiritu Christianæ Charitatis, atque in omni Sanctitate, & justitia Deo serviamus.

Hortatur Principes, ut Antistitū vigilantiam adjuvent.

§.7. Hortamur quoque, & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem Electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam procurandam, pro Zelo excitentur, præcipue vero Venerabilium Fratrum nostrorum Patriarcharum, Primatuum, Archiepiscoporum, & Episcoporum pastoralem sedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & a suis Magistratibus, & Ministris, adjuvari mandent, ut improborum licentia coerceatur, & bonorum studia, eorum Regia ope, & gratia foveantur: maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur; sed Hospitalibus, Domibus, & publicis Hospitiis, amanter excipi, ut commeatu, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent, ut diu in terris felices vivant, & demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Transumptorum fides.

§.8. Ut vero præsentes literæ ad omnium fidelium quibuscumque locis existentium notitiam facilius perveniant: volumus earum exemplis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus si exhibitæ forent, & ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam nostræ Indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. 16. Kal. Maji 1674. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto sextodecimo Kal. Maji Pontificatus nostri Anno quarto.

G. Card. Prodat.

I. G. Slusius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

D. Ciampinus.

CLIV.

Suspensio quarumcumque Indulgentiarum durante Anno Universalis Jubilæi 1675.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Cum nos nuper sancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini nostri Jesu Christi anni proximi venturi inchoandam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam, universo populo Christiano, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicas, Lateranen. quoque, & Sanctæ Mariæ Majoris Almæ Urbis Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur:

Causa hujus Constitut.

§.1. Cupientes, ut Christianæ Nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra, in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu Basilicas, & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo, visitent, & frequentent, multorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo adducti:

Suspendit Sūmus Pontifex quascumque Indulgentias durante anno Universalis Jubilæi 1675.

§.2. Omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & Indulta absolvendi etiam a casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Universitatibus, & Piis Locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam sæcularibus, quam quorumvis etiam Mendicantium Ordinum Regularibus Personis, Coronisque, Granis, Imaginibus, & Numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Reginis, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna, fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessas: quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate, de eorumdem Fratrum consilio, & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque, & ea eodem anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere: Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Prohibet alias Indulgentias publicari.

§.3. Quo circa per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi Indul-

dulgentiæ, sive publice, sive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum, infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur.

Contrariis quibuscumq; derogat.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, aliisque quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi in illis caveatur expresse, quod sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile nimis esset præsentes quocumque ubi illis opus fuerit perferri:

Transumptorum fides.

§.5. Volumus earum exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis, decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat.3. nonas Maji 1674. An.4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto Tertio nonas Maji Pontificatus nostri Anno Quarto.

G. Cardinalis Prodatarius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

Publicatio.

Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Septuagesimo Quarto. Indictione undecima, die vero decima septima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ Decimi Anno Quinto suprascriptæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe publicatæ, & ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac æedem postea publicatæ in Basilica S. Pauli, & in Ecclesia Lateranensi, & S. Mariæ Majoris de Urbe ad earundem valvas pariter affixæ fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Acie Campi Floræ dimissis ibidem copiis, ut moris est, per nos Gregorium Staggium, & Agabitum Magistros prælibati Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Pro Mag. Curs. Laurentius Barbigionus Decanus.

CLV.

Præceptum Episcopis Indiarum, aliarumque Partium Orientalium, ac Regularibus etiam Societatis Jesu, eorumque Superioribus super stricta observantia Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum Congregationis de Propaganda Fide sub pœnis arbitrio ejusdem Congregationis quoad omnes, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QUoniam ea, quæ ex solita hujus S. Sedis Apostolicæ rectitudine, atque æquitate provide sapienterque emanarunt, & in dies, prout Justitiæ ratio exigit, & propagandæ, solidandæque Catholicæ Fidei suadet utilitas pie, prudenterque emanant, ab omnibus Christifidelibus, & præsertim a Catholicis Antistitibus in partem Apostolicæ solicitudinis vocatis, ac ab illis qui votorum Religiosorum nexu Dei, Ecclesiæque obsequiis arctius devincti sunt inviolabiliter observari oportet:

Præcipit in virtute S. Obedientiæ Episcopis Indiarum aliarumque partium Orientalium, necnon Regularibus etiam Societatis Jesu, ut Constitutiones Ap., & Decreta Congregationis Propagandæ Fidei inviolabiliter observent.

§.1. Nos quibus licet immeritis, & tanto oneri imparibus, Ecclesiæ suæ Sanctæ curam commisit Altissimus, debitæ Apostolicorum Decretorum observationi quantum Nobis ex alto conceditur providere cupientes, de particularis Congregationis Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, super rebus Sinarum deputatæ consilio, Venerabiles Fratres Episcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium harum serie paterne monemus, eisque, ac etiam Regularium Superioribus, & eisdemmet Regularibus, etiam Societatis Jesu auctoritate Apostolica in virtute S. Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut omnes Constitutiones Apostolicas, & Decreta Congregationis eorumdem Cardinalium, sub pœnis arbitrio ejusdem Congregationis imponendis quoad omnes, & quoad Regulares, etiam Societatis Jesu, eorumque superiores præfatos, etiam privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendæ, stricte, ac inconcusse, & inviolabiliter observent.

Pœnæ adversus Contravenientes.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit dictæ Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, & Ordinum quorumcumque, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quo-

quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac insertis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præsentium hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensę.

Edit. 7. Junii 1674. An. 5. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Junii par. 1. fol. 30.

CLVI.

Exemptio Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum apud Sinas ab omnimoda jurisdictione omnium Ordinariorum in Provinciis ipsis assignatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei mem.

Exordium. IN Apostolicæ dignitatis fastigio cum potestatis plenitudine a D. constituti ad ea, perquæ Catholicæ fidei, Christianæque Religionis propagatio præsertim in remotissimis ab hac S. Sede partibus Fidelium operariorum in vinea D. strenue laborantium, studiis per Dei gratiam ad optatum finem perduci valeat, propensis studiis intendimus, & pastoralis officii nostri partes paterna charitate desuper interponimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Animarum salutem expedire in D. arbitramur.

§.1. Itaque contentiones quæ inter Venerabiles Fratres Episcopos, Vicarios Apostolicos apud Sinas ab hac S. Sede Apostolica deputatos, & Ordinarios Indiarum, aliarumque Orientalium partium oriri possent, e medio tollere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum super rebus Sinarum deputatæ consilio, eosdem Vicarios Apostolicos ab omnimoda Jurisdictione omnium Ordinariorum in Provinciis sibi assignatis auctoritate Apostolica tenore præsentium eximimus, & plenarie liberamus, ac exemptos, & liberatos, dictæque Jurisdictioni minime obnoxios esse, & fore decernimus, & declaramus; reservata tamen dictæ Congregationi Cardinalium facultate aliter decernendi.

Vicarios Ap. in partibus Sinarum deputatos eximit ab omnimoda Jurisdictione Ordinariorũ in Provinciis sibi assignatis.

Præservat Cõgregationi facultatem aliter decernendi.

Decretum irritans. §.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Vicariis Apostolicis præfatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogat contrariis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quę ipsis pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno quinto. Edit. 7. Juni 1674. An. 5

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. Brev. in lib. Mensis Junii part. 1. fol. 13.

CLVII.

Extensio Constitutionis Urbani VIII. contra impedientes Religiosorum mittendorum ad partes Orientales accessum emanatæ, ac impedientes exercitium Jurisdictionis Episcoporum & Vicariorum Apostolicorum in dictis Partibus Orientalibus commorantium, eorumque operariorum in Provinciis ipsis a Sede Apostolica assignatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CUm dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 22. Februarii 1633. emanatas, quarum initium est — *Ex debito &c.* in quibus super Missionibus Religiosorum ad Japoniam, & alia Regna Indiarum Orientalium, multa salubriter constituit, quoscumque Ecclesiasticos, & Religiosos cujuscumque Ordinis, & Instituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jesu, & Sæculares, Religiosorum mittendorum ad Insulas, Provincias, Regiones, & Regna earumdem Indiarum accessum impedientes excommunicationis latæ sententiæ vinculo innodaverit, & alias prout in eis- Referuntur literæ Urbani VIII.

in eisdem literis; quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Episcoporum Vicariorum Ap. in partibus Orientalibus degentium.

§.1. Et sicut pro parte venerabilium fratrum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum in partibus Orientalibus commorantium nobis nuper expositum fuit, nonnulli, propriæ salutis immemores, ipsorum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum Jurisdictionem, seu illius exercitium impedire audeant, seu præsumant:

§.2. Nos ejusmodi temeritatem opportuna sanctione cohibere, dictosque Episcopos, & Vicarios Apostolicos speciali favore prosequi, ac in piis, salubribusque eorum studiis ad Dei Gloriam, & Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei incrementum paterno affectu confovere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticiis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, ac absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de particularis Congregationis Vener. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum super rebus Sinarum deputatæ Consilio, præfatas Urbani prædecessoris literas etiam contra impedientes exercitium Jurisdictionis dictorum Vicariorum Apostolicorum, eorumque Operariorum in Provinciis sibi a S. Sede assignatis auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Absolutio a Censuris.

Pontifex dd. literas extendit etiam contra impedientes exercitium Jurisdictionis dd. Vicariorum Apost. eorumque Operariorũ in Provinciis sibi a S. Sede assignatis.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 8. Junii 1674. An. 5.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Junii part. 1. fol. 24.

CLVIII.

Declaratio quod Episcopi Indiarum, aliarumque partium Orientalium, eorumque Officiales, & Ministri non possint, nec debeant exercere actus Jurisdictionales supra Episcopos Vicarios Apostolicos apud Sinas tanquam Delegatos Sedis Apostolicæ, eorumque Operarios in Provinciis ipsis assignatis; Sed ejusdem Vicariis Delegatis Apostolicis in dictis Provinciis Jurisdictionem quo ad omnes privative competere donec aliter fuerit a Congregatione Propagandæ Fidei declaratum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Procemium.

CHristianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationis opus, quod Venerabiles Fratres Episcopi Vicarii Apostolici apud Sinas ex hujus S. Sedis Apostolicæ mandato laudabiliter susceperunt, & feliciter prosequuntur, quantum nobis ex Alto conceditur promovere, ipsorumque Vicariorum Apostolicorum quieti consulere, & pia eorum studia confovere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum super rebus Sinarum deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, Venerabiles etiam Fratres Episcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium, eorumque Ministros, & Officiales non posse, nec debere exercere actus Jurisdictionales super præfatos Vicarios Apostolicos tanquam Delegatos S. Sedis prædictæ, eorumque Operarios in Provinciis sibi assignatis, sed eisdem Vicariis Delegatis Apostolicis in prædictis Provinciis Jurisdictionem privative quo ad omnes competere, donec aliter fuerit a Congregatione eorumdem Cardinalium declaratum.

Declaratio.

Pœna excõmunicationis eo ipso, & indignationis adversus contravenientes.

§.1. Porro Contraventores eo ipso in pœnas excommunicationis, & indignationis nostræ incurrisse censeri, ipsas vero præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

§.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dum-

dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Ed't. 17. Junii 1674. An. 5. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 17. Junii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Br. in lib. Mensis Junii part. 1. fol. 19

CLIX.

Mandatum Inquisitoribus S. Officii Portugalliæ in Causa Emmanuelis a Costa Susarte Clerici Portalegren., ut commissioni avocationis dictæ Causæ manu SSmi signatæ, & literis citatorialibus a Congregatione S. Officii Urbis obtentis, omnino pareant.

Venerabili Fratri Petro Archiepiscopo Siden. Generali, ac dilectis filiis reliquis Inquisitoribus adversus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica deputatis

Edit. An. D. 1674. CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, ac dilecte fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Expositio facti. Alias pro parte dilecti filii Emmanuelis a Costa Susarte Clerici Portalegren. in Regno Portugalliæ Nobis exposito, quod ipse in Romana Curia a triennio, & ultra præsens reperiebatur, & habuerat notitiam, quod in dicto Regno fuerant sequestrata, & vendita ejus bona de mandato Judicis Fisci Tribunalis S. Officii; unde suspicabatur se fuisse, & esse inquisitum ab eodem Tribunali de prætenso crimine hæresis, vel apostasiæ, & ideo se præsentare, & constituere intendebat in Tribunali S. Officii Romanæ Curiæ prædictæ, ad se justificandum, & ostendendum se semper fuisse, & esse optimum Catholicum, & quod si in dicto Tribunali S. Officii Portugalliæ cujuscumque districtus contra ipsum aliquid prætenderetur, vel in eo adessent aliqua prætensa indicia, vel processus, ad dictum Tribunal Romanæ Curiæ transmitterentur, ad hoc ut idem Emmanuel se defendere posset, & in contrarium suas defensiones, & exceptiones allegare, ad ostendendam suam innocentiam, prout juris foret.

Causam in Tribunali S. Inquisitionis pedentem in statu, & terminis cōmittit S. Inquisitioni Generali de Urbe, prout in rub. §.1. Nos supplicationibus ipsius Emmanuelis nomine nobis humiliter porrectis inclinati, causam, & causas hujusmodi in statu, & terminis in quibus tunc reperiebantur, & ipso Emmanuele in carceribus constituto, cum omnibus suis incidentibus, dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negotio principali, & quam, & quas idem Emmanuel movere intendebat, Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus adversus hæreticam pravitatem, auctoritate Apostolica deputatis audien., deciden., fineque debito terminan., cum facultate citandi, & inhibendi quos, quibus, quoties, & quando opus foret, etiam per Edictum, constituto de non tuto accessu, ac etiam sub censuris, & pœnis arbitrio eorumdem Cardinalium imponendis, & moderandis, necnon censuras aggravandi, reaggravandi, auxilium brachii sæcularis invocandi, ac etiam compulsandi, faciendique transmitti, & transportari omnia acta, judicia, sive processus existentia contra prædictum Emmanuelem in dicto Tribunali Sancti Officii Portugalliæ, seu alibi quatenus adessent, dictamque causam avocandi quatenus opus esset, & revocandi sequestrum, dictaq; bona ipsi Emmanueli restituendi, cæteraque desuper necessaria, & opportuna, prout Juris foret gerendi, faciendi, & exequendi auctoritate Apostolica commisimus, & mandavimus, cum opportunis clausulis, & derogationibus, prout in Commissione desuper manu nostra signata plenius continetur.

§.2. Et subinde cum dicta commissio memoratis Cardinalibus præsentata fuisset, dictusque Emmanuel ad majorem cautelam inhærendo cuicumque appellationi forsan a præfatis gravaminibus ad ejus instantiam in partibus interpositæ, ad Nos, & Sedem Apostolicam, ac ad prædictos Cardinales tamquam Judices deputatos, & competentes iterum, & denuo reclamasset, & recursum habuisset, iidem Cardinales recursu hujusmodi admisso in statu, & terminis, in quibus Causa reperiebatur, & ipso Emmanuele in Carceribus hujus supremæ Inquisitionis die 11. Martii 1673. constituto, ac recursum hujusmodi prosequi volente, & intendente, sibique citationem cum inhibitione vigore ejusdem recursus extra Romanam Curiam, & ad partes in forma decerni, & concedi supplicante per eorum citatorias inhibitiones, & compulsorias literas dicta die 11. ejusdem mensis Martii emanatas Venerabili Fratri Marcello Archiepiscopo Chalcedonen. nostro, & dictæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio, & cui, seu quibus literæ hujusmodi pervenirent, commiserunt, & in virtute sanctæ Obedientiæ stricte præcipiendo mandarunt, quatenus visis eisdem literis, ex ipsorum Cardinalium parte, imo verius Apostolica auctoritate, dilectos filios Procuratores Fiscales Sancti Officii Ulyssiponen., & Eboren., omnesque alios, & singulos in executione ipsarum literarum nominan., & cognominan. citarent, & citari curarent, facerent, & mandarent, prout ipsi Cardinales citabant, & citari mandabant, quatenus sexagesima die post earumdem literarum executionem comparerent Romæ coram eisdem Cardinalibus in Congregatione prædicta cum omnibus, & singulis eorum actis, actitatis, juribus, scripturis, & processibus quibuscumque contra dictum Emmanuelem eatenus fabricatis, & ad Causam hujusmodi facientibus per se, vel Procuratores suos idoneos sufficienter instructos.

Appellatio admissa a Tribunali Inquisitionis Portugalliæ ad S. Sedem, & Inquisitionem Generalē Urbis in statu & terminis.

Literæ Generales Inquisitionis de Urbe adversus Ministros d. S. Inquisitionis Ulyssiponen. ad comparendū coram ea cum omnibus actis, Iuribus, & Scripturis ad Causam facien.

§.3. Alioquin illis non comparentibus, vel comparere minime curantibus, Cardinales Judices prædicti devenirent ad revocationem omnium contra dictum Emmanuelem gestorum, & attentatorum, & respective ad absolutionem ejusdem, & ad alia Juris, & facti remedia, eorum contumacia, vel absentia minime obstante. Et insuper inhiberent, & inhibendo ex-

Quod eorum contumacia non obstante procederet in Causa, prout in rubrica.

expresse præciperent, & mandarent, prout ipsi Cardinales inhibebant, præcipiebant, & mandabant omnibus, & singulis Judicibus, Commissariis tam ordinariis, quam extraordinariis, delegatis, & subdelegatis, quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, Baroncellis quoque, Capitaneis, Executoribus, cæterisque dictarum Inquisitionum Ministris, & præsertim supradictis Procuratoribus Fiscalibus Ulyssiponen., & Eboren. ex adverso Principalibus, omnibusque aliis in executione nominandis, & cognominandis, ne sub mille Ducatorum auri de Camera Fisco S. Officii applican., & pro illis mandati executivi, & in subsidium excommunicationis, & respective suspensionis a divinis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, seu præsumeret Emmanuelem prædictum in partibus, vel alibi, quam Romæ coram dd. Cardinalibus, & in Tribunali S. Officii, & per acta Notarii ipsius S. Officii molestare, vexare, & perturbare, seu molestari, vexari, & perturbari facere quovis sub prætextu, quod si secus factum foret, id totum revocaturi erant dd. Cardinales, & in pristinum statum reducere curaturi, justitia mediante, absolutionem vero in præmissis sibi, vel eorum Superiori tantummodo reservarunt.

Inhibitio.

§.4. Et ulterius prædictis Cardinalibus per eumdem Emmanuelem exposito penes acta S. Officii Civitatis Ulyssiponen., seu Eboren. reperiri processum, seu processus, aliasque scripturas, Causam, & Causam hujusmodi tangen., qui, seu quæ pro Jurium ejus defensione necessaria essent, & de facili eis denegari possent, ideoque pro parte ipsius Emmanuelis requisito, ut literæ compulsoriales pro dd. processibus, & scripturis habendis decernerentur, & concederentur: Ipsi Cardinales memorato Nuncio, & cui, seu quibus literæ supradictæ pervenirent, commiserunt pariter, & mandarunt, quatenus omnes, & singulos Ministros, & Officiales dictarum Sanctarum Inquisitionum, eorumque Notarios, Cancellarios, & Actuarios, omnesque alios penes quos dd. processus, aliaque Jura prædicta quomodocumque reperirentur, ipsorum Cardinalium, immo verius Apostolica auctoritate monerent, & requirerent, eisque sub excommunicationis pœna mandarent quatenus infra triduum proximum post requisitionem hujusmodi immediate secuturum, omnes, & singulos processus, Jura, & acta quæcumque Causam, & Causas hujusmodi concernen., & in statu, & terminis, in quibus tunc reperiebantur, in eorum originalibus, sive eorum vera transumpta in publicam, & authenticam formam redacta, sigillis authenticis sigillata, & talibus modo, & forma, quod eisdem in Judicio, & extra plena fides adhibenda esset, prædicto Nuncio, sive dicti Emmanuelis Procuratori legitimo traderent, & exhiberent, atque consignarent, eorumque signa, sigilla, & manus Notariorum recognosci facerent, & mandarent, soluta prius competenti mercede, & quatenus solvenda veniret pro eorum laboribus, dummodo istic in partibus talis merces solveretur, & non alias.

Insuper dicta Generalis Inquisitio de Urbe decernit literas cōpulsoriales.

§.5. Contradictores vero ad dandum, tradendum, & exhibendum, ac detinentes processus, aliaque Jura prædicta, illaque ostendere nolentes, vel recusantes, aut alias quomodolibet differentes per censuras Ecclesiasticas appellatione postposita compellerent, cogique, & compelli facerent, curarent, & mandarent, & completo dicto processu, una cum omnibus actis factis ad eosdem Cardinales quantocitius transmitterent, & transmitti facerent, ut jure medio possent ad Causæ hujusmodi decisionem, & Justitia mediante, devenire, absolutione a censuris hujusmodi pariformiter reservata, & alias, prout in prædictis eorumdem Cardinalium literis uberius etiam continetur.

Pœnæ adversus Contradictores, & recusantes.

§.6. Cum autem, sicut accepimus, dicti Cardinales ad alios actus in Causa prædicta subinde devenerint, ac prædictum Emmanuelem e Carceribus prædictis, præstita tamen per eum cautione, sive satisdatione de se in iisdem carceribus quandocumque ipsis Cardinalibus placeret, seu alias repræsentando, dimiserint, ipseque Emmanuel postmodum in Lusitaniam, seu ad alias partes propter negotia sua profectus sit, ibique de licentia eorundem Cardinalium moretur de præsenti, hinc est, quod nos eamdem Causam a memorata Cardinalium Congregatione omnino audiri, decidi, fineque debito terminari volentes, ac Causam, seu Causas hujusmodi a prædictis Ulyssiponen., & Eboren., aliisque quibusvis Tribunalibus Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica institutis ad Nos, & prædictam Cardinalium Congregationem harum serie, quatenus opus sit iterum avocantes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Commissionem Causæ, seu Causarum hujusmodi dd. Cardinalibus a nobis factam, ut præfertur, emanatasque illius vigore ab eisdem Cardinalibus literas citatorias, inhibitoriales, & compulsoriales prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & inde secutis quibuscumque, cæteraque omnia, & singula in Causa, seu Causis hujusmodi a dictis Cardinalibus hactenus quomodolibet acta, facta, gesta, decreta, mandata, & ordinata (illorum omnium singulorum tenores, & datas, etiam veriores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis habentes) earumdem tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjicimus.

Dicta Generalis Inquisitio sic appellantem e carceribus dimittit præstita per eum cautione de se repræsentando &c.

Pontifex iterum hāc causam avocat a quibusvis Tribunalibus Inquisitionis Regnor. Portugall., & Algarbior. ad se, & S. Inquisitionem Generalem Urbis.

Motu proprio approbat, & confirmat omnia acta per hanc S. Inquisitionem.

§.7. Ac omnes, & singulos Juris, & facti, necnon solemnitatum quarumcumque tam ex Juris communis, & Apostolicarum Constitutionum, & Ordinationum, vel Privilegiorum, & Indultorum Apostolicorum, aut consuetudinum etiam immemorabilium præscripto, quam de stylo, vel alias quomodolibet in similibus, etiam de necessitate observandarum, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie, aut alias quomodolibet intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, itidem quatenus opus sit plenissime supplemus, & sanamus.

Supplet omnes defectus.

§.8. Ac proinde Fraternitati tuæ, Frater Petre Archiepiscope Inquisitor Generalis, ac discretioni vestræ filii reliqui Inquisitores, vestrisque respective Consiliariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Commissariis, Assessoribus, Notariis, Actua-

In virtute S. Obedientiæ præcipit, ut pareant Literis, Mandatis, & Decretis hujus Inquisitionis.

Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris quibuscumque, harum serie in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, & mandamus, ut prædictis citatoriis, inhibitorialibus, & compulsorialibus literis, aliisque quibuslibet mandatis, & Decretis a prædictis Cardinalibus, eorumque Congregatione in causa, seu Causis hujusmodi hactenus quomodolibet emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum ejusdem Causæ, seu Causarum emanaturis, omni mora, dilatione, tergiversatione, contradictione, oppositione postpositis, sicut devotos, atque obedientes hujus Sanctæ Sedis filios decet, prompte pareatis, nec Causa, seu Causis hujusmodi in prædicta Cardinalium Congregatione pendentibus contra dictum Emmanuelem, illiusque Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores quovis modo directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet per vos ipsos, seu alios quoslibet aliquid attentare, vel innovare, aut quominus Commissio, & literæ, ac mandata, & alia præmissa debitæ executioni mandentur, impedire, aut in Judicio, vel extra illud vos opponere, vel contradicere ullo modo audeatis, seu præsumatis.

Item ne aliquid interim audeant attentare.

§.9. Et quatenus aliquid forsan contra eumdem Emmanuelem, ejusque Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negociorum gestores in Causa, seu Causis hujusmodi post emanatas a memoratis Cardinalibus literas prædictas, per vos, seu vestrum quemlibet, aut vestra, seu cujuslibet vestrum auctoritate, vel mandato hactenus quovis modo attentatum, seu innovatum sit, id totum penitus, & omnino revocetis, annulletis, & circumscribatis, ac in pristinum statum reducatis, alioquin Tu frater Petre Archiepiscope Inquisitor Generalis suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, & privationis muneris Inquisitoris Generalis, vos vero filii reliqui Inquisitores, vestrique respective Consiliarii, Procuratores Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, cæterique Officiales, & Ministri excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis Officiorum quomodocumque ad Tribunal S. Officii spectantium, poenas, ipso facto, & absque ulla declaratione, vos respective noveritis incursuros, a quibus absolutionem Nobis, & huic Sanctæ Sedi Apostolicæ specialiter reservamus.

Insuper mandat, ut revocent quidquid post dd. literas hujus Inquisitionis fuit in partibus attentatū.

Pœnæ adversus Contravenientes.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu, etiam ex quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, notari, impugnari, infringi, vel invalidari, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullo modo unquam posse sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac a Vobis, & aliis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii Regnorum prædictorum, illiusque Inquisitorum, etiam Generalium, & Officialium, & Ministrorum quorumlibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiamsi motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & quantiscumque vicibus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective babentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Dat. 4. Julii 1674. An. 5.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium lib. 5. fol. 227.

CLX.

Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales perpetuæ Coronis D. N. Jesu Christi per Monachos, & Eremitas Camaldulenses dispensari solitis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

De Salute gregis Dominici divina dispositione Nobis commissi solicite cogitantes Chri-

Christifideles spiritualibus muneribus adjuvare non cessamus, ut eorum devotio ad Omnipotentis Dei cultum, & pietatis opera in dies magis augeatur.

Approbat cõsuetudinem Monachorum Camaldulensium dispensandi Coronas D.N.I.C

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Monachi Congregationis Camaldulensis Ordinis Sancti Benedicti, & Eremitæ Camaldulenses Coronas Domini Nostri Jesu Christi jam pridem Fidelibus dispensare consueverint, nos laudabilem hujusmodi usum harum serie approbantes, easdem Coronas Indulgentiis, atque aliis spiritualibus muneribus, quæ infra sequuntur, ad spiritualem Fidelium consolationem, & Animarum salutem duximus esse decorandas.

Indulgentia 200. annor. recitantibus d. Coronam sibi immediate, vel mediate ab eisdem Monachis traditam, prout in rubr.

Indulgentia 150. annorũ illam recitãtibus in certis feriis, ac festis de præcepto.

Plenaria semel in anno d. coronam, recitantibus quater in hebdomada.

§.2. Qui vere pœnitens, & confessus, seu firmum confitendi propositum habens, unam ex dictis Coronis sibi a præfatis Monachis, vel Eremitis Camaldulensibus immediate, vel mediante alia persona traditam recitaverit, quotiescumque id fecerit ducentorum annorum; nec non quicumque Coronam hujusmodi secum deferens singulis secundis, quartis, & sextis feriis, ac Festivis de Præcepto Ecclesiæ servari solitis diebus recitaverit, dummodo confessus, & communicatus fuerit, centum quinquaginta annorum. Qui autem solitus fuerit eam recitare quater in hebdomada, semel in anno die per eum eligenda, si ea die confessus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, & dictam Coronam pariter recitaverit, plenariam.

Plenaria eam recitantibus per mensem singulis diebus.

§.3. Qui vero eamdem Coronam singulis diebus per mensem integrum etiam recitaverit, & subinde vere pœnitens, & confessus, cum sacra Communione refectus pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderit, quoties id egerit, itidem plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequatur. Quicumque solitus fuerit saltem ter in hebdomada dictam Coronam recitare, & in bello contra Infideles, Hæreticos, & S. R. E. Hostes dimicaverit, si eo, vel antecedenti die eandem Coronam recitaverit, & in actu dimicationis mentem ad Deum elevaverit, & peccatorum suorum pœnitens humiliter veniam postulaverit, si in dicta pugna occubuerit, plenariam Indulgentiam pariter consequatur.

Plenaria occumbentibus in bello contra Infideles, Hæreticos, & S.R.E. hostes si d.Coronam ter in hebdomada recitare consueverint.

Plenaria invocantibus corde vel ore nomen Iesu si antea recitaverint d. Coronam dummodo mors inde subsequatur sin minus 200. ann.

§.4. Item quicumque infirmus unam ex dictis Coronis sibi, ut præfertur, traditam apud se habens, eam prius hac intentione recitaverit, & in illa infirmitate delictorum suorum pœnitens, & confessus in articulo mortis Sanctissimum Jesu nomen corde, & ore si potuerit, sin minus Corde invocaverit, plenariam Indulgentiam, & omnium peccatorum remissionem si mors inde subsequatur; si vero mors non subsequatur, Indulgentiam ducentorum annorum lucretur.

Indulgentia 20. dierũ deferentibus d Coronam si ter orationem Dominicam, & toties Salutationem angelicam recitaverint pro ut in rub.

Indulgentiæ 20. annorum post expletam actualem cõfessionem, pro ut in rubrica.

§.5. Qui secum deferens unam ex Coronis prædictis sibi, sicut præmittitur traditam nomen Jesu invocando examen suæ Conscientiæ fecerit, & ter Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitaverit, preces ad Deum pro tranquillo, & felici statu S. R. E. effundendo, viginti dies Indulgentiæ. Quique dicto examine peracto actualiter confessus fuerit, & post confessionem Deum Optimum Maximum pro augmento Fidei Catholicæ, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione oraverit, viginti annos Indulgentiæ lucretur. Et solitus se exercere in aliquo ex operibus, quæ fiunt in Religionibus, sit particeps omnium, & singulorum Operum quæ fiunt in dictis Religionibus, si intentione hujusmodi participationis illud Opus exercuerit.

Solitus se exercere in aliquo ex operibus, quæ fiunt in Religionibus sit particeps omnium operum, quæ in eis fiũt prout in rubrica.

Secum deferens d. coronam, si legitime impeditus interesse Missæ Sacrificio diebus festis, quinquies Orationem Domin. & toties Salutationem Angel. recitaverit supplet hujusmodi defectum.

Si autem interfuerit recitando quinquies orationem Domin., & toties salutat. Ang. suppleat quamcumq; mentis vagationem.

§.6. Qui apud se habens unam ex prædictis Coronis sibi traditam, ut præfertur, & legitime impeditus Missæ Sacrificio diebus festivis de præcepto Ecclesiæ non interfuerit, si quinquies Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitaverit, hujusmodi defectum suppleat, & si dicto Missæ Sacrificio interfuerit, dictam Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitando, quamcumque mentis vagationem similiter suppleat, dummodo dedita opera factum non sit.

Indulgentia 10. annor. deferentibus d. coronam si aliquod pietatis opus exercuerint, & ter orationẽ Domin., ac toties Salutat. Angel. recitaverint.

§.7. Quisquis secum deferens unam ex dictis Coronis sibi ut supra traditam, Missæ, aut Prædicationi interfuerit, vel Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad Infirmos, aut alias solemniter in Processionibus defertur, associaverit, vel aliquem a prava ad salutis vitam reduxerit, ut puta ab hæresi, blasphemia, detractionibus, vel pacem cum Inimicis composuerit, vel aliquod aliud tam spirituale, quam temporale opus ad honorem Domini Nostri Jesu Christi, vel Gloriosissimæ Virginis Mariæ, aut alterius Sancti pro cujusque devotione, vel ad temporalem, aut spiritualem proximi salutem operatus fuerit, & ter Pater noster, & totidem Ave Maria recitaverit, decem annorum Indulgentiam consequatur.

Diebus Stationum Ecclesiarum Urbis habens secum d.Coronam quando lucretur Indulgentiam 200. annorum.

§.8. Qui diebus Stationum Ecclesiarum Almæ Urbis, & extra illius muros absens ab illa confessus, & Sanctissima Communione refectus, ac secum Coronam sibi, ut præfertur, traditam habens Ecclesiam ab ipso pro sua devotione eligendam visitaverit, vel urgenti causa impeditus dictam Coronam, ac septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, & sequentibus suffragiis recitaverit, ducentorum annorum Indulgentiam consequatur, ac eandem etiam consequantur ii, qui in Urbe eadem Opera peregerint, si legitime impediti, easdem Ecclesias visitare nequiverint.

Indulget eas omnes applicari posse pro animabus Purgatorii.

§.9. Denique quod omnes supradictæ Indulgentiæ applicari possint Animabus Fidelium Defunctorum, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, si ea intentione pro eis oretur, vel supradicta Opera peragantur auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Mandat servari Decretum Alexand.VII.

§.10. Volumus autem, ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, & momenti, sed circa eas Decretum a fel. record. Alexandro PP. VII. prædecessore nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur.

Transumptorum fides.

§.11. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 20. Iulii 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Julii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Regi-

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Julii par. 2. fol. 290.

CLXI.

Validatio Confraternitatum sub titulo S. Scapularis in Ecclesiis Ordinis Carmelitarum existentium, quarum erectiones post editam a Clemente VIII. circa Confraternitates Constitutionem revocatæ non reperiuntur, & de quarum post Constitutionem hujusmodi institutarum erectione non constat, cum nova quatenus opus sit erectione, & communicatione Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & privilegiorum, quæ Generalis dicti Ordinis pro tempore existens similibus Confraternitatibus ex Indulto Sedis Apostolicæ communicare potest.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Scannapiecus Prior Generalis Ordinis Fratrum B. M. Virginis de Monte Carmelo, quod licet in multis Ecclesiis dicti Ordinis, præsertim in partibus Ultramontanis consistentibus Confraternitates utriusque sexus Christifidelium sub titulo S. Scapularis erectæ, seu introductæ reperiantur, quæ suas functiones juxta Institutum similium Confraternitatum sub eodem titulo canonice erectarum obeunt, de illarum tamen statu, & validitate dubitari contigerit, tum quia in earumdem Ecclesiarum,& Conventuum Ordinis prædicti apud illas existentium Archiviis seu Tabulariis nulla extant monumenta, ex quibus constet ad favorem earumdem Confraternitatum ante emanatam a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro Constitutionem, cujus initium *Quæ a Sede Apostolica &c.* die 7. Septembris 1604. Editam erectarum, & institutarum, novas erectionum, & institutionum hujusmodi, nec non communicationis Indulgentiarum, facultatum, & Privilegiorum literas intra tempus ab eadem Constitutione præfixum impetratas fuisse, tum etiam ex eo, quod in plerisque Conventibus ejusdem Ordinis post editam Constitutionem hujusmodi constructis, in quarum tamen Ecclesiis dd. Confraternitates consistunt, literæ erectionis ipsarum Confraternitatum minime reperiuntur.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præsumendum sit Priores Generales Ordinis prædicti, quibus Confraternitates prædictas erigendi, & instituendi, illisque Indulgentias, facultates, gratias, & privilegia hujusmodi communicandi facultas ex Indulto Sedis Apostolicæ competebat, nihil eorum neglexisse, quæ per dictam Constitutionem cauta sunt, sed potius literas innovationis antiquarum, & erectionis novarum Confraternitatum hujusmodi, bellorum, vel hæresum, aut pestis, quæ sæpe, & diu in partibus prædictis sævierunt, calamitatitatibus periisse:

Preces. §.2. Nobis propterea dictus Franciscus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad removendas omnes dubietates, opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Francisci Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Confraternitates sub titulo S. Scapularis in Ecclesiis dicti Ordinis tam citra, quam ultra montes consistentibus hactenus erectas, seu introductas,quæ ibidem suas functiones adinstar similium Confraternitatum sub eodem titulo canonice erectarum de præsenti obeunt, tametsi de eadem erectione non constet, nec earum erectiones, & institutiones post emanatam Clementis prædecessoris Constitutionem prædictam renovatæ, literæque desuper de novo impetratæ reperiantur, salva tamen, & reservata in reliquis ejusdem Constitutionis forma, & dispositione, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, cum omnium, & singulorum Juris, & facti defectuum suppletione confirmamus, & validamus, illasque in statu valido esse, & fore decernimus, & declaramus in omnibus, & per omnia, perinde ac si novæ erectionum, & institutionum ipsarum Confraternitatum ante editam Constitutionem prædictam erectarum, literæ juxta præscriptum ejusdem Constitutionis impetratæ, posteriorum vero erectionis, & institutionis literæ expeditæ reperirentur. (Absolutio a Censuris.) (Validat Erectiones Confraternitatum nulliter factas)

§.3. Et quatenus opus sit easdem Confraternitates. & earum singulas in Ecclesiis prædictis respective, servata cæteroqui dict. Constitutionis forma, & dispositione, auctoritate, & tenore prædictis de novo erigimus, & instituimus, ac illis omnibus, & singulis, earumque respective Confratribus, & Consororibus omnes, & singulas Indulgentias, facultates, gratias, & privilegia quæcumque, quę pro tempore existens Prior Generalis dicti Ordinis ex Indulto dictę Sedis similibus Confraternitatibus, earumque Confratribus, & Consororibus communicare potest eadem auctoritate harum serie communicamus. (Eas de novo erigit, eisque communicat omnes Indulgētias, & gratias.)

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. (Decretum irritans.)

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. (Contrariis derogat.)

§.6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. (Fides transumptorum.)

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub (Dat. 26. Sept. 1674. An. 5.)

sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Septembris par. utraque fol.553.

CLXII.

Inhibitio, & Mandatum Inquisitoribus S. Officii Portugalliæ, in Causa recursus novorum Christianorum cum avocatione Causæ, seu Causarum contra eos in dicto Tribunali motarum, ac Inhibitione Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque Ministris, ne contra eos ad ullum actum, ut vocant Fidei, ullamque publicationem, seu executionem sententiarum deveniant, aut aliquid novi attentent, sine licentia Summi Pontificis, sed Decretis, & mandatis Congregationis Cardinalium Sancti Officii Urbis, cui idem S. Pontifex Causas prædictas commisit, prompte pareant sub pœnis opportunis.

Venerabili Fratri Petro Archiepiscopo Siden. Generali, ac dilectis filiis reliquis Inquisitoribus adversus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica deputatis.

Edit. An. D. 1674.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, ac dilecte fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem

Recursus ad S. Sedem nōnullorū Christianorum novorum detentorum in Carceribus Tribunalium Inquisitionis in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum

CUm dilecti filii Christiani Novi nuncupati, sive ab Hebræis devenientes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hæreticam, & apostaticam a Fide Catholica, & Religione Christiana pravitatem in Ulyssiponen., Eboren., & Conimbrien. Civitatibus, auctoritate Apostolica institutorum, propter imputata eis crimina ad officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, sive inquisiti respective existunt, detinentur, ad Nos & hanc Sanctam Sedem recurrerint, conquerentes, vos seu vestrum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversam pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle non sine Justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum Nationis ruina, & destructione:

Pontifex hujusmodi Causas avocat ad se, ac decidēdas committit S.Generali Inquisitioni Urbis.

§.1. Hinc est, quod Nos, qui in supremo Justitiæ throno a Domino constituti sumus, ac Justitiam omnibus æqua lance administrare tenemur, eorumdem Christianorum recursum hujusmodi admittentes, & causam, & causas quascumque contra eos, & eorum quemlibet super criminibus, & delictis ad Officium Inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisve quibuscumque Tribunalibus Inquisitionis adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate præfata institutis, seu eorum aliquo hactenus quovis modo motas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, necnon Accusatorum, Denunciantium, reorum, aliorumque Collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, & specificatis habere volumus) in statu, & terminis, in quibus de præsenti quomodolibet reperiuntur ad Nos, & Sedem præfatam harum serie avocantes, ipsasque Causas cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem hujusmodi a Sede præfata deputatorum, cui easdem Causas commisimus, & demandavimus audiri, & cognosci, decidi, fineque debito, prout juris fuerit terminari debere omnino volentes:

Inhibet Inquisitoribus dd. Regnorum ne interim in dd. Causis procedant.

§.2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine fraternitati Tuæ Frater Petre Archiepiscope Inquisitor Generalis, ac discretioni vestræ filii reliqui Inquisitores, harum serie districte inhibemus, ne Causa, & Causis hujusmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet donec, & quousque specialis, & expressa desuper a Nobis, & eadem Sede licentia vobis concessa fuerit, ad ullum similem actum, ut vocant, Fidei, ullamque publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcumque contra præfatos Christianos novos, ut præfertur, inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo audeatis, neque vos, aut vestrum aliquis, seu vestri, & vestrum cujuslibet respective Consiliarii, Commissarii, Procuratores, Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Ministri contra illos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præsumatis.

Eisdem præcipit in virtute S.Obedientiæ, ut mandatis S.Generalis Inquisitionis Urbis pareant.

§.3. Nos enim Vobis, & vestrum cuilibet, vestrumque, & cujuslibet vestrum respective Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris prædictis tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, & mandamus, ut quibuscumque Mandatis, & Ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in Causa, seu Causis hujusmodi hactenus forsan emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum earumdem Causarum quomodolibet emanaturis, omni mora, dilatione, tergiversatione, contradictione, & oppositione postpositis, & remotis prompte sicut devotos hujus S. Sedis filios decet, pareatis, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut in Judicio, vel extra illud vos opponere, aut contradicere ullo modo audeatis, seu præsumatis.

§.4. Alio-

Pœnæ adversus contravenientes.

§.4. Alioquin Tu Frater Petre Archiepiscope Inquisitor Generalis suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, & privationis muneris Inquisitoris Generalis; vos vero filii reliqui Inquisitores, vestrique respective Consiliarii, Procuratores, Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, cæterique Officiales, & Ministri excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis Officiorum quomodocumque ad Tribunal Sancti Officii spectantium pœnas ipso facto, & absque alia declaratione vos respective noveritis incursuros, a quibus absolutionem nobis, & huic S. Sedi Apostolicæ specialiter reservamus.

Supplet omnes defectus.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu, etiam ex quacumque quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore juris clauso, notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullo modo umquam posse; sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque integros, & plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac a vobis, & aliis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§.6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane; si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis plenissime derogat.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii Regnorum præfatorum, illiusque Inquisitorum etiam Generalium, ac Officialium, & Ministrorum quorumlibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem præfatam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficenti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, atque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto. — Dat. 3. Octob. 1674. An. 5.

I. G. Slusius.

Reg. in Secretaria Brevium in lib. 5. diversorum fol. 235.

CLXIII.

Declaratio nullitatis deputationis Officialium Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ Sede Archiepiscopali vacante laicali auctoritate facta, & inde secutorum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Exordium.

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine a Domino constitutus, sua, & Apostolicæ Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura ex commissi sibi cœlitus pastoralis muneris debito sarta tecta tueri, ac si quando ea temerariis quorumcumque præsertim laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi, ausibus, violata esse novit ab ejusmodi violationibus asserere studet; sicut divinitus concessa Ecclesiæ libertas, atque animarum pericula postulant, ac locorum, temporum, & Personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & Justitiæ, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Judex laicus vacante Sede Metropol. deputat Vicariũ Capitularem, & Officiales.

§.1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod alias occasione controversiarum, quæ super Cathedralitate inter Capitula, & Canonicos Metropolitanarum Ecclesiarum Sanctæ Mariæ de Columna vulgariter *del Pilar* nuncupatæ, & Sancti Salvatoris Civitatis Cæsaraugustanæ tunc pendebant indecisæ, Curia, Judices *Justitiæ* nuncupati, vel Audientia Regia Regni Aragoniæ, earumque respective Ministri Jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem, & alia jura Ecclesiastica, & spiritualia Capitulis, & Canonicis prædictis competentia sub sequestro, sive (ut illic dicunt) sub apprehensione ponere, & nuper Ecclesia Metropolitana Cæsaraugustana per obitum bo. me. ultimi illius Archiepiscopi solatio Pastoris destituta in vim assertæ apprehensionis hujus-

hujusmodi, manum in messem alienam temere mittentes, propriæque conscientiæ, & animarum suarum salutis, nec non malorum, & calamitatum, quibus Divina Justitia ejusmodi libertatis, & jurisdictionis Ecclesiæ violatores, & Invasores sæpe ulta est, immemores, Doctorem Michaelem Martam Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem Civitatis, & Diœcesis Cæsaraugustanæ ad effectum ibidem exercendi jurisdictionem Ordinariam in prima instantia, & Metropoliticam in gradu appellationis, ac Doctorem Josephum Peralta, in Officialem majorem, & Judicem Metropolitanum prædictarum Civitatis, & Diœcesis, ac Provinciæ Cæsaraugustanæ, necnon Doctorem Ignatium Cipres in Officialem Causarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum, durante Sedis Archiepiscopalis Cæsaraugustanæ vacatione, aliosque forsan Officiales ad exercendam jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem hujusmodi nominare, & deputare temerario, detestabilique ausu præsumpserunt, & alias prout in ipsarum Curiæ, vel Regiæ Audientiæ, earumque respective Ministrorum literis desuper emanatis, quarum tenores non approbandi, sed omnino reprobandi animo, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus plenius dicitur contineri. Et subinde Michael, & Josephus, ac Ignatius, aliique forsan nulliter, & de facto nominati, & deputati prædicti prætextu nominationis, & deputationis hujusmodi, eamdem jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem hactenus exercere damnabiliter ausi sunt, & audent de præsenti.

Prædd. Vicarii, & Officiales Iurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem damnabiliter exercent.

Hujusmodi temeritas libertatem Ecclesiasticam lædit, & fideliũ animas in gravissima pericula conjicit.

§.2. Cum autem ejusmodi execrabilis, & per Sacros Canones, & Conciliorum generalium Decreta, Apostolicasque sanctiones sub anathemate sæpius damnata, atque scandalosa temeritas libertatem Ecclesiasticam Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constitutam manifeste læserit, & violaverit, ac lædat, & violet, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerit, & deplorandis malis involvere pergat:

§.3. Hinc est, quod nos, qui libertatis, & Immunitatis, ac jurisdictionis, aliorumque jurium Ecclesiasticorum Assertores in terris a Domino constituti sumus, omniumque Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem superna dispositione gerimus, ac proinde tam horrendum Sæcularis potestatis abusum nullatenus sub dissimulatione transire possumus, Ecclesiæ prædictæ Cæsaraugustanæ jura sarta tecta, atque illibata tueri, & conservare, necnon Animarum periculis quantum nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in præmissis tam a Curia Justitiæ nuncupati, & Regia Audientia, earumque respective Ministris prædictis, aliisque Magistratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicis quibuscumque, quam a memoratis Michaele, ac Josepho, & Ignatio, aliisque forsan quibuscumque laicali auctoritate, ut præfertur; nominatis, & deputatis, seu alios quoscumque eorum respective nomine in iisdem præmissis quomodolibet actorum, & gestorum seriem, Causas, & occasiones, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus ibidem pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nominationem, & deputationem prædictorum Michaelis Martæ Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem, ac Josephi Peralta in Officialem Majorem, & Judicem Metropolitanum, necnon Ignatii Cipres in Officialem Causarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum hujusmodi, & aliorum quorumcumque ad exercendam jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem, durante dictæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ vacatione, a Curia, & Regia Audientia, earumque respective Ministris, seu aliis Magistratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicalibus quibuslibet, ut præfertur, aliaque omnia, & singula tam a Curia, & Regia Audientia, earumque Ministris, seu aliis Magistratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicalibus hujusmodi, quam a Michaele, Josepho, & Ignatio, aliisque quibuslibet nominatis, seu deputatis prædictis, vel eorum aliquo, seu eorum, aut alicujus eorum respective jussu, mandato, vel nomine ab aliis quibuscumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, Decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, facienda, gerenda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, invalida, & inania, frivola, irrita, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore tenore præsentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus, ac ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit illa omnia, & singula quatenus de facto processerunt, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus in omnibus, & per omnia perinde acsi nunquam facta fuissent, nec evenissent, neque unquam fierent, vel evenirent.

Pontifex deputatioñe dd. Ministrorum, omniaque acta per eos sequuta, & sequutura declarat irrita, & nulla.

Ea omnia, & singula revocat, & cassat.

§.4. Quo circa Michaeli, ac Ignatio, & Josepho, aliisve quibusvis laicali auctoritate, ut præfertur nominatis, & deputatis prædictis, & eorum cuilibet in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub obtestatione Divini Judicii, & interminatione maledictionis æternæ, necnon sub excommunicationis majoris, & privationis dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos respective obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque imposterum quomodolibet obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurren. pœnis, districte prohibemus, & interdicimus, ne nominationis, seu deputationis hujusmodi, aliorumque præmissorum vigore ullam jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem Ecclesiasticam, & spiritualem in Civitate, vel Diœcesi, aut Provincia Cœsaraugustana prædictis exercere, ullumve actum jurisdictionalem facere audeant quovis modo, seu præsumant.

DD. Vicario Capitulari, aliisque Officialibus in virtute S. Obedientiæ prohibet ne aliquem actum Jurisdictionalem ibi exerceant sub pœnis, prout in rubrica.

§.5. Eos quoque qui illis, vel eorum alicui scienter in præmissis paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo præstiterint, cujuscumque status, gradus, ordinis,

Eisdem pœnis afficit eos, qui dd. Deputatis scienter paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo præstiterint.

conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, similibus pœnis eo ipso innodamus, & innodatos fore, ac dignitates, & Beneficia hujusmodi, quorum privationis pœnam propter transgressionem præsentis prohibitionis per præfatos quomodolibet incurri contigerit, ipso facto absque declaratione vacare, illaque per quoscumque impetrari posse decernimus, & declaramus; necnon eorumdem Beneficiorum, & dignitatum sic vacantium collationem, provisionem, & omnimodam dispositionem, ac præfatarum pœnarum absolutionem, seu relaxationem nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

Beneficiorum sic vacantium collationem, aliarumque pœnarum absolutionē, seu relaxationem S. Sedi specialiter reservat.

A Capitulo d. Metropolitice Ecclesiæ infra octo dies ab obitu Archiepiscopi nō fuit provisum de Vicario Capitulari.

§.6. Et quia Sede Archiepiscopali Cæsaraugustana, ut præfertur, vacante, Officialis, seu Vicarius infra octo dies post mortem Archiepiscopi a Capitulo dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, ad quod ea res juxta Decreta Concilii Tridentini spectabat, constitutus, vel confirmatus non fuit, Jus deputandi Officialem, seu Vicarium hujusmodi juxta eadem Concilii Tridentini Decreta ad Ven. Fratrem Episcopum antiquiorem ex Suffraganeis dictæ Provinciæ Cæsaraugustanæ devolutum esse harum serie declaramus; ipsique Episcopo Suffraganeo antiquiori terminum decem dierum a die quo præsentium literarum notitiam habuerit computandum, quo durante aliquem qualitatibus per prædicta Concilii Tridentini Decreta requisitis præditum, qui tamen non sit ex illis, qui laicali auctoritate ut præfertur temere, & nulliter deputati fuerunt, aut sic deputatis auxilium, vel favorem in præmissis præstiterunt, vel præstiterint in Officialem, seu Vicarium dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ quamdiu præsens ipsius Ecclesiæ vacatio duraverit in officio duraturum, cum omnibus, & singulis facultatibus, quæ ejusmodi Officialibus, seu Vicariis de jure, ac juxta Concilii Tridentini Decreta hujusmodi competunt, constituere, & deputare debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & assignamus. Quod si idem Episcopus Suffraganeus antiquior Officialem, seu Vicarium hujusmodi intra dictum terminum non deputaverit, lapso eodem termino jus illum deputandi ad hanc Sanctam Sedem Apostolicam illico devolvatur, ac devolutum esse intelligatur.

Declarat hoc Jus deputandi Vicarium Capitularem esse devolutum antiquiori Suffraganeo dict. Provinciæ, eique statuit decē dies ad illum deputandum.

Designat qualitates Vicarii Capitularis deputandi.

Si intra dictū tempus Vicarium ut supra non deputet, hoc Jus voluit S. Sedi devolutum.

§.7. Cæterum de salute Dominici Gregis paterna charitate soliciti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, tam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quam laicis harum serie denunciandum, ac ad eorum notitiam deducendum esse censuimus, prædictos Michaelem, ac Josephum, & Ignatium, aliosque forsan laicali auctoritate, ut præfertur nulliter, & de facto nominatos, & deputatos, nullam jurisdictionem, aut potestatem Ecclesiasticam, & spiritualem habere, vel habuisse, nec ullam circa Confessariorum approbationem, Verbum Dei prædicandi licentiam, Ecclesiarum, & Locorum piorum Visitationem, illorumq; regimen, & administrationem, Causarum cognitionem, Officialium, & Ministrorum deputationem, Censurarum fulminationem, & ab eis absolutionem, cæteraque Forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernentia auctoritatem interponere ullo modo valide posse, nec potuisse, ac proinde eis præsertim significandum esse duximus, invalidas esse Confessiones, quas Presbyteri Sæculares, vel regulares vigore licentiæ, & approbationis a prædictis Officialibus laicali auctoritate deputatis concessarum audiverint, & audient in futurum, pœnitentesque ab eis ex defectu jurisdictionis invalide absolutos fuisse, & fore: invalida quoque esse, & fore Matrimonia, si quæ coram Officialibus, seu Vicariis laicali auctoritate, ut præfertur deputatis, aut coram Sacerdote non Parocho, cui licentiam ad id dederint, forsan contracta fuerint, aut imposterum contrahantur; & sic conjunctos debitum conjugale absque mortalis peccati reatu petere, vel reddere non posse: ac pari nullitatis, atque invaliditatis vitio laborare concursus ad Parochiales Ecclesias, & concurrentium examina, collationesque ipsarum Parochialium per concursus hujusmodi, prætensa auctoritate, seu de mandato Vicarii, seu Officialis sic auctoritate laicali deputati factos, & facta, ac faciendos, & facienda, & Provisos de ipsis Parochialibus Ecclesiis intrusos esse, & fore: similiterque invalidas esse, & fore licentias ingrediendi Clausuram Monasteriorum Monialium a Vicario, seu Officiali hujusmodi concessas, & concedendas, ac illos, qui ejusmodi licentiis usi fuerint excommunicationem per Decreta d. Concilii Tridentini inflictam incurrisse, & incursuros esse. Nec posse contra hæc allegari, vel prætendi excusationem ex communi errore, cum abusus Sæcularis potestatis in deputatione Vicariorum, seu Officialium prædictorum fere omnibus generaliter innotuerit, communique recte sentientium horrore, & detestatione reprobatus fuerit, prout illum ab omnibus damnari, & reprobari volumus.

Omnibus utriusque sexus Christifidelib. denunciat dd. Vicarium Capitularē, aliosque Officiales nullam Iurisdictionem habuisse, vel habere.

Actus Iurisdictionis ab eis exercitos tam in foro contentioso, quā conscientiæ declarat fuisse, esse, & fore nullos, & invalidos quos refert in rubr.

Ingressos, vel ingredientes clausurā Monialium cum licentia d. Vicarii declarat incurrisse, & incursuros in Censuras.

Tollit excusationem a communi errore.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod supradictarum Curiæ, & Regiæ Audientiæ Officiales, & Ministri, ac Michael, Josephus, & Ignatius, cæterique Deputati prædicti, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, & alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatę fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, & ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse.

Supplet omnes defectus.

§.9. Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, suosque plenarios,

narios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Contrariis amplissime derogat.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictarum Ecclesiarum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, quomodolibet qualificatis, ac Ecclesiis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 3. Nov. 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Novembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. 5. diversor. fol. 207.

CLXIV.

Pro Nuntio Hispaniarum.

Facultas deputandi Officialem, seu Vicarium Ecclesiæ Cæsaraugustanæ Sede Archiepiscopali vacante.

Ven. Fratri Galeatio Archiepiscopo Corinthi apud Charissimum in Christo Filium nuncupatum Carolum Hispaniarum Regem Catholicum, Nostro, & Apostolicæ Sedis Nuntio.

CLEMENS PAPA X.

Ven. Frater Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Refert quæ in præcedentibus literis disposuerat.

§.1. CUM Nos nominationem, & deputationem Doctoris Michaelis Martæ Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem Civitatis, & Diœcesis Cæsaraugustanæ ad effectum ibidem exercendi Jurisdictionem ordinariam in prima Instantia, & Metropoliticam in gradu appellationis, ac Josephi Peralta in Officialem majorem, & Judicem Metropolitanum præfatarum Civitatis, & Diœcesis, ac Provinciæ Cæsaraugustanæ, necnon Doctoris Ignatii Cipres in Officialem Causarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum durante præsenti Sedis Archiepiscopalis Cæsaraugustanæ per obitum bo. mem. ultimi Archiepiscopi Cæsaraugustan. vacatione, aliorumque forsan Officialium ad exercendam Jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem à Curia Judicis *Justitiæ* nuncupati, vel Regia Audientia Regni Aragoniæ, seu eorum respective Ministris, sive aliis Judicibus, Magistratibus, vel Tribunalibus laicalibus temerario, detestabilique ausu factas, cum omnibus, & singulis inde secutis, & secuturis nullas penitus, atque irritas, & invalidas, nulliusque roboris, & momenti esse, & perpetuo fore declaravimus, & decrevimus, illasque damnavimus, & reprobavimus: Et quia Sede Archiepiscopali præfata, ut præfertur vacante Officialis, seu Vicarius infra octo dies post mortem dicti Archiepiscopi, a Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, ad quod ea res juxta Concilii Tridentini Decreta spectabat, constitutus, vel confirmatus non fuit, Jus deputandi Officialem, seu Vicarium hujusmodi ad Ven. Fratrem Episcopum antiquiorem, ex Suffraganeis dictæ Provinciæ Cæsaraugustanæ devolutum esse declaravimus, ipsique Episcopo Suffraganeo antiquiori terminum decem dierum ad faciendam deputationem dicti Officialis, seu Vicarii statuimus, itaut elapso dicto termino, nec facta deputatione hujusmodi, Jus deputandi eumdem Officialem, seu Vicarium ad hanc Sanctam Sedem Apostolicam illico devolvatur, & devolutum esse intelligatur, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur:

§.2. Hinc est, quod Nos pro commissa nobis divinitus omnium Ecclesiarum solicitudine Ecclesiæ prædictæ Cæsaraugustanæ, illique subjecti Dominici Gregis necessitatibus, in eventum quo deputatio Officialis, seu Vicarii hujusmodi a

 dicto

dicto Episcopo Suffraganeo antiquiore intra terminum prædictum non fiat, quantum Nobis ex alto conceditur salubriter providere volentes, ac de spectata fraternitatis tuæ fide, prudentia, integritate, sapientia, & honoris Dei zelo plurimum in Domino confisi, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem fraternitati tuæ, si Officialem, seu Vicarium præfatum a memorato Episcopo Suffraganeo antiquiore intra terminum decem dierum ei ad id Statutum, ut præfertur minime deputari, ac proinde Jus deputandi Officialem, seu Vicarium hujusmodi ad Sedem Apostolicam præfatam juxta literarum Nostrarum supradictarum dispositionem devolvi contigerit, aliquem qualitatibus per Decreta dict. Concilii Tridentini requisitis prædictum, in Officialem, seu Vicarium dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ quamdiu præsens ipsius Ecclesiæ vacatio duraverit in Officio hujusmodi duraturum cum omnibus, & singulis facultatibus, quæ ejusmodi Officialibus seu Vicariis de Jure, ac secundum Decreta Concilii Tridentini hujusmodi competunt, auctoritate Nostra Apostolica constituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Si Suffraganeus antiquior Vicariū Capitularem non deputet Nuntio Ap. illius deputationem committit.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas & illarum vigore a te faciendas constitutionem, & deputationem Officialis, seu Vicarii hujusmodi firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, vel Ordinationibus, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis Nostris præfatis voluimus, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Novembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Dat. 3. Nov. 1674. An 5.

I. G. Slusius.

Registrata in Secret. Brevium lib. 5. diversor. fol.225.

CLXV.

Confirmatio Chirographi ad favorem Protomedici, ejusque Consiliariorum, & Collegii Medicorum Urbis, quo decernitur litem super taxa rerum ad Pharmaciam spectan. a prædictis facta contra eos pro parte Collegii Pharmacopolarum motam, aliasque lites super taxis hujusmodi imposterum faciendis, quandocumque monendis agi, & peragi debere impensa Cameræ Urbis, & Populi Romani, per Procuratores, & Advocatos ab eadem Camera deputandos, cum assistentia tamen prædictorum, cum diversis aliis Ordinationibus.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

CUM Nos alias per quoddam Chirographum manu Nostra subscriptum, & per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 26. Maji 1673. expeditas literas confirmatum, in executionem cujusdam concordiæ dudum inter Collegia Medicorum, & Pharmacopolarum hujus Almæ Urbis Nostræ stabilitæ, & a fel. rec. Greg: PP.XIII. Prædecessore Nostro per quasdam suas pariter in forma Brevis Literas, sive Cedulam motus proprii confirmatæ, taxam rerum ad pharmaciam spectantium quotannis fieri, illisque pretium imponi mandavissemus, modumque, & formam ac tempus ei rei præscripserimus cum diversis ordinationibus, & Decretis, & sub diversis pœnis, & alias prout in Chirographo, & Literis Nostris præfatis plenius continetur; & dilecti filii Protomedicus, ejusque Consiliarii d. an.1673. in executionem eorumdem Chirographi, & literarum taxam hujusmodi fecissent.

Pontifex mādavit quot annis fieri taxā rerū ad Pharmaciam spectantium.

Hanc taxam an.1673. Protomedicus, ejusq; Consiliarii fecerunt.

§.1. Et cum dilecti etiam filii Consules dicti Collegii Pharmacopolarum eidem taxæ consentire recusantes, quippe qui se per eam gravatos esse prætenderent, ea super re Judicium contra eosdem Protomedicum, ejusque Consiliarios coram altero ex Locumtenentibus dilecti filii Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris intentassent, ac Protomedico, suisque Consiliariis prædictis, ne expensis, atque incommodis litis hujusmodi subjacerent in causa minime comparentibus, ad diversos actus processum fuisset, ita ut Causa ipsa in limine expeditionis reperiretur:

Ad ea Consules Collegii Pharmacopolarum appellarunt ad A.C.

§.2. Nos publicæ utilitati, simulque Protomedici, ejusque Consiliariorum, & Collegii Medicorum præfatorum indemnitati consulere cupientes, litem hujusmodi super taxa præfata pro supradicto, ac currenti annis facta, ut præfertur, introductam, aliasque lites quascumque, quas super similibus taxis in futurum quandocumque faciendis, seu illarum occasione moveri contigerit, per Procuratores, & Advocatos a Camera Urbis præfatæ deputandos, cum assistentia eorumdem modernorum, & pro tempore existentium Protomedici, ejusque Consiliariorum, ac Collegii Medicorum hujusmodi, impensa tamen ejusdem Cameræ Urbis, & Populi Romani agi, & peragi debere ordinavimus, & expresse mandavimus, cum diversis Decretis, declarationibus, & ordinationibus, & alias prout uberius continetur in alio Chirographo manu Nostra pariter subscripto, & dilecto filio Nostro Palutio Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S.R.Eccl. Camerario directo, tenoris, qui sequitur videlicet.

Provisio desuper capta.

§.3. Rmo Card. Camerlengo -- Avendo con Nostro special Chirografo dei 13. Maggio 1673. a Voi diretto, e roborato con Nostre Lettere in forma di

Tenor Chirographi.

di Breve sotto li 26. del medesimo, per osservanza del Moto proprio di Gregorio XIII. Nostro Predecessore, confermativo della concordia altre volte seguita tra il Collegio de' Medici, e quello de' Speziali di Roma, comandato sotto gravissime pene, che ogn'anno inviolabilmente si facci, e si rinovi la Tassa a tutte le robbe di Speziaria, e che a singoli capi di esse s'imponga il giusto prezzo, secondo la Santa mente di esso Gregorio da Noi spiegata, e dichiarata con diverse ordinazioni, e con prescrivere il modo, e la forma, & il tempo, che dovrà farsi, come più ampiamente apparisce dal Chirografo, e Breve sudetti, & essendo che in esecuzione di quelli il Protomedico, e suoi Consiglieri l'anno prossimo passato 1673. facessero la detta Tassa, e i Consoli degli Speziali, ricusando di consentirvi, per stimarsi da quella gravati, in virtù della facoltà da Noi concessali di potere appellare nel solo devolutivo, abbino introdotta l'appellazione nel Tribunale dell' A.C. avanti Monsig. Panciatici, e quivi più, e diverse volte informato in voce, e in scritto con Avvocati, & Procuratori, citati a tutti, e singoli atti li detti Protomedico, e suoi Consiglieri, che mai sono comparsi, per non voler soggiacere alle spese, e incommodi di detta lite, sia la Causa in limine di spedizione, e corra pericolo, che per non esser la d. Tassa difesa, nè sentite le ragioni di essa, Monsig. Panciatici astretto per parte di detti Consoli, e Collegio di Speziali, sia per dar la Sentenza a loro favorevole, una tantum parte audita.

§.4. Per tanto considerando Noi non essere giusto nè ragionevole, che il Protomedico, e suoi Consiglieri, per obedire a gl'ordini Nostri, e della fel. me. di Gregorio XIII. Nostro Predecessore, oltre il peso di fare ogn'anno la detta Tassa per solo benefizio del publico, debbano soggiacere agl' incomodi della lite, e alli danni delle spese in caso di soccombenza, dal che potrebbe nascere, che questa giusta, e santa disposizione restasse infruttuosa, mentre li Protomedici, e Consiglieri pro tempore, per isfuggire questi incomodi, spese, e pericoli, o trascureranno la Tassa, come è stato fatto per il passato, o la rinoveranno a prezzi alterati, secondo la volontà di detti Speziali, il che ridonderebbe in gravissimo pregiudizio del Pubblico. All'incontro riflettendo, che nessun' altro può difendere le ragioni di dette Tasse, e dedurre le loro giustificazioni, fuorche il Protomedico, e suoi Consiglieri, e Collegio de' Medici, come informati de' prezzi delle robbe, e di tutte le considerazioni, che devono aversi sopra le spese di fabbricarle, e tenerle, per queste, ed altre cause, che hanno mosso l'animo Nostro, ci siamo disposti di provvedere all'indennità degl' uni, e degl' altri, e ad effetto, che tanto la Tassa dell'anno 1673., e 1674., quanto tutte l'altre da farsi nell'anni avvenire in perpetuo siano debitamente difese, e le ragioni di esse giuridicamente dedotte:

§.5. Di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della potestà Nostra Apostolica ordiniamo, ed espressamente comandiamo sotto l' istesse pene contenute nelli detti Breve, e Chirografo, ed altre a vostro arbitrio, e de' vostri Successori pro tempore, che li Protomedici, e loro Consiglieri, ed il Collegio respettivamente de' Medici, debbano assistere a dette liti, e alla difesa di dette Tasse, con somministrare le ragioni, e giustificazioni di esse con esattezza, e diligenza alli Procuratori, ed Avvocati, che saranno costituiti dalla Camera di Campidoglio, quale a quest'effetto graviamo non solo di assistere con detti Avvocati, e Procuratori unitamente co i detti Medici a detta lite introdotta avanti Monsig. Panciatici per detta Tassa dell'anno 1673., e 1674., e a tutte, e singole altre liti future in perpetuo, che per le Tasse in avvenire saranno mosse da i sudetti Consoli, e Collegio de' Speziali mediante simili appellazioni interposte, e da interporsi, ma di somministrare ancora tutte, e singole spese in dette liti tanto attive necessarie, & opportune per sostenimento, e difesa di dette Tasse, quanto passive in caso di soccombenza, essendo giusto, e ragionevole, che la rinovazione di dette Tasse, e loro difesa, mentre ridonda a benefizio principalmente del Nostro Popolo di Roma si faccia a spese di esso Popolo, e della Camera del suo comune, e che il Protomedico, e Consiglieri, e Collegio de Medici, oltre la fatiga, e personale loro assistenza, non soggiaccino anche all' incomodo, e al danno di dette spese, dalle quali però in avvenire espressamente da questo giorno li liberiamo.

§.6. Togliendo, & annullando per tale effetto ogni azione, che alli Consoli, e Collegio de' Speziali sudetti potessero contro di loro in qualsivoglia modo competere, e riservandone il loro esercizio contro la sola Camera di Campidoglio, purchè il Fiscale di detta Camera per l'interesse della medesima in tutti, e singoli atti venga citato, con facoltà al d. Fiscale di poter sostituire in suo luogo uno, o più Procuratori a rispondere, dichiarando, che per questa Nostra disposizione non intendiamo di togliere, nè di abrogare al Collegio, e Consoli de i Speziali sudetti alcun Jus, o ragione, che avessero, o potesse competergli in qualsivoglia modo, o maniera contro il Protomedico, Consiglieri, e Collegio de' Medici, nè per avergli costituita particolar contradittrice la Camera di Campidoglio pregiudicargli nell'atti, e prove, che sin a questo giorno han fatto legittimamente nel detto giudizio, e derogare alla concordia stabilita tra detti Collegii, che però dichiaramo dover restar tutto nel suo pristino, e pieno vigore senza minima alterazione, come se il presente Chirografo rispetto a dette cose non fusse da Noi stato segnato, e così, e non altrimente ordiniamo a Voi di fare eseguire quelle provvisioni, che giudicarete essere necessarie, & opportune, che tale è mente, & volontà Nostra espressa. Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo con la semplice nostra sottoscrizione vaglia sempre, ed abbia il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, ancorchè detta Camera di Campidoglio, e suo Fiscale, ed altri Ministri di essa, detti Consoli, e Collegio de' Speziali, e qualsivoglia altra persona non siano stati citati, chiamati, nè sentiti, e che il presente Nostro Chirografo non s'ammetta in Camera, e non si registri ne' suoi Libri, conforme le Constituzioni di Pio IV., e sotto tali, ed altri pretesti, e ragioni di qualsivoglia sorte, ancorchè maggiori dell'espresse non possa, nè debba in alcun tempo esser impugnato, moderato, revocato, o ridotto a termini, e via di ragione, anche sotto pretesto di lesione, ancorchè enormissima, di obrezione, e surrezione, difetto d'intenzione Nostra, e vizio di nullità, e così, e non altrimente debba esser sempre giudicato, interpretato, e definito tanto da Voi, e Successori Vostri, quanto dalla Nostra Camera, e Rota, da Monsig. A.C., e qualsisiano altri Giudici Ordinarj, e Commissarj anche EE. e Rmi Cardinali di Latere Legati, togliendo ad essi, e a ciascuno di loro facoltà di giudicare, o interpretare altrimenti, dichiarando irrito, e nullo tutto quello, che contro la forma del presente Nostro Chirografo si facesse, non ostante le cose predette, e qualsivoglia ragione, che avessero, o potessero avere, e detta

Ca-

Camera, suoi Ministri, e sudetti Consiglieri, e Collegio de' Speziali, la detta lite pendente, la Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore de Registrandis, *la Nostra Regola di Cancellaria* de Jure quæsito non tollendo, *e qualsivoglia altre Costituzioni, ed Ordinazioni Nostre, e de' Nostri Predecessori, specialmente la detta Concordia tra i due Collegj de Medici, e de' Speziali, confermata, come sopra, per quello fosse contraria alla Nostra presente dichiarazione; confermandola, ed approvandola nel restante, Leggi civili, e Canoniche, Riforme, e Statuti di Roma, di detta Camera di Campidoglio, di d. Collegj, benche fermati, e roborati con giuramento, e confermazione Apostolica, Usi, Stili, Consuetudini, e tutte altre cose, se bene contenessero Clausole, e Decreti insoliti, e derogatorie di derogatorie, e bisognasse di quelle farne special menzione, che facessero, o potessero in qualunque modo fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo i loro tenori per espressi, ed inserti in questo a sufficienza di parola in parola per questa volta sola, e a quest'effetto solo specialmente, ed espressamente deroghiamo. Dato nel Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 22. Settembre 1764.*

Clemens PP. X.

Absolutio a Censuris.

§.8. Nunc autem firmiori præmissorum robori, firmitati, & efficaciæ providere cupientes, ac præfatos Protomedicum, ejusque Consiliarios, & Collegium Medicorum specialis favore gratiæ prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, non ad illorum, aut cujusquam alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Chirographum præinsertum, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, ac inde cæteroqui legitime secuta, & secutura quæcumque, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

Motu proprio d. Chirographum, & omnia in eo contenta confirmat.

Supplet omnes defectus.

§.9. Ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & Constitutionum Apostolicarum, ac Urbis prædictæ, aliorumve quorumvis Statutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratorum, eorumque reformationum, & novarum additionum, aut Decretorum, Privilegiorum, & Indultorum quorumcumque præscripto, quam de stylo, usu, & consuetudine, sive alias quomodolibet in similibus, etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam quantumvis magnos, & substantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliqui principaliter, vel accessorie, aut alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Observantiā presentium literarū, ac Chirographi demandat quibuscumq; non obstantibus.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas, ac Chirographum præinsertum, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod personæ quælibet Collegiorum præfatorum respective, ipsaque Collegia, ac dilecti etiam filii Conservatores Cameræ Urbis præfatæ, & Procurator Fiscalis Curiæ Capitolinæ, cæterique Cameræ, & Urbis, ac Curiæ hujusmodi Officiales, & Ministri, ac quicumque alii, etiam cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis justa, Juridica, legitima, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, ac substantiali defectu, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente, notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas, vel illud aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, vel impetrato, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes ac Chirographum præinsertum, omniaque, & singula in eis contenta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§.11. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ generales Auditores, & ejusdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Præsidentes Clericos, Urbis Senatorem, aliosque eorumdem Urbis, & Cameræ Officiales, & Ministros, cæterosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi potestate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.12. Non obstantibus præfatæ, & aliarum quarumvis litium pendentia, aliisque præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac rec. me. Pii PP. IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse d. Cameræ Apostolicæ concernentibus in eadem Cam. intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes Literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, & Cameræ, necnon Collegiorum præfatorum, aliisve qui-

quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis etiam Urbi, & Cameræ præfatæ, ac Collegiis præfatis, necnon Populo Romano, eorumque respective Officialibus, & Ministris, & personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibus etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries approbatis, confirmatis, & innovatis; nec non omnibus, & singulis illis, quæ in Chirographo præinserto volumus non obstare. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.13. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 12. Nov. 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Novembris 1674. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. in Libro Brevium Mensis Januarii par. utraque fol. 53.

CLXVI.

Absolutio Marci de Valimbert, Joannis Chassignet, Claudii Francisci Dorival, & Philippi Louvet Canonicorum Ecclesiæ Bisuntin. a censuris, & pœnis per eos incursis, ex causa temerariæ electionis Decani dictæ Ecclesiæ, contra mandata Alexandri VII., attenta eorum pœnitentia.

Venerabili Fratri Antonio Archiepiscopo Bisuntin.

Edit. An. D. 1674.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§.1. ALias postquam fel. rec. Alex. PP. VII. prædecessor noster Metropolitanæ Ecclesiæ Bisuntin. Pastoris solatio tunc destitutæ, tunc in humanis agentem Joannem Jacobum Fauche de Domprel, qui Decanatum primam post Pontificalem in eadem Ecclesia Dignitatem obtinebat, in Archiepiscopum, & Pastorem Apostolica auctoritate præfecerat, ac Decanatus dignitatem hujusmodi Apostolicæ provisioni affectum sibi specialiter reservaverat, & hujusmodi reservationem Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ per quasdam suas in forma Brevis die 26. Februarii 1661. expeditas literas insinuaverat, illosque monuerat, ut personas optime meritas, & servitio Dei, Ecclesiæque aptiores sub suo testimonio eidem Alexandro prædecessori referrent, quarum uni ea Dignitas probe conferri posset, prout ipse Alexander prædecessor se, omni personarum acceptatione postposita, collaturum assecuraverat. Illis interea specialiter inhibens, ne quod circa dictum Decanatum, aut Decani electionem agerent, vel attentarent, cujuscumque prætensæ facultatis, Indulti, Privilegii, & consuetudinis, vel alio titulo, nisi eorum juribus (si quæ prætenderent) ad audientiam ejusdem Alexandri prædecessoris relatis, ipsiusque Alexandri prædecessoris declaratione, atque institutione expectata, quæ præcedente cognitione, & deliberatione matura, ad ipsorum notitiam delata fuisset: Declarando irritum, & inane quidquid secus in præmissis ab eis, vel aliquo, seu aliquibus eorum quomodocumque, & qualitercumque contingeret fieri, vel attentari.

Alexand. VII. Decanum Ecclesiæ Bisuntinæ in illius Archiepiscopum præfecit reservata provisione Decanatus S. Sedi.

Hanc reservationem insinuavit Capitulo, monuitque ut ei referrent personas, quarum uni d. Decanatus conferri posset.

Eidem Capitulo inhibet, ne quid desuper attentet.

§.2. Literis hujusmodi per eos receptis, Capitulum, & Canonici prædicti specialem Nuntium ad dictum Alexandrum prædecessorem miserant Claudium Antonium Reud. ex eorum gremio delectum, qui ipsius Alexandri prædecessoris præsentatus conspectui, literisque Capituli redditis, quæ die 26. Aprilis ejusdem anni datæ fuerunt, per quas suam erga eumdem Alexandrum prædecessorem, & Apostolicam Sedem devotionem, & obsequium contestantes ipsius Alexandri prædecessoris mandatis super præmissis unanimem obedientiam profitebantur, benigne exceptus, ac subinde quatuor Romanæ Curiæ Prælatos doctrina, & integritate præstantes informare jussus fuerat, ut eorum auditis votis certius reciperet Justitiæ complementum.

Capitulū eidem Pontifici unanimē obedientiam profitetur.

Idem Pontifex committit quatuor Prælatis examen Iurium d. Capituli.

§.3. Verum interea dum hæc coram præfato Alexandro prædecessore agerentur, convocato Capitulo nonnulli ex eis majorem forsan tunc interessentium partem constituentes, non attentis ejusdem Alexandri prædecessoris mandatis, inhibitionibus, atque Decretis, nullaque ad ipsum Alexandrum prædecessorem delatæ, & in ejus audientia pendentis cognitionis ratione habita ad electionem Guillelmi Humberti a Præcipiano Archidiaconi Majoris cum eis præsentis, & satagentis in ejusdem Ecclesiæ Decanum prosilire, ac illum in possessionem dictæ Dignitatis Decanatus, ejusque bonorum, & jurium immittere, immo verius intrudere, locumque in Choro assignare nulliter, perperam, & temerarie ausi fuerant: ideo memoratus Alexander prædecessor, præmissis omnibus attente perpensis, auditisque etiam præfatis Prælatis, ac toto negotio mature considerato, attendens detestabilem hujusmodi dictorum Canonicorum temeritatem, & petulantiam gravissimis quidem canonicis quibuscumque pœnis justissime puniendam, ne Apostolicæ Sedis Majestas, ab omnibus, præsertim autem Ecclesiasticis,

Capitulum dein devenit ad Electionē Decani.

cis personis maxime veneranda, contemneretur impune, & Ecclesiasticæ disciplinæ observantia pernicioso inquinaretur exemplo, legum tamen severitatem Apostolicæ lenitatis moderatione temperare volens, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de sua mera deliberatione, & certa scientia, per alias suas in simili forma Brevis die 5. Decembris ejusdem anni 1661. emanatas literas, declaravit, electionem prædicti Decani ac omnia, & singula circa eam acta, & gesta, & possessionem, seu verius intrusionem, ac cætera quæcumque subsecuta, nullam penitus, & attentatam, nullaque, & attentata, & nullius roboris, & momenti fuisse, & esse, neque in quovis Judicio tam petitorio, quam possessorio etiam summariissimo, & meri facti prodesse, atque attendi posse, vel debere, sed eumdem Decanatum adhuc vacare, ut prius vacabat per promotionem præfati Joannis Jacobi ad dictam Ecclesiam Bisuntinam, sublata cuicumque aliter judicandi, decernendi, & interpretandi potestate, irritum prorsus, & inane decernens quidquid secus fieri, decerni, atque attentari contingeret.

D. Pontifex hanc electionem irritat, & annullat.

§.4. Insuper dicto Guillelmo Humberto a Præcipiano tanti facinoris auctori, Promotori, seu Fautori nullum omnino in dicta Dignitate, neque illius possessione, vel quasi jus, neque ad eam acquisitum fuisse, vel acquiri potuisse, sed ipsum perpetuo inhabilem, & incapacem ad præfatum Decanatum, & alia quæcumque Ecclesiastica Beneficia, quocumque etiam novo titulo, causa, vel prætextu obtinendum, & possidendum effecit, reddidit, decrevit, & declaravit, ut in eo, in quo sua ambitione deliquerat, condigna animadversione puniretur, & facinoris sui detestabilem memoriam jugiter detestaretur.

Electum Decanum inhabilem in Decanatum, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica declarat.

§.5. Illi eadem auctoritate specialiter mandans, ut statim habita posteriorum literarum hujusmodi intimatione, quam si ille in Civitate Bisuntina præsens non esset, domi ejus habitationis, & ad valvas Cathedralis Ecclesiæ validam, legitimam, ac sufficientem perinde ac si personaliter facta fuisset, fore decrevit, a possessione, seu potius occupatione, aut intrusione dict. Decanatus, ac ejus bonorum, & Jurium recedere, illamque liberam prorsus dimittere, & relinquere, neque ad eam amplius redire, reverti, vel accedere, ullosque fructus, redditus, vel proventus exigere, vel etiam a sponte dantibus accipere auderet per se, vel per alium, aut alios quosvis contra hujus interdicti, atque Inhibitionis præceptum, sub pœna excommunicationis eo ipso incurrendæ, cujus absolutionem sibi tantum, & successoribus suis reservavit.

Mandat eidē Decano sub pœna excommunicationis latæ sententię a possessione d. Decanatus, bonorum, & Juriū recedere.

§.6. Et nihilominus, si mandatis hisce intra terminum novem dierum ab intimatione illi (ut præmissum est) facienda, quorum tres pro primo, alios tres pro secundo, & alios tres pro ultimo canonico, & peremptorio termino assignavit, prompte, & humiliter non paruisset, vel ausu temerario per se, vel alios quacumque auctoritate, medio, causa, vel prætextu ausus fuisset aliquatenus se opponere, contraire, vel promptam obedientiam differre, ultra prædictæ excommunicationis incursum, exinde invocato etiam, si opus foret, brachii Sæcularis auxilio, illum amoveri, eijci, & expelli mandavit, & quoscumque illi contra præmissa auxilium, favorem, vel assistentiam tam in judicio, quam extra præstantes, ut eædem literæ suam plenariam executionem non haberent, aut executio hujusmodi aliquatenus differretur, aut retardaretur, eandem excommunicationem, eo ipso incurrere decrevit.

Quatenus nō pareat, ulterius mandat invocato brachio sæculari ab ipso Decanatu expelli.

Extendit dict. excommunicationem ad quoscumque, d. Decano cōtra præmissa auxilium, favorem, vel assistentiā præstantes.

§.7. Præterea eumdem Guillelmum Humbertum, & singulos alios Canonicos, & quemlibet eorum, qui in ejus electionem per se ipsos, vel Procuratores consenserant, ac vota dederant, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum suspendit, necnon eorum singulos ad suum, & Sedis Apostolicæ Beneplacitum privavit voce activa, & passiva, & omnibus fructibus earum præbendarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum (si quæ obtinerent) quos per Episcopos, & Ordinarios Locorum in quibus eædem Præbendæ, & Beneficia consistebant, in Pauperum eleemosynas distribui, & erogari jussit, & quotidianis earum distributionibus, quas cæteris Ecclesiæ deservientibus accrescere decrevit: Ac ipse Alexander prædecessor sibi insuper reservavit prædictas pœnas contra eorum singulos augere, prout cujuslibet contumaciam exponere cognovisset.

Electum, & Electores ab Ordine, & Officio suspendit cum privatione fructuum beneficiorum.

De dd. fructibus, & distributionibus disponit.

Sibi reservat facultatē augendi d. pœnas.

§.8. Et ne ipsi, aut aliquis eorum dd. literarum declarationis, suspensionis, ac privationis ignorantiam ullo unquam modo prætendere, aut allegare possent, sed illæ omnibus publice innotescerent, commisit, & mandavit ut in virtute Sanctæ Obedientiæ Executoribus in literis hujusmodi deputatis, & eorum cuilibet in solidum, ut easdem literas, seu earum copiam manu publici Notarii transumptam, in cujus calce nomina, & cognomina præfatorum, qui electionem hujusmodi temere, & attentate facere ausi fuerant, describi, ac specificare facerent quandocumque, & toties quoties ipsæ Literæ fuissent eisdem Executoribus præsentatæ illas prædicto Guillelmo, & singulis ejus Electoribus præfatis intimari personaliter, si in Civitate reperirentur, sin minus Domi eorum habitationis, & amplius in Valvis Ecclesiæ Cathedralis, seu majoris loci, in quo hæc agerentur, affigi curarent.

Intimatio dd. literarum facienda electo, & Electoribus

§.9. Et subinde d. Alexander prædecessor, cum non sine gravi animi sui dolore accepisset, quod memorati Guillelmus Humbertus a Præcipiano, & alii Canonici ejus electione, tantum abest ut paternis monitionibus, & coercitationibus hujusmodi debita humilitate morem gerentes, atque Apostolicis Mandatis reverenter (ut justum erat) parentes, ab omnibus illis actibus, qui eis, & cuilibet eorum per prædictas Alexandri prædecessoris literas expresse interdicti erant, sese penitus abstinuissent, ut etiam (quod deplorandum erat, majorique animadversione compescendum) actibus Capitularibus, cæterisque præfatis, inani forsan prætextu assertæ absolutionis ad certum tempus dumtaxat & cum reincidentia a Venerabili Fratre Episcopo Andrevillen. Ecclesiæ Bisuntin. Suffraganeo, uno Executorum in literis prædictis deputatorum per eos fucato verbalis paritionis supposito extortæ, sese intrudere, atque immiscere ausi erant, & tunc audebant, illique, & præsertim dictus Guillelmus Humbertus se ipsos ad alia Officia, munera, & forsan Dignitates eligi, ac deputari satagebant.

Contraventio dd. literarum tam ex parte Electi, quam Electorum.

Reportarunt absolutionem cum reincidētia a suffraganeo Bisuntino

§.10. Propterea idem Alexander prædecessor,

ſor, qui hujuſmodi auſus temerarios, & in præjudicium Apoſtolicæ auctoritatis tendentes nullo modo diſſimulare poterat, nec debebat, motu, ſcientia, & deliberatione ſimilibus dilecto filio Joanni Dorivalio Archidiacono Luxonienſi, ac Canonico Eccleſiæ, necnon Officiali Curiæ Riſuntin., per alias ſuas literas pariter in forma Brevis die 11. Septembris 1662. expeditas iterum in virtute S. Obedientiæ, ac ſub pœna excommunicationis per eum niſi huic mandato pareret incurrendæ, commiſit, & mandavit, ut ſtatim atque jam dd. literas recepiſſet, omni prohibita mora, eumdem Guillelmum Humbertum, & ſingulos Canonicos ejus Electores prædictis (quorum nomina, cognomina eatenus publicata non fuiſſent) publicari faceret, eoſque a ſupradictis ſuſpenſionis, ac privationis, cæteriſque ab eodem Alexandro prædeceſſore per ejus literas ſecundo dictas inflictis pœnis minime liberatos, nec pro liberatis habendos eſſe, ſed quatenus a memorato Epiſcopo Andrevillen. ſicut præmittitur, aut alias quomodocumque, & qualitercumque abſoluti fuiſſent, in eaſdem pœnas incidiſſe, illiſque adhuc innodatos, & illaqueatos eſſe auctoritate Apoſtolica declararet, & decerneret.

Pontifex ſub certis pœnis mādat publicari eos a cēſuris non fuiſſe liberatos.

Ac inſuper in eaſdem pœnas incidiſſe.

§.11. Et quatenus illi ſe ab actibus Capitularibus hujuſmodi, aut aliis, ut ſupra, ipſis interdictis non abſtinuiſſent eoſdem, ac ſingulos eorum, qui contra feciſſent, necnon eos, qui illos ad actus prædictos quoquomodo, ac prætextu recepiſſent, aut admiſiſſent, vel propria vota, ſive ſuffragia, per ſe ipſos, aut eorum Procuratores pro electione, aut deputatione ad quæcumque Officia, munera, vel dignitates illis, aut cuilibet eorum dediſſent, eo ipſo excommunicationis ſententiam, a qua nemo a quoquam, niſi ab ipſo Alexandro prædeceſſore, ſeu pro tempore exiſtente Romano Pontifice tantum, præterquam in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſet, damnabiliter incurriſſe, dicta auctoritate declararet pariter, ac pronunciaret, & publicaret, & alias prout in ternis Alexandri prædeceſſoris literis præfatis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Eorum Receptatores, & Fautores mādat declarari incurſos in excommunicationē S. Sedi reſervatam

§.12. Porro dictus Joannes Officialis in executionem ultimodictarum Alexandri prædeceſſoris literarum præfatum Guillelmum Humbertum de Præcipiano, ac Joannem Boitonſet, Marcum de Valimbert, Joannem Chaſſignet, Claudium Faci, Claudium Franciſcum Hugonet, Joannem Dorinal, Claudium Franciſcum Dorival, Claudium Antonium Rend, Philippum Lounet, Joannem Baptiſtam Bondret, Joannem Baptiſtam Souvage, & Franciſcum Perrinet, qui omnes antea per præfatum Epiſcopum Andrevillen. excommunicati affixis edictis denunciati fuerant, cenſuris innodatos iterum publice denunciavit.

Officialis Biſuntinus dd. Electū, & Electores Cenſuris innodatos iterum publice denunciavit.

13. Et quia defuncto ſupradicto Joanne Jacobo Archiepiſcopo præfatus Alexander prædeceſſor dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin. de perſona tua Apoſtolica auctoritate providere, teque illi in Archiepiſcopum præfecerat, & Paſtorem, ac tibi, cui in minoribus conſtituto Decanatum præfatum contuliſſe reperiebatur, ut eumdem Decanatum una cum dicta Eccleſia Biſuntin. ad beneplacitum ſuum retinere valeres indulſerat, cum tu Decanatum hujuſmodi per aliquod tempus retinuiſſes, utiliuſque videretur Eccleſiæ præfatæ fore, ſi Decanum Paſtoralis muneris curis, occupationibuſque expeditum haberet, idem Alexander prædeceſſor Decanatum prædictum dilecto filio Joanni de Watenille dicta auctoritate contulit, & de illo providit, qui Decanatum ipſum de præſenti obtinet.

Idem Alex. VII. d. Officialem providit de dicta Eccleſia Biſuntinā cum retentione Decanatus illius ad ſuum beneplacitum

Sic proviſus ex poſt d. Decanatui renūciat.

Idem Pontifex d. Decanatum alteri confert.

§.14. Tu vero (ſicut ad aures noſtras pervenit) pacem in Eccleſia prædicta Biſuntin. reſtituendi ergo, aliiſque forſan ex cauſis ad id adductus, præfatos Guillelmum Humbertum de Præcipiano, & reliquos publice, ut præfertur, denunciatos, & forſan alios Canonicos dictæ Eccleſiæ Biſuntin. a dicto vinculo excommunicationis, quo propter præmiſſa innodati erant, & de præſenti Alexandri prædeceſſoris mandato declarati, & renunciati fuerant, ſub ratificatione tamen, & approbatione ejuſdem Alexandri prædeceſſoris, & non aliter abſolviſti, verum attenta illorum contumacia, nec dictus Alexander prædeceſſor, nec Clemens PP. IX. etiam prædeceſſor noſter abſolutionem hujuſmodi eis ſic a te impenſam unquam ratificaverunt, vel approbaverunt, nec Nos illam approbavimus, vel ratificavimus, quod quidem ad omnium notitiam a te deduci volumus, ut ſublata omni dubietate palam innoteſcat Guillelmum Humbertum de Præcipiano, & Canonicos publice denunciatos prædictos, eorumque ſingulos iiſdem cenſuris, & pœnis, quibus per præfatas Alexandri prædeceſſoris literas innodati, & de illius mandato publice fuerunt denunciati, adhuc innodatos, & damnabiliter illaqueatos reperiri, nec abſolutionem a te, vel aliis forſan quovis modo hactenus eis, vel alteri eorum impenſam, illis, ſeu alicui eorum ullatenus ſuffragari poſſe.

D. Archiepiſcopus Biſuntinus publice denunciatos, & alios excōmunicatos abſolvit ſub ratificatione, & approbatione d. Pontificis.

Hanc abſolutionem d. Alexand. VII. Clem. IX., & Pontifex iſte non approbarunt, nec ratificarunt.

S. Pontifex mādat publicari præd. denunciatos, nō obſtante dict. abſolutione vel alia quavis, adhuc eiſdem Cenſuris illaqueatos reperiri.

§.15. Cum autem, ſicut præfati Marcus de Valimbert, & Joannes Chaſſignet, ac Claudius Franciſcus Dorinal Canonici dictæ Eccleſiæ Biſuntin. Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi ſincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apoſtolicæ humiliter implorantes per ſcripturam die 3. Septembris proxime præteriti confectam, & ab ipſis ſubſcriptam coram Te confeſſi fuerint, & declaraverint, ſe ex animo pœnitere dictæ electionis ab ipſis factæ die 23. Auguſti 1661. de perſona præfati Guillelmi Humberti Præcipiani in Decanatum majorem dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin., eamque electionem uti a Sede Apoſtolica damnatam damnaverint, & reprobaverint, & quantum in ipſis eſt retractaverint, ac omnia inde ſecuta contra Sedis Apoſtolicæ juſſa; imo polliciti fuerint, & juraverint, ſe eumdem Guillelmum Humbertum Præcipianum numquam agnituros in legitimum Decanum, ſed pro tali habituros memoratum Joannem de Wattenille a Sede Apoſtolica legitime proviſum de dicto Decanatu:

Declaratio in ſcriptis facta per Denunciatos.

§.16. Et ſicut pro parte dicti Philippi Louvet itidem Canonici ejuſdem Eccleſiæ Biſuntin. Nobis per dilectum filium Claudium Louvet ejus Fratrem in Romana Curia Agentem pariter expoſitum fuit, ipſe Philippus quoque ſincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apoſtolicæ præfatæ humiliter imploret, ac electionem præfatam pariter damnare, & reprobare, ac quantum in ſe eſt, cum omnibus inde contra ejuſdem juſſa ſecutis retractare, necnon ſe dictum Guillelmum Humbertum Præcipianum in legitimum Decanum numquam agnitum, ſed pro tali

Alia ſimilis Declaratio facta per Procuratorem.

dictum Joannem de Wattenille similiter habiturum polliceri, & jurare, ac mandatis d.Sedis in omnibus, & per omnia parere, & obedire paratus sit, ac proinde dicti exponentes de prænarratis excessibus plurimum dolentes, de opportunæ absolutionis beneficio sibi in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent:

Omnes ut supra denunciati de hujusmodi excessibus dolent, & pro absolutione supplicant.

§.17. Nos qui illius vices gerimus in terris, cujus proprium est misereri semper, & parcere, attendentes quod Sedis Apostolicæ copiosa benignitas filiis post excessum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gremium minime claudere, sed eos obviis ulnis amplecti consuevit, ac proinde eosdem exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati:

Absolutio a Censuris.

§.18. Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito tibi de narratis, eosdem Marcum de Walimbert, Joannem Cassignet, Claudium Franciscum Dorinal, & Philippum Louvet, si hoc a te humiliter petierint, imposita eorum singulis pro præmissis arbitrio tuo aliqua poenitentia salutari, repetitaque per eosdem Marcum, ac Joannem, & Claudium Franciscum, ac facta per dictum Philippum respective coram te declaratione poenitentiæ de dicta electione per eos, ut præfertur, facta, ipsaque electione cum omnibus inde contra dictæ Sedis Apostolicæ jussa secutis damnata, & reprobata, & quantum in ipsis fuerit retractata, ac præstito per eos in manibus tuis juramento, quod prædictum Guillelmum Humbertum a Præcipiano in Decanum dictæ Ecclesiæ Bisuntin. nunquam agnitum, sed dictum Joannem de Wuttenille pro legitimo Decano ejusdem Ecclesiæ agnituri sint, confectoque super his publice Instrumento, quod suo sigillo clausum, & obsignatum ad Nos, & hanc San. Sedem quamprimum transmitti debeat, ab excommunicatione, ac suspensione, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activæ, & passivæ, ac omnium fructuum eorum, Præbendarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, & quotidianarum etiam distributionum, aliisque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas propter præmissa quomodolibet incurrerunt, auctoritate nostra Apostolica arbitrio pariter tuo in utroque foro absolvas, & totaliter liberes.

DD. Censurarum, & poenarum absolutionem cōmittit Archiepiscopo repetita per Denunciatos declaratione, prout in rub.

§.19. Dictasque poenas, necnon fructus, & distributiones hujusmodi per eos propter eadem præmissa forsan indebite perceptos, ita tamen, ut fructus quidem, qui juxta præfatarum Alexandri prædecessoris literarum dispositionem in pauperum eleemosynas distributi, & erogati fuerint, distributiones vero, que cæteris Ecclesiæ deservientibus accreverint, & inter eos etiam distributæ reperiantur, repetere nullo modo possint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gratiose remittas, & condones.

Ut fructus, & distributiones indebite perceptas eis gratiose remittat & sub qua forma.

§.20. Ac cum eis, & eorum quolibet super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi propter præmissa innodati Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia divina officia celebraverunt, & alias in ordinibus suis ministrarunt, quomodolibet contracta, itaut illa, & iisdem præmissis non obstantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obest impedimentum, clericali charactere, quo alias rite insigniti fuerunt, illiusque privilegiis, ac susceptis per eos pariter alias rite Minoribus, & Sacris, etiam Presbyteratus Ordinibus uti, & quatenus illos nondum susceperint, ad illos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint & valeant respective, ac ad alium quemcumque effectum etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignum auctoritate, & arbitrio prædictis dispenses, omnemque inhabilitatem, & aliam quamcumq; maculam, sive notam contra eos ex præmissis quomodolibet insurgentem, seu resultantem, ab eis, & eorum quolibet penitus, & omnino abstergas, & aboleas. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus, & impartimur.

Ut cum eis dispenset super irregularitate occasione præmissorum contracta, non autē ex alia causa.

Ut omnem inhabilitatis, ac aliam quālibet maculā, seu notam ab eis abstergat.

§.21. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfatus Alexander prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.22. Cæterum non intendimus per præsentes literas cuiquam eorum, qui a præfatis Marco, ac Joanne, & Claudio Francisco, necnon Philippo Canonicis earumdem præsentium vigore absolvendis, seu eorum aliquo ex causa, seu occasione electionis supradictæ, seu eorum, quæ inde secuta sunt, aut emerserunt, aliquo damno, vel detrimento affecti fuerunt, ullum, etiam minimum præjudicium inferre, aut inde quoquomodo inferri posse, sed unicuique Jura sua salva, & illæsa remanere declaramus.

S.Pontifex nō intendit per hanc absolutionē aliquod præjudicium inferre eis qui à prædd. Denunciatis aliquo damno affecti fuerūt.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Dat.16.Nov 1674. An. 5.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. in libr. 5. diver. fol. 250.

CLXVII.

Declaratio nullitatis Articulorum Tractatus Pacificationis anno 1603. inter Ducem Sabaudiæ, & Genevenses hæreticos initæ, in iis, quæ Catholicæ fidei, & Ecclesiæ Juribus, libertatique, & immunitati Ecclesiasticæ præjudicialia sunt.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex æqui bonique supremus Assertor in Terris a Domino constitutus, orthodoxæ Fidei integritatem, & Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, Ecclesiarumque, & locorum piorum jura sarta tecta tueri, ac adver-

Exordium.

versus quascumque pactiones, & conventiones, per quas illis aliquid præjudicii inferri posset, tradita sibi divinitus potestate asserere tenetur, sicut omnibus mature consideratis, æquitati, & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitratur.

Refertur tractatus Pacificationis initus die 21. Julii 1603. inter Sabaudiæ Ducem, & Pedemontis Principem ex una, ac Magistratus, & Consilium, hominesque d. Civitatis Genevensis.

Item, ut quædam bona, & Jura ad Cathedralem, & Capitulum, aliasque Ecclesias, spectātia, ipsis hæreticis restituerentur etiā cum fructibus interea decursis.

§.1. Cum itaque sicut ad Apostolatus Nostri notitiam, non sine gravi animi nostri molestia, pervenit, dudum videlicet die 21. Julii 1603. in Loco S. Juliani inter bo. mem. Carolum Emmanuelem, dum vixit, Sabaudiæ Ducem, & Pedemontis Principem ex una, & tunc existentes Magistratus, ac Consilium, & Homines Civitatis Genevensis ex altera partibus ad sedandos motus bellicos, qui inter eos orti fuerunt, initus fuerit tractatus Pacificationis in plures articulos distinctus, quorum nonnullis conventum fuit, ut quædam Terræ bona, redditus, & jura ad Cathedralem Ecclesiam Genevensem, illiusque Episcopum, ac Capitulum, & Canonicos, eorumque mensas Episcopalem, & Capitularem, necnon particulares, aliasque Ecclesias, Monasteria, & loca pia, illorumque personas respective legitime spectantia, quorum nonnulla ex manibus hæreticorum Genevensium recuperata fuerant, ipsis hæreticis etiam cum fructibus, & redditibus interea perceptis, seu decursis redderentur, & restituerentur, ac penes illos, prout antea eo scilicet tempore, quo ab eis occupata, & usurpata fuerant, remanerent.

Quod hæretici qui Genevam profugerant ad eorum Domos, & bona in partibus Catholicorū reverti, impune aliquādo possent.

Et in Domibus in Dominio d. Ducis consistentibus possent libere vivere.

§.2. Illi quoque hæretici, qui propter hæresim ex partibus Catholicorum in Civitatem Genevensem profugerant, ibique asylum hæresis invenerunt ad eorum bona, & Domos in partibus Catholicorum consistentia reverti, ipsisque bonis frui, & certis anni temporibus, tametsi hæresim profiterentur, in eisdem Catholicorum partibus impune morari possent, nec Cives, Burgenses, & habitatores dictæ Civitatis Genevensis, eorumque famuli, & domestici, dum in eorum bonis, & domibus in dominio dicti Caroli Emmanuelis Ducis consistentibus habitarent, ex causa hæresis, quam profitebantur, molestari, vel inquietari, sed ibidem libere vivere valerent.

Quod sententiæ a Genevensibus hæreticis latæ dū loca Catholicorum usurpata retinebant cū subhastationibus inde sequutis effectū habere deberent sententiæ vero, & Decreta contra d. Genevenses super bonis, & fructibus Ecclesiasticis antea per eos usurpatis nullius essent momenti.

Quidquid d. Civitas a certo tempore ex redditibus Ecclesiasticis percepisset id ad ejus commodū remanere deberet.

Quod validæ essent investituræ bonorū Ecclesiasticarum a Genevensibus reportatæ.

§.3. Sententiæ a Genevensibus hæreticis, dum loca Catholicorum usurpata retinebant, ac Judicibus inferioribus per eos deputatis latæ cum subhastationibus inde secutis effectum habere deberent; Decreta vero, & sententiæ contra eosdem Genevenses hæreticos super bonis, & fructibus Ecclesiasticis prius per eos usurpatis, emanata, & emanatæ nullius roboris, & momenti remanerent; & quidquid dicta Civitas Genevensis a certo tempore ex laudemiis, decimis, censibus, & redditibus Ecclesiasticis percepisset, id ad commodum ejusdem Civitatis, liberatis debitoribus a novæ solutionis onere, remanere deberet, validæque essent investituræ bonorum Ecclesiasticorum, quas privati ab eisdem Genevensibus hæreticis interea reportassent, nec novas investituras accipere tenerentur, & alias prout in instrumento, seu scriptura super tractatu Pacificationis hujusmodi confecto, seu confecta, & subinde utrimque ratificato, seu ratificata uberius dicitur contineri.

Hujusmodi pactiones absque beneplacito S. Sedis initæ nullius roboris sunt.

§.4. Et licet Beneplacitum hujus S. Sedis Apostolicæ super rebus, bonis, & juribus ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia, eorumque personas spectantibus, de quibus in Tractatu Pacificationis hujusmodi conventiones initæ fuerunt, nunquam impetratum, vel concessum reperiatur, notoriique Juris sit ejusmodi pactiones, & conventiones de rebus Ecclesiæ, absque dictæ Sedis Nostræ auctoritate initas nullius esse roboris, & momenti: quinimmo fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor Noster jura dictæ Sedis Apostolicæ, & Romanæ, ac inferiorum Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum a quibuscumque præjudicialibus hujusmodi, per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime præservaverit; nihilominus hæretici Genevenses prædicti prætextu ejusdem tractatus Pacificationis, & sub illius clypeo terras, bona, redditus, & jura ad Cathedralem Genevensem, illiusque Episcopum, ac Capitulum, & Canonicos, eorumque Mensas Episcopalem, & Capitularem, necnon particulares, aliasque Ecclesias, Monasteria, & loca pia, illorumque respective Rectores, & personas legitime, ut præfertur, spectantia retinere, illaque usurpare, & legitimos illorum Dominos inde excludere, aliosque Catholicos expellere non cessent, in gravissimum Ecclesiarnm, ac Mensarum, Monasteriorum, & locorum piorum, illarumque personarum damnum, & præjudicium; quinimo in Terris Catholicorum impune morari præsumant, non sine subversionis ipsorum Catholicorum periculo, fideique Catholicæ detrimento:

Urban. VIII. Jura Romanæ, & Inferiorum Ecclesiarum a quibusvis præjudicialibus amplissime præservavit.

Sub prætextu dicti tractatus Pacificationis hæretici Genevenses bonā jura, & redditus Ecclesiarū & Monasteriorum, prout in rubrica retinere, & usurpare non cessant.

§.5. Hinc est, quod Nos ejusdem fidei Catholicæ conservationi, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum hujusmodi, illarumque personarum præfatarum indemnitati ex commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito, providere cupientes, ac memorati Urbani prædecessoris vestigiis inhærentes, necnon Instrumenti, seu scripturæ Tractatus Pacificationis hujusmodi, omniumque, & singulorum inibi contentorum, & aliorum quorumcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem de necessitate requirentium tenores, & datas, etiam veriores, cæterave quælibet etiam speciali mentione digna, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prænarratos, & alios quomodolibet d. Tractatus Pacificationis articulos, cæteraque in instrumento, seu scriptura hujusmodi contenta, quæ Catholicæ fidei, divino cultui, animarum saluti, Sedi Apostolicæ, Cathedrali Geneven., illiusque Mensis Episcopali, & Capitulari, ac particularibus, & aliis Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis præfatis, illorumque respective Episcopo, Capitulo, & Canonicis, Rectoribus, & aliis personis, membris, rebus, bonis, redditibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogitivis, & Juribus quibuscumque quomodolibet officiunt, seu præjudicium etiam minimum adferunt, aut inferre, seu intulisse, vel alias nocere, seu nocuisse quoquo modo dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis ipso jure nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore neminemque ad illorum, seu cuilibet eorum, etiamsi ratificata, & juramento vallata sint, ob-

Pontifex motu proprio dictos articulos ipso jure nulla, & irrita declarat.

Item declarat neminem ad illorū observantiam teneri etiamsi ratificata, & juramēto munita fiat.

servantiam teneri, neque ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, aut præscribendi causam, etiamsi longissimi, & immemorabilis temporis possessio, etiam citra ullam interpellationem, subsecuta sit, vel subsequatur, acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo haberi debere, tenore præsentium declaramus, & decernimus.

Tollit omnê titulum etiam coloratum possidendi, & p æscriptionê immemorabilem,

§.6. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, articulos præfatos, aliaque præmissa, ut præfertur, præjudicialia, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacuamus. Ac quatenus itidem opus sit Genevensem, ac illius mensas, aliasque Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antequam præfatus Tractatus Pacificationis iniretur, ac ante supradictas, aliasve quaslibet hæreticorum usurpationes, invasiones, & rebelliones, quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Omnia supradicta insuper damnat, reprobat, & cassat.

Cathedralem Genevensem, aliasque Ecclesias, & Monasteria, & respective personas in integrum restituit.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque etiam quantumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite a jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Supplet defectus omnes,

Decretum irritans.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque locis, & personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & forma, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Amplissime quibuscumq; contrariis derogat.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Decembris 1674. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Edit. 4. Dec. 1674. An. 5.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Brevium in lib. 5. Diversorum fol. 271.

CLXVIII.

Indultum quo præcipitur Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis Italiæ, necnon Superioribus Generalibus quorumvis Ordinum, Congregationum & Institutorum Regularium, ut saltem duabus vicibus quolibet anno, Adventus scilicet, & Quadragesimæ temporibus in suis respective Ecclesiis tam per verbi Dei Prædicatores in sacris concionibus &c. Christifidelium miserias sub dura Barbarorum servitute existentium, Populo proponi curent.

CLE-

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. CUm sicut dilectus filius Andreas a Nativitate Beatæ Mariæ in Romana Curia Procurator Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum Nationis Gallicanæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Nobis nuper exponi fecit, ipse dilectum pariter filium Lucam à Sancto Joanne Ministrum Liburni in Ætruria ejusdem Congregationis, & actualem Redemptorem, qui a biennio circiter Tripoli Africæ, ubi Deo favente Captivorum Redemptionem quantum sibi possibile fuerat copiosam fecerat, non sine lacrymis referentem audiverit, quanto numero illic Christifideles sub dura Barbarorum servitute, cum gemino corporis & animæ periculo detineantur, & quam gravibus ibidem ærumnis assidue conflictentur.

Preces d. Procuratoris Generalis. §.1. Quia vero his temporibus refrigescente multorum charitate, modica in Redemptione dictorum Captivorum subsidia conferuntur, inde horum calamitates, & pericula, in dies ingravescunt, dictus Andreas Procurator Generalis Christifidelium pietatem ad opus adeo pium excitari plurimum desideret:

Absolutio a Censuris. §.2. Nos ipsius Andreæ Procuratoris Generalis Votis hac in re quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis Italiæ, necnon dilectis filiis Superioribus Generalibus quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium harum serie auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ut saltem duabus vicibus quolibet anno Adventus scilicet, & Quadragesimæ temporibus in suis respective Ecclesiis tam per verbi Dei Prædicatores in Sacris Concionibus, quam in aliis actibus, & functionibus publicis præfatorum Christifidelium Captivorum miserias, & calamitates populo proponi, & commendari curent, & faciant, & eorum exhortationibus stimulentur Christifideles ad Eleemosynas largiter conferendas, quibus præfatus Lucas, seu alii Redemptores dictæ Congregationis Gallicanæ eosdem Captivos a dura servitute hujusmodi redimere, ac illorum spirituali, corporalique saluti Domino benedicente valeant providere, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Præceptum.

Derogat contrariis. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transũptorum. §.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto. Dat. 3. Jan. 1675. An. 5.

I. G. Slusius.

CLXIX.

Confirmatio quarumdam Resolutionum circa Abbates Cassinenses Titulares, eorumque prærogativas.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas Monasterii Sancti Pauli prope, & extra mœnia Urbis, ac Procurator Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum nonnulli Abbates Titulares dictæ Congregationis eo honore omnibus prærogativis perinde ac si Abbatis regiminis munera functi fuissent, decorati, quasdam prærogativas, & exemptiones sibi competere prætenderent, & inter alios nuper dilectus filius Philippus Tanus, qui cum ejusmodi prærogativis Abbatum regiminis Abbas Titularis creatus reperitur, se ab obligatione personaliter se præsentandi coram Abbate locali, qui Monasterium actualiter regit, ullove modo petendi ab illo licentiam tam in egressu, quam regressu ad Monasterium, necnon ab interventu in Choro, & refectorio ad beneplacitum suum exemptum esse assereret, ac alias quasdam similes prætensiones haberet. Exordium.

§.1. Nos Causam super præmissis in Congregatione Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita introductam ab eadem Congregatione avocavimus, illamque particulari Congregationi nonnullorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum occasione alterius fere consimilis controversiæ, quæ in Dataria nostra Apostolica vertebat a nobis deputatæ commisimus, quæ mature, diligenterque discussis prætensionibus prædictis, opportunas desuper resolutiones edidit, prout continetur in Decreto ea super re emanato tenoris qui sequitur videlicet. Cassinen. Pater Abbas Philippus Tanus Romanus Monachus a viginti quinque circiter annis in Congregatione Cassinen. professus, postquam Lectoris, & Concionatoris munus, aliaque plura ejusdem Congregationis officia, & præsertim Prioratum Claustralem per sex annos laudabiliter exercuerit, cupiens ab omni regiminis vinculo se abdicare, ut eo ferventius, ac liberius literarios cursus prosequi posset, prædicti Prioratus Administrationem in Capitulo Generali 1673. Patavii celebrato sponte dimisit, & ab eodem Capitulo Generali in prœmium præstitorum laborum decretum infrascripti tenoris a Sanctissimo Domino nostro confirmatum obtinuit.

Avocat causam super his jam introductam in Congr. Episcop. & Regular. eique committit Congregationi particulari prout in rubrica.

P. Philippus Tanus in Capitolo Generali dimisit Prioratum Claustralem.

Tenor Decreti Capituli Generalis, quo d. Philippus fuit creatus Abbas ad titulũ SS Trinitatis Cajetæ.

§.2. Cum Prior dictus Philippus ab Urbe nostræ Congregationis Lector Theologus, examinator, & concionator, undecim annis in multis nostris conspicuis Monasteriis, & præsertim Romæ

Romæ egregie in Lectura Scholastica, publicisque functionibus literariis se se exercuerit, & laudabiliter etiam in Prioratu Claustrali sexennium compleverit, optetque nunc sacris Concionibus, aliisque literarum exercitiis mentis ad nostræ Congregationis decus, animarumque lucrum liberius incumbere, licet in gradu Priorali progrediens posset, & ipse jure merito Abbatia regiminis insigniri, nihilominus quia actuale exercitium Prioratus a literariis usibus ipsum vel prohibet, vel retardat; Idcirco ipsemet sponte a Prioratu prætenso sese abdicavit. Nos autem ne & meritum, & virtus sine suo præmio prætereant, bonumque ejus desiderium, & optimæ partes ab eo electæ honoribus ipsi debitis nullatenus officiant, eundem dict. Philippum ab Urbe creamus in Abbatem Cassinen., ad Titulum Sanctissimæ Trinitatis Cajetæ cum privilegiis, præeminentiis, exemptionibus, recognitionibus, cæterisque omnibus, & singulis omnino, quibus Prælati nostri Titulares fruuntur qui sponte a regimine Abbatiali se abdicaverunt. Statuimus immediate post Abbates regiminis locum, & primam Sedem secundi Chori, & quod Abbati Monasterii non genuflectat, famulum sibi benevisum, ipsius tantum servitio deputandum concedimus, atque pro suo annuali vestiario scuta triginta assignamus, nihil denique excepto prærogativarum Abbatialis dignitatis, ac si hic de verbo ad verbum singulæ essent exceptæ. Non obstantibus quibuscumque in contrarium etiam; utq; hoc decretum nostrum suum omnino, & semper sortiatur effectum, atque nemo unquam contraire præsumat volumus quod petatur a Sanctissimo Domino Nostro confirmatio omnium prædictorum. Datum in Monasterio S. Justinæ Patavii in nostris Comitiis Generalibus die 11. Maji Anni 1673.

Lites exortæ inter dictum P. Abbatem Tanum, & Abbatem S. Pauli circa usum privilegiorũ in d. Decreto expressorum.

§.3. Cumq; inter Abbatem S. Pauli ex una, & ipsum Patrem Abbatem Tanum altera ex partibus, ob non satis claram Constitutionis dispositionem exortæ sint nonnullæ controversiæ, & lites circa usum privilegiorum in suprascripto Decreto expressorum: idcirco ad tollendas omnes dissensiones, & regularem observantiam magis, magisque firmandam, Procurator Generalis ejusdem Congregationis supplex petiit a Sanctissimo Domino Nostro, ut prædictas controversias prout magis in Domino expedire censeret, definire dignaretur, cujus precibus Sanctitas sua benigne annuens, particularem Congregationem nonnullorum Eminentissimorum, & Revendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium, & aliquorum Romanæ Curiæ Prælatorum deputavit, in qua proposita fuerunt infrascripta octo puncta per ipsum Patrem Abbatem Tanum exhibita videlicet.

Preces Procuratoris Generalis d. Cõgreg. Cassin.

Remissio hujus Causæ ad Congr. particularem, ut supra.

In ea d. P. Abbas Tanus exhibet octo pũcta, prout in rubrica.

I. Exemptio, & prærogativa Abbatum Titularium, qui fuerunt regiminis, est, ut non se personaliter præsentent, nec ullatenus petant licentiam ab Abbate Monasterii, vel per se, vel per eorum famulum dum exeunt, vel redeunt ad eorum Monasterium.

II. Habent a Monasterio eorum professionis vestiarium annuale duplum eo, quod datur cæteris Monachis: Oratori autem, ipso annuente, fuerunt assignata in Decreto pro annuali ejus vestiario scuta triginta.

III. Habent primam sedem secundi Chori, locum immediate post Abbates regiminis.

IV. Habent singuli suum famulum eorum arbitrio eligendum, & nulli alii exercitio deputandum, cui Monasterium professionis assignat alimenta & salarium conveniens.

V. Habent in Choro duo, vel tria pulvinaria sicuti Abbates regiminis.

VI. In privatis, & publicis functionibus Ecclesiasticis, aliisque possunt exercere, & incedere eo habitu, & modo quo possunt in Congregatione Cassinen. Abbates regiminis.

VII. Habent convenientem habitationem cum igne in hyeme, aliasque religiosas commoditates.

VIII. Adeunt refectorium, & Chorum non ita stricte sicut cæteri Monachi, sed pro eorum beneplacito, & devotione. Die 3. Decembris 1674.

Eadem Congregatio specialiter ut supra deputata, partibus auditis, reque mature discussa infrascriptum in modum respondit, nempe.

Resolutiones super eis captæ per dictã Congregationem particularem.

Ad primum P. Abbatem teneri se personaliter præsentare tam in ingressu, quam post regressum, nec posse sine licentia egredi.

Ad secundum, servandum Decretum Congregationis Cassinen. ad favorem dicti Abbatis Tani editum, & a Sanctissimo Domino Nostro confirmatum.

Ad Tertium, servandum Idem Decretum salva antianitatis prærogativa inter æqualiter privilegiatos.

Ad Quartum, faciendum verbum cum Sanctissimo, a quo fuit remissum ad Congregationem Œconomicam.

Ad Quintum, non competere prædicto Abbati Tano jus petendi pulvinaria.

Ad Sextum, Negative.

Ad Septimum, servandum solitum.

Ad Octavum, Teneri ad formam regulæ, & Constitutionum, sicut cæteri Monachi; Et die 5. ejusdem Mensis, & Anni facta de præmissis relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas sua Congregationis sententiam benigne approbavit, illamque executioni demandari jussit, Non obstantibus &c. -- Fr. Cardinalis Brancatius -- Loco ✻ Sigilli -- A Archiepiscopus Episcopus Licien. Secretarius.

Pontifex dict. Congregationis sententiã benigne probavit.

§.4. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat resolutiones præfatæ juxta dispositionem Juris communis, ac regulæ S. Benedicti, necnon Constitutionum dictæ Congregationis Cassinen., & Decretorum Apostolicorum, quæ omnes Abbates Titulares ejusdem Congregationis comprehendunt, factæ fuerint, dicti vero exponentes illa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias opportune in præmissis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent:

Preces exponentium.

§.5. Nos ad ea, quæ observandæ Monasticæ disciplinæ, ac commodis, & utilitatibus Monasteriorum conducibilia sunt, ex commisso Nobis cœlitus pastoralis officii debito propensis studiis intendentes, dictorumque exponentium votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum

Absolutio a Censuris.

ctum

ctum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & singulas resolutiones in Decreto præinserto expressas, & a memorata particulari Congregatione emanatas, ut producitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Pontifex omnes, & singulas resolutiones, ut supra expressas dictæ Congregationis auctoritate Apostolica confirmat.

Supplet omnes defectus.

§.6. Præterea easdem resolutiones ab omnibus, & singulis Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis Cassinen. etiam cum Clausula, perinde ac si fuissent Abbates de regimine absque ulla prorsus differentia, creatis, seu promotis, inviolabiliter observari debere auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Insuper mandat eas ab omnibus Abbatibus titularibus &c. observari.

§.7. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen. aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Dat. 14. Jan. 1675. An. 5.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Januar. pars utraque fol. 143.

CLXX.

Beatificatio Servi Dei Joannis de Cruce primi Carmelitæ Excalceati Professoris.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1675.

Ad perpetuam rei memoriam.

Spiritus Domini, qui triumphantem in Cœlis Ecclesiam ex suis Lapillis secundum ineffabiles Sapientiæ, bonitatisque suæ divitias ædificare non cessat, præcipuorum quorumdam servorum, atque electorum suorum, quos a constitutione Mundi in opus suum prædestinatos, multiformis gratiæ suæ charismatibus instruxit, & exornavit, Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit; ut quibus immarcescibilis gloriæ corona in Cœlis a justo Judice donata est, debitæ quoque venerationis cultus in terris impendatur.

Exordium.

§.1. Inter hos cum multipliciter claruerit Servus Dei Joannes de Cruce primus Religionis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum professor, qui Sanctissimæ Virginis Teresiæ ejusdem Religionis Institutricis vestigiis studiose insistens, & præclaros retulit de carne in carne triumphos, & non solum sociis suis magisterio, exemploque summa cum laude præbuit, sed etiam Ecclesiam universam spiritualium aromatum, quibus eum Divina benignitas largiter imbuerat, odore perfudit: dignum arbitramur, & congruum, ut Apostolicæ servitutis Nostræ ministerio, quod Nos, meritis licet, & viribus longe impares, gerere voluit Divina dignatio, illius honori ad gloriam Omnipotentis Dei, ad decus Catholicæ Ecclesiæ, fideliumque ædificationem opportune consulatur.

Laudes S. D. Joannis de Cruce primi Carmelit. Excalceat.

§.2. Cum itaque summa maturitate, diligentiaque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus, de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vita, sanctitate, & virtutibus, tam Theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus præfatus Dei Servus Joannes de Cruce multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, ac ad manifestandam Mundo illius Sanctitatem, a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio, auditis etiam Consultorum suffragiis coram Nobis constituta unanimiter censuerit, posse quandocumque Nobis videretur ad solemnem ejusdem Servi Dei canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto Terrarum Orbe Beatus nuncupetur:

Resolutio Cōgregationis SS. Rituum.

§.3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, necnon totius Congregationis Hispaniæ Fratrum Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut memoratus Dei Servus Joannes de Cruce in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non autem in Processionibus circumferenda) exponantur. Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die anniversario felicis ejus obitus recitetur Officium,

Preces.

Pontifex indulget, ut d. S.D. Beati nomine nuncupetur, & quid de ejus corpore, & reliquiis.

Indultum recitationis Officii,& Missæ.

cium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Officium recitari,& Missa celebrari, in quibus locis possit.

§.4. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet, in loco de Hontiveros, ubi dictus Servus Dei natus est, in loco de Ubeda, in quo Spiritum Creatori reddidit, & in Civitate Segobien., ubi Venerabile ejus Corpus requiescit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in tota Religione præfata Carmelitarum Excalceatorum, universoque Ordine supradicto B. Mariæ de Monte Carmelo tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias Religionis, & Ordinis hujusmodi respective confluentibus.

In tota Religione recitari possit Officiũ, & Missa, ut supra celebrari,etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias dictæ Religionis accedentibus.

§.5. Propterea primo dumtaxat anno a datis hisce Literis, & quoad Indias a die, quo eædem Literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Locorum, ac Civitatis, Religionis, & Ordinis præfatorum respective solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia,quam ad rem diem 21.Aprilis proxime futuri assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Primo anno dumtaxat a datis præsentium literarũ, & in Indiis a die notitiæ solemnium dictæ Beatificationis cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori celebrari possint, prout in rubrica. Eadem solemnia quãdo celebrari debeãt in Basilica Principis Apostolorum.

Derogat contrariis.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 25. Ian. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrat. in Secretar. Brevium in lib.5. diversorum fol299.

CLXXI.

Beatificatio Servi Dei Francisci Solani Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci de Observantia nuncupatorum Professoris.

Edit. An. D. 1675.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Exordium.

QUemadmodum Cœlestis Imperator, & Magister Noster Jesus Christus, qui sedet ad dexteram Majestatis in excelsis, egregie functos militia super terram pugiles suos, qui virtute ex alto inducti, & spiritu facta carnis mortificantes, non solum voluntatem suam cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo in holocaustum obtulerunt in odorem suavitatis, sed etiam luculentas de impietate victorias reportare, & gentes, quæ Deum non noverunt, ad veritatis agnitionem, ac viam salutis adducere meruerunt, perennis gloriæ corona donat in Cœlis; ita, & Nos, qui ejus vices, licet immeriti, hac terrena statione gerimus, Magistri Nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illorum cultum, & venerationem in terris promovere studemus, sicut ad Divinæ Majestatis gloriam, ad ejus Ecclesiæ præsidium, ad ædificationem Fidelium, & animarum salutem cognoscimus in Domino expedire.

Resolutio Cõgregationis SS.Rituum.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, processibus, de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus Servus Dei Franciscus Solanus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Professor multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, ac ad manifestandam Mundo illius sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuit posse, quandocumque Nobis videretur, ad solemnem ejusdem Servi Dei Canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto Terrarum Orbe Beatus nuncupetur:

Preces.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, necnon totius Ordinis præfati supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de præfatorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut memoratus Dei Servus Franciscus Solanus in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die prima non impedita post diem felicis ejus obitus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Pontifex indulget, ut d. S.D.Beati nomine nuncupetur, quid circa ejus corpus, & reliquias.

Qua die de d. Beato Officiũ recitari possit, & Missa celebrari.

§.3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet, in Oppido Montiliæ, in quo dictus Servus Dei natus est, in Civitate Limana, unde ad Cœlos evolavit, & ubi Venerabile ejus Corpus requiescit, ac in Provincia Thecumana, in quam Catholicæ Fidei nova semina feliciter invexit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in solo Ordine præfato, tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias ejusdem Ordinis confluentibus.

Officium recitari,& Missa celebrari possint in certis locis, prout in rubricã. Item in toto d.Ordine tam fratrum, quã Monialium, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias d. Ordinis confluẽtibus.

§.4. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce Literis, & quoad Indias a die, quo eædem Literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Oppidi, & Civitatis, ac Provinciæ, & Ordinis præfatorum respective solemnia Beatificationis ejus-

Primo anno dumtaxat solemnia dictæ Beatificationis cum Officio,& Missa sub ritu duplici majori celebrari possint, prout in rubrica.

In Basilica Principis Apostolorum designantur pro die 30. Junii.

ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu Duplici majori die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, quam ad rem diem 30. Junii proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 25. Jan. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1675. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secr. Brev. in lib. 5. diversor. fol. 303.

CLXXII.

Concessio Indulgentiarum anni Jubilæi pro Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in carcere detentis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pontificia solicitudo quamvis omnium Christifidelium saluti prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ Charitatis affectu studet providere. Ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ populum suum, & domum patris sui animi splendore cœlestem Regem oblectant; ipsæ sunt prudentes Virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad Cœlum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christifidelibus eam aperire student. Quare summopere optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat constantissime retineant, ac dent operam, ut sicuti hic præclaros agunt de Carne in Carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in Cœlesti patria feliciter coronentur.

Referuntur personæ, quæ nequeunt ad Urbem accedere, & Basilicas visitare pro lucrandis Indulgentiis anni Jubilæi.

§.1. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabiliter elegerunt, spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus maxime ducimus consulendum.

§.2. Cum igitur tam ipsi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipati, & multæ puellæ, & Mulieres Sæculares educationis, vel alia ex causa de licentia Sedis Apostolicæ in Monasteriis degant, ibique clausuræ leges observent; multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum Institutum a Sede Apostolica approbatum existit, & quæ in Domibus, seu Conservatoriis in communi vivunt: necnon multi, ut accipimus, utriusque sexus Christifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna Infirmitate præpediti, non solum in Alma Urbe nostra, & Italia, sed aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ respective impedimentis hujusmodi remotis, pro percipiendis præsentis anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem nostram omnino venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter visitarent, ob præfata impedimenta ad Urbem hujusmodi minime venire, neque respective Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant:

Omnibus supradictis concedit omnes & singulas Indulgentias d. anni Jubilæi, prout in rubr.

§.3. Nos pro pastoralis Officii nostri debito, paternaque Charitate illorum omnium Animarum saluti quantum cum Domino possumus prospicere volentes, omnibus, & singulis Sanctimonialibus quorumcumque Monasteriorum, etiam illorum, quæ ab Ordinaria Jurisdictione exempta, & Sedi Apostolicæ præfatæ immediate subjecta sunt, vel esse asseruntur, necnon Oblatis præfatis, ac puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis hujusmodi de ejusdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque Eremitis hujusmodi, ac utriusque sexus Christifidelibus, tam carceratis quam infirmis præfatis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus ad hanc Almam Urbem pro thesauris spiritualibus hujusmodi consequendis venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis, quod in locis ubi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & Charitatis opera juxta formam ab Ordinariis Locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confessario, in Alma Urbe vero a dilecto filio nostro Vicario, seu ejus Vicesgerente tantum præscribendam pro cujuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in nostris literis indictionis anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, etiam plenissimas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti anno Jubilæi diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis, & extra illius Muros, pro quibus visitandis Jubilæum, & Indulgentiæ præfatæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret.

Indulget Cōfessariis, ut eos vel eas ab omnibus casibus reservatis etiā in Bulla Cœnæ Domini imposita salutari pœnitentia absolvere possint.

§.4. Eisdem Sanctimonialibus, ac Oblatis, puellis, & Mulieribus Sæcularibus, nec non Anachoretis, atque Eremitis, & Christifidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium Confessarios Presbyteros Sæculares, vel cujusvis Ordinis regulares ab eisdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Derogat contrariis.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 6. Febr. 1675. an. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Febr. 1675. Pontificatus nostri Anno quinto.

I. G. Slusius.

CLXXIII.

Erectio Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia in novam Provinciam cum omnibus Privilegiis, & prærogativis adinstar aliarum Provinciarum Discalceatorum Hispaniæ dicti Ordinis, necnon cum gratiis, & Indultis eidem Custodiæ per quinque Brevia a SSmo D. N. concessis.

Super hac materia idem Summus Pont. plures alias edidit Constitut., quæ sunt in hoc Volumine 32. 104. 111., & 137.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati, atque infirmitati nostræ ab æterno Pastore commissum salubriter exequi adjuvante D. jugiter satagentes circa statum Religiosorum virorum sub austerioris vitæ disciplina vota sua Altissimo reddere satagentium, bonoque Christi odore de bona conversatione flagrantium prospere dirigendum propensis studiis intendimus, ac muneris nostri pastoralis partes peculiari desuper charitate interponimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, ac felicem progressum, animarumque salutem expedire in Domino arbitramur.

Refert initia d. Custodiæ.

§.1. Alias siquidem postquam Custodia Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ord. Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum in executionem quarumdam nostrarum in simili forma Brevis literarum auctoritate Apostolica erecta, & instituta, variisque gratiis, & ordinationibus pro felici illius gubernio emanatis per alias ternas pariter in forma Brevis literas nostras decorata, atque stabilita fuerat, cum Custodia ipsa in sui primordio multis tam Romæ, quam subinde in Hispania contradictionibus vexata, & per illas tanquam aurum in fornace probata, & purificata, ac ab illis quippe insubsistentibus, & ex animositate provenientibus, tum Judicio Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, tum Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, qui pro eximia sua erga nos, & Sedem Apostolicam reverentia, rem omnem ad supremum nostrum, & dictæ Sedis Judicium remiserat, æquitate, atque pietate liberata fuisset:

§.2. Nos ejusdem Custodiæ statui, & incremento providere, ac hujusmodi perturbationibus ansam in futurum præcidere cupientes, multa ad favorem ipsius Custodiæ statuimus, & ordinavimus, diversasque declarationes, & concessiones fecimus, ac inter alia voluimus, & ordinavimus, ut Capitulum dictæ Custodiæ compromitteret in Personas quatuor Religiosorum, zelo, prudentia, & virtute præditorum, qui a Vener. Fratre nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato dicti Ordinis apud nos, & Sedem prædictam Protectore approbati, seu alias ab ipso nominati essent, ipsique Compromissarii statuta, & Ordinationes, quibus eadem Custodia in perpetuum regi, & gubernari deberet, secundum datam sibi a D. prudentiam conficerent, & componerent, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Augusti 1673. expeditis literis uberius continetur.

Refert plura ad illius favorem demandasse.

Quod quatuor Religiosi, illius Statuta, & Ordinationes conficerent.

§.3. Cum autem (sicut accepimus) statuta, & ordinationes hujusmodi juxta earumdem literarum nostrarum dispositionem jam facta, atque edita reperiantur, dictaque Custodia, quæ sex Conventibus, canonice erectis, & institutis constat, & alium Conventum erigendi facultatem a Sede præfata obtinuit, nulli Provinciæ Ordinis præfati subjaceat, sed a proprio Custode cum suo Diffinitorio gubernetur, ac in ea Capitula, Congregationes, & alii congressus, pro ut in Provinciis dicti Ordinis celebrentur, ipsaque Custodia propriis sigillis majori, & minori utatur, ac prærogativis fere adinstar Provinciarum hujusmodi fruatur, itaut ei nihil nisi nomen Provinciæ deesse videatur.

Cõfectis Statutis d Custodia sex Conventibus constans cum facultate alium erigendi se gerit adinstar Provinciæ.

§.4. Hinc est, quod nos firmiori, atque solidiori ejusdem Custodiæ statui, prosperoque illius regimini, ac progressui, & incremento, quantum nobis ex alto conceditur providere volentes, ac dilectorum filiorum Custodis, & Diffinitorum, aliorumque Fratrum Custodiæ hujusmodi singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon quinarum nostrarum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes:

Absolutio a Censuris.

Habet pro expressis, & insertis præcedentes literas desuper editas.

§.5. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfatam Custodiam in novam Provinciam Fratrum Discalceatorum Hispaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia S. Petri de Alcantara Regni Neapolis nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electiones, ac Congregationes, aliosque congressus adinstar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, juribus, oneribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differen-

Motu proprio d. Custodiam erigit in novam Provinciam.

ferentia, & signanter illis, quæ Provinciis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis præfati a quibusvis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac præsertim a fel. rec. Urb. PP. VIII. prædecessore pariter nostro per quasdam suas in forma Brevis literas, quarum initium, *Cum ea* &c. die 25. Junii 1639. expeditas concessa sunt, necnon omnibus, & singulis Indultis, privilegiis, & gratiis Custodiæ prædictæ a nobis per quinas literas supradictas quomodolibet concessis, & quibus Custodia ipsa hactenus gavisa est, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, ita tamen, ut nova Provincia hujusmodi facultate fundandi, & erigendi novos Conventus de sola Ordinariorum licentia, quæ dictæ Custodiæ auctoritate Apostolica concessa reperitur, nonnisi in locis, in quibus Fratres de Observantia, vel Reformati nuncupati Ordinis prædicti non sint, uti valeat, tenore præsentium, sine cujusquam præjudicio in perpetuum erigimus, & instituimus.

Hæc nova Provincia uti nequeat facultate sibi concessa erigendi novos Convétus in locis ubi sunt fratres de Observántia, vel Reformati pręd. Ordinis.

§.6. Præterea Statuta, & Ordinationes pro felici, prosperoque dictæ Custodiæ regimine, & gubernio, sicut præmittitur facta, atque edita, quæ (uti pariter accepimus) a memorato Francisco Episcopo Cardinali, & Protectore examinata, & approbata fuerunt, dummodo tamen Sacris Canonibus, aut Concilii Tridentini Decretis, vel Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aut Regularibus dicti Ordinis Institutis non adversentur, auctoritate Apostolica harum serie perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula per Superiores, Fratres, & Personas quascumque dictæ novæ Provinciæ sic a nobis erectæ, & institutæ perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere statuimus, ac præcipimus, & ordinamus.

Statuta, & Ordinationes jam edita pro Regimine ejusdē Custodiæ auctoritate Apost. confirmat, & pręcipit observari.

§.7. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Ministro Provinciali, & Diffinitoribus, quorum opera Provincia ipsa adspirante superni favoris auxilio salubriter dirigatur, hac prima vice providere cupientes, ac de spectata infrascriptorum Religiosorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Joannem a Sancta Maria Verbi Dei Prædicatorem, qui Custos, in Ministrum Provincialem, ac Franciscum Antonium a Passione, Jacobum a Sancto Laurentio, Lucam a Sancto Didaco, & Joannem a Cruce, qui Diffinitores actuales præfatæ Custodiæ a dicto Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore novissime instituti fuerunt, in Diffinitores ejusdem novæ Provinciæ sic a nobis erectæ respective ad triennium proximum cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, ac Indultis, & honoribus, & oneribus solitis, & consuetis motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium constituimus, & deputamus.

Eidem novæ Provincię pro hac prima vice providet de idoneis Ministro Provinciali, & Diffinitoribus ad triénium duraturis.

§.8. Omnes autem Guardianos Conventuum, & reliquos Officiales Custodiæ præfatæ sic in Provinciam a Nobis erectæ, qui de præsenti, aut a præfato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore, aut a Diffinitorio deputati reperiuntur in suis respective muneribus usque ad Congregationem intermediam ejusdem novæ Provinciæ proxime celebrandam confirmamus: ac præfatis Ministro Provinciali, & Diffinitoribus a Nobis, ut præfertur deputatis Custodem novæ Provinciæ, qui Capitulo generali dicti Ordinis cum voti, sive suffragii prærogativa interesse valeat, pro hac vice tantum eligendi, seu deputandi facultatem impertimur; ita tamen ut electio, seu deputatio hujusmodi a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore approbari, & confirmari debeat.

Guardianos, & Officiales de præsenti existentes usque ad Congregationem intermediam confirmat.

Dat facultatē Ministro Provinciali, & Diffinitoribus ut supra deputatis eligēdi Custodem novæ Provinciæ cum Voti prærogativa in Capitulo Generali pro hac vice tantum.

§.9. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus, & singulis præfatorum Ordinis, & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut eamdem novam Provinciam, sicut præmittitur a Nobis erectam, & institutam tanquam veram, & legitimam canoniceque erectam Provinciam, ac sicut reliquas Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Provincias in omnibus, & per omnia recognoscant, nominent, teneant, & tractent, ac Religiosos supranumeratos ad officia eis respective per præsentes demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant; illisque in omnibus eadem officia concernentibus faveant, & assistant, pareantque, & obediant respective.

Mandat hanc Electionem, seu Deputationem esse confirmandā a Card. Protectore.

In virtute S. Obedientiæ præcipit ab omnibus dicti Ordinis, novā Provinciam, sicut reliquas ejusdem Ordinis in omnibus recognosci, & tractari

Quod Religiosis ut supra ad officia deputatis in omnibus eadem officia concernentibus assistant, & faveant, ac respective pareant, & obediant.

§.10. Ac decernentes easdem præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

Supplet quoscumque defectus.

§.11. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, definiri, & judicari debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam

Decretum irritans.

quam

quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentibus literis mādat quæcumque contraria non obstare.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit Ordinis, & Custodiæ hujusmodi, aliisve quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam d. Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis Personis, & locis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis; ac omnibus, & singulis, quæ in quinis nostris literis supradictis volumus non obstare.

Eis omnibus amplissime derogat.

§. 13. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 7. Febr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Febr. 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Febr. par. 2. fol. 167.

CLXXIV.

Approbatio, & confirmatio Fundationum, & erectionum decem Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Augustini in Regno Portugalliæ, & illorum erectio in novam Congregationem sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ regendam ab uno Vicario Generali de sexennio in sexennium eligendo cum communicatione Privilegiorum Congregationis Fratrum Discalceatorum Italiæ, cujus statuta, & Constitutiones dicta nova Congregatio, dictique Conventus observare tenentur.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Solicitudo pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus, Nos admonet, ut paternam religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ Instituto mancipatorum curam gerentes felici illorum statui, ac progressui, & religionis incremento quantum Nobis ex Alto conceditur, prospicere jugiter studeamus.

Fundatio Monasterii Monialium Discalceatorum Ord. S. Augustini in Valle de Xabregas.

§. 1. Innotuit siquidem Nobis, quod dudum clar. me. Aloysia Maria dum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regina illustris pro eximia sua pietate, & singulari erga Ordinem S. Augustini devotione, Monasteriorum Monialium Discalceatorum ejusdem Ordinis in valle de Xabregas prope, & extra muros Civitatis Ulyssiponen. regia liberalitate fundavit, ipsaque Aloysia Maria Regina inter easdem Moniales reliquos vitæ suæ dies in pace disposuit, & cupiens Conventum Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum ejusdem S. Augustini, qui dictorum Monasterii, & Monialium directioni, & gubernio incumberent, pariter fundare, atque erigere, licentiam desuper necessariam obtinuit a tunc existente Priore Generali dicti Ordinis, qui certum determinatum numerum Religiosorum in ea admittendorum præfixit, ipsumque Conventum a superioritate Prioris Provincialis, & aliorum Prælatorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis hujusmodi exemit, ac illum suæ, & futurorum pro tempore Priorum Generalium ejusdem Ordinis jurisdictioni immediate subjecit, prout in literis ejusdem Prioris Generalis desuper emanatis latius continetur.

Licentia erigendi Conventum fratrum Discalceat. d. Ordinis.

Quibus cautionibus ea concedatur.

§. 2. Cumque temporis decursu crescente semper magis in dies erga Religionem Fratrum Discalceatorum hujusmodi Populi devotione, quamplurimi eorum religiosæ vitæ amore accensi, ad habitum inter ipsos admitti desiderarent; iidem fratres Discalceati supplices petierunt a fel. rec. Alexandro PP. VII. prædecessore nostro ut gratiam, & licentiam numerum Religiosorum augendi, novasque Domos Regulares in Regno Portugalliæ fundandi concedere dignaretur. Verum tam idem Alexander prædecessor, quam ejus successor rec. me. Clemens Papa IX. etiam prædecessor noster, cui eædem preces oblatæ fuerant, ejusmodi gratiam concedere renuerunt.

Alexan. VII. & Clem. IX. negarunt dd. fratribus licentiam augendi numerū Religiosorū, & novos Cōventus erigēdi in d. Regno

§. 3. Quinimo cum dicti Fratres Discalceati de facto, & propria auctoritate nonnullos Novitios ultra numerum præfixum ad habitum admittere, novos Conventus in variis dicti Regni partibus erigere, & subsequenter eos Congregationi fratrum Discalceatorum Hispaniæ dicti Ordinis unire præsumpsissent, delatis ex parte Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis in præfato Regno degentium ad nos hac super re querimoniis, illisque in Congregatione a nobis specialiter deputata examinatis, eadem Congregatio censuit, revocanda esse attentata prædicta nec ullum Jus competere Fratribus Excalceatis Hispaniæ super dicto Monasterio Ulyssipone erecto pro cura Monialium, neque esse locum dismembrationi a Religione, & subinde pariter censuit non esse locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Augustini in Regno Lusitaniæ, ac propterea illos erigi, aut fundari prohibuit, & prædictis Fratribus Excalceatis citra controversiam hujusmodi perpetuum silentium imposuit.

Congr. particularis revocat attentata commissa per dd. fratres

Summus Pōtifex d. Congregationis resolutionem confirmavit.

§. 4. Nos vero postmodum non solum Decreta particularis Congregationis hujusmodi, ut præfertur emanata confirmavimus, sed etiam omnia, & singula, quæ in eisdem Decretis continentur motu proprio decrevimus pariter, & ordinavimus, cum simili perpetui silentii impositione, & alias prout in binis nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Januarii, & die 27. Fe-

Februarii 1671. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius etiam continetur.

D. fratres se offerunt mandatis Apostolicis obtéperare, & Conventus jam erectos dimittere.

§.5. Verum cum præfati Fratres Discalceati ea qua par est promptitudine Apostolicis mandatis obtemperare, & Conventus jam erectos, dimittere vellent, dilectissimus in Christo filius noster Petrus Princeps eorumdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernator memoratæ Aloysiæ Mariæ Reginæ genitricis suæ pietatem imitari, Populorumque suorum speciali consolationi consulere cupiens, Nobis exposuit, eosdem Religiosos in Vinea Domini sedulo laborare, & animarum salutem exemplo, & doctrina procurare, uberrimosque in dies fructus ex eorum propagatione benedicente Domino sperari posse, ac proinde supplex a nobis petiit, ut præmissa revocare, ac infrascriptos decem Conventus eorumdem Fratrum Discalceatorum jam erectos, ac supellectilibus sacris, & profanis, redditibusque ad victum necessariis sufficienter instructos, atque dotatos, nempe Conventus Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ in prædicta Valle de Xabregas prope, & extra Muros supradictæ Civitatis Ulyssiponen., Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis in Cassarica Pietatis, in Sanct. ejusdem Conceptionis in Monte Moronovo, Mercedis in Civitate Eboren., Sanctæ Mariæ Consolationis in extremos S. Mariæ Portalegren., Sanctæ Mariæ de Orada in Monearas, Boni Jesu in Porto de Mos, & Hospitii in dicta Civitate Ulyssiponen. in regione seu contrata quæ dicitur *fangas de Faringha* approbare, & confirmare, eosque in novam Congregationem erigere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces.

Cong. Episc., & Regul. césuit eis benigne annui posse.

§. 6. Quare nos pro peculiari paternæ Nostræ erga eumdem Petrum Principem Gubernatorem charitatis affectu, porrectas Nobis ejus nomine preces per Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita diligenter perpendi, matureque examinari mandavimus; ipsi vero Cardinales, audita relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiscopi Chalcedonen. Nostri, & Apostolicæ Sedis in Regnis prædictis Nuncii, ac audito quoque dilecto filio Procuratore Generali dicti Ordinis, reque mature examinata, piis d. Petri Principis Gubernatoris generalis Votis hac in re benigne annui posse censuerunt.

§. 7. Itaque præfatorum Conventuum, ac Fratrum in eis degentium statui, prosperoque regimini, & incremento quantum cum Domino possumus providere cupientes, ac eorumdem Patrum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes de eorumdem Cardinalium consilio, ac motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, erectiones, & fundationes supradictorum decem Conventuum tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus ac omnes, & singulos juris, vel facti defectus, qui propter præmissa desuper quovis modo intervenerunt, seu alias quomodolibet intervenisse dici, censeri, vel pretendi possent, supplemus, & sanamus.

Absolutio a Censuris.

Pontifex erectionem dict. decem Conventuum approbat, & respective confirmat.

Omnes, & singulos defectus supplet, & sanat.

§.8. Preterea eosdem decem Conventus in novam Congregationem Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, quę Congregatio Conceptionis Beatę Marię Virginis Immaculatę Regni Portugallię nuncupari, ac ab uno Vicario Generali capitulariter, & Canonice de sexennio in sexennium eligendo regi, & gubernari, necnon statuta, & Constitutiones Congregationis Italię Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis ab hac S. Sede approbatas observare debeat, & teneatur, firma tamen in omnibus permanente auctoritate, & superioritate, quam Priores Generales dicti Ordinis super alias hujusmodi Congregationes Fratrum Discalceatorum obtinent, ac ea lege, ut dilectus filius modernus Prior Generalis ejusdem Ordinis pro hac prima vice tantum Vicarium Generalem novę Congregationis hujusmodi ad sexennium auctoritate nostra Apostolica deputare debeat, quam ad rem opportunam ei harum serie tribuimus facultatem, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus itidem perpetuo erigimus, & instituimus.

DD. decem Conventus erigit in Cong. regendam ab uno Vicario Generali canonice de sexennio in sexennium eligendo.

Mádat ei observare Statuta, & Constitutiones Cógregationis Italiæ fratr. Discalceat. ejusdé Ordinis

In eo præservat auctoritatem, & superioritatem Prioris Generalis d. Ordinis, quam habet in aliis hujusmodi Congregationibus

Eisdem Priori Generali pro hac prima vice tantum indulget Vicariú Generalem deputare ad sexennium duraturum.

§.9. Ita tamen, ut illi Religiosi, qui in memoratis Conventibus, seu erectis nulliter professi dignoscuntur, admoniti de nullitate eorum Professionis, denuo eam in manibus Superioris localis, etiam nullo alio Novitiatu peracto, quatenus annum Novitiatus alias peregisse repeńantur, solemniter emittant, retento tamen Jure præcedentiæ a die admissionis ad habitum: Recusantes vero libere ad Sæculum redire possint si ad Sacros Ordines non fuerint promoti, sin minus a vinculo Religionis absoluti in Sæculo remaneant, cum suspensione ab eorumdem Ordinum exercitio donec de legitimo Patrimonio, sive Beneficio Ecclesiastico ad eorum congruam sustentationem sufficienti se esse provisos coram suis Ordinariis constare fecerint.

Renovatio professionis nulliter emissæ in dd. Cóventibus prout in rubrica.

Cum renuentibus professionem renovare quid decernat.

§.10. Volentes, & motu simili statuentes, ut in memorato Conventu de Xebregas numerus Fratrum viginti, in reliquis vero Conventibus prædictis quindecim non excedat, iidemque Conventus præfata statuta, & Constitutiones Congregationis Fratrum Discalceatorum Italiæ observare teneantur.

In quolibet Cóvétu præscribit numerum Religiosorum, & observantiam Statutorum dict. Congr. Italię.

§.11. Demum eidem novę Congregationi, sicut præmittitur a Nobis erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Superioribus, Fratribus, & Personis quibuscumque, ac ipsorum Conventuum, & Congregationis Ecclesiis, præeminentiis, prærogativis, honoribus, juribus, Indultis, & gratiis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus præfata Congregatio Fratrum Discalceatorum Italiæ, illiusque Conventus, Ecclesiæ, Superiores, Fratres, & Personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam ex concessione Apostolica, & alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possint, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitu-

Huic novæ Congr. concedit omnia Indulta, & privilegia, quibus gaudet d. Cong. Italiæ.

nitudine, ac tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

Observantiã præsentiũ literarum demandat quibuscumq;non obstantibus.

§.12. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, ac substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, ad viam, seu terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§.13. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.Eccl. Præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designat cum facultatibus, prout in rub.

§.14. Quo circa memorato Marcello Archiepiscopo moderno, & pro tempore existenti, nostro, & Sedis præfatæ in dictis Regnis Nuntio, ac Ven:etiam Fratri Archiepiscopo Ulyssiponen. per præsentes motu pari committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel illi eorum præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte præfatę novæ Congregationis, ejusque Superiorum, & Fratrum, seu alicujus eorum fuerint requisiti per se, vel alium, seu alios solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra illos præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice, frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per Sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis Processibus, Sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

§.15. Non obstantibus Decretis, & literis Nostris, aliisque præmissis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, aliisve quibusvis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, ac Fratribus, & aliis Personis, ac locis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis amplissime derogat.

§.16. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Febr. 1675. Pontificatus nostri Anno quinto.

Dat. 8. Febr. 1675. An. 5.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Februarii par.2. fol.160.

CLXXV.

Breve, quo declaratur tam PP. Capuccinis, quam PP. Tertiariis Gallicanę Congregationis, licere Personas Sæculares utriusque sexus, admittere ad Tertium Ordinem a D. Francisco pro Fidelibus in Sæculo degentibus institutum, rescissis, & revocatis quibuscumque Literis, & Statutis in contrarium decernentibus.

*In hac Constit. revocatur quidquid statutum fuerat in Constit.*116. Exponi nobis *hujus Pontif.*

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ Regimini, Divina dispositione, præside-

sidemus, Nos admonet, ut Christifidelium Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, aspirante superni favoris aura, proferre jugiter satagentium, quieti, & Religiosæ tranquillitati consulere studentes, ea, quæ litium dirimendarum, amabilisque concordiæ stabiliendæ studio inter eos provide conventa esse noscuntur, quo firmius perennent, nec reciduis conventionibus umquam agitari possint, Apostolici muniminis patrocinio constabiliamus.

Exponitur controversia inter fratres Capuccinos, & fratres 3. Ord. S. Francisci Congr. Gallicanæ.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Bonaventura a Recineto Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, & Fratr. Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Congregationis Gallicanæ, quod cum dudum inter Fratres Minores Capuccinos ex una, & Fratres Tertii Ordinis Congregationis Gallicanæ hujusmodi ex altera partibus, controversia super jure conferendi habitum Tertii Ordinis S. Francisci personis sæcularibus utriusque sexus extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Jurisdictioni subditis, exorta fuisset, variaque Decreta a Congregationibus S. R. E. Cardinalium, ac etiam Literæ Apostolicæ ad Partium prefatarum favorem desuper respective emanassent, nec tamen controversia hujusmodi adhuc conquievisset: eædem Partes, Fraternę charitatis inter Ordines prefatos conservandę studio, accedentibus etiam exhortationibus dilectorum filiorum Nostrorum Jacobi Rospigliosii, & Cęsaris Destrees nuncupatorum ejusdem S.R.E. Presbyterorum Cardinalium, ac intercessione dilecti filii Nobilis Viri moderni Ducis Destrees pro Charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris, ad concordiam super premissis (servato tamen desuper Nostro, & d. Sedis Beneplacito) devenerunt, *ut scilicet tam præfatis Fratribus Capuccinis, quam dict. Fratribus Tertii Ordinis d. Congregationis Gallicanę liceat habitum præfatum Personis Sæcularibus utriusque sexus juxta usum apud suos respective receptum conferre*, & alias, prout plenius continetur in scriptura desuper confecta, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Super hoc Partes devenerunt ad Cōcordiam sub beneplacito S. Sedis.

Tenor ejusdē Concordiæ.

§.2. *In nomine Domini coram Emis Cardinalibus infranominatis anno Domini* 1675. *die* 6. *Februarii confectum* est Romę presens Instrumentum, & ab utraque parte acceptatum in sequenti forma. Cum jam diu Patres Capuccinos inter, & Tertiarios Regulares, quæstio nata sit de, & super jure conferendi habitum Tertii Ordinis S. Francisci personis Secularibus utriusque sexus extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Jurisdictioni subditis, eaque controversia multis intercedentibus Emorum Cardinalium, tum Sacri Concilii interpretationi, tum Episcoporum, & Regularium Consultationibus prepositorum Decretis, ac SSmorum Pontificum Brevibus, nondum penitus composita sit; ne diuturniore contentione pax, & charitas inter dd. Ordines labefactari queat, utriusque Ordinis Procuratoribus, pietatis, & concordiæ studio, accedente auctoritate, & exhortationibus Emorum Cardinalium Rospigliosii, & Destrees, necnon Excellentissimi Ducis Destrees ad S. Sedem Extraordinarii Regis Christianissimi Oratoris, eam exortas illa de re lites componendi, & futuras in posterum amputandi, optimam rationem inire placuit, *ut scilicet tum Patres Capuccini, tum Tertiarii Sæcularibus utriusque sexus habitum S. Francisci conferant utrique, juxta usum apud suos receptum, & Jura quibus hactenus gaudere consueverunt* -- Salva, & reservata super premissis, S. Sedis Apostolicę confirmatione, pro qua enixe supplicatur, super his silentio imposito F. Amadeus Bajocensis Capuccinus Procurator, F. Bartholomeus Veronensis Procurator Provincię S. Ivonis Tertii Ordinis, Cęsar Cardinalis Destrees, Jacobus Cardinalis Rospigliosius.

Preces utriusque Partis.

§.3. Quare exponentes præfati Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in premissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ipsos Exponentes specialibus gratiis, & favoribus prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatę existunt, ad effectum prȩsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac supradictorum Decretorum, & Literarum Apostolicarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, concordiam inter Partes prædictas initam, ut præfertur, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & proinde perpetuum super controversia prædicta utrique Partium silentium eadem auctoritate, harum serie imponimus.

Absolutio à Censuris.

D. Concordiā auctoritate Apostolica confirmat.

Supplet defectus, & utriq; Parti silentiū imponit.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfatorum Ordinum, & Congregationis Gallicanæ, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Vo-

Transumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.20.Febr. 1675. An. 5. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Febr.1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Februarii.

CLXXVI.

Confirmatio Decreti Emorum Cardinalium Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe Protectorum ut imposterum nullus, vel Convictor, vel Alumnus recipiatur in dictum Collegium, qui non habeat qualitates in Bulla Constitutionum ipsius Collegii requisitas, & sit natus, & educatus in Provinciis in dicta Bulla expressis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei mem.

Exposuerunt Nobis nuper Venerabiles Fratres Nostri S.R.E. Cardinales Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectores, quod dudum fel. rec. Gregorius PP. XIII. Prædecessor Noster dictum Collegium fundavit, illudque à Seminario Romano, in quo Alumni, & Convictores Itali educantur, separando, ordinavit, ut nemo in Alumnum, vel Convictorem ejusdem Collegii admitteretur, qui ex Provinciis, & Circulis Germaniæ in literis Constitutionum ipsius Collegii expressis non esset. (Ordinatio Greg.XIII.)

Contraventio. §.1. Et subinde cum cubicula in dicto Collegio nonnullis Convictoribus Italis variis temporibus concessa fuissent, ab ejusdem S.R. Eccl. Cardinalibus Protectoribus, & Superioribus Collegii præfati tunc existentibus cognitum fuit, ejusmodi nationum diversitatem, disciplinæ, & gubernio Alumnorum multum obesse, ac finem fundationis ejusdem Collegii impedire; Unde iidem Cardinales Protectores expresse decreverunt, ne Convictores in Collegium hujusmodi, nisi juxta dispositionem literarum præfati Gregorii prædecessoris reciperentur. (Decretũ Cardin. Protectorum.)

Nova Contraventio. §.2. Verum progressu temporis cum aliqui Convictores Itali, propter vehementes personarum potentium commendationes, in Collegium prædictum introducti fuissent, qui nimis libere, ac modo ab Instituto ejusdem Collegii omnino diverso vivebant, rec. me. Innocentius PP. X. etiam prædecessor Noster incommodorum, quæ inde nascebantur, conscius, mandavit dilecto Filio Joanni Paulo Olivæ Præposito Generali Societatis Jesu tunc dicti Collegii Rectori, ne in ipsum Collegium amplius admitterentur sub quocumque prætextu Convictores ex Nationibus per præfati Gregorii prædecessoris literas, & Cardinalium Protectorum decreta hujusmodi exclusis; & vigore mandati hujusmodi, ejusmodi Convictores, qui ibi tunc erant, inde dimissi fuerunt. (Innoc.X. mãdatum.) (Vigore hujus mandati Convictores Itali eo tunc fuerunt dimissi.)

§.3. Cumque Collegium ipsum, existentibus in eo solis Alumnis, & Convictoribus, quos literæ Apostolicæ admitti præscribunt multos per annos optima disciplina, atque pace gavisum fuisset, subinde cum nonnullis Convictoribus Italis dispensatum fuit, ut in illud admitterentur, atque ita præteritæ inquietudines, non sine magno divini servitii detrimento, atque molestiis Superiorum, qui abusus, & incommoda inde subnascentia impedire nequibant, renovatæ fuerunt. (Postea dispẽsatum fuit.)

§.4. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Collegium præfatum ab ejusmodi præjudiciis, atque incommodis liberum de præsenti reperiatur, & ne in ea deinceps relabatur, Cardinales exponentes prædicti, Decretum ediderint, tenoris qui sequitur videlicet: Nos Franciscus Cardinalis Barberinus, Nicolaus Cardinalis Ludovisius, Flavius Cardinalis Chisius, Jacobus Cardinalis Rospigliosius, Palutius Cardinalis Alterius Collegii Germanici, & Hungarici Cardinales Protectores bene perspectis dicti Collegii Constitutionibus, quodve pro subveniendo spiritualibus Germaniæ, & Hungariæ necessitatibus juxta finem Constitutionis Collegii, consultum magis, atque utile futurum sit diligentius attendentes rationum momentis utrinque perpensis unanimi consensu statuimus, atque decernimus, ut in posterum nullus, vel Convictor, vel Alumnus recipiatur in Collegium, qui non habeat qualitates in Bulla Constitutionum requisitas, & sit natus, & educatus in Provinciis in dicta Bulla expressis, & indicatis, ut melius sublata Nationum diversitate, & incommodis exinde oriri solitis ejusdem Collegii Alumni possint unanimiter in solidæ pietatis, & literarum studia incumbere, & finem assequi, ad quem Collegium ad majorem Dei gloriam, & Animarum salutem institutum fuit, atque ita executioni mandari ab ejusdem Collegii Rectore: hoc scripto manu Nostra firmato statuimus, decernimus, & mandamus supplicando SSmo Dño Nostro Clementi X. ut dignetur hoc Nostrum decretum sua auctoritate confirmare. Dat. Romæ hac die 29. Januarii 1675. -- Franciscus Episcopus Ostien. Cardinalis Barberinus. -- F. Cardinalis Chisius. -- I. C. Cardinalis Rospigliosius -- P. Card. de Alteriis. (Tenor Decreti per Card. Protectores ejusdem Collegii edit. die 29. Jan. 1675.)

§.5. Nobis propterea iidem Cardinales Exponentes humiliter supplicarunt, ut Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Cardinalium votis hac in re favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum, omniaque, & singula in ea contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. (Preces Card. Protectorum.) (Pontifex dict. Decretũ Ap. auctoritate confirmat.) (Supplet in eo omnes defectus.)

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabili- (Decretum irritans.)

biliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Collegii, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 4. Martii 1675.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Martii 1674. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. Mensis Martii part. utraque fol. 101.

CLXXVII.

Indultum quod in universo Ordine Fratrum tam Calceatorum, quam Excalceatorum, & Monialium Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum celebretur sub ritu duplici de præcepto Officium, & Missa omnium Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis die 13. Novembris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolicæ servitutis officium, quod ineffabilis divinæ Majestatis Clementia humilitati nostræ imponere dignata est, exigit, ut Sanctorum in Cœlesti Hierusalem, cum Christo Jesu Domino nostro regnantium cultum, & venerationem in terris quantum Nobis ex alto conceditur promovere, atque ampliare studeamus.

Preces.

§.1. Itaque piis dilecti filii nostri Petri tituli Sancti Marci S. R. E. Presbyteri Cardinalis Otthoboni nuncupati Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum apud nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, precibus, benigne annuentes, ac etiam supplicationibus dilecti filii Francisci a Sancto Marco Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Excalceatorum nuncupatorum ejusdem Ordinis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ipsumque Franciscum Procuratorem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ut in futurum omnes, & singuli tam Calceati, quam Excalceati Fratres, & Moniales Ordinis præfati semel in anno, nempe die decima tertia Mensis Novembris Officium, & Missam Omnium Sanctorum & Sanctarum ejusdem Ordinis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis ipsius Ordinis sub ritu Duplici recitare, & respective celebrare, & quoad dispositionem dicti officii se concessioni alias videlicet die 11. Octobris 1671. Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini factæ, conformare, omniaque in calendario Breviarii, & Missalis Ordinis primo dicti de præcepto apponi, & imprimi curare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Absolutio a Censuris quo ad d. Procuratorem Generalem.

Indultum recitandi, & celebrādi Officium, & Missam omnium SS. in universi Ordinis B. Mariæ de Mercede.

Dispositio Officii.

Quod omnia in Calendario Breviarii, & Missalis Ordinis de præcepto apponi, & imprimi possint.

Derogat contrariis.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 27. Martii 1675.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Martii, millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

CLXXVIII.

Confirmatio Summarii Indulgentiarum Archiconfraternitatis, & Confratrum Cincturatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere spiritualium gratiarum concessiones, ex pia, prudentique hujus Sanctæ Sedis dispensatione provide emanatas, quibus Christifidelium devotio ad pietatis opera incitatur, & confovetur, Apostolici muniminis præsidio libenter constabilimus, & alias desuper statuimus sicut deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Greg. XV. omnes Indulgētias pro Cincturatis confirmat, & de novo concedit.

§.1. Dudum siquidem fel. record. Gregorius PP. XV. prædecessor noster omnia, & singula privilegia, Indulgentias, prærogativas, facultates, gratias, & Indulta quæcumque Archiconfraternitati Cincturatorum nuncupatæ, Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ sub invocatione B. Virginis Mariæ de Consolatione nuncupatæ in Ecclesia S. Jacobi Bononien. canonice institutæ, sive aliis quorumcumque locorum Confraternitatibus ei debite annexis, & illius, sive illarum utriusque sexus Confratribus Cincturatis pro tem-

tempore existentibus, tam per re. me. Gregorium XIII., & Gregorium XIV., quam quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores pariter nostros quandocumque, & quomodocumque, etiam per viam, & modum extensionis, ampliationis, & communicationis, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis eatenus quomodolibet concessa, & aliquando revocata, ac sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, restrictionibus, & modificationibus auctoritate Apostolica, etiam quandocumque, & qualitercumque factis comprehensa, Decretis tamen Concilii Tridentini non repugnantia, necnon literas desuper emanatas eadem auctoritate perpetuo approbavit, & confirmavit, ac innovavit, eisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit; & nihilominus pro potiori cautela, illa omnia cum eorum extensionibus, ampliationibus, & communicationibus prædictis denuo etiam perpetuo concessit, & alias prout in ipsius Gregorii XV. prædecessoris desuper sub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1621. tertio nonas Junii expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa hujus novæ Confirmationis, & concessionis. §.2. Cum autem sicut Ven. Frater Josephus Eusanius Episcopus Porphyrien. Sacrarii nostri Apostolici Præfectus nobis nuper exponi fecit, subinde Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quasdam literas die 23. Martii 1629. ad tunc existentem Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini dederit, quibus Indulgentiæ Archiconfraternitati, eique aggregatis Confraternitatibus prædictis a Romanis Pontificibus concessæ, quippe quæ a piæ mem. Paulo PP.V., etiam prædecessore nostro, per suas literas, quarum initium: *Cum certas &c.* die 2. Octobris 1606. editas revocatæ fuerant, tametsi a memorato Gregorio XV. prædecessore per suas literas præfatas innovatæ fuissent, rejici posse videbantur.

Resolutio Congr. super Indulgentiis, & SS. Reliquiis. §.3. Verum Congregatio, Ven. Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Indulgentiis & Sacris Reliquiis præposita, re diligentius examinata, censuerit, nihil obstare, quo minus Archiconfraternitatis, & Confraternitatum hujusmodi Confratres omnibus, & singulis Indulgentiis per easdem Gregorii XV. prædecessoris literas confirmatis, & innovatis, uti, & frui possent, ac deberent, & alias prout in ipsius Congregationis Decreto desuper 17. April. 1671. emanato etiam continetur.

Collectio dd. Indulgentiarum committitur duobus Consultoribus. §.4. Quia vero in dictis Gregorii prædecessoris literis specifice non exprimuntur Indulgentiæ a prædictis Romanis Pontificibus concessæ, ideo ab eadem Congregatione Cardinalium delecti fuerant duo ex Consultoribus illius, nempe dictus Josephus Episcopus, ac dilectus filius Julius Maria de Blanchis Ordinis Prædicatorum Professor, in Sac. Theologia Magister, qui singulas Indulgentias hujusmodi ex authenticis colligerent ducumentis, adhoc ut possent postmodum ad formam Constitutionis similis re. me. Clemen. PP. VIII. prædecessoris pariter nostri, quæ incipit: *Quæcumque &c.*, & Decreti ejusdem Congregationis die 16. Martii d. anni 1671. editi nominatim, & in specie communicari.

§.5. Ipsis autem Consultoribus sic delectis, de nonnullis Indulgentiarum Capitibus non consentientibus, visum fuerit eidem Cardinalium Congregationi, quod quidquid in controversiam veniret bo. me. Joanni, dum vixit S. R.E. præfatæ Presbytero Cardinali Bonæ nuncupato, definiendum proponi, & post habitam inter eosdem Consultores collationem, iterumque examinata capita illa, consentientibus in cunctis Consultoribus prædictis, reque omni per præfatum Joannem Cardinalem expensa, & probata confectum fuerit Summarium Indulgentiarum hujusmodi ex Originalibus Romanorum Pontificum literis, aliisque authenticis documentis excerptum, tenoris, qui sequitur, videlicet. Cardinalis Bona probat Judicium dd. Consultorũ.

SUMMARIUM.

Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum S. Augustini, & S. Monicæ sub Invocatione Beatæ Virginis Mariæ de Consolatione, erectæ Bononiæ in Ecclesia S. Jacobi, & Confraternitatum eidem aggregatarum.

§.6. Præmittendum primo, Confratres Cincturatos utriusque sexus uti, frui, & gaudere gratiis spiritualibus toti Ordini Eremitarum S. Augustini concessis ex Gregorio XIII. in Brevi *Ad augendam* die 16. Decembris 1578. anno 7. Pontificatus, & in alio ejusdem Pontificis *Cum sicut &c.* die 15. Decembris 1579. his verbis. Confratres utriusque sexus Confraternitatum Corrigiatorum nuncupatarum S. Augustini, ut frui, & gaudere possint Indulgentiis, & participes omnium gratiarum spiritualium Ordini ipsius Sancti Augustini concessarum, omniumque bonorum, quæ in dicto Ordine pro tempore fient, inter alia teneantur quotidie recitare tredecim Pater Noster, & totidem Ave Maria, & unum Salve Regina pro salute Romani Pontificis, & felici statu S. Matris Ecclesiæ, & si ipsum Salve Regina dicere ignoraverint, loco Salve Regina quinque Ave Maria devote recitando, easdem Indulgentias, & gratias spirituales consequantur quas consequerentur, si ipsum Salve Regina recitarent. Cincturati gaudent Indulgentiis, & gratiis concessis Ordini Erem. S. Augustini.

§.7. Secundo præmittendum est, quod Leo X. *Solet annuere* 7. Kal. Augusti 1513. anno primo, singula Privilegia, Immunitates, Exemptiones, concessiones, Indulgentias, & peccatorum Plenarias remissiones, & Indulta quæcumque quibusvis Domibus, & Congregationibus, aut aliis locis, & illorum personis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini olim in genere, vel in specie concessa, ac inposterum concedenda ad ipsum Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & illius personas, ac si illis specialiter concessa fuissent, extendit, & communicat, ut eis gaudeant, & utantur, ac si eis, & singulis eorum Domibus, & Personis in specie concessa fuissent. Concessæ Congr. dicti Ord. extenduntur ad totum Ord.

§.8. Hoc idem antea in simili forma concesserat Julius II. *Dum fructus uberes* 7. Kal. Julii 1507. anno quarto. Et Alexander IV., licet non tam generaliter in Bulla *Ut eo libentius* 13. Kal. Augusti anno primo: necnon in alia *Oblata Nobis* 12. Kal. Maii anno tertio, quæ fuerunt innovatæ per Martinum V. *Sinceræ* 4. Kal. Maji anno 6., & per Sixtum IV. *Dum fructus uberes* 1474. 7. Idus Februarii anno quarto in Mari- Hæc extensio jam ab aliis Pontificibus concessa fuerat.

Marimagno. Denique idem Sixtus IV. in Bulla *Inter præcipuas* 1472. 10. Kal. Januarii anno secundo Congregationi Lombardiæ præfati Ordinis, ejusque Professoribus, Domibus, & locis universis concedit, & pariter indulget, quod ipse omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, Immunitatibus, Indulgentiis, & gratiis, Ecclesiæ, & Domui de Populo, earumque Personis per Sedem Apostolicam hactenus concessis in omnibus, & per omnia uti valeant, & gaudere.

§.9. Tertio præmittendum est, quod Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam* ut supra, inter gratias spirituales dictæ Confraternitati, tam in particulari concessas, quam forsan per participationem Indulgentiarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, vel cujusvis alterius Religionis communicatas, nonnullæ reperiantur cum clausula manus adjutrices porrigendi, quæ quidem per Sedem Apostolicam fuerunt revocatæ, vult, & decernit, quod eædemmet Indulgentiæ, & spirituales gratiæ dictis Confratribus suffragentur æque, ac si illis dicta clausula non adesset quam penitus abrogat, dummodo loco porrigendi manus adjutrices, quinque vicibus orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam pro S. Matris Ecclesiæ exaltatione, & hæresum extirpatione recitent.

Abrogatur clausula manus adjutricis prout in rubrica.

§.10. Ultimo præmittendum est, quod Jul.II. *Nihil est* die 24. Septembris 1508. Pontificatus anno quinto, ut omnia quam firmissima sint, quæ Ordini prædicto Apostolica Sedes elargita est, proprio, & motu, & scientia, atque de plenitudine potestatis vult, statuit, & decernit, ut quæcumque concessio Ordini præfato facta, sive per se, sive per communionem, quam fecit cum aliis Ordinibus, & Congregationibus, eandem omnino vim, & efficaciam perpetuo habeant tam in judicio, quam extra judicium, ac si sub plumbeo sigillo obsignatæ essent, quod intelligi vult, tam de his, quæ in forma Brevis, quam de his, quæ per supplicationes expeditæ sunt, in quibus placuit, ut sola Signatura sufficeret: Quamobrem quæcumque fuerunt eidem Ordini utcumque concessa, sive ipsa exemplaria, sive eorum transumpta ostendantur Prælati alicujus, aut publici Notarii manu signata, aut etiam generalis Ordinis sigillo firmata, eodem motu, scientia, & potestate decernit, mandatque, eamdem omnino & vim esse, & fidem adhiberi, ac si plumbi signum haberent. Idem habet Leo X. *Licet sponte* die 6. Maji 1514. Pontificatus anno 2.

Omnia concessa d. Ordini confirmantur.

Indulgentiæ autem prædictis Confratribus, seu Consororibus concessæ, sunt sequentes.

§.11. In Festis Domini, & Primo in Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, Collegium 24. Cardinalium in literis sub dat. Romæ anno 1498. die 28. Maji sub Alexandro VI. an.6.: videlicet, quilibet ipsorum per se præfatis utriusque sexus Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui Cappellam Confraternitatis a primis usque ad secundas vesperas inclusive devote visitaverint, & manus porrexerint adjutrices (*ex Indulto Gregorii XIII., ut supra quinquies orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitaverint*) annuatim pro die prædicto, quo id fecerint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxat: Quod ex Constitutione Sixti IV. inter præcipuas confirmatur.

Indulgentia 100. dierum in festo Nativitatis Domini.

§.12. Secundo in Festivitate S.Spiritus, & usq; ad octavam ipsius, eisdem, ut supra Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis annis singulis venerabiliter visitaverint, unus annus, & quadraginta dies de injuncta pœnitentia misericorditer relaxantur. Alexander IV. *Sanctorum meritis* 3. Idus Februarii Pontificatus an.3.

Unius anni, & quadraginta dierum in festo S. Spiritus, & usq; ad octavam.

§.13. Tertio in Festis Nativitatis Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, & Pentecostes, ac per octavas eorum, & in Festo Circumcisionis prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adjutrices (*ex Indulto Gregorii XIII. quinquies ut supra*, necnon Ecclesias Ordinis, & Altare, vel Cappellam Confraternitatis annuatim devote visitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam* 6.Kalen. Maji Pontificatus an. primo.

1000. annorum, & totidem quadragenarum in festis prout in rubrica.

§.14. Quarto in omnibus Festivitatibus Dñi Nostri Jesu Christi, & per octavas ipsarum præfatis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis venientibus ad Ecclesias Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Altare, vel Cappellam Confraternitatis ut supra visitantibus, 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ: eisdemque pariter visitantibus, ut supra in omnibus prædictis Festis Domini, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, sive Oratorii, vel Cappellæ Confraternitatis (*ex Indulto Gregorii XIII. quinquies ut supra*) per quamlibet illarum Festivitatum centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum conceduntur. Gregor. IX. *Ex transumpto Oscensi die* 10. *Jan.*1674.

70. annorum, & totidem quadragenarum in omnibus festis Domini, & per octavas,

§.15. In Festis B. Mariæ Virginis, & primo in Festivitate Nativitatis ejusdem Virginis Mariæ Confratribus prædictis vere pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare, vel Cappellam Confraternitatis a primis Vesperis usque ad secundas Vesperas devote visitaverint annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) illa Indulgentia, & remissio peccatorum conceditur, quam Ecclesiam B.Mariæ in Portiuncula dictam de Angelis extra muros Assisinaten. primo (hoc est a Vesperis primis ejusdem diei) & secundo diebus Mensis Augusti annuatim visitantes quomodolibet consequuntur. Bonifac. IX. *Dum præcelsa* 3. Kal. Septemb. an. 11.

In festo Nativitatis Beatæ Virginis Indulgentia Portiunculæ.

§.16. Eodemque die prædicti Confratres vere pœnitentes, & confessi, seu Statutis a jure temporibus firmum confitendi propositum habentes qui Ordinis Ecclesiam, & Altare, sive Cappellam Confraternitatis a primis Vesperis, usque ad secundas Vesperas diei hujusmodi devote visitaverint, & inibi pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, & hæresum extirpatione, necnon pace inter Principes Christianos conservanda ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequuntur. Pius IV. *Salvatoris* an. Incarnationis Dominicæ 1563. 10. Kalen. Martii an. quinto.

Item Indulgentia plenaria.

§.17. Eadem pariter die Gregorius XIII. *Reddituu-*

Item alia similis Indulgentia.

dituri ut supra. Iisdem vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Ordinis, ac Confraternitatis Altare a primis Vesperis, usque ad occasum Solis devote visitaverint, & pias inibi preces ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, Infidelium conversione, & hæresum extirpatione, ac aliis, prout unicuique suggeret devotio, fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargitur. Similiter in eadem Nativitate, ac etiam in Annunciatione ejusdem Beatæ Mariæ Collegium XXIV. Cardinalium ut supra, prædictis Confratribus pariter ut supra, annuatim pro singulis Festivitatibus, seu diebus prædictis, quibus id fecerint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxat.

In eodem festo, & Annunciationis 100. dierum.

In Dominica infra octavā Assumptionis omnes Indulgentiæ concessæ Ordini.

§.18. Secundo in Dominica infra Octavam Assumptionis B. Mariæ Virginis prædicti Confratres vere pœnitentes, & confessi, ac devote visitantes Ordinis Ecclesiam, & Cappellam Confraternitatis, ut supra, a primis Vesperis usque ad occasum Solis subsequentis diei, & manus porrigentes adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) lucrantur omnes, & singulas Indulgentias etiam plenarias, per fel. rec. Innocent. IV., & alios Romanos Pontifices prædecessores visitantibus Ecclesias Domorum dicti Ordinis, & manus porrigentibus adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) concessas Julius II. *Et si cunctis*. Non. Julii 1506. anno Tertio.

1000. annor., & totid. Quadragenarum in festis, & octavis prout in rubrica.

§.19. Tertio. In Festo Assumptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Purificationis B. Mariæ, necnon per Octavas Nativitatis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ, prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adjutrices *Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) necnon Ordinis, Ecclesias, & Cappellam, aut Altare Confraternitatis annuatim devote visitantibus mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam* ut supra.

In omnibus festis B.M.V., & per octavas 70. annorum, & totidē quadragenarum.

§.20. Quarto. In omnibus Festivitatibus B. Mariæ Matris Domini Nostri Jesu Christi, & per Octavas ipsarum præfatis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui ad Ecclesias Ordinis venerint, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis visitaverint, 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ: Eisdemque pariter visitantibus, ut supra in omnibus prædictis Festis Dominæ Nostræ Sanctæ Mariæ, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, sive Cappellæ, vel Altaris Confraternitatis (*Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.*) per quamlibet illarum Festivitatum, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ, suorum peccatorum conceduntur. Gregorius IX. ut supra.

Item in dictis festis 100. annorum, & totidem quadragenarum.

Item Indulgentia plenaria.

§.21. Quinto. Singulis anni Festis ejusdem B. Mariæ Virginis Gregor. XIII. *Ad ea* die 15. Junii 1575. Pontific. anno Quarto, omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus prædictis vere pœnitentibus, & confessis, qui Altare ut supra devote visitaverint, & ibi oraverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedit, & relaxat.

In festo S. Iacobi Majoris 100. dierum.

§.22. In Festis Apostolorum, & Primo in Festivitate S. Jacobi Majoris Collegium XXIV, Cardinalium, videlicet quilibet ipsorum per se eisdem Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, atque visitantibus ut supra annuatim die prædicto, quo id fecerint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxat.

§.23. Secundo. In Festo Apostolorum Petri, & Pauli, & in Solemnitatibus Apostolorum, & Euangelistarum iisdem Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adjutrices (*Ex Indulto Gregor. XIII. quinquies &c.*) necnon Ordinis Ecclesias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis annuatim devote visitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocent. IV. *Quoniam* ut supra.

In festis SS. Apostolorum, & Euangelistarum 1000. annorū, & totidem Quadragen.

§.24. Tertio. In Festis omnium Apostolorum per quamlibet illarum Festivitatū præfatis Confratribus visitantibus Ordinis Ecclesias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum: Eisdemque pariter vere pœnitentibus, & confessis ad dictas Ecclesias Ordinis venientibus, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut supra visitantibus in omnibus Festivitatibus Apostolorum, & Euangelistarum septuaginta anni, & totidem quadragenę Indulgentiæ conceduntur. Gregorii IX. ut supra.

In festis SS. Apostolorum 100. annor., & totidem quadragen.

Item 70. annor., & totidē quadragen.

§.25. In Festis Sanctorum Ordinis, & Primo in Festo Beati Augustini Doctoris Ecclesiæ, & per Octavam ejus prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis venientibus ad dictas Ordinis Ecclesias, & Cappellam, vel Altare ut supra visitantibus 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur. Gregor. IX. ut supra. Eodemque Festo prædictis vere pœnitentibus, & confessis, qui ad Ecclesiam Ordinis, & ad Cappellam, vel Altare Confraternitatis causa devotionis accesserint, annuatim centum dies de injuncta pœnitentia misericorditer relaxantur. Alex. IV. *Vitæ perennis* 5. Idus Junii Pontificat. an. Quinto In omnibus pariter Festivitatibus Beati Augustini prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui præfatas Ordinis Ecclesias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut supra devote visitaverint annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innocent. IV. *Quoniam* ut supra.

In festo S. Augustini, & per octavā 70. annor., & totidē quadragen.

In eodem festo 100. dierū.

Ité 1000. annorum, & totidem quadr.

§.26. Secundo. In diebus Festivitatum ejusdem Sancti Augustini, & S. Monicæ Gregorius XIII. *Ad augendam* ut supra prædictis Confratribus, qui pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti Ecclesias Ordinis, & prædictam Confraternitatis Cappellam, ac Sancti Augustini, & S. Monicæ hujusmodi sita Altaria a primis Vesperis usque ad occasum Solis, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro pace inter Christianos Principes conservanda, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino perpetuo concedit, Necnon idem Gregorius XIII. *Et si*

In festis S. Augustini, & S. Monicæ Indulgētia plenaria.

cuncta Idib. Decembris 1580. prædictis similiter vere pœnitentibus, & confessis, qui Cappellam S.Monicæ a primis Vesperis ut supra, singulis annis devote visitaverint, & inibi pro Sedis Apostolicæ exaltatione, hæresumque extirpatione pias ad Deum preces effuderint, & Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, etiam plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargitur.

In eisdem festis, & S.Nicolai de Tolentino Indulgentia plenaria, prout in rubrica.

§.27. Tertio. In diebus item Festivitatum ipsius Divi Augustini, ac S.Monicæ ejusdem Augustini Matris, & S. Nicolai Confessoris de Tolentino nuncupat. statuitur, & ordinatur, quod omnes, & singuli utriusque sexus Confratres prædicti vere pœnitentes, & confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis a primis Vesperis Vigiliarum, & per totam diem Festivitatum earumdem inclusive devote visitaverint annuatim, & manus ad ejusdem Ecclesiæ, sive Cappellæ, vel Altaris Confraternitatis reparationem, restaurationem, & augmentum porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) pro qualibet die Festivitatum hujusmodi omnium, & singulorum suorum criminum, & delictorum, ac peccatorum, etiamsi de illis tunc memores non extiterint, dummodo si memoriam illorum haberent, illa confitendi propositum habuerint, & si recordati aliquando confessi fuerint, plenissimam auctoritate Apostolica remissionem misericorditer consequuntur. Sixtus IV. *Dum attente* anno Incarnationis Dominicæ 1479. 12. Kalen. Aprilis Pontificatus An. Nono.

In Dominica festū d. S.Nicolai sequente Indulgentia Portiunculæ.

§.28. Quarto. Conceditur etiam prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui in Dominica Festum S. Nicolai de Tolentino immediate sequente a primis Vesperis usque per totum diem ipsius Dominicæ Cappellam ejusdem S. Nicolai, & Altare Confraternitatis devote visitaverint annuatim, illa Indulgentia, & remissio peccatorum, quam visitantes Ecclesiam Beatæ Mariæ in Portiuncula, alias dictam de Angelis, ut supra annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifac. IX. *Licet is* Kalen. Martii Pont. an. XI.

In festis S.Jo: Baptistæ, & aliis prædictis omnium SS. 100. annor. & totidem quadragen.

§.29. In aliis diebus anni, & Primo in Festis S. Jo: Baptistæ, & omnium Sanctorum prædictis per quamlibet illarum Festivitatum visitantibus Ordinis Ecclesias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum sive Cappellæ, vel Altaris Confraternitatis (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) conceduntur. Gregor. IX. ut supra: Eisdemque vere pœnitentibus, & confessis, in Nativitate S. Jo: Baptistæ, necnon per ejusdem Octavam, & celebritate prædicta omnium Sanctorum, qui devote visitaverint Ecclesias Ordinis, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut supra annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam &c.*

In Nativitate S. Ioannis Baptistæ, & per octavam, necnō in aliis prædd. festis 1000. annor., & totidē quadragen.

A feria 6. Dominicæ tertiæ Quadragesimæ usque ad octavam Resurrectionis 17. annor., & totid. quadragen.

§.30. Secundo. A Feria sexta post Dominicam tertiam Quadragesimæ usque ad Octavam Resurrectionis Dominicam prædictis vere pœnitentibus, & confessis, qui fide, ac reverentia præviis ad gratiam implorandam cum eleemosynis accesserint (*Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.*) diebus singulis, quibus Ordinis Ecclesiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut supra visitaverint, annorum decem, & septem, & quadragenarum totidiem Indulgentia conceditur. Ex literis authenticis Raynaldi Archiep. Thebani, ac in Urbe Vicarii Generalis Clemen. Papæ V. an. 1309. die 30. Martii ejusdem Clementis Pont. an. Quarto.

A septuagesima usque ad octavam Paschæ 1000. annor., & totid. quadrag.

§.31. Tertio. A Dominica Septuagesimæ inclusive usque ad octavam Paschæ, prædictis vere pœnitentibus, & confessis, qui devote visitaverint Ordinis Ecclesias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut supra annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) mille anni, & totidem quadragenę misericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quonniam* ut supra.

Orationē serotinam prout in rubrica recitantibus septem annorum, & totid. quadragen.

§.32. Quarto. Leo X. *Cum sicut accepimus* die 6. Jan. 1515. Pontificatus an. Secundo omnibus, & singulis Corrigiatorum Confratribus in toto Christianorum Orbe constitutis, qui vel quæ orationem serotinam consuetam Ordine Eremitarum S. Augustini singulis diebus in communi, vel ex se orationem pro statu S.R.E., & pro Summo Pontifice dici consuetam, vel eam quæ incipit Salve Regina devote dixerint, septem annos de vera Indulgentia, & totidem quadragenas concedit, & indulget.

Eisdem Cincturatis communicantur Stationes Quadragesimæ prout in rubrica.

§.33. Quinto. Diebus Stationis in Missali Romano præscriptis, prædicti Cincturarum Confratres, qui contriti, & confessi in Ecclesiis Ordinis singulis diebus pro tempore Quadragesimali visitaverint tria Altaria, scilicet Altare Confraternitatis, & alia duo a Prioribus ejusdem Ordinis deputanda, & quinque Pater Noster, totidemque Ave Maria ob reverentiam Dominicæ Passionis, & Gloriosæ Dei Genitricis Mariæ genibus flexis cum oratione, quæ pro Summo Pontifice fieri consuevit, videlicet. *Deus omnium fidelium Pastor &c.* dixerint, eandem Indulgentiam consequuntur, quam habituri essent si Romanis Stationibus interessent. Qui vero dictam orationem dicere nesciverint, loco illius dicant Salve Regina pro felici conservatione Status Ecclesiæ Romanæ, & Summorum Pontificum qui pro tempore fuerint: Ubi vero tot Altaria non essent, ter dictas orationes, & Pater cum Ave Maria replicent ante Altare Confraternitatis. Sixtus IV. *Per Signaturam* Innocentius deinde VIII. in Bulla *Cum alias* die 7. Decembris 1489. Pontificatus an. Sexto prædictas Indulgentias Stationum Almæ Urbis pro tempore Quadragesimali ut supra concessas, confirmavit, & ad Stationes totius anni (ad normam Missalis Romani, ut supra) extendit. Et nihilominus si contingat, aliquem ex legitima causa a locis, ubi sunt Ecclesiæ præfati Ordinis, sive Altare Confraternitatis, abesse, in quacumque Ecclesia, & loco etiam unum tantum Altare habente, si ante dictum Altare eas orationes, quæ ante tria Altaria fieri jubentur, ter dixerit, præfatas totius anni Indulgentias perinde consequantur, ac si eas coram tribus Altaribus, ut supra deputatis dixerit, indulsit.

Item, & aliæ Stationes totius anni ad normam Missalis Romani.

A primis Vesperis diei Martis usque per totum diē Mercurii sequentis Majoris hebdomadæ Indulgentia plen., prout in rub.

§.34. Sexto. In hebdomada Majori, præfati Corrigiatorum Confratres vere pœnitentes, & confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut supra a primis Vesperis diei Martis dictæ majoris hebdomadæ usque per totum diem Mercurii immediate sequen-

quentem devote visitaverint annuatim, & ad earumdem conservationem manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.*) illam perpetuis temporibus Indulgentiam, & peccatorum remissionem lucrantur, quam visitantes Ecclesiam Sancti Marci de Venetiis Castellanen. Dioecesis in Festo Ascensionis Domini Nostri Jesu Christi annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifacius IX. *Sinceræ Devotionis* 4. Kalen. Martii Pontificatus anno Nono.

D. die Mercurii necnon Jovis, & Veneris Majoris hebdomadæ Indulgentia plenaria.

Eodem pariter die Mercurii, necnon die Jovis, & die Veneris hebdomadæ Sanctæ, præfati Confratres vere poenitentes, & confessi, qui devote visitaverint Ecclesias Ordinis, & Cappellam, aut Altare Confraternitatis, ut supra annuatim, & manus porrexerint adjutrices *Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) a poena, & a culpa misericorditer relaxantur; Innocentius IV. *Quoniam* ut supra, quam concessionem Sixtus IV. *Inter præcipuas* ut infra, Indulgentiam plenariam nominat.

In omnibus Sabbatis quadragesimæ Indulgentia plenaria.

§.35. Septimo. In omnibus Sabbatis Quadragesimæ prædictis Confratribus vere poenitentibus, & confessis qui Ecclesias Ordinis, & Cappellam vel Altare Confraternitatis ut supra qualibet die Sabbati singularum hebdomadarum Quadragesimæ, devote visitaverint, annuatim omnium peccatorum suorum remissio, & venia conceditur. Sixtus IV. *Cum ineffabilia* an. Incarnationis Dominicæ 1479. 13. Kalend. Julii Pontificatus an. Octavo.

Item in omnibus Sabbatis totius anni.

§.36. Præterea singulis diebus Sabbati totius anni, iisdem vere poenitentibus, & confessis, atque Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Ordinis, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis, ut supra devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenaria omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio misericorditer in Domino conceditur. Gregor. XIII. *Ineffabilia* die 25. Januarii 1582. Pont. an. Decimo.

Semel in Vita, & in articulo mortis possunt absolvi ab omnibus delictis, & peccatis prout in rubrica cum Indulgentia plen.

§.37. Octavo. Iisdem Confratribus semel in vita, ut Confessorem idoneum Regularem dicti Ordinis (juxta Concilii Tridentini Decreta ab Ordinario approbatum) quem ipsi Corrigiati, & eorum quilibet duxerit eligendum, qui ipsos Confratres, & eorum quemlibet ab eorum excessibus, & delictis absolvere, exceptis casibus in Bulla Coenæ contentis, & casibus Episcopis locorum reservatis, ac aliis ad formam Constitutionis *Quæcumque* Clem. VIII., & eis pro commissis poenitentiam salutarem injungere, ac plenariam omnium peccatorum suorum remissionem elargiri possit, Apostolica auctoritate conceditur, & indulgetur. Quam etiam in articulo mortis vere poenitentes, & confessi consequi possunt Julius II. *Dum fructus uberes* ut supra.

Invocantibus nomen Iesu in articulo mortis Indulgentia plenar. prout in rub.

§.38. Nono. Plenariam quoque Indulgentiam in articulo mortis lucrari possunt prædicti Confratres, si vere poenitentes, & confessi nomen Jesu ore, vel corde invocaverint. Greg. XIII. *Et si cunctæ*, ut supra, & *Reddituri* pariter ut supra.

§.39. In Processionibus, Et Primo Greg. XIII. *Ad ea* ut supra, omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus prædictis vere poenitentibus, & confessis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis, cessante legitimo impedimento, dictæ Processioni interfuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem; ac eisdem Confratribus Missæ solemni quarta Dominica cujuslibet mensis ad Altare Confraternitatis, ac etiam privatæ Missæ in Oratorio, sive Altari ejusdem Confraternitatis dicta quarta Dominica celebrari solitis interessentibus, ac inibi pro Romani Pontificis conservatione, & exaltatione Sedis Apostolicæ, & unione Principum Christianorum, hæresumque extirpatione pias ad Deum preces effundentibus centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis poenitentiis misericorditer in Domino concedit, & relaxat. Eamdem plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem in Processione præfatæ quartæ Dominicæ elargitur idem Gregor. XIII. in Brevi *Reddituri* ut supra, vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, & ut præfertur orantibus. Plenariam pariter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem idem Gregorius XIII. *Ad augendam* ut supra præfatis omnibus utriusque sexus dictæ Confraternitatis Confratribus, quando poenitentes, & confessi, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refecti Processionem semel in mense celebrabunt, misericorditer in Domino perpetuo concedit.

Interessentibus Processioni quartæ Dominicę cujuslibet mensis Indulgentia plenaria.

Interessentibus Missæ solemni, vel privatæ, prout supra.

In d. processione orantibus Indulgētia plenaria.

Item dd. Cōfratribus hujusmodi processionem celebrantibus.

§.40. Secundo. Greg. XIII. *Et si cunctæ* ut supra eisdem associantibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad aliquem infirmum defertur, aut qui infirmitate impediti id facere nequiverint, Campanæ ad id signo genuflexi, si commode potuerint ter Orationem Dominicam pro eodem Infirmo recitaverint, centum dies; Deinde ipsius utriusque sexus Confratribus, qui Processioni in Festivitate S. Monicæ fieri solitæ interfuerint, etiam centum dies; Præterea idem Pontifex in alio *Reddituri* ut supra, Confratribus præfatis, qui ad Processiones faciendas convenerint, etiam sexaginta dies de eis injunctis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis misericorditer in Domino relaxat.

Associantibus SS. Eucharistiæ Sacramétum ad Infirmos 100. dierum, prout in rubrica.

Item interessentibus Processioni S. Monicæ.

Convenientibus ad processiones faciendas 60. dierum.

§.41. In exercitio piorum operum, & *Primo* omnibus utriusque sexus Confratribus, qui dederint secundum propriam eorum devotionem aliquam eleemosynam pro reparatione, & ædificatione domorum, & sustentatione Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, & sive Cappellæ, vel Altaris, aut Oratorii Confraternitatis (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) conceditur facultas, quod possint eligere Confessorem, idoneum Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Religiosum ab Ordinario, utrumque ut supra approbatum, qui eorum Confessionibus diligenter auditis pro commissis per eos excessibus, criminibus, delictis quantumcumque gravibus, & omissionibus horarum Canonicarum, & a censuris, & poenis, quavis causa, vel occasione latis (exceptis casibus reservatis ad formam Constitutionis *Quæcumque* Clementis VIII., ut supra) toties quoties opus fuerit, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, semel in vita, & semel in mortis articulo plenariam remissionem omnium peccatorum ipsis in sinceritate fidei, unitate S. R. E., ac obedientia, & devotione Romanorum Pontificum persistentibus impendere, ac poenitentiam salu-

Eis iterū datur facultas assequēdi plenariam remissionem omniū peccatorum, & excessuum semel in vita, & in articulo mortis, prout in rubrica.

Decedentes sine confessione prout in rubrica eamdem plenariã remissionem consequantur.

salutarem injungere valeant, & si forsan contingat, personas præfatas sine confessione decedere, dummodo aliqua signa contritionis ante obitum eorum, in eis apparuerint, vel morte repentina ab hac luce subtracti fuerint, etiam plenariam absolutionem, & remissionem hujusmodi consequuntur, quod si dederint eandem ut supra eleemosynam pro defuncto, (*seu ex indulto Gregorii XIII. &c.*) vere pœnitentes, & confessi, eamdem Indulgentiam consequuntur, ita quod plenaria Indulgentia hujusmodi pro plenissima relaxatione pœnarum, quibus in Purgatorio igne sunt expositæ animæ defunctorum, suffragetur.

Oratibus pro defunctis Indulgentia plenaria applicabilis pro animabus purgatorii.

Benefactores Confraternitatis tam vivi quàm Defuncti participant de omnibus bonis, quæ fiunt per fratres d. Ordinis, & in tota Ecclesia.

§.42. Prædictique Confratres Benefactores Confraternitatis, tam vivi, quam defuncti fiunt participes in perpetuum in peregrinationibus, & stationibus Terræ Sanctæ, & Liminum Apostolorum Petri, & Pauli, & Jacobi in Compostella, & in omnibus suffragiis, precibus, eleemosynis, Jejuniis, orationibus, disciplinis, & cæteris omnibus spiritualibus bonis, quæ fient, & fieri poterunt per Fratres dicti Ordinis, & in tota Sacrosancta militari Ecclesia, & in omnibus membris ejusdem Sixtus IV. *Inter præcipuas* Anno Incarnationis Dominicæ 1477. 6. Kal. Septembris Pontificatus Anno 7.

Procuratoribus Ordinis, & Confraternitatis 100. annorum.

§.43. *Secundo* prædd. Confratribus existentibus Procuratoribus dicti Ordinis, sive Confraternitatis, centum annos, & facientibus eleemosynam eidem Ordini, sive Confraternitati (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) quadraginta anni conceduntur Indulgentiæ. Mart. IV. *ex Transumpto Oscensi*, ut supra præterea Gregorius XIII. *Et si cunctæ* etiam ut supra, eisdem Confratribus quoties Divinis Officiis in Capella, aut Oratorio Confraternitatis celebrandis, aut Congregationibus, vel orationibus per eosdem Confratres, & Sorores fieri solitis interfuerint, vel ex alio casu præstiterint auxilium, consilium, vel favorem centum dies, & in alio *Reddituri* etiam ut supra iisdem qui ad Divina Officia recitanda, mortuos sepeliendos convenerint, aut infirmos, & carceratos visitaverint, sexaginta dies de eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxat.

Benefactoribus prout in rubrica 40. annorum.

Interessentibus Congregationi 100. dierum.

Participatio Indulgentiarũ cum aliis Ordinibus prout in rubrica.

§.44. *Tertio, & Ultimo*. Præfati Confratres, & Consorores gaudent non solum omnibus Indulgentiis, quæ directe concessæ fuerunt toti Ordini Eremitarum Sancti Augustini ex præfatis Constitutionibus Apostolicis, rerum, & quibuscumque aliis, quas eidem Ordini concesserunt per Communicationem cum Ordinibus Prædicatorum, & Minorum Sixtus IV. in Mari Magno *Dum fructus uberes* 7. Februar. 1474. Prædicatorum, atque Carmelitarum, & Servorum, Jul. II. *Et si* die 17. Junii 1508., Cum Mendicantibus omnibus idem Julius *Religionem vestram*, die 30. Junii 1508. Cum aliis Ordinibus, & Congregationibus idem Julius *Nihil est* die 24. Septembris 1508. cum iisdem Ordinibus omnibus universalissime Alexander VI. *Sacræ Religionis* die 8. Martii 1497. Leo X. *In rerum* die 10. Junii 1513., & Gregorius XIII. *Ad augendam* ut supra, tum etiam Clemens VII. *Romanus Pontifex* die ultima Octobris 1530. per communicationem cum prædicto Ordine Eremitarum, & cum Ordinibus omnibus, eorumque Confraternitatibus in amplissima forma sub his verbis. Ipsosque Fratres, Moniales, Sorores, Personas, Monasteria, Domos, Ecclesias, & alia loca Religionis hujusmodi omnibus, & singulis Privilegiis, Exemptionibus, Indultis, & gratiis quibusvis dicti, & aliorum Ordinum etiam Mendicantium, etiam de Observantia nuncupatorum ac Ordinis Prædicatorum, Carmelitarum, B. M. Servorum, ac Minimorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Fratribus, & personis, ac Congregationibus, Confraternitatibus, illorumque Ecclesiis, Oratoriis, Domibus, & aliis piis locis, illorumque Prioribus, Fratribus & Sororibus, Conversis, & Oblatis, Corrigiatis, Mantellatis, & de pœnitentia nuncupat., & aliis utriusque sexus personis per eosdem Prædecessores, ac etiam per nos quomodolibet etiam vivæ vocis oraculo in genere concessis, & in posterum forsan concedendis &c. uti, frui, & gaudere posse, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac si tibi, & Ordini tuo, ac Fratribus, Monasteriis, Ecclesiis, & locis ejusdem Ordinis tui concessa fuissent, scientia, auctoritate, & tenore præfatis etiam decernimus. Et cum eodem Ordine Eremitarum Sancti Augustini tantum Julius II. die 2. Julii 1512. in Brevi *Præ ceteris*, his verbis. Declarantes insuper tres superiores ejusdem Ordinis gradus videlicet, Fratres, Moniales, & Mantellatos, quod omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quæ in Mari Magno, seu aliis concessionibus, tam per Nos, quam per alios Romanos Pontifices prædecessores nostros Ordini antedicto concessis continentur, & expressa sunt, integre perfrui debeant, & possint, sed quarti gradus utriusque sexus personæ, quibus zonam dari consuetum est Indulgentiis tantum gaudeant. Hoc iisdem fere verbis habet Leo X. die 10. Maji 1513. *Præ ceteris*; quarum vigore literarum Apostolicarum omissis iis, quæ dictis Indulgentiis sunt consimiles, aliisque pluribus, selectæ sunt infrascriptæ Indulgentæ.

Singulis certis Dominicis, & festis prout in rub. Indulgentia plen.

§.45. Prædictis Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, seu firmum confitendi propositum habentibus, qui Capellam, sive Altare Confraternitatis singulis diebus Dominicis cujuslibet Quadragesimæ, ac in Resurrectionis, & Ascensionis Domini Nostri Jesu Christi, ac Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, ac Nativitatis ejusdem Domini Nostri Jesu Christi festivitatum diebus a primis vesperis singularum Dominicarum, seu dierum hujusmodi usque ad occasum solis cujuslibet ipsarum devote visitaverint, & ibidem ter Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitaverint, Plenaria, & vera omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio, aliis vero singulis Dominicis diebus cujuslibet respective anni modo præfato visitantibus 30. Anni, & totidem quadragenæ de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxatur Leo X. *Et si Cunctæ* 1518. Kal. Julii Pont. Anno Sexto.

Aliis Dominicis 30. annorum, & totidẽ quadragenarum.

Oracula vivæ vocis

Vigore Constitutionis Julii II. Religionem vestram *necnon Clement. VII.* Romanus Pontifex, *quibus conceditur communicatio privilegiorum cum aliis Ordinibus, etiam vivæ vocis oraculo, tam concessorum, quam in posterum concedendorum.*

Visitantibus 7. Altaria in Ecclesiis dicti Ord. Indulgentiæ septẽ Ecclesiarum intra, & extra Urbem.

§.46. *Primo* prædd. Confratres visitantes Altaria deputanda in Ecclesia Ordinis consequuntur easdem Indulgentias, quas habere, & consequi vale-

valerent, & possent, si septem Ecclesias Privilegiatas inviserent, & adirent, quæ intra, & extra Urbis Romæ mœnia constructæ reperiuntur. Pius V. *ex literis orig.* Jo. Pauli tit. Sancti Pancratii S. R. E. Presbyteri Cardinalis ab Ecclesia nuncupati sub dat. Romæ an. 1571. die 25. Novembris Pontificatus ejusdem Pii V. Anno Sexto.

Diebus communionis, prout in rub. Indulgentia plenaria.

§. 47. *Secundo* in omnibus diebus Communionis, quæ solent fieri in Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, scilicet in prima Dominica Adventus, in die Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, in die Epiphaniæ, in Purificatione Beatæ Mariæ Virginis, in prima, & quarta Dominica Quadragesimæ, in Annunciatione Beatæ Mariæ Virginis, feria quinta in Cœna Domini, in Dominica Resurrectionis Domini, in Ascensione ejusdem, in die sancto Pentecostes, in festo Corporis Christi, in Nativitate Sancti Joannis Baptistæ, in festo Apostolorum Petri, & Pauli, in Assumptione Beatæ Mariæ Virginis, in festo Sancti Augustini, in Nativitate ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, in festo Sancti Michaelis Archangeli, & in Solemnitate omnium Sanctorum prædicti utriusque sexus Corrigiatorum Confratres pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, si post ipsam Communionem genibus flexis recitaverint Orationem *Deus omnium fidelium &c.* aut Orationem Dominicam, si prædictam nescierint, pro conservatione status S. Matris Ecclesiæ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, ex gratia, & concessione Sedis Apostolicæ Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam diebus prædictis consequentur.

Omnes supradictæ Indulgentiæ fuerunt approbatæ, confirmatæ, & innovatæ a diversis Pontificibus respective, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, ac Ministris pro manutentione commendatæ inter quos præcipue sunt sequentes.

Referuntur Pontifices, qui dd. Indulgentias confirmarunt.

§. 48. Alexander IV. in Bulla *Odore suavi* Idib. Julii Pontificatus Anno Primo. Idem, & Nicolaus III. *ex Transumpto Oscensi*, ut supra. Cœlestinus V. ex Bulla *Ex parte dilectorum* nonis Decembris Anno Primo. Urbanus VI. in Bulla *Solet annuere* 11. Kal. Maji Anno Secundo. Sixtus IV. in Bulla *Dum fructus uberes* ut supra, item in Bulla *Inter præcipuas* etiam ut supra, qui omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, concessiones, ac peccatorum plenarias remissiones, quocumque nomine nuncupata, & sub quibuscumque tenoribus eisdem Ordini Fratrum Eremitarum S. Augustini, illiusque Fratribus, & domibus quomodolibet concessa, sive a Sede Apostolica, sive a suis prædecessoribus, & ea quæ a quibusvis Prælatis, & personis Ecclesiasticis, & a Regibus, & Principibus, seu aliis Christifidelibus indulta sunt, confirmavit Julius II. in Bulla aurea: *Dum fructus uberes* ut supra, Item in Brevi *Et si ad bene* die 17. Junii 1508. An. Quinto, & in Brevi *Exigit* die 21. Julii 1511. An. Octavo, & in alio *Nihil est* die 24. Septembris 1508. Anno Quinto. Leo X. *In rerum Christianorum* 10. Julii 1513. An. Primo, & in Bulla *Solet annuere* ut supra, & in Brevi *Licet sponte* die 6. Maji 1514. Anno XI. Clemens VII. *Romanus Pontifex* pariter ut supra. Gregorius XV. in amplissima forma in Bulla. *Injuncti Nobis* 3. Non. Junii 1621. Anno Primo post revocationem factam a Paulo V. *Cum ceteras*. Quæ quidem Bulla Gregorius XV. a Sacra Congregatione Indulgentiarum, & Reliquiarum fuit diligenter examinata, eademque censuit nihil obstare, quominus Confratres Archiconfraternitatis Cincturatorum, eique aggregatarum Confraternitatum, uti, & frui possent, ac debeant omnibus, & singulis Indulgentiis in eadem Bulla confirmatis, & innovatis, non obstante præfata Pauli V. revocatione, ut ex decreto ejusdem Sacræ Congregationis sub die 17. Aprilis 1673.

S. Congr. Indulgentiarum eas approbat non obstante Pauli V. revocatione.

Indulgentiæ pro cunctis utriusque sexus Christifidelibus Visitantibus Ecclesias Ordinis, vel exercentibus opera pia.

§. 49. Alex. IV. omnibus venientibus ad Prædicationem Fratrum Eremitarum S. Augustini centum, & octoginta dies concedit Indulgentiæ ex Transumpto Oscensi ut supra. Martinus IV., & Joan: XXII. omnibus visitantibus dicti Ordinis Monasteria in omnibus Festivitatibus Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis, præcipue Beati Augustini, & Beatę Monicæ Matris ejus, & per Octavas ipsarum, & Translationibus, & Conversione S. Augustini, pro qualibet ipsarum Festivitatum concedit quadraginta annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ. Nicolaus III. supradictas Indulgentias, & in illis anni diebus pro qualibet die concedit centum dies Indulgentiæ, & adhuc remittit omnibus morientibus in habitu S. Augustini, si elegerint sepeliri in dicto habitu, quartam partem suorum peccatorum. Hoc idem Clemens IV. concedit de habitu ex Transumpto ut supra Nicolaus IV. *Licet is* 8. Idus Februarii an. Primo, omnibus vere pœnitentibus, & confessis, qui in Festivitatibus Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & S. Augustini Confessoris, usque ad octo dies sequentes annis singulis cum devotione debita venerabiliter visitaverint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditer relaxat. Urbanus V. omnibus Benefactoribus Ordinis concedit suffragia, orationes, & bona facta per Fratres dicti Ordinis, & quæ fiunt per totam Universalem Ecclesiam in perpetuum, in quibus vult, ut sint participes tam vivi, quam defuncti.

Omnibus venientibus ad prædicationē fratrū Eremitar. S. Augustini 180. dies.

Visitantibus Ecclesias dicti Ord., in certis festis 40. ann., & totid. quadragen.

Qualibet die 100. dierum.

Morientibus si elegerint sepeliri in habitu S. Augustini 4. partem peccatorum.

Visitantibus dd. Ecclesias in certis festis prout in rub. 100. dierum.

Benefactores d. Ord. participant de bonis spiritualibus d. Ordin., & totius Ecclesiæ.

§. 50. Nobis propterea præfatus Josephus Episcopus dilectorum Filiorum Nicolai Olivæ Prioris Generalis, ac totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces.

§. 51. Nos igitur piis earumdem Josephi Episcopi, ac Nicolai Prioris Generalis, & Fratrum dicti Ordinis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium

Absolutio a Censuris.

lium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis Præpositorum, qui Indulgentias in *Summarium* hujusmodi redactas promulgari posse censuerunt consilio, Summarium præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; & quatenus opus sit, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes in eodem Summario expressas, de novo eadem auctoritate harum serie perpetuo concedimus; necnon preinsertum Summarium dumtaxat, abrogatis reliquis omnibus Summariis Indulgentiarum Archiconfraternitati, & Confraternitatibus Cinctuatorum hujusmodi concessarum ante hac editis, de cætero publicari, atque servari debere decernimus, & declaramus.

Pontifex omnia præd. confirmat, & de novo concedit.

§.52. Præterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Archiconfraternitatem, vel aliquam ex Confraternitatibus illi jam aggregatis, & imposterum quandocumque aggregandis de cætero ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Utque omnes, & singulæ Indulgentiæ præfatæ animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint indulgemus.

Ingredientibus Confraternitatē Indulgentia plenaria, prout in rubrica.

§.53. Et quia præcipua, principalisque solemnitas Archiconfraternitatis, & Confraternitatum præfatarum ex concessione dicti Greg. XIII. prædecessoris per quasdam suas literas, quarum initium *Ad ea &c.* die 20. Novembris 1576. expeditas (ut asseritur) facta cum processione quotannis prima Dominica Adventus communiter celebrari consuevit, ipsarumque Archiconfraternitatis, & Confraternitatum, Confratribus, & Consororibus, qui Processioni hujusmodi intersunt, & injuncta pietatis opera adimplent, plenaria Indulgentia concessa reperitur: Nos specialem eisdem Confratribus, & Consororibus, quibus dicta dies Dominica minus commoda esse dicitur, gratiam facere volentes, solemnitatem, ac Processionem, & Indulgentiam plenariam hujusmodi a dicta prima Dominica Adventus, ad Dominicam primam post Festum S. Augustini, servata tamen in reliquis earumdem Gregorii XIII. prædecessoris literarum forma, & dispositione, ac sine ullo specialium Indultorum Apostolicorum, per quæ nonnullis ex dictis Confraternitatibus dies proprii pro ejusmodi solemnitate celebranda assignati sint, præjudicio, auctoritate, & tenore prædictis transferimus.

Solemnitatē principalem Confraternitatis cū Processione, & Indulgentiā plen. transfert ad Dominicā primam post festum S. Augustini.

§.54. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decretum irritans.

§.55. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Martii 1675. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. 27. Mar. 1675. An. 5.

I. G. Slusius.

Reg. in Secr. Brevium in libr. Mensis Maji par. 2. fol. 250.

CLXXIX.

Erectio Hospitii pro noviter conversis ad Fidem.

CLEMENS EPISCOPUS.

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perp. rei memor.

Inter alia gravissima onera, quibus Nos premit Pastoralis Officii cura, illud cætera superat, oves ab ovili Sanctæ Fidei orthodoxæ Romanæ devias in faucibus lupi hæresis inhærentes, ac ad portas æternæ damnationis pergentes, ad ejusdem S. Matris Ecclesiæ, in qua tantummodo, ut in Arca Noe vera salus reperitur, vias rectas remittere, & reducere.

Exordium.

§.1. Super hoc igitur acies nostræ mentis tuto debito zelo dirigentes, ac quod Divina pietas proprie numquam in hoc deficienti assistentia hoc nostrum sanctum propositum confovere non dedignaretur confidentes, ea auxilia, & media, quæ operi adeo digno muneri Pastorali Nostro præstari necessaria, & debita dignoscuntur, quantum in Nobis est præparare non distulimus: sane ad effectum prædictum, & ut isti Filii novi ejusdem S. Matris Ecclesiæ recipi possent, mediante dilecto Filio Nostro Bernardino S. R. E. Cardinali Roccio nuncupato tunc Archiepiscopo Damasceno, & Palatii Nostri Apostolici Præfecto, cui super hoc vices Nostras dedimus, Domum ad Nationem Picenam alias S. Domus Lauretanæ de Urbe prope Ripettam spectantem de propriis nostris pecuniis, ac pretio septem millium scutorum monetæ, cum illius nationis Ecclesia, aliisque appendiciis emi curavimus, & subinde decem millia scuta in emptionem tot Locorum Montium Cameralium non vacabilium de Urbe prædicta eroganda donavimus.

Pro hæreticis conversis ad fidem emit domum prope Ripettam.

Donat scut. 10. m.

§.2. Interim vero, sicut Nobis innotuit, auxiliante Domino, unum parvum Hospitium sub cura, & directione dilecti Filii Mariani Succini Presbyteri Congregationis S. Philippi Nerii de eadem Urbe, suffragante ei ope aliorum duorum piorum Presbyterorum apertum, & præparatum fuit, illudque ex eleemosynis piorum Christifidelium non satis laudabilis charitas ma-

Pro eisdem Conversis aperitur Hospitium.

Illius substentatio.

nutenere, eique de necessariis subvenire non deficiebat, pro cujus quidem pii operis majori progressu eisdem Presbyteris Adjutores in hoc se se præbuerant dilecti Filii Marchio Horatius de Spadis, necnon Marchio Ferdinandus de Mutis, ac Lucas Abbas Millinus, & Stephanus Ricciardus Presbyter J. U. D., ac Curiæ Capitolinæ de præsenti secundus Collateralis, ac Ferdinandus Capponus, Joseph de Comitibus, Franciscus Spentner, Josephus Melgarini, Guillelmus Lesleus, Hieronymus Berti, Mathias Peroni, aliique pii Viri Clerici, seu Laici insimul Congregationem super hoc opere pio construentes respective, cum notabili operis pii hujusmodi augmento, itaut, sicut accepimus, biennio adhuc non completo, qui perfida hæresi per eos abjurata, ad gremium ejusdem S. Matris Catholicæ Ecclesiæ, Divina favente Clementia, recurrerunt, usque ad numerum nonaginta duorum ascendunt, inter quos nonnulli Regularium strictioris observantiæ statum amplexi fuerunt.

Ibi biennio 92. Conversi ad Religioné Catholicam fuerunt recepti.

§.3. Propertereaque Nos, quibus semper cordi est omnium præcipue istius proficui operis augmentum, quique licet ut opus istud adeo pium, & pietate Catholica dignum, majus in dies susciperet incrementum, & majori commoditati habitationis, ac alias consultum fuisset istis, qui sponte veniunt ad fidem noviter conversis in aliqua Palatii Nostri præfati parte locum præbere ardenti desiderio, ut inibi paternum refugium invenirent, optaverimus:

F. Desiderium SS. Pontificis.

§.4. Nihilominus quia possibile non fuit aliquam d. Palatii portionem ad hunc effectum separare, loca, seu situs eidem Palatio proximiora, seu proximiores considerando, & examinando satis aptum, & valde commodum Nobis visum fuit Hospitium B. Mariæ Virginis Gratiarum nuncupatum prope Portam Angelicam, & Palatium Nostrum Apostolicum S. Petri, quod sub protectione dilecti Filii Nostri Paluții Basilicæ SS. Duodecim Apostolorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, reperitur, & in quo de præsenti nonnulli pauci in numero existentes Eremitæ reperiuntur, quibus ad observantiam alicujus ex tribus substantialibus votis per alios Religiosos observari, seu profiteri debitis minime adstrictis tantummodo ex eorum Instituto onus quæstuandi eleemosynas pro substentatione tresdecim pauperum, recipiendi Infirmos, ad effectum illos ad Hospitalia transmittendi, & Eremitas per aliquod temporis spatium Hospitio recipiendi incumbit, illudque ad utrumque effectum satis capax, & sufficiens, ac ab aliis habitationibus sæcularium, & populari strepitu separatum, & divisum, existimamus.

Designatur Hospitium B. M Virginis gratiarũ prope Portã Angelicam, & Palatium Ap. S.Petri.

Institutum Eremitarũ, qui in d. Hospitio degebant refertur.

§.5. His igitur, & aliis de causis adducti valde utiliter de eo, ut infra, disponere cupientes eo magis, ut in illo antiquus, & pius usus receptionis Pauperum in receptione hujusmodi Pauperum conversorum, qui ex eo, quod Patriam, Parentes, Consanguineos, & bona ad orthodoxam Sanctam Fidem amplectendam relinquunt, & quo magis sufferunt adeo gravia incommoda pro amplectendis veræ Fidei dogmatibus eo magis misericordi, & paterno affectu Nostræ solicitudinis digniores efficiuntur, manuteneatur, seu quatenus opus sit magis atque magis renovetur, & augeatur, inibique Fidei Catholicæ Alumni recipi, & sublevari valeant quarumcumque aliarum literarum a Nobis quomodolibet in favorem Hospitii hujusmodi super erectione, aut alias a Nobis concessarum, seu emanatarum, etiam per viam confirmationis, necnon Instrumentorum in favorem hujusmodi Hospitii per quosvis celebratorum, aliorumque supradictorum tenores, etiam veriores, ac dat. præsentibus pro expressis habentes, ac omnes, & singulos ejusdem Hospitii Administratores, & Ministros, seu Deputatos, in eoque degentes, & inservientes, & eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes:

Pontifex de illo disponere intendit favore dd. Conversorum.

Absolutio a Censuris.

§.6. Motu proprio, non ad alicujus Instantiam, sed ex Nostris scientia, liberalitate, & deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque illorum, qui, ut præfertur, veniunt ad Fidem, salutem, & commodum unum Hospitium sub invocatione B. Mariæ Virginis Gratiarum, & Sancti Michaelis Archangeli in prædicto Hospitio, seu Cœnobio Eremitarum ejusdem B. Mariæ virginis Gratiarum ad Portam Angelicam, in quo ii, qui sponte venerunt ad Fidem Romanam advenientes gratuito, & urbane recipiantur, inibique per tempus designandum, & prout recipiendorum hujusmodi utilitas suaserit, & necessitas arbitrio Congregationis prædictæ duraturum, alantur, ut durante dicti temporis spatio cujuslibet illorum voluntas cuinam iidem, ut supra recepti, arti, seu exercitio, aut statui, qua, seu quo mediante, postquam e dicto Hospitio dimissi fuerint, sustentari possint, operam dare in mente, & intentione gerant, explorari valeat, adhoc, ut facta per illos declaratione eorum voluntatis in ea arte, seu exercitio, aut statu, omni cura & sedulitate dirigi, & applicari possint.

Erectio novi Hospitii.

Tempus quo Conversi ibi retineri debeant relinquitur arbitrio Congregationis.

§.7. Eremitis in dicto Hospitio ad præsens & pro tempore degentibus minime remotis, eorumque Instituto, & habitu, uti prius in suis juribus, & redditibus, aliisque observari solitis, semper, & perpetuo remanentibus, ac salva dicta protectione, sub qua, ut præfertur, eorum Hospitium, iidemque Eremitæ reperiuntur perpetuo erigimus, & instituimus, illique sic erecto, & instituto pro illius dote, & manutentione, ac onerum sustentatione prædicta loca Montium, & Domum prædictam a dicta Natione Picena emptam, mediantibus prædictis summis per Nos, ut præfertur, erogatis, ac domunculam prope dictam Domum olim ejusdem Nationis emptam sub die prima Decembris Anno Domini 1674. per acta Nicolai Mazzeschi Notarii publici Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris majores in dies proventus favente Domino, assignaturi, ac etiam omnia, & quæcumque bona, redditus, eleemosynas eidem novo Hospitio a quibusvis Christifidelibus elargita, donata, & relicta, ac acquisita, quorum quantitates, qualitates, & valores pro expressis haberi volumus, ac

Mandat Eremitas ibi tunc degentes non esse removendos.

Dotem huic novo Hospitio assignat, prout in rub.

ac quæ de cætero elargienda, donanda, & relinquenda ab eorumdem Christifidelium pietate, & charitate, ita quod liceat Congregationi prædictæ nomine dicti Hospitii, illorumque corporalem, realem, & actualem possessionem apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, etiam perpetuo applicamus, & assignamus.

Declarat esse Membrũ Palatii Apostol. & ab ipso omnino dependens.

§.8. Ac idem novum Hospitium, cum illius Ecclesia, aliisque membris, & dependentiis, ac juribus, & bonis, in omnibus, & per omnia Palatii nostri Apostolici membrum efficimus, ac etiam ab eodem omnino dependere declaramus, ac semper, & quandocumque esse, & censeri, ac uti tale respici, & considerari volumus, & mandamus, illudque una cum supradictis, necnon Hospites, Ministros, illiusque bona jurisdictioni moderni, & pro tempore existentis Palatii Apostolici Præfecti etiam perpetuo motu pari subjicimus, ponimus, & collocamus.

Subjicit Jurisdictioni Præfecti Palatii Apostolici.

Committit administrationẽ illius Congregationi prout in rub.

§.9. Quia vero pietas, prudentia, & fidelitas ejusdem Congregationis Nobis satis nota existit, administrationem illius, tam quoad regimen, disciplinam, & victum Hospitum, quam circa receptionem, & dimissionem illorum, & cujuslibet Ministrorum, necnon etiam reddituum, bonorum, aliorumque præmissorum, ut supra, & in alios usus convertentes, & erogantes, cum hoc tamen, quod vigore mandatorum Palatii Apostolici Præfecti, cui bis in quolibet Anno, & quoties ei magis libuerit, ratio administrationis reddituum hujusmodi reddi debeat eidem Congregationi, concedimus, & tribuimus, ac reservamus: & insuper eidem Congregationi pro felici directione, & gubernio ejusdem Hospitii per Nos erecti quæcumque statuta, & Ordinationes Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aliisque constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis minime contraria faciendi, decernendi, eaque cum opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ posteaquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta, ac de novo condita fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus, ad quos spectabit, haberi, & inviolabiliter observari mandamus.

Facultates Præfecti Palatii Apost.

Dat Congregationi facultatem condẽdi statuta.

Concedit omnia Privilegia exemptiones, & Indulta quibus gaudẽt Palatium Ap. & Romanis Pontificib. pro tempore Inservientes.

§.10. Et insuper eidem Hospitio, illiusque Hospitibus, & Ministris, aliisque personis in eo pro tempore degentibus, & existentibus, ut omnibus, & quibuscumque Privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, & Indultis, quibus Palatium Nostrum Apostolicum, Nobisque, ac Romanis Pontificibus inibi inservientes, & assistentes, ac in eo degentes, & tam in spiritualibus, quam in temporalibus quomodocumque utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia perinde ac si novum Hospitium hujusmodi, ac Ministri, & Hospites, & in eo degentes intra dicti Palatii limites permanerent, etiam concedimus, & indulgemus.

§.11. Postremo, ut temporalibus commodis spiritualia quoque munera conjungamus, quibus Fidelium devotio eis munita crescere magis, & augeri possit de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus recipiendis Hospitibus destinatis, & Ministris, aliisq; in d. Hospitio degentibus in ipso ingressu, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pias ad Deum preces pro hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, ac inter Christianos Principes facienda, & fovenda Pace, ac Romani Pontificis salute effuderint, ac etiam quos in eodem Hospitio decedere contigerit, si pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, si id commode fieri poterit, ac saltem contriti in eorum mortis articulo dulce nomen Jesu corde si ore nequierint devote invocando, plenariam omnium, & singulorum suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem perpetuo concedimus.

Indulgentia plen. omnibus recipiendis Hospitibus, & Ministris, aliisque in d. Hospitio degentibus in ipso ingressu, prout in rubrica.

Item in dicto Hospitio decedẽtibus prout in rubrica.

§.12. Decernentes prædicta omnia subsistere, necnon præsentes literas ex quovis capite, etiam juridico, & legitimo, pio, privilegiato, speciali nota digno, ac de necessitate juris, vel facti omnino exprimendo, aut, alias nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ defectu, etiam forsan ex eo, quod in præmissis interesse habentes, aut quicumque alii vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium, seu oris aperitionem impetrari, vel etiam Motu simili concedi numquam posse, illasque sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ab eadem Sede Apostolica emanatis, & in posterum emanandis minime comprehendi posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, eidemque Hospitio plenissime suffragari: sicque, & non alias in præmissis, & circa ea per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Supplet omnes defectus.

Decretum irritans.

§.13. Quocirca dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac ejusdem Cameræ nostræ Thesaurario, necnon nostri Palatii Apostolici Auditori Decano, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando pro parte ejusdem Hospitii Administratorum, & Ministrorum, seu Deputatorum pro tempore existentium, aut alicujus eorum requisiti fuerint solemniter publicantes, ac eis in præmissis omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari, & memoratos Hospitii Administratores, & Ministros, seu Deputa-

Exequutores designat.

putatos prædictos, aliosque pro tempore interesse habentes hujusmodi, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Nos enim præfatis Auditori, Thesaurario, & Decano, & eorum cuilibet omnes, quos opus fuerit, etiam per edictum publicum, constito de non tuto accessu, citandi, illisque, & eorum cuilibet etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis inhibendi, Contradictores, servata forma Concilii Tridentini incidisse declarandi, gravandi, reaggravandi, & interdicendi, auxiliumque brachii Sæcularis, etiam ad hoc, si opus fuerit invocandi, aliaque in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus.

Contrariis latissime derogat.

§.14. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, fel. rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de registrandis gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus, nec non Regula nostra, seu mandato de non tollendo jure quæsito, aliisque etiam in Synodalibus, Provincialibus, aliisque specialibus, vel generalibus Conciliis editis, vel edendis, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Hospitalium, & Xenodochiorum Urbis, & Congregationis Eremitarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, illis, & eorum cuilibet, & quibusvis aliis Superioribus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum, ac etiam in favorem aliorum Hospitiorum, aliorumque Superiorum, & Personarum in genere, vel in specie quomodolibet, etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac etiam de verbo ad verbum, non autem per clausulas idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissime, & validissime, ac specialiter, & expresse motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, ac quatenus opus sit piæ me. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas ad judicium vigore præsentium non trahatur, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.15. Volumus autem, quod præsentium transumptis eadem prorsus fides adhibeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, assignationis, subjectionis, exemptionis, liberationis, concessionis, communicationis, Indulti, Constitutionis, deputationis, Decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1675. tertio Idus Martii, Pontificatus nostri Anno Quinto. Dat. 30. Mar. 1675. An. 5.

G. Card. Prodatarius.

I. G. Slusius.

Visa de Curia S. de Pilastris.

D. Ciampinus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXXX.

Confirmatio, & innovatio Privilegiorum per Julium III., Gregorium XIII., Clemen. VIII., Gregorium XV., & Clemen. IX. Collegio Germanico, & Hungarico de Urbe concessorum cum prohibitione Episcopo Lauden. ne in Ecclesia Parochiali, & Monasterio Sancti Petri Laudi Veteris Ordinis S. Benedicti, ejusque annexis, & dependentibus olim plenarie unitum eidem Collegio ullam potestatem, aut jurisdictionem tam ordinariam, quam delegatam exerceat usque ad beneplacitum S. Sedis, translata interim Jurisdictione hujusmodi in Metropolitanum Mediolanensis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Gregor. XIII. Monasterium S. Petri Laudi Veteris Ord. S. Benedicti Lauden. Diec. univit Collegio Germanico.

Exposuerunt nobis nuper Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe Protectores, quod licet dudum fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster Monasterium S. Petri Laudi Veteris Ordinis S. Benedicti Lauden. Diœc. quod Conventu Regulari carebat, & in quo præter Vicarium perpetuum, qui curam animarum Parochianorum illius Ecclesiæ, quæ etiam Parochialis erat, exercebat, alii duo, vel tres Servientes presbyteri Sæculares dumtaxat, iique ad nutum amovibiles, ad celebranda, ibi divina Officia, residebant (nomine tantum, & denominatione Abbatis, ac dignitate Abbatiali, nec non Ordine, ac omni statu, & essentia, Regularibus, auctoritate Apostolica, perpetuo suppressis, & extinctis) cum Ecclesia, ædibus, ædificiis, proprietatibus, prædiis, possessionibus, bonis, juribus, jurisdictionibus, & actionibus, ac illi annexis quibuscumque d. Collegio eadem auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis eisdem perpetuo univerit, annexuerit, & incorporaverit, perpetuamque in eadem Ecclesia Vicariam cum dote congrua pro uno Vicario perpetuo, qui curam Animarum dd. Parochianorum exerceret, erexerit, & instituerit.

In Ecclesia Parochiali d. Monasterii erexit Vicariã perpetuam.

Exeptio Collegii Germanici.

§.1. Et subinde postquam tam rec. me. Julius Papa III. etiam prædecessor noster, quam

præ-

D.Greg.XIII Cardinales d. Collegii, personarum, & bonorum Protectores constituit cũ facultatibus, prout in rub.

prædictus Gregorius prædecessor Collegium prædictum, ac illius Scholares, & ministros pro tempore existentes, eorumque bona in d. Urbe, vel extra eam ubicumque locorum consistentia ab omni jurisdictione, & correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate quorumcumque Judicum, & Officialium in ipsa Urbe, vel alias ubilibet constitutorum prorsus liberos, immunes, & exemptos, ac libera, immunia, & exempta fecerant, & constituerant, necnon eos, & ea sub Beati Petri, & Sedis Apostolicæ protectione susceperant; dictusque Gregorius prædecessor nonnullos in humanis agentes ejusdem S.R.E. Cardinales dicti Collegii, ejusque Collegialium, ac personarum, & bonorum quorumcumque Protectores constituerat, & deputaverat, illisque omnes, & singulas causas civiles, & criminales, meras, & mixtas dicti Collegii, illiusque Collegialium, Scholarium, Rectorum, aliorumque Ministrorum, & Officialium pro tempore existentium in rebus, & bonis Collegium supradictum, ac illius res, jura, & actiones, ac bona concernen. tam active, quam passive per seipsos, aut alium, seu alios, qui eis viderentur etiam manu regia, ac omni, & quacumque appellatione remota audiendi, cognoscendi, decidendi, fineque debito terminandi, aliaque faciendi, & exequendi liberam facultatem concesserat:

Ampliatio d. exemptionis facta per Clementem VIII

§.2. Piæ me. Clemens Papa VIII. prædecessor noster ad tollendam tunc exortam quandam dubietatem Motu proprio, ac ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine statuerit, & ordinaverit, & ita etiam prædictorum prædecessorum mentem, & intentionem fuisse declaraverit, quod præter prædictos Collegii Germanici, & Hungarici hujusmodi Protectores nullus alius Judex quacumque auctoritate, privilegio, & facultate munitus, tam Ecclesiasticus, quam Sæcularis, ac tam Ordinarius, quam Delegatus, tam in dicta Urbe, quam extra eam in causis, & negotiis ad Collegium prædictum, illiusque personas, res, & bona, ac jura quomodolibet ex quovis Capite spectantibus, & pertinentibus, tam præsentibus, quam futuris, sive active, sive passive, tam in prima, quam in secunda, & ulteriori instantia quomodolibet exercere valeret; sed quod omnis jurisdictio, & superioritas in omnibus, & singulis causis supradictis, ac quibuscumque aliis civilibus, & criminalibus, meris, & mixtis ipsum Collegium, ac illius Scholares, Ministros, officiales, & personas, eorumque bona, res, & jura quæcumque, aut alias quomodolibet concernentibus ad prædictos, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, vel eorum Judicem, seu Judices, deputatum, seu deputatos, vel deputandum, seu deputandos pleno jure, & in quacumque instantia, etiam privative quoad omnes alios quoscumque Judices, etiam quoad illarum finalem, & totalem executionem cum facultate illas omnes quomodolibet coram aliis quibuscumque Judicibus introductas, & pendentes reassumendi, ac illis inhibendi, aliisque facultatibus, clausulis, & decretis in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper expeditis latius contentis, & expressis.

§.3. Ac postmodum accepto per similis rec. Greg. PP. XV. etiam prædecessorem nostrum, quod licet stantibus præmissis, omnis jurisdictio, & superioritas in singulis causis hujusmodi Protectoribus prædictis competere nosceretur, ac etiam præfatus Gregorius XIII. prædecessor per alias suas literas spiritualem jurisdictionem, & animarum curam, quam Ecclesiæ d. Collegio unitæ habebant, totam ad ipsius Collegii Protectores pertinere, & siquid forte in prædicti Collegii Constitutionibus desiderari usus rerum magis demonstraret, aut obscurum foret, vel ambiguum, id Protectores, & Superiores prædictos re mature deliberata ex communi omnium consensu supplere, & declarare, ac ad alia extendere posse voluisset, & desuper Collegium, illiusque Protectores, Collegiales, personæ, & ministri hujusmodi molestari non deberent; nihilominus nonnulli contra mentem, & intentionem prædecessorum prædictorum se se in jurisdictione hujusmodi intromittere præsumebant, & procurabant, ac tunc forte lites desuper introductæ reperiebantur:

Privilegia Collegii Germanici referuntur.

Dubia exorta super hujusmodi Jurisdictione.

§.4. Ipse Gregorius XV. prædecessor in præmissis omnem dubitandi occasionem tollere volens, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus prævia privilegiorum anteriorum confirmatione, ac quarumcumque litium, & causarum super præmissis, seu eorum aliquo quomodolibet introductarum, ac etiam in Auditoris causarum Palatii Apostolici vel alibi coram quibuscumque Judicibus pendentium avocatione, illarumque suppressione, & extinctione, ac perpetui silentii impositione inter alia statuerit, & ordinaverit, & ita eorumdem prædecessorum, & suæ mentis, & intentionis fuisse, & esse declaraverit, quod præter prædictos, & pro tempore existentes Collegii Germanici, & Hungarici hujusmodi Protectores nullus alius Judex quacumque dignitate, auctoritate, privilegio, & facultate munitus, tam Ecclesiasticus quam Sæcularis, ac tam Ordinarius quam delegatus, tam in dicta Urbe quam extra eam in causis, & negotiis ad præfatum Collegium, illiusque personas quascumque res, bona & jura ex quovis capite spectantibus, & pertinentibus, tam præsentibus, quam futuris quovis modo se intromittere, vel alias actum aliquem jurisdictionis, tam civilis, quam criminalis, tam circa res, bona, & jura ipsius Collegii, quam illius personas:

Gregor. XV. omnia antedicta Privilegia confirmavit, & lites super eis introductas extinguit.

Aliæ ejusdem Pontificis Declarationes referuntur.

§.5. Necnon Parochiales, ac sine cura Ecclesias, seu Cappellas, Cappellanias, & Beneficia quæcumque dicto Collegio quomodolibet unita, seu annexa, aut ab eo ratione Monasteriorum, Prioratuum, seu Ecclesiarum ipsi incorporatarum quocumque modo dependentia, ac Presbyteros, Vicarios, Cappellanos, & Ministros quomodolibet nuncupatos illis pro tempore etiam in cura, & exercitio Parochialibus, ac divinis deservientes ad nutum Protectorum, vel aliorum Superiorum, aut Collegialium d. Collegii, prævia tamen Ordinarii approbatione, ponendos, & amovendos, ac etiam perpetuos quomodolibet exercere posset, & valeret:

§.6. Curamque omnium, & singularum Ecclesiarum Parochialium, & Curatarum ad prædictum Collegium quomodolibet spectantium ab omnimoda jurisdictione, superioritate, & Dominio quorumcumque Ordinariorum penitus, & omnino (præterquam in casibus a Concilio Tridentino expressis) perpetuo exemerit; & liberaverit, ac omnem jurisdictionem, & superioritatem in omnibus, & singulis causis

fis suprascriptis, & aliis quibuscumque civilibus, & criminalibus, meris, & mixtis ipsum Collegium, & ejus Scholares, ac Ecclesias eidem Collegio unitas, Ministros, Officiales, & personas, eorumque bona, res, & jura, & Curam animarum, illiusque exercitium, ac Sacramentorum Ecclesiasticorum administrationem, aut alias quomodolibet concernentibus ad præfatos, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, vel eorum Judicem, seu Judices deputatum, seu deputatos, vel deputandum, seu deputandos pleno jure in quacumque instantia, & privative quoad Vicarium Urbis, & quoscumque locorum Ordinarios, & omnes alios quoscumque Judices prædictos etiam quoad illarum totalem, & finalem executionem, cum diversis facultatibus spectare, & pertinere in omnibus, & per omnia perpetuo debere voluerit, seu indulserit, eisque liberam, plenam, amplam, & omnimodam desuper facultatem, & auctoritatem impertitus fuerit:

Clemens IX. omnia supradicta Privilegia pariter motu proprio confirmavit.

§.7. Licet quoque similis me. Clemens Papa Nonus pariter prædecessor Noster omnia, & singula privilegia, facultates, jurisdictiones, superioritates, prærogativas, gratias, & indulta memorato Collegio, ejusque personis, rebus, & bonis, ac S.R.E. prædictæ Cardinalibus ejusdem Collegii Protectoribus, ac alias quomodolibet a præfatis Julio III., Gregorio XIII., Clemente VIII., & Gregorio XV. prædecessoribus per eorum literas super præmissis emanatas respective concessa, & attributa, & confirmata, & approbata, dictasque literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, ac inde legitime secutis, & secuturis quibuscumque motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus perpetuo approbaverit, & confirmaverit, & memoratos Cardinales dicti Collegii Protectores tunc, & pro tempore quandocumque existentes omnem superioritatem, omnemque jurisdictionem eis, sicut præmittitur concessam, & attributam in quibusvis causis, litibus, & controversiis tam civilibus, quam criminalibus, meris, & mixtis, etiam privative quoad omnes, & singulos Judices supradictos, & alias in omnibus, & per omnia, prout in literis d. Gregor. XV. prædecessoris expressum est, circa Ecclesias, & Monasteria, & signanter circa supradictum S. Petri Laudi veteris Lauden. Dioec. eorumque Ecclesias, Cappellas, Cappellanias, & Beneficia, ac membra, expendentia, bona, prædia, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque dicto Collegio dudum Apostolica auctoritate perpetuo unita, annexa, & incorporata, & ab eo quomodolibet expendentia, ac in alia quæcumque Monasteria, Prioratus, & Ecclesias, & Beneficia, quæ eidem Collegio pari auctoritate in futurum quandocumque uniri, annecti, & incorporari contingeret, eorumque respective personas Presbyteros, Cappellanos, Vicarios, & Ministros quoslibet libere, ac sine ullo prorsus impedimento exercere, cæteraque omnia eis per præfatas literas quovis modo concessa facere, & exequi posse, ac debere motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus decreverit, & declaraverit:

Alia declaratio præd. Pontificis.

Summus Pontifex omnia supprad. Privilegia pariter motu proprio confirmavit, & approbavit.

§.8. Ac demum Nos motu similiter proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfata omnia, & singula privilegia, facultates, Jurisdictiones, superioritates, prærogativas, gratias, & indulta prædicto Collegio ejusque personis, rebus, & bonis, ac Cardinalibus illius Protectoribus, & alias quomodolibet concessa, & attributa, ac confirmata, & approbata pariformiter cum omnibus inde legitime secutis, & secuturis approbaverimus, & confirmaverimus, ac innovaverimus, rataque, & grata habuerimus, ac illis omnibus, & singulis perpetuæ, atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjecerimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 3. Novembris proxime præteriti, ac singulis prædecessorum prædictorum super præmissis respective expeditis literis, quarum omnium, & singularum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Attentata Episcopi Lauden.

§.9. Nihilominus Venerabilis Frater Bartholomæus Episcopus Lauden. non attentis, nec ea, qua decet reverentia servatis privilegiis, & facultatibus hujusmodi eisdem Cardinalibus Protectoribus per præfatos Romanos Pontifices Nostros, ut præfertur, concessis, & per Nos confirmatis, & innovatis, ipsorum Cardinalium Protectorum, ac Judicum ab eis deputatorum jurisdictionem perturbare, ac Vicarii, & Cappellanorum ad exercendam in supradicta Parochiali Ecclesia S. Petri Laudi veteris animarum curam, necnon concionatoris ad prædicandum ibidem Verbum Dei deputationem ad se spectare prætendit, ac concionatori per eosdem Cardinales Protectores, seu eorum jussu, vel auctoritate deputato benedictionem concedere recusavit, itaut anno proxime præterito millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto ad Ven. Fratrem Archiepisc. Mediolan. Metropolitanum recursum haberi oportuerit, qui benedictionem concionatori sic deputato concessit, & ipse concionator subinde Sacr. Conciones in eadem Ecclesia habuit.

Concionatori ibidem deputato ad prædicandū a dd. Cardinalibus Protectoribus benedictionē concedere recusavit.

Pro hujusmodi effectu mittitur ad Archiepiscopum Mediolanen.

Novum attentatum præd. Episcopi.

§.10. Quinimo idem Bartholomæus Episc. dilectum Filium Jo: Baptistam Manusardum Ecclesiæ S. Petri eidem Collegio unitæ Cappellanum, qui dum Procurator dicti Collegii literas Nostras prædictas super confirmatione, ac innovatione privilegiorum hujusmodi emanatas, necnon literas deputationis de persona dilecti Filii Caroli Francisci Cevæ Canonici Ecclesiæ Mediolan. in Judicem Monasterii, ac Parochialis Ecclesiæ hujusmodi, eisque annexorum a prædictis Cardinalibus Protectoribus factæ in actis ejus Curiæ Episcopalis Lauden. insinuabat præsens aderat, sub certis prætextibus capi, ac maletractari, & in carcerem detrudi curavit, & subinde visitationem dictæ Ecclesiæ Parochialis, ejusque Cappellarum, seu Oratoriorum ab illa dependentium, seu intra illius fines consistentium, ac personarum illis inservientium, quam dilectus Filius Carolus Franciscus Ceva Judex ab eisdem Cardinalibus deputatus illorum jussu obibat per suos Ministros turbare;

Aliud consimile attentatum.

Aliud consimile attentatum.

§.11. Ac ipse postmodum assumpta militari manu, & velut insultabundus eamdem Parochialem Ecclesiam, illiusque Presbyteros, seu Cappellanos, & personas modis incongruis visitare, eisque terrorem incutere, & qui ad ejus man-

mandatum se se ejus violentiis non sistebant a divinis suspendere, seu ut se sisterent sub pœna suspensionis a divinis hujusmodi mandare, ac interdictum, quod dictus Carolus Franciscus Judex a prædictis Cardinalibus Protectoribus deputatus propter excessus a Confratribus cujusdam Confraternitatis intra limites prædictæ Parochialis Ecclesiæ erectæ commissos canonice tulerat, violare, seu violari curare, aliosque excessus committere præsumpsit, in gravissimum Collegii prædicti detrimentum, ac jurisdictionis, & potestatis dictis Cardinalibus Protectoribus ab Apostolica Sede attributa vilipendium, contemptum, necnon in libertatis, & immunitatis Ecclesiæ damnum, præjudicium,& gravamen:

Interdicti violatio.

§.12. Nobis propterea dd. Cardinales Protectores humiliter supplicarunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ne interea dum super præmissis, & illorum occasione inter præfatos Cardinales Protectores ex una, ac dictum Bartholomæum Episcopum ex altera partibus disceptatur, alia, & forsan graviora nascantur incommoda, ex commissi Nobis divinitus pastoralis officii debito providere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac præfatis, aliisque justis, & rationabilibus ex causis nobis notis adducti, & controversiarum hujusmodi, litiumque desuper forsan exortarum, & pendentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & collitigantium, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, ut pendentibus controversiis, seu litibus hujusmodi, & interim ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum pro parte eorumdem modernorum, & pro tempore existentium dicti Collegii Protectorum, ac Vicariorum, seu Provicariorum, aliorumque Presbyterorum, seu Cappellanorum, & Ministrorum quorumcumque ad curam animarum, ac Divina Officia in supradicta Ecclesia Parochiali, illique annexis, ac intra illius fines consistentibus, & a prædicto Monasterio quomodolibet dependentibus Ecclesiis, seu Cappellis, & Oratoriis, aliisque locis piis quibuscumque exercenda, & obeunda respective, necnon Concionatorum ad verbum Dei inibi prædicandum per eosdem Cardinales deputatorum, & deputandorum pro ipsorum Vicariorum, seu Provicariorum aliorumque Presbyterorum, seu Cappellanorum, & Ministrorum approbatione, pastoralique benedictione per Concionatores hujusmodi obtinenda, ac pro aliis, si quæ sint pro quibus ad memoratum Bartholomæum Episcopum Lauden. etiam tamquam Apostolicæ Sedis Delegatum, ac etiam juxta prædictorum privilegiorum, & literarum Apostolicarum tenorem, & dispositionem recurrendum esset, non ad dictum Bartholomeum, seu pro tempore existentem Episcopum Lauden. sed ad Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Mediolanen. Metropolitanum recurri libere, & licite possit, & debeat.

Preces Cardinalium Protectorum.

Provisio capta per Papã ad suum,& S. Sedis beneplacitum durante hæc controversia.

§.13. Itaut idem Archiepiscopus Vicarios, seu Provicarios, aliosque Presbyteros, seu Cappellanos, & Ministros hujusmodi approbare, pastoralem Concionatoribus prædictis benedictionem impertiri, aliaque præmissa facere, & exequi valeat in omnibus & per omnia, perinde ac si loci Ordinarius existeret, auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine ullo tamen partium præfatarum, aut alterius earum præjudicio, concedimus, & indulgemus. Nos enim eidem moderno, & pro tempore existenti Archiepiscopo præmissa omnia, & singula faciendi, & exequendi, ac etiam præfatos Presbyteros, seu Cappellanos, aliosque Clericos dictæ Parochiali Ecclesiæ, aliisque Ecclesiis, Cappellis, & Oratoriis a dicto Monasterio dependentibus inservientes a prædictæ suspensionis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis in eos a dicto Bartholomæo Episcopo propter præmissa, seu illorum occasione quomodolibet latis, seu comminatis, quatenus opus sit absolvendi, & totaliter liberandi, ac eis desuper opportune dispensandi, cæteraque in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exercendi, ac executioni mandari curandi, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem durante beneplacito hujusmodi dumtaxat duraturam eadem auctoritate harum serie concedimus, & impertimur.

Committit Archiepiscop. Mediolanen. omnia gerere, quæ posset ibidem Episcopis Lauden.

§.14. Districte propterea inhibentes tam dicto Bartholomæo, & pro tempore existenti Episcopo Lauden. sub interdicti ingressus Ecclesiæ, quam ejus Vicariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Actuariis, Notariis, Bariscellis, aliisque ejus Curiæ Episcopalis Ministris, & Officialibus quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus sub excommunicationis latæ sententiæ ipso facto absque alia declaratione incurren., & indignationis Nostræ, aliisque Nostro, & pro tempore existen. Rom. Pontific. arbitrio imponendis pœnis ne d. beneplacito durante se se in visitatione, correctione, jurisdictione, cura, & gubernio, superioritate, aliave quacumque tam ordinaria, quam delegata potestate, & auctoritate super præfatam Ecclesiam S.Petri Laudi veteris, aliasque Ecclesias, seu Cappellas a præfato Monasterio quomodolibet dependentes, ac Oratoria intra fines ejusdem Parochialis Ecclesiæ, & Monasterii hujusmodi existentia, & Confraternitates laicorum in eis erectas, aut electione, deputatione, examine, approbatione Vicariorum, seu Provicariorum, aliorumque Presbyterorum, seu Cappellanorum, aut Clericorum, aliorumque Ministrorum, & Concionatorum ibidem nunc, & pro tempore curam animarum ad Divina Officia, aliasque functiones Ecclesiasticas, & Verbi Dei prædicationem respective obeuntium, seu exercentium, ipsorumque Concionatorum benedictione, aliisque quibuslibet actibus jurisdictionalibus se se ullo modo ingerere, aut jurisdictionem quamcumque, seu auctoritatem, & potestatem etiam delegatam ibidem, seu contra personas prædictas exercere, ullumve actum jurisdictionalem facere, aut Vicarios, seu Provicarios, Presbyteros, Cappellanos, Concionatores, aliosque Ministros Collegii prædicti quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio, directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet molestare, perturbare, vel inquietare audeant quovis modo, seu præsumant.

Prohibitio facta Episcopo Lauden.

§.15. Ac decernentes easdem præsentes literas,

Præsentium literarum observantiã demandat, ac supplet omnes quoscumque defectus.

teras, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Bartholomæus Episcopus, & alii præfati, seu alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquod jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, aut justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque etiam quantavis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, & incogitato, ac inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo minime posse, sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, ac ab eis respective in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§.16. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumq; contrariis amplissime derogat.

§.17. Non obstantibus quarumcumque litium pendentia, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisve Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis etiam Ecclesiæ Lauden. ejusque Præsulibus, & aliis personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales eidem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto. Dat. 9. April. 1675. An. 5.

I. G. Slusius.

CLXXXI.

Exemptio Antonii Vieyra Lusitani Presbyteri Regularis Societatis Jesu ad ejus vitam a quacumque Jurisdictione Tribunalis S.Officii Portugalliæ, ac immediate subjecto Congregationi S.Officii de Urbe in quibusdam causis ad d. Tribunal spectantibus, quæ con. d. Vieyra ex quacumque causa moveri possent in d. Tribunali S.Officii Portugalliæ.

Dilecto Filio Antonio Vieyra Lusitano Presbytero Regulari Societatis JESU.

CLEMENS PAPA X. Edit. An. D. 1675.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Religionis zelus, sacrarum literarum scientia, vitæ, & morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita Nos adducunt, ut quieti tuæ benigne consultum velimus. Cum itaque (sicut accepimus) Tu, qui Presbyter Regularis Societatis Jesu existis, ac in alma Urbe nostra de præsenti degis, ejusdem Urbis aerem temperamento tuo contrarium experiaris; ac proinde jam gravis annis, & nonnullis corporis infirmitatibus obnoxius, pericula valetudini tuæ imminentia præveniendi gratia in Lusitaniam Patriam tuam prope diem, benedicente Deo, reverti intendas:

Absolutio à Censuris.

§.1. Hinc est, quod Nos justis de causis animum Nostrum moventibus religiosæ tranquillitati, atque securitati tuæ, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Te a quacumque Jurisdictione, potestate, & auctoritate Venerabilis Fratris Petri Archiepiscopi Sinden. Generalis, ac dilectorum Filiorum reliquorum Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam a Christiana Religione, fideque Catholica pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apostolica deputatorum nunc, & pro tempore existentium, illorumque respective Vicariorum, Commissario-

Exẽptio Antonii Vieyra Societatis Jesu a Jurisdictione Inquisitionum Regni Portugal. & Algarb.

riorum, Assessorum, cæterorumque Officialium, & Ministrorum quorumcumque, itaut illis tam conjunctim, quam divisim, eorumque quilibet ex quacumque causa, etiam specifica, & individua mentione digna, ac de necessitate specialiter exprimenda, tam de præsenti, quam de præterito, vel de futuro nullam in se jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem exercere, nullumque actum jurisdictionalem, sive judicialem, sive extrajudicialem contra Te facere, decernere, mandare, vel exequi; neque Te quovis quæsito colore, prætextu, ingenio, causa, vel occasione, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet molestare, perturbare, vel inquietare possint, tenore præsentium ad tui vitam plenarie eximimus, & totaliter liberamus, ac exemptum, & liberum esse, & fore decernimus, & declaramus.

Eum subjecit supremæ, & Generali Inquisitioni Urbis.

§.2. Teque in omnibus, & quibuscumque Causis ad Tribunal S. Officii Inquisitionis hæreticæ, & apostaticæ pravitatis quomodolibet spectantibus, quæ contra te ex quacumque ratione, seu causa, etiam, ut præfertur de necessitate specifice, & in individuo exprimenda tam de præsenti, quam de præterito, & de futuro seu alias quomodolibet moveri, seu intentari possent, ac etiam forsan in Tribunali S. Officii Inquisitionis dd. Regnorum jam motis, & intentatis immediatæ jurisdictioni, potestati, & auctoritati Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem hujusmodi ab hac Sancta Sede specialiter deputatorum, coram qua dumtaxat in omnibus, & singulis Causis prædictis, tenearis de Justitia respondere, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus itidem ad tui vitam harum serie subjicimus, & supponimus, ac subjectum, & suppositum esse, & fore decernimus similiter, & declaramus.

Supplet omnes defectus.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Generalis, & alii Inquisitores, cæterique præfati, & alii quicumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanaverint adductæ, specificatæ, verificatæ vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, modificari, limitari, infringi, detrectari, vel invalidari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, seu extra illud uti, seu se juvare nullo modo posse, sed ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari.

Decretum irritans.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, necnon Generalem, cæterosque Inquisitores præfatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis amplissime derogat.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis etiam in favorem S. Officii Regnorum præfatorum, illiusque Inquisitorum, etiam generalium, & Officialium, & Ministrorum quorumlibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem præfatam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, atque alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 17. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. 5. Brevium diversor. fol. 343.

CLXXXII.

Alia absolutio Joannis Baptistæ Sauvage, & Francisci Perinet Canonicorum Ecclesiæ Bisuntin., a censuris, & pœnis quibus propter temerariam electionem Decani dictæ Ecclesiæ ab Alexandro VII. innodati, & de ejus ordine, & mandato denunciati fuerant.

Seriem hujusmodi Censurarum, & pœnarum, necnon causas, ob quas latæ fuerunt videas in Constitutione hujus Pontificis incipien. Alias postquam.

Ven. Fratri Petro Archiepisc. Bisuntin.

Edit. An. D. 1675. CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. Cum Nos per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 16. Novembris proxime præteriti expeditas literas Tibi dederimus in mandatis, ut quatuor ibidem nominatos Canonicos istius Metropolitanæ Ecclesiæ Bisuntin., qui una cum aliis ejusdem Ecclesiæ Canonicis dudum Decanatus Dignitate prima post pontificalem in Ecclesia hujusmodi per promotionem bon. mem. Joannis Jacobi Fauche de Domprel ad dictam Ecclesiam Bisuntin. Pastoris solatio tunc destitutam a fel. rec. Alexandro PP. VII. prædecessore Nostro factam vacante, & per eumdem Alexandrum prædecessorem suæ dispositioni specialiter reservata, contra ipsius Alexandri prædecessoris mandata eis intimata Guillelmum Humbertum a Præcipiano in Decanum ejusdem Ecclesiæ nulliter, ac temerarie eligere, & illum in possessionem Decanatus hujusmodi intrudere, aliosque excessus committere ausi fuerant, eaque de causa ab ipso Alexandro prædecessore per quasdam suas pariter in forma Brevis literas diversis censuris, & pœnis Ecclesiasticis innodati, dictique Alexandri Prædecessoris jussu publice denunciati, nec unquam a censuris, & pœnis hujusmodi canonice absoluti, sed illis adhuc illaqueati reperiebantur, attenta eorum persistentia de dicta electione sic per eos temerarie facta, quam uti a Sede Apostolica damnatam damnaverant, & damnabant, & quantum in ipsis erat retractaverant, & retractabant cum juramento, quod dictum Guillelmum Humbertum in legitimum Decanum nunquam agnituri, sed pro tali dilectum filium Joannem de Watteville a Sede Apostolica de dicto Decanatu legitime provisum habituri essent, a censuris, & pœnis hujusmodi auctoritate nostra Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis absolveres, & cum eis opportune dispensares, & alias prout in eisdem nostris literis, quarum, ac præfatarum Alexandri prædecessoris literarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Preces. §.1. Et sicut pro parte Joannis Baptistæ Sauvage, & Francisci Perinet Canonicorum ejusdem Ecclesiæ Bisuntin. Nobis nuper expositum fuit, ipsi quoque de præfatis excessibus plurimum dolentes, ac sincero corde, & reverenti gratiam hujus S. Sedis humiliter implorantes, parati sunt coram Te confiteri, & declarare, se ex animo pœnitere dictæ electionis ab ipsis factæ die 23. Augusti 1661. de Persona præfati Guillelmi Humberti a Præcipiano in Decanum dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Bisuntin., eamque electionem, uti a Sede Apostolica damnatam, damnare, & reprobare, ac quantum in ipsis est illam, omniaque contra Sedis Apostolicæ jussa inde secuta retractare, ac polliceri, & jurare, se eumdem Guillelmum Humbertum nunquam agnituros in legitimum Decanum, sed pro tali habituros memoratum Joannem de Watteville a Sede Apostolica legitime provisum de dicto Decanatu, ac proinde sibi pariter de absolutionis beneficio, & dispensationis gratia, in præmissis a Nobis provideri summopere desiderent:

§.2. Nos qui illius vices gerimus in terris, cujus proprium est misereri semper, & parcere, attendentes, quod dictæ Sedis Apostolicæ copiosa benignitas filiis post excessum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gremium minime claudere, sed eos obviis ulnis amplecti consuevit, ac proinde eosdem exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis, præterquam præmissorum occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito Tibi de narratis, eosdem Joannem Baptistam Sauvage, & Franciscum Perinet, si hoc a Te humiliter petierint, imposita eorum singulis pro præmissis arbitrio tuo aliqua pœnitentia salutari, ac facta prius per eos coram Te declaratione pœnitentiæ de dicta electione per eos, ut præfertur facta, ipsaque electione cum omnibus inde contra dictæ Sedis Apostolicæ jussa secutis damnata, reprobata, & quantum in ipsis fuerit retractata; necnon præstito per eos in manibus tuis juramento, quod præfatum Guillelmum Humbertum a Præcipiano in Decanum dictæ Ecclesiæ Bisuntin. nunquam agnituri, sed dictum Joannem de Watteville pro legitimo Decano ejusdem Ecclesiæ agnituri sint, confectoque super his publico Instrumento, quod tuo sigillo clausum, & obsignatum ad Nos, & hanc S. Sedem quam primum transmitti debeat; ab excommunicatione, ac suspensione, ab executione Sanctorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activæ, & passivæ, & omnium fructuum eorum Præbendarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quotidianarum etiam distributionum, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas propter præmissa quomodolibet incurrerunt, auctoritate nostra Apostolica arbitrio pariter tuo in utroque foro absolvas, & totaliter liberes, dictasque pœnas, necnon fructus, & distributiones hujusmodi per eos propter eadem præmissa forsan indebite perceptos, ita tamen ut fructus quidem, qui juxta præfatarum Alexandri prædecessoris literarum dispositionem in pauperum eleemosynas distributi

Benignitas Sedis Apost.

Absolutio a Censuris ad effectum præmissorũ dumtaxat consequendum.

Committit Archiepiscopo Bisuntino eorum absolutionem, & sub qua forma.

Condonatio fructuum, & distributionũ, prout in rub.

buti, & erogati fuerint, distributiones vero, quæ cæteris Ecclesiæ deservientibus accreverint & inter eos etiam distributæ reperientur, repetere nullo modo possint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gratiose remittas, & condones.

Dispensatio super irregularitate hac occasione contracta, prout in rubrica.

§.3. Ac cum eis, & eorum quolibet super irregularitate per eos quia censuris hujusmodi propter præmissa innodati, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia divina Officia celebraverunt, & alias in Ordinibus suis ministrarunt, quomodolibet contracta, itaut illa, & iisdem præmissis non obstan., dummodo nullum aliud canonicum eis obstet impedimentum, clericali charactere, quo alias rite insigniti fuerunt, illiusque privilegiis, ac susceptis per eos pariter alias rite minoribus, & sacris, etiam Presbyteratus Ordinibus uti, & quatenus illos non dum susceperint, ad illos, si ad id idonei reperiantur, servatis alias servandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant respective, ac ad alium quemcumque effectum, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignum, auctoritate, & arbitrio præfatis dispenses, omnemque inhabilitatis, & aliam quamcumque maculam, sive notam contra eos ex præmissis quomodolibet insurgentem, seu resultantem ab eis, eorumque quolibet penitus, & omnino abstergas, & aboleas: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem Tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus, & impertimur.

Ab eis omnē inhabilitatis, & aliam quācumque maculam abstergat.

§.4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis Alexandri Prædecessoris, & Nostris respective concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Per præsentes literas nō intendit præjudicare eis, qui a Canonicis absolvendis aliquo damno affecti fuerūt.

§.5. Cæterum non intendimus per præsentes literas cuiquam eorum, qui a præfatis Joanne Baptista, & Francisco Canonicis earumdem præsentium vigore absolvendis, seu eorum aliquo ex causa, seu electionis supradictæ, seu eorum quæ inde secuta sunt, aut emerserunt, aliquo damno, vel detrimento affecti fuerint, ullum, etiam minimum, præjudicium inferre, aut inde quoquomodo inferri posse, sed unicuique jura sua salva, & illæsa remanere declaramus.

Dat. 19. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. April. 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secr. Brev. in lib. 5. diver. fol. 267.

CLXXXIII.

Confirmatio Decreti Congregationis SS. Rituum ne liceat Fratribus Trinitariis Redemptionis Captivorum habere Imagines cum eorum habitu depictas, vel sculptas B. Petri Paschasii Martyris Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

NUper ad instantiam dilecti filii Mathiæ de Cordona Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede de Redemptionis Captivorum Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Valentina Censurarum, & picturarum pro parte, & ad instantiam Patris Magistri Fratris Mathiæ de Cordona Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tam nomine proprio, quam suæ Religionis instatum fuit apud Sac. Rituum Congregationem pro relaxatione Censurarum contra Patres Conventus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Civitatis Valentiæ, eo quod habuerunt recursum ad Judices laicos Tribunalis Valentiæ, & ab eo inhibitionem extraxerunt contra prædictos Patres de Mercede ad impediendum ne isti uterentur decretis ejusdem Sacræ Congregationis, & Brevibus Apostolicis pro celebratione diei Festi Beati Petri Paschasii Martyris olim Episcopi Giennen., & Religiosi Professi Ordinis de Mercede depicti, & sculpti a præfatis Fratribus Trinitariis in eorum habitu.

Exordium ab instantia Frat. B Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

§.1. Et viceversa supplicantibus Patribus Trinitariis præfatis (absolutis prius a censuris & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet propter recursus habitos ad Judices laicos) pro concessione literarum Remissorialium, & Compulsorialium ad effectum ser. ser. examinandi Testes, & compulsandi scripturas, tam respectu possessorii, quam petitorii, & probandi Beatum Petrum Paschasium prædictum fuisse filium Religionis Trinitariæ, & alias latius, prout ex rationibus tam in facto, quam in Jure ab utraque parte hinc inde plene informante allegatis deductis, atque discussis proponente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Portocarrero:

Contraria instantia Fratr. Trinitariorū.

§.2. Et eadem Sacra Congregatio inhærendo decretis alias in causa prædicti Beati editis tertia Septembr. 1661., & trigesima Maji 1670. censuit literas Remissoriales non esse concedendas, & picturas dicti Beati Petri Paschasii depictas, & sculptas a prædictis Fratribus Trinitariorum in horum habitu esse delendas, & ita declaravit, atque decrevit die trigesima Martii 1675. V. Episcopus Portuen. Cardinalis Carpineus loco ✻ Sigilli.

Decretū Cōgregationis SS. Rituum.

§.3. Cum autem sicut dictus Mathias Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Mathiæ Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis B. Mar. æ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Absolutio a Censuris.

Confirmatio Apost. supradicti Decreti salva tamen auctoritate ejusdē S. Congregationis.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 20. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

CLXXXIV.

Statutum, ut in Congregatione Cassinen. Monachorum Ordinis S. Benedicti omnino serventur Constitutiones, & literæ Apostolicæ circa promotiones ad Abbatias titulares, ac Decanatus gradum; necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates de cætero exacte, & inviolabiliter observari debere; nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias aliasque dignitates, vel gradus dictæ Congregationis primo vacaturos cuiquam posthac nullo modo concedi posse.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiæ solio meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam constituti, ad ea peculiares vigilantiæ Nostræ curas propensis studiis convertimus, per quæ prospero, felicique religiosarum Congregationum, earum præcipue, quæ prisco Disciplinæ Monasticæ splendore conspicuæ, mulciplicibus in Ecclesiam Dei meritis fulgere noscuntur, regimini, atque progressui consulitur; ut radicitus evulsis, quos insana honorum cupiditas invenit, abusibus, Congregationes ipsæ laudabilibus suis institutis firmiter insistentes, illibatam antiquæ observantiæ gloriam servent, & bono Christi odore de bona conversatione flagrantes, lætis in dies Domino benedicente proficiant incrementis.

Constitutiones Cassinenses quoad Electiones Abbatum Titularium.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) licet per Constitutiones Congregationis Cassinen. Monachorum Ordinis S. Benedicti Apostolica auctoritate confirmatas caveatur expresse, ne quis eligi possit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum regimine, vel saltem Prior Claustralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus regimine se laudabiliter gesserit, & per quasdam fel. recor. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri literas die 14. Septembris 1620. expeditas præscriptus fuerit Decanorum ejusdem Congregationis numerus, ut scilicet pro quinque Monachis professis unus Decanus, computatis Cellariis, ac Novitiorum Magistris, Confessariis Monialium, ac Doctoribus, aliisque Officialibus assignaretur, itaut ipsi Decani numerum trecentorum non excederent, ac per easdem Constitutiones expresse quoque prohibitum reperiatur, ne ullus Monachorum possit ad Decanatum (qui primus est superioris gradus) promoveri, nisi decimum sextum annum in Congregatione præfata compleverit, neque in Decanos hujusmodi eligi, seu assumi possint, de quorum doctrinæ sufficientia, & vitæ merito non constet per Testimonium a Visitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus in Capitulo Generali ferendum, præviis quoad literarum scientiam in actu Visitationis diligenter examine, & quoad morum probitatem exacta inquisitione prout statuitur in literis rec. mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri die 6. Mart. MDXCIII. & dicti Pauli prædecessoris die XXI. Martii 1608. respective in simili forma Brevis emanatis, ac prævia etiam attestatione de hujusmodi vitæ integritate, & sufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monasterio professionis promovendi, in Diffinitorio cum juramento facienda.

Paul. V. præscripsit numerum Decanorum in d. Cõgregat. Cassinen.

Per dd. Constitutiones, & literas Apost. Clem. VIII. & Pauli V. in præfata Congregat., qui possint eligi, vel assumi in Decanos.

§.2. Nihilominus nonnulli ejusdem Congregationis Monachi propriæ professionis, quæ eos in humilitatis spiritu continere deberet, immemores, ac censuras, & pœnas per quandam Constitutionem Apostolicam, qua dictæ Congregationis Monachis ambitus districte prohibetur, inflictas, damnabiliter incurrere minime formidantes, emendicatis per importunas preces Principum Sæcularium, ac etiam Prælatorum Ecclesiasticorum favoribus, atque intercessionibus, Abbatiæ titularis honorem, & gradum Decanatus hujusmodi a Capitulis Generalibus, & dictis Congregationis præfatæ contra Constitutionum, & literarum Apostolicarum prædictarum dispositionem, quasi violenter extorquere satagunt, multique iisdem mediis etiam expectativas ad gradus, & dignitates primo vacaturas itaut eis interim currat tempus requisitum a Constitutionibus ad consecutionem Prioratus, ac Abbatiæ respective, necnon decreta connumerationis inter Priores regiminis cum simili clausula, quod eis currat tempus ad Abbatiam, reportare procurent; Unde justitiæ distributivæ ordo pervertitur, cum gravi Monachorum religiosis meritis conspicuorum, detrimento, & Congregatio magnopere perturbatur, perniciosisque abusibus, & corruptelis hujusmodi, nisi mature recidantur, in maximum relaxationis malum prolabi posset.

Ambitus Monachis d. Cõgregationis districte prohibetur.

Abusus, qui interim irrepserunt.

§.3. Hinc est quod Nos pro commissa Nobis divinitus Pastoralis Officii cura abusus prædictos penitus, & omnino evellere, illisque ansam in futurum præcidere, ac ejusdem Congregationis tranquillitati, quantum Nobis ex alto conceditur consulere, monasticamque observantiam, & in distribuendis secundum cujusque merita honorum præmiis, Justitiæ normam in ea stabilire, atque solidare cupientes, necnon præfatarum Constitutionum, & literarum Apostolicarum tenores præsentibus pro plene, & suffi-

cien-

Pontifex motu proprio statuit dd. Constitutiones, & literas Apostolicas esse inviolabiliter observandas.

cienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænarratas Constitutiones, & literas Apostolicas circa electiones, & promotiones ad Abbatiæ titularis honorem, ac Decanatus gradum, necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates, de cætero exacte, ac præcise, & inviolabiliter observari debere, nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias, aliasque dignitates, vel gradus dictæ Congregationis primo vacaturos, seu vacaturas cuiquam posthac ullo modo concedi posse, tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus, ac decernimus & declaramus.

Tollit expectativas.

Prohibet dd. Constitutionibus, & literis Ap. contravenire etiã cum reservatione Apostolici Beneplaciti sub certis pœnis.

§.4. Districte prohibentes tam cuicumque Capitulo Generali, vel Dietæ, quam quibuslibet Abbatibus, & Superioribus Congregationis præfatæ etiam specifica, & individua mentione dignis, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac dignitatis Abbatialis ipso facto absque alia declaratione incurrendæ, aliisque Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendis pœnis ne Constitutionibus, aut literis Apostolicis præfatis, vel præsentibus literis sub quovis colore, vel prætextu, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet, etiamsi desuper Nostrum, vel hujus Sanctæ Sedis beneplacitum reservaretur, contravenire audeant, seu præsumant.

Mandat præsentium literarum observantiam non obstante quocumque defectu.

§.5. Ac decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari, neque ipsis præsentibus per quascumque clausulas generales, nisi toto tenore inserto, & consentientibus Superioribus dictæ Congregationis Cassinen. derogari posse.

Eis mandat derogari non posse nisi toto tenore inserto, & consentientibus superioribus dictæ Congr.

Decretum irritans.

§.6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clausulas generales idem importantes mentio, sive quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides trãsũptorum.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.24. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Apr. 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Aprilis pars utraque fol.785.

CLXXXV.

Prohibitio ne Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Eremitarum S. Augustini transeant ad Statum Clericalem, seu ad Ordines promoveantur etiam vigore Indultorum Apostolicorum, nisi petita, & obtenta in scriptis licentia tam Provincialis, quam Generalis, & servata forma eorumdem Indultorum sub pœna perpetuæ suspensionis, & redactionis in numerum Conversorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Dominicus Valvasorius Mediolanen. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in eodem Ordine nonnullis ab hinc annis, non sine ingenti ipsius Ordinis detrimento serpére incœpit ambitionis morbus, quo plures Fratres Laici, seu Conversi propriæ vocationis obliti, ac humilem pertæsi conditionem,

nem, qua Regulari se manciparunt doctrinæ, a Laicali statu ad Clericalem transire, ac ad Sacros Ordines promoveri impotenter pertentant, & a vilioribus exercitiis ad Sacri Altaris Ministeria ascendere, quinimo pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta administrare, necnon Animarum curam exercere minime verentur: & quia non facile in ea Provincia, in qua tanquam Laici ad Religionem admissi fuerunt, voti compotes fieri possunt, ideo nonnulli eorum de loco ad locum, ac de Provincia in Provinciam vagantes commigrant, & aliqui ad remotiores etiam Insulas se conferunt, atque ita quam nequeunt apud legitimos Superiores suos laicalis eorum conditionis conscios facultatem obtinere, ut Sacris initientur Ordinibus, eamdem ab exteris tandem non sine dolo extorquent.

Incommoda, quæ ex hujusmodi transitu suboriuntur.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, innumera ex hac una inobservantia suboriantur incommoda, quandoquidem decursu temporis prædicti Fratres Laici, seu Conversi, jam utcumque ad Sacros Ordines promoti, ad proprias Provincias, & Conventus, in quibus recepti fuerunt, remigrantes in iisdem contendunt aggregationis, & filiationis, ut antea fruebantur, potiri Privilegio, quod quidem juste illis a cæteris Religiosis denegatur, ob indebitam status variationem, & dedecus, quod Religiosis inurunt per eorum inscitiam, quam vel Sacrum facientes, vel Officium Divinum legentes, vel Altaris Ministeria exercentes, aut Sacramenta administrantes patefaciunt; Inde verò lites, & dissidia in Conventibus, & Provinciis Ordinis prædicti succrescere videantur; Nobis propterea dictus Dominicus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut tot malis, ne radices altius agant, opportuno remedio occurrere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis d. Ordin.

§.2. Nos igitur ipsius Dominici Procuratoris Generalis votis in præmissis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cetero ullus Frater ad regularem dicti Ordinis habitum inter Laicos, seu Conversos receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoveri valeat, nisi prius opportunum super eo Indultum ab hac Sancta Sede Apostolica reportaverit, ac etiam tam a Priori Provinciali suæ Provinciæ, quam a Priore Generali Ordinis prædicti respective facultatem desuper petierit, & in scriptis sibi concedi obtinuerit. Nec ullus Frater Ordinis hujusmodi in statu laicali professus, qui Sacros Ordines de suorum Superiorum licentia suscipiendi facultatem ab eadem S.Sede obtinuerit, ejusmodi facultate perfrui valeat, nisi petita, & obtenta pariter tam a Priori Provinciali sue Provinciæ, quam a Priore Generali Ordinis hujusmodi licentia, servatisque, & adimpletis omnibus, & singulis illis, quæ in ejusmodi Indultis, & literis Apostolicis desuper expeditis præscripta fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Absolutio a Censuris.

Præscribit formam sub qua fratres laici dicti Ordin. ad statum Clericalem transire possint.

Quando Indultum Ap. cis non suffragetur.

§.3. Volentes, & eadem auctoritate statuentes, ut qui secus egerint, a statu laicali ad Clericalem transeuntes, Clericalem characterem suscipientes, vel se ad Sacros Ordines promoveri facientes, a Clericalis characteris, & Sacrorum Ordinum hujusmodi executione perpetuo suspensi remaneant, ac a statu, & habitu Clericali rejiciantur; & in numerum Conversorum denuo redigantur. Qui vero Fratres Laici, seu Conversi Ordinis prædicti tam Clericali charactere, & Sacris Ordinibus prædictis initiati sunt, sed ob eorum ignorantiam non levia adferunt Populo scandala, & Religionis famæ plurimum derogant, auctoritate dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti, cui opportunam ad id harum serie facultatem tribuimus, a Clericalis characteris, & Ordinum suorum respective exercitio tamdiu suspendantur, donec ab ipso Priore Generali, vel ab Examinatoribus per eum deputandis, prævio examine approbati fuerint. Porro Superiores, qui sine debita, & per præsentes literas præscripta solemnitate concedent prædictis Fratribus Laicis, seu Conversis facultatem transeundi ad statum Clericalem, seu Sacros Ordines suscipiendi aut indebite promotos redarguere, & punire negligent, pœnam privationis Officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto se noverint incursuros.

Pœnæ adversus Contravenientes.

Provisio quo ad fratres laicos jam promotos.

Pœnæ adversus Superiores indebite concedentes hujusmodi licētias transeundi.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, ac Congregationum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorū derogatio.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S.M. Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maji 1675. Pontificatus Nostri anno Sexto.

Dat. 9. Maji 1675. An. 5.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Maji par. utraque fol. 109.

CLXXXVI.

CLXXXVI.

Erectio Custodiæ sub nomine Immaculatæ Conceptionis B.V. Virginis in novam Provinciam cum dismembratione Provinciæ S. Antonii Brasilien. Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum terrarum Orbem diffusæ regimini, divina dispositione præsidemus, solicitudo nos admonet, ut felici, prosperoque Christi fidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, gubernio, atque directioni, etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere interdum studeamus, sicut locorum, & personarum, & temporum qualitatibus mature perpensis ad gloriam, & Religionis incrementum, atque Animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Refertur status antiquus Provinciæ S. Antonii Brasilien.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joannes a Nativitate Provinciæ Sancti Antonii Brasilien. Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum in Romana Curia specialis Procurator, quod d. Provincia primordio suæ fundationis sub titulo Custodiæ S. Antonii Brasiliensis Provinciæ ejusdem nominis in Lusitania consistenti unita fuit usque ad fel. rec. Alexandrum Papam VII. prædecessorem nostrum, qui eam a d. Provincia Lusitaniæ, tum ob earum ab invicem distantiam, multitudinem Fratrum, & numerum Conventuum, tum ob cætera requisita, & ad utriusque partis instantiam separavit, ac in distinctam Provinciam, relicto solum titulo Sancti Antonii, cum addito, Brasiliensis, erexit.

Alexan. VII. d. Custodiam erexit in Provinciam, & separavit ab altera in Lusitania.

Hujus Provinciæ amplitudo, & incōmoda referūtur.

§.2. Hæc autem Provincia exinde, & antea dum Custodia erat, per vastissimum Brasiliæ Regnum ad spatium quingentarum, & amplius leucarum ita dilatata est, ut Minister Provincialis in decursu sui triennalis regiminis, & multo minus Commissarii Visitatores a Ministris Generalibus Ordinis præfati ad canonicam, tam fratrum, quam Conventuum visitationem deputati, vix unquam integræ ejusdem Provinciæ visitationem obire valuerint, in grave regularis observantiæ detrimentum, cui ut necessarium applicari posset remedium, omnes Provinciæ hujusmodi Fratres tunc in humanis agenti Petro Manero d. Ordinis Ministro Generali supplicarunt, ut formam aliquam boni regiminis pro tam vasta, & extensa Provincia præscribere vellet.

Fratres ejusdem Provinciæ supplicarunt Ministro Generali Ordinis pro opportuno remedio.

Variæ provisiones Ministri Generalis.

§.3. Ipse vero Petrus Minister Generalis, post maturam deliberationem, & graviorum Fratrum consultationem, disposuit omnibus d. Provinciæ Conventibus sitis ultra Oppidum Spiritus Sancti, & in ejus Districtu, seu Capitania fundatis ad tractum Sur nuncupatum, dari debere unum Custodem, qui assistentibus sibi duobus Diffinitoribus vices, & absentias Ministri Provincialis, tam in ordinariis Fratrum correctionibus, quam in Conventuum visitationibus, & electionibus extracapitularibus legitime, & ex totius Provinciæ concordato suppleret, utque dicti Conventus, cum ad numerum septem Conventuum crevissent, gauderent titulo Custodiæ, cum vero ad decem Conventus pervenissent, gaudere possent titulo Provinciæ.

§.4. Quam formam regiminis omnes Fratres d. Provinciæ, tam Diffinitorii, quam Discretorii in Capitulo Provinciali die 30. Augusti 1657. in Conventu S.Francisci Civitatis Brasiliensis, unanimi consensu, & communibus omnium votis, nemine prorsus discrepante, vel contradicente, ad majus Dei obsequium, regularis obsevantiæ incrementum, solamen Fratrum, & levamen Prælatorum Provincialium, & Visitatorum personaliter visitantium, amplexi sunt, & hæc forma regiminis die 22. Junii 1670. per Venerabilem Fratrem Franciscum Mariam Phini Episcopum Syracusan. tunc temporis Ministrum Generalem ejusdem Ordinis fuit approbata, & postea omni meliori forma, qua fieri potuit in Congregatione Capitulari d. Provinciæ Brasilien. admissa, & ratificata die 13. Decembris ejusdem Anni 1670. a dilecto filio Joanne a Deserto Ministro Provinciali cum communibus omnium Patrum Provinciæ, & Diffinitorii votis, ac suffragiis, qui omnes unanimiter cessere juri suo, ac prætensioni contra d. Custodiam, eamque in omni libertate a jure requisita: ut in novam per se Custodiam sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ erigeretur, ac per proprios, & distinctos Superiores regeretur, constituere, & hoc ipsum confirmantes iidem Fratres Provinciæ hujusmodi in ultimo Capitulo Provinciali die 22. Augusti 1673. quantum ad erectionem in Custodiam, ac etiam ulterius progredientes sponte, & libere supplicarunt, ut in Provinciam separatam sub titulo jam dicto stabiliretur.

Hāc Regiminis formā amplexum fuit Capitulū Provinciale die 30.Aug.1657

Ab altero Ministro Generali die 22.Junii 1670. fuit approbata.

Congregatio Capitularis d. Provinciæ Brasilien. die 13.Decembris d. anni consentit, ut in novam Custodiam erigatur.

Capitulum Provinciale die 22. Aug. 1673. erectionem d.Custodiæ confirmavit, & supplicavit ut in Provinciam separatam erigeretur.

§.5. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicta Custodia ad præsens ab ultimo Capitulo hujusmodi in pacifica possessione status Custodiæ distinctæ reperiatur; præmissis vero omnibus attentis, quæ vera esse dilecto filio moderno Ministro Generali d. Ordinis constat, concurrentibusque cæteris, quæ ab Apostolicis, & Generalibus Ordinis hujusmodi Constitutionibus ad canonicam novæ per se Provinciæ erectionem requiruntur, præfatus Joannes Procurator Custodiam hujusmodi confirmari, ac in novam Provinciam sub titulo prædicto erigi summopere desideret: Nobis propterea nomine dilectorum pariter filiorum Fratrum, tam Provinciæ S. Antonii Brasilien., quam Custodiæ hujusmodi humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces.

§.6. Nos igitur eosdem Joannem Procuratorem, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attentis narratis, & audito per Venerabilem Fratrem nostrum Franciscum Episcopum Ostien. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum d. Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectorem,

Absolutio a Censuris.

rem, cui hoc negotium a Congregatione Venerabilium etiam Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita remissum fuerat, præfato moderno Ministro Generali super veritate omnium supra expressorum informante, præfatam Custodiam Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, illiusque Conventus, Domos, & Monasteria quæcumque, ac in eis degentes Religiosos, & Fratres quoscumque a d. Provincia S. Antonii Brasilien. auctoritate Apostolica perpetuo separamus, segregamus, & dismembramus, ac a quacumque Ministri Provincialis, aliorumque Superiorum ejusdem Provinciæ Jurisdictione, superioritate, subjectione, visitatione, correctione, Cura, & Gubernio itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus; ipsamque Custodiam, ac illius Conventus, Domos, Monasteria, Fratres, & Religiosos hujusmodi sic separatos, & dismembratos, ac separata, & dismembrata in novam dicti Ordinis Provinciam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ in Regno Brasiliæ ad tractum Sur nuncupandam, quæ a propriis Ministro Provinciali, Custode, Diffinitoribus, cæterisque Superioribus juxta ejusdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis, regi, & gubernari debeat, auctoritate, & tenore præfatis pariter perpetuo erigimus, & instituimus.

Pontifex dictã Custodiam in novam Provinciã erigit.

§.7. Necnon ipsi novæ Provinciæ sic erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Domibus, Monasteriis, ac Ministro Provinciali, Custodi, Diffinitoribus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & Personis quibuslibet, ut omnibus, & singulis Privilegiis, Gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, Indulgentiis, Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Domus, Monasteria, Superiores, & Fratres, aliæque Personæ, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Cõcedit huic novæ Provinciæ omnia Indulta, & Privilegia quibus gaudent aliæ Provinciæ ejusdem Ord.

§.8. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodia, ac Provincia, & Ordinis præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Julii 1675. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Data 15. Julii 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. in Lib. Brevium Mensis Julii par. utraque fol. 318.

CLXXXVII.

Licentia fundandi Conventus, ubique Locorum Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum tam Calceatorum, quam Discalceatorum de sola Licentia Ordinariorum Superioribus d. Ord. concessa ad limites Constitutionis Clementis X.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ Clementiæ abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, ad ea, quæ Conventus, & alia loca Regularia ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis, piorumque operum incrementum, atque Animarum salutem ubique Locorum erigi valeant, propensis studiis intendimus, ac Pastoralis Officii nostri partes desuper interponimus, sicuti omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus de Sancto Marco Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum dudum fel. rec. Paulus PP. V. prædecessor noster Superioribus, & Religiosis Ordinis Fratrum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, & ubique locorum, quilibet in Districtu suo Domos, & Monasteria, juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum Personarum cujusvis Ordinis etiam Regularium requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis, concesserit: & subinde rec. mem. Gregorius Papa XV. pariter prædecessor noster eisdem Fratribus Discalceatis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, illorumque Superioribus, ut Domos, & Monasteria hujusmodi, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent, quam in Privilegiis illis concessis præscriptum est; dummodo tamen expressus Ordinariorum Locorum ad id accederet assensus, fundare, & erigere possent pari auctoritate indulserit; ac postmodum piæ mem. Clemens PP. IX. etiam prædecessor noster Literas Pauli, & Gregorii prædecessorum præfatorum super præmissis respective emanatas Apostolica simi-

Indultum Pauli V. concessum fratribus Discalceatis Carmelitis.

Gregor. XV. d. Indultum ampliavit.

similiter auctoritate confirmaverit, & approbaverit, & alias, prout in ipsius Clementis prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis die 6. Octobris 1668. expeditis, uberius continetur.

Paul. V., & Gregor. XV. similia Privilegia concesserunt Fratribus Discalceatis Ordinis Minorum; S. Francisci de Observantia.

§.2. Dictique Paulus, & Gregorius prædecessores similia privilegia Fratribus Discalceatis Ordinis Minorum, seu S. Francisci de Observantia nuncupatorum per suas pariter in forma Brevis die 5. Septembris 1606., & die 23. Decembris 1621. respective expeditas Literas concessisse reperiantur: ipse Franciscus Procurator Generalis Fratres tam Calceatos, quam Discalceatos d. Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum consimilibus Privilegiis, & Gratiis ex nostra, & hujus S. Sedis benignitate decorari summopere desiderat; nam quamvis hic Ordo omnibus Privilegiis, & exemptionibus, quæ aliis omnibus Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium concessa sunt, vigore amplissimæ concessionis eidem Ordini a nobis per quasdam nostras etiam in forma Brevis Literas die 22. Octobris 1670. emanatas, factæ, & consequenter facultatibus prædictis gaudeat, Fratres tamen ipsius Ordinis easdem facultates ad praxim deducere nequeant; quippe qui authentico Literarum Apostolicarum super concessione facultatum hujusmodi expeditarum, exemplo destituti reperiantur.

Hisce Privilegiis decorari cupiunt Fratres tam Calceati, quam Discalceati Ord. B. Mariæ de Mercede.

Hic ordo gaudet omnibus Privilegiis, & exemptionibus, quæ aliis omnibus Ordinibus tam Mendicantiũ, quam non Mendicantiũ sunt concessa.

Super hujusmodi communicatione carent authentico literarum Apostolicarum.

§.3. Nobis propterea præfatus Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Francisci Procuratoris Generalis votis in præmissis quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Superioribus, & Religiosis prædicti Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tam Calceatis, quam Discalceatis ad limites præfatarum Clementis IX. prædecessoris Literarum Apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus, ut ubicumque Locorum quilibet in suo Districtu Domos, & Monasteria juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum Locorum, nullo aliarum Personarum Ecclesiasticarum, & cujusvis Ordinis Regularium requisito consensu, etiamsi dictæ Domus, & Monasteria aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium, magis vicina essent, quam in Privilegiis Ordinum Mendicantium hujusmodi concessis præscriptum est, servata in reliquis Constitutionum Apostolicarum forma, condere, fundare, & erigere possint: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces.

Absolutio a Censuris.

Pontifex dd. Privilegia Pauli V., & Gregor. XV. extendit etiam ad Fratres tam Calceatos, quam Discalceatos Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum prout in rubrica.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Clementis IX. prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

§.6. Volumus autem, ut earumdem Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1675. Pontificatus nostri anno sexto.

Dat. 19. Jul. 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Registrat. in Secretar. in lib. Brevium Mensis Julii parte utraque fol. 810.

CLXXXVIII.

Statutum, ut de cætero qui Convictores Collegiorum Pontificiorum Anglorum, Græcorum Maronitarum, Scotorum, ac Hibernorum recipiuntur, Alumnis ipsorum Collegiorum in victu, & vestitu, totaque domestica disciplina se conformare debeant.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) ad rectam Juventutis institutionem in Collegiis Pontificiis Anglorum, Græcorum, Maronitarum, & Scotorum de Urbe, quorum cura dilectis filiis, & Clericis, seu Presbyteris Regularibus Societatis Jesu, auctoritate Apostolica demandata reperitur, ac etiam in Collegio Hibernorum de eadem Urbe, cujus curam bon. mem. Ludovicus S.R.E. Cardinalis Ludovisius nuncupatus illius Fundator, pro tempore existenti Præposito Generali d. Societatis commisit, ipsorumque Collegiorum, & in eis degentium quietem, & felicem progressum plurimum expediat, ut inter Alumnos, & Convictores dd. Collegiorum in victu, & vestitu, totaque domestica disciplina uniformitas servetur, ne ex diversitate oriantur dissidia, & perturbationes, quæ finem institutionis eorumdem Collegiorum ad Dei gloriam, Fideique Catholicæ conservationem, & propagationem pie prudenterque erectorum, impedire valerent.

Exordium.

§.1. Hinc est, quod nos prædictorum Collegiorum, in eisque nunc, & pro tempore commorantium quieti, ac felici, prosperoque regimini, & progressui quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cæte-

cætero omnes, & singuli cujuscumque status, gradus, Ordinis, & conditionis existant, qui in Convictores memoratorum Collegiorum recipientur, Alumnis ipsorum Collegiorum respective in victu, vestitu, totaque domestica disciplina sese conformare debeant, nec in dd. Collegiis commorari ullo modo permittantur, nisi toto tempore, quo in eisdem Collegiis respective convivent, Alumnis sese sicut præmittitur conforment, tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuitur in dd. Collegiis omnimoda cõformitas inter Convictores, & Alumnos.

§.2. Volentes, ut Convictores, qui in Collegiis prædictis de præsenti reperiuntur, intra aliquem competentem terminum ipsis a dilecto filio Jo. Paulo Oliva Præposito Generali Societatis prædictæ pro ejus arbitrio statuendum, se se Alumnis ipsorum Collegiorum respective victu, vestitu, totaque domestica disciplina, ut præfertur, conforment, alioquin quantocitius commode fieri poterit inde demittantur.

Præfigitur terminus dd. Convictoribus pro hujusmodi conformitate sub pœna &c.

§.3. Ac Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus prædictis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Collegiorum prædictorum erectionibus, & Constitutionibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii d. Societatis subscriptis, & sigillo prædicti Præpositi Generalis, vel alterius Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio,, & extra ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Augusti 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

Dat. 23. Aug. 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. in Lib. Brev. Mensis Augusti par. 2. fol. 319.

CLXXXIX.

Prohibitio extrahendi Libros Bibliothecarum ex Monasteriis Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis Cistercien.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecæ Monasteriorum Congregationis Reformatæ Monachorum S. Bernardi Ordinis Cistercien., quantum cum Domino possumus benigne consulere, ac dilectum filium Nicolaum a S. Mauro modernum ejusdem Congregationis Abbatem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§.1. Supplicationibus ejusdem Nicolai Abbatis Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam cujusvis gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, & quacumque auctoritate, superioritate, & officio fungentes, etiam individua mentione dignos, libros, quinterna, & folia, sive impressi, sive manuscripta eisdem Bibliothecis hactenus quovis modo donata, concessa, & assignata, ac in futurum quandocumque donanda, concedenda, & assignanda, sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex Monasteriis, quorum sunt extrahere, & asportare, seu ut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo, nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, nisi in mortis articulo constitutus, impetrare possit, ac etiam quoad Regulares, privationis vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso absque alia declaratione incurrendis auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, & Ordinis, ac Congregationis prædictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copiæ in valvis Bibliothecarum Monasteriorum prædictorum, vel alio Monasteriorum hujusmodi loco conspicue, quo ab omnibus cerni possint, continuo affixæ remaneant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub

sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1675. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Septembris par. 2. fol. 225.

CXC.

Statutum circa novos transitus Professorum Societatis Jesu e dicta Societate ad alios Ordines translatorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indultum Pauli III. datum Societati Jesu.

CUm dudum fel. rec. Paulus PP. III. prædecessor noster Societati Jesu inter alia concesserat, ut Clericorum Regularium ejusdem Societatis nemo, sive Professus, sive Scholaris, sive Coadjutor ex dicta Societate egrediens ad alium, quam Carthusiensium Ordinem, nisi de expressa Romani Pontificis, vel Præpositi Generalis dictæ Societatis licentia se conferret:

Alterum Indultũ Pii IV. favore dictæ Societatis.

§.1. Itemque rec. mem. Pius PP. IV. etiam prædecessor noster voluerat, ut ne quis prædictorum ab eadem Societate, prætextu cujusvis Indulti, vel quæsito colore melioris vitæ, vel strictioris observantiæ etiam ad Mendicantium vel Cistercientium, seu S. Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem, Carthusiensi excepto transire possit, dubitari contigisset, an Præpositus pro tempore existens valeret etiam professos, ex causis id exigentibus, ab ipsa Societate emittere, aut eis sic emissis liberum esset de ejus licentia, se ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium Ordinem transferre, piæ me. Gregorius PP. XIII. pariter prædecessor noster re perpensa, atque diligenter examinata, Societatis ipsius puritate, atque incremento, emissorumque pro tempore saluti consulere volens, statuit, ut deinceps in perpetuum liceret dicto Præposito, quos judicavisset ab ipsa Societate emittere, eosque de ipsius Præpositi licentia non tantum ad Carthusiensium, sed ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium, paris, laxioris, aut arctioris observantiæ Ordinem per ipsum Præpositum illis præscribendum, de consensu tamen superiorum Loci illius, quo destinarentur demigrare, in eisque professionem per Loci illius Monachos, aliosque Regulares ejusdem emitti solitam emittere, habitumque suscipere, & consueta uti eorum disciplina, & alias prout in ejusdem Gregorii prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 22. Septembris 1582. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Dubitatio desuper orta.

Resolutio Greg. XIII.

Abusus exinde suborti.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, non raro contigerit, ut Professi nonnulli prædictæ Societatis laxioris vitæ cupiditate ducti, cum nequirent impetrare a Præposito Generali ipsius Societatis licentiam transeundi ad Ordinem laxioris observantiæ, prout desiderabant, impetrarent saltem facultatem ingrediendi alium Ordinem, in quo vigebat regularis observantia, atque emissa in eo post modicum tempus per dispensationem professione, inde facilius postea obtinuerint licentiam migrandi ad alium Ordinem laxiorem, in quo exigua valde forma esset religiosæ disciplinæ, non sine scandalo multorum, qui relaxationis ejusmodi amorem in viris Deo per vota solemnia consecratis, merito exhorrescunt:

His Pontifex providet prout in rubrica.

§.3. Hinc est, quod Nos ejusmodi scandalis ansam in futurum præcidere, ac Societatis prædictæ honori, indeque emissorum saluti, quantum Nobis ex alto conceditur prospicere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie perpetuo statuimus, & ordinamus, ut de cætero in eadem Societate professi, quos Præpositus Generalis dictæ Societatis ab ipsa Societate emittendos judicaverit, quique de ejusdem Præpositi Generalis licentia, ad alium quemvis Ordinem eis ab ipso Præposito Generali præscriptum translati fuerint, inde post emissam ibidem professionem regularem exire, aut denuo ad quemcumque alium Ordinem, Carthusiensi excepto, transire nequeant, nisi de speciali Nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, in qua exprimatur, eos alias in dicta Societate professos, indeque de Præpositi Generalis licentia ad præscriptum ab eo Ordinem, ex quo denuo ad alium transire desiderent, translatos fuisse, ac etiam specifica præsentium literarum fiat mentio.

Pœnæ adversus aliter de novo transeuntes, seu translatos.

§.4. Alioquin novi transitus hujusmodi, ac professiones, & alia quæcumque inde quovis modo secutura, nulla prorsus, atque invalida, & irrita, nulliusque roboris, & momenti existant, & sic transeuntes pro Apostatis habeantur, omnibusque censuris, & pœnis contra Apostatas statutis, & promulgatis subjaceant, nec ab illis absolutionis beneficium ab alio, quam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (nisi in mortis articulo constituti) reportare valeant.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat inviolabiliter observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Societatis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici sive Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 16. Sep. 1675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Septembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium Mensis Septembris par. 2. fol. 290.

CXCI.

Confirmatio Privilegiorum Universitati Studii Generalis Cesenæ, ejusque Collegiis a diversis Romanis Pontificibus respective concessorum, ampliatorum, & confirmatorum, nempe creandi Notarios, & promovendi quotannis quatuor ad Doctoratum utriusq; juris Collegio Juristarum, ac aggregandi Collegio Physicorum, & Medicorum quoscumque in arte Medicinæ Peritos huic Collegio respective attributorum, cum Indulto, ut dictum Collegium Juristarum non solum præfatos quatuor quotannis, sed etiam quoscumque alios idoneos, prævio rigoroso examine, ac ser. ser. adinstar aliarum Universitatum promovere possit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei mem.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Clementiæ, atque sapientiæ abundantiam constituti, ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum providentia ad promovenda bonarum literarum studia, quæ & Ecclesiæ Dei, & Reipublicæ eximie conducibilia sunt, salubri consilio emanasse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter corroboramus, illaque etiam interdum ampliare studemus, sicut publicæ utilitati, ac Civitatum nobis, & Apostolicæ Sedi, etiam quoad temporalia subditarum decori, & ornamento cognoscimus in Domino profuturum.

Status Generalis Universitatis Cesenæ describitur.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Magister Sanctes de Pilastris presbyter Cesenas in utraque signatura nostra Referendarius, & Subdatarius noster, quod cum in Provincia nostra Romandiolæ unica reperiatur studii Generalis Universitas in Civitate nostræ Cesenæ consistens, in qua ab immemorabili tempore stipendiati sunt decem lectores, ex quibus sex matutinis, & quatuor vespertinis horis Sacros Canones, Leges Civiles, Sacram Theologiam, Philosophiam, Logicam, & Medicinam publice prælegunt, & bo. me. Marcus Aurelius Maraldus dum vixit Brevium Secretorum fel. rec. Urbani VIII., & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Secretarius aliam prædictis lecturam Sacrorum Canonum, assignato perpetuo honorario, adjunxerit, ac re. me. Julius Papa II. etiam prædecessor noster per suas literas die 24. Junii 1504. expeditas Collegio Juristarum dictæ Civitatis viginti Doctoribus constanti Notarios creandi, & piæ me. Clemens Papa VII. similiter prædecessor noster eidem Collegio duos ad id idoneos quotannis ad gradum doctoratus in utroque Jure, servatis servandis promovendi facultatem, dictus quidem Clemens prædecessor per suas literas die 10. Februarii 1524. emanatas, respective concesserint.

Indulta Julii II., & Clementis VII. Collegio Juristarum dict. Universitatis, creandi Notarios, & duos idoneos quotannis doctorandi.

§.2. Hæcque facultas a Clemente prædecessore concessa ad alios duos, annis singulis doctoratus laurea decorandos a similis rec. Paulo Papa V. prædecessore pariter nostro per suas die 3. Septembris 1610. desuper expeditas literas ampliare, & omnes gratiæ supradictæ a similis me. Alexandro Papa VII. etiam prædecessore nostro per suas literas die 3. Decembris 1657. emanatas confirmatæ fuerint, necnon fel. etiam rec. Paulus III. per suas die 30. Decembris 1535. omnia statuta, privilegia, ordinationes, & Decreta, præfato Collegio Juristarum concessa, confirmasse, ac Pius IV. Romani Pontifices prædecessores pariter nostri per suas die 23. Julii 1561. respective expeditas literas, Collegio Physicorum, & Medicorum Civitatis prædictæ quemcumque peritum, & idoneum in arte Medicinæ recipiendi, & hujusmodi Collegio aggregandi facultatem concessisse reperiantur.

Paulus V. hanc facultatem doctorandi extendit ad alios duos.

Alexan. VII. omnes supradictas gratias confirmavit.

Paulus III. omnia statuta, & Privilegia d. Collegio concessa confirmavit.

Indultum Pii IV. Collegio Physicorum, & Medicorum d. Civitatis.

§.3. Ipse Magister Sanctes pro singulari sua erga eamdem Civitatem patriam suam pietate, bonique publici studio, privilegia, facultates, gratias, & alia præfata, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & ut juris utriusque studiosis, post peractum utriusque facultatis hujusmodi studiorum cursum, debitum honoris præmium rependi valeat, facultatem d. Collegio Juristarum a memoratis Clemente VII., & Paulo V. prædecessoribus, ut præfertur concessam, & ampliatam uberius extendi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Magistri Sanctis de Pilastris Subdatarii.

§.4. Nos igitur ad ea, quæ publice utilia, dictæque Civitati decori fore conspicimus, favorabiliter intendentes, ac præfati Magistri Sanctis Subdatarii nostri votis in præmissis peculiari charitate annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium hac vice dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon omnium, & singularum literarum præfatarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia, facultates, gratias, & alia supra expressa dictæ Universitati, seu ejus Collegiis præfatis a memoratis Julio, Clemente, Paulo III., Pio IV., Paulo V., & Alexandro prædecessoribus respective concessa, ampliata, & confirmata, ut præfertur, expeditasque desuper illorum literas supradictas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus,

Absolutio a Censuris.

Pontifex omnia supradicta Privilegia auctoritate Apostolica confirmat.

mus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Insuper dictorum Juristarum Collegio indulget, ut quoscumque Idoneos valeat doctorare.

§.5. Præterea præfato Juristarum Collegio, ut non solum quatuor quotannis, sed etiam quoscumque alios, quos nimirum ad id idoneos esse duxerit, prævio rigoroso examine, ac servatis, servandis, & quæ in dictis Clementis, & Paul.V. prædecessorum literis præscribuntur, ad gradum doctoratus in utroque jure ad instar aliarum Universitatum promovere libere, & licite possit, & valeat, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, eorumque Vicelegatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in singulis literis præfatis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. 28. Sep. 675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secr. Brevium in lib. Mensis Octobris par.1. fol.47.

CXCII.

Indultum ut Puellæ Conservatorii sub tit. Divinæ Providentiæ de Urbe, licet Meretricum, sive Mulierum inhonestarum natæ, vel sorores sint, nihilominus a Deputatis Annunciationis B.M.V., aliarumque Archiconfraternitatum, & Societatum Urbis ad Dotes, sive subsidia Dotalia admitti, illaque consequi possint perinde ac si nec Genitrices, nec Sorores tales haberent.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Paparettus, quod cum ipse sexaginta tres Puellas in Domum S.Michaelis de Urbe, quã iis, qui sponte veniunt ad fidem assignavimus, congregaverit, illisque ibidem tanquam in Conservatorio sub titulo Divinæ Providentiæ de necessariis ad Monachatum, vel Matrimonium, juxta earum respective vocationem, sive inclinationem, ex eleemosynis, & subsidiis Dotalibus providere satagit, inter eas vero nonnullæ reperiantur, quæ Meretricum, sive Mulierum inhonestarum natæ, vel sorores existunt, & dilecti pariter filii Deputati, sive Administratores, & Officiales Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, aliarumque Archiconfraternitatum, & Societatum dictæ Urbis, qui Dotes sive subsidia Dotalia pauperibus Puellis distribuere solent, Puellas dicti Conservatorii ad Dotes, sive subsidia Dotalia hujusmodi admittere renuant, causati, ei rei obstare dispositiones Testatorum, & piorum largitorum, qui easdem Dotes, sive subsidia Dotalia præstari ordinarunt, ac Puellas, quæ personarum inhonestarum natæ, vel sorores essent, ab illis excluserunt.

Subsidia Dotalia ab Archiconfraternitatibus aliisque locis piis, quibus puellis dari nequeant.

Damnum exinde obveniens puellis d. Conservatorii.

§.1. Idem Franciscus Puellas prædictas ad Dotes, sive subsidia Dotalia hujusmodi, tametsi jus ad illas, & illa Puellis, quæ ex honestis Parentibus ortæ sunt, acquisitum esse prætendi posset, admitti posse plurimum desiderat, cum aliunde non suppetat modus, easdem Puellas in Religione, vel Matrimonio honeste collocandi, illarumque periculis occurrendi, ac peccatorum, quibus Divina Majestas offenditur, occasiones præcidendi, atque ita, & Dei honori, & publicæ utilitati, atque decori consulendi.

Preces.

§.2. Nos propterea humiliter supplicari fecit; ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Francisci votis in præmissis quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam Testamentorum, quam aliarum dispositionum quorumcumque Testatorum, & piorum Largitorum præfatorum tenores, ac alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes:

Absolutio a Censuris.

Omnes hujusmodi pias dispositiones Pontifex pro expressis habet.

Indultum concessum puellis d. Conservatorii.

§.3. Hujusmodi supplicationibus inclinati, ut Puellæ Conservatorii præfati nunc, & pro tempore existentes licet Meretricum, seu Mulierum inhonestarum natæ, vel sorores sint, nihilominus a modernis, & pro tempore existentibus Deputatis, sive Administratoribus, & Officialibus, tam Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, quam aliarum quarumvis Archiconfraternitatum, & Societatum Urbis præfatæ ad Dotes sive subsidia Dotalia prædicta, servatis alias servandis, admitti, illasque seu illa consequi, & obtinere libere, licite, & valide possint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde acsi nec Genitrices, nec Sorores Meretrices, sive Mulieres inhonestas haberent, sed ex honestis Parentibus ortæ reperirentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ita tamen, ut præsens gratia non transeat in exemplum.

Mandat hanc gratiam non transire in exemplum.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Puellis prædictis in omnibus, & per om-

omnia pleniffime suffragari, & a memoratis Deputatis, sive Administratoribus, & Officialibus, aliisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.5. Non obstantibus præfatorum Testatorum, & piorum largitorum, etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Achiconfraternitatum, & Societatum præfatarum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum non intendimus per præsentes literas supradictum Conservatorium in aliquo approbare.

Per præsentes literas dictum Conservatorium non intendit in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

Dat. 14. Oct. 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Regist. in Secr. Brevium in lib. mensis Novembris par. utraque fol. 43.

CXCIII.

Extensio Indulgentiarum Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad favorem Calceatorum ejusdem Ordinis &c.

Vide quæ notavi in Constit. Redemptoris 41. *hujus Pontificis.*

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ALias nos Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiusque superioribus Fratribus, & personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus, inter alias nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes auctoritate Apostolica concessimus, seu communicavimus, & alias prout continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, tenoris, qui sequitur videlicet. *Redemptoris &c.* ut pag. 73.

Preces Procuratoris Generalis totius Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Mathias de Cordona Vicarius, & Procurator Generalis totius præfati Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, Nobis nuper exponi fecit, ipse concessionem, seu communicationem Indulgentiarum hujusmodi ad familiam Calceatam, seu de Observantia ejusdem Ordinis a Nobis extendi plurimum desideret: Nos ipsius Mathiæ Vicarii, & Procurat. Generalis votis in præmissis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati:

Absolutio a Censuris.

§.2. De memoratorum Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, concessionem, seu communicationem Indulgentiarum, ac peccatorum remissionem, & pœnitentiarum relaxationem præfatæ Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiusque Superioribus, Fratribus, & Personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus a Nobis per literas præinsertas factam, ut præfertur, ad totam familiam Fratrum Calceatorum, seu de Observantia ejusdem Ordinis, illiusque Superiores, & Fratres, & Personas, ac Christifideles illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantes, ad limites præinsertarum literarum, auctoritate præfata tenore præsentium extendimus, & ampliamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Omnes præd. Indulgentias, & Gratias Pōtifex extendit ad fratres Calceatos B. Mariæ de Mercede, eorumque Ecclesias.

§.3. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogat contrariis.

§.4. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Octob. 1675. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Dat. 18. Oct. 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretar. Brevium in lib. Mensis Octobris par. 1. fol. 291.

CXCIV.

Confirmatio, & innovatio Brevis Urbani VIII. ab Innocentio X. confirmati, quo mandatur Ordinariis locorum, & Generalibus Ordinum, ut saltem bis in anno necessitates Sacr. Monumentorum Terræ Sanctæ Populo commendari curent &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & D. Nostri Jesu Christi, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit, factus obediens usque ad mortem,

vices

vices (licet immeriti) gerentes in Terris, inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris Mysterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni qua fieri poterit majori honorificentia recolantur.

§.1. Cum itaque fel. rec. Urbano PP. VIII. prædecessori nostro, alias exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Civitate Hierusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum Tyrannidem, & pro S. Fidei Catholicæ in eisdem locis conservatione contracto admodum gravata reperiebantur. Idem Urbanus prædec. Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minus duobus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus tam per Verbi Dei prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ejusdem Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Februar. 1634. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Literæ Urbani VIII. referuntur.

§.2. Et sicut pro parte dilecti filii Ludovici Mimeur Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum professoris, pro Gallia Commissarii Generalis ejusdem Terræ Sanctæ nobis nuper expositum fuit, ipse quo præfatæ Urbani prædecessoris literæ, quæ a rec. me. Innocentio PP. X. prædecessore pariter nostro confirmatæ fuerunt, exactius observentur, illas per nos pariter confirmari, & innovari desideret: Nos eorumdem Sacrorum Monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpositorum consilio, prædictas Urbani prædecessoris literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus.

Preces.

DD. literas Urbani VIII. dicitur ab Innoc. X. fuisse confirmatas.

Pontifex prædicti Urbani VIII. literas innovat, & cōfirmat.

§.3. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt limina Apostolorum facienda referant, se prædictis Urbani prædecessoris, & præsentibus literis nostris paruisse, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Præcipit Ordinariis locorū, ut in relatione status suarū Ecclesiarum facienda referāt se prædd. literis paruisse quibuscumq; contrariis non obstantibus.

§.4. Volumus insuper ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Novembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

Dat. 2. Nov. 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Regist. in Secret. Brevium in lib. mensis Novembris par. utraque fol. 25.

CXCV.

Beatificatio novendecim Servorum Dei Martyrum Gorcomiensium nuncupatorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctorum Martyrum, quos a charitate Christi non tribulatio, non angustia, non fames, non nuditas, non periculum, non persecutio, non gladius separavit, sed fidei, dilectionisque vigor inter cruciatuum certamina, Agonotheta Christo adjuvante, victores præstitit, & consummato passionis cursu ad cœlestis coronæ gloriam evexit, agones, & Triumphos in Sancta Dei Ecclesia celebrari, ac condignis laudum præconiis, atque venerationis honoribus decorari decet: ut qui Sanguinis sui pretio immortalitatem emerunt, illustriaque invictæ virtutis suæ exempla reliquerunt, de nostra sint soliciti, qui de sua sunt salute securi, & pia potentique apud Imperatorem nostrum, qui in fortissimorum pugilum suorum honoribus honoratur, & cui ipsi in stolis candidis die, ac nocte serviunt in templo ejus, intercessione, imbecillitati nostræ inter sæculi tentationes laboranti cœlestis gratiæ munera impetrent, quibus, & nos rectum vitæ cursum tenere, & propositum nobis æternæ beatitudinis bravium consequi mereamur.

Exordium.

§.1. In hanc nos curam ex debito pastoralis officii, quod infirmitati nostræ credidit divina dignatio propensis studiis incumbentes flagitantia idipsum Christifidelium vota ad exauditionis gratiam libenter admittimus, sicut ad gloriam Omnipotentis Dei, ad exaltationem Catholicæ fidei, spiritualemque fidelium consolationem, atque ædificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Vota fideliū.

§.2. Cum itaque mature diligenterque discussi, & propensi fuerint per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processus de hujus S. Sedis Apostolicæ licentia confecti super Martyrio, & Causa Martyrii novendecim Dei Servorum Gorcomiensium nuncupatorum, undecim quidem Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum videlicet Nicolai Pichi Gorcomiensis Guardiani, Hieronymi Werdani Vicarii, Theodorici Emdeni Amersfortii, Nicasii Joannis Hezii, Willehadi Dani, Godefridi Merzvellani, Antonii Werdanii, Antonii Hornariensis, Francisci Rodii Bruxellensis Sacerdotum, & Petri Ascani, ac Cornelii Wicani laicorum, & aliorum octo, nempe Joannis Sacerdotis Ord. Prædicatorum, & Aduani Becani, & Jacobi Lacopii Aldenardensis amborum Ordinis Præmonstratensis, & Joannis Osservvicani Canonici Regularis Ordinis S. Augustini, ac Leonardi Vecchelii Buscoducensis, Nicolai Popelii Weldani, Godefredi Dunei Gorcomiensis, & Andreæ Walteri Sacerdotum, & Parochorum Sæcularium, qui omnes simul in odium Catholicæ fidei, Primatus Romanæ Ecclesiæ, & augustissimi Eucharistiæ Sacramenti post atrocissima, & immanissima tormenta Brilæ in

Resolutio Congregationis SS. Rituū.

læ in Hollandia anno 1572. interfecti palmam Martyrii accepisse asserebantur, ac super signis, prodigiis, ac miraculis, quæ ad manifestandam Mundo finalem eorum perseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur, factaque demum coram nobis omnium, quæ in hac Causa gesta sunt plena, & distincta relatione, præfata Congregatio Cardinalium, auditis etiam Consultorum suffragiis, censuit posse quandocumque nobis videretur, ad solemnem eorumdem Dei Servorum Canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in universo Terrarum Orbe Beati nuncupentur:

Preces.

§.3. Hinc est, quod nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Leopoldi Romanorum Regis illustris in Imperatorem Electi, aliorumque Principum, ac diversorum præsertim Belgii Antistitum, necnon Ducatus Brabantiæ, & Comitatus Flandriæ Ordinum, ac dilectorum filiorum Francisci Mariæ a Cremona Ministri Generalis, & totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & signanter Ignatii de Broeyer ejusdem Ordinis professoris, & Secretarii Generalis, ac Nationis Germano-Belgicæ Ordinis hujusmodi in Romana Curia negotiorum gestoris, seu Agentis generalis, hujusque Causæ Procuratoris supplicationibus nobis, & huic S. Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati:

Pontifex indulget ut Servi Dei Beatorum nomine nuncupentur & quoad eorum Corpora, & Reliquias disponit prout in rub.

§.4. De Memoratorum Cardinalium Consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfati Servi Dei Nicolaus Pichus, Hieronymus Werdanus, Theodoricus Emdenus, Nicatius Joannes Hezius, Willehadus Darius, Godefedus Mervellanus, Antonius Werdanus, Antonius Hornariensis, Franciscus Rodius, Petrus Ascanus, Cornelius Wicanus, Joannes Adrianus Becanus, Jacobus Lacopius, Joannes Ostervvicanus, Leonardus Vecchelius, Nicolaus Poppelius, Godefridus Duneus, & Andreas Walterus in posterum Beatorum nomine nuncupentur, eorumque corpora, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eis quotannis die felicis eorum transitus recitetur Officium, & Missa celebretur de communi plurimorum Martyrum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

De eorum Imaginibus, & Officio.

In quibus locis eorum Officiũ, & Missa ab omnibus celebrari possit.

§.5. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in tota Hollandia ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in Ecclesiis tam Fratrum, seu Canonicorum Regularium, quam Monialium omnium Ordinum, quos memorati Servi Dei suo Martyrio illustrarunt, & quantum ad missas attinet, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias hujusmodi confluentibus.

In dictis locis quando solemnia celebrari possint.

§.6. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Hollandiæ, & Ordinum præfatorum respective solemnia Beatificationis eorumdem Dei Servorum cum Officio, & Missa sub ritu Duplici majori die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, quam ad rem diem 24. currentis mensis Novembris assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Et quando in Basilica Principis Apostolorum.

Contrariorũ derogatio.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Novembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto. Dat. 14. Nov. 1675. An. 6.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. Brev. in lib. 6. divers. fol. 155.

CXCVI.

Avocatio controversiarum inter Episcopum Ampurien., & Inquisitorem, seu Inquisitores Regni Sardiniæ ex causa Processus a d. Episcopo contra Nicolaum Marinum Decanum, & Parochum Collegiatæ Ecclesiæ de Tempio super delictis prætensis circa materiam Fidei confect.

VEN. FRATRI ARCHIEPISCOPO TURRITAN.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Episcopus Ampurien. ex gravibus delictis, relegat Parochũ Ecclesiæ Oppidi de Tempio.

EXponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Episcopus Ampurien., & Civitaten. in Regno Sardiniæ, quod cum dilectus Filius Nicolaus Marinus Decanus, & Parochus actualis Ecclesiæ Collegiatæ Oppidi de Tempio Apurien. Diœcesis, ipsique Episcopo omnino subjectus, delictum publicæ, & scandalosæ inobedientiæ mandatis ejus in actu solemni Processionis Synodalis perpetravisset, & de eo criminaliter fuisset a Promotore Fiscali accusatus, sicut, & postea de gravibus sceleribus ad Parochi, quod ipsi incumbit, officium pertinentibus, & propterea dictus Episcopus præfatum Nicolaum Marinum in Oppido Civitate nuncupato Castri Aragonensis d. Diœcesis detineret censuris, aliisque poenis circumligatum.

D. Parochus transiit ad Civitatem Turritanam sub prætextu Epistolæ Inquisitoris Regni Sardiniæ.

§.1. Dum idem Episcopus causæ cognitioni intendebat, & post duos supra viginti dies ejusmodi relaxationis Mandatis Episcopalibus, & censuris contemptis, ipse Nicolaus Marinus a loco reclusionis discedens, transiit ad istam Civitatem Turritan. sine consensu dicti Episcopi, nec ejus Vicarii in Spiritualibus generalis sub prætextu cujusdam Epistolæ dilecti Filii Inquisitoris adversus hæreticam pravitatem in dicto Regno Sardiniæ auctoritate Apostolica deputati dictum Nicolaum Parochum ad se ob negotia Inquisitoris (cujus Commissarius appellatur) advocantis.

Episcopus rogat Inquisitorem, ut dictum Parochum remitteret prout in rubrica.

§.2. Quo cognito præfatus Episcopus Ampurien. Epistola humanissima ad dictum Inquisitorem missa, perbeneque rogavit, ut dictum Nicolaum

colaum repeteret, cujus delicta modo nullatenus Fidei materiam, nec suspicionem attingebant. Inquisitores autem ordinariæ Episcopalis Jurisdictionis perturbatores facti, via Judiciali in alienas messes falcem immittunt, comminantes, aggravantesque lamentabili Plebis scandalo censuras Episcopo, ejusque Vicario generali, nisi a cognitione Causæ dicti Nicolai abstineant.

Inquisitores comminantur censuras Episcopo, ejusque Vicario Generali.

Notarius Curiæ Episcopalis utitur Juris remediis.

§.3. Quibus cum pro parte Curiæ Episcopalis Ampurien. Juris remediis Notarius occurisset modeste, Inquisitores prædicti nonnullos homines armatos agmine facto in præfatum Oppidum Castri Aragonensis immiserunt die 2. Mensis Januar. proxime præteriti: quos cum a longe Cives Castri Aragonensis conspexissent, commoti, armisque muniti, invadere manu hostili tentabant. Ipse autem Episcopus re cognita, Oppidi portas claudi curavit, & suorum sedata multitudine scandala præoccupavit.

Inquisitores homines armatos immittunt.

Episcopus tumultum vitavit.

Pontifex causam, & causas inter d. Episcopum, & Inquisitore, seu Inquisitores pro expresis habet.

§.4. Quare nos ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito scandalis, & perturbationibus, quæ præmissorum occasione oriri possent, mature occurrere, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, ac Causæ, seu Causarum, sive controversiarum hujusmodi inter Episcopum Ampurien., & Inquisitorem, seu Inquisitores præfatos vertentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium seu contendentium quorumcumque, & alia quælibet, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime specificatis habentes:

Hanc causam, & causas avocat ad se, & S. Sedem Ap.

§.5. De Ven. Fratrum Nostrorum S.R.Eccl. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem hujusmodi a Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Causam, seu Causas, sive controversias præfatas, in statu, & terminis, in quibus de præsenti quomodolibet reperiuntur, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali a memoratis Episcopo Ampurien., & Inquisitore, seu Inquisitoribus Regni Sardiniæ, illorumque respective Vicariis, Commissariis, Officialibus, & Ministris, aliisque Iudicibus, & Tribunalibus quibuscumque ad Nos, & Sedem Apostolicam præfatam tenore præsentium avocamus.

Committit Archiepiscopo Turritano, ut hanc avocationem Partibus denunciet, eisque inhibeat.

§.6. Ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut avocationem Causæ, seu Causarum, sive controversiarum hujusmodi a Nobis, ut præfertur, factam eisdem Episcopo, & Inquisitori, seu Inquisitoribus, eorumque respective Vicariis, Commissariis, Assessoribus, Consiliariis, Promotoribus, seu Procuratoribus, Fiscalibus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris, ac quibusvis aliis, quibus oportuerit, seu expedire judicaveris, auctoritate nostra Apostolica quanto citius notifices, & denuncies; eisque, & eorum cuilibet, ne tam conjunctim, quam divisim in præmissis, vel eorum aliquo directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet quidquam innovare, vel attentare audeant quovis modo, seu præsumant, dicta auctoritate districte inhibeas.

Præceptū faciendum Partibus, & Provisio quoad Parochum.

§.7. Ac illis præcipias, & mandes, ut a quibusvis attentatis, seu innovatis hujusmodi humiliter abstinentes, ad Nos, & dictam Sedem recurrant, actaque omnia, & processus hucusque factos, & facien. ad Nos transmittant, dictumque Nicolaum apud Te retineas, donec a suprema Nostra, & ejusdem Sedis æquitate habeatur Justitiæ complementum: Nos enim tibi præfata omnia, & singula alia, quæ in præmissis quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, mandandi, & exequendi, ac executioni mandari curandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impertimur.

D. Archiepiscopo opportunas facultates impertit.

Obstantia refert.

§.8. Non obstantibus præmissis, & Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii, & Inquisitorum, etiam generalium, illorumque Officialium, & Ministrorum quorumlibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

Eis omnibus latissime derogat.

§.9. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 22. Febr. 1676. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Februar. 1676. Pontificatus nostri anno Sexto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secretaria Brev. in lib. Sexto diversorum fol. 243.

CXCVII.

Confirmatio literarum Pauli V., & Decreti Congregationis Episcop., & Regular. quoad Abbatiarum mutationes, & guberniorum pro Congregatione Canonicorum Regular. S. Salvatoris Ord. S. Augustini.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei mem.

Consuetudo Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ord. S. Augustini.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Ludovicus Coci Abbas Generalis, & Bartholomæus Tasca Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ordinis S. Augustini, quod licet in eadem Congregatione tam Superiores majores, quam Abbates a suis guberniis, & Abbatiis de triennio in triennium mutari, seu transferri consueverint, & dudum fel. rec. Paulus Pap. V. Prædecessor Noster abusum confirmandi aliquos Abbates in eisdem guberniis, qui tunc introductus erat, per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 12. Maji 1607. expeditas sustulerit, ac per easdem literas inter alia statuerit, ut unius Nationis Canonici, qui aliquas ex Prælaturis d. Congregationis obtinuissent, ad easdem nisi sexennio, vel saltem triennio, ex tunc decurso, iterum in eisdem Monasteriis, & locis promoveri non deberent.

Paulus V. abusum confirmandi aliquos Abbates cum eisdem guberniis sustulit prout in rubrica.

Dispensationes extortæ contra dd. literas Pauli V.

§.1. Nihilominus nonnulli Abbates Congregationis prædictæ in præteritis trienniis dispensationem, sive gratiam confirmationis in eisdem Abbatiis, & guberniis reportarunt, illorumque exemplo quorumdam aliorum Abbatum temeritas, & ambitio eo processit, ut ejusmodi gratia confirmationis ad sexennium continuum obtenta non contenti, illam ad novennium extendi procurent, & (quod pejus est) conquisitis favoribus, confirmationem hujusmodi, etiam in primariis ejusdem Congregationis Abbatiis, quæ ab ejusmodi abusu immunes hactenus servatæ fuerunt, sibi concedi contendant, non sine evidenti Abbatum Nationalium, ac præsertim meritis præstantium, præjudicio.

Extensio dd. Dispensationũ

Decretum S. Congregationis Episc., & Regul. per Decretum injunxit Superioribus Generalibus dict. Congregationis S. Salvatoris, ut in præmissis servetur dispositio dd. literarũ Pauli V.

§.2. Quare Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Procuratore Generali præfato, censuit injungendum, prout injunxit Superioribus Generalibus præfatæ Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris, ut circa præmissa ab iisdem Abbatiis omnino servetur dispositio prænarratarum Pauli Prædecessoris literarum, in quibus inter alia ordinatur, ut Abbates Congregationis Canonicorum Regularium hujusmodi ab iisdem Abbatiis per sexennium, vel saltem per triennium vacent.

Preces Abbatis Generalis, & Procuratoris Generalis d. Congregationis.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædicti Ludovicus Abbas Generalis, & Bartholomæus Procurator Generalis, tam supra dictas Pauli Prædecessoris literas, quam Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium super illarum observantia, ut præfertur, die 6. Septembris proxime præteriti emanatum Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis Ludovico Abbati Generali, & Bartholomæo Procuratori Generali gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes:

Absolutio a Censuris.

Pontifex dd. Pauli V. literas, & Decretum Congregationis Episcopor. & Regul.

§.4. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Pauli prædecessoris literas die 12. Maji 1607., & Decretum super earum observantia a memorata Cardinalium Congregatione die 6. Septembris proxime præteriti respective emanata, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, d. Congregationis Canonicorum Regularium, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exexpresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 28. Febr. 1676. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Februar. 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

CXCVIII.

Constitutio revocatoria facultatum ingrediendi Monasteria Monialium Almæ Urbis, ac Italiæ, & Insularum adjacentium Mulieribus Sæcularibus concessarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, credere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino satagentes, religiosæ Sacrarum Virginum, & devotarum Mulierum quæ oblitæ populum suum, & domum

mum patris sui, divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo manciparunt, tranquillitati consulere jugiter studemus; & illustrior illa portio gregis Christi, sublatis e medio omnibus illis, quę spiritum in Cœlis conversantem distrahere, ac Christi Sponsas a virtutum studiis, pietatisque exercitiis avocare possent, majora in dies decoris atque ornamenti gratiæ spiritalis cœlesti Sponso donante suscipiat incrementa.

Causa hujus revocationis.

§.1. Cum itaque, sicut Nobis relatum fuit, nonnullæ mulieres Sæculares, quibus pro spirituali earum consolatione licentiæ ingrediendi Monasteria Monialium, tam in Alma Urbe Nostra, quam in Italia, Insulisque illi adjacentibus consistentia Apostolica auctoritate concessæ erant, ejusmodi gratiis abutentes, mulierum cujuscumque generis, & conditionis agmina secum in eadem Monasteria ducere, ac Moniales ab orationis, aliorumque piorum operum exercitiis avertere, & a divinorum contemplatione avocare, sanctæque solitudinis spiritum, ac religiosam illarum quietem, atque disciplinam multipliciter perturbare veritæ non fuerint, non sine gravi, tam spirituali, quam etiam temporali ipsorum Monasteriorum, ac Monialium detrimento:

Greg. XIII. & Paulus V. revocarunt licentias datas Mulieribus sęcularibus ingrediendi Monasteria Monialium.

§.2. Hinc est, quod Nos ejusmodi malorum occasionem penitus recidere cupientes, ac fel. rec. Gregor. XIII., & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Gregorius quidem per suam, quæ incipit, *Ubi gratiæ &c.* anno Incarnationis Dominicæ 1575. Idibus Junii; Paulus vero itidem per suam, cujus initium, *Monialium statui &c.* die 10. Jul. 1612. respective editas Constitutiones similibus incommodis opportuno revocationis licentiarum hujusmodi remedio providerunt, vestigiis inherentes:

Pontifex omnes hujusmodi licentias postea datas in Urbe, & tota Italia, ac Insulis adjacentibus revocat, prout in rubr.

§.3. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulas licentias, ac facultates ingrediendi Monasteria, Domos, & Loca Monialium in dicta Urbe, ac in tota Italia, atque Insulis Italiæ adjacentibus existentia quibusvis etiam Comitissis, Marchionissis, & Ducissis, & aliis quibuscumque status, gradus, & conditionis Mulieribus in hunc usque diem a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ac etiam a Nobis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & efficacioribus, ac insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis ad tempus, vel in perpetuum, seu alias quomodolibet concessas, quarum, ac literarum Apostolicarum desuper expeditarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, earumdem tenore præsentium revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocatas, cassatas, & irritas esse decernimus.

Pœnæ adversus Mulieres contravenientes.

§.4. Inhibentes proinde Mulieribus prædictis, quæ dd. licentias obtinuerunt, sub excommunicationis latæ Sententiæ pœna, a qua nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutę absolvi possint, ne Monasteria prædicta prætextu licentiarum hujusmodi ingredi audeant, seu præsumant.

Adversus Abbatissas, seu Priorissas, ac Superiores.

§.5. Ipsorum vero Monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis, ac Superioribus sub eadem, ac privationis suorum Officiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda ipso facto sine alia declaratione incurrendis pœnis, ne illas in Monasteria hujusmodi introducere, seu admittere, aut ingredi permittere, vel admissas quoquo modo retinere audeant similiter, vel præsumant.

§.6. Quocirca dilectis Filiis Nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis nunc, & pro tempore existentibus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis, necnon dd. Monasteriorum Prelatis, & Superioribus harum serie præcipimus, & mandamus, ut præsentes Literas publicari, & præmissa omnia observari faciant: Contradictores quoslibet, ac præmissis non parentes per prædictas, & alias Sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam quatenus opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Publicatio demandatur, prout in rubrica.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.8. Quia vero difficile foret has Literas ad omnia loca deferri, volumus ut earum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Febr. 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Dat. 29. Febr. 1676. An. 6.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. 6. Brevium divers. fol. 162.

Die 2. Martii 1676. supradictum Breve, seu Constitutio, affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac etiam in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Alexandrum Albritium Cursorem Apostolicum.

Publicatio præsentium literarum.

Antonius Canutius Mag. Curs.

CXCIX.

Declaratio circa celebrationem Capitulorum Provincialium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum fel. rec. Clemens PP. IX. Prædecessor Noster quædam Decreta, seu Capitula in Capitulo Generali Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum facta, & stabilita, & inter alia unum, quo cavebatur, ut Capitula Provincialia, quæ annualia erant, in posterum tantum fierent de triennio in triennium, & singulis annis fieret Congregatio intermedia, auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit, & alias, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 9. Septembris 1667. expeditis, quarum te-

Clemens IX. confirmat Decretum Capituli Generalis Fratr. Capuccinorum Sancti Francisci.

tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§.1. Verum subinde Nos ad instantiam bon. mem. Federici, dum vixit S. R. Eccl. Cardinalis Borromæi nuncupati dicti Ordinis apud nos, & S.Sedem Apostolicam Protectoris, prædictas Clementis prædecessoris literas in nonnullis earum articulis diversimode moderati sumus, & inter alia dispensavimus, ut Capitula Provincialia hujusmodi fierent secundum exigentiam Provinciarum, super quo posset Minister Generalis ejusdem Ordinis juxta necessitatem concedere facultatem, & quemadmodum dd. literæ ordinabant, ut Capitula forent triennalia, in futurum fierent de sesquianno in sesquiannum, sublatis Congregationibus intermediis, & alias prout in literis ejusdem Federici Cardinalis Protectoris desuper die 28. Julii 1671. emanatis dicitur contineri.

Pontifex dictum Decretum est moderatus prout in rubrica.

§.2. Cum autem, sicut dilecti Filii Stephanus a Cesena Minister Generalis, & Bonaventura a Recineto Procurator Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecerunt, licet ipse Stephanus Minister Generalis vigore moderationis, seu dispensationis a Nobis, sicut præmittitur, concessæ abinde procuraverit, ut communiter omnes Provinciæ ejusdem Ordinis Capitula sesquiannalia, sublatis Congregationibus intermediis celebrarent, quippe qui id bono communi magis expedire cognoverit, nihilominus post obitum memorati Federici Cardinalis, & Protectoris a nonnullis super intellectu verborum, quibus dicta moderatio, sive dispensatio vulgari italico idiomate concepta fuit, mota fuerit aliqua difficultas: An scilicet Ministri Provinciales Capitula triennalia cum Congregationibus intermediis retinere possint? An vero post ejusmodi moderationem fuerit, & sit absolute necessaria licentia Ministri Generalis ad retinenda in Provinciis Capitula triennalia, & Congregationes intermedias hujusmodi? Ac utrum Minister Generalis in vim moderationis, sive dispensationis hujusmodi potuerit, & possit adstringere Provincias ad Capitula de sesquiennio, in sesquiennium, sublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout communi ipsarum Provinciarum bono magis expedire judicaverit.

Dubia exorta super intellectu d. Moderationis.

§.3. Nobis propterea Stephanus Minister Generalis, & Bonaventura Procurator Generalis præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro peculiari nostro in Ordinem prædictum paternæ charitatis affectu, omnem in præmissis dubietatem, ne exinde religiosa tranquillitas perturbetur, tollere, dictorumque Stephani Ministri Generalis, & Bonaventuræ Procuratoris Generalis votis favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati:

Preces Generalis, & Procuratoris Generalis dicti Ordinis.

Absolutio a Censuris.

§.4. Auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse, per moderationem, seu dispensationem supra expressam, quam justis ex causis animum nostrum moventibus pro communis totius Ordinis prædicti bono concessimus, Ministro Generali ejusdem Ordinis concedere facultatem ordinandi Capitula sesquiannalia, sublatis Congregationibus intermediis, secundum exigentiam Provinciarum. Talem autem exigentiam debuisse, & debere determinari ab eodem Ministro Generali, non autem a Provinciis. Ac ipsum Ministrum Generalem potuisse, & posse cogere easdem Provincias ad Capitula Provincialia de sesquianno in sesquiannum, sublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout secundum datam sibi a Dño prudentiam, ad conservandum, promovendumque in ipsis Provinciis regularis observantiæ rigorem, tollendosque, si qui irrepserint abusus, expedire in Dño judicaverit.

Declaratio d. Decreti.

Alia similis Declaratio.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Ordinis, ejusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Martii 1676. Pontificatus nostri Anno sexto.

Dat. 30. Martii 1676. Anno 6.

I. G. Slusius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Aprilis part. utraque fol.46.

C C.

Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus aliquam ex Ecclesiis tam Monachorum, quam Monialium Congregationis Vallis Umbrosæ die festo S. Joannis Gualberti Abbatis Fundatoris dictæ Congregationis.

CLE-

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

COElestium munerum Thesauros, quorum Dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad Christianæ pietatis incrementum, & animarum Christifidelium salutem profuturos speramus, libenter elargimur.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Abbatis Generalis Congregationis Monachorum Vallis Umbrosæ Ordinis Sancti Benedicti nomine nobis humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Monachorum, quam Monialium Congregationis hujusmodi hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentium die festo S. Joannis Gualberti Abbatis, & Fundatoris Congregationis prædictæ a primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secretaria Brevium in lib.6. diversorum fol.549.

CCI.

Declaratio, quod Conventus Jesu, & Mariæ de Urbe Congregationis Italiæ Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Excalceatorum sit Conventus Generalis, & Studii Generalis &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium. SOlicitudo Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini Divina dispositione præsidemus, Nos admonet, ut paternam Religiosarum Congregationum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutarum, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter satagentium curam gerentes, illarum decori, & commodis, ac præsertim Sacrarum, eisque æmulantium bonorum literarum Studiis in eis ad Dei gloriam, & Religionis incrementum promovendis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Vicarius Generalis, & Gremiales Diffinitorii Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod licet Conventus olim S. Antonii, nunc Jesu, & Mariæ nuncupatus de Urbe dictæ Congregationis, alias a tunc existentibus Superioribus ex contributione Provinciarum tunc existentium ipsius Congregationis acquisitus, & fundatus fuerit, ad hoc ut in eo Studium Generale ad communem utilitatem erigeretur, in eoque subinde Collegium erectum, & multorum annorum spatio sustentatum, literarum Studiis eximie floruerit, ac ut idem Conventus Religiosis literarum scientia conspicuis abundaret, & unaquæque Provincia unum Religiosum, qui ibidem perfectioni studere, seque ad exercitium cujuscumque muneris in obsequium dictæ Congregationis obeundi habilem reddere deberet illuc mitteret an.1618. a Capitulo Generali declaratum fuerit, quod d. Conventus habeatur dignior omnibus Conventibus, & Prior illius ubique omnes Priores præcederet, præter Priorem localem; Quinimo Capitulum Generale ejusdem Congregationis anno 1628. celebratum insuper declaraverit, prædictum Conventum esse Conventum Generalem, itaut in eo existerent de Familia Fratres ex unaquaque Provincia, ad dispositionem Vicarii Generalis, atque ita diu servatum fuerit. Nihilominus postmodum bo: me: Jo: Baptista S.R.E. Cardinalis Pallottus nuncupatus, Ordinis præfati tunc temporis apud Sedem Apostolicam Protector, declarationes prædictas propter particulares considerationes revocari, & annullari curavit.

Expositio facti. Declaratio Capituli Generalis anno 1618. Alia Declaratio d. Capituli Generalis anno 1628. Cardin. Protector dd. declarationes revocari curavit.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes experientia compertum habeant ad gloriam Omnipotentis Dei, ac communem dictæ Congregationis utilitatem, & unionem, Nationumque pacem expedire, ut Conventus prædictus in pristinum statum restituatur, quo etiam Sanctorum Augustini, & Thomæ Aquinatis doctrina, quam Fratres Congregationis præfatæ, ex præscripto suarum Constitutionum sequi debent, ibidem facilius valeat promoveri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Subinde experientia monstravit expedire, ut præd. Conventus in pristinum statum restituatur. Preces Vicarii Generalis, & Gremialium Diffinitorii.

§.3. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratum Conventum Jesu, & Mariæ de Urbe dictæ Congregationis Conventum Generalem, & Studii Generalis juxta usum, & praxim temporum præteritorum esse, & deinceps fore auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, statuimus, & declaramus.

Absolutio a Censuris. Pontifex declarat, & statuit d. Conventum Jesu, & Mariæ de Urbe esse Cōventum Generalem, & Studii Generalis.

§.4. Volentes, ut Prior ipsius Conventus ex qua-

Mandat, ut Prior d. Conventus ex qua libet Provincia d. Congregationis assumatur.

qualibet Provincia ejusdem Congregationis, & quatenus fieri poterit, per turnum assumatur, ad hoc, ut dignior, & magis conspicuus eligatur; Ipse autem Prior cum suo Discreto, quem Capitulum dicti Conventus eliget, vocem non in Congregatione Provinciali, sed in Capitulo Generali Congregationis præfatæ habeat, & ad eumdem Conventum unaquæque Provincia ipsius Congregationis mittere debeat unum, vel duos Studiosos ex magis idoneis a Vicario Generali cum consilio Diffinitorii respective illius Provinciæ, ac Superioris Provincialis eligendos.

Quod idem Prior cū suo Discreto vocem habeat in Capitulo Generali.

Quod unaquæque Provincia duos studiosos ad d. Conventum mittere debeat.

§.5. Porro Studium Generale hujusmodi protectioni dilecti Filii Nostri Palutii Basilicæ Sanctorum XII. Apostolorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati dicti Ordinis moderni, & pro tempore existentis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris peculiariter committimus, & demandamus.

D. Studium Generale peculiar ter committit Protectioni Cardinalis Protectoris ejusdem Ordinis.

§.6. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Contrariorū derogatio.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis, ac Provinciarum, & Conventus præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 27. Apr. 1676. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Aprilis 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. Brevium in Lib. Mensis Aprilis par. utraque fol. 147.

CCII.

Confirmatio Constitutionum Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hanc Congregationem erexit Clemens VIII. Constit. Ad militantes Ecclesiæ *quam dein. approbavit, duoque Vota præter alia ab istis Discalceatis emttti jussit Paul. V. Constit.* Quæ piæ, *ac ipsos denique a jurisdictione, superioritate, & obedientia Ministri Generalis Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis exemit Vrb. VIII. Constit.* Ex quo regimen.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memoriam.

INscrutabili divinæ providentiæ arcano ad Pastoralis dignitatis fastigium, meritis licet imparibus evecti, illa, quæ feliciter gubernandis, ac salubriter dirigendis Congregationibus Religiosorum Virorum leve Christi jugum sub arctioris disciplinæ observantia laudabiliter portantium ac propriæ, alienæque non spirituali tantum, sed etiam corporali saluti studiosa charitate jugiter incumbentium, in Ecclesia Dei pie, sancteque institutis provide prudenterque disposita, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus, sicut ad Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis gloriam, Religionis incrementum, & felicem progressum, ac animarum salutem in Domino expedire arbitramur. Exordium.

Narrativa Procuratoris Generalis Cōgreg. Hispaniæ Fr. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Didacus a Jesu Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis SS.mæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod Fratres dictæ Congregationis in suis Capitulis Generalibus aliquas Constitutiones pro felici, prosperoque ipsius Congregationis Regimine, & gubernio fecerunt, quas etiam nuper Diffinitorium generale ejusdem Congregationis revidit, auxit, & correxit, ac ad hanc Sanctam Sedem transmitti curavit, ut nostro, & ejusdem Sedis patrocinio munirentur.

Pontifex has Constitutiones committit examini nonnullorum Prælatorum.

§.2. Nos vero easdem Constitutiones nobis exhibitas nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis, quorum fides, ac prudentia, & Sacrorum Canonum peritia nobis perspecta est, discutiendas commisimus, qui mandatis nostris prompto obsequio morem gerentes, illas mature, diligenterque examinarunt, & nonnullis sublatis, nonnullis adjectis, aliisque ubi opus fuerit correctis, & emendatis, Constitutiones ipsas in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Resolutio dd. Prælatorum.

Constitutiones Generales Fratrum Discalceatorum Congregationis Hispaniæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Regulæ Cap. primum Fratres Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis.

CAPUT I.

De tribus votis essentialibus, Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis, ac de quarto non ambiendi.

§.1. *De Voto Obedientiæ.*

QUoniam obedientiæ tanquam basi fundamentali omnis Regularium Ordinum guber-

gubernatio innititur, intelligent Fratres nostræ Congregationis primum humilitatis gradum esse obedientiam sine mora; tunc enim ipsa Obedientia acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod jubetur, non trepide, non tarde, non tepide aut cum murmure, vel cum responsione nolentis efficiatur, quia obedientia, quæ majoribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dicit, *qui vos audit me audit*, & cum bono animo a Fratribus præberi oportet, *quia hilarem datorem diligit Deus*; nam si cum malo animo obedit subditus, & non solum ore, verum etiam in corde si murmuraverit, etsi impleat jussionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis, & pro tali facto nullam consequitur gratiam, imo pœnam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

2. Cæterum volumus, & declaramus, ut Constitutiones nostræ non obligent nos ad culpam lethalem, aut venialem, sed ad pœnam, nisi propter præceptum, vel contemptum.

3. Præceptum autem nullum intelligi volumus, & declaramus, nisi quod spectat ad tria Vota essentialia, & quartum non ambiendi in Clericis, & non transeundi ad Statum Clericalem, & Sacros Ordines in Laicis, vel quod in his Constitutionibus, aut a Superioribus præcipitur sub pœna excommunicationis, vel in virtute Sanctæ Obedientiæ: transgressionem vero, vel omissionem aliorum, secluso contemptu, nolumus obligare, nisi ad pœnam impositam, vel a Superioribus pro eorum prudenti arbitrio imponendam.

4. Quod si aliquis (quod Deus avertat) quoad reverentiam Superiori debitam in re gravi deliquerit, cæteri Religiosi diligenter sub pœna gravis culpæ curent, ut Reus severe puniatur, nullaque culpa irreverentiæ erga Superiorem, quantumvis levis impunita maneat.

5. Si aliquis Religiosus coram Superiore alicui præcepto non obedierit, vel suam inobedientiam mordicus, & pertinaciter defenderit, continuo incarceretur tanquam contumax, & rebellis, & voce activa, & loco privatus sit pro tempore culpæ proportionato ad arbitrium Prælati; & eadem pœna mulctentur, qui contra Superiores insurrexerint istorum Officia usurpantes, vel eorum executionem impedientes.

6. Religiosi nihil omnino agant sine licentia Superioris; præsertim absque illa, cum extraneis non loquantur, nec scribant, neque recipiant literas, quin prius illas manifestent Superiori, qui eas legat, & curet ne scribantur, nec recipiantur, quæ convenientes non fuerint; poterunt tamen sine licentia ad suos Prælatos, Superiores, Diffinitores scribere, & eorum literas accipere.

7. Si subditus aliquis aperuerit, vel non tradiderit Literas Patris Generalis, Diffinitorum Generalium, vel suorum Ministrorum Provincialium, vel Conventualium, vel illas, quæ ad ipsos mittuntur, sit incarceratus, & voce, ac loco privatus pro tempore culpæ proportionato; si vero Delinquens Prælatus fuerit, sit suspensus a suo Officio per quatuor menses; quod si aliquis inferior aperuerit, vel non tradiderit literas, quas quilibet Religiosus alteri mittit, puniatur pœna culpæ gravis, & eadem pœna mulctetur etiam quilibet Prælatus, qui literas sibi non subditorum aperuerit.

§.2. *De Voto Castitatis.*

1. Si aliquis Religiosus, (quod Deus avertat) contra Castitatem deliquerit, & de eo convictus fuerit, incarceretur per sex menses, jejunet, & flagelletur arbitrio Superioris, attenta gravitate delicti, & per spatium unius anni privatus sit officio, voce, & loco. Quod si delictum publicum fuerit apud Sæculares, disciplina conventuali flagelletur, ac per integrum annum in carcere sit, & voce, ac loco per triennium careat, si autem in simile peccatum relabatur, prædicta pœna duplicetur.

2. Quoniam autem de hujusmodi delictis plena probatio raro fieri valet, præcipimus Prælatis, ut Religioso de ipsis diffamato, nisi famam suam prius ita purgaverit, ut nullum sinistræ de se opinioni locum reliquisse videatur (quod quidem pro timorata eorum conscientia, atque prudentia judicabunt) honores denegent, & gratias, quæ aliis concedi solent videlicet Officia, studia, Ordines, Lecturas, facultatem concionandi, & confessiones audiendi, & a Conventu exeundi &c. Patrumque Provincialium, ac Ministrorum conscientias oneramus, ut specialem curam similium Religiosorum habeant.

§.3. *De Voto Paupertatis.*

1. Ad Paupertatis Votum spectat, nihil tanquam proprium, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere: quare qui secus fecerit, vel aliquid custodiendo intra, vel extra Domum, Prælatum celaverit, tamquam gravissime delinquens, pœna proprietarii, ac aliis ad arbitrium Superiorum puniatur. Poterunt tamen Religiosi uti rebus necessariis sibi a Religione, medio Superiore impertitis, quas etiam nullus, quamvis sit Prælatus extra Conventum reservet sub eadem proprietarii pœna. Quod si aliquis inventus fuerit habere pecunias sine licentia, etiamsi illas habeat ad emendum aliquid sibi commissum, vel ad faciendam aliquam restitutionem, vel per modum Depositi, sive alio quovis prætextu, pœna gravi afficiatur.

2. Quilibet Religiosus poterit in Cella habere mensam parcam, & scabellum ex pino, ac Imaginem Crucifixi, & Beatæ Virginis Mariæ in pariete depictam, seu in papyro, absque tamen aliqua illuminatione, nec auro, argento, bombyce, & similibus aliquis utatur, etiamsi sit in parva quantitate, & in ornatum Reliquiarum, sive Imaginum, dum autem, ex rebus sibi ad usum concessis aliqua non utatur, eam reponat in Officina Communi, ad quam pertinet, & nullus unquam utatur verbis istis - *Meum, tuum &c.*

3. Omnia quæ, & quocumque titulo obvenerint Religioso, sive in communi, sive in particulari, tradantur statim Prælato, ut de illis disponat tanquam de bonis propriis Communitatis, & in Officina communi reponantur.

4. Pecunia semper sit in Arca, quæ tres habeat distinctas claves, nec superior illam habere, nec expendere, nec licentiam alicui Religioso dare poterit, ut illam habeat, vel expendat, quin prius in dictam Arcam fuerit intromissa; ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus rependatur cum expressa Prælati licentia.

5. Nullus Religiosus habeat clavem Cellæ, Arcæ, Capsulæ, vel alterius similis rei, excepto Patre

Patre Generali, & ejus Secretario; Patres vero Diffinitores generales, Provinciales, Redemptores, & Procuratores Generales ad custodienda scripta, & suorum Officiorum sigilla poterunt habere clavem alicujus Capsulæ, seu scrinii. Patres quoque Ministri Conventuales clavem habere poterunt capsulæ sub mensa Cellæ, cujus altitudo digitorum quatuor, longitudo vero duorum sit palmorum, ac etiam habeant Claves Magistras pro Clausura, Religiosi item Officiales habebunt Claves suarum Officinarum. Et etiam Architecti, Fabrilignarii, ac Cæmentarii habere poterunt Clavem alicujus Officinæ, vel Arcæ ad custodienda Instrumenta suorum Officiorum. Officinæ tamen sint extra Dormitorium, nec in eis habitent, nec dormiant Officiales, aliive Religiosi. Prædictæ autem Claves omnium Officinarum sint duplicatæ, & alteram ex eis habeat Minister, qui aliquoties Officinas visitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera prædictorum Officialium, vel ad usum Religiosorum necessaria non fuerint.

6. Diffinitorium generale in necessario concedere poterit alicui Religioso Clavem alicujus Arcæ, vel Capsulæ, necnon prævia informatione PP. Ministrorum Lectoribus, & Prædicatoribus manticas cum serulis, in quibus Conciones, & alia scripta custodiant.

7. Patres Ministri de trimestre in timestre visitent manticas Lectorum, & Prædicatorum in ipsorum præsentia sub pœna suspensionis pro tempore ad arbitrium PP. Provincialium. Similiter sub pœna suspensionis per quindecim dies bis saltem in anno visitabunt Cellas, scripta, habitus, cæteraque alia, quæ Religiosi ad usum habuerint suum, superfluaque, & inutilia auferent quamvis illa habeant cum Prælati Superioris licentia, & de necessariis absque mora providebunt Fratribus indigentibus. Ad hanc autem visitationem exequendam præcepto imposito Subditos obligabunt, ut omnia absque aliqua exceptione patefaciant.

8. In Conventibus, & Collegiis nostris permittimus in solemnioribus festis, & funeribus personarum gravium usum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, necnon Collarium pro Acolythis, neutiquam vero manicatum in Crucibus Processionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rochettorum ornatum, qui apud Hispanos dicitur *Faldon*.

§.4. *De Voto non ambiendi.*

1. Omnes nostri Religiosi ad Chorum deputati, tempore suæ professionis immediate post tria vota essentialia, quartum emittant, non prætendendi in nostra Religione Officia, & Prælaturas, videlicet Ministri Generalis, Diffinitoris Generalis, Magistri Provincialis, & Conventualis, Visitatoris, Præsidentis, necnon Socii in Capitulo Generali, & Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ, vel Regiæ; similiter non prætendendi, neque admittendi ad aliquam Prælationem extra nostram Religionem, juxta formam dispositam a felic. record. Paulo Papa VI., si quis autem inventus fuerit prætendisse aliquam Prælationem, seu Officium ex prædictis incarceretur per mensem, & officio, voce, & loco per triennium privatus sit.

2. Præterea omnes fratres Laici in sua professione immediate per tria vota essentialia, quartum etiam emittant *de non transeundo ad statum Clericalem, & Ordines Sacros, & de non prætendendo directe, vel indirecte dictum transitum juxta Breve fel. rec. Alexandri VII. Qui verò secus fecerit, ad arbitrium Provincialis graviter mulctetur.*

REGULÆ CAPUT SECUNDUM.

Omnes res undequaque licite veniant &c.

CAPUT PRIMUM.

De Redemptione Captivorum.

§.1. *De Ratione, & Cura, qua separandum, & custodiendum est, quod pertinet ad Redemptionem Captivorum.*

1. Præcipimus stricte omnibus Prælatis nostræ Religionis, ut omni cura adimpleant obligationem, quam habent separandi pro Redemdemptione Captivorum tertiam partem omnium rerum, quæ juxta Sanctam Regulam nostram separari debet, & oneramus conscientias Patrum Visitatorum, ut invigilent hujus legis observantiæ.

2. Separatio ista in quolibet Conventu, & Collegio per Ministrum, seu Præsidentem, & Consiliarios fiat statim, ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum, aliarumve rerum, & separatim conservetur in propria specie quod ad redemptionem pertinuerit, & in Libro Redemptionis scribatur. Et post quamlibet Visitationem dictus Minister, seu Præses mittat Redemptori suæ Provinciæ declarationem ab ipso, & Consiliariis subscriptam omnium rerum, quæ secundum hanc Constitutionem pertinent ad Redemptionem.

3. Quotiescumque determinate pro Redemptione Captivorum recepta fuerit aliqua considerabilis, seu magni momenti quantitas, cujuscumque generis sit, similis fiat declaratio a prædictis tribus subscripta, & Redemptori quamprimum mittatur. De parvis autem quantitatibus pro Redemptione determinate receptis, hæc fiet declaratio post quamlibet visitationē, & tunc Redemptori mittetur. Patres vero Redemptores Librum habeant, in quo distincte scribant omnia, quæ ex prædictis declarationibus constiterit spectare ad redemptionem in omnibus Conventibus, & Collegiis unusquisque videlicet pro sua Provincia.

4. Nullus Minister, seu Præses etiam cum Consiliariis audeat titulo aliquo, sive prætextu vendere, & alienare dictas species, sive ex separatis pro tertia parte juxta tenorem Regulæ, sive ex datis determinate ad Redemptionem, sine licentia Provincialis, quem tam ipse, quam Consiliarii monere teneantur tempore apto de periculo, quod potest esse in conservatione rerum, vel fructuum in propria specie, ut de illis disponat in majorem Redemptionis utilitatem.

5. Insuper integra pars tertia separetur pro Redemptione Captivorum ex mobilibus hæreditatis, & bonorum a Parentibus relictorum. Similiter etiam separabitur, deductis expensis in cultura, ex fructibus, & proventibus possessionum provenientibus ex bonis, sive ratione Legitimæ, sive hæreditatis, sive donationis acquisitis.

fitis. Quando autem Diffinitorium Generale, vel Conventus aliquis, seu Collegium cessionem fecerit alicujus Legitimæ, ad quam Jus habet, numquam cedat partem Legitimæ illius ad Redemptionem spectantem.

6. Præcipimus omnibus Superioribus, ut in Conventibus, seu Collegiis, in quibus non fuerit designata hæc particularis Arca pro custodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur, & custodiatur in Arca trium Clavium communi Conventus, vel Collegii in loco tamen ejus separato.

7. In qualibet Provincia unus sit Conventus, seu Collegium per Capitulum generale assignatum, in quo erit particularis Arca trium Clavium, deserviens dumtaxat pro custodiendis pertinentibus ad Redemptionem. Quæ & erit communis pro pecuniis totius Provinciæ. Ex dictis autem clavibus, altera sit apud Ministrum, altera apud Redemptorem illius Provinciæ, vel ad ejus defectum apud Procuratorem ejus Conventus, seu Collegii, & altera apud Consiliarium antiquiorem. Quod si in aliquo Conventu, vel Collegio evenerit, quod sit Arca particularis pro custodiendis tantum pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Minister, Consiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii; nunquam autem præfatæ Arcæ aperiantur sine assistentia trium Clavariorum, qui distincte, ac perspicue scribant omnia, quæ recipiuntur & in negotiis Redemptionis expenduntur.

8. Redemptores Captivorum bis quotannis P. Generali rationem reddant in scriptis omnium ingressuum, expensarum, Causarum, Litium &c. pertinentium ad bona Redemptionis.

9. Superior, & Consiliarii cujusvis Conventus, & Collegii ad finem singulorum mensium conferant, & summam conficiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex separatis pro tertia parte, quam ex donatis determinate ad ipsam Redemptionem, & in Libro ejusdem Redemptionis illa scribant, ac propriis nominibus subscribant.

10. Ad hoc, ut pecunia Captivorum integra, & in fideli, ac secura custodia perseveret, mandamus in virtute Sanctæ Obedientiæ, omnibus Religiosis, tam Prælatis, quam Subditis, & unicuique in singulari, ne extrahant, nec expendant (quantumvis sit ratione mutui, vel commodati, alioque titulo non spectante ad Redemptionem) aliquid pertinens ad ipsam Redemptionem Captivorum sine licentia in scriptis Diffinitorii Generalis. Superior autem, qui Constitutioni isti contravenerit, suo Officio sit privatus, & quilibet alius Religiosus voce, & loco per triennium.

11. Insuper præcipimus, quod quilibet Prælatus expendens, vel in toto, vel in parte res in specie propria vini, tritici, hordei, & similes jam destinatas, & separatas pro Captivis, suspensus sit a suo Officio per mensem unum, vel amplius juxta qualitatem culpæ: Et Visitator curet, ut absque mora reintegretur, & restituatur, quod expensum, vel alienatum fuisse constiterit.

12. Patres Provinciales, seu Visitatores in suis visitationibus colligant ex Arcis Captivorum, quod pro ipsorum redemptione inveniunt separatum juxta rationem in Libro Conventus seu Collegii factam, & schedulam extractæ, & receptæ pecuniæ suis nominibus subscriptam relinquant; quod idem fiat quando Redemptor, vel alius Religiosus de consensu, & dispositione dicti Redemptoris, vel Diffinitoris extraxerit ex Arcis aliquid ad Redemptionem spectans. Quilibet autem Visitator Librum habeat, in quo scribat totum, quod colligit, & recipit, & in unoquoque Conventu, seu Collegio ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo & subscribant Minister, & Consiliarii, vel Clavarii Arcæ Redemptionis respective.

13. Præfati autem Provinciales, seu Visitatores prædictas pecunias pro Captivis, ut dictum est, ab ipsis collectas reponant in generali Arca suæ Provinciæ, antequam discedant a Conventu, ubi talis est Arca sub pœna suspensionis ab Officio per tres menses.

14. Præcipimus PP. Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus æs alienum sine licentia Diffinitorii contrahant, sed observent Instructionem ab ipso nostro Diffinitorio illis injunctam sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ per triennium.

15. Patres Provinciales ad Capitulum Generale deferant testimonium subscriptum a Clavariis Arcæ Generalis Redemptionis Captivorum, in quo scripta sint omnia illo triennio separata pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegiis suarum Provinciarum respective.

§.2. *De modo petendi Eleemosynas pro Captivis.*

1. Pro majori cura, & diligentia colligendi eleemosynas, & omnia ad Captivos spectantia in qualibet Provincia sint duo, vel tres Religiosi Procuratores Redemptionis ad arbitrium, & dispositionem Patris Provincialis, qui & designabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas eleemosynas. Insuper præcipimus PP. Redemptoribus Captivorum, ut designent in Civitatibus, & Oppidis Syndicos, & Collectores Sæculares cum facultate sufficienti ad exigenda, recipienda, & custodienda Legata Testamentorum, operum piorum (ut vocant,) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem. Quæ omnia tempore apto Redemptores ipsi colligant, vel per se, vel per Religiosos Procuratores, & quando in proximo sint pro Redemptione exequenda postulent pro illa eleemosynas a Principibus Ecclesiasticis, & Sæcularibus, Capitulis, Communitatibus, aliisque personis gravibus.

2. Præterea præcipimus Procuratoribus Redemptionis, imo etiam Generalibus, & Conventualibus omnibus nostri Ordinis, ut sint valde soliciti in procurandis eleemosynis pro Captivis, & omnes similiter Religiosi tam Prælati, quam Subditi in Districtu suarum Domorum diligenter procurent eleemosynas pro Redemptione, & Superiores inquirant ab Inferioribus, quid in hac re actum respective sit.

§.3. *De Electione, & qualitate Redemptorum.*

1. Diffinitorium Generale, finito quolibet Capitulo Generali, eligat Redemptores Captivorum. Hi autem erunt vitæ, merito, doctrina, ac sapientia prædıti, & Officio Diffinitorum Generalium, seu Ministrorum Provincialium aliquando potiti, vel saltem capaces, ut tali mu-

nere potiantur. Pro singulis Provinciis singuli eligantur Redemptores; mutua autem ipsorum subordinatio ab eodem Diffinitorio designabitur.

2. In qualibet Domo nostra, in qua fuerint, vel per quam transierint Redemptores Captivorum Conventualitatem habeant, & præcedant omnes non Prælatos, etiam Vicarios: in regimine vero, & administratione Domus non se intromittant. Ad egrediendum tamen a Domo Socium postulabunt a Vicario in absentia Ministri, sine deosculatione tamen Scapularii, nisi Præses fuerit propter absentiam Ministri ultra viginti quatuor horas.

3. Districte præcipimus Redemptoribus Captivorum, ac aliis eorum Sociis proficiscentibus ad Redemptionem ne comportent aliquas res non conducentes ad illius effectum, nec sibi, nec aliis ex Infidelium Regionibus in reditu similia trahant, alias gravissime, & irremissibili punitioni ad arbitrium Diffinitorii Generalis subjacebunt.

4. Redemptores Captivorum intra tres menses post reditum ab executione Redemptionis expensarum istius, & aliarum rerum ad munus istud aptius in futurum peragendum rationem reddant nostro Diffinitorio: quod si omiserint, graviter puniantur juxta culpæ qualitatem.

REGULÆ CAPUT III.

Omnes Ecclesiæ istius Ordinis &c.

CAPUT III.

De divisione Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & eorum Ædificiis.

§.1. *De nomine Ecclesiarum, Provinciarum, & Domorum Differentia.*

1. Omnes nostræ Ecclesiæ intitulentur nomine Sanctissimæ Trinitatis, similiterque omnes Provinciæ nomine alicujus Mysterii, vel Sancti: idcirco prima titulum habeat Spiritus Sancti, secunda Transfigurationis, tertia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & sic de aliis in futurum.

§.2. In Ordine nostro quatuor sint differentiæ Conventuum. Prima Novitiorum, & Professorum, ubi a Magistris in Cæremoniis, mortificatione, vitaque spirituali instruentur. Secunda Collegiorum, ubi jam Professi Philosophiam, Sacramque Theologiam edoceantur. Tertia Conventuum, in quibus Religiosi spirituali profectui tamproprio, quam proximorum incumbant. Quarta demum Domorum in Desertis, ubi soli Deo vacent.

3. Statuimus ne fiat nova Conventus fundatio, nisi in eo numerus Religiosorum a Regula nostra stabilitus commode cum observantia, & sine distractione sustentari queat.

4. Situs Conventus (si fieri possit) eligatur intra Civitatem, vel Oppidum, in loco tamen ad Religiosorum quietem opportuno, & in quo permansurus sit, nec in eo assistent ultra tres, vel quatuor Religiosos, qui de fabrica curent, donec Ecclesiam, & habitationem cum sufficienti clausura construxerint.

Pro nova Conventus, seu Collegii fundatione Minister eligi non possit, quin tredecim sint fratres, quos Regula exposcit. Interim tamen gubernetur per Præsidentem a Patre Generali, seu Provinciali nominatum.

§.2. *De Constructione, & Fabrica Conventuum.*

1. Statuimus ne alicujus Conventus, seu Collegii fabrica incipiatur, quin præcedat illius descriptio, seu Exemplar delineatum ab Architecto aliquo nostri Ordinis, & examinatum a Patre Generali, qui reformabit excessus, si qui contra Constitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem a P. Generali examinato, nihil sine ipsius licentia contra illud faciat, sive per additionem, sive per diminutionem. Qui vero in toto, vel in parte hujusmodi Constitutioni contravenerit, vel contraveniri permiserit, suspensus sit ab Officio suo juxta gravitatem culpæ.

2. Ecclesiæ latitudo sit saltem viginti quatuor pedum, & ad summum viginti septem, cui latitudini correspondeat longitudo, & altitudo juxta Regulas Architecturæ. Pinnaculum item, sive extremitas Cappellæ majoris humilis sit, nec extra Ecclesiam opera affabre elaborata, & curiosis crustis ornata fiant. In Sacrario vero aliquam permittimus *fasciam*, ut vocant.

3. De pariete ad parietem Claustri in longitudinem sit saltem spatium quinquaginta, & & quinque pedum, non tamen ultra sexaginta; transitus autem pro latitudine novem vel decem pedes capiat.

4. Cellæ habeant undecim pedes in quadrato; Illarum Fenestræ ad summum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis pedes duos, & quinque digitos. Transitus autem Dormitorii sex pedes latitudinis non excedat. Cellæ vero Infirmariæ poterunt habere sexdecim pedes in quadro.

5. Officinæ, quæ sunt in terra duodecim tantum pedes altitudinis habeant, itaut parietes Conventus a pavimento Claustri usque ad tectum non excedat altitudinem viginti, & sex pedum, nisi id exigat angustia situs, vel ne Religiosi de foris videantur. Solaria autem, & prospectus plani sint operis, & parvis expensis fabricentur.

6. Observata supradicta ædificiorum proportione, interiores Officinæ, & mansiones disponantur juxta arbitrium prudentis Architecti. In prædictis autem mensuris, per pedem intelligimus tertiam partem Ulnæ Castellanæ; Præcipimusque dictas mensuras immutari non posse, nisi per Capitulum Generale.

7. In Civitatibus, magnisque Oppidis Ecclesiæ, & Claustra pertingant, & non excedant summam longitudinem, & latitudinem ex supradictis. In minoribus vero Oppidis attingant minorem mensuram designatam, non tamen sint infra illam: Idemque volumus, proportione servata, de minima elegantia structuræ Ecclesiarum, quæ semper juxta Regulam nostram debent esse plani operis: Major autem Cellarum, & Officinarum numerus in unoquoque Conventu disponatur juxta majorem, vel minorem Religiosorum numerum, qui ibidem sustentari valent.

CA-

REGULÆ CAPUT IV.

Fratres debent esse in una Cohabitatione.

CAPUT IV.

De numero Religiosorum, qui debent esse in quolibet Conventu.

In nostris Conventibus, & Collegiis sit competens numerus Fratrum juxta prudentem Patris Provincialis dispositionem; numquam tamen sint infra tresdecim, sicut præcipit Regula præterquam in alia nova fundatione, ut supradictum est.

REGULÆ CAPUT V.

Omnibus Fratribus suis, sicut sibimet &c.

CAPUT V.

De Cura, quam Prælati tenentur habere erga Subditos.

In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sint Officinæ communes, ex quibus omnia necessaria, tam de victu, quam de vestitu, tam pro salute, quam pro infirmitate æqualiter ministrentur Religiosis omnibus tam Prælatis, quam Subditis sub pœna suspensionis ab Officio Superiori erga hoc negligenti. Curet tamen ut res, quæ conceduntur ad usum, sint prout decet Discalceatos.

REGULÆ CAPUT VI.

Vestimenta sint lanea, & alba &c.

CAPUT VI.

De Vestitu nostrorum Religiosorum.

1. Esterior vestis, seu habitus Fratrum nostrorum sit ex Sacco albo, nec per tres digitos ad terram perveniat, nec latitudo infima in circuitu tres ulnas excedat, ejusque manicæ strictæ sint, & versus manum unius palmi latitudinem non excedentes. Interior vestis etiam erit ex Sacco albo, brevior tamen exteriori tribus digitis; Scapularium similiter sit ex Sacco albo latum ad palmum, & dimidium palmi; altum vero per palmum a terra, & duos digitos. Caputium interius sit etiam ex eodem Sacco albo, & strictum, nec illius acuta extremitas ad Cinctorium per quatuor digitos accedat.

2. Cappa sit ex rudi Sacco fusci coloris, stricta, sine plicaturis, alta a terra per dimidiam ulnam, & quatuor digitos. Caputium exterius sit etiam fusci coloris, & æquale interiori; mensuræ autem prædictæ accipiendæ sunt de Ulna Castellana.

3. Corrigiæ sint nigræ, & absque aliqua curiositate, amplæ ad tres digitos, & tribus longiores Scapulario. Sandalia sint ex canape, seu sparto, unius soleæ, & ex omni parte apertæ, Zocholi ex ligno cum corrigiis angustis.

4. Tunicæ immediatæ Corpori, sint ex stameria alba, & rudi; Femoralia vero ex lino rudi, & communi; nullusque Religiosus tam illas, quam ista mundanda tradat extraneæ personæ privatæ, & distinctæ ab ea, quæ similia vestimenta Communitatis totius abstergit.

5. Linteola pro emungendis naribus sint ex lana, & galeri pro itineribus faciendis nigri, vel fusci coloris.

6. Novitii eisdem vestibus utantur, excepto quod quatuor extremitates Scapularii erunt circumcisæ, vel retortæ.

Quicumque contra Statuta in hoc Capitulo, vel in toto, vel in parte fecerit, puniatur pœna gravi per unum, aut plures dies juxta qualitatem culpæ.

REGULÆ CAPUT VII.

Jaceant in laneis &c.

CAPUT VII.

De Lectulis pro cubito Fratrum nostrorum.

1. Lectulus sit ex tabulis, ejus latitudo trium palmorum cum dimidio; altitudo vero tertiæ partis Ulnæ Castellanæ cum duobus tantum stragulis, sive lodicibus laneis, & cervicali uno, etiam ex lana.

2. Ne autem Religiosum aliquem sine habitu mori contingat, præcipimus, quod omnes dormiant cum Scapulario parvo laneo, quod quidem Infirmi in lecto cubantes nunquam dimittant.

REGULÆ CAPUT VIII.

In Cappis, & Scapulariis Fratrum &c.

CAPUT VIII.

De Cruce portanda in Cappa, & Scapulario.

Crux rubei, & cerulei coloris, quam juxta Regulam portare debent Religiosi nostri in Cappa, & Scapulario sit absque curiosa structura, longitudinis unius palmi, latitudinis unius pollicis.

REGULÆ CAPUT IX.

In rasura Ordinem S. Victoris sequantur Clerici.

CAPUT IX.

De rasura nostrorum Religiosorum.

1. Fratres deputati ad Chorum Tonsuras Clericales amplas habeant, itaut circulus capillorum trium digitorum latitudinem non excedat, nec ad aures pertingat. Ad uniformitatem autem servandam in qualibet Domo sit mensura, qua in die rasuræ dicta circuli latitudo censuretur.

Laici barbas crescere modeste permittant ad præscriptum Regulæ. Nec illis unquam Clericalis Corona concedatur.

REGULÆ CAPUT X.

Asinos, sive Mulos liceat eis ascendere.

CAPUT X.

De his, quæ Fratres debent observare, quando iter faciunt, & de modo petendi Eleemosynas.

§.1. *De Itinerantibus.*

1. Muli, sive Mulæ, quas Fratres nostros ascendere Regula permittit, mediocris sint staturæ; exhortamurque Religiosos, ut curent observare laudabilem Ordinis consuetudinem Asinos ascendendi.

2. Quando Religiosi iter faciunt in Mulis propriis Religionis, non utantur ephippiis, sive sellis, sed clitellis, non fræno cum habenis corrigiatis, sed ex canabe, nec stapedibus ferreis, sed ligneis. Qui secus fecerit subjaceant pœnæ ad arbitrium Superioris.

3. Nullus iter faciat absq; licentia in scriptis Superioris, cui competit illam concedere, in qua iste designabit tempus pro itinere, statione, & reversione, & Superior, ac Consiliarii Conventus, a quo egredietur, dictam facultatem subscribent, notando diem, mensem, annum per verba non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit a Superiori Conventus puniatur attenta mora.

4. Itinerans, ad locum dumtaxat, & Oppidum in licentia designatum, & via recta pergat. Regiam Curiam nullus ingredietur, nisi tamquam Conventualis, nec illius ambitum per spatium unius leucæ absque Patris Generalis facultate, sub pœna privationis vocis, & loci per unum annum.

5. In locis, in quibus sunt Conventus nostri, nullus Religiosus iter faciens, sive pergat, sive veniat Sæcularium Domus ingrediatur absque licentia Prælati sub pœna gravioris culpæ per tres dies.

6. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religionis pervenerit licentiam patentem faciat; Alioquin Superior illam postulet, absque exceptione alicujus personæ. Quæ licentia si Frater pro Conventuali venerit, custodiatur in Arca trium Clavium Conventus subscripta a Ministro, & Consiliariis post annotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit; Qui vero literas patentes non ostenderit, ipso facto careat voce, & loco.

7. Nullus Religiosus egrediatur ab Hispania sine licentia in scriptis Diffinitorii Generalis sub pœna Apostasiæ, & privationis Officii, vocis, & loci in perpetuum. Quod si Laicus fuerit, portet habitum fusci coloris per triennium, & eadem pœna afficiantur petentes Romam absque licentia requisita, secundum Decreta fel. recor. Clementis Papæ VIII. Prælatus vero, qui sine prædictis requisitis, & facultatibus miserit aliquem Religiosum extra Hispaniam suspensus sit a suo Officio per tres menses.

8. Pater Generalis mittere poterit quemlibet Religiosum quocumque expedire viderit, excepto casu posito in Constitutione immediata. Provincialis per suam Provinciam, & per illius ambitum ad triginta solum leucas. Ministri Conventuales per spatium leucarum duodecim a suis Conventibus, non ultra.

9. Provincialis Provinciæ, ubi est Curia Regia ad istius Conventum poterit sibi Subditos mutare. Ad negotia vero, seu lites non mittat sine consilio Patris Generalis.

10. Attento spiritu paupertatis, & Clausuræ Religionis nostræ statuimus, ut sine gravi, & urgenti necessitate non detur Religiosis facultas itinerandi, nec mutandi Conventualitatem, neque ad hoc ut sint extra Conventus a Paschate usque ad Festum Sanctissimæ Trinitatis eo anno, quo celebratur Capitulum Generale, nisi occurrat negotium speciale Ordinis, quod differri non valeat.

11. Ad Patriam suam nullus pergat absque Provincialis licentia, nec sine socio absque Patris Generalis concessione, vel nisi in Oppido illo sit Cœnobium nostrum; Prælatus autem, qui secus quemquam miserit pœnæ suspensionis ab Officio per mensem unum subjaceat.

12. Iter facientibus permittimus usum Caligarum, seu tibialium ex sago albo, vel simili materia absque aliqua curiositate, & in urgenti necessitate usum pedulium ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri necessaria eis præbeant; Itinerantes autem tenues, & moderatos sumptus faciant, & in omnibus se ipsos exemplum virtutis præbeant. Quod si excessus commiserit a Prælato vicinioris Conventus mulctetur juxta gravitatem culpæ.

§.2. *De modo postulandi Eleemosynas.*

1. Religiosi nostri per Areas non postulent, nec quærant Eleemosynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas a Conventibus se extendant absque Patris Generalis, seu Provincialis licentia; nec item Frater aliquis cujuslibet Conventus, vel Collegii quærat, sive postulet eleemosynam aliquam cujuscumque rationis in Oppido, Villa, sive Districtu, vel termino designato a Provinciali pro altero Conventu, vel Collegio, etiam intra prædictum spatium duodecim leucarum. Quod si nihilominus ita quærens aliquam receperit Eleemosynam, Provincialis eam conferri faciat Domui illi, in cujus Districtu quæsita fuit, & propterea tam Subditum, quam Superiorem in toto, vel in parte contravenientes contentis in ista Constitutione arbitratu suo puniat juxta qualitatem culpæ ipsorum; Limitatio autem præfata duodecim leucarum non compræhendit Procuratores Redemptionis, exhortamurque Prælatos, ut ad postulandum ostiatim eleemosynam non alios mittant, quam Fratres Laicos, & semper cum sociis.

2. Nullus Religiosus postulet, aut recipiat eleemosynam aliquam pro suis parentibus, cognatis, aut aliis personis extra Religionem absque Patris Generalis licentia sub pœna reclusionis juxta gravitatem culpæ; si autem aliquis parentes pauperes, & egenos habeat, moneat Provincialem, qui cognita necessitate, sine interventu d. Religiosi, ac consideratis circumstantiis, opem feret juxta possibilitatem, & paupertatem Ordinis.

REGULÆ CAPUT XI.

In Regularibus Horis morem S.Romanæ Eccl. observent.

CAPUT XI.

De Officio Divino, Missa, & Communione Fratrum, & de his, qui Sacris initiandi sunt.

§.1. *De Diligentia, & Sedulitate, qua convenire debent Religiosi ad recitandum, & concinendum Officium Divinum.*

1. Omnes Religiosi, audito primo signo, ad Chorum expediantur, & se præparent, considerantes se pergere ad Angelorum officium exercendum, & antequam secundum Cymbali signum finiatur, sint in Choro, sub poena culpæ levis, vel gravis, si de more habuerint.

2. Matutinum inviolabiliter dicatur media nocte, nisi urgens obstet necessitas: at vero Matutinum feriæ quintæ in Coena Domini, Parasceves, Sabbati Sancti, necnon Festi Corporis Christi, & per totam ejus octavam dicatur hora quinta post meridiem; Matutinum autem primæ diei Paschæ, & per ejus Octavam usque ad Sabbatum in Albis, dicatur ad Auroram, sive circa horam quartam diei; Omnes autem aliæ horæ Canonicæ recitentur tempore constituto in Cæremoniali Ordinis.

3. Integrum Matutinum cum laudibus cantetur in die Nativitatis Domini, in primo die Paschæ, & primo Pentecostes, in Festo Sanctissimæ Trinitatis, & Sanctissimi Sacramenti, ac feria quinta, sexta, & Sabbato majoris hebdomadæ, necnon in Festo primi Nostri Patriarchæ, & Fundatoris S. Joannis de Matha. In Festis vero primæ, & secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, necnon in Festis Domini Nostri Jesu Christi, & Sanctissimæ ejus Genitricis, ac in die octava Sanctissimæ Trinitatis, & Corporis Christi, & (si istud venerationi patenter expositum fuerit) per totam ejus Octavam, & in die nostri quoque Patriarchæ, & Fundatoris S. Felicis de Valois, & in Festo secundo S. Agnetis nostri Ordinis Patronæ in Matutino cantatur Invitatorium cum Hymno sequenti, & Hymnus quoque *Te Deum laudamus*, & in laudibus a Capitulo usque ad Versiculum *Benedicamus Domino*, & ejus ℟. *Deo gratias* inclusive. In die vero Epiphaniæ (cum non sit Invitatorium) in tertio nocturno cantabitur Psalmus *Venite exultemus* cum sua Antiphona. In reliquis vero duplicibus, & semiduplicibus, solus Hymnus *Te Deum laudamus*.

4. In cantando integro Matutino cum laudibus expendantur saltem duæ horæ. Hora vero cum dimidia, quando solum canitur Invitatorium, Hymnus, & Te Deum laudamus, & in laudibus a Capitulo, & quando Officium est de Dominica, & quando licet sit aliud cum eo tamen recitatur Officium parvum Beatæ Virginis Mariæ, vel Defunctorum. In reliquis vero Matutinis, & laudibus hora una cum quadrante.

5. Prima canatur tantum in Vigilia Nativitatis Domini, tertia in Festis feriatis primæ Classis (excepto die Ascensionis, in quo cantabitur Nona). Item in Festis secundæ Classis (quamvis non feriatis) Domini Nostri Jesu Christi, & ejus Sanctissimæ Matris, necnon in Festis Sanctorum Patriarcharum Nostrorum Joannis, & Felicis, & S. Agnetis secundo. In cantanda autem qualibet minori hora Canonica consumatur dimidia hora; quartum vero horæ istius in illa recitanda, & aliquid amplius, quando conjungitur cum Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.

6. Missa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus cantatur Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in Festivitatibus Nostri Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ, ac in feria quarta Cinerum, feria quinta in Coena Domini, feria sexta in Parasceve, Sabbato Sancto, Vigilia Pentecostes, & in die Commemorationis Defunctorum, necnon quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre in Conventu illo, ubi Corpus, vel insignis Reliquia asservatur. Insuper in die una infra Octavam omnium Sanctorum cantabitur Vigilia, Missa, & solemne Responsum pro Captivis Defunctis. In cantanda autem qualibet Missa tres partes horæ consumantur; in recitanda vero dimidia hora. Quod si quis celerior fuerit a Superiore puniatur poena culpæ mediæ, imo & gravis, si de more habuerit.

7. Primæ, & secundæ Vesperæ, canantur in Festivitatibus primæ, & secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, ac in omnibus Christi Domini, & illius Sanctissimæ Parentis, licet non feriatis, atque etiam in diebus Sanctorum Patriarcharum Joannis, & Felicis, & S.Agnetis Secundo. Vespere autem Secundæ Sanctorum omnium dicantur sine cantu, & eis finitis canantur Vesperæ Defunctorum. Si tamen Festum omnium Sanctorum celebretur in Sabbato, eorum secundæ Vesperæ tunc cantentur in die Dominica sequenti Vesperæ Defunctorum. In Reliquis vero Festivitatibus Ordinis, primæ tantum Vesperæ canantur. In omnibus autem Vesperis cantandis tres quadrantes horæ consumantur; in recitandis vero fere dimidia hora. Superior qui supradicta celerius cantari, vel recitari permiserit severe puniatur.

8. Prædicta, quæ in Festivitatibus cani debent, non concinantur, quando dictæ Festivitates transferantur, sed tantum, quando in propriis diebus ab Ecclesia designatis celebrentur, non tamen propterea omittenda, sed cantanda est Missa in quocumque die feriato, quamvis de Festo illius diei Officium non fiat; nec cantanda sunt supradicta, quando in Choro non sint saltem sex Religiosi, qui canere possint; Missa vero, & alia, quæ ratione dotationis, & eleemosynæ essent canenda, cum paucioribus, & etiamsi sint solemnitates translatæ cani debent.

9. Totum quod in Officio Divino, & Missa cantatur sit in Tono plano, æquali, gravi, & devoto, absque modulatione, & harmonia sub poena culpæ gravis contravenienti, & suspensionis ab Officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur cum devotione dicantur, & pausatione competenti pro insumendo spatio temporis designato.

10. Officium parvum B. Viriginis Mariæ in omnibus Conventibus recitetur diebus in Brevia-

viario assignatis, & quamvis non tanta pausatione, quanta majus, non tamen minori devotione.

11. Fratres Laici assistant Officiis Divinis juxta prudentem Superioris dispositionem, attento uniuscujusque labore, & occupatione; & loco Officii Divini singuli recitent quinquagies Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam; nempe pro matutino quindecies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque alia hora etiam quinquies.

12. Religiosus, qui Matutino abfuerit sine licentia, vescatur in terra sine Caputio id, quod cæteris ministratur præter piscem, vel quod in ejus loco præstatur: Si vero alteri cuicumque Horæ Canonicæ non astiterit, arbitrio Superioris puniatur.

13. Tempore Divinorum Officiorum nullus sine urgenti necessitate Præsidi exprimenda, & cum illius licentia a Choro exeat, nisi ad rem ipsi Choro, & Officio pertinentem; eademque causa, & licentia præcedat quotiescumque aliquis Religiosus a quolibet actu communi egressurus fuerit.

§.2. *De Missa, & Communione Religiosorum.*

1. Omnes nostri Sacerdotes singulis diebus Sacrum faciant, exceptis feria quinta, sexta, & Sabbato majoris hebdomadæ, & quando urgenti causa impediti fuerint; In hoc tamen casu cum licentia omittant Superioris; Qui tamen absque istis circumstantiis rem Sacram facere omiserit pane tantum, & aqua una die vescatur.

2. Sacrificium Missæ peragere debent in propriis Conventibus, nisi Superior urgenti causa, & raro licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Ecclesiam sacrificet.

3. Feria quinta in Cœna Domini omnes Religiosi recipiant Sacrosanctam Eucharistiam de manu sui Prælati, qui Sacerdotes non sunt, cœlesti se pane reficiant omnibus Dominicis diebus, & Feriis quintis totius anni; potest tamen functio ista anteponi, vel postponi propter aliquod solemne Festum. Præcipimus insuper prædictis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quod quotidie Missæ Sacrificio intersint sub poena jejunii in pane tantum, & aqua.

4. Magister Novitiorum, & recenter Professorum in diebus feriatis Sacra faciant in Ecclesia; in aliis vero diebus in Oratorio suo celebrare poterunt.

5. Societates, Congregationes, Confraternitates Sæcularium absque Diffinitorii licentia, ne admittantur in nostris Conventibus, & Collegiis; Qui secus fecerit ad arbitrium d. Diffinitorii puniatur.

§.3. *De Eleemosyna Missarum.*

1. Nullus Religiosus recipiat Eleemosynam Missarum, nisi tantum pro suo Conventu, quod si itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo sit Conventu, in quem tendit Conventualis futurus.

2. Pro una Missa, etsi cantata, unicum dumtaxat stipendium accipiatur sub poena suspensionis ab Officio per tres menses Prælato contravenienti.

3. In nostris Conventibus, & Collegiis non recipiantur Eleemosynæ pro Cappellaniis, & Missis perpetuis sine Patris Generalis licentia in scriptis, nec pro patronatu Conventus, Ecclesiæ, Cappellæ majoris, vel minoris, vel pro Oratione, disciplina, aliove Communitatis exercitio absque Diffinitorii licentia in scriptis, quam concedet consulto Provinciali illius Provinciæ, cujus est Conventus, cui conceditur.

4. Eleemosynæ receptæ pro Missis perpetuis, memoriis, Cappellaniis, Patronatibus dictis, & Sepulturis perpetuis nullatenus in totum, vel in partem (etiam consentiente Conventu) expendantur, sed ad censum, annuosque redditus imponantur. Ex licentia tamen Diffinitorii Generalis (omnibus consentientibus suffragiis) dictæ Eleemosynæ jam investitæ converti poterunt in redditus indemniores, & utiliores Conventui, numquam tamen pro eis subrogari bona alias antea Monasterio acquisita; ad hoc autem, ut sedulo custodiatur pecunia impertita pro Missis, & reliquis in hac Constitutione enumeratis -- *Præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto omnibus Religiosis tam Prælatis, quam Subditis, & cuilibet in particulari, ut dum dicta pecunia non investitur, nihil ex ea expendant, etiam titulo mutui aliove quocumque*; superior autem contraveniens privatus sit Officio suo, alius verò quicumque Frater voce, & loco per triennium.

5. Pecuniæ receptæ pro supradictis rebus, dum non investiuntur, seu in annuos redditus conferuntur, in propria conserventur specie: si incrementum habuerint, cedat in favorem memoriæ; si vero decrementum (absque culpa tamen Conventus, vel Collegii) cedat contra memoriam.

6. Ut constet de memoriis, & Missis perpetuis, quæ sunt in quolibet Conventu, & Collegio, justeque adimpleantur, præterquam quod adnotatæ erunt in Libro magno, cui titulus -- *Protocollo*, scribantur in tabula publico in loco.

§.4. *De iis qui ordinandi sunt.*

1. Fratres nostri Sacris initiandi examinentur prius de sufficientia sua a Ministro Conventus, & aliis duobus Religiosis a Provinciali designatis, & postea de vita, & moribus per secreta suffragia Capituli Conventualis approbentur; nec Prælati Superiores suas Literas concedant, donec illis constet de sufficientia, vita, moribus, & ætate; nullus Diaconatus, aut Subdiaconatus gradum recipiat, qui duos integros annos professionis non habeat, nec Presbyteratus ante elapsum integrum triennium a professione.

2. In Diœcesi propria, ubi est Conventus, recipiant Ordines Religiosi nostri, quod si ibi non conferantur, poterunt aliam adire Diœcesim, non distantem tamen a Monasterio ultra viginti quatuor leucas; qui secus fecerit, vel permiserit, pœna gravi per tres dies puniatur.

3. Sacerdos primam Missam non celebret, quin prius Prelato constet, tum de Ordine recepto per Literas testimoniales ei patefactas; tum etiam de sufficienti novi Sacerdotis scientia Sacrarum Cæremoniarum ad judicium ipsius Prælati, & aliorum duorum Religiosorum ab eodem designatorum, & quin ulterius per decem dies in exercitiis spiritualibus se præparaverit dictus novus Sacerdos. Qui neutiquam primum Sacrum extra

extra proprium Cœnobium faciat sub pœna gravis culpæ per tres dies.

REGULÆ CAPUT XII.

Omnibus secundis feriis &c.

CAPUT XII.

De suffragiis faciendis pro Defunctis.

§.1. *De suffragiis Defunctorum in Communi.*

1. Omnibus secundis feriis ad præscriptum Regulæ nostræ dicatur Missa Defunctorum in Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea stipendium recipiatur. Missa autem finita, fiat per Claustrum Processio prout in manuali: ubi vero Claustrum non fuerit, absolutio canatur in Choro.

2. In omnibus Conventibus, temporibus a nostro manuali designatis, quatuor fiant Anniversaria pro Defunctis Religiosis; Captivis, Benefactoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus Amicis, pro sepultis in nostris Cœnobiis; ac deniq; pro omnibus fidelibus Defunctis. In quolibet Anniversario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur solemniter Missa de Requiem, fiatque Processio per Claustrum, & ubi hoc non fuerit, canatur absolutio in Ecclesia. Idemque prorsus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§.2. *De suffragiis pro nostris Religiosis Defunctis, & pro aliis.*

1. Quando aliquis Religiosus e vita decesserit devote, ac solemniter sepeliatur servato Officio Sepulturæ in nostro manuali assignato; & Superior Conventus, seu Collegii, in quo Frater obiit, scribat P. Generali, Provincialibus, Ministris totius Ordinis, ac Chronistæ Generali, referens Domum, in qua mortuus fuit, tempus, & causam mortis, nomen, patriam, ætatem, professionis tempus, exercitia, seu Officia, quæ Defunctus habuerit, & virtutes in quibus specialiter resplenduerit. Provinciales item omnibus Conventibus, & Collegiis suæ Provinciæ idem denuncient ut justa sine mora persolvant, & Ministri de receptione istarum Literarum Provinciales suos moneant, & in Archivio nostri Matritensis Conventus una ex dictis Literis cujuslibet defuncti servetur, ut, si forte dignus sit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

2. In Conventu, seu Collegio, in quo obiit Religiosus præter vigiliam, quæ cantatur in Officio Sepulturæ, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Missæ de Requiem cum suis Responsoriis in Ecclesia canantur, & præterea novem sine cantu dicantur; cum illæ tres canantur, in medio Cappellæ majoris, sit tumulus altitudinis palmorum quinque panno nigro coopertus, & supra ipsum habitus Ordinis.

3. Singuli Sacerdotes Conventus, seu Collegii pro Religioso ibidem Defuncto tres Missas privatas celebrent, & post quamlibet recitent Responsorium in Tumulo; singuli quoque Fratres ad Chorum deputati tria integra Officia Defunctorum, & Laici tria integra Rosaria recitent, & in ipsa die mortis, vel sequenti Eucharistiam Sacram recipiant pro Defuncti Anima, ac insuper pro illa duas alias offerant Communiones.

4. Quilibet Conventus, & Collegium Ordinis pro Anima cujuslibet Religiosi Defuncti integrum Officium Defunctorum recitet, & Missam unam cantet, & Responsorium circa Tumulum, ut dictum est. Præterea singuli Sacerdotes duas Missas privatas dicant cum Responsoriis, Fratres ad Chorum deputati duo integra Officia Defunctorum, & Laici integra duo Rosaria; & in die, quo notitia mortis pervenerit, vel in sequenti omnes prædicti Fratres simul Sacram Communionem pro Defuncti Anima recipiant, illamque pro illa offerant.

5. Si vita functus fuerit P. Generalis duplicentur in toto Ordine Missarum Sacrificia, Officia Choristarum, & Rosaria Laicorum. Si Provincialis in sua Provincia, si Minister in suo Conventu, seu Collegio; si vero Diffinitor fuerit, vel qui antea munus Ministri Generalis expleverit, omnes Sacerdotes Missam unam, ad Chorum deputati Officium unum, & Laici unum Rosarium recitent supra id, quod pro particulari Religioso tenentur; si vero Defunctus fuerit Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis, quilibet Conventus, & Collegium in communi recitet unum integrum Defunctorum Officium, & unam Missam de Requiem cantet ultra prædicta; quod si defunctus aliquando Diffinitor Generalis, vel Provincialis fuerit, quilibet Sacerdos suæ Provinciæ unam dicat Missam privatam pro Anima illius, & Fratres tam ad Chorum deputati, quam Laici unam Communionem Sacram pro ipso offerant, ultra prædicta pro particularibus, ad quod teneantur Sacerdotes, & Fratres illius Provinciæ pro qua Defunctus Officium illud ultimo exercuit.

6. Si defunctus fuerit Novitius recitetur pro eo integrum Defunctorum Officium, & cantetur una Missa in Conventu, in quo obiit, & quilibet illius Sacerdos unam Missam privatam, Choristæ unum integrum Officium, & Laici unum Rosarium integrum pro ejus Anima recitent.

7. Ad hoc, ut de istarum Constitutionum adimplemento constet, sit ante Chorum Tabula, in qua scribantur Religiosi, qui decesserunt, & decedunt in quolibet triennio, & notetur in ea dies, in quo justa illis soluta sunt.

8. Religiosi nostri semper sepeliantur in Claustro, vel alio in loco illis dumtaxat deputato, ac segregato a Sæcularium Sepulturis, & scribantur, & signentur Fratrum prædictorum Sepulturæ maxime illorum, qui Sanctitatis fama decesserunt.

9. Insuper statuimus, ut in omnibus Conventibus, & Collegiis nostris, cum notitia sit de obitu Summi Pontificis, & D. Cardinalis Protectoris Ordinis nostri, & Regis nostri, & Reginæ solemnes fiant exequiæ pro illis.

10. Præterea dum fuerit notitia de obitu Parentum, vel Fratrum alicujus Religiosi in eo Conventu, vel Collegio, ubi iste Conventualis fuerit, una Missa dicatur pro Defuncto. Idemque fiat pro habente Epistolam nostræ Confraternitatis in eo Conventu, vel Collegio, cujus Religiosos frequentius hospitio excipiebat.

RE-

REGULÆ CAPUT XIII.

Singulis diebus, si fieri possit &c.

CAPUT XIII.

De Oratione Mentali, Lectione, examine Conscientiæ, flagellatione, & exercitiis spiritualibus.

1. Singulis diebus in qualibet Domo Communis fiat ad Deum mentalis Oratio per duas horas. Una diluculo in Conventibus quidem a die 1. Martii usque ad ultimam Septembris ab hora quinta usque ad sextam, & a die 1. Octobris usque ad ultimam Februarii ab hora sexta usque septimam. Altera vero tempore Vespertino semper a quinta usque ad sextam horam; insuper post finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariæ, quæ post illud immediate recitatur, reliquum temporis usque ad secundam noctis horam in Oratione impendatur; quod si quis absque licentia ab Oratione mentali abfuerit, comedat in terra sine Caputio idem quod cæteri, excepto pisce, vel quod ejus vice ministratur.

2. Ne autem fervor spiritus tepescat, imo exercitium Orationis augeatur, præcipimus, nostros Religiosos singulis diebus saltem per dimidiam horam librorum spiritualium lectioni incumbere.

3. Omnes in communi bis in die nempe immediate ante prandium, & post Antiphonam *Benedicta &c.* conscientiæ faciant examen per spatium fere octavæ partis horæ. Qui autem Communitati tunc adesse nequiverit, ubicumque fuerit, eadem hora faciet examen.

4. Omnibus feriis secundis, quartis, & sextis totius anni post Completorium, vel post examen nocturnum, communis fiat flagellatio, & tamdiu duret, quamdiu cantetur Psalmus *Miserere &c.* cum Antiphona, versibus, & Orationibus in nostro Cæremoniali assignatis, excipiuntur vigilia, & dies Nativitatis Domini, cum tribus immediate sequentibus, dies etiam Vespertinus, & dies ipse Circumcisionis, necnon vigilia, & dies ipsa Epiphaniæ, dies Vespertini, & dies ipsi Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, ac denique feria secunda Paschæ, feriaque secunda Pentecostes; si autem in supradictis feriis venerit solemne festum, poterit in antecedenti, vel sequenti die, vel in ipso festo post matutinum fieri flagellatio; quæ quidem fiat in omnibus feriis majoris Hebdomadæ, itaut feria quinta, quarta, & sexta Psalmus *Miserere* ter cantetur in qualibet disciplina cum versiculo *Christus factus est obediens &c.*, & Oratione *Respice &c.*, ut in Officio illorum dierum, fiatque post Matutinum.

5. Omnes Religiosi tam Subditi, quam Prælati singulis Annis faciant per decem dies exercitia spiritualia in Cellis suis, vel in aliquo loco separato ad id destinare, quo tempore cum Communitate solum intersint Matutino, Primæ, Completorio, Orationi mentali, examini Conscientiæ, Disciplinæ, & Refectorio.

REGULÆ CAPUT XIV.

Singulis quoque noctibus pro statu, & pace Sanctæ Romanæ Ecclesiæ &c.

CAPUT XIV.

De Sacrificiis, & Orationibus faciendis pro Exaltatione Sanctæ Catholicæ Fidei inter Principes Christianos, Captivis, Benefactoribus, & reliquis Ecclesiæ necessitatibus.

1. Stricte præcipimus omnibus nostris Religiosis, ut in suis Sacrificiis, Orationibus, Communibus, & aliis bonis operibus, tam in communi, quam in particulari exercendis Deum orent pro exaltatione S. Catholicæ Fidei, & Pace Romanæ Ecclesiæ, pro Summo Pontifice, nostris Regibus, & Principibus, pro D. Cardinale Protectore nostri Ordinis, pro ejusdem Ordinis conservatione, & augmento spirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Christianis, & his, pro quibus Universalis Ecclesia consuevit orare, specialiter autem pro fine isto sequentia fiant.

2. Singulis noctibus, antequam ad somnum capiendum Religiosi se conferant, omnes simul in Ecclesia, vel in Choro magna devotione recitent Antiphonam Sanctissimæ Trinitatis *Benedicta sit Sancta &c.* cum versu, & Oratione, prout in nostro manuali, & finito conscientiæ examine recitent similiter Litaniam Lauretanam Sanctissimæ Dei Parentis, prout in eodem manuali, & qui legitima impeditus causa interesse ei non potuerit, illam privatim recitet.

3. In omnibus Domibus non Collegiis Sabbatis totius anni cantetur Missa B. Virginis Mariæ, illis exceptis, in quibus occurrit alia Missa canenda ex designatis *Cap.*11. §.1. *n.*6., necnon Vigilia Nativitatis Domini, Octavis privilegiatis, Sabbato infra Octavam Corporis Christi, & Sabbato in quo celebrari incipit Capitulum nostrum Generale; si autem aliquo alio Sabbato recurrerit obligatio canendi alias Missas pro dotatione, aliove Titulo, sive gratuito, sive oneroso non ideo omittenda est prædicta Missa Sanctissimæ Virginis; pro qua (nisi fuerit dotata) stipendium non recipiatur. Præterea in omnibus Conventibus, & Collegiis cantetur solemniter Antiphona *Salve Regina* Sabbatis totius anni, & diebus Vespertinis Festivitatum Beatæ Mariæ Virginis, qui vero sine licentia dictæ Missæ, vel Antiphonæ non interfuerit, semel in terra comedat sine Caputio.

REGULÆ CAPUT XV.

Jejunent ab Idibus Septembris.

CAPUT XV.

De Jejuniis.

1. Præter jejunia in Regula nostra præcepta, jejunent etiam Religiosi nostri omnibus feriis sextis totius Anni; necnon in diebus Vespertinis Sanctissimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Patris nostri Felicis, ac in die S. Marci Euangelistæ, & feria secunda, tertia, & quarta immediatis ad Festum Ascensionis Domini, nisi solemnis festivitas intervenerit. Per solemnes autem

autem intelligimus festivitates nostri Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ, & quæ ad colendam pronunciantur. Jejunium vero Feriæ sextæ Majoris Hebdomadæ erit in pane, & aqua tantum.

2. In jejuniis Ecclesiæ pro serotina refectiuncula ministretur frustulum panis, & pomum aliquod, vel quid simile. In jejuniis vero Ordinis cum pane nonnulla præbeantur olera, itaut forma jejunii non excedatur.

REGULÆ CAPUT XVI.

Carnibus vesci liceat tantum in Dominicis diebus.

CAPUT XVI.

De abstinentia a Carnibus.

1. Si quis Religiosus absque licentia, & causa in diebus per Regulam nostram prohibitis id ediderit, quod Ecclesia in die Veneris manducari prohibet, pro prima vice jejunet semel in pane, & aqua tantum, pro secunda vero circularem recipiat flagellationem. Quod si fuerit Prælatus severe puniatur ad arbitrium sui Superioris; & si comederit coram Sæcularibus per decem dies exercitia faciet spiritualia; Superior item, qui sine necessitate præbuerit, darive permiserit carnes toti, magnæve parti Communitatis, suspendatur ab Officio per duos menses.

2. Ad majorem vero observantiam nostræ Regulæ, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis nostris Religiosis, ne comedant carnes extra Domos nostræ Religionis in diebus prohibitis per Regulam, absque licentia in scriptis Prælati sui juxta tenorem Regulæ ipsius, quod si aliquis in morbum inciderit, distansque fuerit a Conventu, itaut non possit facile obtinere licentiam a Prælato, eis vesci poterit virtute hujus Constitutionis.

3. Nullus Religiosus quamvis imbecillem habeat valetudinem, & frequentes indispositiones, carnem comedat, vel linteo utatur absque licentia sui Ministri, qui eam concedat mature perpensa necessitate, & pro tempore durationis illius.

4. Ministri curent, & charitative hortentur Religiosos, qui pro infirma valetudine carnibus vescuntur, ut ab iis pro aliquo tempore se abstineant, experientia namque compertum est, quamplures fere a salute desperatos recuperasse illam, vitæ communi se conformantes, & in Domino fiducialiter sperantes.

REGULÆ CAPUT XVII.

Possint emere ad suum victum.

CAPUT XVII.

De cibo, & honesta fratrum recreatione.

§. 1. *De cibo nostrorum Religiosorum.*

1. Superiores suppeditent necessaria de victu Religiosis juxta indigentiam ipsorum; quod si propter negligentiam, vel Domus paupertatem non provideant fratres tanquam veri Christi Discipuli patienter ferant. Attamen si necessitas postulaverit, humiliter ipsos moneant, quod si adhuc non subvenerint, liceat eis Provinciali denunciare, qui Prælatos convictos puniat.

2. Omnes ad Refectorium ad primam mensam conveniant, in illo mantilia non sint, sed pro singulis fratribus singulæ parvæ mappæ. Patinæ, scutellæ, pateræ, & similia alba non sint, nisi tantum pro Infirmis.

3. Omni tempore in quantitate cibi servetur uniformitas, nec Superior unquam variationem quoad hoc permittat, exceptis magnis festivitatibus, in quibus extraordinaria prout moris est, ministrabuntur.

4. In Refectorio semper meridie, & sero lectio habeatur spiritualis, servata Cæremonialis nostri dispositione.

5. In omnibus Conventibus, & Collegiis prandium fiat post undecimam horam; quando vero jejunatur ex Ecclesiæ præcepto post undecimam, & dimidiam fiat. Cœna, seu refectiuncula nunquam sit ante Completorium.

6. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat absque expressa Superioris licentia.

7. In Refectoriis nostris non admittantur Sæculares nisi raro, & Benefactores, sive personæ graves; id quod præsertim evitari debet in festis solemnibus, professionibus, & primis Sacris.

§. 2. *De honesta Religiosorum recreatione.*

1. Omnes Fratres simul in loco uno semper post prandium per unam horam recreationem habeant exceptis feriis majoris Hebdomadæ, & insuper per aliam horam post cœnam, seu refectiunculam vespertinam a Paschate usque ad ultimam diem Septembris, ac in festivitatibus solemnibus totius anni, & a vigilia Nativitatis usque ad Epiphaniam, atque in feria secunda, & tertia post Dominicam quinquagesimæ; attamen Novitii, & recenter professi qua die Sacra Communione refecti fuerint, post prandium non recreentur, & tam ipsi, quam Philosophiæ Scholasticæ cum suis Magistris semper habeant recreationem distinctim a Conventualibus.

2. In recreationibus omnibus cum modestia, & honesta gravitate se gerant; legatur ibi res aliqua spiritualis, vel de illa agatur, & saltem de rebus indifferentibus; non vero de Genealogiis, stirpibus, nationibus, Patriis, Nuntiis, & rumoribus inutilibus ad ædificationem, & profectum Animarum, verbaque jocosa, faceta, detractoria non dicant, non contentiones habeant: ut autem supradicta observentur, Superior recreationibus adesse curet, & huic Constitutioni contravenientem flagellatione puniat.

3. Quando recreationis gratia Religiosi e Conventu exierint, maneant intra illum, qui ejus obligationibus satisfacere valeant; si recreationis extraordinariæ extra Conventum fuerint in aliqua Villa, seu Suburbana Domo, vel prædio, Prælatus designet terminum, ad quem Religiosi accedere possint, & quem non transgrediantur, absque expressa ibidem Præsidentis licentia.

4. Nullo tempore Religiosi nostri Comœdias, aliosve actus tametsi spirituales agant, nec Prælati agi permittant, nec pro quovis alio ludo, & oblectatione vestes sæcularium deforis portent, nec propriis nudentur: qui autem contravenerint, vel contravenire permiserint, a Provin-

ciali severe puniantur. A vigilia vero Nativitatis usque ad Epiphaniam dumtaxat poterunt nostri musicis uti Instrumentis.

5. Nullus unquam procuret, nec permittat, ut in nostris Ecclesiis repræsentationes etiam omnino spirituales fiant; qui secus fecerit gravi pœna ad arbitrium Provincialis puniatur.

REGULÆ CAPUT XVIII.

Vinum sumendum a Fratribus &c.

CAPUT XVIII.

De sobrietate servanda.

A Religiosis præsertim Discalceatis valde aliena est intemperantia, & ebrietas, propterea que quilibet in hac materia defectus magnopere reprehendi, & puniri debet; quare si quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando deprehensus fuerit, si acciderit sine scandalo, pœna culpæ gravis puniatur per sex dies, si cum scandalo, sit incarceratus per tres menses, & privatus loco, & voce per annum unum, quod si fuerit Laicus habitu fusci coloris induatur, si cum scandalo per annum unum, si absque illo per quatuor menses.

REGULÆ CAPUT XIX.

In Civitatibus, in Villis, sive Castellis.

CAPUT XIX.

De abstinentia a cibo, & potu servanda a Religiosis extra Conventum in Oppidis, ubi illum habemus.

Qui in loco, ubi est Cœnobium nostri Ordinis extra illud comedent, vel hospitatus fuerit, incarceretur; per quindecim dies si pernoctaverit, suspensus sit ab officio, voce, & loco per sex menses: si biduo pernoctaverit, ultra dictam pœnam incarceratus existat per dies viginti; quod si amplius perduraverit, augeatur pœna, attenta gravitate culpæ, & transgressione Regulæ.

REGULÆ CAPUT XX.

Numquam in Tabernis &c.

CAPUT XX.

De locis, in quibus Religiosi hospites non esse tenentur.

Regula dirigit omnes nostras actiones ad honestatem, majoremque perfectionem, ideo maximo jure præcipit, ne habitemus, comedamus, vel bibamus in Tabernis, Popinis, & hujusmodi locis minus honestis; & contravenientes subjicit pœnæ culpæ gravis ad arbitrium Ministri, quod præcipimus stricte observari.

REGULÆ CAPUT XXI.

Talis sit charitas inter Fratres Clericos, & Laicos &c.

CAPUT XXI.

De vita æquali, & communi, ac de consessu Fratrum.

§. 1. *De Vita communi, & æquali.*

1. Observent omnes æqualitatem præceptam a nostra Regula erga victum, vestitum &c. qui vero absque superioris licentia dederit, aut receperit cibum alium, & diversum in quantitate, qualitate, & condimento ab eo, qui in Communi cæteris ministratur, puniatur juxta qualitatem culpæ.

2. Nullus Religiosus alium ex nostris etiam Patrem Generalem titulo appellet *Reverendissime*, aut Paternitatis, sed taceat dotes omnes: nominentur Patres, & *Reverentiæ*, non Sacerdotes Fratres, & Charitatis, ratione tamen submissionis, & reverentiæ debitæ Superioribus omnes Religiosi in toto Ordine cum Sermonem agunt de P. Generali præsente, nec non de ejus prædecessoribus, & de Diffinitoribus Generalibus actualibus dicant *Noster Pater*, eodemque pronomine *Noster* decoretur Provincialis ab omnibus suæ Provinciæ, Minister a Subditis, seu Conventus, seu Collegii.

3. Titulus Doctoris, Magistri, & hujusmodi nulli nostratum præstetur, tametsi ante ingressum in Religionem illo gradu, & titulo frueretur, nec illius intuitu aliquis immunitate, libertateque in Ordine nostro gaudeat.

§. 2. *De consessu inter Fratres servando.*

1. Decernimus, quod Pater Generalis habeat primum locum, & sedem in tota Religione, Provincialis in sua Provincia, absente Patre Generali, & his duobus absentibus Minister in suo Conventu, seu Collegio; deinde cæteri Religiosi ordine sequenti. Patres Diffinitores Generales. Patres Provinciales hospites juxta antiquitatem suarum Provinciarum. Patres Ministri hospites juxta antiquitatem suorum Conventuum. Patres Redemptores Captivorum, & si ipsi concurrant servent inter se præcedentiam a Diffinitorio designatam. Patres Procuratores Generales, quibus in Hispania concurrentibus primum locum habeat Hispanus. In Italia vero Romanus. Patres Vicarii in suis Conventibus. Patres Vicarii Hospites juxta antiquitatem Domorum suarum. Patres Sacerdotes professi tam Conventuales, quam Hospites juxta antiquitatem suarum professionum. Fratres Diaconi professi juxta antiquitatem professionis. Fratres Subdiaconi professi juxta antiquitatem professionis. Fratres Choristæ juxta antiquitatem professionis. Novitii Sacerdotes juxta antiquitatem habitus. Fratres Laici professi juxta antiquitatem professionis. Novitii Choristæ juxta antiquitatem habitus. Novitii Laici juxta antiquitatem habitus.

2. Tempore Capituli Generalis, vel Diffinitorii Patres Diffinitores Capitulares locum habeant, & sedem infra designatam *Cap.* 39. §. 4. *num.* 4., & *Cap.* 40. §. 5. *num.* 2. Patres Visitatores, dum tali munere funguntur, præsideant, & præcedant alios ab ipsis visitandos.

3. Nullus præeminentiam, vel loci præcedentiam habeat, eo quod in Religione functus fuerit aliquo Officio, etiam Generalatu.

4. Quando in itinere fuerint, præcedentiam, & graduationem *nu.* 1. assignatam observent, nisi justa de causa Prælatus aliquem minus antiquum in præsidem designet.

RE-

REGULÆ CAPUT XXII.

Infirmi seorsum dormiant, & comedant &c.

CAPUT XXII.

De charitate erga Infirmos.

1. Superior Conventus sub pœna suspensionis ab Officio præsto sit Infirmis, provideatque de omnibus necessariis pro ipsorum medela, & curatione, quin paupertate Conventus excusetur; non vero permittat, quod extra Conventum cibus condiatur, nisi in aliqua gravi infirmitate, & aliquo condimento a nostris ignoto; quod si defectus aliqua re acciderit hortamur ægrotos, ut tanquam pauperes patienter ferant.

2. Quotidie Superior visitet Infirmos, & curet tempore apto illis Sacramenta ministrari; quod si sua negligentia absque poenitentia, Viatico, vel extrema Unctione aliquis decesserit, suspensus sit ab Officio per unum annum, vel augeatur pœna arbitrio Provincialis juxta culpam; & Infirmarii si quam culpam habuerint, juxta illius gravitatem mulctentur; curet insuper Prælatus, ut ægroti saltem in qualibet hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impediverint) cœlesti reficiantur pane, & in Paschate pro adimplemento præcepti Ecclesiastici Sacra Eucharistia solemniter ministretur non valentibus surgere ex lecto, prout in nostro Manuali.

3. In quocumque Conventu, vel Collegio quis ægrotaverit, quamvis sit Hospes, curetur, donec salutem recuperet, nisi justa de causa Provincialis illum mittat in aliam Domum, & istius Minister, & Conventuales illum cum charitate recipiant, ac de necessariis provideant, sicut cæteris Conventualibus.

4. Si propter infirmorum frequentiam Conventus aliquis in egestatem devenerit, Provincialis illi subveniat, facta cum licentia Generalis aliqua per Conventus contributione.

5. Nullus ægrotus ex nostris curetur extra Conventum, etiam in Domo Parentum suorum nisi casu, quo morbus ita sit gravis, quod ab illo aliter non posse evadere prudenter judicetur; & tunc quidem fiat cum licentia in scriptis Patris Generalis, & in Oppidis, in quibus Cœnobium nostrum non est.

6. Balnea medicinalia nullus intret ægrotus, absque Patris Generalis licentia in scriptis, sub pœna privationis vocis, & loci.

7. Sine expressa licentia sui Prælati nemo Medicum consulat, nec medicinis utatur sub pœna gravis culpæ.

8. Liceat Infirmis cum Prælati Benedictione uti tibialibus, & pedulibus, vel aliqua alia re ex sago albo, vel simili materia, ut se protegant, & foveant.

REGULÆ CAPUT XXIII.

Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint &c.

CAPUT XXIII.

De charitate exercenda cum Hospitibus Religiosis, & Sæcularibus.

§. 1. *De Hospitibus Religiosis.*

1. Superiores benevoli recipiant Hospites nostri Ordinis, & necessaria illis suppeditent sub pœna culpæ gravis; cæteri Religiosi familiariter cum illis agant, primaque nocte ipsorum pedes laventur. Ac simili charitate, & benevolentia, recipiatur quilibet alterius Ordinis Religiosus, qui ad hospitandum in Domos nostras advenerit.

2. Hospites nostri Ordinis, transacta prima die, Choro, & aliis functionibus Communitatis assistant, nisi forte per prolixitatem itineris Superior longiorem illis requiem concedat.

3. Si ultra quatuor dies in Conventu remorentur, pecunias, si quas habent, Superiori tradant, ut in trium Clavium Arca custodiantur, alioquin pœnæ culpæ gravis subjaceant per tres dies, & Superior illas integras restituat sub pœna suspensionis ab Officio per mensem unum.

4. Statim ac Hospites ad Conventum accesserint (nisi Prælati sint) Ministro declarent quid curæ, & negotii habeant, & absque licentia illius quamvis Ministri Conventuales, vel Provinciales sint, non egrediantur e Conventu, obediantque, sicut Conventuales Ordinationibus, & præceptis ipsius Prælati.

5. Transactis duobus diebus Hospites Missas celebrent pro intentione, & obligatione Conventus, vel Collegii illius, in quo hospitantur; si tamen venerint, ut Conventuales, a prima die pro illo Sacra faciant.

§. 2. *De Hospitibus Sæcularibus.*

1. Etiam Sæculares benevole, & charitative recipiantur, non tamen in communi Dormitorio, sed in loco separato hospitentur.

2. Ne permittant Sæculares intra Cellas, & Officinas Conventus, quamvis illius famuli sint, bene tamen aliqua persona gravis, sed raro, & cum Superioris licentia, & Religioso comitante.

REGULÆ CAPUT XIV.

Nullus Frater Laicus, sive Clericus &c.

CAPUT XXIV.

De otiositate a nostris Fratribus fugienda.

1. Nullus Religiosus, sicut præcipit Regula sit sine proprio Officio, juxta prudentem Prælati dispositionem.

2. Officia in communi Tabula singulis hebdomadis æqualiter distribuantur, & imponantur omnibus Religiosis, tam Prælatis, quam Subditis at juxta vires, & occupationes uniuscujusque, prout in nostro Cæremoniali disponitur. Et Sacerdotibus, qui jam triginta, & octo annos ab Habitu recepto expleverint, non imponantur officia legendi, & serviendi in Refectorio, nec Infirmarii, nec Pulsatoris Cymbalorum, nec ultimam, nec penultimam Missam celebrandi, nec insuper Fratres Laici, qui eosdem triginta, & octo annos Habitus compleverint cogantur pulsare media nocte ad Matutinum, neque in Coquinam destinentur.

3. Prædictæ Tabulæ Officia cura magna Fratres adimpleant. Quod si quis urgenti causa adimplere quandoque non valuerit, Superiorem tempore apto moneat, ut alium substituat sub pœna disciplinæ non monenti.

REGULÆ CAPUT XXV.

Silentium observent semper in Ecclesia sua.

CAPUT XXV.

De Silentio, & Clausura, & modo servando in exitu a Conventu.

§.1. *De Silentio.*

1. Præter loca, in quibus Regula nostra præcipit semper observari silentium etiam inviolabiliter servetur in Sacristia, & Claustro insuper in omni loco servetur, facto signo post prandium ut Religiosi ad Cellas se conferant usque ad Vesperas, vel aliud simile signum, necnon ab examine conscientiæ nocturno, usque ad Primam diei sequentis; Licebit tamen eis cum Superiore his temporibus loqui super aliquo, quod differre non possint.

2. Religiosi nec inter se, nec cum Sæcularibus umquam deambulent, vel confabulentur in Claustro; si cui opus fuerit alterum alloqui, id faciat in Aula, sive loco ad id destinato a Superiore, & cum illius licentia.

3. Omnes Religiosi mutuo se honore afficiant, non tamen id fiat urbanitatibus alienis ab humilitate Discalceatorum.

§.2. *De Clausura.*

1. Singuli Religiosi in singulis seorsim habitent Cellis, a quibus non exeant sine urgenti necessitate, vel ad Chorum; idque præsertim observetur tempore Silentii.

2. Nullus alterius Cellam (etiam Superioris absente ipso) ingrediatur sub pœna saltem comedendi super terram. Quod si privative Cellam de nocte intraverit, privatus sit voce, & loco per mensem. Si autem in aliquo Conventu defectus erga hoc reperiatur, Superior ad illum vitandum præceptum imponat, & majorem pœnam.

3. Nullus ab alterius Cella extrahat Codices Libros, vel rem aliam, sine licentia Superioris, qui contravenientem severe puniat.

4. Laudabilis nostri Ordinis consuetudo observetur, nempe in nocte post Litanias Lauretanas, pulsentur Tabellæ in Dormitoriis, & dicatur sententia spiritualis, cujus meditatione Religiosi in Cellas, lectulosque, se conferant, ac intra quadrantem horæ lucem extinguant. Qui intra illud spatium non extinxerit pronus in terram die sequenti comedat.

5. Superior per se, vel per suum Vicarium, quando expedire viderit, Cellas nocturno tempore visitet; Clausuram vero singulis noctibus, portas iterum observando magistra Clavi, quam semper apud se retineat; Qui autem negligens in debita Clausura servanda fuerit, suspensus sit ab Officio per tres menses.

6. Quando solitæ Processiones per nostra fiunt Claustra, non permittatur ingressus Mulierum in illa. Qui secus fecerit, graviter, ad arbitrium Provincialis puniatur.

§.3. *De egressu Fratrum a Conventu.*

1. Superiores Redemptores Captivorum, Procuratores Eleemosynarum, Quæstores, vel loco Procuratoris Conventus alius Religiosus cum suis Sociis poterunt dumtaxat ad Oppidum exire. Et Prædicatores similiter ad concionandum, & Confessiones ad audiendas Confessarii; Quod si in aliquo Conventu fuerint plures Hospites, & negocia, poterunt alii egredi cum licentia Diffinitorii: Superior autem huic Constitutioni contraveniens pœna culpæ gravis puniatur; Ipseque ita sit assiduus in Domo, quod Subditi ejus exemplo libenter ferant suam inclusionem, nec uno eodemque tempore Minister, & ejus Vicarius extra Cœnobium umquam sint.

2. Nullus Superior in locis, in quibus sunt Conventus nostri, Religiosum aliquem, etiam Eleemosynæ Quæstorem sine Socio ad Oppidum mittat, sub pœna culpæ gravis, prudenterque se gerat in assignatione Sociorum: Quos autem designaverit, recipiant Subditi absque excusatione sub pœna etiam culpæ gravis. Qua etiam pœna afficiantur Socii, qui extra Monasterium ita separantur, ut mutuo se non videant, præsertim dicti Eleemosynæ Quæstores.

3. Ante horam Orationis Matutinæ nullus e Domo exeat, absque urgenti necessitate, redeantque omnes ante noctem. Contraveniens autem pronus in terram die sequenti panem, & aquam comedat, nec exeant in diebus feriatis, & in illis, in quibus Sæculares habent Ludos, & publicas lætitias, spectacula, & similia, excepta causa gravis, & ita urgentis negotii, quod differri non valeat. Qui vero absque illa licentiam dictis diebus petierit, vel concesserit, pœnæ culpæ gravis subjaceat.

4. Quando Religiosi nostri ad Oppidum exeunt, in illas tantum ingrediantur Domos, ad quas expressam licentiam habent, nec negocia suscipiant, nisi a Superiore commissa, quod si occurrerit, in ingressu ad Conventum Prælato exponant. Qui vero parti alicui hujus Constitutionis contravenerit, pœna culpæ gravis afficiatur, vel majori, si ratione circumstantiæ alicujus culpa augeatur.

5. Egressurus e Conventu obtenta licentia, indutus Cappa simul cum Socio Benedictionem accipiat a Prælato, & a Sanctissimo Sacramento breviter orans; idemque faciant in ingressu; Tempore autem Visitationis actualis a Visitatore Benedictionem accipiant, semperque eamdem accipient Prælati ab aliis sibi Superioribus in eadem Domo existentibus.

6. Numquam Religiosi nostri simul in communi egrediantur ad funera, vel cantanda Responsoria, nisi in eis locis, in quibus unicus fuerit Conventus, vel Collegium nostri Ordinis, vel ad funera, & exequias Regum, Episcoporum, Prælatorum, & similium gravium personarum, quando aliæ Religiones concurrant. In his autem & quibusvis aliis publicis functionibus singulari modestia nostri resplendeant, nec a Communitate aliquis umquam separetur sub pœna culpæ gravis per tres dies.

7. Hortamur Superiores, ne permittant, ut Religiosi, qui pro sua infirma valetudine carnibus vescuntur, aut lino, sive alia re nostræ austeritati opposita utuntur, iter faciant, vel extra Conventus exeant nisi raro, & justa de causa.

8. Nullus Religiosus sub pœna gravis culpæ e Domo egrediatur ad agenda negotia Sæcularia;

ria, etiam suorum Parentum; si tamen commode excusari non possit, id liceat ei obtenta prius Prælati Superioris licentia.

REGULÆ CAPUT XXVI.

Juramenta non faciant nisi magna necessitate.

CAPUT XXVI.

De circumstantiis, quæ concurrere debent pro Juramento a nostris Religiosis faciendis.

Juramenta non faciant, nisi magna occurrerit necessitas in causis justis, & honestis cum licentia sui Prælati, vel jussi ab aliquo, qui id eis præcipere possit; Qui autem absque istis circumstantiis juraverit, disciplina Conventuali plectatur.

REGULÆ CAPUT XXVII.

Pignora non accipiant, & depositum auri &c.

CAPUT XXVII.

Prohibetur nostris Religiosis acceptatio pignorum, & depositorum.

Præcipit Regula nostra capite isto, ne pignora, nec deposita Auri, Argenti, vel pecuniæ a nostris suscipiantur; Quare qui contravenerit tamquam violator Regulæ puniatur.

REGULÆ CAPUT XXVIII.

Si quod vitium in re, quæ venditur.

CAPUT XXVIII.

Præcipitur, quod defectus rei venditæ manifestetur Emptori.

Religiosi nostri veritatis, & Justitiæ amatores esse debent; Ideo manifestent Emptori vitium, si aliquod notum fuerit in re, quam vendere volunt sub pœna gravis culpæ infligendæ non indicanti.

REGULÆ CAPUT XXIX.

Capitulum si fieri possit singulis Dominicis diebus fiat.

CAPUT XXIX.

De Capitulo Conventuali, & Consiliariis Conventus.

§.1. *De Capitulo Conventuali.*

1. Nullus, nisi Sacerdos, & post tres annos a professione Votum habeat in Capitulo Conventuali.

2. Quando juxta nostram Regulam, & Constitutiones res aliqua a Capitulo Conventuali decerni debet, Superior illam Communitati proponat die antecedenti, & in sequenti definiatur per secreta suffragia a Prælato, & Consiliariis regulanda.

3. Ut semper constet quænam res diffinitæ, & determinatæ sunt a Capitulo Conventuali, in quolibet Conventu, & Collegio sit Secretarius electus de corpore ipsius Capituli, & ab eodem Capitulo cum consilio, & assensu Provincialis, qui quidem Secretarius in libro ad id destinato scribat omnia Decreta prædicti Capituli, approbationes ordinandorum, & similia, & postquam ea legerit ipsi Capitulo, Minister, & Consiliarii subscribant, & ipse quoque Secretarius tamquam attestans.

4. De omnibus actis, ac determinatis in Capitulo semper custodiatur secretum. Si quid vero aliquis aliis revelaverit Religiosis non Capitularibus, vel Sæcularibus, maxime quando Prælatus secretum commendavit, ad arbitrium Provincialis privetur voce activa in Capitulo Conventuali juxta inconvenientia ex revelatione subsecuta.

De Consiliariis Conventus, & eorum Officio.

1. In quolibet Conventu, seu Collegio Pater Provincialis designet quatuor Consiliarios, ex quibus duo primi Officium exerceant, & in eorum absentia alii duo, & cum actu exercentibus consulat Prælatus omnes res ad Conventus administrationem pertinentes, exceptis gravioribus majorisque ponderis; istæ enim per majorem partem Capituli Conventualis decerni debent.

2. In singulis Conventibus, & Collegiis singulæ sint pro custodiendis pecuniis Arcæ trium Clavium, quarum alteram Superior, duas alias Consiliarii Officium exercentes habeant, & sine assistentia cunctorum trium neutiquam Arca ista aperiatur.

3. In dicta Arca sit Liber, in quo scribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit; Sit etiam alter Liber, in quo clare, & distincte scribatur, quomodo satisfactum est oneribus Missarum, suffragiorum, cæterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam sit satisfactum Missis, & suffragiis pro nostris Religiosis, & Defunctis; sit quoque Liber alter, in quo exprimantur quantitates tritici, hordei, vini, olei, & similium, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur; ac denique sit Liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum est supra *Capitulo* 2. §.1., in quo scribantur, non solum, quæ Conventus separat pro dicta Redemptione, sed etiam omnia, quæ quoquo modo, & titulo pro illa recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dictis Superior, & Consiliarii in fine cujusvis mensis rationem conficiant, & in prædictis Libris scribant, & subscribant. Quod si in hoc fuerint negligentes, severe puniantur ad arbitrium Patris Provincialis.

4. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio sit in Arca trium Clavium, sive in Archivio Liber magnus nomine *Protocollo*, in quo clare, & cum distinctione scripta sint, & scribantur fundatio, & status Conventus, obligationes perpetuæ Missarum, & suffragiorum, bona stabilia, & immobilia, & census tam in favorem, quam contra; & in eodem Protocollo sit quoque Index, & Inventarium omnium scripturarum in favorem Conventus cum notatione loci, temporis, & scribæ, a quo signatæ sunt. Ac denique

que in dicta Arca, vel Archivio custodiantur omnes, & quæcumque scripturæ, Instrumenta, & Inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegii bona.

REGULÆ CAPUT XXX.

Non solum Fratribus, sed & Familiæ Domus &c.

CAPUT XXX.

De Capitulo, Collatione Spirituali, & exhortatione in diebus Dominicis.

1. Singulis Dominicis ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegiis Capitulum juxta tenorem Regulæ in Aula Capitulari fiat, in quo Prælatus hortetur Religiosos ad observantiam, majoremque perfectionem, illorum culpas corrigat, agatque de receptis, & separatis, & separandis pro Redemptione Captivorum, de statu Domus, & ejus substantia, audietque Subditos Capitulares, quæ ad perfectionis ipsius Conventus, vel Collegii regimen in ipso Capitulo proposuerint, & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, si adhuc non sit hora recitandi Primam, reliquo tempore usque ad illam omnes in communi mentaliter orent.

2. Prima cujuslibet Mensis Dominica ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta *num.* 1., habeant Fratres per spatium dimidiæ horæ collationem spiritualem de aliquo vitio extirpando, seu virtute adipiscenda, vel de puncto aliquo Orationis, & omnes suam sententiam, & Judicium pronuncient, ac deinde Superior brevem erga eamdem rem concionem agat.

3. Insuper per Dominicos dies bis etiam in hebdomada advertentiæ, culparumque correctio in eadem Aula Capitulari fiant; A Paschate quidem usque ad primam diem Octobris immediate post Vesperas; Reliquo vero tempore anni post Completorium.

4. Omnia prædicta, tam videlicet hortationes, & collationes, quam culparum correctiones solum fieri possunt a PP. Generali, Provinciali, Ministro, Præsidente, vel Vicario.

REGULÆ CAPUT XXXI.

De omnibus rebus, & clamoribus &c.

CAPUT XXXI.

De Correctione culparum, de earum gravitate, & pœnis.

§.1. *De modo animadvertendi culpas in Capitulo.*

1. Singulis Hebdomadis designetur Sacerdos cujus Officium sit zelare observantiam, & charitative, ac simpliciter proponere in Capitulo culpas Religiosorum, infra hebdomadam quidem leviores; die vero Dominica, quæ majoris sint ponderis. Hortamurque Zelatorem, ut fideliter, & sine personarum acceptione suum adimpleat Officium; idemque faciat Capituli præses si culpam aliquam animadverterit.

2. Ut sanctæ nostri Ordinis Consuetudines conserventur Superiores pro culpis levioribus flagris cedant Religiosos, imponantque mortificationes ordinarias, & extraordinarias per Refectorium in publica Mensa faciendas; in quarum exercitio ipsi præcedant, ut eorum vestigia subditi libenter sequantur.

3. Hortamur Religiosos, quibus in Capitulo nulla adscripta fuit culpa, ut ipsimet se accusent pro humilitatis exercitio.

4. Animadversiones æquo animo ferat, & humiliter pęnitentiam accipiat absque satisfactione, nisi de aliqua fuerit a Præside interrogatus, & tunc submisse, & breviter satisfaciat, sit tamen semper Justitia, & lenitas in Corrigente, & in Correcto submissio.

5. Si quis in Capitulo suas, vel alienas culpas absque licentia excusare & defendere voluerit, statim severe puniatur ad arbitrium Præsidentis Capituli, nisi prudentia dictante melius videatur punitionem in commodius tempus differre: Nemoque de culpis animadversis conqueratur sub pena jejunii in pane, & aqua tantum.

§.2. *De gravitate culparum, & earum pœnis.*

1. Non solum generalibus gratiæ Dei auxiliis, verum & specialibus Religiosi muniuntur; attamen talis est humana fragilitas, ut timere possint lapsus etiam graves, cum in Cœlo, Paradiso, & Collegio Apostolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævenientes designamus omni genere culpæ (nempe levis, mediæ, gravis, gravioris, & gravissimæ) sequentes poenas.

2. Culpa levis est errantem in Choro, in recitatione, vel cantu, non statim terram osculari, præsto item non esse actibus Communitatis, manducare, & bibere absque licentia, & his similia, pro culpis istis infligatur pœna, non nihil recitandi, vel faciendi in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

3. Culpa media est minus decenter Divinis Officiis interesse, frangere aliquod Capitulum præceptivum Regulæ, de more habere negligenter, & tarde interesse actibus, & functionibus Communitatis, negligentem quoque esse in adimplendo Officio de communi tabula, vel in exequendis simplicibus mandatis Superiorum, contendere immediate cum Sæcularibus, vagari per Conventum, res ad Ecclesias pertinentes irreverenter tractare, libros, & alia hujusmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio superiorum pœnæ correspondeant.

4. Culpa gravis est committere quodcumque peccatum mortale absque scandalo. Si alicui ex istis non fuerit in Constitutionibus nostris peculiaris pœna designata, Minister (cui competit gravem culpam judicare) Delinquentem poterit in Carcerem conjicere, vel aliam pœnam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus culpæ.

5. Etiam reducitur ad culpam gravem ludere absque scandalo chartis pictis, taxillis, ac similibus: sumere sine licentia aliquas res communes ab Officinis, vel eas, quas Fratres habent ad usum, dicere, aut scribere alteri aliquod opprobrium, aut malitiosum verbum: verba quoque inhonesta proferre, aut cum Mulieribus immodeste, & inverecunde colloqui. Pro his, & similibus plectantur Rei flagellis in Capitulo, & Jejunio in pane, & aqua tantum, vel recludantur in Cellis per aliquot dies post asperam reprehensionem.

6. Cul-

6. Culpa gravior est committere quodcumque peccatum mortale cum scandalo, vel quodcumque peccatum incontinentiæ, Contumaciæ, Inobedientiæ, vel Apostasiæ, etiam sine scandalo. Pro his culpis, & unaquaque illarum Reus incarcerabitur per tres menses, & privabitur voce, & loco per annum, vel in Capitulo flagellabitur a Præside, & a tota Communitate, & semel jejunabit in pane, & aqua tantum, ac in Cella recludetur pro tempore suæ culpæ proportionato: Qua pœnitentia durante, nullum Reus exerceat Officium; quod si Sacerdos fuerit, Missam non celebret; si Frater ad Chorum deputatus poterit circulus Coronæ pro tempore Carceris ei radi; si vero Laicus indui poterit vestimentis fusci coloris; quas, & similes pœnas adhibere valebit Provincialis pro arbitratu suo; semper tamen proportionatas cum qualitatibus culpæ.

7. Culpa gravissima est committere delictum, cui in Jure pęna mortis, vel triremium inflicta est, verbi gratia, ponere Libellos infamatorios, fingere, & adulterare subscriptiones, vel Sigilla Superiorum, patrare facinus aliquod, propter quod Delinquens expelli debeat. Propter hæc a Diffinitorio generali gravissime puniantur Rei, attenta delicti qualitate, vel expellantur, servata forma infra posita *Capitulo* 33. §.2. *num.*2., gravissimas enim culpas judicare soli Diffinitorio Generali competit.

§.3. *De nonnullis animadvertendis circa dictas pœnas.*

1. Quando in nostris constitutionibus ponitur pœna suspensionis, vel privationis (etiamsi inibi dicatur ipso facto) non intelligatur ante, sed post sententiam Judicis super facto, & quando absolute dicitur, quod aliquis careat voce, intelligatur de utraque activa nimirum, & passiva.

2. Si in Capitulo Dominicali præsens fuerit aliquis Sacerdos privatus voce; postquam egressi sunt ab illo omnes fratres Laici, & Choristæ, Præses corrigat eum, si vel ipse, vel Zelator aliquam notavit culpam, & statim prædictus e Capitulo exeat; privatus sede, seu loco; si Sacerdos sit, sedeat post omnes alios Sacerdotes; nisi alium inferiorem locum illi designaverit, & proportione servata similiter fiat cum non Sacerdotibus.

3. Quando in nostris Constitutionibus designatur pœna privationis Officii, & vocis; si Delinquens Officium, & vocem non habeat, infligatur illi alia proportionata pœnitentia.

4. Suspensi ab Officio remaneant in suis propriis domibus, nisi suspendens, vel Pater Generalis alios conventus illis assignet pro tempore suspensionis.

5. Quando pro pœnitentia imponitur Jejunium in pane, & aqua, Pœnitens adimpleat in Refectorio ad primam mensam prorsus in Terra absque Mappa, & Caputio.

6. Volumus, quod illi, qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur pœna culpæ mediæ, & quibus mos fuerit committere culpas medias, mulctentur pœna culpæ gravis, & sic de reliquis, & dum non resipiscunt, pœna augeatur. E contra vero Superior, qui pœnitentiam imposuit, poterit prudenter, & attentis circumstantiis, minuere illam eis, qui humiliter adimplent, & signa emendationis ostendunt.

7. Culpis illis, quibus Constitutiones nostræ pœnas non statuunt, Superiores pro suo prudenti arbitrio imponant proportionatas, semper cum delictis, & circumstantiis, & ad similitudinem hic designatarum.

8. Ad puniendum delicta, semper attendantur personæ; & circumstantiæ, ut sic, vel augeatur, vel minuatur pœna.

9. Prælatus inferior sit obligatus fidem facere Superiori, qualiter pœnitentia ab ipso imposita executioni mandetur.

§.4. *De Carcere nostrorum Conventuum.*

1. In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sit locus securus, ac deputatus ad Custodiam Reorum, non tamen adeo rigorosus, ut in discrimen veniat salus Religiosorum inibi inclusorum, & sint in eo compedes, vincula, aliaque necessaria ad pœnam, & majorem custodiam Delinquentium.

2. Si aliquis propter sufficientem alicujus gravis delicti probationem jussus fuerit a Judice incarcerari exuatur in ipso Carcere habitu albo, & induatur vestimento fusci coloris, poteritque (Si Reus fuerit ad Chorum deputatus) in eodem Carcere Coronæ circulus ei radi.

3. Si propter negligentiam, vel malitiam Custodis Carceris Reus aufugerit (Custos in Carcerem conjiciatur, & juxta gravitatem culpæ puniatur.

4. Si quis quoquo modo opus tulerit incarcerato, ut aufugiat; si effectus non fuerit sequutus incarceretur per viginti dies; si effectus sequutus, sit toto tempore in Carcere, quo Delinquens debebat esse. Carcerem autem confringentibus, tempus incarcerationis duplicetur.

5. Si quis sine Superioris licentia visitaverit, vel alloquutus fuerit incarceratos, pœnæ culpæ gravis per diem unum subjaceat.

6. Prælatus per se, vel per alium curet de solatio incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam, libros spirituales illis concedat, sed non atramentarium, vel alia ad scribendum requisita, nisi raro, pensatis circumstantiis, & cum scientia eorum, quæ scribunt.

REGULÆ CAPUT XXXII.

Nullus Frater Fratrem suum in publico accuset &c.

CAPUT XXXII.

De pœna contra lædentes famam aliorum.

1. Si quis alterius famam apud Religiosos nostri Ordinis læserit, & convictus fuerit, pœna talionis puniatur, sicut præcipit Regula, & ante omnia famam restituat; si vero nostræ Religionis decorem, & suorum Religiosorum æstimationem infamiæ labe denigraverit apud Sæculares, vel Religiosos alterius Ordinis, præter pœnam supradictam careat voce activa per triennium, & inhabilis sit ad omnia Ordinis Officia.

2. Si quis falsum testimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit; præter pœnam talionis nunquam in Testem produci valeat.

REGULÆ CAPUT XXXIII.

Si quis scandalum, vel aliquid hujusmodi fecerit &c.

CAPUT XXXIII.

De Apostatis, fugitivis, incorrigibilibus, & manus violentas in alios injicientibus.

§.1. *De Apostatis, & Fugitivis.*

1. Ille reputandus, habendusque est ut Apostata (quantum ad pœnam) qui absque licentia Superiorum vagatur extra Conventum sine habitu, habeat, vel non, intentionem redeundi ad Claustra, aut etiam cum habitu, si per octo dies extra Claustra permanserit; iste ergo ipso facto sit excommunicatus, & pro tali promulgetur a Superiore coram Communitate. Item, qui de nocte sine licentia a Conventu exierit, eodem modo sit excommunicatus, & velut Apostata puniatur.

2. Si quis absque licentia exierit a suo Conventu, vel a Confinio, & Jurisdictione sui Prælati immediate recurrens ad Superiorem Prælatum non habeatur pro excommunicato; poterit tamen arbitrio Superioris puniri; si justam causam recursus non reddiderit; si vero aliorsum divertit, & via recta Superiorem non adivit, severius puniatur.

3. Statim ac fit notitia de alicujus Religiosi exitu a Conventu sine licentia, quamvis recurrat ad Superiores, Prælatus illius processum formet de fuga, & certiores faciat Patres Generalem, & Provincialem de illa, & de die, & causa ipsius fugæ.

4. Et quia felic. record. Urbanus VIII. per suas literas in forma Brevis sub die 4. Aprilis 1637. incipien. -- *Altera &c.* post alteras quoque ab eodem, & a felic. record. Paulo Papa V. emanatas, præcipit, ut nullus nostri Ordinis Religiosus ad alium quemcumque Ordinem, Religionem, sive Congregationem (excepto Ordine Carthusianorum, petita, & obtenta licentia a Superioribus nostri Ordinis) sub Apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ sententiæ pœna, etiam emissionis quarti Voti, seu perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris Regulæ, seu observantiæ prætextu, vel contemplatione, aut quavis justa, probabili, aut legitima causa se transferre audeat: Ideo literæ prædictæ inviolabiliter serventur.

5. Apostatæ, & fugitivi pro prima vice, & fuga puniantur juxta gravitatem culpæ, & ipso facto omittent antiquitatem Sedis, & Loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat a die regressus ad Ordinem post dictam primam fugam. Qui secundam fecerint eadem poena afficiantur. Pro tertia vero fuga (vel pro una, si per annum duraverit) si tales non expelluntur, pœnis impositis pro prima, & secunda fuga plectantur, & præterea inhabiles sint ad Prælaturas Ordinis, & voce activa careant; si quis vero Apostasiæ ratione excommunicatus celebraverit, gravioribus pœnis, severiusque mulctetur.

6. Denique non solùm Patribus Ministris, verum etiam omnibus Religiosis facultatem, & auctoritatem concedimus, ut in casu necessitatis possint capere, ac comprehendere Apostatas, & fugitivos cujuscumque Provinciæ, & Domus sint, hortamurque in Domino Superiores, & eorum Conscientias oneramus, ut curent diligenter, & caute compellere, & revocare fugitivos sub pœna gravis culpæ per tres dies.

§.2. *De incorrigibilibus, & eorum expulsione.*

1. Ille Religiosus judicandus est incorrigibilis, qui audens commitere, & repetere graves culpas, admittere non vult pœnitentiam legitimè a Superiore pro illis impositam. Similiter ille, qui tribus diversis vicibus punitus pro culpis gravibus ad meliorem vitæ rationem non redit. Etiam ille, cujus emendatio desperatur propter ipsius obstinationem, & pravos mores.

2. Incorrigibiles, vel perpetuo Ergastulo sunt mancipandi, vel a Religione expellendi, observando in omnibus Decreta sacræ Congregationis Concilii publicata de mandato felic. record. Urbani VIII. anno 1624. die 22. Septembris; quando autem expulsio alicujus fuerit executioni demandanda, prius in Capitulo Conventuali sententia legatur, & flagellis cæsus a Communitate coram ipsa spolietur habitu.

3. Numquam Pater Generalis expulsis Literas testimoniales concedat, illos ad Sedem Apostolicam rejiciens, vel jubens aliam ingredi Religionem, sed tantum tradat Literas fidem facientes de expulsione facta juxta dicta decreta Sacræ Congregationis, & in quibus etiam exprimantur pœnæ Expulso impositæ a Judicibus in Sententia Expulsionis.

4. Sententiæ in causis criminalibus prolatæ, & rei intimatæ non statim executioni mandentur, quin prius revideantur, & iterum examinentur Causæ; si Rei ipsi erga hoc supplicationem fecerint, & humiliter id postulaverint.

5. Appellare a correptione, & pœnitentia Regulari ad extremum Judicem prohibitum est per felic. Record. Sixtum V., Gregorium XIII., & Clementem VIII., quare si quis ab illa appellaverit severe puniatur ad arbitrium Diffinitorii.

§.3. *De injicientibus manus violentas in alios.*

1. Si quis minatus fuerit, vel manus violentas injecerit, vel eum percusserit, arbitrio Ministri puniatur, attenta gravitate culpæ; quod si eam commiserit contra aliquem Prælatum inferiorem incarceretur, & aliis pœnis afficiatur a Provinciali, considerata prudenter qualitate delicti: si vero contra Provincialem, a Patre Generali; si autem contra Generalem a Diffinitorio Generali Delinquens puniatur, attenta semper qualitate culpæ.

REGULÆ CAPUT XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit &c.

CAPUT XXXIV.

De inferentibus injuriam aliis, & de correctione fraterna.

1. Religiosus, qui alteri injuriam fecerit, sive præsenti, sive absenti, juxta arbitrium Ministri puniatur, attenta culpæ gravitate.

2. Si

2. Si quis ſcit, alium commiſiſſe aliquod peccatum; ſi occultum eſt, & ſperatur emendatio, corripiat eum ſecreto juxta Euangelium, & nulli revelet ſub pœna Carceris per tres menſes, ſi ex tali revelatione ſcandalum ſequatur, ſi vero non ſequatur, afficiatur pœna culpæ gravis per ſex dies, & ſemper ante omnia honorem reſtituat; ſi verò correctio facta non prodeſſet, vel ſi antequam illam faciat, prudenter judicet, quod nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut ſuo conſilio, & efficaciori documento vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem ſe frugem recipiat.

3. Si quis contra bonum commune, & honorem noſtræ Religionis aliquod delictum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denunciet Superiori, ut Patri, & ſi culpæ qualitas, & circumſtantiæ exigunt etiam ut Judici deferat, qui lapſi ſalutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

REGULÆ CAPUT XXXV.

Si pro neceſſitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum &c.

CAPUT XXXV.

De modo contrahendi Debita, & cura in eis ſolvendis.

1. Nullus ſive Miniſter, ſive Præſes, ſive Procurator, ſive particularis quilibet Religioſus audeat, imo nec valeat debitum aliquod contrahere ſine conſilio, & aſſenſu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

2. Nullus Miniſter in fine ſui Officii relinquat Domum ſuam oneratam debitis excedentibus quantitatem centum Ducatorum abſque licentia ſui Provincialis, & præcipimus Miniſtro Succeſſori, ut curet ſolvere confeſtim debita ſui Anteceſſoris, & ante illorum ſolutionem nullas expenſas faciat, niſi præciſe pro victu, & veſtitu Religioſorum.

3. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegiis noſtris, ne accipiant pecuniam ad Cenſum, ſive ad intereſſe, ſine licentia in ſcriptis Diffinitorii Generalis.

REGULÆ CAPUT XXXVI.

Si quiſquam de ſubſtantia Domus violentiam fecerit.

CAPUT XXXVI.

De modo ſervando in Litibus, & negociis.

1. Nullus ſive Prælatus, ſive Procurator incipiat Cauſam, & Litem, quin obſervet circumſtantias, quas Regula noſtra diſponit; & propterea Inferiores Provinciali prius ab eo obtineant licentiam, quod ſi hæc facile haberi non potuerit, & Cauſa urgeat, lis inchoari poterit de conſenſu Capituli Conventualis, & ſtatim Provincialis certior fiat.

2. Stricte præcipimus omnibus Religioſis ne ipſimet adeant Tribunalia ſæcularia pro negotiis mere temporalibus agendis, niſi urgente cauſa, poterunt tamen Judices alloqui, & intercedere.

3. Nullus ex noſtris, ſine Patris Generalis facultate exerceat Officium Executoris Teſtamentarii ſub pœna ſuſpenſionis a ſuo Officio, voce, & loco per tres menſes; ſi vero aliquis Executor Teſtamenti fuerit nominatus, & commode abſq; mora prædicta licentia haberi non poſſit, & Judicio Miniſtri, & Conſiliarorum expediens videatur, ſtatim exercere dictum Officium, illud exerceat; ita tamen, ut pro executione, & perfectione illius obtineat intra duos menſes præfatam facultatem. Copia item Teſtamenti ſubſcripta a Miniſtro, & Conſiliariis mittatur Patri Generali, ut judicet an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumſtantiis talem concedere facultatem.

4. Nulli ſuperiori liceat Judicis Conſervatoris munus exercere, abſque ſpeciali Summi Pontificis Licentia.

5. Nullus item Religioſus ſit Patronus, piæ alicujus memoriæ, vel adminiſtrator bonorum, quæ non ſint noſtræ Religionis, niſi caſu, quo Patronatus, & adminiſtratio annexa ſit Officio, quo quis fungitur in Religione.

REGULÆ CAPUT XXXVII.

Solicite vero Miniſter provideatur &c.

CAPUT XXXVII.

De Diligentia adhibenda a Prælatis erga obſervantiam Regulæ.

1. Hortamur in Domino omnes Prælatos, ut ſint valde ſoliciti in obſervantia ſanctæ noſtræ Regulæ, ſicuti ipſa diſponit, ut ipſorum exemplo ſubditi perfectius adimpleant illius præcepta.

2. Nullus Prælatus ita ſe occupet in negociis, etiam Cauſarum piarum, ut a Gubernio Domus, & vita communi ſequenda impediatur, nec ſubditis id ipſum ullo modo permittat.

3. Miniſtri a ſuis Conventibus, ſuiſque Collegiis abſentiam ultra octo dies non faciant ſine licentia ſui Provincialis.

REGULÆ CAPUT XXXVIII.

Non liceat Superioribus Confeſſiones ſubditorum audire &c.

CAPUT XXXVIII.

De Confeſſariis, Prædicatoribus, Lectoribus Studentibus, Collegiis, & Bibliothecis.

§. 1. De Confeſſariis Religoſorum.

1. Viſitatores in qualibet viſitatione deputent in ſcriptis Confeſſarios pro Religioſis; illorumque facultas durabit uſque ad ſequentem viſitationem, in qua facta deſignatione, ceſſet præterita, etiamſi conceſſa fuerit a Prælato ſuperiori illi, qui tunc viſitat, & nullus ſive hoſpes, ſive Conventualis audeat Confeſſiones Religioſorum audire, ſine prædicta deſignatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo exiſtit, quamvis ad munus iſtud deputatus ſit pro alio Conventu, vel Collegio, etiam ejuſdem Provinciæ.

2. Patres tamen Diffinitores Generales actuales poterunt abſque aliqua limitatione audire Confeſſiones cujuſlibet Religioſi noſtri Ordinis,

 & ſimi-

& similiter cuicumque Sacerdoti idoneo ejusdem peccata sua confiteri. Eodem modo Patres Ministri absque limitatione excipere poterunt Confessiones suorum subditorum in Casibus a Regula dispositis, & ipsimet confiteri peccata sua cuilibet subdito suo idoneo.

3. Magister novitiorum Confessiones eorum audiat, semel tamen in quolibet mense (die a Patre Ministro assignanda) permittatur illis confiteri alteri Confessario approbato pro Religiosis designando, etiam ab eodem Ministro, recenter Professi confiteantur suo Magistro, & alteri Confessario ex approbatis, deputando etiam a Ministro, idemque intelligatur de Collegialibus studentibus &c.

4. Si in aliquo Collegio deficiant sacerdotes approbati a superioribus pro excipiendis confessionibus Religiosorum, Minister deputet idoneos, & ad id necessarios, donec sit copia approbatorum; poteritque tam istis, quam illis (quando expedire judicaverit) impedire ne audiant Confessiones, & cuilibet ex sibi subditis poterit dare facultatem confitendi cuicumque Sacerdoti idoneo sui Conventus, etiam non deputato a Superiori Prælato, tametsi sit copia approbatorum, id tamen raro fiat.

5. Quando Religiosi nostri iter faciunt, vel sunt in aliquo Oppido, ubi Monasterium nostrum non est, nec habent Confessarium nostri Ordinis approbatum, poterunt confiteri peccata sua Sacerdoti simplici idoneo nostræ Religionis, vel cuilibet Confessario approbato Religioso, vel Sæculari.

6. Decernimus, quod Sacerdotes nostri non habentes facultatem audiendi Confessiones Religiosorum nostrorum concessam vel per constitutiones nostras, vel per Superiores, qui illam concedere possunt, non valeant excipere confessiones etiam Sacerdotum nostrorum.

§.2. *De Confessariis Sæcularium*.

1. Nulli ex nostris liceat audire confessiones virorum Sæcularium sine eo, quod habeat tres annos completos sui Sacerdotii, & sine facultate Ordinarii, ac sui Provincialis; qui quidem prius simul cum Ministro Conventus, & alio Religioso docto, & virtute prædito ab ipso Provinciali designato illum examinet de scientia Morali & per secreta suffragia approbent, vel reprobent; si autem Provincialis non potuerit interesse examini, alium pro illo deputet Religiosum loco ipsius.

2. Ad audiendas confessiones feminarum, quilibet ex nostris debet habere licentiam Diffinitorii, quam etiam petierit a Patre Provinciali, consulto Ministro Domus, ac insuper debet prius audivisse Confessiones virorum sæcularium laudabiliter, & per duos integros annos. In quo inhibemus Diffinitorio, ne valeat dispensare.

3. Qui sine requisitis, & facultatibus expressis in duobus muneribus antecedentibus ausus fuerit confessiones audire, vel examini Ordinarii sine licentia Ordinis se exponere, privatus sit Ministerio excipiendi Confessiones, nec ad illud ei umquam licentia concedatur, nisi per capitulum Generale.

4. Ad hoc autem Confessarii post obtentam facultatem excipiendi Confessiones, negligentes non sint in studio, nec doctrinam moralem pro derelicta habeant, præcipimus, ut omnes Confessarii tam virorum, quam feminarum (exceptis qui sint, vel fuerint Prælati, superiores, vel Ministri, vel Sac. Theologiæ Lectores) examinentur indispensabiliter in secunda visitatione cujuslibet triennii a Visitatore, & duobus Religiosis designatis *in num. primo hujus* §. 1. qui per secreta suffragia approbent, vel reprobent, & a reprobato licentiam auferat Visitator: hoc autem examen semper fiat donec Confessarii expleverint viginti annos laudabilis exercitii audiendi Confessiones, & post viginti annos non amplius examinentur.

5. In Ecclesiis nostris (præter confessionaria in earum parietibus elaborata, quæ pro parte interioris Conventus habeant ingressum pro Confessariis) sint etiam Confessionaria alia amovibilia ex decenti ligno fabricata; Nullus autem Confessarius feminarum audiat confessiones, nisi in aliquo ex prædictis Confessionariis, nec in amovibilibus eas excipiat, nisi qui actualiter sit, vel aliquando fuerit Prælatus, vel qui ætatis annos quinquaginta habeat, vel licentiam a suo Prælato pro casu raro, & expressam pro qualibet vice.

6. In nullum ex dictis Confessionariis Religiosus aliquis ingrediatur, qui feminarum Confessarius non sit absque Ministri licentia; qui secùs fecerit pœna culpæ gravis puniatur: quod si iteraverit inhabilis maneat ad obtinendam facultatem audiendi Mulierum Confessiones, vel alia æquivalenti pœna afficiatur juxta statum suum.

7. Licentiæ excipiendi confessiones sive virorum, sive feminarum non intelligantur absolute, & in perpetuum concessæ, sed dependenter a voluntate Religionis, quæ illas poterit limitare, abolere, & tollere, sine obligatione reddendi causam. Quod non intelligitur cum illis Religiosis, qui sunt, vel fuerunt Prælati, vel qui habent quinquaginta ætatis annos: illæ autem licentiæ tantum judicentur continuari, & permanere, quas subscriptas relinquat Visiator in sua Visitatione, vel Pater Generalis quando Conventus perambulet, & ita non subscriptæ eo ipso cessent.

8. In Oppidis, in quibus sunt Conventus nostri, non concedatur licentia ad exitum a Domo pro audiendis Confessionibus sæcularium continuo in diebus determinatis, nisi raro, & cum licentia in scriptis Procuratoris Generalis.

9. Nullus Religiosus in loco aliquo Officium Parochi exerceat, etiam pro parte sub pœna culpæ gravis per tres dies, nec Diffinitorium valeat dispensare in Constitutione ista, nec Fratres, qui feminarum Confessarii non sint, mittant Præfati pro audiendis confessionibus ad Oppida illa, in quibus non est conventus noster.

§.3. *De Prædicatoribus*.

1. Nullus Religiosus audeat concionari, quin prius per triennium Philosophiæ, & per aliud Triennium Theologiæ Scholasticæ vacaverit, & obtenta in scriptis licentia Patris Generalis, qui cum Examinatoribus supra §. 2. *num. primo* assignatis, experietur quid scientiæ, & virtutis habeat, & præsertim eum sedulo examinabit de præcipuis sanctæ fidei nostræ mysteriis, & de sensibus sacræ Scripturæ, & per secreta suffragia appro-

approbatio, vel reprobatio fiat: & insuper, ut de ejus genio, ac ingenio constet, disponet intra tempus illi assignandum, & habebit concionem coram Communitate & (si fieri possit) coram Patre Provinciali.

2. Nullus publice concionetur, quin prius præsentetur Ordinario sub pœna privationis vocis, & Loci per sex menses.

3. Prædicatores in suis concionibus solum intendant morum reformationem, & virtutum augmentum. Qui verò in hoc defectuosus fuerit & a superiore aliquoties admonitus non se emendaverit, Officio Concionatoris privetur.

4. In Civitatibus, & Locis, in quibus non est Conventus noster, non admittantur sermones Quadragesimæ, itaut tota, vel majori parte illius Religiosus sit extra Claustra absque licentia Patris Generalis.

5. Prædicatores solo titulo concionandi (etiamsi pro tota Quadragesima Conciones habeant) carnibus non vescentur: Qui vero nisi illis vescatur Quadragesimæ tempore, concionari non valet, cesset a Concionibus, excepto casu, quo aliquis independenter a prædicatione pro sua infirma, & ægra valetudine, carnibus vescatur; talis enim prædicando in Quadragesima illas edere poterit cum licentia Provincialis, caute tamen, frugaliter, & exemplariter.

6. Si Superiori expediens visum fuerit, disponet, ut in loco, in quo est Conventus Ordinis, Religiosus aliquis Dominicis diebus exeat ad docendum Populum Doctrinam Christianam.

7. Liceat Prædicatori non interesse Choro (excepto tempore Orationis mentalis) tribus aut quatuor diebus ante Concionem. Disponentibus vero sermones pro Quadragesima plus temporis indulgeat Snperior.

8. Pater Provincialis in secunda visitatione cujuslibet Triennii examinet Prædicatores (his exceptis, qui sunt, vel fuerunt Prælati, aut Lectores, vel qui per duodecim annos laudabiliter munus concionandi exercuerunt (& auferat facultatem ab illis, qui in virtute, & scientia fuerint defectuosi, vel inutiles ad animarum profectum, & ab illis, qui titulo Prædicationis a Choro, & vita communi se eximunt, & faveat, foveatque eos, qui in Concionibus suis Doctrinam, Zelum, & Spiritum ostendunt.

§. 4. *De Lectoribus.*

1. Pater Generalis eligat Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis, præveniatque eos sex mensibus ante Cursum, ut se præparent, semperque deputet personas doctas, observantes, amantes docere Doctrinam S. Thomæ, non quæstiones inutiles, seu periculosas; & (si fieri possit) Lectores sint ex Provincia, in qua sunt Collegia, & omnes semper in scriptis dictabunt.

2. Assistant semper Lectores Orationi mentali, & Matutino Nativitatis Domini, Paschæ, & & Pentecostes, Festi Sanctissimæ Trinitatis, Sanctissimi Sacramenti (& si fuerit expositum) in diebus infra Octavam, nec non Matutino omnium festivitatum Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ fuerint primæ Classis, & nostrorum Patriarcharum: Assistant etiam omnibus Vesperis, quæ cum cantu celebrantur, & Beatæ Mariæ, & Ordinis nostri, etiamsi non cantantur, nisi in aliquo ex istis diebus habeant conclusiones; & etiam si habeant Conclusiones in ipso die, assistant Missæ solemni, quæ in prædictis festivitatibus celebratur, nec non Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Ascensionis Domini, & Tertiæ quando canitur; insuper assistant Processionibus, Antiphonæ -- *Salve Regina* -- Officiis, & Missis, quæ cantantur pro nostris Religiosis Defunctis, Examini Conscientiæ, flagellationi communi, ac denique omnibus actibus, & functionibus Communitatis, ad Chorum non pertinentibus, exceptis in ista Constitutione.

3. Tempore cursus, seu Lectionum suarum non exeant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas Confessiones extra Locum, in quo est Collegium; id tamen eis licebit in majori Hebdomada.

4. Religiosus, qui habuerit licentiam in scriptis a Diffinitorio Generali pro scribendo Libro, qui typis mandandus sit, exemptionibus fruatur, quibus gaudent Lectores, dum illum scripserit, vel etiam dum excudatur, si ipse correctioni assistat, & similes Scriptores teneantur quotannis præsentare ante Diffinitorium Elucubrationes suas, ut ab ipso judicetur, an digni sint pro illis prædicto privilegio, & exemptione.

5. Nullus Relgiosus percipiat redditus ex Cathedra, nec illam petat, aut prætendat, nec pro alio substituatur, neque ut alius eam adipiscatur suffragium ferat.

§. 5. *De Studentibus, vel Collegis.*

1. Pater Generalis designet Religiosos (unum saltem annum habentes completum post Professionem) qui Philosophiæ, Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis studiis vacaturi sint, illosque eligat virtute, ac ingenio præditos, viribusque robustos pro jungendo studio cum austeritate vitæ nostræ; & antequam in Collegium pergant, eos examinari faciat de sufficientia Grammaticæ a Religiosis ab ipso assignandis.

2. Collegæ nostri per Triennium Philosophiæ, & per aliud Triennium Theologiæ Scholasticæ, ac denique per biennium Expositivæ, & Morali Theologiæ operam dabunt; & tempore vacationum in suis Collegiis maneant, nisi Pater Generalis aliud disposuerit. Dum autem Artium, & Theologiæ Scholasticæ studio incumbunt, non audiant Confessiones, nec concionentur. In ultimo tamen anno hujusmodi Theologiæ Scholasticæ liceat eis in munere Concionatorio se instruere, prædicando coram Communitate in Refectorio, vel Aula Capitulari.

3. Collegæ Philosophi, vel Theologi Scholastici tempore cursus Ordines Sacros non recipiant, nisi illi conferantur in loco, ubi est Collegium, vel in Oppido a Collegio non distante ultra sex leucas; nec Collegæ isti, dum tales sunt in Patriam suam abibunt, nec alia itinera agant, nec a Domo exibunt (etiamsi sint in aliquo Conventu extra Collegium) nisi cum Communitate, vel cum suo Ministro, vel cum Patribus Diffinitoribus; ad exercitia tamen Literarum poterunt exire cum suis Lectoribus, designatis tamen a Provinciali.

4. Nullus Collega ingrediatur Cellas Patrum Lectorum.

5. Omnes studentes diligenter examinentur in singulis Visitationibus a Visitatore, Ministro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, seu progressum non facturus judicetur, a Collegio excludatur per Secreta Examinatorum suffragia. Si tamen Collegæ fuerint minus observantes, vel ita fractæ valetudinis, ut simul cum studio communem vitam sequi non valeant, tales Visitator solus excludere poterit a Collegio. Exclusus autem, vel quia culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas, non egrediatur a Conventu, in quem missus fuerit per spatium temporis arbitrio Superioris, nec concedatur ei facultas, ut Sacris initietur, nisi transactis duobus annis, ultra permissos a nostris Constitutionibus. Si vero jam fuerit Sacerdos facultas audiendi Confessiones ei non concedatur, nisi transactis etiam duobus annis, ultra requisitos pro reliquis Sacerdotibus a nostra Constitutione: semel autem exclusus, ad studia non redeat, quin prius constet cessasse causam, propter quam fuit studiis privatus, vel a Collegio ejectus.

6. Stricte præcipimus, ut nullus petat, vel sibi procuret mediis intercessionibus extra Ordinem nostrum, studia, ordines, licentias audiendi Confessiones, concionandi, pergendi in Patriam suam, Conventualitates, & alia hujusmodi sub pœna inhabilitatis ad id, quod petit, & per talia media procurat, Superioribusque jubemus, ut hanc Constitutionem diligenter observent.

§.6. *De Collegiis.*

1. In singulis Provinciis nostri Ordinis, duo sint Collegia unum pro Philosophia, alterum pro Theologia Scholastica docenda, & si fieri possit, Tertium quoque sit pro Theologia Expositiva, & Morali. Quod si in qualibet Provincia hoc Collegium designari non potuerit, deputetur saltem unum pro toto Ordine, in quo Theologiæ Expositivæ, & Morali vacent per biennium Collegæ ex omnibus Provinciis indiscriminatim, qui jam cursus suos Scholasticæ Theologiæ peregerunt. Omnia autem, & singula Collegia Diffinitorium Generale designet.

2. Ministri Collegiorum docti sint, & observantes, qui sedulo curent, ut Lectores, & Collegæ causa studiorum non omittant Orationis, & mortificationis exercitia, nec observantiam nostrarum Constitutionum tam particularium pro Collegiis, quam Communium, quæ illis non opponuntur.

3. In Collegiis Philosophiæ sint Magistri Spirituales, sub quorum disciplina in habitatione separata vivant Studentes, qui Sacerdotes non sint. In Collegiis vero Theologiæ Magistrorum vices obtineant Vicarii.

4. Conventuales aliquot sint in Collegiis ad officia eorum agenda, ad Conciones habendas, & audiendas Confessiones, ut sic satis temporis maneat Collegis ad studium. Et quando tempore Vespertino, ut moris est, Conclusiones defenduntur, si Conventuales tempore Orationis mentalis eis non assistunt, orent in Choro.

5. Cursus Literarius incipiat a die S. Lucæ Evangelistæ, & duret usque ad diem Vigiliæ Pentecostes exclusive: Hujus temporis decursu singulis diebus non Festivis singuli Lectores Philosophiæ duas dictent Lectiones; singuli vero Theologiæ unam, & quælibet cujuslibet Lectoris lectio per unam duret horam: similiter singulis diebus Festivis expendatur una hora in Conferentia literaria, & tres in Conclusionibus defendendis singulis Dominicis diebus, ab hora videlicet tertia post meridiem usque ad Sextam. Post cursum vero, tempore Vacationum, bis in hebdomada Conferentiæ per spatium unius horæ sint, & semel singulis mensibus Conclusiones per duas horas tantum. Patres autem Ministri, & Lectores, prout illis melius expedire visum fuerit, designabunt tempora pro dd. exercitiis, exceptis Conclusionibus tempore cursus, quæ in jam designato defendantur.

6. Communis mentalis Oratio tam Matutina, quam Vespertina, semper sit a quinta hora usque ad Sextam, & finita matutina, recitentur simul Prima, Tertia, Sexta, & Nona in spatio aliquantulum longiori dimidia hora, & quandoque prolixiore, juxta majorem earum quantitatem, & ad initium Primæ, & non ante, incipiat celebratio Missarum.

7. In Vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Ascensionis Nona eo modo, & tempore, ac in Conventibus; Tertia quoque canatur immediate ante Missam Conventualem in die Nativitatis Domini, Prima die Paschæ, ac Prima Pentecostes, necnon in Festivitatibus Epiphaniæ, Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, Natalitiis Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Sancti Patriarchæ nostri Joannis de Matha, ac in Festo omnium Sanctorum, in quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & pausatione, ac in Conventibus.

8. Missa Conventualis canatur omnibus Dominicis diebus, & diebus feriatis, ac in Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis, & Ordinis Nostri, atque etiam in die Cinerum, in Feria Quinta, Sexta, & Sabbato majoris Hebdomadæ, in Vigilia Pentecostes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, ac in quatuor Anniversariis Anni, atque etiam quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre in Collegio illo, ubi Corpus, vel insignis ejus Reliquia asservatur. Præterea in omnibus Collegiis debet cantari Missa in Exequiis nostrorum Religiosorum Defunctorum, & quando ex dotatione, vel alia obligatione perpetua, sive temporali ad id tenentur: Secundis vero feriis a Regula designatis dicatur Missa sine cantu pro Defunctis: ea finita fiat a Communitate absolutio Fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem prædictis Anniversariis, & in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum post Missam fiat per Claustrum Processio, & ubi hoc non fuerit, cantetur absolutio in Ecclesia.

9. Vesperæ, nisi eo die habenda sit lectio Vespertina, vel defendendæ Conclusiones, canantur tam Primæ, quam Secundæ) eo tempore, & solemnitate, ac in Conventibus tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paschatis, ac tribus Pentecostes, necnon in Festivitatibus Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis Domini, Purificationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ, in Nativitate S. Joannis Baptistæ, Na-

Natalitio Apostolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum Nostrorum Joannis, & Felicis, & in secundo Festo S. Agnetis Virginis, & Martyris Nostri Ordinis Patronæ. In Festivitate autem omnium Sanctorum semper canantur primæ Vesperæ, quoad secundas observetur sicut, & quoad Vesperas Defunctorum, quod dictum est de Conventibus *Capitul.* 11. §. 1. *num.* 7.; In Reliquis vero Festivitatibus primæ, aut secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, solum Vesperæ secundæ canantur; In recitandis autem quarta pars horæ expendatur.

10. Immediate post mentalem orationem vespertinam dicatur Completorium, quod fere per quadrantem horæ durabit, & eo finito, Cellas petant ad studendum usque ad horam octavam cum dimidia, nisi quies, & recreatio sit habenda. Si autem fuerit nox Communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis post Completorium ante studium; Reliquis vero anni temporibus post nocturnum conscientiæ examen.

11. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, nisi fuerit nox recreationis, tunc enim immediate post Completorium dicetur; & recitatio ejus duret fere per horam. Cantetur autem cum Laudibus (tempore, ac solemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Resurrectionis Domini, ac in triduo majoris Hebdomadæ, & in Festo Corporis Christi cum tota ejus Octava; At vero in Festo Sanctissimæ Trinitatis, & primi diei Pentecostes, & Sancti Patris Nostri Joannis de Matha cantetur etiam Matutinum cum laudibus hora quinta post meridiem.

12. Circa Religiosorum numerum, qui requiritur ad canendum omnia prædicta in solemnibus, & quid, quando celebrantur non in propriis diebus, observetur quod dictum est de Conventibus *Cap.* 11. §. 1. *num.* 8.

13. Insuper præcipimus, ut in quatuor anni Anniversariis recitetur in omnibus Nostris Collegiis integrum Officium Defunctorum, sicut in Conventibus, & omnes Collegiorum Religiosi, qui Coronam Beatæ Mariæ Virginis non recitaverint in communi cum Collegis, illam recitent privatim.

14. In recreationibus nocturnis a Paschate usque ad Pentecosten solum poterunt perservare usque ad horam nonam, & in residuo tempore æstivo ad summum usque ad dimidiam post Nonam.

15. Non admittantur in Collegiis Nostris externæ personæ ad Lectiones, Conclusiones, vel alia literalia exercitia; Nec Religiosi Nostri extra proprias Domos publice arguant, vel defendant. Qui autem Constitutioni isti omnino, vel partim contravenerit, privatus sit voce, & loco juxta gravitatem culpæ.

§. *De Bibliotheca.*

1. In unoquoque Conventu, ac Collegio Nostro sit Communis Bibliotheca, cujus incrementum, ac in dies augmentum Ministri procurent. In ea sint Libri ad studia Religiosorum, spiritualium ipsorum profectum, & proximorum salutem; Sit deputatus a Provinciali Religiosus, qui eam mundatam, clausamque habeat, & Libros suo ordine juxta ipsorum diversas facultates dispositos, qui etiam necessarios Religiosis ad Lectionem, studiumque distribuat cum licentia Prælati; & sit quoque in ipsa Bibliotheca Inventarium recto ordine Alphabetico dispositum omnium Librorum Conventus, & Collegii.

2. Ut autem Libri non diminuantur, nec deficiant, præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Religiosis ne præbeant, nec alienent, nec ad alium Conventum, vel Collegium portent, vel mittant Librum aliquem, Quinterna, Codices, aut Codicem, aliave manuscripta existentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegii, sive ad illam pertinentia, etiam illa, vel ex illis Libris, Quinternis, Codicibus, seu Manuscriptis, quæ Religiosi habent in Cellis, vel alio in loco ad studium, lectionem, & usum suum; nec similiter commodent prædictos Libros, Codices, Quinterna, Manuscripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad quod pertinent: Minister vero poterit libellum aliquem spiritualem præbere alicui personæ devotæ, seu Benefactori; Poterit etiam aliquos Libros sui Conventus, vel Collegii commodare aliquibus personis, prout expedire viderit. Semper tamen in Bibliotheca remaneant scripti a Bibliothecario Libri, qui, & personæ, quibus commodantur cum annotatione diei, mensis, & anni: non poterit tamen Minister, etiam Capitulo Conventuali consentiente, alienare aliquem, vel aliquos Libros nisi sint inutiles, & pro utilibus permutentur, quod si secus fecerit, pœnæ gravis culpæ subjaceat.

3. Pater Provincialis, quando illi conveniens visum fuerit, potest concedere licentiam Religioso, ut secum habeat, & portet ad usum Librum aliquem Spiritualem, Biblia parva, & Compendium Casuum Conscientiæ; nec Libros alios poterit quisquam secum portare, nisi de licentia Diffinitorii, vel Patris Generalis.

4. Codices, aliaque Manuscripta Defunctorum Religiosorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedant, vel in Archivio Generali Ornis deponantur: nullus, etiam Prælatus, sub pœna culpæ gravis illa sibi reservare audeat, nec alteri concedere.

5. Denique sub eodem præcepto, ut supra *num.* 2.; præcipimus, ut nullus extrahat e Bibliotheca aliquem, vel aliquos Libros, Quinterna, Codices, vel Manuscripta absque licentia Prælati: Religiosus autem extrahens, notitiam præbeat Bibliothecario, & similiter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat Libros, & cætera ad illam spectantia, quando ipse Religiosus longam absentiam a Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

REGULÆ CAPUT XXXIX.

Generale Capitulum de Triennio in Triennium celebretur.

CAPUT XXXIX.

De Capitulo Generali, & forma illud celebrandi.

§. 1. *De*

§. 1. *De tempore, & loco, in quo celebrandum est Capitulum Generale.*

1. Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur Sabbato ante Dominicam quartam post Pascha, nisi justa de causa (judicio Diffinitorii omnibus Votis præter unum concurrentibus) differatur, & tunc die designando ab ipso Diffinitorio celebretur. Si vero instante tempore, quo juxta Regulam, Capitulum Generale celebrari debet, Pater Generalis infirmetur, itaut assistere non valeat, tunc ipsemet poterit Capitulum differre per unum mensem tantum.

2. Generale Capitulum semper celebretur extra Curiam Regiam, in Conventu designato a Diffinitorio, & in eo non admittantur hospites, nec alii Religiosi præter necessarios pro Capituli, & Conventus servitio.

3. Provinciales, & Socii in Domum Capitularem non intrent per duos menses ante celebrationem Capituli, excepto Provinciali illius Provinciæ, ubi Capitulum celebratur, cui solum per quindecim dies ante celebrationem prohibetur intrare in dictam Domum, & excepto etiam Socio ejusdem Provinciæ, quando casus occurrerit, quod sit Minister ipsius Domus Capitularis; prædicti igitur Vocales convocati tempore apto a Patre Generali congregentur in prædicta Domo, simul cum Diffinitorio Generali, jam inibi præexistente, feria sexta ante Dominicam quartam post Pascha, & non antea sub pœna ad arbitrium Diffinitorii infligenda contravenienti; si vero propter causas *n.* 1. dictas Capitulum differatur, tunc congregabuntur die assignato a Diffinitorio, vel a Patre Generali respective.

4. Si aliquod negotium tanti ponderis occurrat, quod judicio Diffinitorii conveniens sit habere Congregationem Generalem, Diffinitorium, concurrentibus ex septem suffragiis sex, poterit convocari ad illam, in qua dumtaxat habeant suffragium qui in Capitulo Generali illud habent.

§. 2. *De præside, & Electoribus in Capitulo Generali.*

1. In Capitulo Generali præsideat Pater Generalis, expiret, vel non in ipso Capitulo ejus Officium; quod si congregato jam Capitulo, ipse ægrotaverit, vel propter aliam causam ad Capitulum non accesserit, tunc totum Capitulum eligat Præsidentem Generalem in prima ejusdem Capituli sessione; qui in absentia dicti Ministri Generalis ejusdem auctoritate, & præeminentiis præsideat, cujus Præsidentis Officium solum durabit usque ad finem dicti Capituli, quod tunc celebratur. Si autem congregato Capitulo Generali, etiam contigerit, Ministrum Generalem e vita discedere, electo prius Præside, ut dictum est, fiat electio Ministri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenerit, sicut disponit fel. rec. Urbanus Papa VIII. per suas Literas in forma Brevis expeditas die 22. Augusti anno 1633. incipien. -- *Injuncti nobis &c.*

2. In dicto Capitulo suffragium tantum habeant sequentes, videlicet, Pater Generalis, expiret, vel non ejus Officium in illo Capitulo, quod si loco ejus eligatur Præses Capituli juxta dicta num. præcedenti; talis etiam suffragium habeat, similiter illud habeat novus Minister Generalis, quando in eodem Capitulo eligitur, & in eadem Domo Capitulari reperitur, vel a die quo ad illam pervenerit. Item Diffinitores Generales, Ministri Provinciales, & singuli Socii pro singulis Provinciis, quorum videlicet Officia tunc expirant, nullusque poterit suffragium suum compromittere.

3. Si quis ex Capitularibus aliqua ex causa fuerit inhabilis, vel activa voce privatus, seu dubium super hoc fuerit, ad Diffinitorium spectet id determinare, vel declarare, cui determinationi, vel declarationi omnes stent sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in illo Capitulo.

4. Quando contigerit Prælatum aliquem Superiorem proferre sententiam suspensionis ab Officio, vel privationis vocis contra Prælatum sibi inferiorem suffragium habentem in Capitulo Generali, vel in Diffinitorio effectum non habeat, quin prius consulatur idem Diffinitorium, casu quo in vim dictæ sententiæ impediatur dictum suffragium præfato Reo; quod intelligatur etiam quando sententia tantum est declaratoria prædictæ pœnæ impositæ, videlicet ipso facto a jure, vel a Bullis, seu Brevibus Pontificiis, vel a nostris Constitutionibus.

5. Nullus sive in Capitulo Generali, sive in Diffinitorio audeat subornare Electores directe, vel indirecte, vel precibus, pollicitationibus, minis, aliove modo illos inducere, ut alteri præstent, vel negent suffragium; & contraveniens tamquam pacis perturbator puniatur pœna privationis Officii, vocis, & loci per triennium.

§. *De Sociis Provinciarum, eorum Officio, qualitatibus, & electione.*

1. In Capitulo Generali suffragium habeat pro qualibet Provincia Socius unus, qui simul cum Provinciali vocem Provinciæ ad Capitulum adducat pro electionibus faciendis, & cæteris ad ipsum spectantibus: debet autem Socius esse Minister alicujus Conventus, vel Collegii suæ Provinciæ, præditusque doctrina, observantia, & experientia in regimine, nullusque poterit esse Socius in duobus Capitulis immediatis.

2. Factis in Capitulo Generali omnium Prælatorum electionibus, ex Ministris noviter electis, eligantur per secreta suffragia, & canonice Socii pro Capitulo Generali immediate sequenti, & ad uniuscujusque electionem tantum concurrant quinque, nimirum Pater Generalis, duo Diffinitores Provinciæ pro qua Socius eligitur, Provincialis ejusdem Provinciæ, & Socius illius, qui tunc expirat.

3. Quod si per mortem, inhabilitatem, aut aliam justam causam, Socius electus non possit interesse Capitulo immediate sequenti, pro quo fuit electus, tunc fiat electio novi Socii ante Capitulum, tempore sufficienti, ut illi nota fiat electio, & adire possit ad Capitulum; ad hanc autem electionem concurrent canonice, & per secreta suffragia, solum Pater Generalis, duo Diffinitores, & Provincialis illius Provinciæ, pro qua eligitur Socius juxta Breve fel. rec. Alexandri VII. expeditum die 4. Februarii anno 1660. incipien. -- *Ad pastorale fastigium &c.*

4. Si quis Minister, vel alter Religiosus aliquid

quid animadvertendum, vel notatione dignum habeat remittendum ad Capitulum, tradat Socio suæ Provinciæ, vel suo Provinciali, ut unus, vel alter portet.

§.4. *De forma celebrandi Capitulum Generale.*

1. Feria sexta ante Dominicam quartam Paschæ ad Vesperam Præses Capituli congreget omnes Capitulares, & imponat illis præceptum in scriptis jubendo, quod si quis sciverit alicujus Capitularis impedimentum, propter quod non debeat admitti ad Capitulum, illud manifestet statim ante ipsum. Quod si facta sufficienti probatione, impedimentum aliquid inventum fuerit, ad Diffinitorium pertinebit declarare inhabilem esse habentem tale impedimentum, & illum a Capitulo excludat, deinde deputet Diffinitorium duos Capitulares ad legendas Epistolas, & advertentias ad Capitulum missas, quas fideliter suo tempore referent, & manifestent etiam Vocalibus graduationem Domorum ab ipso factam præcise ad eligendos Ministros pro illis.

2. Sequenti die Sabbati, nempe prima Capituli diluculo cantetur, assistentibus omnibus Religiosis Missa solemnis de Spiritu Sancto, cum Commemoratione Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum nostrorum Patriarcharum; idemq; etiam fiat in omnibus Conventibus, & Collegiis Ordinis pro fœlici Capituli eventu, ac propterea in omnibus Domibus toto tempore Capituli communis, & particularis fiat Oratio, ut Deus illuminet Capitulares, ad hoc, ut conformiter omnia faciant, & operentur ad majorem Domini gloriam, & Religionis utilitatem, & incrementum.

3. Finita Missa, Præses Capituli (etiamsi forte aliquis, vel aliqui ex vocalibus non pervenerint) jubeat fieri signum cum Cymbalo ad Capitulum Generale, & omnes Gremiales congregati in Aula Capitulari sequenti ordine sedeant.

4. Primo loco Pater Generalis, vel Præses Capituli in ejus defectum, deinde Diffinitores ordine suæ Electionis; postea Provinciales juxta antiquitatem suarum Provinciarum, ac denique juxta eamdem Socii præfatarum Provinciarum; qui quidem Ordo observabitur toto tempore Capituli extra Aulam Capitularem tam in sedibus, quam in Præsidentiis, quamvis præsens sit Provincialis Provinciæ, & Minister Conventus, ubi celebratur Capitulum.

5. Illico Præses Capituli Concionem habeat spiritualem hortando Vocales, ut in omnibus actionibus, & electionibus præ oculis habeant majorem Dei gloriam, & Religionis incrementum.

6. Exhortatione finita, ut sine scrupulo ad Electiones procedatur, genuflexis omnibus Præses ad cautelam illos absolvat ab omnibus, & quibuscumque Censuris, forma sequenti. Omnes dicent Confessionem Generalem, & Præses Capituli prosequetur dicens: *Misereatur vestri &c. Indulgentiam &c. si tenemini aliquo, vel aliquibus vinculis Excommunicationis, suspensionis, aut interdicti in quantum se extendunt Gratiæ, & Privilegia Ordini nostro indulta mihi commissa, & vobis concessa. Ego absolvo vos ad effectum electionum faciendarum, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, Communioni, & unitati fidelium, In Nomine Patris ✝ & Filii, & Spiritus Sancti. Amen*, item eadem auctoritate. *Ego absolvo vos ab omnibus aliis, de quibus fieri consuevit absolutio in consimilibus Capitulis, ut sitis absoluti hic, & in Tribunali Domini nostri Jesu Christi, ut habeatis vitam æternam, & vivatis in sæcula sæculorum. Amen.*

7. Capitularibus sic absolutis, & adhuc genuflexis ante Imaginem Crucifixi (quæ debet esse supra primam, & principalem mensam Aulæ Capitularis) Gratiam Spiritus Sancti invocabunt devote dicentes Hymnum -- *Veni Creator Spiritus &c.* quo finito Præses Capituli, cæteris respondentibus, prosequitur versiculum -- *Emitte spiritum tuum, & creabuntur -- ℟. Et renovabis faciem terræ -- Benedicamus Patrem, & filium cum Sancto Spiritu -- ℟. Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula. Emitte eis auxilium de Sancto -- ℟. Et de Sion tuere eos -- Ora pro nobis Sancta Dei genitrix -- ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi -- Exultent justi in conspectu Dei ℟. Et delectentur in letitia -- Domine exaudi Orationem meam -- ℟. Et clamor meus ad te veniat -- Dominus vobiscum -- ℟. Et cum spiritu tuo.*

OREMUS.

Mentes nostras quæsumus Domine Paraclitus, qui a te procedit, illuminet, & inducat in omnem, sicut tuus promisit filius veritatem.

Omnipotens sempiterne Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia majestatis adorare unitatem: quæsumus, ut ejusdem Fidei firmitate ab omnibus semper muniamur adversis.

Defende quæsumus Domine, Beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate familiam, & toto corde tibi prostratam ab hostium propitius tuere clementer insidiis.

Deus qui per Sanctos Patres nostros Joannem, & Fœlicem Ordinem Sanctissimæ Trinitatis ad redimendum de potestate Saracenorum Captivos cœlitus instituere dignatus es: præsta quæsumus, ut eorum suffragantibus meritis a Captivitate Corporis, & Animæ, te adjuvante, liberemur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætende super famulos tuos, & super Congregationes illis commissas Spiritum Gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde.

Deus largitor pacis, & amator Charitatis, da famulis tuis veram cum tua voluntate concordiam, ut ab omnibus, quæ nos pulsant, tentationibus liberemur. Per Christum &c.

8. Rogatione finita Electores omnes ante supradictam Imaginem Crucifixi faciant juramentum, quo se obligent ad eligendum digniores, & aptiores respectu Officiorum, quæ proponuntur, & quod præ oculis habebunt in omnibus electionibus majorem Dei gloriam, & progressum Religionis juxta tenorem nostræ Regulæ. Idem quoque juramentum facient Electores Sociorum, & Diffinitores in Diffinitorio, vel in qualibet alia Congregatione, quando facienda est electio alicujus Prælati, vel Socii.

For-

Formula Juramenti talis est.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Fœlici me electurum illos, quos juxta meam conscientiam credam dignores, & aptiores futuros esse Ordini nostro, ejus Provinciis, & Conventibus, tam quad spiritualia, quam quoad temporalia.

9. Facto juramento Capitulares sedentes eligant per secreta suffragia Secretarium Capituli de ejus Corpore, & per majorem suffragiorum partem electus pronunciabitur a Præside Capituli, in cujus manus Secretarius electus faciet juramentum fidelitatis, & servandi secretum sequenti forma.

Ego Frater N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, B. Mariæ semper Virgini, ac Beatis Patribus nostris Joanni, & Fœlici me in omnibus ad meum Officium spectantibus fidelitatem, & secretum servaturum.

10. Confestim Capitulum eligat per secreta suffragia tres Capitulares in Scrutatores ad regulandum suffragia in Electionibus. Isti autem (si aliud visum non fuerit Capitulo, quod per secreta suffragia determinabit) semper erunt Præses Capituli, & duo Diffinitores immediate sedentes ad dexteram, & ad sinistram illius; qui quidem Scrutatores statim faciant coram Capitulo juramentum fidelitatis, & secreti sequenti forma.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Omnipotenti Deo, Beatæ Mariæ semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Fœlici, me Scrutatoris Officium fideliter facturum, & secretum semper servaturum non relevando personas, quæ suffragia præstiterunt, vel negarunt hic, vel alteri.

11. Deinde Capitulum per secreta quoque suffragia eligat ex Scrutatoribus unum, qui officium faciat Secretarii præcise in Scrutiniis. Et electus faciat statim ac pronunciatur a Præside juramentum in manus istius, ea forma, quæ posita manet *n.*9. pro Secretario Capituli.

12. Rursus Capitulum eligat per secreta suffragia unum ex vocalibus, qui post regulata suffragia in Electionibus nomine ipsius Capituli faciet, & pronunciet electiones, forma assignanda §. *Sequenti*, & pro casu, quo suffragia concurrant pro aliquo Officio in ipsum Electorem, seu Pronunciatorem, Capitulum eligat alterum, qui ejus electionem pronunciet; quod si aliter visum non fuerit Capitulo (quod per secreta suffragia, determinabit) semper primus Scrutator Elector erit, seu Pronunciator, & pro casu electionis suæ secundus Scrutator.

13. Eadem forma, idemque totum, quod tribus numeris antecedentibus dictum est erga Scrutatores, & Secretarium Scrutinii, & Electores, sive Pronunciatores Electionum, servetur omnino quotiescumque in Diffinitorio, sive in alia quacumque Congregatione extra, vel intra Capitulum Generale, facienda sit aliqua electio Canonica Prælati, vel Socii.

14. Prædictis igitur præambulis finitis, procedat Capitulum ad Electiones, & procedant omnes, fiatque ante prandium Electio Patris Generalis, si facienda est in illo Capitulo. Generalis autem recens electus, si Præses sit, sedeat immediate post Patrem Generalem, qui expirat, sive post Præsidem Capituli, non tamen præsideat, nec Officium exerceat usque quo finiatur Capitulum; nihilominus omnes tam Capitulares, quam cæteri Religiosi Conventus, statim ac Electio facta sit pergant processionaliter cum Electo in Ecclesiam cantantes Hymnum -- *Te Deum laudamus* -- & ibi accipiant ab eo Benedictionem, & omnia fiant juxta formam dispositam in nostro Manuali; tamen si Generalis electus præsens non fuerit, illum non expectet Capitulum, sed prosequatur.

15. Si in Capitulo illo non sit facienda Electio Ministri Generalis eodem Sabbato ante prandium incipiant fieri cæterorum Prælatorum Electiones, & prosequantur in reliquis sessionibus tam Vesperæ ejusdem Sabbati, quam mane, & vespere sequentium dierum hoc ordine: prius eligantur Diffinitores Generales, quorum prior electus sit Diffinitor, secundo electus secundus, & sic de cæteris, servata prioritate Electionis. Deinde eligantur Ministri Provinciales juxta antiquitatem suarum Provinciarum, postea ministri Conventuales secundum graduationem Domorum a Diffinitorio factam, & vocalibus jam manifestam, ut *num. primo* dictum est, propter quam graduationem non intelligatur Conventus amittere antiquitates suas. Quando autem facta fuit Electio ministri Generalis eodem mane nullæ aliæ fiant, sed vespere post prandium fieri incipiat ordine dicto.

16. Finitis electionibus, prosequantur Sessiones necessariæ ad agendum de observantia, progressu, bonoque communi nostræ Religionis, & ante omnia, ac præcipuè de ejus instituto, Redemptione nimirum Captivorum. Quibus conclusis, Capitulum per secreta suffragia eligat octo ex nostris noviter electis, ad hoc ut priores quatuor, vel quinque concurrant simul cum Diffinitoribus (sicut præcipit Regula) ad correctionem, vel depositionem Patris Generalis, si in illo triennio opus fuerit; reliqui vero Ministri ad hoc deputati juxta ordinem suæ Electionis succedant primis, si ex istis aliquis defecerit mortis, renunciationis, aut alia quavis causa. Declaramus autem, quod ad istam correctionem, vel depositionem possint eligi Ministri Provinciales.

17. Insuper Idem Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Religionis quorum consilio, & assensu Pater Generalis (quando casus occurrerit) ejiciat ab ordine aliquem, vel aliquos, instructo processu, & plene probatis causis expulsionis juxta decretum Sacræ Congregationis Concilii; & propterea eligat quoque Capitulum ad eumdem effectum alios quatuor, vel sex Patres subrogandos ordine suæ Electionis in defectum alicujus, vel aliquorum ex sex prius electis.

18. Deinde eligantur Socii Provinciarum pro Capitulo immediate futuro, juxta supradicta in isto *Capitulo* §.3. *num.*2. Quibus electionibus factis legantur coram toto Capitulo Decreta Sanctæ Romanæ, & Generalis Inquisitionis, & Præses Capituli hortetur Gremiales ad illorum strictam obedientiam, & observantiam.

19. Decretis lectis idem Præses Capituli continuo imponat præceptum vocalibus omnibus, & singulis, ut intra spatium viginti, & quatuor horarum revelent ante ipsum, & manifestent impedimentum, si quod forsan fuerit, ratione cujus aliquis ex Prælatis noviter electis non possit, nec debeat confirmari in suo Officio. Quod si ali-

si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Diffinitorium spectat judicium de illo. Nullo autem invento, Capitulum totum confirmet electionem Patris Generalis juxta Breve felic. record. Urbani Papæ VIII. expeditum die 3. Decembris Anno 1636. incipiens -- *Exponi Nobis &c.* Deinde Diffinitorium Generale confirmet Electiones Diffinitorum Generalium, Ministrorum Provincialium, & Conventualium: & Electores Sociorum Electiones illorum confirment.

20. His expeditis quilibet Provincialis secundum antiquitatem suæ Provinciæ surgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui illo triennio in sua Provincia decesserunt; deinde surgat Secretarius Capituli, & coram etiam toto Capitulo, legat Electiones omnes, statuta, Decreta, & cætera omnia acta, & disposita in ipso Capitulo, quæ cuncta debent esse scripta in Libro Capituli Generalis cum annotatione in qualibet Prælatorum Electione, numero suffragiorum concurrentium ad illam. Et his lectis subscribant in eodem Libro omnes vocales. Quo facto dissolvitur Capitulum.

21. Jam perfecto, dissolutoque Capitulo, Diffinitorium Generale novum visitet Patrem Generalem, & Diffinitores, qui suo jam munere functi sunt, forma infrascripta *Cap.*41. §.1., & receptis depositionibus Capitularium contra illos, Visitationeque conclusa (nisi forte insinuentur culpæ, quæ majorem inquisitionem atque examen requirant; nam tunc fiet, quod citato *Cap.*, & §. disponitur. Missa solemnis de Requiem pro Defunctis Religiosis, & Benefactoribus Ordinis, & Concio habeatur, qua functione peracta, Capitulares se mutuo charitate fraterna amplectantur, & in suos Conventus proficiscantur.

§.5. *De modo servando in Electionibus faciendis.*

1. Nec Pater Generalis, nec alius Superior nostri Ordinis habeat Jus nominandi, vel proponendi aliquam personam determinatam, ut eligatur; poterit tamen quandoque Diffinitorium, si illi expedire visum fuerit aliquas personas proponere: relinquendo tamen Electores liberos, ut suffragia sua illis, vel aliis præstent.

2. Postquam omnes sua suffragia dederunt in qualibet Electione, Scrutatores illa ante omnia numerent, attendendo an correspondeant, & æqualia sint numero vocalium: quod si ita est primus scrutator illa reponat in urna, & postea singillatim extrahat, & legat, legendaque præbeat duobus aliis Scutatoribus, & Secretarius Scrutinii illa singillatim scribat, & numeret; si vero quando Schedulæ numeranrur, non ascendunt ad numerum vocalium, vel excedunt, comburantur statim sine eo, quod legantur, & iterum de novo suffragia ferantur. Cæterum si aliqua Schedula vacua, seu alba inventa fuerit, vel cum suffragio sub conditione, vel alternativa, vel præstito personæ incapaci secundum jus, inhabilitate utique reddente nullam ipso jure electionem; tunc eo casu talis schedula pro nulla, & pro non suffragio reputanda est: ideoque separetur, & regulatio, & numeratio aliorum suffragiorum fiat, & illis solum attendatur ad videndum an sit electio, vel non.

3. Si in primo, vel secundo scrutinio non sit Electio, scrutatores consulant Diffinitorium, & istud (si illi expediens visum fuerit) jubeat, quod suffragia publicentur, & quæ quisque habeat manifestetur, ut ita Vocales facilius ad Electionem conformentur.

4. Scrutinio facto, Pronunciator ad id a Capitulo electus juxta dicta §. *antecedenti num.*12., faciat, & pronunciet electionem pro illo, qui habet omnia suffragia, vel plus quam medietatem, declarando numerum determinatum sequenti forma, quamvis suffragium Electo non dederit -- *Ego Frater N. de N. nomine meo, & omnium Electorum præsentium per decem suffragia* U.G. *Eligo in Majorem, ac Generalem Ministrum nostræ Religionis, vel in Diffinitorem Generalem, vel in Ministrum Provincialem Provinciæ N. vel in Ministrum Conventus, vel Collegii N., vel in Socium Provinciæ N. Patrem Fratrem N. de N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.*

5. Forma ista faciendi, seu pronunciandi quamlibet electionem semper observetur tam in Capitulo, quam in Diffinitorio, vel alia quavis Congregatione: Schedulæ autem esse poterunt scriptæ propria suffragantis manu, vel aliena. Quæ igne comburantur in ipso Capitulo, vel Diffinitorio, vel Congregatione, antequam Vocales surgant.

6. Omnes controversiæ, & difficultates ortæ in, vel super electionibus, etiam Patris Generalis determinentur per Diffinitorium generale, cujus resolutioni nemo contradicat sub pœna ad arbitrium ipsius Diffinitorii infligenda.

§.6. *De modo aliquid proponendi, & decernendi in Capitulo Generali.*

1. Ut maturiori consilio determinetur, quod in Capitulo Generali propositum fuerit liceat ipsi Capitulo (si illi expedire videbitur) decisionem differre usque in sequentem diem.

2. Quotiescumque Judicio trium Capitularium conveniens sit proponi, vel determinari rem aliquam in Capitulo, Præses teneatur illam proponere, ut decidatur; dum tamen non sit novam condere Constitutionem; ad hoc enim proponendum, & conferendum major Capituli pars debet petere, & instare.

3. Præcipimus, ut nullo prætextu a Summo Pontifice postuletur immutatio, seu mutatio in re aliqua Sanctæ nostræ Regulæ, nisi hoc fiat per Capitulum Generale, concurrentibus omnibus votis, nemine discrepante, & conveniens huic Constitutioni ipso facto privatus sit Officio suo, & inhabilis perpetuo ad quæcumque alia; similiter ne postuletur a Sede Apostolica, nisi per Capitulum Generale, & consentientibus tribus ex quatuor partibus suffragiorum innovatio, alteratio, seu abrogatio quoad totum, vel quoad partem alicujus Constitutionis ex confirmatis ab ipsa Sede Apostolica.

4. Ut aliqua Constitutio de novo concedatur ejus convenientia in tribus Capitulis Generalibus sedulo, ac diligenter expendi, & agitari debet hoc ordine: postquam in Capitulo actum est de re aliqua, si a majori parte suffragiorum approbata fuerit, statim vim habeat ordinationis, & executioni mandari incipiat usque ad sequens Capitulum, in quo mature examinata secundo, si a duabus partibus ex tribus suffragiorum non approbetur, omnino extincta maneat dicta Ordinatio; si autem approbetur a dictis duabus partibus, perseveret ejus executio usque ad tertium

Capitulum. In hoc autem iterum, atque iterum expensis convenientibus, vel inconvenientibus repertis in ejus executione; si adhuc approbetur a tribus ex quatuor partibus suffragiorum, habeat deinceps vim Constitutionis; alias non concurrentibus dictis tribus suffragiorum partibus eo ipso revocata, & penitus extincta maneat præfata ordinatio. Declaramus autem, quod quando tres, vel quatuor partes suffragiorum æquales esse non possunt non attendatur, nec ratio habeatur de votis superabundantibus ad tres, vel quatuor partes æquales.

5. Ad hoc autem, ut aliqua Constitutio ex non confirmatis in specie a Sede Apostolica quovis modo alteretur, vel abrogetur, & ad hoc, ut fiat Constitutio contraria alicui ex eis, eodem modo in tribus Capitulis generalibus examinanda est ejus convenientia, vel inconvenientia, ita tamen ut quamvis in primo Capitulo consentiat major pars Suffragiorum, non statim executioni mandetur, nec suspendatur per illud triennium Constitutio antiqua. Quod si in sequenti Capitulo consentiant duæ partes ex tribus suffragiorum, tunc suspendatur per triennium antiqua Constitutio, & executioni mandetur nova Ordinatio; alioquin ista prorsus extincta maneat; quod si in tertio Capitulo, re diligenter perpensa, consentiant tres partes ex quatuor suffragiorum, aboleatur antiqua Constitutio quoad id, in quo per novam alteratur, innovatur, mutatur, seu in contrarium disponitur, cùm indulto tamen Sedis Apostolicæ; si vero in hoc Capitulo, non consentiant dictæ tres partes suffragiorum, præfata ordinatio, eo ipso nulla fit, & omnino maneat extincta: ad Capitulum Generale pertinet dispensare Constitutionibus, dummodo non sint ex confirmatis a Sede Apostolica, ita tamen quod si non pertineant ad universale Ordinis Regimen sufficiat major pars Vocalium; si autem pertineant ad prædictum regimen, dum non sint confirmatæ a Sede Apostolica fieri debet consentientibus duabus ex tribus Capituli partibus.

6. Ad facienda quæcumque statuta, nullatenus tamen nostris Constitutionibus contradicentia, quæ enim habeant Decretorum Capituli Generalis, sufficiat major pars suffragiorum, & ex tunc executioni mandetur; si autem in Capitulo immediate sequenti expresse non confirmentur, eo ipso extincta maneant; & quamvis approbentur ne dum a majori, sed etiam a duabus partibus ex tribus suffragiorum, non ideo censeantur in via ad Constitutiones, nisi ab initio facta fuerint tamquam Ordinationes Capituli in eum finem.

7. Omnia, quæ in Capitulo deciduntur per secreta suffragia, determinentur calculis albis, & nigris.

§.7. *De pertinentibus privative ad Capitulum Generale.*

1. Ad Capitulum Generale spectat privative facere omnes Electiones Prælatorum Ordinis, admittere renunciationes Prælatorum, quæ in ipso fiunt, condere Constitutiones, juxta dicta §. *Antecedenti num.* 4., impetrare a Sede Apostolica, concurrentibus omnibus suffragiis, immutationem nostræ Regulæ in re aliqua.

2. Ad illud quoque privative pertinet, consulta prius Sede Apostolica, dividere Provincias, dummodo pro aliqua de novo constituenda sint saltem octo Conventus, ac itidem consulta eadem Sancta Sede, relinquere, & desertas facere fundationes Conventuum jam admissas, & possessas; ac etiam dispensare, consentiente saltem majori parte vocalium in Constitutionibus a Sede præfata non confirmatis, nec spectantibus ad universale Ordinis Gubernium; quod tamen raro fiat, & maturo consilio.

3. Denique ad ipsum attinet disponere, agere, stabilire omnia, quæ secundum nostram Regulam, & Constitutiones ipsi reservantur.

REGULÆ CAPUT LX.

Electio Majoris, ac Generalis, *Ministri de sexennio in sexennium.*

CAPUT LX.

De qualitate Eligendorum in Prælatos, ac de eorum, & aliorum Officiis, Jure, & potestate.

§.1. *De his, qui eligi debent in Prælatos.*

1. Nullus eligatur in Ministrum Conventualem, quin prius per triennium fuerit Vicarius, vel Præses alicujus novæ fundationis, vel Magister Novitiorum, aut recenter Professorum, vel Secretarius Prælati superioris, vel Procurator Generalis, vel Lector Sacræ Theologiæ, vel concionatus fuerit tribus Quadragesimis, itaut in qualibet hebdomada uniuscujusque tres habuerit Conciones, & titulo prædicationis, nec Carnes comederit, nec lineis usus fuerit.

2. Deinde in Superiorem Prælatum nullus eligi possit, qui prius per tres annos non fuerit Minister Conventualis, vel per integrum sexennium Secretarius Patris Generalis, vel Lector Theologiæ Sacræ, vel qui per sex jam annos Officium Procuratoris Generalis laudabiliter non exercuerit: vel qui octo Quadragesimis concionatus non fuerit, laudabiliter etiam, & cum conditionibus, & circumstantiis *num. antecedenti* expressis; qui vero propter fractam, ægramque valetudinem dicta Officia exercere non potuit; si tamen sit persona ætatis provectæ, ac virtute, doctrina, & consilio prædita eligi poterit in Diffinitorem.

3. In Ministrum Generalem, Provincialem, & Conventualem eligi non possit, qui propter fractam valetudinem Choro interesse non valet, vel carnibus vescitur, lineisque utitur; poterit tamen esse Diffinitor, si qualitatibus numero antecedenti designatis præditus fuerit, & cum conditione etiam quod tantum sit unus Diffinitor, qui vitæ Communis austeritatem sequi non valeat.

4. Decernimus, quod nullus eligatur ad duas Prælaturas simul, nec Prælatus aliquis sit simul Procurator Generalis, excepto Ministro nostri Conventus Curiæ Romanæ, nec similiter sit aliquis simul Prælatus, & Redemptor Captivorum.

5. Pater Generalis in Capitulo, in quo expirat non possit reeligi in Generalem, neq; in aliam Prælaturam Diffinitorii, videlicet Provincialis, vel Ministri Conventualis usque ad Diffinitorium cele-

celebrandum mense Septembris anni immediate sequentis ad celebrationem Capituli, in quo expiravit; similiter, nec eligi possint usque ad prædictum Diffinitorium Diffinitores Generales in Officium Diffinitorum, Provinciales in Officium Provincialium, nec Ministri Conventuales in Ministros earumdem Domorum, si per triennium, vel majorem partem Triennii functi sunt Officio suo. Possunt tamen isti eligi in alia Officia, vel in alia Monasteria: per majorem autem partem triennii intelligimus, quando electi fuerint ante Diffinitorium Generale Mensis Septembris Anni immediate seqnentis ad celebrationem Capituli antecedentis.

6. Qui per sex annos continuos, & integros superiori Prælatura functus fuit, non valeat in Capitulo Generali, in quo expirat, eligi in Diffinitorem, vel Provincialem, vel in Ministrum Conventualem. Poterit tamen id fieri in Diffinitorio mensis Septembris anni immediate sequentis ad Capitulum illud. Similiter, qui per sex annos continuos, & integros Minister Conventualis fuit, vel uno triennio Minister, & alio triennio etiam integro Prælatus superior, non possit eligi in Ministrum Conventualem, nisi alicujus Domus ex duabus Matricibus designatis a Capitulo Generali pro qualibet Provincia. Poterit tamen eligi in Diffinitorem, vel in Provincialem pro prima vice tantum. In Generalem vero eligi poterit quilibet ex contentis in hac Constitutione, Per Officia autem continua, & integra intelligamus illa, quæ non vacarunt per tres menses continuos, sive sit in principio Triennii, vel sexenii, sive in medio, sive in fine. In prohibitionibus his non repetendi Electiones, non comprehenditur Minister nostri Conventus Romani.

7. Insuper duo Fratres Germani non possint sibi immediate succedere in eodem Officio Ministri Generalis, Diffinitoris, Provincialis, vel Socii juxta Breve SSmi. Domini Nostri Clementis X. expeditum die 15. Decembris Anno 1670. incipiem -- *Exponi Nobis &c.* -- nec possint etiam dicti duo fratres Germani simul, seu in eodem tempore, & triennio habere Officia, quibus annexum sit Votum in Capitulo Generali.

8. Eligendus in Ministrum Generalem debet habere ætatis quadraginta, & quatuor Annos; habitus vero sexdecim; in Ministrum Conventualem ætatis triginta, & tres annos, habitus quatuordecim.

§.2. *De Officio Patris Generalis, & his, quæ ad ipsum attinent.*

1. Omnes obediant submisse, & humiliter Patri Generali, tanquam Patri, & Pastori totius nostræ Religionis, in quo residet potestas, & Jurisdictio respectu totius Congregationis, sicut in Provinciali respectu suæ provinciæ, & in Ministro respectu sui Conventus; habet præterea potestatem, & Jurisdictionem sibi concessam, sive Jure Communi, sive privilegiis nostræ Religioni concessis, exceptis illis, quæ limitantur per nostras Constitutiones; quare cum illi competat regimen totius Ordinis, vigilare, & curare maxime debet perfectam Regularis disciplinæ observantiam.

2. Hortamur tamen Patrem Generalem, ne se in Officia aliorum Superiorum intromittat, nisi negligentia, vel culpa illorum id exigat, aut aliquando ratio, & prudentia suadeat, semper vero debent omnes illi obedire. Quod si excesserit in dicta intromissione a Diffinitorio submisse, & reverenter moneatur.

3. Numquam aliquid disponat, determinet, aut præcipiat contra id, quod a Provincialibus dispositum, determinatum, aut præceptum fuit, quam prius id notum Provincialibus fuit.

4. Ad atrem Generalem pertinet præsidere in tota Religione, in Diffinitorio, & in Capitulo Generali proponere tam in isto, quam in illo, quæ in eis agenda, vel determinanda sunt, & executioni mandare, quod ipsis decretum est, & facere, quod observentur disposita in nostris Constitutionibus.

5. Item ad ipsum spectat semel saltem in suo sexennio videre omnia Monasteria totius Ordinis, & inquirere, ac visitare quemcumque Conventum, vel Collegium, prout ipsi conveniens visum fuerit.

6. Ad ipsum quoque pertinet Religiosos ab una in aliam transferre Provinciam, nominare, & designare Lectores, & Collegas tam Philosophiæ, quam Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis. Licentiam præstare Lectoribus ad itinera facienda; deputare in qualibet Provincia cum consilio Provincialis respective, Magistros Novitiorum, recenter Professorum, & Collegarum Philosophiæ, & concedere Epistolas Confraternitatis ubicumque, & cuicumque expediens illi videbitur, & cætera omnia, quæ nostræ Constitutiones ei concedunt, & curæ ipsius committunt.

7. Si Officium Patris Generalis ante finitum sexennium vacare contigerit mortis, renunciationis, depositionis, aut alia quavis causa, statim primus Diffinitor Generalis convocet cæteros Diffinitores Generales, & Ministros Provinciales, & dicto primo Diffinitore Generali Præsidente, omnes simul canonice eligant unũ Vicarium Generalem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Minister Generalis habeat, ejusque Vicarii Generalis Officium hujusmodi duret usque ad finem primi subsequentis Capituli Generalis, in quo Electio Ministri Generalis fieri debet, prout omnia disponit felic. record. Urbanus Papa VIII. in suo Brevi expedito die 22. Augusti anno 1633. Incipien. -- *Injuncto nobis &c.*; Sigilla autem Ordinis in prædicto casu custodiat Secretarius, qui fuit Patris Generalis, & cum primo congregatum fuerit Diffinitorium illa ipsi Diffinitorio tradat, & simul Clavem Archivii Generalis, de qua §. *sequenti num.* 18.

§.3. *De Diffinitorio Generali.*

1. Quolibet anno die tertia Maji, & 13. Septembris Patres Diffinitores Generales congregentur ad celebrandum Diffinitorium Generale in Conventu, vel Collegio jam ab ipso Diffinitorio antecedenti deputato, nec ad istud sit necessaria Convocatio, nec admittatur aliqua excusatio, nisi aliquis infirmitate, aut alia causa inevitabili sit impeditus; nec liceat Patri Generali aliquem Diffinitorem occupare, vel impedire, itaut dictis temporibus assistere non valeat Diffinitorio.

2. Si Pater Generalis absens fuerit, infirmus, vel taliter impeditus, ut dictis Diffinitoriis adesse nequeat, congregentur præfatis temporibus Diffi-

Diffinitores, & Præsidente primo ex eis, celebrent Diffinitoria; numquam tamen absente Patre Generali, aliqua fiat electio, vel admittatur renunciatio, vel nova Conventus fundatio.

3. Congregari etiam poterit Diffinitorium, semper ac Patri Generali visum fuerit, qui & illud congregare quoque tenebitur, quando major pars Diffinitorum id postulaverit.

4. Quotiescumque Diffinitorium celebretur, præsente Patre Generali, si vacans fuerit aliquod Officium Diffinitoris, ante omnia eligatur Diffinitor, idemqne fiat casu, quo in ipsa actuali Diffinitorii celebratione, tale Officium per mortem, renunciationem, aut aliam justam causam vacaverit; & si electus absens est, prosequatur Diffinitorium, nulla tamen fiat Electio, donec novus Diffinitor perveniat, sine ipsius consensu, si fuerit intra Hispaniam, secus si extra illam fuerit.

5. Diffinitorii tempore congregentur Diffinitores semel saltem in die per spatium unius horæ; durabitque Diffinitorii celebratio diebus necessariis pro expeditione rerum, & negotiorum ad arbitrium ipsius Diffinitorii.

6. Semper ac celebretur Diffinitorium, teneatur Pater Generalis proponere Officia tunc vacantia, & ad Diffinitorium pertinentia, ut eorum Electiones fiant, & similiter negotia occurrentia, quæ determinationem Diffinitorii expectant, & per ejus Decreta, & decisiva suffragia judicentur.

7. Quilibet ex Diffinitoribus poterit proponere quamlibet rem ex attinentibus ad Diffinitorium, & si majori illius parti expedire videatur per secreta suffragia decidetur.

8. Res graves, quales sunt Electiones, renunciationum admissiones, & similia proponantur pridie ante decisionem.

9. Quando aliquid determinatum est in Diffinitorio, non agatur iterum de illo, absente aliquo ex eis, qui primo Decreto astiterunt, imo etiam omnibus præsentibus, non controvertatur iterum, nisi concurrentibus tot suffragiis, quot necessaria sunt ad dispensandum.

10. Epistolæ ad Diffinitorium missæ, non aperiantur, nisi coram ipso, & ibi publice legantur, nisi aliter eidem Diffinitorio visum fuerit.

11. Diffinitorium poterit mittere aliquem ad Curias Romanam, & Regiam, & quo illi expediens visum fuerit pro aliquo gravi negotio ad bonum commune Religionis pertinente, dum tamen in hoc conveniant omnes, qui fuerint in Diffinitorio uno dempto.

12. Poterit etiam aliquem ex Diffinitoribus in quolibet gravi negotio occurrente occupare, & mittere quocumque illi conveniens visum fuerit, etiam extra Hispaniam.

13. Non poterit Diffinitorium vices suas concedere Patri Generali seorsim, nisi quando adierit aliquam Provinciam, vel Conventum videndum vel in simili casu raro, & semper cum limitatione ad ea tantum, quæ probabiliter, judicio ipsius Diffinitorii occurrere possunt, designando casus speciales, qui, & in Libro Diffinitorii scripti manebunt.

14. Deputet Diffinitorium in suum secretarium unum ex Partibus Diffinitorii, qui statim ac electus fuerit, juramentum emittat servandi secretum, & fidelitatem, forma præscripta pro secretario Capituli Generalis supra *Capitulo* 39. §. 4. *num*. 9.

15. Quod actum decisumque fuerit a Diffinitorio in ejus libro scribatur, & in electionibus Canonicis in ipso factis annotetur numerus suffragiorum, & antequam finiatur Diffinitorium legantur coram ipso, & postea subscribatur a Patre Generali, Primo Diffinitore, & Secretario.

16. Pater Generalis Determinationes, & Decreta Diffinitorii executioni breviter mandari curet, quod si remisse in hoc se gesserit, & reverenter monitus non se emendaverit; Diffinitores primus, & secundus exequi faciant, ea subscribendo simul cum Secretario, & signando Diffinitorii sigillo.

17. Si (quod Deus avertat) Pater Generalis se gereret cum magno Sæcularium scandalo vel Religionem regeret notabili relaxatione, & observantiam in rebus gravibus negligeret, tunc Primus Diffinitor convocet omnes alios, qui omnes simul uniti, & non aliter, ac re mature considerata convocent quatuor, vel quinque Ministros per Capitulum Generale deputatos, & simul cum illis humiliter, & reverenter, vel in scriptis, vel oretenus, bis moneant, & corrigant Patrem Generalem, qui si adhuc ab excessibus, & culpis non cessaverit; omnes dicti Prælati, Diffinitores, utique, & Ministri simul congregati, & majori illorum parte consentiente, & causa cognita judicent, an mereatur deponi, & ita sentientibus, & judicantibus deponatur, & in tali casu, dum Causa agitur, poterunt omnes simul in toto Ordine, cui, vel quibus necessarium fuerit imponere præcepta, & censuras, quæ, & alia quæcumque mandata subscripta a primo, & secundo Diffinitore, & referendata a Secretario fidem faciant, & obligent, & in tali casu poterunt dicti Prælati jubere etiam Patri Generali præceptis, vel Censuris aliisque mediis opportunis, ne dum, causa ipsius agitur, & concluditur, Officium suum exerceat, nec alio sit Conventu præter sibi ab eis designatum.

18. Omnes Processus, & Causæ Criminales custodiantur in Archivio generali Ordinis, & Patres Provinciales, & Visitatores remittant dictas Causas jam absolutas, ut in Archivio reponantur, imo & etiam remittent incœptas, & nondum finitas, si ab ipsis absolvendæ non sunt; idemque faciant Patres nostri de causis ab ipsis inchoatis, & formatis, vel illas remittant ad suum Provincialem, ut de illis judicet. Quo facto ipse eas mittet ad prædictum Generale Archivium, in quo conserventur sub clavi, quæ apud Patrem Generalem, vel ejus Secretarium sit.

19. Et ne decursu temporis Libri Ordinis, Bullæ, Brevia, Privilegia, cæteræque Scripturæ disperdantur, decernimus, quod in nostro Conventu Matriensi sit Archivium generale, in cujus parte separata omnia prædicta reponantur, & custodiantur sub duabus clavibus, quarum altera sit apud Patrem Generalem; altera vero apud unum ex Diffinitoribus designandum a Diffinitorio, & similiter ad eumdem effectum in Conventu nostro Curiæ Romanæ sit aliud Archivium cujus Claves habeant Pater Minister, & Pater Procurator Generalis istius Curiæ; quando vero utrumque munus Minister exerceat, alteram ex his Clavibus habeat Consiliarius antiquior.

§. 4. *De*

§.4. De spectantibus ad Diffinitorium Generale.

1. Primum pertinet ad Diffinitorium, servatis alias servandis, novas Conventuum fundationes admittere, ex uno situ in alterum jam factas transferre, Conventus unius Provinciæ alteri Provinciæ designare, & adscribere, consulendo tamen in prædictis Provinciales illarum Provinciarum, in quibus aliquid ex dictis faciendum sit.

2. Etiam pertinet ad ipsum punire culpas gravissimas, ut dictum est supra *Cap.* 31. §. 2. *n.*7., facere statuta (quæ acta communiter dicuntur pro reformatione totius Ordinis illa revocare, ac in illis dispensare, declarare dubia erga nostras Constitutiones occurrentia, dispensare in eisdem Constitutionibus ad universale Ordinis regimen non spectantibus, excepto quando id in Constitutionibus Diffinitorio prohibetur (quod tamen raro fiat) & consentientibus omnibus suffragiis præter unum; etiam attinet ad ipsum dispensare in Statutis, seu Decretis Capituli Generalis.

3. Ad Diffinitorium quoque spectat designare tempus, & locum, in quo celebrandum est Capitulum generale, destinare etiam locum, in quo celebranda sunt Diffinitoria, mense Majo, & Septembri.

4. Ad ipsum Diffinitorium etiam spectat admittere renunciationem Patris Generalis, si actualiter tunc non celebratur Capitulum Generale ad cujus admissionem omnia suffragia concurrere volumus, admittere etiam renunciationes extra Capitulum Generale factas, aliorum Prælatorum eligere, & nominare Procuratores Generales, ac deputare Religiosos, qui Redemptionem Captivorum exercere debent; & qui ad Sacramenta ministranda Captivis profecturi sunt, & tam his, quam illis Instructiones præstare, quas observare debent, facultatem concedere Religiosis, ut Romam petant, vel quemlibet alium locum extra Hispaniam.

5. Insuper præbere consensum, ut a Summo Pontifice, vel ejus Sacris Congregationibus licentia obtineatur ut aliquis, seu aliqui Religiosi nostri transitum faciant ad alias Religiones, licentiam concedere, ut libri typis mandentur, sine qua nemo id audeat facere sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ per Triennium.

6. Item facultatem concedere Conventibus, ut hæreditates, seu legitimas renuncient, excepta tamen parte ad Redemptionem Captivorum spectante; & cum conditione, quod si persona, in cujus favorem facta fuerit renunciatio, absque hærede necessario decesserit, ad Religionem legitimam redeat; istæ autem Renunciationes in libro Conventus renunciantis scriptæ in memoriam maneant. Deinde potest etiam Diffinitorium, & ad ipsum spectat licentiam concedere, ut Conventus cum partibus componatur, & ut ad consensum, sive ad damnum pecunias recipiant, obtenta tamen prius super præmissis debita Sedis Apostolicæ licentia.

7. In Electionibus faciendis extra Capitulum a Diffinitorio, quando concurrunt tantum sex Electores, si post tres sessiones, in quarum singulis tria Scrutinia habita sint, electio canonica non sequatur, tunc concurrat cum Diffinitorio, & suffragium habeat ad illius electionis effectum Provincialis Provinciæ, cujus est Officium vacans.

8. Præcipimus omnibus Religiosis, tam Prælatis, quam Subditis, ne recurrant ad Diffinitorium pro expeditione rerum ad alios Superiores pertinentium; qui autem sine debitis circumstantiis recurrit, juxta gravitatem culpæ puniatur.

9. Diffinitorium nihil poterit facere ultra concessum a Regula, & nostris Constitutionibus, nec negotium aliquod, vel Causam ad ipsum non pertinentem poterit sibi arrogare, nisi in casu raro, & omnibus suffragiis concurrentibus.

10. Pater Generalis, & etiam Diffinitorium, quando illis expediens visum fuerit, mittant aliquam instructionem Patribus Provincialibus, quæ & pro bono regimine, & reformatione Provinciarum, & pro ipsorum Subditorum profectu deserviat.

§.5. De Patribus Diffinitoribus Generalibus.

1. Patres Generalis, & Diffinitores, dum post suam electionem primo in Diffinitorio congregabuntur, faciant ante omnia in ipso Diffinitorio juramentum servandi perpetuum secretum de rebus in eo agendis; quod juramentum tunc obliget, quando major pars Diffinitorii declaraverit debere servari secretum in tali, vel tali casu, qui autem illud fregerit, ab eodem Diffinitorio severe puniatur.

2. Patres Diffinitores Generales sex debent esse, juxta Breve felic. record. Alexandri VII. expeditum die 30. Januarii 1658., singulique duo in singulis Provinciis eligantur: Omnes autem sint æquales in potestate, & præeminentiis, ut ubicumque fuerint, immediate Patri Generali subjiciantur, & in Conventu, in quo Capitulum Generale, vel Diffinitorium celebratur, dum hæc durant, sedeant immediate post Patrem Generalem, & omnibus aliis præsideant, etiam Provinciali illius Provinciæ, in qua sunt.

3. Habitent in Conventibus a Patre Generali designatis, aptis tamen, ut opportune, & scribere, & recipere Epistolas possint ad suum munus spectantes; Et in omnibus Conventibus, & Collegiis, ubi fuerint, suffragium habeant, sicut cæteri Conventuales, & absente Ministro, si ibi non fuerit Præses assignatus per Patrem Generalem, vel Diffinitorium, præsideant in actibus, & functionibus Communitatis, signumque faciant, ut moris est; numquam vero se intromittant in regimen Domus, nisi absentibus Ministro, & Vicario; Tunc enim quoad omnia Præsides erunt Conventus, & omnes Religiosi semper, & ubique eamdem observantiam, & reverentiam præstent, ac suis Ministris.

4. In quolibet Conventu, ubi fuerint simul cum Patre Generali ab ipso licentiam, Socium, & Benedictionem accipiant ad exeundum e Domo. Si autem Pater Generalis ibi non est, dicatur Ministro, & cum Socio ab ipso designato, exeant; Socius tamen ipse a Ministro Benedictionem accipiat.

5. Epistolas quibuscumque Religiosis, & Sæcularibus scribere, & ab illis Missas recipere liceat Diffinitoribus absque alicujus, etiam Patris Generalis, impedimento, vel examine, etiamque

que eis liceat sine aliqua licentia alloqui quascumque personas, observando tamen, quod Regula, & Constitutiones disponunt quoad loca, & tempora tacendi, & loquendi.

§.6. *De Officio Patrum Provincialium*.

1. Omnes humiliter, & prompte suo Provinciali obediant tamquam Patri, & Pastori, qui & ideo magna solicitudine suæ Provinciæ invigilet, & in tota illa eamdem habeat potestatem, quam Ministri in suis Conventibus; in eorum tamen Officia non se intromittat, nisi illorum negligentia, & culpa exigente, vel necessitate, & prudentia postulante.

2. Ad Patrem Provincialem spectat concedere licentiam, ut in Religione recipiantur, qui ad Chorum destinantur; Item ut tam isti, quam Laici existentes in anno probationis, seu Novitiatus, (recipiantur suo tempore ad Professionem; Similiter præstare literas, Vulgo -- *Reverendas* --) ut Religiosi Sacris initientur; facultatem, ut concionentur; & licentiam, ut Confessiones audiant virorum, & petere a Diffinitorio licentiam, ut Religiosi Confessiones Fœminarum audiant. Pro his autem omnibus hortamur Patres Provinciales, & eorum conscientias oneramus, ut antequam dictas facultates concedant certam, & plenam notitiam habere curent de virtute illorum, quibus eas concedunt, ac de ipsorum ætate, scientia, & cæteris ad ea requisitis tam a Jure, quam a Bullis Pontificiis, & nostris Constitutionibus, & insuper dum a Diffinitorio postulaverit licentiam, ut aliquis Religiosus Fœminarum excipiat Confessiones, mittat petitionem proprii Ministri ejusdem Religiosi, in qua tam Minister, quam Consiliarii ejusdem Conventus, vel Collegii testificentur de Annis ætatis, Habitus, & Presbyteratus talis Religiosi, & quanto tempore Confessiones Virorum laudabiliter, ac prompte audiverit.

3. Pertinet etiam ad Provincialem suspendere, & tollere, quando conveniens judicaverit, facultates, & licentias prædicandi, & audiendi Confessiones, tam Virorum, quam Fœminarum, deinde impertiri in sua Provincia Benefactoribus, & aliis personis Epistolas Confraternitatis, quibus participes fiant suffragiorum, cæterorumq; bonorum Operum suæ Provinciæ, & facultatem præstare Conventibus ad perpetuo alienandas Sepulturas Ecclesiarum, non vero Cappellæ Majoris, vel Minoris.

4. Rursus singulis Annis semel saltem visitare omnes Conventus, & Collegia suæ Provinciæ; Si vero Pater Generalis aliquam illius Provinciæ Domum visitavit, tunc Provincialis non teneatur eam pro illo anno visitare; Quod si contigerit aliquem Fratrem Germanum Provincialis esse Ministrum alicujus Domus suæ Provinciæ non visitet Domum illam ipse Provincialis, sed tunc eo casu illam visitabit Pater Generalis, vel de ejus commissione alter Religiosus. Deinde si Pater Provincialis infirmitate, vel alia justa causa impeditus, non valeat visitare per se, suumque Officium exercere, poterit vices suas alteri Religioso Provinciæ suæ committere; nunquam tamen nominare, seu instituere Vicarium Provincialem, sive pro tota, sive pro parte suæ Provinciæ; Hoc enim ad Diffinitorium attineat.

5. Præterea ad Provincialem spectat suos Religiosos ab uno in alium Conventum transferre, & præbere eis (exceptis Lectoribus, & Studentibus) licentias ad itinera facienda, necessitate exigente, & servatis his, quæ dicta manent supra *Cap.* 10. §.1.

6. Suspendere quoque ab Officio Ministrum, qui gubernare nescit, vel qui sua malitia, aut negligentia, vel defectu capacitatis permittit, ansam præbet, & causa est, quod omnes, vel plerique Subditorum vivant irreligiose, laxe, vel sine pace, aliaque inconvenientia tam in Oppido, quam in Conventu sequantur: Quacumque ergo ex istis causis potest Provincialis suspendere aliquem Ministrum quantumvis alias bonis moribus ornatum, consuletque Diffinitorium, ut si expediverit prædictus Minister deponatur.

7. Ad Provincialem etiam pertinet nominare, & designare simul cum Ministro Vicarios omnium Conventuum suæ Provinciæ, & Collegiorum, necnon illos suspendere, imo, & consulto Patre Generali, eos privare, tam in casibus expressis in nostris Constitutionibus, quam si propter alias culpas id mereantur, sine obligatione reddendi causam, & rationem cur ita fiat, nisi Sacræ Congregagationi, aut Generali, quando requisitus fuerit. Item admittere renunciationes Officiorum, quorum designatio ad ipsum pertinet, tametsi cum Ministro nominatio facta fuerit.

8. Ad ipsum etiam spectat culpas punire usque ad graviorem inclusive, absolvere a censuris ad limites facultatis ei concessæ per Jus commune, vel Pontificia Privilegia.

9. Habeat Provincialis Librum in quo scribat facultates, quas concedit ad concionandum, ad virorum Confessiones audiendas, & Ordines recipiendos, & in eo nedum notet diem, mensem, & annum, & nomen Religiosi, sed etiam ejus Patriam, & Conventualitatem.

10. Non liceat Provinciali absque expressa licentia Patris Generalis contributionem imponere in sua Provincia; possit tamen licentiam concedere alicui Ministro, ut de consensu majoris partis Capituli Conventualis opem ferat alteri Conventui, vel Collegio indigenti. Super quo hortamur omnes Ministros, & Conventus, ut mutuo se adjuvent, ut religiosa, & fraterna charitas ita exerceatur, & conservetur.

11. Provincialis expirans rationem in Capitulo Generali reddat Patri Generali de omnibus expensis ab ipso factis in illo triennio, & in quibus eas fecit: quod si non reddiderit, Pater Generalis eam exigat.

12. Si Provincialis obierit, vel alia de causa ejus Officium cessaverit, Prædecessor immediatus sit ipso facto Vicarius Provincialis, nisi inhabilis, vel impeditus sit; nam tunc Vicarius Provincialis erit Diffinitor primus illius Provinciæ, & in istius defectum secundus, donec Diffinitorium eligat Provincialem.

13. In casu mortis alicujus Provincialis, ejus Secretarius, & Minister, & Consiliarii Conventus, in quo obiit, vel vicinioris, (si forte extra Clavium ponant, & custodiant manticas, Codices, & Scripturas, ac alia similia, quæ penes defunctum, & ad ipsum attinentia inventa fuerint, & claves Manticarum apud Secretarium sint, qui etiam unam ex tribus Clavibus

bus Arcæ habebit donec Vicarius Provincialis, vel Provincialis de novo electus accedat, cui omnia cum sigillis, & formulario Officii tradentur, nisi Pater Generalis aliter dispofuerit. Et præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ prædictis Ministro, Secretario, ei, & Consiliariis, & omnibus, & singulis aliis Religiosis, ut numquam aperiant, nec aperire permittant dictas Manticas, nec videant, seu legant scripta, quæ apud se Provincialis defunctus habebat.

§.12. *De modo servando in Visitationibus Conventuum.*

1. Hortamur in Domino Visitatores, ut scopus, ac finis suarum Visitationum semper sit conservare in suo rigore, & perfectione observantiam nostræ Regulæ, Constitutionum, Sanctarum consuetudinem, & cæremoniarum, pacem statuere, culpas, & negligentias corrigere, & punire.

2. Pro initio Visitationis jubeat signum fieri ad Capitulum, & omnibus simul junctis, ac genuflexis incipiat Antiphonam -- *Veni Sancte Spiritus*, quam omnes prosequantur, & post eam dicat Versiculum -- *Emitte Spiritum tuum &c.* & Orationes -- *Deus qui corda fidelium* -- *Defende quæsumus Domine Beata Maria &c.* -- *Deus qui per Sanctos Patres nostros Joannem, & Felicem &c.* postea omnes sedeant, & Visitator faciat brevem Concionem Spiritualem ad intentum pro sua Visitatione.

3. Quo facto, imponat præceptum, & censuram, ut omnes ante ipsum dicant, & denuncient quidquid correctione dignum animadverterint tam in Prælato, quam in Subditis omni affectione, amore, odio seclusis, atque an quærendis, separandis, & custodiendis Eleemosynis pro Redemptione Captivorum observentur exacte quæ Leges nostræ disponunt, & ad hoc, ut ante ipsum qnoque manifestent omnia quæcumque penes ipsos fuerint, sive pro suo usu, sive pro alio fine, quovisve titulo; Et insuper sub prædicto præcepto, & censura jubeat ab omnibus custodiri silentium in pertinentibus ad ipsam Visitationem, tam inter se, quam inter alios quoscumque, & tam verbis, quam scriptis. Durabit dictum præceptum, & censura per dies necessarios, sed non pauciores, quam quinque.

4. Ante examen Religiosorum visitet Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, Altaria, Oleum Sanctum, Ornamenta, cæteraque alia ad Cultum Divinum pertinentia.

5. Postea vocando singillatim Religiosos, visitet, examinet, ac diligenter inquirat ab eis primo, quomodo observentur mandata Dei, & præcepta Sanctæ Ecclesiæ, necnon quatuor Vota, Regula, Constitutiones, & Sanctæ Consuetudines Ordinis. Item an fuerit vel sit aliquod scandalum, vel quid habens speciem peccati, tam intra, quam extra Conventum. An sit pax inter Religiosos. An observetur Regularis Disciplina in Officio Divino, Oratione, Silentio, Vita Communi, Clausura, cæterisque obligationibus. An abusus introducatur in vestitu, aliisque rebus. An Prælatus necessaria Religiosis, præsertim Infirmis suppeditet, & an ipse Regulam, cæteraque alia observet.

6. Ut Visitatores hæc adimpleant, necesse est, calleant ea, quæ ad correctionem fraternam attinent, & ad Regulam, Costitutiones, & Consuetudines. Ideoque oportet eos habere Summarium principalium Statutorum, quæ observari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religiosos.

7. Cellas visitent, & videant, quæ ad usum Religiosi habeant, & quæ paupertati, observantiæque nostræ convenientia non fuerint, amoveant, & necessaria Subditis ministrari faciant.

8. Officinas etiam visitent, & animadvertant, si in illis sint necessaria pro Religiosis, tam valentibus, quam male habentibus, vel aliquid superfluum, & indecens nostro statui. Carcerem quoque visitent, & notent, si in eo sint, quæ debent, juxta disposita supra *Capit.* 31. §.4. Bibliothecas quoque videant, & examinent an juxta eas, & ejus Libros observentur supra dicta *Cap.* 38. §.7.

9. Similiter diligenter visitent Libros Conventus tam illos, in quibus bona stabilia, & Census continentur, quam illos in quibus notantur recepta, & expensæ in quacumque specie pecuniæ, tritici, hordei, vini, Olei &c. necnon Libros Redemptionis Captivorum, & receptoris ad habitum, & professionem, ab ultima Visitatione, usque ad illam. Et Prælatus contra Bullas, & Decreta Pontificia sive in toto, sive in parte recipiens ad habitum, vel Professionem aliquos Novitios, pœnis impositis in illis, & aliis ad suum arbitrium Provinciales afficiant.

10. Deinde visitent Tabulam, seu Catalogum Religiosorum Defunctorum, Librum etiam, in quo scribuntur Missæ, & alia suffragia, obligationesque perpetuæ Conventus, & videant an illis sit satisfactum; Quod si invenerint aliquem defectum, statim curent plene satisfieri, & severe puniant Superiorem negligentem.

11. Præterea examinent Confessarios, Concionatores, & in Collegiis studentes, juxta supra dicta suis locis.

12. Insuper coram Communitate attente videant habitus, Scapularia, Cappas, & Caputia Religiosorum, & curent, quod exacte observent mensuræ dispositæ a nostris Consuetudinibus, severe puniendo Prælatum in hac parte remissum, & negligentem, & Religiosos excedentes.

13. His peractis, iterum in Aulam Capitularem Religiosos convocari jubeant, & exhortationem faciant Spiritualem laudandi virtutes, & observantiam, & corrigendo defectus, & culpas omnium in Communi, & singulorum in particulari. Ac deinde Religiosi, quibus nulla culpa imposita est, defectus suos ipsimet, ut moris est, confiteantur.

14. Si Minister aliquam commiserit culpam majori parti Communitatis ignotam, Visitator illam in publico non reprehendat, sed secreto coram aliquibus ex observantioribus, & notitiam habentibus: Similiter secreto corripiet secretas culpas cæterorum, & publice publicas, ac notorias: Et quando gravitas delicti virgam justitiæ exigat, semper Visitator simul misericordia utatur: Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquat culpas, itaut exinde majoribus excessibus occasio, & ansa præbeatur.

15. Cor-

15. Correctione culparum finita, præceptum imponat Visitator, ut pro tempore juxta prudens ejus judicium necessario, omnes, & singuli de actis in illa Visitatione, & ad eam pertinentibus, strictum silentium observent, tam inter se, quam inter alias quascumque, & tam verbis, quam scriptis. Deinde omnes in communi leviter flagellis cedat, & postea sequenti absolvat forma videlicet -- Omnes prostrati dicant Confessionem generalem, postea Visitator -- *Misereatur vestri &c. Indulgentiam &c.*, & confestim -- *Auctoritate, qua fungor in hac parte, in quantum possum, absolvo Vos ab omni Sententia excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti. In nomine Patris ✠, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

16. Si Visitatori expediens visum fuerit aliqua facere statuta vulgo -- *Acta* -- rebus exigentibus, & maturo consilio perpensis, illa in scriptis faciat, & in Arca trium Clavium custodiantur. Durabunt autem tantum usque ad sequentem visitationem, si in ea denuo approbata non fuerint. Omniaque præcepta, & Censuræ cessent, cessante Officio Provincialis, qui ea imposuit, & solum maneant tamquam simplicia mandata, usque ad sequentem visitationem; monemusque Provinciales, ut in primis suis visitationibus scire curent præcepta, Censuras, acta, & mandata suorum Prædecessorum, & denuo illa approbent si expedire viderint.

17. Si in aliquo Conventu Visitatores aliquam invenerint culpam excedentem suam Jurisdictionem, statim Diffinitorio notitiam præbeant, mittentes Processum (si factus fuerit) vel informantes de delicto, quod si hoc tale fuerit, quod remedium præsentaneum exigat, apponat necessarium, quamvis delictum (ut dictum manet) Jurisdictioni suæ non subsit.

18. Decernimus, quod quilibet Prælatus possit punire, & puniat quaslibet culpas ad suam Jurisdictionem pertinentes, procedendo in earum cognitione sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juxta concessionem motu proprio factam Ordini nostro a felic. record. Paulo Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipien. -- *Circumspecta Sedis Apostolicæ &c.*

19. Visitatores, & alii quicumque Judices in Causis, quas formaverint, non manifestent reis nomina testium, nec circumstantias aliquas, per quas in illorum cognitionem venire possint.

20. Denique Visitatores post finitas singulis annis Visitationes, rationem reddant Diffinitorio de statu Conventuum, & Collegiorum.

§. 8. *De Patribus Visitatoribus Delegatis.*

1. Qui per Delegationem Patris Generalis, vel Diffinitorii visitaverint totam nostram Religionem, vel aliquam illius Provinciam, teneantur in quolibet Conventu visitando manifestare Commissionem, quam portant; obedientia tamen eis præstabitur statim ac primo illam in aliquo Conventu patefecerint, & possessionem acceperint.

2. Visitatores prædicti præsideant in omnibus Conventibus, ad quos Jurisdictio sua se extendit, omnibus aliis Religiosis tam Prælatis, quam subditis eadem auctoritate, potestate, ac præeminentia, qua fungitur qui eos delegavit.

3. Quando vero aliquis pro Conventu Curiæ Romanæ visitando designatus fuerit, tantum præsidebit Religiosis illius a die, qua illis per se ipsum notoriam fecerit suam Commissionem, quæ solum durabit usque ad finem visitationis, & hac peracta cessabit Officium, subditusque manebit Ministro dicti Conventus, & eo absente Procuratori Generali, nisi forte Visitator alias superior sit, idemque omnino intelligatur respective de Visitatore Delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

4. In reliquis omnibus Visitator Delegatus servet formam visitandi *in §. antecedenti* positam, nisi aliquid ei in Commissione limitetur, & Instructionem etiam sibi datam a Delegante sub pœna juxta gravitatem culpæ ei infligenda.

§. 9. *De PP. Secretariis Prælatorum Superiorum.*

1. Pater Generalis in sui Secretarium eligat Sacerdotem, qui suo consilio, prudentia, & viribus valeat illum in sui muneris onere portando adjuvare; Illum in scriptis designet præbendo ei Literas patentes sui Officii, & Secretarius statim ac eas recipiat, juramentum emittat in manibus ipsius Patris Generalis de servando secretum, & fidelitatem juxta formam præscriptam pro Secretario Capituli Generalis supra *Cap.* 39. §. 4. *num.* 9.

2. Similiter quilibet Provincialis eligat sibi Secretarium eisdem qualitatibus præditum, & ei Literas patentes tribuat, ac Secretarius in manibus ipsius prædictum præstet Juramentum, statim ac nominatus fuerit.

3. Idem omnino faciat Visitator delegatus in electione Secretarii, & iste in emissione Juramenti, excepto casu, quo delegans in Commissione designavit Visitatori Secretarium, vel iste Literas patentes dedit; tamen etiam in isto casu Secretarius Juramentum faciet in manibus Delegati, si in delegantis prius non emisit illud.

4. Prædicti omnes Secretarii in quolibet Conventu, vel Collegio Jurisdictionis Prælatorum, quorum Secretarii sunt, in quo simul cum ipsis fuerint, dum eorum Officium duraverit, Conventuales sint cum voce, & loco, & ad exeundum a domo a suis tamen Prælatis, quorum Secretarii sunt, licentiam, socium, & Benedictionem accipiant.

§. 10. *De Officio PP. Ministrorum.*

1. Patri Ministro humiliter, & reverenter sui obediant subditi. Ad ipsum spectat immediate Conventus, vel Collegii Regimen, principalis cura, scopusque illius sit Spiritualis subditorum profectus, præeunte semper ipso Doctrina, & exemplo: quapropter P. Generalis non poterit Ministrum aliquem eximere a vita Communi.

2. Ad ipsum etiam attinet hortari frequenter Subditos ad observantiam Regulæ, Constitutionum, Sanctarum consuetudinum, & Cæremoniarum, applicando contravenientibus sine exceptione personarum pœnas per Constitutiones nostras impositas, nec permittat Subditos se intromittere in negotia sæcularia. Ministrum autem in executione hujus Constitutionis remissum, P. Provincialis ad arbitrium suum puniat.

3. Disponat, & præcipiat Minister in suo Conventu quidquid illi conveniens visum fuerit ad majorem observantiam, & Subditorum reformationem ac correctionem: quod ut melius

ac

ac plenius exequi valeat, decernimus, quod faciat, & substantiet processus, & informationes culparum, ac delictorum commissorum a Religiosis in suo Conventu, vel alio in loco sui confinii, quamvis delicta excedant suam jurisdictionem, puniatque usque ad culpam gravem inclusive; nam graviores, & quibus annexum est scandalum, Provinciali, & Diffinitorio reservantur. Cæterum, si contigerit, quod aliqua culpa suam excedens jurisdictionem brevi indigeat remedio, opportunum adhibeat, illamque puniat, ac statim, sub pœna suspensionis ab Officio per unum mensem, moneat Superiorem, ad quem cura spectat, & cæteras informationes culparum, quas ipse non punierit, mittat Prælato, cui competat Sententiam proferre. Nullus autem Minister poterit sui Conventus visitationem Generalem facere, imponendo præcepta, & Censuras; hoc enim proprium est Provincialis.

4. Sit etiam Minister in temporalibus valde providus, & omnibus suis subditis nihil ex necessariis de victu, & vestitu deficiat; ad quæ distribuenda non expectet Religiosorum petitiones, quando necessitas patuerit; sed eas pastorali solicitudine præveniat, & amore paterno æqualiter omnibus juxta cujuslibet indigentiam subveniat, & sic Religiosi relicta omnium temporalium cura, spiritualibus magis intenti sint, & severe puniatur a Provinciali Minister in hoc deficiens.

5. Disponat etiam, & distribuat in suo Conventu Officia, vel per se solum, vel simul cum Provinciali, aut Capitulo Conventuali, juxta ea, quæ in diversis partibus harum Constitutionum statuuntur, constituendo in illis personas idoneas; Officiales autem omnia sibi a principio tradita juxta eorum Inventarium, suis Successoribus, vel Consiliariis tradant.

6. Curet Minister, quod in omnibus Officinis sui Conventus sint Inventaria, seu Libri, in quibus scripta inveniantur omnia, quæ sunt in dd. Officinis; & bis quotannis cum Consiliariis, & Officialibus respective illas, & libros visitet, ut incrementa scribantur, & de necessariis, quæ defuerint, diligenter provideatur.

7. Quando Superior Prælatus miserit Literas patentes pro transferendo aliquo Religioso in alterum Conventum, non eas subscribant Minister, & Consiliarii, donec talis Religiosus in procinctu sit ad iter arripiendum; eo autem ipso, quod subscribantur, statim cesset ejus Conventualitas, & deinde tamquam hospes habeatur.

8. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, seu Missarum perpetuarum) conferendam in Censum, Minister (adhuc suffragante Capitulo Conventuali) id facere non valeat sine Patris Provincialis facultate.

9. Nullus Minister, vel particularis Religiosus, quamvis sit Procurator Conventus, seu Administrator bonorum, & facultatum ipsius, destruat, demoliatur aliquam Domum, vel possessionem, nec radicitus evellat Vineas, Oliveta, Arbusta; imo nec Religiosus Agricola, aut Hortulanus arborem (nisi aridam) succidat sine consensu Communitatis, & licentia in scriptis Prælati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inspecta; nec similiter sine præfato consensu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare Ædificiorum dirutorum reliquias, & materias, nec etiam emptas, aut alio titulo receptas pro nova fabrica, aut pro reparatione Conventuum, seu possessionum eorum.

10. Nullus item Minister, aut Præses valeat in toto cujuslibet anni spatio vendere, aut alienare triticum, hordeum, oleum, vinum, & similia, sive sint in propriis prædiis collecta, sive empta, sive pie oblata ultra quantitatem, & valorem quadraginta ducatorum ex unaquaque specie sine consensu majoris partis Capituli Conventualis, & semper in libro expensarum scribatur quantitas, & qualitas venditorum, seu alienatorum, & etiam notetur in eo dictus consensus Capituli Conventualis, quando intervenerit, Contravenientes autem tam isti, quam præcedenti Constitutioni, severe puniantur ad arbitrium Patris Provincialis juxta qualitatem culpæ.

11. Patres Ministri simul cum Consiliariis faciant rationum summas (vulgo *Cartaquensas*) status suorum Conventuum, vel Collegiorum, incrementi eorum, provisionis, debitorum, aliarumque rerum; idque tempore apto disponant, itaut dictæ rationum summæ a Ministro, utrinque, & Consiliariis subscriptæ mittantur, & perveniant simul cum libro, seu rationibus Missarum ad manus Secretarii Diffinitorii quindecim diebus ante Capitulum Generale, ut prædictum Diffinitorium tempus habeat ad eas videndas; istarum autem copia, & transumptum de verbo ad verbum subscriptum etiam a Ministro, & Consiliariis maneat in Conventu in Libro deputato ad hunc tantum effectum; quod si aliquis Minister tempore dicto, & determinato non miserit dictam rationem puniatur ad arbitrium Diffinitorii; at vero si aliqua rationum summa facta inveniatur absque debita fidelitate, subscribentes privati sint voce, & loco per annum.

12. Minister ante finem sui Officii provideat Conventui, seu Collegio suo de omnibus rebus necessariis usque ad mensem Septembris immediatum post Capitulum Generale, successorique Ministro, ac Consiliariis per Inventaria, & transumptum, de quo *numero antecedenti*, rationem reddat status Conventus, & augmenti, vel detrimenti, ut noviter electus Minister sciat quod sit in Conventu, & quid ipsi traditur.

13. Minister, non Socius, in suo Conventu, vel Collegio maneat tempore Capituli Generalis, & illum regat, & gubernet, ac in eo præsideat, etiam post Capitulum, donec novus Minister accedat, possessionemque accipiat, nisi aliud illi jubeatur.

14. Denique statuimus, quod quando Pater Generalis, vel Diffinitorium designaverit aliquem in Præsidem alicujus Conventus, vel Collegii, seu novæ fundationis eamdem habeat potestatem, & præeminentias, ac si esset Minister.

§.11. *De PP. Vicariis, & eorum Officio.*

1. In quolibet nostri Ordinis Conventu, & Collegio sit unus Vicarius, qui Ministrum adjuvet in onere sui Officii; debet autem Vicarius eligi Confessarius Virorum, & Fœminarum, & persona prudens, & capax ascendendi ad Ministerium, & qui habeat ætatis saltem triginta annos, & habitus duodecim, poterit tamen Diffinitorium in ætate dispensare.

2. Munus Vicarii non duret ultra mensem unum, postquam accessit ad suum Conventum, pos-

possessionemque accepit, Minister denuo, sive in Capitulo Generali, sive in Diffinitorio electus, quamvis si solum per triennium officium exercuit, poterit reeligi in eodem Conventu, vel Collegio; non vero, si ultra biennium, nisi dispensante Diffinitorio.

3. Præcipuum Vicarii munus est diligenter curare omnia, quæ attinent ad Officium Divinum, & quod exacte observentur Sacri Ritus, & Ordinis Cæremoniæ, ac cuncta, quæ disponit nostrum Manuale; quare omnia, quæ circa Chorum, Altare, Processiones, & alia ad Officium, & cultum Divinum pertinentia Vicarius ordinaverit, executioni mandentur, nisi aliud Minister disponat; est enim Vicarius Magister Cæremoniarum.

4. Curet etiam Vicarius, quod quilibet Religiosus adimpleat Ministerium, in quod ab obedientia est destinatus; & ubi Magister Novitiorum, vel Professorum non fuerit, officia Tabulæ singulis hebdomadis Vicarius distribuat.

5. Singulis Dominicis diebus juxta præceptum Regulæ familiam, sive famulos Domus pro capacitate sua Vicarius hortetur divertere a malo, bonumque facere, eosque simpliciter moneat, quid credere, aut agere debent pro salute Animarum suarum, & vita æterna adipiscenda.

6. In absentia Ministri quoad regimen Conventus præsideat Vicarius, & in defectum istius Diffinitor antiquior præsens, & in Diffinitorum absentia Redemptor Captivorum, & in istius absentia Procurator Generalis, & isto deficiente Sacerdos antiquior in professione; quando Minister justa de causa Sacerdotem minus antiquum non deputaverit; nullus autem ex prædictis aliquid innovet; si tamen Minister absens fuerit ab Oppido ubi est Cœnobium ultra viginti quatuor horas, poterunt prædicti tunc imponere præcepta, & accipere Novitios ad habitum, & professionem; adhuc tamen in isto casu Vicarius non præcedat in Sede Diffinitores, nec isti ab illo Socium petant ad exitum e Domo.

7. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio sit Vicarius actu exercens suum Officium, poterit Pater Provincialis pro absentia Ministri a Domo sua nominare, & eligere Præsidentem ubi, & quando expedire viderit.

8. Quando aliquis Prælatus Superior deputaverit Præsidem alicujus Conventus, seu Collegii duret ejus Officium, quamvis cessaverit Officium Superioris, qui illum nominavit usque ad possessionem Ministri, vel alterius novi Præsidis: Et idem intelligi volumus de Præsidentibus (sive sint Vicarii, sive alii) deputatis tempore, quo celebratur Capitulum Generale pro Conventibus, sive Collegiis, quorum Ministri sunt Socii, vel pro aliis quibuscumque.

§.12. *De Gubernio paterno, & spirituali Prælatorum.*

1. Prælati sunt Pastores, & Patres Subditorum, ideoque debent spiritualia pascua eis ministrare, ignorantes docendo, remissos fovendo, jacentes erigendo. Hæc exercere tenentur singulari amore, & benevolentia erga omnes, & singulos eorum. Quod ut aptius, faciliusque adimpleant, oportet ipsos agnoscere mores, conscientiam, & vires uniuscujusque, viam, & profectum spiritualem, Orationem, virtutum in operibus si se exerceat, mortificationes, quibus utitur; gratias, quas a Deo accepit, & quid ex his, & Sacræ Communionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat: Hoc est enim Pastorem perfecte cognoscere gregem suum.

2. Expedit igitur, quod hoc paternum regimen omni cura teneatur, & diligentius observetur a majoribus Superioribus, quapropter Pater Generalis, & Diffinitores maximopere invigilare debent profectui Subditorum, mittendo quandoque in totum Ordinem Literas Pastorales, & exhortationes ad majorem observantiam, & extinctionem abusus, si aliquis introducatur, & illius auctorem puniendo.

3. Provincialibus utpote ordinariis Visitatoribus specialibus competit hæc cura suorum Subditorum. Quare in Visitationibus observabunt, quæ dicta sunt §.7. hujus Capituli, nec sibi satisfaciant cum correctione exteriori, sed hominem interiorem dirigere præsertim curent: Pro quo Epistolas Spirituales etiam mittant (quando illis expedire visum fuerit) per totam suam Provinciam, & alias exhortatorias ad progressum, & correctionem Subditorum.

4. Ministris Conventualibus immediate hoc regimen incumbit, ab illis præcipue Subditorum salus, spiritualisque utilitas pendet, de qua in extremo Judicio strictissimam rationem reddent; idcirco, ut suæ obligationi satisfaciant, tenentur spiritualem illorum vitam exemplo suo alere, & doctrina sua perficere, illam omnibus, & singulis pro uniuscujusque statu, & capacitate proponendo, & de quadrimestri in quadrimestre affabiliter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia, quæ ad directionem animarum suarum spectant.

§.13. *De PP. Procuratoribus Generalibus, & Conventualibus, ac de eorum Officiis.*

1. Diffinitorium Generale eligat Procuratores Generales Curiæ Romanæ, & Hispaniæ Religiosos virtuosos, zelatores, prudentes, in rebus gerendis industriosos, quibus amplum mandatum, & potestatem dabit pro occurrentibus negotiis tam totius Ordinis, quam alicujus particularis Conventus, & confestim ac electi fuerint, faciant Juramentum fidelitatis in manibus Patris Generalis, vel alterius de ejus commissione.

2. Eorum Officium duret per triennium, & vacent quando noviter electi possessionem acceperint; si tamen Diffinitorio bene visum fuerit, poterit illos reeligere, commutare, & Officiis abdicare sine obligatione reddendi causam, cur hoc faciant, nisi Sacræ Congregationi, quando requirantur.

3. Procuratores Generales poterunt e Domo exire semper si negocia id exigant, Socio assignato a Prælato, & ab isto benedictione accepta. In quocumque Conventu, ubi fuerint, Conventuales sint cum voce &c., & in actibus, & functionibus Communitatis, præsideant omnibus, quos in sede præcedunt, etiam Vicario, a quo in absentia Ministri Socium postulabunt, sed ab eo benedictionem non accipient, nisi forte Vicarius sit simul Præses propter absentiam Ministri ab Oppido ultra viginti quatuor horas, & numquam se intromittant in regimen Conventus, nisi quando competat præsidentia per absentiam Ministri, Vicarii, Diffinitoris, & Redemptoris Captivorum.

4. Li-

4. Literas eorum, quas scribunt, & quas recipiunt nullus Prælatus aperire, videre, seu impedire audeat, excepto P. Generali, cui dd. Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præstabunt, & præsertim Procurator Generalis Hispaniæ id faciat singulis semestribus perLibrum, in quo cunctorum rationem scriptam habeat, & in absentia Prioris Generalis notitiam illam, & rationem præbeat Diffinitori antiquiori existenti in Curia Regia; & ante fines suorum Officiorum, uterque rationem accepti, & expensi in executione eorum Patri Generali fideliter reddant.

5. Hortamur PP. Procuratores Generales, & etiam Conventuales, ut semper, ac commode fieri possit per sæculares Procuratores negocia expediri faciant, ut sic frequentes eorum egressus e Conventu vitentur.

6. Pater Procurator Generalis Curiæ Romanæ non valeat sine licentia Capituli Generalis impetrare a Sede Apostolica Literas pertinentes ad regimen universale Ordinis, nec favorem, vel auxilium aliis ad id præstare: Quod si aliquo modo, & via ei constiterit aliquem Religiosum id quomodocumque intendere, teneatur sub præstito fidelitatis Juramento patefacere Diffinitorio; & in omnibus negotiis Religionis servet semper Institutionem, vel dispositionem Diffinitorii, & nihil absque ejus licentia operetur.

7. Quilibet Religiosus, nisi fuerit Diffinitor per Romam petens, vel in Italia existens subdatur Ministro, & in ejus absentia Procuratori Generali Curiæ Romanæ, & illi licentiam manifestet, & causam viæ suæ declaret tamquam Superiori, cui in omnibus obedire tenetur; quod si aliquis absque debita licentia illuc profectus fuerit, Minister remittat in Hispaniam ad Procuratorem Generalem, vel ad suum Provincialem, nisi attentis circumstantiis, videatur propter culpas in carcerem injicere, vel alio remedio uti.

8. Pater Procurator Generalis Hispaniæ sit valde vigilans in expeditione negotiorum sibi a Prælatis commissorum, quæ quidem tenetur agere, & expedire. At vero sine consensu Patris Provincialis numquam sæcularium negotia, vel propria personalia, vel alicujus particularis Religiosi gerat; super difficultatibus autem, quæ in executione sui Officii occurrerint, consulat Patrem Generalem.

9. Conventuales Procuratores eligantur a Conventibus, seu Collegiis, consulto, & approbante Patre Provinciali. Officium Procuratoris Conventualis expiret transacto mense integro post acceptam a Ministro denuo electo illius possessionem Conventus, & Collegii quod mandatum Procuratoris dedit; si vero Patri Provinciali, & Communitati visum fuerit, poterit reeligi cum licentia Diffinitorii; quod quidem antequam illam concedat, notitiam curet habere de moribus dicti Procuratoris, & a sedulitate in executione sui Officii. Totum autem in hac Constitutione expressum quoad Procuratores Conventuales, prorsus, & in omnibus intelligi volumus de Administratoribus quarumcumque facultatum, seu bonorum cujuscumque Conventus, & Collegii.

10. Procuratores Conventuales in Civitatibus, seu Oppidis ubi sunt Cancellariæ, Regiaque Consilia, seu Audientiæ, teneantur suscipere, gerere, & expedire lites, & negotia Ordinis ad dicta Regia fora concurrentia, & Patres Ministri hujusmodi Conventuum, non occupent suos Procuratores, itaut prædicta Ordinis negotia agere non valeant.

11. Procuratores omnes Conventuales, & Administratores bonorum, & facultatum cujuslibet Conventus, seu Collegii singulis quadrimestribus rationem reddant suis Ministris, & Consiliariis de executione suorum Officiorum, & de acceptis, & expensis pro eorum expeditione. In quem effectum sit Liber in Arca trium Clavium, in quo dictæ rationes scribantur, & debita pro, & contra Conventum cum annotatione diei, mensis, & anni, personarum, a quibus, & finem, in quem contracta fuit; & librum istum, quando, & sicut cæteros Monasterii visitet Provincialis, & Procuratorem, vel Administratorem non reddentes rationem, amoveat ab Officio, reddentem vero, sed non fideliter arbitratu suo puniat.

§. 14. *De Sigillis in Ordine nostro utendis.*

1. Pater Generalis habeat tria Sigilla. Primum magnum ad signandum negotia gravia; secundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro Literis. In primo sculpta sit Imago Sanctissimæ Trinitatis, & in circuitu verba ista -- *Signum primitivum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum*. In duobus aliis incisum sit scutum Ordinis, & in circuitu verba hæc -- *Pater Minister Generalis*.

2. Diffinitorium Generale habeat etiam suum Sigillum, in quo incisum sit Ordinis scutum cum Inscriptione ista per circuitum -- *Diffinitorium Generale Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum*, -- cum hoc autem signabuntur negotia, quæ Pater Generalis nomine Diffinitorii expedierit, addendo etiam in illorum Corpore -- *De consensu nostri Diffinitorii Generalis*; -- per hæc enim verba, & Sigillum distinguenda sunt negotia Diffinitorii, ab expeditis a Patre Generali solo.

3. Singuli Patres Diffinitores singula habeant sigilla parva pro Epistolis suis, & in illis sit scutum Ordinis, & inscriptio hæc -- *Diffinitor Generalis*.

4. Quilibet Provincialis duo habeat Sigilla; unum mediocre, & alterum parvum. In utroque sculptum sit Ordinis scutum; & per circuitum in majori verba ista -- *Provincia Spiritus Sancti* --, vel alterius Titulus, si altera fuerit Provincia, in minori vero -- *Provincialis Provinciæ Spiritus Sancti* (verbi gratia) & sic de cæteris.

5. Quilibet etiam Minister Conventualis habeat Sigillum parvum pro Epistolis, & negotiis occurrentibus, & in illo scutum sit Ordinis, & per Circuitum titulus sui Conventus, vel Collegii v.g. -- *Minister Conventus Matritensis*.

6. Visitatores Delegati habeant etiam Sigillum cum scuto Ordinis, & ista Inscriptione -- *Visitator Generalis, vel Visitator Provincialis* -- sigilla autem ista sint penes Patrem Generalem, & Provincialem respective, ut ea suo tempore tradant Visitatoribus ab eis delegatis, qui & finita sua Commissione reddent illa Delegantibus.

7. Insuper PP. Redemptores Captivorum, & Procuratores Generales pro negotiis, & Epistolis sigil-

sigilla habeant parva cum scuto Ordinis insculpto, & inscriptione per gyrum -- *Redemptor Captivorum*, vel *Procurator Generalis*.

8. Præcipimus, quod nullatenus excedatur a disposito in hoc §., nec ullus alius extra prædictos (cujuscumque status, vel conditionis sit) sigillo utatur sub pœna gravis culpæ.

REGULÆ CAPUT XLI.

Postquam vero Diffinitores Generales.

CAPUT XLI.

De Visitatione, & Depositione Prælatorum.

§.1. *De forma visitandi Patrem Generalem, & Diffinitores.*

1. Pater Generalis, finito Capitulo Generali intermedio, in quo ejus Officium non expirat, statim post Confirmationem electionum visitetur per Diffinitores noviter Electos, & quatuor, vel quinque Ministros, quos disponit nostra Regula; pro quo Diffinitor Primus, & isto absente secundus imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso Diffinitore solo, qui imposuit præceptum, manifestent si quid animadverterunt, seu notarunt in Patre Generali erga ejus mores, regimen, observantiam nostræ Regulæ, & Constitutionum, ac sui Officii executionem. Quod si aliquæ Culpæ apparuerint, prædictus Diffinitor convocet cæteros Diffinitores, ac Ministros, & ab ipsis judicetur, & proportionata applicetur punitio. Si vero ex Depositionibus factis a Capitularibus, vel ab aliis Religiosis per Epistolas expedire videatur eis majorem facere culparum Inquisitionem; præcipimus dictis Diffinitoribus, & Ministris in virtutæ Sanctæ Obedientiæ, ut intra tres Menses post celebratum Capitulum Generale omni secreto, & diligentia fiat dicta Inquisitio, vel ab ipsis Diffinitoribus, & Ministris, a Provincialibus, vel ab aliis Religiosis idoneis deputatis ab ipsis Judicibus. Causa autem conclusa sententiam proferant recte, & prudenter, & nullo respectu omittatur quælibet diligentia necessaria, & conveniens.

2. Quando in Capitulo Generali novus eligatur Generalis, statim ac confirmentur Electiones, præteritus Generalis, qui in illo Capitulo expiravit, visitetur eodem modo: dumtaxat tamen per novum Diffinitorium.

3. Diffinitores, qui expirarunt, visitentur etiam finito Capitulo Generali ipso per novum Diffinitorium; Inquisitio autem solum fiat circa executionem suorum Officiorum. Circa mores enim visitatio & inquisitio reservatur Patri Generali, qui ante prædictum Capitulum illam tenetur facere, & simul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa alicujus ponderis apparuit.

4. Si quis Religiosus habuerit aliquid contra Patrem Generalem, vel Diffinitores, id manifestet illorum Visitatoribus respective, certiores illos faciendo, vel per Literas, vel per Provincialem, vel Socium, vel alio convenienti medio.

§.2. *De forma visitandi PP. Provinciales.*

1. Quando ante Capitulum Generale Patres Provinciales non fuerint visitati a Patre Generali, vel ab alio de ejus Commissione, visitentur a Successoribus in prima visitatione suorum Conventuum, & Collegiorum imponendo præceptum, ut omnes declarent, si quid in eis adverterunt, seu notarunt circa vitam, & mores, ac suorum Officiorum executionem; quod si opus fuerit, informationem faciant prudenter, & secreto, & audito Prædecessore, finitaque, perfecta, & conclusa prædicta Causa, qui fecit mittat illam ad Diffinitorium, ut sententiam ferat.

2. Insuper si forte aliquis Provincialis defecerit in observantia, & bonis moribus, ac sui Officii executione, vel remissus fuerit in rebus gravibus, quando hoc constiterit Patri Generali, vel Diffinitorio, mittant Religiosum, qui visitet eum, & iste causa perfecta tradat, vel mittat illam Diffinitorio, ut de opportuno remedio provideat.

§.3. *De Causis propter quas Prælati debent deponi.*

1. Diffinitores excessus Patris Generalis seorsum corrigant, & emendent, qui coram ipsis humiliter se prosternens veniam petat, & stans de suis excessibus se accusat; quod si Prævaricator Ordinis fuerit, aut Contemptor, aut adeo negligens, & remissus, ut Ordinis dissolutionem, & Visitationem inducat, moneatur a Diffinitoribus, ut Officio Generalatus cedat. Alioquin eum deponendi liberam habent facultatem.

2. Reliqui autem Officiales amoveantur a suoOfficio, si commiserint peccatum aliquod contra tria vota essentialia, & quartum non ambiendi, vel manifeste de ipsis fuerint vehementer suspecti. Item si aliis negotiis dediti non adimpleant suum munus, si ter moniti negotia non relinquant, vel si inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, & sequatur grave detrimentum Regulari observantiæ, vel si minis, publicationibus, fraudibus, aut alio simili modo procurent alteri Officium intra, vel extra Religionem, aut si accipiant pecunias, vel rem pretiosam ad hoc ut faciant, vel expediant aliquid, quod ratione Officii expedire tenentur; cæterum tam contra P. Generalem, quam contra alios Prælatos, & Officiales ad certum tempus canonice electos Diffinitores ad sententiam depositionis minime procedant, nisi prius ex actis legitime constet respective de causis superius expressis, vel aliis, quæ ex Canonicis Sanctionibus, & nostris Constitutionibus ad depositionem requiruntur.

REGULÆ CAPUT XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater esse voluerit &c.

CAPUT XLII.

De Novitiatibus, receptione, educatione, & approbatione Novitiorum.

§.1. *De Conventibus, in quibus educandi sunt Novitii.*

1. Pater Generalis cum consensu Provincialis,

lis, in qualibet Provincia designet domos Novitiorum necessarias pro educatione Novitiorum; & semper sint segregatæ a frequentia, & concursu sæcularium, & semel designatæ non relinquantur sine gravi causa. Ministri autem dictarum Domorum prudentes sint, & observantes & qui jam fuerint (si fieri possit) Magistri Novitiorum, vel Professorum.

2. Similiter Pater Generalis eligat Magistrum Novitiorum cum consilio Provincialis, pro cujus Provincia eligatur, & sit persona Spiritualis, prudens, docta, & potens viribus ad rigorem vitæ Communis sustinendum.

3. Superiores curent, quod Religiosi Conventuales Novitiatuum sint valde observantes, & exemplares.

4. Omnes Novitii statim ac Sanctum nostræ Religionis habitum susceperint, deducantur ad Novitiatum sub pœna gravis culpæ, infligenda Superiori, qui illos detinuerit.

§.2. *De Personis non admittendis ad Sanctum nostrum Habitum.*

1. Non admittantur ad nostrum habitum, qui Infirmitatem contagiosam habeant, nec qui sit, vel fuerit mancipium, nec qui Sæculari Veste indutus nostrum habitum petierit, si fuerit Professus (sive valide, sive invalide) in alia quacumque Religione, vel Congregatione nostri Ordinis, v.g. in Patribus nostris Calceatis, aut etiam in Discalceatis, vel Reformatis ejusdem Ordinis non Subditis nostræ Jurisdictioni; nec etiam admittatur Neophytus, nec qui descenderit per lineam rectam (in quolibet gradu) a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauriticis, nec ullus, cujus prædecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu ob hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanæ crimina puniti fuerint ab hæreticæ pravitatis Inquisitoribus. Quod si aliquis ex dictis in hac Constitutione cælans aliquod ex prænarratis impedimentis professionem fecerit apud nos, statim ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur, quia Religio non præstat suum consensum ad talem professionem: Quapropter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante professionem, quod si habent aliquod ex impedimentis in hoc numero enarratis, professio (etiamsi fiat) invalida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint. Admonemus tamen ad prædictam ejectionem Professi procedi non posse, nisi infra quinquennium a die Professionis, & deductis Causis coram Superiore suo, & Ordinario ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini, quod ex Sententia Sacræ Congregationis vindicat sibi locum non modo quando Subditus vult deducere causas nullitatis suæ Professionis, sed etiam quando Superior vult illum ejicere tamquam nulliter Professum.

2. Præterea non admittantur Religioni Professi aliorum Ordinum, Religionum, Congregationum, vel Societatum absque licentia Capituli Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus suffragiorum vocalium, & eam non concedat, quin prius perpendat privilegia dictorum Ordinum, & Causam transitus, & concurrant alia requisita Sacrorum Canonum.

3. Insuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad statum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui excesserit trigesimum quintum annum, nec aliquis Eunuchus, nec Uxoratus, si Uxor maneat in sæculo, nec irretitus aliqua irregularitate, quæ difficiliter dispensari possit, nec habentes notabilem deformitatem, nec Religiosus Professus apud Patres nostros Calceatos, vel apud aliam nostri Ordinis Congregationem, nec aliquis ex comprehensis in Interrogatorio pro Informationibus Novitiorum infraposito §. *sequenti*, nullus ex prædictis in hoc numero tertio recipiatur absque licentia Diffinitorii Generalis, & in casibus, in quibus illam concedere potest juxta Jus Commune, & nostras Constitutiones, & numquam illam concedat, ut iterum recipiatur, qui fuit antea Novitius nostræ Religionis, vel alterius, sine prævio examine Causæ sui egressus. Volumus tamen, quod si aliquis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris, nempe secundo, & tertio hujus §. habitum receperit, & Professionem fecerit sine licentia, & facultate requisita, & expressa in prædictis duobus numeris, talis professio sit firma, & valida, dum non sit ex comprehensis *num.* 1.

4. Denique præcipimus, quod nulla Fœmina admittatur ad nostrum Habitum, ut fiat nostri Ordinis Mantellata, seu Tertiaria, Vulgo -- *Beata* -- absque licentia Patris Generalis, nec permittatur sine eadem licentia, quod emittat Votum in manibus alicujus Prælati ex nostris, vel alterius Religiosi sub pœna privationis Officii Prælati, & vocis, & loci per Triennium Subdito contravenienti.

§.3. *De forma faciendi Informationes pro admittendis ad nostrum Habitum.*

1. Antequam ad nostrum Sanctum habitum quisquam admittatur Religiosus designatus a Patre Provinciali, faciat ex Commissione ipsius Informationem Juridicam, & plenariam de genere, moribus, & vita juxta Bullas summorum Pontificum recipiendo Juramenta a Testibus, factaque illa per sequens Interrogatorium.

2. Primo interroget, si Testis est propinquus, si est habilis secundum Jus ad testificandum, si movetur amicitia, vel odio, vel zelo Justitiæ, vel si comprehensus invenitur sub aliqua ex generalibus interrogationibus, vel quare moveatur ad deponendum, & quot ætatis annos habeat.

3. Secundo si cognovit illum, qui prætendit nostrum Habitum, & ejus Parentes, Avos, & Ascendentes, & a quanto tempore illos cognoscit.

4. Tertio si scit, d. Prætendentem descendere a Judæis, Hæreticis, Mauris, & Mauriticis, vel a Pœnitentiatis per Tribunal Sac. Inquisitionis ob crimen Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanæ, vel si audivit aliquem ex Parentibus, seu Ascendentibus ejus habere aliquem ex prædictis defectibus.

5. Quarto, si scit, Prætendentem esse Neophytum, seu noviter Conversum ad fidem, vel aliquid erga hoc audivit.

6. Quinto, si scit, quod dictus Prætendens Parentes ejus, vel Avi sint notati aliqua infamia.

7. Sexto

7. Sexto, si scit, quod sit filius legitimus, ac ex legitimo Matrimonio, & uti talis judicatus, & reputatus.

8. Septimo, si scit, quod sit Liber, idest, quod non sit, nec fuerit Servus, seu Mancipium.

9. Octavo, si scit, quod dictus Prætendens non sit ligatus vinculo Matrimonii, vel Fide Sponsalium, itaut de sua persona disponere non possit.

10. Nono, si scit, quod habeat aliquam Infirmitatem contagiosam.

11. Decimo, si scit, quod habeat aliqua debita, quæ solvere non possit, vel si teneatur reddere rationem ex qua ipsi, vel Ordini nostro aliqua vis, seu molestia subsequi valeat.

12. Undecimo, si scit, quod Prætendens fuerit Novitius, vel Professus in nostra Religione, vel in aliquo quocumque Ordine, Congregatione, seu Societate, etiam in nostris Patribus Calceatis, vel in Discalceatis, seu Reformatis nostri Ordinis non subjectis nostræ Jurisdictioni.

13. Duodecimo, si scit, quod Prætendens & petit, & accipere vult habitum sponte, & proprio affectu, ac voluntate allectus, non vi, metu, fraude, aut alio humano respectu.

14. Decimo tertio, si scit, quod parentes Prætendentis sint pauperes, itaut ad sustentationem suam indigeant adjutorio illius, vel Religionis, si recipiatur ad eam.

15. Decimoquarto, si scit, verum esse omne quod deponit, itaut si aliquid esset in contrarium sciret, vel audivisset.

16. Si in aliqua Regione, vel Provincia opus fuerit strictioribus aliquibus interrogationibus, Superiores illas apponant in Interrogatorio, & Informantes adimpleant.

17. Insuper stricte præcipimus, quod quilibet informans sub poena gravis culpæ per dies proferat fidem Baptismi Prætendentis, & illam inserat informationi, ut de Baptismo, & ætate constet, inscribatque in Libro, in quo ejus receptio, & professio scribenda est; Prælatus autem, qui non fecerit Testimonium Baptismi scribi in Libro, & qui aliquem ad professionem admiserit sine dicta Baptismi Fide severe puniatur.

18. Facta informatione, & clausa ipse informans curet illam quamprimum tradere Patri Ministro Conventus, vel Collegii, in quo Prætendens Habitu nostro indutus est; & dictus Minister, ac Consiliarii, & Magister Novitiorum, vel Professorum, (vel si ibi Minister non est) Vicarius; omnes itaque simul videant Informationem, & approbent, vel reprobent, & rationem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea; & oneramus conscientias Examinatorum dictæ Informationis, & Religiosorum Capitularium super secreto.

19. Si Informatio fieri commode non possit antequam Prætendens accipiat Habitum, saltem Superior Conventus, vel Collegii, vel ejus nomine alias Religiosus ab ipso deputatus coram Examinatoribus destinatis pro Informationibus videndis clare, & distincte legat Interrogatorium Prætendentis, & per ipsum singillatim interroget, accepto ab eodem Juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis, & postea quamprimum possibile sit, fiat Informatio juridica, & plenaria, quam approbent, vel reprobent Minister, Consiliarii, & Novitiorum Magister.

§.4. *De modo recipiendi Novitios.*

1. Quicumque recipiendus ad Habitum nostrum examinetur prius de sua Vocatione a Prælato, vel ab aliquo Religioso experto ab ipso designato, & animadvertat, si est bonæ indolis, & docilis, & virium sufficientium ad portandas Religionis austeritates.

2. Ad Chorum non recipitur, nisi qui latinitatem sufficienter calleat ad alias scientias addiscendas, quod ut constet, Pater Minister si voluerit, & quatuor Religiosi deputati a Patre Provinciali, vel aliquo ex istis deficiente, alius loco ejus designatus a Ministro, examinent Prætendentem, & per majorem partem suffragiorum secretorum declaretur ejus sufficientia; liceat tamen Patri Generali justa de causa aliquid in defectu Grammaticæ supplere, maxime quando Prætendens ingenii acumine pollet.

3. Post hæc visa, & approbata Informatione juridica, vel recepto juramento, ut dictum manet §. *Antecedenti* proponatur Capitulo Conventuali, cui competit receptio, & fideliter illi significentur dotes Prætendentis, & solum recipiatur, qui majorem partem suffragiorum Capituli Conventualis habuerit.

4. Nullus ad Chorum recipiatur absque licentia in scriptis Patris Provincialis, nec Fratres Laici sine licentia Procuratoris Generalis, quam concedit, consulto prius Patre Provinciali illius Provinciæ, ubi est Domus, in qua recipiendi sunt, & si gaudeant integra valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione sui status versari, & exerceri debent; Ideoque ante receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perseverantia in Vocatione, & de salute, ac viribus; Nec plures Laici admittantur, nisi quot prudenter judicaverint Superiores necessarios esse pro servitio Religionis.

5. Laici perpetuo conservent nomen, statum, & Ministerium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericalem statum admittantur. Et Superiores contrafacientes privationis Officiorum, & Vocis activæ, & passivæ, pœnam incurrant; prout statuit in Motu proprio Ordini nostro concesso fel. rec. Paulus Papa V. die 17. Augusti 1611. incipien. -- *Circumspecta Sedis Apostolicæ &c.*; Nec illis unquam concedatur corona, nec literarum studia sub poena privationis Officii, & Vocis activæ, & passivæ per sexennium Superiori contravenienti.

6. Ad Habitum Donati, seu Oblati nullus recipiatur sine approbatione Capituli Conventualis, & obtenta licentia Patris Provincialis; & qui recipiendi sunt, habeant ætatis saltem viginti annos, & amplius, & non excedant trigesimum secundum, polleantque integra salute, & viribus ad laborem corporalem, in quo sunt exercendi; semel autem recepti non expellantur sine consensu Patris Ministri, & Consiliariorum. De eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegii, & numquam permittantur e Domo exire ante expletum quadrimestre post eorum receptionem ad Habitum. Prædicti non utantur lineis, nec Calceamentis. Concurrant ad

ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, & Communionem Communitatis, & ad exhortationem spiritualem, quæ Dominicis diebus fieri solet, ubi eorum defectus ante Religiosorum culpas a Zelatore, vel Præside advertantur, ac corrigantur, & statim a Capitulo exeant; Officia Tabulæ illis, sicut & Laicis singulis Hebdomadis distribuantur; & cum obierint, funeralia, & Officia fiant pro eis, sicut & pro Novitiis.

§.5. *De educatione Novitiorum.*

1. Patres Ministri Domorum Novitiatus, nihil pertinens ad Novitios, vel ipsorum directionem jubeant, vel disponant inconsulto Magistro illorum.

2. Religiosi Conventuales Novitiatuum non loquantur cum Novitiis sub pœna gravis culpæ, nec audeant illos reprehendere; si vero aliquem defectum in Novitio aliquo viderint dicant Prælato, vel Magistro, vel in Capitulo culpam animadvertant.

3. Novitiis numquam injungantur Officia, nec imponantur occupationes, quæ occasionem illis præbeant tractandi cum Sæcularibus, nec permittatur, quod visitentur adhuc a Parentibus, & Cognatis, nisi in casu raro, consentiente, & præsente Magistro.

§.6. *De approbationibus Novitiorum.*

1. In anno approbationis Novitii ter proponantur Capitulo Conventuali, ut judicet, an attentis eorum vita, & moribus digni sint, ut ad professionem admittantur; ad quam nullus Frater Laicus approbetur, nec recipiatur, qui aliqua ex Officiis propriis sui status, & Ministerii recte non didicerit. Post quartum mensem a receptione Habitus proponantur prima vice a Capitulo, secunda post octavum, tertia post decimum mensem.

2. Ut Novitius censeatur approbatus debet habere majorem partem suffragiorum secretorum Capituli Conventualis; quod si eam non habuerit, statim habitu spolietur, & modeste dimittatur. At semel approbatus a Capitulo habitu non spolietur, nisi de consensu ipsius Capituli Conventualis, vel saltem consentientibus, & convenientibus Ministro, & Magistro, & Patre Generali, vel Provinciali; quod si ad neutrum ex his duobus facilis sit recursus, suppleat illius defectum consensus duorum Religiosorum jam antea ad hunc effectum deputatorum a Patre Provinciali.

3. Oneramus conscientias Conventualium cujuscumque Novitiatus, ut in approbationibus Novitiorum, utpote cum sit magni ponderis res, singulari prudentia, & Religionis zelo se gerant, seclusa omni affectione, & humano respectu.

4. Bona actualiter Novitiorum, etiam ipsis consentientibus, & petentibus, non distribuantur, adhuc inter pauperes nec alio modo consumantur, & Prælatus, qui aliter fieri permiserit, pœna culpæ gravis per tres dies puniatur.

REGULÆ CAPUT XLIII.

Ad professionem vero aliquis non recipiatur &c.

CAPUT XLIII.

De professione Novitiorum, de receptione illius per professos, de recenter professis, & eorum Domibus, ac Bonis.

De professione Novitiorum, de receptione illius per professos.

1. Peracto integro probationis anno, Novitius cum licentia P. Provincialis admittatur ad professionem, quam faciat juxta regulas, & Constitutiones nostræ Sacræ Religionis tenore sequenti:

Formula professionis.

Ego Fr. N. de N. facio meam professionem, & promitto obedientiam, castitatem, & paupertatem Sanctissimæ Trinitati, & Beatæ Virgini Mariæ, & Sanctis Patribus nostris Joanni, & Felici, necnon & nostro Rev. Patri Fratri N. de N. Ministro Generali, aliisque meis Superioribus Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, eorumque successoribus secundum Regulam Primitivam dicti Ordinis a fel. rec. D.N. Papa Innocentio III. stabilitam, & a piæ memoriæ D. Papa Urbano VIII. ad perfectiorem formam redactam, & secundum Constitutiones ejusdem Ordinis, sine mitigatione usque ad mortem.

Continuo destinati ad Chorum emittant quartum votum non ambiendi, juxta Breve fel. recor. Pauli Papæ V. expeditum die 10. Februarii anno 1610. incipien. *Quæ piæ, & Sanctæ* illud faciant sequenti forma: *Præterea promitto, me, directe, vel indirecte per me, aut per alios intra nostram Congregationem, prælationem aliquam, aut Officium per Constitutiones prætendi prohibitum mihi nunquam prætensurum; & pariter juxta nostram Congregationem, neque directe, neque indirecte per me, aut per alios ullam prælationem prætensurum, vel oblatam accepturum, nisi præcepto ejus, qui mihi præcipere poterit, adstringar.*

Fratres Laici (quando faciunt professionem, quam vulgari lingua facere debent) post emissionem trium essentialium votorum, continuo emittant quartum non transeundi ad statum Clericalem, nec Sacros Ordines suscipiendi juxta præceptum fel. rec. Alexandri VIII. per suas Literas in forma Brevis expeditas die 13. Januarii anno 1663. incipien. *Pastoralis Officii &c.* fiatque sequenti modo, & lingua etiam vulgari.

Præterea promitto me nunquam transiturum ad statum Clericalem recipiendo primam Tonsuram nec recepturum Ordines majores, vel minores, videlicet Ostiarii, Lectoris, Exorcistæ, Acolythi, Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri prætensurum omnes, nec quemlibet in particulari, nec etiam prætensurum directe, vel indirecte dictum transitum, vel receptionem dictorum Ordinum omnium, vel cujuslibet in particulari.

Professio facta, scribatur in libro professionum, notando, quod fuit facta, prævisa, & approbata informatione juridica de genere, moribus, & vita juxta tamen Bullarium Summorum Pon-

Pontificum, & nostrarum Constitutionum, & subscribatur a Religioso, qui professionem fecit, a Prælato Domus, a Magistro Novitiorum, & ab aliis duobus Religiosis, qui præsentes professioni fuerunt, & ab illo etiam, in cujus manibus illam fecit profitens, si forte distinctus fuit a Prælato, & confestim informatio igne comburatur.

Insuper omnes, & singuli nostri Religiosi professi tam ad Chorum destinati, quam Laici, tam Prælati, quam Subditi semel, & singulis annis in die assignato a Diffinitorio Generali repetant, & denuo confirment suam professionem unoquoque iterum singillatim faciente, & renovante quatuor vota, quæ primo in sua professione emisit juxta formam præscriptam *in hoc* §. Omnesque illam repetant coram Communitate in manibus Prælati, seu Præsidis Communitatis ipsius, & ante omnes ipse Præses coram ipsa Communitate. Initio vero formæ supra positæ mutent verbum *Facio*, in verbum *Repeto*, & Pater Generalis loco verborum ad ipsum attinentium in eadem forma dicat *necnon Sanctissimo Domino Nostro Papæ N, ejusque, & Beati Petri Apostoli legitimis successoribus*; quod si aliquis propter Infirmitatem, aliamve legitimam causam assistere non valuit functioni isti, repetat Professionem quamprimum possit coram Communitate etiam,

§. 2. *De recenter Professis, & eorum Domibus.*

§. 1. In qualibet Provincia sit una, vel duæ Domus, ubi recenter Professi cum suo Magistro in habitatione separata, & Clausa vivant, & perseverent saltem per triennium post professionem, vel quousq; ad ætatem Sacris Ordinibus sufficientem pervenerint in spiritualibus exercitiis, quibus instructi fuerunt in Anno probationis; Interea vero etiam studiis Literarum operam dare possint, & debeant juxta præscriptum Decretorum sa. mem. Clementis VIII.

§. 2. Cum Magistro Professorum quoad ejus assignationem, & reliqua omnia observetur totum, quod in diversis partibus harum Constitutionum dictum expressumque manet de Magistro Novitiorum, & quod Ministri nihil disponant erga professos inconsulto dicto Ministro.

§. 3. Dicti recenter Professi destinati ad Chorum, donec Annum Professionis adimpleverint, non exeant ad Oppidum, nec aliorsum nisi cum Communitate, nec propriam Patriam adeant (nisi ibi Conventus sit, & pro Conventualibus ejusdem designentur) donec Sacerdotes sint; Postquam autem a dicta habitatione separata, & clausa recenter Professorum exierint quousque Sacerdotio initientur disciplinæ Vicarii subjaceant, præterquam Collegio Artium, ubi sunt Magistri.

§. 4. Si quis jam Sacerdos nostrum habitum accipiat sub Institutione Magistri sit etiam per integrum Annum post Professionem, & non amplius, nec a Domo egrediatur, nisi post expletum dictum Annum, nec in propriam Patriam pergat, donec quatuor annos post Professionem expleverit, nisi ibi sit Conventus noster, & pro Conventuali in eum adeat.

§. 5. Fratres Laici similiter sub disciplina Magistri recenter Professorum sint primo Anno post Professionem, & insuper duobus aliis Annis sub ipsius Magistri, vel ubi iste non sit, sub Vicarii institutione, nec primo dicto anno e Conventu exeant, nisi in Communione, nec in Patriam pergant, nisi post quatuor annos transactos a Professione, vel nisi in ea sit Conventus Ordinis, & pro Conventualibus mittantur.

§. 2. *De Donis, & hereditatibus Profitentium, & Professorum.*

§. 1. Decernimus quod dona illorum, qui in nostra Religione profitentur dividantur, & medietas detur Conventui, in quo Professionem fecit, & altera medietas sit Collegii, in quo recepit Habitum, vel a quo directus, & missus fuit ut Habitum reciperet: Quod si non fuit in aliquo Collegio receptus, nec ab eo directus, sive missus talis bonorum medietas deserviat pro expensis a Diffinitorio designandis; Si vero aliter factum fuerit, declaramus deberi in conscientia reddi, ac restitui dicto Collegio, vel Diffinitorio. Hoc autem tantum intelligatur, quando noster Professus non fecit testamentum ante Professionem in favorem alicujus personæ extra nostrum Ordinem: Si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpleatur.

§. 2. In exigendis nobis per Fratres in nostra Religione Professos relictis nobis, vel ad nos pertinentibus, maxima servetur charitas, ac præ oculis habeatur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religiosi, & specialiter hoc observetur cum ejus Patre, vel Matre, quando per mortem alterutrius hæreditas obvenit Nobis; Tunc enim (si Charitas exigit) volumus ne talium bonorum fructus excipiantur, vel petantur, donec alter superstes moriatur.

§. 3. Quare præfatus Didacus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut Constitutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Didaci Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: — *Preces dicti Procuratoris Generalis.* — *Absolutio a Censuris.*

§. 4. Hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum quarumcumque in similibus, etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet, etiam formales, & substantiales defectus, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie, aut alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, penitus, & omnino supplemus, & sanamus. — *Pontifex dd. Constitut. approbat, & cõfirmat.* — *Supplet quoscumque defectus.*

§. 5. Decernentes easdem præsentes Literas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque — *Decretũ pro observantia.*

cumque

cumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulà sublata, & Decretum irritans.

Latissime cōtrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, etiam Congregationi, & Ordini prædictis, illorumque Superioribus Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transũptorum.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 1. Julii 1676. An. 7.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Julii 1676. Pontificatus nostri Anno Septimo.

I. G. Slusius.

Reg. in Secr. Brevium in lib. Mensis Julii par. 2. fol. 132.

Ad individuæ Trinitatis, gloriosissimæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum laudem, & gloriam sempiternam.

F I N I S.

INDEX
RERUM OMNIUM,
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digestus.

A

AR-

S. CA-

C

Fra-

In-

INDULGENTIÆ CINCTURATORUM CONFRATERNITATI ORD. EREM. S. AUG. CONCESSÆ.

INDULGENTIÆ CHORDIGERORUM S. FRANCISCI CONFRATERNITATI CONCESSÆ A PAULO V.

INDULGENTIÆ CORONIS CAMALDULENSIUM A CLEM. X. CONCESSÆ.

INDULGENTIÆ JUBILÆI TEMPORE.

INDULGENTIÆ RELIQUÆ.

INFIRMORUM CONFESSIONES.

INQUILINI URBIS.

S. INQUISITIO.

JUBILÆUM.

Re-

M

MAJORICENSI STUDIUM.

MAGISTRATUS.

S. MARIA MAGDALENA DE PAZZIS.

MATRIMONIUM.

MERCATURA.

MERETRICES.

MILITES DE CALATRAVA, S. JOAN. HJEROS. ET PII.

MISSA.

MISSIONARII.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI.
MONACHI CASSINENSES.

ORDINARII.

ORDINES SACRI.

PACIFICATIO.

PAROCHI.

PATRIARCHÆ ANTIOCHENI VULNERATIO.

PHARMACOPOLÆ.

S. PETRUS PASCHASIUS.

S. PETRUS DE ALCANTARA.

S. PETRUS NOLASCUS.

PICTORES.

S. PHILIPPUS BENITIUS.

S. PIUS QUINTUS.

POENITENTIARIÆ LITERÆ.

POLONIÆ REGNUM.

PORTUGALLIÆ REGNUM.

PRÆDICATORES.

PROTOMEDICI.

PRIVILEGIA.

PROVINCIA.

PUELLÆ.

Q

QUADRAGESIMA.

QUINDENNIA.

R

REGULARES.

Re-

V

VICARIUS CAPITULARIS. CÆSARAUGUSTANUS.

VICARII APOSTOLICI SINARUM &c.

UNIVERSITAS AVENIONENSIS.

UNIVERSITAS CESENÆ.

UNIVERSITAS LOVANIENSIS.

INDEX VERBORUM,

Quæ in Indice Alphabetico continentur.

Eccle-

BULLA.
MAGNU.
ROMAN.

TOM.VI.
1670–1676

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm